

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

VOLUMEN X
PARS II
FASCICULUS I

BEROLINI
APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLXXII

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

VOLUMEN X
PARS II
FASCICULUS I

BEROLINI APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLXXII

INSCRIPTIONES GRAECAE

EPIRI, MACEDONIAE, THRACIAE, SCYTHIAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

PARS II
INSCRIPTIONES MACEDONIAE

FASCICULUS I

INSCRIPTIONES THESSALONICAE ET VICINIAE

EDIDIT
CAROLUS EDSON

BEROLINI APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLXXII

ISBN 3 11 001859 4
Ex typographia Gualteri de Gruyter

PRAEFATIO

Haec collectio propositum habet ut inscriptiones omnes Thessalonicae antiquae et viciniae ante annum 1960 inventas complectatur. Accidit ut non nullae post annum 1960 inventae comprehendi potuerint; tamen hoc corpus numerum plenum inscriptionum quae post eum annum in lucem provenerint attulisse haud affectat. Intellegendum est inter omnes constare lapides inscriptos ex aliis Macedoniae et totius quidem paeninsulae Balcanae partibus in eam urbem portatos esse. Multae praeterea inscriptiones ibi servatae vel ei urbi assignatae nullum originis argumentum afferunt, id quod plane declarandum esse duxi. Aliquot antehac Thessalonicae attributae quae hic non reperientur idcirco praetermissae sunt quod iam constat eas re vera in ea urbe non esse inventas.

Decet me pro auxilio huic labori diutino collato societatibus vel personis quarum nomina sequuntur gratiam referre:

Universitatis Harvardianae Facultati Historicae, quae me socium Sheldonianum deligendo potestatem anni academici 1935—6 in Graecia et Macedonia agendi dedit;

John Simon Guggenheim Fundationi, quae me annis 1936—8 socium deligendo effecit ut in Macedonia operam navare possem; nec non pro subsidio anno 1956—7 collato gratia debetur;

Instituto Studiorum Superiorum et Professori Benjamin D. Meritt, qui me socium Instituti hospitem annis 1952—3 et 1962—3 delegerunt;

Universitatis Wisconsinensis Instituto ad Litterarum Humaniorum Indagationes Fovendas et Kenneth Setton eius Instituti Praesidi, qui me Socium Seniorem Hospitem anno 1966—7 delegerunt;

Societati Philosophicae Americanae, quae subsidium contulit quo effectum est ut corpus anno 1970—1 tandem absolvatur;

Scholae Superioris Universitatis Wisconsinensis Consilio ad Indagationes Doctas Fovendas, cuius auxilio perpetuo usus sum.

His qui singulatim operam praestiterunt gratias ago: Carolo Upham Schuler, Georgio A. Stagakis, Ioanni Rouman, Burton Rozema, Mariae Xiroyanni.

Praesertim autem gratiam maximam agnosco me debere Doctori Charilambo I. Makaronas, quondam Antiquitatum in Macedonia et Thracia Ephoro. Ille, per omnes annos quod in se auxilii erat, suo commodo neglecto, praestare paratissimus, plus quadringentarum inscriptionum exempla exscripta, lapidum descriptiones, imagines photographicas, ectypa suppeditavit.

Omnia tamen debet hoc corpus eruditioni et consilio et (quod maximi aestimavi) hortamento Professoris Doctoris Guentheri Klaffenbach, qui solus scit quantum in eo suum sit.

Professoris Ioannis Pauli Heironimus auxilio in hac praefatione scribenda usus sum.

Hoc volumen, qualecumque est, manibus magistrorum meorum Gulielmi Scott Ferguson, Arthuri Darby Nock, dedico.

Madisoni die III mensis Novembris a. MCMLXXI

Carolus Edson

HOC FASCICULO CONTINENTUR

ABBREVIATIONES

ΑΓ	Sequitur numerus catalogi rerum antiquarum, quae Thessalonicae apud ecclesiam Sancti Georgii asservantur
Ἀρχ. Ἐπ. Θεσσ.	Β. Καλλιπολίτης et Δ. Λαζαρίδης, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1946
Baege	W. Baege, De Macedonum sacris, Halis Saxonum 1913 (Dissertationes Philologicae Halenses, vol. XXII, Pars 1)
Dem.	Μ. Γ. Δημίτσας, Ἡ Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένοις καὶ μνημείοις σῳζομένοις, Τ. 1. 2, Ἀθήνησι 1896 (Μακεδονικῶν Μέρος γ')
Detschew	D. Detschew, *Die thrakischen Sprachreste*, Wien 1957 (Österr. Akademie der Wissenschaften, Phil.-hist. Kl., Schriften der Balkankommission, Linguistische Abteilung, 14)
Duch.	L'Abbé (L.) Duchesne et (Ch.) Bayet, *Mission au mont Athos*, Paris 1876 (Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome, Volume d'Introduction, pp. 1—136 *etiam in* Archives des missions scientifiques et littéraires, Ser. III, T. 3, pp. 201—528)
Gaebler I aut II	H. Gaebler, *Die antiken Münzen von Makedonia und Paionia*, Berlin 1906. 1935 (Die antiken Münzen Nord-Griechenlands III 1. 2)
Hadji-Ioannu	Μ. Χατζῆ-Ἰωάννου, Ἀστυγραφία Θεσσαλονίκης, ἤτοι τοπογραφικὴ περιγραφὴ τῆς Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1880
Heuzey	L. Heuzey et H. Daumet, *Mission archéologique de Macédoine*, Paris 1876 (Texte et Planches)
Hoffmann	O. Hoffmann, *Die Makedonen, ihre Sprache und ihr Volkstum*, Göttingen 1906
Kaibel	G. Kaibel, Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta, Berolini 1878
Le Bas-Foucart	P. Le Bas et P. Foucart, *Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure*, II: *Inscriptions grecques et latines*, Partie 1—4 *Attique-Iles*, Paris 1841 et postea
ΜΘ	Sequitur numerus catalogi rerum antiquarum, quae Thessalonicae in museo archeologico asservantur
ΜΠ vel Μ. Π.	Δ. Κανατσούλης, Μακεδονικὴ προσωπογραφία, Θεσσαλονίκη 1955 (Ἑλληνικά, περιοδικὸν σύγγραμμα Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, 8)

ΜΠ²	Δ. Κανατσούλης, Μακεδονική προσωπογραφία: Συμπλήρωμα, Θεσσαλονίκη 1967 (Δημοσιεύματα τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν)
Mendel	G. Mendel, *Catalogue des sculptures grecques, romaines et byzantines* [Musées Impériaux Ottomans], Constantinople 1912—14, 3 voll.
Mihailov	G. Mihailov, *Grŭckitĕ epigrami ot bŭlgarskitĕ zemi* [cum periocha in lingua Germanica: *Die griechischen Epigramme aus bulgarischen Ländern*], Sofia 1944 (Jahrbuch der Universität des Heiligen Kliment von Ochrid in Sofia, Hist.-philolog. Fakultät, 40, 1943/44)
Peek	W. Peek, *Griechische Vers-Inschriften*, I, *Grab-Epigramme*, Berlin 1955
Pel.	Σ. Πελεκίδης, Ἀπὸ τὴν πολιτεία καὶ τὴν κοινωνία τῆς ἀρχαίας Θεσσαλονίκης (Ἐπιγραφικὴ μελέτη), Θεσσαλονίκη 1934 (Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς 2, 1933, Παράρτημα)
Poland	F. Poland, *Geschichte des griechischen Vereinswesens*, Leipzig 1909
Purgold *MS*	*Inschriften hauptsächlich aus Thessalonike, abgeschrieben von Purgold K.* Schedae a Purgoldio Thessalonicae a. 1885 confectae in academia Berolinensi asservantur
Reinach, *Catalogue* 1882	S. Reinach, *Catalogue du Musée impérial d'antiquités*, Constantinople 1882
Roussel, *Cultes*	P. Roussel, *Les Cultes égyptiens à Délos du IIIe au Ier siècle av. J.-C.* [Annales de l'Est, 29/30], Paris et Nancy 1915—1916
Rüsch	A. Rüsch, *Das kaiserzeitliche Porträt in Makedonien, Arch. Jahrb.* 84, 1969, 59—196. Quinque lapp. (150 R 12, 151 R 13, 177 R 87, 178 R 88, 179 R 89) quos auctor credit Thessalonicenses sunt revera ex aliis regionibus Macedoniae
Russu	I. Russu, Macedonica. *Osservazioni sulla lingua e l'etnografia degli antichi Macedoni* (*Appendice*: Onomasticon Macedonicum, pp. 163—221), Ephemeris Dacoromana 8, 1938, 105—221
Tafrali, *Thess.*	O. Tafrali, *Thessalonique des origines au XIVe siècle*, Paris 1919
Tafrali, *Top.*	Id., *Topographie de Thessalonique*, Paris 1913
ΘΚΒΑ	Π. Ν. Παπαγεωργίου, Θεσσαλονίκης κατεσφραγισμένον βιβλίον ἀνοιχθέν [Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἡμερολογίου Σβορώνου], 1907
Θεσσ. Ἱστ. Ἀρχ.	Μ. Ν. Παπαγεωργίου, Θεσσαλονίκης ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικά [Μετατύπωσις ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ ἔτους 1912], Athenis 1912.

Asteriscus numero tituli praefixus (e. g. *999) originem lapidis ignotam vel incertam esse significat. In titulis Thessalonicensibus huius speciei citandis res valde laudanda est asteriscum numeris titulorum semper praefigere.

I. DECRETA. EDICTA. EPISTVLAE

***1** DECRETVM. ΜΘ 2243. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,18, l. max. 0,28, cr. 0,065. Tit. neglegentissime exaratus est. Litt. a. c. 0,005—0,01. ΑΕΘΟΣΩ. Interv. vv. 1—6 c. 0,006, vv. 6—7 c. 0,003. *Ect. Phot.*

– – – –
c. a. 230 a. ..c. 3.. κ̣α̣ὶ Ε̣Ι̣ –
[ἐπ]ι̣μεληθῆν̣αι τ̣ο̣ὺ̣ς̣ [– – – – c. 13 – – – – τὸ δὲ ἀνά]-
[λω]μα τὸ εἰς ταῦτα δοῦ̣[ναι τοὺς ταμίας. ἐπειδὴ]
. . . ¯ων Ζωΐλου Κραναε[ὺς καὶ – – – – – c. 13 – – – – – –]
..3—4.. ν̣ος Πάριος στρατ[ευσάμενοι παρὰ βασιλεῖ]
[Δημ]ητρίωι καὶ πρότερο[ν e. g. ἐκτενῶς καὶ φιλοτίμως]
[ἐν τῶι] πολέμωι πρ̣[ὸς – – – – – – – – – c. 21 – – – – – – – – – –]
– – c. 6 – – Σ̣ α̣ὐτου̣ –
– –

Propter formam litt. ὦ tit. probabiliter saeculo III a. adsignandus est. Vide P. M. Fraser et T. Rönne, *Boeotian and West Greek Tombstones*, [Acta Instituti Atheniensis Regni Sueciae, Series in 4⁰, VI], Lund 1957, 83 ss.

V. 4 fin. Lectio certa. Ethnicum e civitate Κράνιοι insulae Cephalleniae oriundum est, vide Steph. Byz. s. v. Κράνιοι, ubi codices omnes nominativum pluralem Κρανaεῖς praebent. Nummi oppidi tamen exhibent Κρανίων (sic etiam Thucyd. II 33 et *FD* III 3, 204) et Κραναίων (Head, Hist. Num.² 427). 5—6 Ni fallor rex est Demetrius II (239—29 a.).

***2** DECRETVM. ΜΘ 2362. Pars superior tabulae marmoris albi, cuius latera paulum mutila sunt, supra cymatio simplici instructa, a. max. 0,175, l. max. 0,26, cr. 0,09. Litt. a. c. 0,01, θῆτα et οὖ 0,006, ὦ 0,008. ΑΕΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. c. 0,004. Cf. L. Robert apud M. Holleaux, *Études d' épigraphie et d' histoire grecques*, I 1938, 268, not. 2 fin. *Ect. Phot.*

c. mens. Iul. a. 223 a. βασιλεύοντος Ἀντιγόνου ἔτους
ἑβδόμου, ⟨ἱ⟩ερέως Νικολάου τοῦ Παυ-
σανίου, Ὀλωΐου ἐνά̣τ̣ηι ἀπιόντος, ἐ-
π̣ιστατοῦντος Πανταύχου τοῦ Ἀρκε̣-
[σί]νου, ταμιῶν Γαιτ̣έ̣ου τοῦ Παιλλου, Ε[.]
..c. 3.. ^ου τοῦ Διονυσοφάνου, Πρωτογεν̣ . .
– – – c. 10 – – – ἔ̣δ̣[οξ]ε̣ τῆι Θ̣εσσα̣[λονικέων]
[βουλῆι ? – – – – – – – – – – – – – – – –]
– –

Vv. 1—2 Rex est Antigonus III (229—21 a.). Annus septimus fuit a primo die mensis Δίου (c. Octobris) a. 224 usque ad primum Δίου a. 223. De annis regni Antigoni vide Edson, *Harvard Studies*, 48, 1937, 175—6. 2 ΤΕΡΕΩΣ lap. 3 Nota Ὀλωΐου pro forma in Macedonia usitata Λωΐου. Vide tamen Bischoff, *RE*, VIII 1913, 2137. 2—5 Νικόλαος, Παυσανίας, Πάνταυχος, Γαιτέας sunt nomina propria in Macedonia frequentia. Vide Hoffmann, 192, 212, 199, 143, et Russu, 205, 208, 207, 181. 8 Cf. nr. 1028, v. 25 (70).

---

3 CAPVT EDICTI REGIS PHILIPPI V DE PECVNIIS SARAPIDIS. A. 1920 in Serapeo inventa, nunc ΜΘ 824. Stela marmoris leucophaei supra cymatio simplici a. 0,04 ornata, a margine sinistro inferiore paulum mutila, a. 0,70, l. 0,275—0,35,

cr. 0,08. Litt. a. v. 1 0,012, vv. 2—28 0,01, οὗ 0,006, ῷ 0,008, φεῖ 0,015. ΑΕΠΣΩ. Interv. c. 0,005. Edd. Pel. 5—23 cum phot. εἰκ. 2, pag. 90 (P. M. Fraser, Opuscula Atheniensia 3, 1960, 53, 10) et ex ectypo C. B. Welles, *A. J. A.*, 42, 1938, 249—51 (E. Bikerman, *Rev. Phil.*, *sér.* 3, XII 1938, 296—97). Cf. Ch. I. Makaronas, Ἐφ., 1934—35, 119—20; F. W. Walbank, *Philip V of Macedon*, 1940, 267; M. I. Rostovtzeff, *S. E. H. H. W.*, 1940, III, 1319 et 1470. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

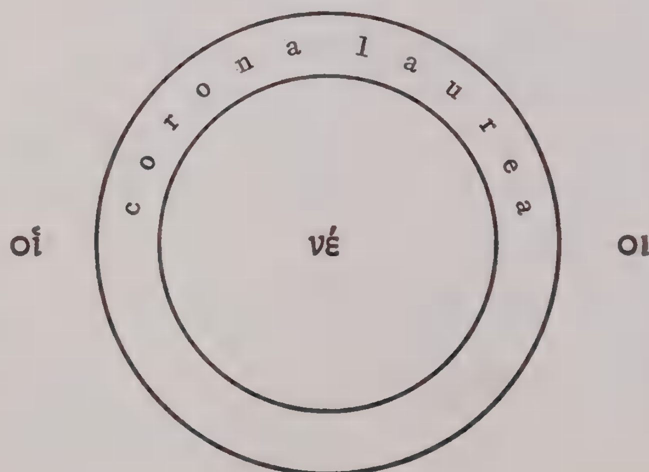
c. mens. Mai. a. 187 a.

π̣αρὰ Ἀνδρονίκου. vv τὸ διά-
γ̣ραμμα, ὃ ἀπέσσταλκα πρὸς
ὑ̣μᾶς, διαπέμψαντός μοι τοῦ βα̣-
σ̣ιλέως περὶ τῶν τοῦ Σαράπιδο̣ς
χρημάτων ἔγδοτε ἀναγράψα̣[ι]
εἰς στήλην λιθίνην καὶ ἀναθεῖν⟨αι⟩
ἐν τῶι ἱερῶι, ὅπως εἰδῶσιν οἱ
π̣ρὸς τούτοις ὄντες ὡς κρίνει γίνε-
σ̣θαι. v ἔτ(ους) v ε′ v κα̣ὶ v λ′ v, Δαισίου vv ιε′.
διάγραμμα, ὃ ἔθηκεν βασιλεὺς
Φίλιππος. v τῶν δὲ τοῦ Σαράπιδο̣ς
[χ]ρημάτων μηθε̣ὶς ἀπαλλοτριούτω
μ̣ηθὲν κατὰ μηθένα τρόπον μηδὲ ὑ̣-
π̣οτιθέτω μηδὲ τῶν ἄλλων ἀναθη-
μάτων μηδὲ γραφέτω περὶ τού-
τ̣ων ψήφισμα μηθείς. ἐὰν δέ τις ποι-
ή̣σ̣η̣ τι τῶν ἀπηγορευμένων, ἔνοχος
[ἔστ]ω̣ τοῖς ἐπιτίμοις τῆς φωρᾶς καὶ
[τὸ ἀπα]λλοτριωθὲ̣ν̣ ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
[των] α̣ὐτοῦ πραχθὲν εἰς τὸ ἱερὸν
[ἀποκ]α̣τασταθήτω. ὁμοίως δὲ μὴ
[οἱ θη]σ̣αυροὶ τοῦ θεοῦ ἀνοιγέσθωσαν
[ἄνευ] τοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν δικα-
[στῶν] μ̣ηδὲ τὰ ἐκ τούτων χρήματα̣
[ἀναλι]σκέσθωσαν ἀλόγως ἀλλὰ
[μετὰ] τ̣ῆς τούτων γνώμης. εἰ δὲ μή,
[ὁ ποιή]σας τι τούτων ἔνοχος ἔστω
[τοῖς α]ὐτοῖς ἐπιτίμοις. *vacat.*
vacat.

V. 1 Nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann 193, 200, et Russu 170. Haud dubie fuit Ἀνδρόνικος regius ἐπιστάτης Thessalonicae. 6 fin. ΘΕΙΝ lap. 11 Recte admonet Pel. particulam δέ docere 11—28 non nisi caput edicti maioris esse. Cf. Welles 251, not. 3. 18 Sic lap. et Welles. χώρας Pel. 23—24 Cf. nr. 1028, v. 10 (55).

4 DECRETVM IVVENVM. A. 1946 paulum septentriones versus ab ecclesia S. Demetrii inventa, nunc ΜΘ 1834. Stela rectiangula marmoris leucophaei supra et a medio latere dextro mutila. Partes ima stelae et tota postica rudes relictae sunt. In summa fronte exsculpta est corona laurea supra cum taenia per quam v. 1 tit. extenditur. A. max. 0,69, l. 0,34—0,395, cr. max. 0,095. Pars media tit. valde detrita est. Litt. a. v. 1 c. 0,02, vv. 2—27 0,007—0,009, φεῖ et ψεῖ c. 0,012. ΑΕΘΝΠΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—2 0,06 a sinistra, 0,08 a dextra, vv. 2—26 0,003—0,007, vv. 27—28 0,005—0,008. In parte inferiore tit. vv. non directi sunt sed ad dextram leniter acclives. Ed. Ch. I. Makaronas, Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης· Ἐπετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, 6, 1948 (Μνημόσυνον Ν. Γ. Παππαδάκι), 293—300 cum phot. et Μακεδονικά, II 1951, Χρονικὰ ἀρχαιολογικὰ 1940—1950, 19 nr. 29. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.*, 1949, 92. Contuli *phot.* praeclaram.

c. mens. Sept. a. 95 a.

Ἀ̣θ̣ηναγόρας Ἀ̣π̣ο̣λ̣λ̣οδώρ̣ου, Πύρρος Κ̣λειτομάχο[υ],
Νε̣ι̣κ̣όστρατος Ν̣[ε]ικ̣ο̣μάχ̣ο̣υ̣, Δ̣ιογ̣ένης̣ Ἐ̣π̣ιγένου,
Σ̣τ̣ράτων Ξένωνος̣, Ν[ε]ικήρατος Ἀνδροκλ̣έους
εἶπαν·
ἐπεὶ Παράμονος̣ Ἀ̣ν̣τ̣ιγόνου αἱ̣ρεθ̣εὶς γυμ̣νασίαρ̣[χος]
ε̣ἰς τὸ v τρίτον v καὶ v πεντηκοστὸν v ἔτος πολλὴν π[ροση]-
νέγκ̣ατο προθ̣υ̣μ̣ίαν [ε]ἰ̣ς̣ [τ]ὸ̣ π̣ρ̣ο̣σ̣τατῆσαι τῆς ἀρχῆς εὐ̣[σχη]-
μόν̣ω̣ς̣, ἔν τε τοῖς χορ̣η̣γ̣ο̣υμένοις ἅπασιν ἐκτενῆ π̣[αρα]-
σ̣κευάζων ἑαυτὸν κ̣α̣ὶ τὰς ἠθ̣ισμένα̣ς̣ τειμὰς Γ – – $^{5–6}$ – –
τοῖς τε Θεοῖς κ̣αὶ Ῥ̣ω̣μ̣α̣ίοις ε̣ὐ̣ε̣ργέταις̣ ἐπα̣ύ̣ξων· π̣[ρονο]-
ούμενος δὲ καὶ τ̣ῆ̣ς̣ ε̣ὐ̣ταξ̣ί̣α̣ς̣ τ̣ῆ̣ς̣ ἐν τῶι τόπ̣ω̣ι̣ κ[αὶ κα]-
θόλ̣ο̣υ στοχαζό[μ]ενος ἐμ̣ πᾶ̣σι τοῦ π̣ρέποντος, οὐ τ̣[ὴν δα]-
π⟨ά⟩νην τὴν προσή̣κουσαν παραλέλ̣ο̣ι̣π̣εν, ἀλλὰ τ̣[ὸν]
χρόνον τῆς ἀρχῆς Λ⌒¯ ι̣Τ̣Η̣ΣΙΙ̣/· ⸜ιΑΣ τιθε̣ὶ̣ς̣ τὸ ἄλε̣[ιμμα δι]-
ατε⟨τέ⟩λεκεν· δίκαιον δέ̣ ἐ̣σ̣τ̣ι̣ν̣ τ̣οὺς φιλοδόξω̣ προα̣[ιρέ]-
σει χρ̣ω̣μένους τῶ̣ν̣ κ̣α̣θ̣η̣κ̣ο̣υ̣σ̣ῶν τιμῶν τυνχάνε[ιν],
ἵν̣α̣ καὶ ἕτεροι, θεωροῦ̣ν̣τ̣ες τὰς γινομένας τιμὰ̣ς̣
ὑπὸ τῶν νέων, τῶν ὁμ̣ο̣ί̣ω̣ν ζηλωταὶ γίνωντα̣ι̣·
ἔδοξεν τοῖς ἀπὸ τοῦ γ̣υ̣μ̣ν̣α̣σ̣ίου ἐπαινέσαι τ̣[ε]
τ̣ὸν Παρ̣ά̣μονον ἐπὶ τῆι π̣ρ̣οαιρέ̣σει καὶ σ̣τεφανῶσ̣[αι]
θαλλοῦ στεφάνωι καὶ εἰκόνι χ̣αλκῇ κ̣α̣ὶ γραπτῆ̣ι̣ τ̣[ε]-
λείαι, τὸ δὲ ψήφισμα ἀ̣ν̣α̣γραφὲν εἰστήλην λιθίν̣η̣[ν]
τεθῆναι προφανὲς ἐν τῶι γυ⟨μ⟩νασίωι, χ̣ορηγηθέ[ν]-
τος ὑπὸ τῶν ταμιῶν κατ̣ὰ̣ τ̣ὸ παρὸν τοῦ τε εἰς̣ τ̣ὴ̣[ν]
γραπτὴν εἰκόν̣α καὶ στήλην ἀναλώματο̣ς. *vacat*
intervallum
ἐ̣π̣ε̣χειροτονήθη v ἔτους̣ γʹ v καὶ vv νʹ, *vacat*
[Ὑπ]ε̣ρβερταίου vv δεκάτηι ⟦Ε̣⟧ ἀπιόντος. *vacat*
vacat

Vv. 8—9 Suppl. Edson, εὐ[γνω]|μόνως Mak. 10 med. Lectio ἠθ̣ισμένα̣ς certa est (εἰθισμένας? Robertii). 10 fin. γ[νησίως] Mak. 11—12 Sic Robertii et Kla. per epist., κ[αθηγ]|ούμενος Mak., 1948, qui etiam 1951 in fine v. 11 κ legit. In phot. solum hasta directa sinistra certa est. 12 Admonent Robertii: '*le τόπος n' est pas un lieu distinct du gymnase* [contra Mak. 1948, 298], *mais le gymnase lui-même*'. 12—13 κ[αὶ τοῦ]|ὀρ̣θ̣οῦ Mak. 1948, κ[αὶ δι']|ὅλου Robertii, κ[αὶ κα]|θό̣λ̣ου Mak. 1951 et Kla. per epist., ΘΟ/ ◡Υ phot. 14 in. ΠΔΝΗΝ lap. 15 Sic phot., λ[. . .]α̣σ̣ι[– – $^{c. 5}$ – –]ας Mak. 1948, Mak. 1951 ἄλφα prius puncto distinxit. ἀ[προφ]ασί[στως π]ᾶσι? Kla. 16 in. ΑΤΕΛΕΚΕΝ lap. 19 τῶν ὀσ̣ίων̣ ἂν Mak. 1948. Correxerunt Robertii et Kla. per epist., Ο/⸜⌒ΙΩΝ lap. 20 fin. ἐπαινέσαι {τ} Mak. 1948. Correxerunt Robertii et Kla. per epist. 24 ΓΥΝΑΣΙΟΥ lap. 25 ταμίαι non urbis sed *νέων* ipsorum sunt. Vide nr. *133, vv. 16—18. 28 in. Ὑπερβερταίου Mak. Ὑπερβερεταίου Robertii. Hyperberetaeus est mensis ultimus anni Macedonici, quo magistratus officiis bene functi honores meritos adepti sunt.

---

5 DECRETVM. In fundamentis domus privatae ad Viam Ὀλύμπου prope forum antiquum urbis inventa, nunc ΜΘ 889. Stela marmoris albi supra et a sinistra mutila et per v. 8 in partes duas contiguas fracta, a. max. 0,63, l. max. 0,265, cr. 0,95. Litt. a. c. 0,01, φεῖ c. 0,017. ΑΕΜΝΣΩ. Litt. pulchrae. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

– – – –
c. mens. Sept. a. 60 a. – – – – – $^{c. 18}$ – – – – – Ο̣Υ̣Ε̣Π̣ – – – ! – – – $^{c. 8}$ – – –
[– – – – – $^{c. 16}$ – – – – – το]ῦ̣ κοινῆι συμφέροντος̣

[– – – – – c. 15 – – – – – δεδ]όχθαι τοῖς τε ἄρχουσιν
[καὶ τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή]μωι ἐπαινέσαι τε τὸν
[Παρνασσὸν? ἐπὶ τῆι φιλα]γ̣αθίαι καὶ τῆι πρὸς τὸν
[δῆμον εὐνοίαι καὶ στε]φανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ
[στεφάνωι καὶ εἰκόνι χαλ]κῆι· στῆσαι δὲ αὐτοῦ
[τὴν εἰκόνα ἐν τῶι ἐπιφα]ν̣εστάτωι τόπωι τῆς
[ἀγορᾶς – – c. 6 – – καὶ Διο]νυσιείοις καλεῖσθαι
[αὐτὸν εἰς προεδρίαν κ]αὶ ἀναγορεύεσθαι καὶ
[– – – – – – c. 17 – – – – – – τ]ῷ̣ι στεφάνωι μετὰ τῶν
[εὐεργετῶν τῶν τῆς πόλε]ως· ὅπως ὅ τε Παρνα-
[σσὸς? ἀπονέμηται τιμ]ὰς ἀξίας παρὰ τῆς πα-
[τρίδος αὐτοῦ καὶ ὅπως ὁ δῆ]μος εὐχάριστος φαίνη-
[ται καὶ τιμῶν τοὺς εὐεργέ]τας οἵ τε λοιποὶ τῶν
[Θεσσαλονικέων? προθυμότ]ε̣ροι γίνωνται πρὸς τὴν
[πατρίδα καὶ τὴν ἐπαρχεί]αν ὁρῶντες τὴν εὐχα-
[ριστίαν τῆς πόλεως· τ]ὸ δὲ ψήφισμα ἀναγραφὲν
[εἰστήλην λίθου λευκοῦ τ]ε̣θῆναι ἐν τῶι ἐπιφανε-
[στάτωι {τωι} τόπωι τῆς ἀγ]ορᾶς· τὸ δὲ ἀνάλωμα
[τὸ χορηγηθὲν ὑπὸ τοῦ δ]ήμου εἰς τὰς τιμὰς δο-
[θῆναι εὐθὺ ὑπὸ τοῦ ταμίο]υ τῆς πόλεως, οὐκ ΕΙΑ-
– – – – – – – c. 18 – – – – – – – ΙΑΣΑΙ, ἀλλὰ αὐτὸς ἐχό-
[μενος – – – – – – c. 14 – – – – – –]. *vacat*

intervallum 0,045

[ἐπιχειροτονήθη · ἔ]τους · ζʹ · καὶ · πʹ ·
[Ὑπερβερεταίο]υ̣ v δεκάτηι.

vacat

Suppl. Edson || 8—10 suppl. Kla. || 8/9 Cf. nr. 12, vv. 1—2 || 9 Admonet Kla. ante Διονυσιείοις nomen alterius festi supplendum esse. An Διασίοις δέ, quod supplementum cum spatio optime congruit? Cf. nr. 259 || 11/12 Cf. decretum civitatis Letaeorum paulum septentriones versus a Thessalonica sitae c. mens. Iun. a. 118 a. Chr. (Syll.³, 700) vv. 39—40: ὅταν καὶ τοῖς ἄλλοις εὐεργέταις οἱ ἀγῶνες ἐπιτελῶνται – – || 12—15 Cf. nr. 4, vv. 18—19; 7, vv. 8—9; 9, vv. 1—2; 11, v. 10 || 13 suppl. Kla., qui etiam de παραδέχηται cogitat || 15 suppl. Kla. || 16 [– – προθυμότ]εροι vel [– – φιλοτιμότ]εροι Kla. — Supplementum ineuntis versus cum spatio bene congruit, [πολιτῶν ἡμετέρων προθυμότ]εροι maiorem numerum litt., [πολιτῶν προθυμότ]εροι minorem praebet quam spatio convenit. Fortasse [πολιτῶν ἡμῶν προθυμότ]εροι || 17 Cf. decretum Letaeorum, v. 32, ubi de praesidibus provinciae Macedoniae agitur: τοῖς διαδεξαμένοις τὴν ἐπαρχείαν. Parnassus non solum de civitate sua Thessalonica sed etiam tota de provincia bene meritus est. Cf. v. 2 tit. || 19 Supplementum εἰστήλην λιθίνην (cf. nr. 4, v. 23) breve est || 20 Haud scio quo modo spatium aliter supplendum sit || 21 Cf. nr. 4, vv. 24—26 || 25 Cf. decretum Letaeorum, v. 48—49: ἐπεχειροτονήθη ἔτους θʹ καὶ κʹ, Πανήμου κʹ || 26 Symmetriae causa sic supplendum videtur.

Per ann. 62—60 a. C. Antonius Hybrida proconsul (Klebs, *RE* I 1894, 2577—82; Broughton, *MRR*, II, 175, 180, 184) provinciam Macedoniam infeliciter administravit. Liv., *Periochae*, 103: *C. Antonius pro cos. in Thracia parum prospere rem gessit.* Obsequens, *D. Iunio L. Murena coss.*: *C. Antonius procos. – – – laureatos fasces in provinciam tulit. Ibi a Dardanis oppressus amisso exercitu profugit.* Cass. Dio 38. 10. 1—2: οὗτος (Antonius) γὰρ πολλὰ μὲν καὶ δεινὰ καὶ τὸ ὑπήκοον τὸ ἐν Μακεδονίᾳ, ἄρξας αὐτῆς, καὶ τὸ ἔνσπονδον εἰργάσατο, πολλὰ δὲ καὶ ἀντέπαθε. τά τε γὰρ τῶν Δαρδάνων καὶ τὰ τῶν πλησιοχώρων σφίσι πορθήσας οὐκ ἐτόλμησεν ἐπιόντας αὐτοὺς ὑπομεῖναι, ἀλλ᾽ ὡς καὶ ἐπ᾽ ἄλλο τε μετὰ τῶν ἱππέων ὑποχωρήσας ἔφυγεν, καὶ οὕτω τοὺς πεζοὺς ἐκεῖνοι περισχόντες ἔκ τε τῆς χώρας βιαίως ἐξήλασαν καὶ τὴν λείαν προσαφείλοντο. Attingit decretum ad beneficia a Parnasso in urbem Thessalonicam et provinciam per tempora difficillima collata.

Idem homo videtur et in nr. 221 eiusdem anni honoratus esse.

***6** LIBERTAS THESSALONICENSIVM. ΜΘ 2424. Marmor album infra, a sinistra, ab angulo superiore dextro mutilum et in partes tres contiguas fractum. Exstant pars inferior lateris dextri et ad sinistram pars parva marginis superioris. Pars postica recisa est. Videtur titulus in aedificii cuiusdam pariete exaratus fuisse. A. max. 0,395, l. max. c. 0,28, cr. max. c. 0,14. Vv. intra lineas incisas dispositi sunt. Litt. a. c. 0,01, hic illic θῆτα, οὖ, φεῖ minores. ΑΕΘΝΠΣΩ. Litt. valde apicatae. In parte inferiore litt. neglegenter et diducte exaratae sunt. Interv. c. 0,003. *Ect. Phot.*

a. 42—41 a.? *vacat 0,006.*

------ ΝΕΝ̣ ---------c. 21---------
------¯ΡΩΝΕ/ --------c. 19--------
[---- Λ]ευκίλιος ΒΟ̣ --------c. 16--------
[-- Θεσσαλο]ν̣ικέως. *vacat*
intervallum 0,02.
------ ΟΥ Θεσσαλονικεῖς ἐλ̣[εύθεροι]
[------ ἐλ]εύθεροί εἰσιν ὅπως ---c. 8---
------------ τ̣ά̣ τε φιλάνθρωπα̣ --c. 6--
------------- μείναντες Ι ---c. 8---
[------------ τ]ά̣ τε τίμια Θ̣[εσσαλο]-
[νικέων? -----------] ε̣ἰς Μακε̣[δονί]-
[αν ---------------] ἐλευθερ̣ -c. 3—4-
------------------- τὸν δῆμ̣[ον]
[------------?ψηφίσμα]τι τοῦ δήμ[ου]
[--------------------δ]ηλωμενο[.]
[--------------? Θεσσαλονικε]ῦσιν ΚΑ
-------------------------ΟΥΤΩΝ
------------------------ τ̣ί̣μια τε
----------------------- δήμου τοῦ
[-----------------? Ἀκ]είλιον ΚΑ
------------------------ΩΝΤΟΥ
------------------------ Θεσσα-
[λονικ -- ⟦---------------¯Α̣ΙΤΕ̣ ᵛ⟧

------------------------ ᶦΤΗΝ
------------------------- Ε̣ΙΝ̣

Suspicor partem priorem tit. in marmore altero supra imposito exaratam fuisse. 3 Inter amicos M. Antonii fuit Lucilius quidam, quondam fautor M. Bruti, qui statim post proelium Philippense se in fidem Antonii commisit et deinde a Triumviro magno in honore habitus est. Vide Münzer, *R. E.* XIII 1927, 1617, 2. Ad fin. v. vestigia impediunt, ne Ῥω̣[μαῖος] suppleatur. 5—6 Cf. Plin. N. H., 4. 36: -- *medioque litoris flexu Thessalonice liberae condicionis.* Nota et nummum aëneum Thessalonicensium (*B. M. C.* Macedonia, 115, 62; Gaebler II, 97) quod adversa in parte exhibet protomen Libertatis et tit. ΘΕΣΣΑΛΟ ΝΙΚΕΩΝ · ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, in aversa figuram Victoriae coronam et palmam ferentis et tit. Μ · ΑΝΤ · ΑΥΤ | Γ · ΚΑΙ · ΑΥΤ ·, quem Gaebler credidit significare *Marcus Antonius triumvir et imperator.* M. Grant tamen in libro *From Imperium to Auctoritas,* 1946, 369 tit. nummi Thessalonicensis sic interpretatus est: *Marcus Antonius Imperator, Gaius Caesar Imperator.* Condicio civitatis liberae urbi Thessalonicae donata est ab Antonio et Octaviano brevi post proelium Philippense (cf. ad nr. 61). Atque probabile est aeram Antonii (ἔτος Ἀντωνίου) anno libertatis urbi concessae institutam esse. Cf. nr. 83, v. 1; 109, v. 1; 124, v. 1. 14 ᶦΛΩΜΕΝΟ. lap. 19 C. a. 55 a. Manius Acilius officiis triumviri monetalis fungebatur. Vide E. A. Sydenham, *The Coinage of the Roman Republic,* 1952, 154, numm. 922—24, et Broughton, *M. R. R.* II, 430. Nota et M. Acilium Glabrionem, cos. suff. a. 30 a. et pro cos. provinciae Africae c. a. 25 a. Cf. R. Syme, *The Roman Revolution,* 1939, 242, not. 2; P. I. R.², A 71. 22 Propter rasuram videtur Antonius ipse hoc in v. nominatus fuisse. Fortasse tit. in alio marmore infra posito continuatus erat.

***7** DECRETVM. ΜΘ 2269. Pars inferior sinistra tabulae marmoris leucophaei infra mutila et a dextra recisa, a. max. 0,30, l. max. 0,07, cr. 0,07. Litt. a. c. 0,01. ΑΕΣΩ. Litt. apicatae. Interv. c. 0,003. *Ect. Phot.*

----

c. s. I a. [---c. 10--- δεδόχ]θα̣[ι τοῖς τε ἄρχουσιν καὶ τῆι βουλῆι]
[κ]α̣ὶ̣ τ̣ῶ̣ι̣ δ̣ή̣μ̣ω̣ι ἐπαινέσ[αι ---c. 8--- καὶ ---c. 8--- τοὺς]
ἀ̣γορανόμους κα̣ὶ στε̣[φανῶσαι αὐτοὺς θαλλοῦ στεφά]-
ν̣ωι ἐπὶ τοῖς προγεγρ[αμμένοις εὐεργετήμασι πρὸς]
τ̣ο̣ὺ̣ς πολείτας εὐν̣ο̣ί̣α̣[ς ἕνεκεν· ἀναγράψαι δὲ τούτου]
τοῦ ψηφίσμ̣ατος τὸ ἀντί̣γ̣[ραφον εἰς στήλην καὶ τεθῆ]-
[ν]αι α̣ὐτὴν ἐν τῶ̣ι̣ ἐ̣πισημ̣[οτάτωι τόπωι τῆς ἀγορᾶς]

[ὅ]πως καὶ οἱ λοιπο̣ὶ̣ πο̣λε̣ῖ̣τ̣[αι ------c. 20------]
[τ]ειμίοις εἰς τοὺς π[ο]λε̣[ίτας ----c. 11----? ζηλωταὶ]
γείνωνται τῶν ὁμ̣[οίων -----------------]
vacat

Vv. 9—10. Cf. nr. 4, v. 19.

***8** DECRETVM. ΜΘ 2406. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,125, l. max. c. 0,21, cr. c. 0,05. Litt. a. 0,013. ΑΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

---
s. I a. [--- Θε]σ̣σ̣α̣λ̣[ονικ --]
[-- κ]αὶ τῆς ΑΜ -----
-- δήμωι φίλῳ ᾿Ο̣ρ[ωπ --]
-- ῆκον φυλασσο̣ -----
----- ἀναφορα! ----
------ ᾿Ο̣ρωποῖς ---

V. 3. 6 Gens aliunde ignota videtur. Nota tamen Plinium, N. H. 4, 34: -- *Europus ad Axium amnem, eodemque nomine per quod Rhoedias fluit.* Fortasse Plinius oppida Εὔρωπός et ᾿Ορωποί confudit.

***9** DECRETVM. ΜΘ 2430. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum praeter partem posticam quae recisa est, a. max. 0,16, l. max. 0,08, cr. max. 0,055. Litt. a. 0,01—0,013, φεῖ 0,017. ΑΕΣΩ. Litt. apicatae. Interv. c. 0,004. *Ect. Phot.*

---
s. I a. [-- τιμὰς] ἀξ[ίας --------]
[-- καὶ ὅ]πως ὁ [δῆμος ----]
[--- ὑ]π̣ὲρ τῆ[ς πόλεως ? ---]
------ ΣΗΓΟ -------
------ ΕΛΟΥ --------
---- ν̣ διεφυ̣[λαξ ------]
------- ἑ̣αυτῷ -------
-------- — --------

Vv. 1—2. Cf. nr. 5, vv. 13—14.

***10** DECRETVM? ΜΘ 2432. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum praeter partem posticam quae recisa est, a. max. 0,145, l. max. 0,075, cr. max. c. 0,07. Litt. a. vv. 1—3 0,012, vv. 4—8 0,01, φεῖ 0,014. ΑΕΘΣ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—3 0,005, vv. 3—8 0,003. *Ect. Phot.*

---
s. I a. -- ΙΕΙΛΙΛ --
-- θ̣αι ΑΤΩ --
-- καὶ του --
-- σθαι Μ ----
-- ν ὀφειλ̣ ----
-- ΣΙΑΚΟ̣ --
[- δ]ε̣ίκνυτ̣[αι -]
-- ΤΕΠ ---

***11** DECRETVM. ΜΘ 2274. Pars inferior dextra tabulae marmoris albi, a dextra mutila, a. max. 0,33, l. max. 0,21, cr. 0,13. Litt. a. vv. 1—5 0,015—0,018, vv. 7—12 0,01—0,012. ΑΕΣ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—5 c. 0,007, vv. 5—12 c. 0,002. *Ect. Phot.*

---
s. I a. vel p. --------------- ΣΩ̣ --c. 9—10--
-------------- κ̣αὶ τὴ̣ν̣ --c. 6—7--
--------------- Ν̣ εὐσχημ̣ -c. 4—5-
---------------- δεδόχθαι τ̣ῆ̣[ι]
[βουλῆι καὶ τῶι δήμωι ἐ]π̣αινέσ[α]ι τε αὐτὸ̣ν̣
[---c. 7--- καὶ στεφανῶ]σαι θαλλοῦ στε-
[φάνωι --c. 5-- στῆσαι δὲ κ]αὶ ἀνδριάντα
[-----c. 13----- ἐν τῶι ἐπ]ισημοτάτωι
[τόπωι ------c. 17------] Λ̣ΙΣ. ΝΤΕ
[-----c. 16----- ὅπως καὶ οἱ λ]οιποὶ
[πολῖται ------c. 18------]ΠΛΟΝ̣
----------------- Ι̣Σ --c. 8--
vacat

V. 4 fin. Vestigia litt. non sinunt τ̣[οῖς] supplere.

***12** DECRETVM. ΜΘ 2230. Angulus inferior sinister tabulae marmoris leucophaei supra et a dextra recisus, cum secundum in usum vocaretur; pars superior marginis sinistri mutila. A. max. 0,355, l. max. 0,25, cr. 0,14. Litt. a. vv. 1—5 c. 0,01—0,015, vv. 6—7 c. 0,02. ΑΕΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—5 c. 0,005, vv. 5—7 c. 0,01. *Ect. Phot.*

– – – –

s. I a. vel p. – c. 4—5 – δὲ λοιπῶν̣ [– – – – – c. 17 – – – – – ἐν τῶι ἐπισημοτάτωι τό]-
[π]ω̣ι τῆς ἀγορᾶς το[– – – – – – – – c. 24—25 – – – – – – – – – Διο]-
ν̣υσιήοις εἰς πρ̣οεδ̣[ρίαν – – – – – – – – – – c. 27 – – – – – – – – – – – –]
[σ]π̣ονδῶν v ΙΝΗΤ – – – – – – – – – – – c. 35 – – – – – – – – – – – –
[.]ον τῆς ἀρετῆς πρ̣ὸ̣ς – – – – – – – – – – – c. 27 – – – – – – – – – – – –
ἐ π ε χ ι ρ ο τ ο̣ [ν ή θ η · ἔ τ ο υ ς – 2—3 –]
Ὑ π ε [ρ β ε ρ ε τ α ί ο υ 1—2]
vacat

V. 4 [.]ΙΟΝΔΩΝ ΙΝΗΤ lap. Initium huius v. supplevit Kla., qui credit honores hoc decreto donatos in libationibus quibusdam pronuntiandos esse. Quid quattuor ultimae litt. significent, obscurum, sed videtur vv. 4—5 tenor pronuntiationis definitus fuisse.

***13** DECRETVM. ΜΘ 2227. Fragmentum tabulae marmoris albi undique praeter partem posticam laesam mutilum, a. max. 0,605, l. max. 0,45, cr. 0,10. Litt. a. vv. 1 et 2 0,012, v. 3 0,035, v. 4 0,025. ΑΗ. Lig. v. 3 ν—η, v. 4 μ—η—ν. Interv. vv. 1—2 c. 0,015, vv. 3—4 0,02. *Ect. Phot.*

– – – – –

s. I p. – – – – – – – – Ο̣ΙΙ/̣ – – – c. 8—9 – – – – .̣.̣ΙΙ – – –
– – – – – – – – – Ο̣Υ
intervallum 0,065
[ἐ π ι χ ε ι ρ] ο τ ο ν ή θ η · Ὑ π ε̣ [ρ]-
[vvvvvv βερταί]ου· νουμηνία̣ vvv . . .
vacat

Vv. 3—4 Numerus anni alibi, fortasse in initio tit., exaratus fuit.

***14** DECRETVM. ΜΘ 2225 et 2341. Quattuor fragmenta *(A. B. C. D)* non contigua tabulae marmoris leucophaei, cuius frons cymatio circumdata erat. Fragg. *A* et *B* ΜΘ 2225. Frag. *A* undique praeter supra et a tergo mutilum, a. max. c. 0,345, l. max. c. 0,22, cr. max. c. 0,13. Frag. *B* angulus superior dexter infra et a sinistra mutilus, a. max. 0,365, l. max. 0,325, cr. c. 0,115. Fragg. *C* et *D* ΜΘ 2341. Frag. *C* undique praeter a tergo mutilum, a. max. 0,27, l. max. 0,25, cr. c. 0,105. Frag. *D* undique mutilum praeter a tergo et marginem dextrum, qui cymatio instructus est. Litt. a. fragg. *A* et *B* vv. 1—3 c. 0,025, v. 4 c. 0,022, v. 5 c. 0,02, fragg. *C* et *D* c. 0,015. ΑΕΣΩ. Ligg. in fragg. *C* et *D*. Litt. pulchrae et apicatae. Interv. vv. fragg. *A* et *B* 0,015, fragg. *C* et *D* 0,012. *Ect. Phot.*

A *B*

c. a. 133 p. [– – – – – – – – – – – – – – Θεσσα]λονεικέων· ο̣[ἱ νέοι καὶ·] ὁ βουλευ-
[τὴς – – – – ? εἶπαν· ψηφισαμ]ένων· τῶν β[ουλευτῶν·] ἐ̣πεὶ *vac.*
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – Σερο]υ̣ί̣λιος· καὶ πρ̣[ότερον ἀ]πὸ πρώτης
[ἡλικίας – – – – – – – – – – – – – – –] μ̣ε̣τεδίωξεν – – – c. 7 – – – ίαν ΑΝΔΡΩ
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – ἀγ]αθῶν ׀ – – – – – – – – – – – – – ΛΗΝ οὐδὲ
– ׀ – – – – – – – – – – – – – – – – ׀
– –

C

– – – –
[– – – – – – ο]υ̣ κ̣ρ̣όκου τε πλου̣σ̣ – – – – – – –
– – – – – – – ς ἐπεμέτρησεν προῖκα τ – – – – –
– – – – – – – τ̣έκνοις καὶ γυναιξὶν ἐπ – – – – –
[– – πρεσβευ]σάμενος ἐν ᾽Αλεξανδ[ρείᾳ̣ – –]
– – – – – – – – – Χ̣ΟΣ̣ εἰς μὲν τὴν τῆς̣ – – – – – –
– – – – – – – – – – – – τ̣αις εὐανγελίοις̣ – – – – – – –
[– – – – – – – – ἐ]νοικίων τοῖς ἡγ[ουμένοις – – – –]
[– – – – – – – – – – – – – ε]σκεύασεν ἐπ – – – – – –
– – ΙΙ – –
– – – –

D

– – –
– – – – – – – – – – – – – Α̣Ρ
– – – – – – – – – – – δὲ πεν-
[– – – – – – – – – ἐκ]λήρωσεν
– – – – – – – – – κατήνγειλὲν
– – – – – – – ν̣ τ̣οῦτο μὲν λι-
– – – – – – – ν ἀπὸ παντὸς
– – – – – – – νυμον εἰς ἀρχ̣[.]
[– – ? ἱπ]πικὸν · ἐπιση̣[μο]-
– – – – – – – – δημοθοιν . . .
– – –

Dispositio fragg. *A* et *B* certa est et spatium inter fragg. vix aliter suppleri potest. Pars autem tit. tanta ad sinistram deest, ut supplementa praebere non audeam. V. 4 fin. Sic lap. || Frag. *C*. 1 Lectio certa. Cf. tit. Corinthium s. I p. *B C H* 83, 1959, 496—508, vv. 63—64, quos L. Robert, *Rev. ét. anc.* 62, 1960, 332 supplevit et interpretatus est: – – στέφανόν τ[ε] αὐτῇ [χρυ]|σοῦν ἀποστεῖλαι καὶ κρόκου μνᾶς πέντε [ἃ]ς [ἀ]ποθ[έσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἵνα ἐν ἑ]τοίμῳ ἔχῃ, ὅταν εἰς θεοὺς ἀφικνῆται. De more Romanorum croci utendi et a Graecis recepto vide Robert, l. c., 333—42. 2—3 De distributione quadam, e. g. frumenti, agitur. 4 Si legatio ad imperatorem missa erat, ille haud dubie Alexandreae fuit. 5 fin. Lig. η—σ. 6 De pronuntiatione prospera, fortasse privilegiorum ab imperatore datorum, agi videtur. 7 Mentio fit de comparandis hospitiis militibus vel magistratibus Romanis. Vide Robert, l. c. 329: '*Le terme* ἡγούμενοι *désigne l'ensemble des "autorités romaines" dans leur variété. Le mot* ἡγεμών *est moins employé en ce sens, mais il est bien attesté*'. || Frag. *D*. 2 Fortasse πεν|[ταετηρικ – –] vel simile supplendum est. Nota ludos Pythios inde ab a. 240—41 a Thessalonicensibus habitos πενταετηρικούς fuisse. Vide nr. 38, A. 4 Haud dubie ille civis, qui hoc titulo honoratus est. Admonet autem L. Robert, *Rev. Phil.*, *3. sér.*, III 1929, 148 not. 5 et *Études anatoliennes*, 1937, 429 et not. 1, verbum καταγγέλλειν saepius de ludis promulgandis adhibitum esse. Itaque probabile est etiam hic de promulgandis ludis nuper creatis agi. Thessalonicae autem hi ludi vix alii sunt atque ludi sepulchrales a. 132—33 p. in memoriam Antinoi instituti. Vide nr. 35. Nam indoles lapidis et litteratura tit. de ludis Pythiis a. 240—41 creatis (cf. nr. 38, *A*) cogitare non sinunt. 8 Si litt. η et [μ] ligatae erant, ἐπίση[μον] suppleri potest.

Inter alia bene meritus est Servilius hoc decreto honoratus de cultu Antinoi demortui instituendo et urbi et collegio iuvenum quod in gymnasio loco recentioris ecclesiae S. Demetrii sito degebat. Antinous autumno a. 130 p. in Aegypto decessit (von Rohden, *RE* I 1894, 2439; *P. I. R.*² A 737), et in frag. *C*, v. 4 est mentio legationis ab urbe Alexandream missae. Haud dubie legati ab Hadriano petiverunt, ut imperator sineret Thessalonicenses cultum Antinoi in hoc gymnasio condere. Ibi sacerdos et agonotheta Antinoi (cf. nr. 35, 153—170, et 236) collegio iuvenum et ephebis praefuit. Manifestum autem est fragg. huius tit. e ruderibus ecclesiae S. Demetrii oriunda esse.

---

15 EPISTVLA ANTONINI PII. In Serapeo inventum, nunc ΜΘ 821. Fragmentum stelae marmoris albi supra ornamentis et cymatio instructae undique mutilum, a. max. 0,365, l. max. 0,27, cr. 0,085. Litt. a. v. 1 0,023, v. 2 0,02, vv. 3—4 0,018, vv. 5—7 0,015. Α Ε Σ Ω. Interv. vv. 2—3 0,008, vv. 3—4 0,006, vv. 4—5 0,003, vv. 5—7 0,005. *Ect. Phot.*

inter ann. 143 et 161 p.

ἀγαθῆι v [τύχηι].
cymatium a. 0,85
[Αὐτοκράτωρ] Καῖσαρ Θεοῦ ῾Αδρι̣[ανοῦ υἱός],
[Θεοῦ Τραϊανοῦ] υἱωνός, Θεοῦ Νέρουα̣ [ἀπόγονος],
[Τ · Αἴλιος ῾Αδριανὸς ᾽Αντωνῖ]ν̣ος Σεβαστός, ἀρχιερεὺ̣[ς μέγιστος],

[δημαρχικῆς ἐξουσίας · τὸ · . ·, Αὐτο]κράτωρ · τὸ · β̄ ·, ὕπατος τὸ[· . ·, πατὴρ πατρίδος]
[Θεσσαλονεικέων τοῖς ἄρχουσι · καὶ] τῆι βουλῆι · καὶ τ[ῶι δήμωι χαίρειν].
– – – – – – – – – – c. 28 – – – – – – – – – – – ' ' ἐν αὐτῆι ' – – – – – – – – c. 20 – – – – – – – – –
– – – – –

16 DECRETVM. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 1949. Pars superior dextra tabulae marmoris leucophaei regulis instructae, a. max. 0,56, l. max. 0,605, cr. 0,08. Litt. a. c. 0,02, φεῖ c. 0,033. ΑΕΣϹΩ. Ligg. permultae. Praesertim notandum est diphthongum ει = ἰῶτα forma ἰῶτα longioris a. c. 0,025 exaratam esse. Interv. 0,01. *Ect. Phot.*

in. s. III p. – ων θεῶν ἐψη-
[φισα –]‿ι γένους ἄνωθεν καὶ ἀξιώμα-
[τος –]νίου Βάσσου ἀνδρὸς ἱππικοῦ καὶ ΓΥ-
– στρατείαις κεκοσμημένου ΜΗ-
– –ιϛ τοῦ κοινοῦ Μακεδόνων, ἔτι δὲ καὶ
– ος εὐσεβεστάτης καὶ εὐγενεστάτης θυγατρὸς ΚΑ-
– ων Ἡρακλειδῶν ἀπὸ Τημένου διαδεξαμε-
[ν –]ἀνδρὸς ἀξιολόγου καὶ ἱεραφόρου καὶ σηκο-
[βάτου – ὁμ]οίως τῷ γένει καὶ τῷ ἀξιώματι ⟨ἔ⟩ζησεν
– –ς καὶ φιλότεκνος, κεκόσμηκέν τε τὸ ἱε-
[ρὸν –]αν μηδεμίαν ἀπολιπεῖν, τήν τε
[– εὐ]πρεπέστατον ἐν τῷ καλλίστῳ
[τόπῳ τοῦ τεμένους *vel* ἱεροῦ? – – – – – – – – – – – – – – – – – – –]ν ὅτε τὸ ἄγαλμα τοῦ ̄ [.]
– – – –

Est fortasse decretum sodalium deos Aegyptios colentium. 5 in. Vestigia litt. incerta. 7 Familia originem a regibus antiquis Macedonum, Argeadis vel Antigonidis, itaque e Temeno et Hercule traxit. Cf. illum Macedonem, cui nomen Ἀντίγονος Φιλίππου (*P I R*², A 736; *R E* XXXVIII 1938, 2338, 32), unum ex amicis imperatoris Caracallae, qui eum honoribus militaribus ornavit et in senatum inter praetorios legit. 8 De *hieraphoris* vide nr. 58, 222, 258, de *secobatis* vide nr. *220. 9 fin. ΑΤΙΖΗΕΝ lap. 13 in. Litt. ῡ est pars superior ligaturae. In fine v. fortasse supplendum est Σ[ε-|ράπιδος – –].

***17** EPISTVLA. ΜΘ 2363. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique mutilum praeter tergum et latus dextrum, quod cymatio instructum est, a. max. 0,15, l. max. 0,265, cr. 0,08. Litt. a. c. 0,02. ΑΕϹ. Interv. c. 0,012. *Ect. Phot.*

– – –
s. II vel III p. δαπάνας ὑπ – – –
ἐπέστειλα δο – –
Μακεδονίας Ε – –
. . c. 5 . . ·. ΔΓ – – –
– – –

***18** EPISTVLA. ΜΘ 2340. Marmor leucophaeum undique mutilum praeter tergum et latus dextrum, quod cymatio nunc laeso instructum est, a. max. 0,385, l. max. 0,315, cr. 0,115. Litt. a. v. 1 c. 0,03, vv. 3—12 c. 0,02. ΑΕΜϹΩ. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. – – – – – –
– τῇ βου-
[λῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν]. *intervallum 0,05.*
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – ῳ Μακε-
[δόνων – – – – – – – – – – – – –]Ι τῇ πόλει
– πρεσβευ-
[– – – – – – – – – – – – – – –? πρ]ότερον ι-
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – καὶ τῆς
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – οἱ Μακεδό-
[νες – – – – – – – – – – – – – – – – –] καὶ ὑμεῖν
[– – – – – – – – – – – – – – – – – ἐ]στίν τις ου-
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – καὶ γὰρ αμ-
[– – – – – – – – – – – – – – – – τ]ῆς γνώ-
[μης –]
– – – – –

Vv. 3—4. Probabiliter [τῷ κοιν]ῷ Μακε|[δόνων] vel [τ]ῷ Μακε|[δόνων κοινῷ vel συνεδρίῳ] supplendum est. Post a. 240—41 p., quo Thessalonicenses festum Pythium et Amphictyoniam propriam condiderunt (cf. nr. 38 *A*), concilium provinciae in titt. urbis adhuc quidem non commemoratur.

---

19 EPISTVLA IMPERATORIS. Mense Aprili anni 1887 *lying in the garden of the British Consulate* ab Hogarthio visum, nunc deperditum. Fragmentum marmoris undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,70, l. max. 0,20, cr. 0,04. Litt. a. in parte superiore 0,015, in parte inferiore 0,01. ЄϺϹΩ. Ligg. Admonet Hog. lap. esse '*much defaced in many places. The letters are small — — and exceedingly well cut*'. Ed. D. G. Hogarth, *J H S* 8, 1887, 357, (1) (Dem. 430, 370). Vv. 12—17 litt. maiusc. ed. P. Perdrizet, *B C H* 23, 1899, 342, 5 b, qui vidit lap. asservatum in domo familiae *Bitzos* sita '*au faubourg de Pyrgos*'. Exstant in academia schedae a Xenophonte Constantinide Thessalonicensi confectae.

— — — —
s. II vel III p. — — ЄΙΟΥ — —
— — \ ΡΟΝЄΤЄϹΤЄΡΟΝΤΙΠ — —
— — \ ἂν οὕτως ἔχῃ τὰ πα — —
— — ΝΙΟΥϹΑϹ ἕξετε πα / — —
— — ἐπρέσβευσ̣[αν Δ]ο̣μίτι[ος — —]
— — ο̣ς, Καμέρι[ος Πρί]σκος, — —
[— Ἑ]ρ̣έννιος . . ^c. 6^ . . ος, Φ — —
— — μαχος, Γ . ^c. 4^ . ος Πο̣ — —
[— ἐφ]όδιον δώ[σειν]. εἰ μὴ — —
— — ο̣ Μακεδόνων τὸ κ̣[οινόν ? — —]
— — ων ὁ θεὸς πατήρ μου — —
— — !Α ποιούμενος ἐμο — —
— — Ι εὔλογος οὐδ' ἀναγκαι — —
— — C ἄνωθεν ἄχρι τῆς ЄΠ — —
[— Θεσσαλ]ο̣νίκῃ μόνῃ συν⟨ήπτ⟩ετο ἢ τι[μὴ ? — —]
[— — δ]⟨έ⟩χεσθαι συλλήβδην — —
[— — ἐμ]⟨νημ⟩ονεύσατο πρὸς ὑμ̣[ᾶς — —]
— — ἐ̣⟨ξι⟩οῦσα[ς] τῶν λοιπῶ[ν — —]
— — Ν̣ΟΥ καθ̣[α]ίρεται [.] Ν̣ΟΛ — —
[— — ἐ]σημή[να]το μὲν καὶ Γ — —
[— — ἐ]ν̣ιαυτ[ὸ]ν διαλειπούσας —
[— — ἐ]γὼ μὲν ὅμως Є̣ ЄΙΤΟϹϹ — —
— — καὶ τρίτον ἔτος ἀρξάμε̣[νον ἀπὸ — —]
— — α̣ν οἱ Θεσσαλονικεῖς ἀν — —
— — ας ὑπὸ τοῦ θεοῦ πατρ[ὸς — —]
— — πρὸς τὴν πόλιν οἱ ἅμα — —
— — καὶ ὅτι ὑμῖν δέδοκται — —
— — ϽΙΠΟΛΥΙ ΙΛЄΙΩΤΗϹЄ — —
— — τοις ἐφόδια τῶν ὑμε[τέρων πρεσβευτῶν — —]
— — Ι ταύτην μελλή̣[σετε ? — —]
— — μα διατέτακτα̣[ι — —]
[— — Θεσσαλο]ν̣εικεῦσιν ταΛϹ — —
— — μόνην ὑποΛ — —
— — ον μόνην — —
— — α]υτας — —
— — — —

V. 1 Hog. solus legit || 2 Sic Hog., ̣ΙΡΟΝЄΤЄ ЄΤЄΡΟΝΙΠ Const. || 3 Vestigium primae litt. legit Const. || 5 Supplevit Edson, ἐπρεσβ̣ε̣ύσ[αντ]ο Μίτι[ος] Hog. || 9 Edson, [ἐφ]όδιον δώσ[ετε]· εἰ μὴ Hog. || 10 ϽΜΑΚЄΔΟΝΩΝ Hog., qui ὁ Μακεδόνων legit. Litt. tres ultimas legit Const., κ vix certum est. || 11 ΝΟΘЄΟ . ΠΑΤΗΡΜΟ Hog., Ω in initio legit Const. || 12 ΙΑ(Τ)ΟΥΟΥ . ЄΝΟϹЄΜΟ Hog., qui ?ἀθαν]άτο(υ) οὐδενὸς ἐμό[ς supplevit; ΑΠΟΙΟΥ . ЄΝΟϹЄΜΟ. Const.; ΠΟΙΟΥϺЄΝΟϹЄϺΟ Perd. || 13 ΙЄΥΛΟΓΟϹΟΥΔΑ ΝΑΓ ΚΑΙ omnes || 14 ЄΑΝΩΘ . ΑΧΙΙΙ . ΙϹЄΠ Hog., qui ἄνωθε[ν] ἀχ[ήρη]ς ἐπ . . supplevit; ΘΑΝΩΟϹ ΛΑΧΙΙΤΗϹЄΠ Const.; ϹΑΝΩΘЄΝΑΚΡΙΤΗϹЄΠ Perd. || 15 ϽΝΙΚΗΜ(Є) . ΗϹϹΥΝΗЄΤ(ΟΗΙ ?) Hog., qui Θεσσαλ]ονίκη μ(ό)νη συνη(ρ)ετο[ῦσα ? supplevit; ΝΙΚΗ ϹΥΝΗΤΟΝϹϹ Const.; ΟΝΙΚΗϺΟΝΗϹΥΝΗЄΤΟΗ Perd. || 16 . . Є . ЄϹ . . . ϹΥΛΛΗΒΔΗΝ Hog.; . . Є . . . . ϹΥΛΛΗΒΔΗΝ Const.; ΟΧЄϹΘΑΙϹΥΛΛΗΒΔΗΝ Perd. Equidem puto Perd. Ο pro Є legisse || 17 Edson; ΙΟΙΟΝϹΥϹ̣ΑΤΟΠΡΟϹΥΓ Hog., qui ? (ἐμνημ)ονεύσατο πρὸς ὑμ[ᾶς supplevit; ΤΟΝЄΥ . ϹΑΤΟΝ ΙΜΙ Ι Const.; ΘΡΩΝϹΥΑΤΟϹΠΡΟϹΥΛ Perd. || 18 ΓΖΟιϹΑ . ΤΩΝ ΛΟΙΠΩ Hog., qui ζοῦσα[ν] τῶν λοιπῶν legit. Suspicor Hog. Ζ pro Ξ legisse; . . . ϹΑ . ΤΩΝΔΟ . ΠΙ Const. || 19 (Ν)ΟΥΚΑЄ . ΙΡЄΤΑΙ . ΝΟΛ Hog., qui solum καθαίρεται supplevit; . . . ΚΑϹ . ΙΡЄΤΑΙ . ΟΛ Const. || 20 ϹΗΜΗ . . ΤΟΜЄΝΚΑΙΓ Hog., qui ἐσημήνατο supplevit; ϹΗΝ . . . ΤΟΜЄΝΚΑΙΓ Const. || 21 ΝΙΑΥ Τ . ΝΔΙΑΛЄΙΠΟΥϹΑΓ Hog.; . . . . . ΔΙΑΛЄΙΠΟΥϹΑ Const. || 22 Edson; ΓΩΜЄ . ϹΙΤΤΟϹΘϹΙΤΟϹϹ Hog., qui — — τῷ ἔθει τοσσ[ούτῳ supplevit; ΤΟΜЄΝΟΜΩϹ Є̣ЄΤΟϹϹ̣ . . Const. || 23 Sic Hog. et Const. || 24 \ΝΟΙ ΘЄϹϹΑΛΟΝΙΚЄΙϹΑΝ Hog., qui solum οἱ Θεσσαλονικεῖς dat. Primam litt. non legit Const. || 25 \ϹΥ ΠΟΤΟΥΘЄΟΥΠΑΤΡ Hog. et Const. || 26 ΠΡΟϹΤΗΝ ΠΟΛΙΝΟΙΑϺΑ Hog., litt. ultimam non legit Const. || 27 ʼΔΙΟΤΙΥϺΙΝΔЄΔΟΚΤΑΙ Hog., qui vestigium primae litt. in apographo suo non interpretatus διότι ὑμῖν δέδοκται dat; ΚΑΙΟΤΙΥΜΙΝΑϹ^ΟΚΤΑ . Const. || 28 Sic Hog.; ΟΙΠΟΛΥΜ̣ΑЄΙΤΗϹ . . Const. || 29 Edson;

ΤΟΙϹΦΟΔΡΑΤΩΝΥΜΕ Hog., qui σφόδρα τῶν ὑμε-[τέρων dat; ΤΟΙϹЄΦΟΔΙΑΤΟΝΥΜΕ Const. In schedis Const. litt. prima potius Π quam Τ est || 30 ΙΤΑΥΤΗΝΜЄΛΛΗ Hog., qui ταύτην μελλη[σετε supplevit || 31 ΜΑΔΙΑΤЄΤΑΚΤ/ Hog., qui διατέ-τακτ[αι dat; . ΜẠ^ẠϹΤΑΚΔ Const. || 32 ∖ЄΙΚЄΥ ϹΙΝΤΑΛϹ Hog., qui legit Θεσσαλο]νεικεῦσιν τάδε; ΤЄΙ . ЄΥϹΙΝΤΑΝ Const. || 33 ΜΟΝΗΝΥΠΟ/ Hog., qui μόνην ὑπο – – dat; Const. vestigium ultimum non legit || 34 ΟΝΜΟΝΗΝ Hog., qui solum μόνην dat. Idem legit Const. || 35 ΥΤΑϹ Hog., qui α]ὑτάς dat; . . ΤΑϹ Const.

Tit. tam mutilus difficillimus interpretatu est. De legatione ab urbe ad imperatorem missa agitur (vv. 5—9. 29) et de privilegio quodam urbi Thessalonicae soli dato (vv. 15. 33—34).

***20** EPISTVLA. ΜΘ 2425. Duo fragmenta *(A. B)* tabulae marmoris leucophaei inter se non contigua, undique praeter tergum mutila. Frag. *A*, ipsum in partes duas contiguas fractum, a. max. 0,48, l. max. 0,27, cr. 0,03. Frag. *B* a. max. 0,26, l. max. 0,16, cr. 0,03. Titulus litteris elatis exsculptus. Litt. a. c. 0,03. ΑΕΘ◊ΣΩ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot. A.*

A

– – – –
c. s. III p. – – – – – αυτωι – – – – –
– – – – –ιΕΣΤΗΠ – – – – –
[– – – β]ουλομε[ν – – – –]
– – – ∖τούτων Δ̣ – – – –
– – σαμένων Α – – – – –
– – ιν δὲ πολλὰ – – – – –
– – δὲ τελευται – – – – –
– – ρ̣ειν ὑμᾶς ἔτι Ε – – – –
– – ρους Θεσσαλο[νικ – –]
– – ΛΕΙΣ ἑκάτερον – – – –
– –ΊΘΕΙ ἦτε παν – – – –
– – – θῆναι δυν – – – – –
– – – η̣σ̣ά̣σ̣η̣ς τυ – – – – –
– – –

B

– – – –
– – – – ΙΣΑΜΥ – – – –
– – – – ΜΕΝΜΙ – – –
– – – – Α καὶ Μ̣ – – –
– – – – κατὰ ΤΗ – – –
[– – ? Πρ]ασίνοι̣ς – –
– – – Ρ◊ΣΘΕΜ̣ – – –
– – – – Η̣ΣΑ^^ – – –
– – – –

B v. 5. Fortasse de factione circensi agitur.

***21** EPISTVLA VEL EDICTVM. ΜΘ 2389. Sex fragmenta tabulae marmoris leucophaei ornatae aëtomate, in quo folium hederaceum, et per marginem dextrum cymatio instructae. Tria fragg., *A. B. C*, inter se partim, duo *D* et *E* plene congruunt. Titulus litteris elatis exsculptus. *Ect. Phot.*

Fragg. *A. B. C* coniuncta undique praeter tergum et angulum superiorem dextrum mutila, a. max. 0,56, l. max. 0,64, cr. 0,045. Litt. a. 0,04. V. 1 lig. N—I. Interv. 0,015—0,02.

c. s. III p. – – – – – – – – ι non · et · Long · Leonida
– – – – – mmune prosp[e]x̣imus eti-
[am – – – –] ⁻CESCO . c. 5 . NTIBEN[.]
– – – – – – – Thessaḷọ[nice]ṇsi P̣ . . . .
– – – – – – EREVOLEN . 4—5 . ι . . . . .
– – – – – – ⁻centum Ṃ – – – – c. 11 – – – – –
– – – – – – TA iubeam V – – – – c. 9 – – – –
[– – – – – – ne]c̣essitaṣ – – – – c. 9 – – – –
– – –

V. 2 [co]mmune vel [i]mmune.

Fragg. *D* et *E* coniuncta undique praeter tergum et dextrum latus mutila a. max. 0,61, l. max. 0,38, cr. 0,045. Litt. a. vv. 1—4 c. 0,04, in voce *feliciter* v. 4 0,02. V. 1 fin. lig. V—A. Litt. a. vv. 5—10 c. 0,035. ΑΕΣ. Ligg. Interv. c. 0,013.

– – –
– – – – – – – – – – – – – – – – ṣḌIṾVA
[– – ? Thessaloni]cam etiam fi-
[– – – – – – – – – – – Thes]salonicensi
– – – – – – – – – – – at. ❧ feliciter ▲
intervallum c. 0,08.
[– – – – – – – – – – – ε]ἰ̣ς τὰς Θεσσαλ-
[ονικ – – – – – – – – – –] βουλομένοις

– – – – – – – – – – – – – ῳν προῖκα δο-
– – – – – – – – – – – – – – ạσαι τάδε▲
– – – – – – – – – – – – – – – – προνοια
– – – – – – – – – – – – – – ˡ⌐^ΑΙΤΗ▲
– – – –

Frag. *F* undique mutilum a. max. 0,195, l. max. 0,10, cr. 0,045. Litt. a. c. 0,04. Interv. c. 0,02.

– –
– – – –
– – EN – –
– – TAT – –
– –

Propter magnitudinem litt. vix dubium est, quin frustum ad textum Latinum pertineat.

22 EDICTVM. Ad finem orientalem Viae ῾Επταπυργίου in eo angulo arcis qui inter orientem solem et meridiem spectat inaedificatum. Marmor leucophaeum pergrande, cuius frons tabula ansata paulum eminenti instructa est, a latere sinistro mutilum et ab angulo superiore dextro recisum. Lapis, qui primum pro limine superiore fungebatur, deinde ad titulum recipiendum, postremo ad arcem reparandam adhibitus est. A. 0,45, l. max. 1,86, cr. 0,60. Pars anterior superior paulum recisa est, ita ut partes summae litt. v. 1 nonnumquam desint. Litt. a. 0,035—0,04, οὗ c. 0,025, φεῖ 0,07. ΑЄΜΝϹVѠ. Interv. 0,01—0,015. Ed. Duch. 19, 9, qui admonet: '*Les lettres en grande partie martelées ou cachées sous l'enduit de chaux*', (Dem. 442, 384). Descriptio lapidis cum delineatione, *Phot.*, *Ect.* ab Eugenio Vanderpool a. 1960 missa.

s. IV p. vel postea

– – – Ṿ Χ Χ τọῦ · ᾿Ιλλυρ~ · ṬΟḶḲΗΔΗΜẸṆ . Ι″ . ˡ . ΡỌΙΙṆΛ/ – – – –
– – ι ι ΙѠ ẹ̓ḳεῖνα πάντạς τοὺς κατὰ ṭῆṿ Π̣Ι . . Ι . Φ̣Α ι ι Ι Ι ṭạύṭηṿ Ι ⁞ – – –
– – – ντος ἠδίḳτου δέṛματα ΗṆ⁻ΛϹΜỌΝΛ . ⌐ˡˡ⁞⁞ Α̣Δ̣Ρ̣ΑΙ̣ . . Γ̣ . / – –
– – σ̣άντων εἰσαγαγεῖν ЄΡΓΑΙ . . . . . . Υ ι . ι . ⁞⁞^ˡ˦ . . . . . . Ι – – – – –
– – – ạς ἀ̣φ̣ạι̣ṛεθήσονṭαι τάξẹω̣ς̣ ¡ Η̣Μ̣Ι ˡ ˡ Λ̣ΙϹ̣ τọῦ π̣α̣ρ̣ε̣χ̣ọμ̣ένọυ̣ – –
– – – α̣ καὶ τ̣ọλμήσας δέρματα τὰ ἡ̣μῖν c ι ι ι ι τ ʌ ι ˡ / τ ʌ r ι τ̣ιμω – – – –
– – – ενọς τούτων καὶ Ṭ . ˡ ˡ Ṇ⌒⁞ˡ π̣ρ̣ọσ̣π̣ε̣σ[όντο]ς̣ σώματι κ̣ι̣ṿ[δύνου].

vacat c. 0,03

Quamquam phot. et ect. iteratis curis scrutatus sum, partes media et dextra textus ita corrosae sunt, ut lectiones vix pro certis habendae sint. Litt. lineis subductis insignitae a Duchesnio lectae || 1 ᾿Ιλλυρ(ικοῦ); . . . . . ΑΤΟΥΤΑΛΥΡΡΟ . . ЄΚΗΛΗΜЄ Duch. || 2 . . . ΝѠЄΚЄΙΝΑΠΑΝΤΑϹΤΟΥϹΚΑΤΑΤΗϹ . . . ΦΑΝΗΤΑΥΤΑ . . . . . . Duch. || 3 ΗΔΙ'ΤΟΥ lap., . . . ΝΤΟϹΗΔΙ . ΤΟΥΔЄΡΜΑΤΑΚΑΤΑ . Μ . ΝΑϹΙЄΜΑΔΙΑΤΟ . . . . . Duch. || 4 . . . ϹΑΝΤѠΝЄΙϹΑΓΑΓЄΙΝ . ΠΑΝ Duch. || 5 . . . ΑϹΑΦΑΙΡЄΘΗϹΟΝΤΑΙΤΑΞЄѠϹΗ . . ΜΑΤ . . ΤΟΥΠΑΡЄΧΟΜЄΝΟΥ Duch. || 6 . . . ΑΚΑΙ . ΟΛΜΗϹΑϹΔЄΡΜΑΤΑΤΑΗΜΙΝ . . ΠΑΝΤΑΤΑΤΙΜ . . . . . . Duch. || 7 . . . ЄΝЄϹΤΟΥΤѠΝΚΑΙΤΙΜѠΡΙΑϹΤΑϹЄΝΤΗ . . . ΑΞΙѠΜΑΤΙ . . . . Duch. Inter voces καὶ et σώματι lapis exhibere videtur Ṭ . ˡ ˡ Ṇ⌒⁞ˡΠ̣ΡᴗᴗΙΙᴗᴗ¦ ⁻¦ˡ. Ϲ̣

Argumentum edicti parum clarum est. Quod de pellibus et poenis agitur, fortasse edictum ad portoria intra praefecturam Illyrici pertinet.

23 EDICTVM IVSTINIANI I DE ECCLESIA S. DEMETRII. In pavimentum ecclesiae S. Demetrii insertam ὑπὸ τὴν μικρὰν βόρειον στοὰν καὶ οὐχὶ μακρὰν τοῦ πρὸς βορρᾶν τοίχου invenit ed. post urbem a. 1917 incensam, nunc ΜΘ 198. Tabula marmoris cani undique praeter partes posticam et superiorem mutila, a. max. 0,535, l. max. 0,45, cr. c. 0,035. Litt. a. 0,035. ΑΕΜΟϹVѠ. V. 2 lig. ο–υ. Interv. c. 0,01. Ed. G. Oikonomos, ᾿Εφ. ᾿Αρχ. 1918, 41—52 cum phot. ectypi. *Ect. Phot.*

inter annos 538 et 565 p. *vacat 0,03*

[– – Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Φλ· ᾿Ιου]σ̣τινιανός, ᾿Αλαμανικός, Γοτ[θικός – –]
[– – εὐσεβής, εὐτυχής, ἔνδοξος], ⟨ν⟩ικη⟨τή⟩ρ, τροπαιοῦχος {Τ}, Σεβασ[τός – –]
[– – – – – – – – – – μάρτυρο]ς Δημητρίου τοῦ κατὰ Ṭ – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – – – σε]βασμίῳ οἴκῳ κατὰ τὴν – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – π̣ροσευξόμενοι ṭῇ θ – – – – – – – – – – – – – – – –

– – – – – – – – – – – – – – – !πρακτων τῶν Δ – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – ṭṛᾶγμα ἐλαττῳ – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – ẹἶναι αὐτὰς Ṭ – – – – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – – – – – ἀν]ạκωχῆς ΚΛ' – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – ẹἶναι τοῦ' – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – ΙΓΤ – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – –

Tit. Trapezuntio CIG 8636 collato ed. initium edicti sic temere supplevit: [ἐν ὀνόματι τοῦ δεσπότου ἡμῶν 'Ι((ησο))ῦ Χ((ριστο))ῦ] | [τοῦ Θ((εο))ῦ ἡμῶν Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Φλ((άουιος)) 'Ιου]στινιανός, 'Αλαμανικός, Γοτ[θικός, Φραγκικός, Γερμανικός, 'Αντικός, 'Αλανικός, Οὐανδαλικός, 'Αφρικός, εὐσεβής, εὐτυχής, ἔνδοξος] usque ad init. v. 2. Sed haec supplementa symmetriam tit. solvunt, et praeterea spatium supra v. 1 non sufficit ad v. alium recipiendum.

V. 2 in. ΗΙΚΗΡ lap., νι<κη>τής ed. || 2 fin. ΧΟΣΤΣΕΒΑΣ lap., τροπαιοῦχος, Σεβασ[τός, Αὔγουστος ed. || 3 – – – τοῦ ἁγίου καὶ πανενδόξου (μεγαλο)μάρτυρο]ς Δημητρίου τοῦ κατὰ [– – ed. || 4 – – ἐν τῷ παναγίῳ (πανσέπτῳ) αὐτοῦ καὶ σε]βασμίῳ οἴκῳ κατὰ τὴ[ν – ἑορτὴν(;) – – ed. || 5 Sic lap., ṭροσευξόμενος ṭῇ θ̣[ειοτάτῃ σορῷ(;) – – ed. || 6 Sic lap., πρακτων των Λ ed. Fortasse [ε]ὐ̣πράκτων legendum est || 7 Sic ed. ⁻ΤΡΑΓΜΑΕ ΛΑΤΤ(lap. || 8 Sic lap., ẹιναι αὐτὰς ed. || 10 ⁻'ΝΑΙΤΟ\/' lap., – – ι]ναι του – – ed. || 11 Sic lap. ΣΤ ed.

Iustinianus inde ab a. 533 *Alamannicus* et *Gothicus* salutatus est. Vide constitutionem "Imperatoriam maiestatem" 23 mens. Nov. huius anni (Corp. Iur. Civ. I, 27). De Iustiniano I et S. Demetrio Thessalonicae culto vide Acta S. Demetrii I, 50—51 (Migne, P. G. CXVI, 1241) et Oikonomos, l. c. 49.

---

24 EDICTVM IVSTINIANI II DE SALINIS ECCLESIAE S. DEMETRII DONANDIS. Init. a. 1885 in effodiendo pavimento ecclesiae S. Demetrii inventa et statim ab operariis fracta in plura quam septuaginta fragmenta, quae ad praetorium Turcicum, *Konak* quod dicebatur, transportata sunt; fragmenta omnia nunc deperdita. Tabula marmoris pulchri venas crassas exhibentis. Prope marginem utriusque lateris per altitudinem tabulae duae lineae directae incisae erant. A. c. 1,20, long. c. 4,00, cr. c. 0,03. Litt. a. 0,05—0,06. Litt. Graecae leviter apicatae Α Δ Ε Η Θ Μ Ν Ο C ω. In fine vv. 1 et 14 lig. η—μ. In vv. 1 et 2 litt. artius dispositae sunt. Interv. c. 0,015—0,02. Vere a. 1885 K. Purgold fragmenta tabulae coniunxit praeter duo, quae aliis inserere nequivit, et totius fere tit. apographum praeclarum confecit quod exstat in academia: Purgold, *M. S.* 1885, Addenda 17. A. 1886 Demitsas, qui adfirmat duas tabulas inventas fuisse, vidit in cella quadam praetorii viginti vel triginta fragmenta tabulae, quorum edidit nonnisi duo maiora, *A* et *B*, quae ex tabulis diversis orta esse putavit: Dem., 519—20. 589 *(A)* et 590 *(B)*. *A* ex schedis suis, adhibito et apographo fragmenti *B* a Demitsa facto, sine mensuris ed. P. N. Papageorgiu, *Un édit de l'empereur Iustinien II en faveur de la basilique de Saint Démétrius . . . (avec un fac-simile)*, Lipsiae 1900, pag. 12 [non vidi] et iterum sine mensuris *Byz. Zeit.* 17, 1908, 354—60, ubi non solum *A* et e Demitsa *B* ed., sed etiam frustum tertium *(C)*, quod ipse die 3 mens. Aug. a. 1907 ἐν τοῖς χώμασι τῆς νοτίας αὐλῆς τοῦ τζιαμίου (i. e. ecclesiae S. Demetrii) invenit, cum delineationibus trium fragg. Ab amico suo S. Dragume persuasus Pap. fines vv. 8—11 frag. *A* cum initiis vv. 9—12 frag. *B* accommodavit. Apographum Purgoldianum permissu academiae ed. litt. minusc. A. Vasiliev, Speculum 18, 1943, 1—13 (H. Grégoire, *Byzantion* 17, 1944—45 [*American Series*, III], 119—124a). Cf. A. Vasiliev, Orientalia Christiana Periodica 13, 1947, 355—68; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 103, qui frag. *C* recte in parte dextra lacunae per vv. 12—15 locaverunt.

mens. Sept. a. 688 p.

1 +Θεία δωρεὰ φιλοτιμηθεῖσα τῷ ἁγίῳ καὶ πανενδόξῳ μάρτυρι Δημητρίῳ παρὰ
τοῦ τῆς ὅλης οἰκουμένης δεσπότου Φλ(αυίου) 'Ιουστινιανοῦ τοῦ θεοστεφοῦς καὶ
εἰρηνοποιοῦ βασιλ[έως τ]ῆ̣ς ἁλικῆς τῆς θεοφυλάκτου ἡμῶν +
2 πόλεως Θεσσαλονίκης ἐπὶ Πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου αὐτῆς ἀρχιεπισκόπου *ornamentum c. 12* + ἐν ὀνόματι τοῦ Κ(υρίο)υ καὶ Δεσπότου 'Ι(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦ Θ(εο)ῦ καὶ Σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν Αὐ̣[τοκράτω]ρ̣ εὐεργέτης εἰρηνικὸς Φλαύιος

3 Ἰουστινιανὸς πιστὸς ἐν Ἰ(ησ)⟨ῷ⟩ Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ βασιλεύς· δωρεὰ τῷ σεπτῷ ναῷ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ἐν ᾧ τὸ ἅγιον αὐτοῦ κατάκειται λẹ[ί]ψανον v πρῴ̣την φροντίδα διὰ παντὸς

4 κεκτημένοι περὶ τῆς συσστάσεως τῶν ἁγίων τοῦ Θ(εο)ῦ ἐκκλησιῶν ἐπ' αὐταῖς ταῦτα προϊέναι βουλόμεθα ὅσα πρὸς παραμυθείαν αὐτ̣ῶν καὶ συσσ̣τατικὴν τυγχάνουσιν πρόνοιαν' ἐντεῦθεν γὰρ *ornamentum c. 4*

5 πεπίσμεθα καὶ τὸν στέψαντα ἡμᾶς Θ(εὸ)ν εὐαρεστούμενον ὑπερασπιστὴν ἀεὶ γίνεσθαι τῆς ἡμῶν εὐσε-βείας' v καὶ τὰς κατ' ἐκθρῶν(!) δαψιλῶς ἡμῖν ἐπιχωρηγεῖν(!) νίκας' ἐπεὶ οὖν παραγεναμένων

6 ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ Θεσσαλονικέων πόλει, μετὰ τὴν τοῦ στέψαντος ἡμᾶς Θ(εο)ῦ ὑπέρμαχον βοήθειαν' πεῖραν σύμμαχον εἰληφότων ἡμῶν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

7 Δημητρίου ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν πραχθεῖσιν ⟨κατ⟩ὰ{ρα} τῶν αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν πολεμίων διαφόροις πολέ-μοις' δίκαιον εἶναι κρίναντες ὡς συμμαχήσαντα ἡμῖν τοῖς τῆς

8 εὐχαριστίας νῦν ἀνταμείψασθαι αὐτὸν δώροις' donamus' τῷ σεπτῷ αὐτοῦ ναῷ' ἐν ᾧ καὶ τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἀπόκειται λείψανον ἐμφανῶς τοῖς ἀπ⟨ορ⟩οῦσιν τὴν οἰκείαν

9 βοήθειαν χαριζόμενọς, πᾶσαν τὴν ἁλικὴν τὴν οὖσαν καὶ προσπ⟨α⟩[ρ]ακειμένην ἐν ταύτῃ τῇ Θεσσαλονι-κέων μεγαλοπόλει μετὰ πάντων τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ

10 ἐξ ὑπαρχῆς δικαίων' ἐπὶ τὸ ἔχεσθαι τὸν αὐτὸν σεβάσμιον αὐτοῦ ṿ[αὸν τ]ῆς αὐτῆς ἁλικῆς ἀπὸ τοῦ Σε-πτεμβρίου μηνὸς τῆς ἐνεστώσης δευτέρας ἐπινεμήσεως καὶ εἰς τοὺς

11 ἑξεῖς ἅπ̣αντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κυṛιεύειν τε αὐτῆς καὶ δε[σπόζε]ịν v' καὶ πᾶσαν αὐτὴν εἰς οἰκẹῖον ἀπο-φέρεσθαι κέρδος ὀνόματι φωταγωγίας καὶ διαρίῳṿ *ornamentum c. 5*

12 τοῦ θεοφιλοῦς κλήρου καὶ πάσης ἱερατικῆς ὑπουργίας, ἔτι δὲ κ[αὶ τῆς] ἀ̣νανεώσεως τοῦ εἰρημένου σεπτοῦ ναοῦ,μὴ ὀφείλοντος τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου ναοῦ ἤγουν τοῦ κατα̣ ?–?.

13 θεοφιλοῦς κλήρου καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρέχειν ἢ ἐπινοῖσθα[ι ? ὁποση]νοῦν συντẹ́λειαν ἕνεκεν τῆς παρὰ τῆς ἡμῶν γαληνότητος δεδωρημένης ἁλικῆς τῷ οἱῳδήποτε *ornamentum c. 4*

14 στρατιωτικῷ προσώπῳ διὰ τὸ ὡς εἴρηται ὑπέρ τε φωταγωγ[ίας καὶ δι]ạρίων τοῦ θεοφιλοῦς κλήρου καὶ λοιπῆς ἐκκλησιαστικῆς χρείας φιλοτιμηθῆναι αὐτῷ παρ' ἡμῶ(ν)

15 τὴν τοιαύτην ἀπάσαν παντελευθέραν ἁλικὴν cι[– – – – – c. 18 – – – – – ἀδ]ịạλείπτως λειτουργούμενον τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Δημήτριον πρ⟨εσβ⟩ẹύειν διὰ παντὸṣ

16 τ̣ῷ σ̣τ̣έψαντι ἡμᾶς Θεῷ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν εὐσεβοῦς βα[σιλείας – – – c. 8 – – –]ων τῇ ἐπ̣[ι]δ̣ẹ́ịξει καὶ μόνον τῆς παρούσης ἡμῶν εὐσεβοῦς δωρεᾶς. *ornamentum c. 12*

Additamentum: Apographum Purgoldianum exhibet frustum quoddam quod cum aliis coniungi nullo modo potest.

ΙΙΛCΙΙΙΝΙ

nus

V. 2 haud dubie [– – *dona*]*ṃus* legendum est; v. 1 fortasse – – π̣ᾶ̣σ̣ι̣ṿ ∖Ι – –. Potest revera hoc frustum e altera tabula oriundum esse.

V. 1 ΒΑCΙΛ – c. 4 – ΗCΑΛΙΚΗC Purg. Supplevit Vas. || 2 – – ΘЄCCΑΛΟΝΙΚΗC Dem., frag. *A*. – – ωC ΘЄCCΑΛΟΝΙΚΗ∪∪ΙΙΚ – – Pap., frag. *A*, qui supplevit ⟨– – τὸν ἔνδον τῆς πόλε⟩|ως Θεσσαλονίκης σηκ[ὸν – –]. — ΚΥΚΑΙΔЄCΠΟΤΟΥΙΥΧΥΤΟΥΘΥΚΑΙCΡC ΗΜωΝ – – Purg., Vas. abbreviationes non indicavit. — Α∖ – c. 7 – Ρ Purg., αὐ[τοκράτω]ρ Vas. || 3 – – ΤΙΜΑΝΟCЄΝ ΙΥ Χω ΤωΘЄω – – Dem., frag. *A*, qui legit [Κεν]τιμανὸς ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Θεῷ et credidit Κεντιμανόν archiepiscopum urbis fuisse. ∪ΤΙΝΙΑΝΟCΠΙCΤΟCЄΝ ΙΥ Χω ΤωΘωΒ – – Pap., frag. *A*, qui supplevit ⟨– – Ἰου⟩|στινιανὸς πιστὸς ἐν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ῷ τῷ θ(ε)ῷ β[ασιλεὺς Ῥωμαίων – –]. ЄΝΙΥ Χω ΤωΘω Purg. corr. Kla. Vas. abbreviationes non indicavit. — ΛC ΑΝΟΝ Purg. λε[ίψ]ανον Vas. — ΠΡ∪ ΤΗΝ Purg. Adnotat Vas. (5, not. 1): *'On the original marble plate of the inscription the letter ω is a little mutilated'*. Litt. duae ultimae parvae sunt. || 4 – – ΤΗΜЄΝΟΙΠЄΡΙΤΗCCΥ CΤΑCЄωCΤωΝ – – Dem., frag. *A*, qui legit – – Τημένοι περὶ τῆς συστάσεως τῶν – –. [.]ΤΗΜЄΝΟΙΠЄΡΙΤΗCCΥC CΤΑCЄωCΤωΝΑΓΙ∪ Pap., frag. *A*, qui supplevit τημένοι περὶ τῆς συσ{σ}τάσεως τῶν ἁγίω[ν τοῦ Θ(εο)ῦ ἐκ-κλησιῶν – –]. ΘΥ Purg., Θεοῦ Vas. || 5 i. e. πεπείσμεθα. — – – ΜЄΘΑΚΑΙΤΟΝCΤЄΨΑΝΤΑΗΜΑCΘΝЄΥΑΡЄ CΤΟΥΝ – – Dem., frag. *A*, qui legit – – μεθα καὶ τὸν στέψαντα ἡμᾶς Θεὸν εὐαρεστούν – –. ΠΙCΜЄΘΑΚΑΙΤΟΝ CΤЄΨΑΝΤΑΗΜΑCΘΝ ЄΥΑΡЄCΤΟΥΜЄΝ – – Pap., frag. *A*, qui supplevit [– – πε]|πίσμεθα καὶ τὸν στέψαντα

ἡμᾶς Θ(εὸ)ν εὐαρεστούμεν[οι – –]. ΘΝ Purg., θεοῦ Vas. — In medio versu ΚΑΤΕΚΟΡΩΝ Purg., κατεκόρων Vas., qui admonet (5, not. 4): '*I believe this mutilated word is the adverb* κατακόρως, '*to satiety*', '*abundantly*', *from the adjective* κατάκορος *or* κατακορής. *Possibly also* κατὰ κόρον?', κατ' ἐκθρῶν i. e. ἐχθρῶν Grég. || 6 ΤΩΝΕΝΤΑΥΤΗΤΗΘΕССΑΛΟΝΙΚΕΩΝΠΟΛΕΙΜ – – Dem. et Pap., frag. *A*, qui nihil suppleverunt. — ΘΥ Purg., Θεοῦ Vas. || 7 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΝΤΟΙ C ΠΑΡΗΜΩΝΠΡΑΧΘΕΙСΙΠΑ – – Dem., frag. *A*., ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΝΤΟΙСΠΑΡΗΜΩΝΠΡΑΧΘΕΙСΙΝΠΑ' – – Pap., frag. *A*, qui supplevit Δημητρίου ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν πραχθεῖσιν πάλ[αι – –]. ΠΑΡΑΡΑΤΩΝ Purg. Correxit per epist. Kla., qui admonet: '*Der Schreiber ist von dem ersten* παρά *beeinflußt worden*'. παρὰ τῶν Vas., qui adnotat (5, not. 5): '*In Purgold's impression by mistake* παραρατων'. || 8 ΕΥΧΑΡΙСΤΙΑСΝΥΝΑΝΤΑΜΕΙΨΑСΘΑΙΑΥΤΟΝ – – Dem., frag. *A*. ΕΥΧΑΡΙСΤΙΑ СΝΥΝΑΝΤΑΜΕΙΨΑСΘΑΙΑΥΤΟΝ^ – – Pap., frag. *A*. A Dragume seductus Pap. finem v. 8 frag. *A* cum initio v. 9 frag. *B* coniunxit et ita supplevit: εὐχαριστία⟨ι⟩ς νῦν ἀνταμείψασθαι αὐτόν, δ[ωρούμενοι] ἁλικὴν τὴν οὖσαν κατὰ – –. – – ΤΟΙСΑΠΟΥСΙΝ – – Purg. Correxit Kla., τοῖς ἀποῦσιν Vas., qui convertit: '– – *who manifestly gives his particular aid to those who are even out of the city*'. || 9 ΒΟΗΘΕΙΝΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟСΠΑСΑΝ ΤΗΝ – – Dem., frag. *A*. – – ΑΛΙΚΗΝΟΥСΑΝΚΑΙ – – Dem., frag. *B*. ΒΟΗΘΕΙΑΝΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟСΠΑСΑΝ ΤΗΝ – – Pap., frag. *A*, qui finem v. 9 frag. *A* cum initio v. 10 frag. *B* coniunxit et supplevit: βοήθειαν χαριζόμενος πᾶσαν τὴν [τῶν πρὸς τὸ]ν αὐτὸν σεβάσμιον αὐτοκ[ράτορα ἀνηκόντων]. — In medio versu ΠΡΟСΠ⌐. ΑΚΕΙΜΕΝΙΙΝ Purg., προσπ[αρ]ακειμένειν Vas., qui (5, not. 6) admonet: '*the first letter which has been preserved only in its upper part and which I have restored as* α *looks rather as if it should be* ε *or* ο'. Sed lacuna tam parva vix aliter supplenda est. || 10 ΕΞΥΠΑΡΧΗСΔΙΚΑΙΩΝΕΠΙΤΟΕΧΕСΘΑΙ – – Dem., frag. *A*. – – ΑΥΤΟΝСΕΒΑСΜΙΟΝΑΥΤΟΚ – – Dem., frag. *B*, qui supplevit – – ν αὐτὸν σεβάσμιον αὐτοκ[ράτορα – –]. ΕΞΥΠΑΡΧΗС ΔΙΚΑΙΩΝΕΠΙΤ⌒ – – Pap., frag. *A*, qui finem huius v. cum initio v. 11 frag. *B* coniunxit et supplevit: ἐξ ὑπαρχῆς δικαίων, ἐπὶ τὸ ἔχεσθαι το[ύτων πάντων] κυριεύειν τε αὐτῆς καὶ δε[σπόζειν – –]. — In medio versu ΑΥΤΟ\'' . . . . ΙСΑΥΤΗС Purg., αὐτοῦ [ναὸν τ]ῆς Vas. || 11 – – ΠΑΝΤΑСΚΑΙΔΙΗΝΕΚΕΙСΧΡΟΝΟ – – Dem., frag. *A*., qui supplevit: – – πάντας καὶ διηνεκεῖς χρόνο[υς – –]. – – ΚΥΡΙΕΥΕΙΝΤΕΑΥΤΗСΚΑΙΔΕ – – Dem., frag. *B*. – – ΤΑΝΤΑСΚΑΙΔΙΗΝΕΚΕΙСΧΡΟΝ⌒ – – Pap., frag. *A*, qui finem huius v. cum initio v. 12 frag. *B* coniunxit et supplevit: [εἰς τοὺς] πάντας καὶ διηνεκεῖς χρόνου[ς τοὺς ἐπὶ] τῆς ἱερατικῆς ὑπουργίας. Ἔτι δὲ – –. — In initio v. i. e. ἑξῆς. — In medio v. lacunam supplevi, fragmento *C* addito. ΚΑΙΔΕ . . . . 'ΚΑΙ Purg., καὶ δε[σπόζειν] καὶ Vas. Sic Grég., sine uncis. Sed Vas. vestigium litterae ad partem superiorem non respicit. – – ΙΝ Ν – – Pap., frag. *C*, qui legit:]ιν. Ν[. Admonet Pap. (360): 'ὁ μεταξὺ τοῦ γράμματος Ν καὶ τοῦ Ν κενὸς τόπος εἶναι τοσοῦτος, ὥστε δῆλον πρόκειται ὅτι ἀπὸ τοῦ Ν γράμματος ἄλλου κεφαλαίου τοῦ ἐν τῷ διατάγματι λόγου ἐγίνετο ἀρχή'. — In fine v. ΔΙΑΡΙС Ι Purg., διαρίων Vas., qui admonet (5, not. 8): 'διάριον *is the Latin word* diarium, '*day's allowance*'. || 12 in initio v. – – [illegible] – – Pap., frag. *A*. – – ΤΗСΙΕ ΡΑΤΙΚΗС ΥΠΟΥΡΓΙΑСΕΤΙΔΕ – – Dem., frag. *B*. Pap. finem v. 12 frag. *A* cum initio v. 13 frag. *B* coniunxit et supplevit: – – τες ἄλλος ὑ[– – οἷον δή]ποτε τρόπον παρέχειν ἢ ἐπινο⟨ε⟩ῖσθα[ι – –]. — In medio versu lacunam supplevi, fragmento *C* addito. ΕΤΙΔΕΚ – – – c. 10–12 – – – ΣΕΩС Purg., ἔτι δὲ κ[αὶ ὀνόματι ἀνανε]ώσεως Vas., κ[αὶ ὀνόματι βελτι]ώσεως Grég. – – ΙΝΑΝΕΩС – – Pap., frag. *C*, qui supplevit ἀ]νανεώ[σασθαι || 13 – – ΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟΝΠΑΡΕΧΕΙΝΕΠΙΝΟΙСΘΑ – – Dem., frag. *B*, qui legit: δήποτε τρόπον παρέχειν – –. In medio versu i. e. ἐπινοεῖσθα[ι]. Lacunam partim supplevi, fragmento *C* addito. ΕΠΙΝΟΙС⌒ – – – – c. 13 – – – – ΛΕΙΑΝ Purg., ἐπινοῖσθα[ι παρέχειν λυσιτέ]λειαν Vas., ἐπινοεῖσθα[ι παρέχων συντέ]λειαν Grég. – – ΝΟΥΝСΥΝΤ – – Pap., frag. *C*, qui legit]νουν συντ[.]; [ὁποση]νοῦν dubitanter suppl. Kla. || 14 – – ΩСΕΙΡΗΤΑΙΥΠΕΡΤΕΦΩ ΤΑΓΩ – – Dem., frag. *B*, qui legit: ὡς εἴρηται ὑπέρ τε φωταγω – –. Supplevit Pap.: – –, κα[θὼς εἴρηται, ὑπέρ τε φωταγω[γίας τοῦ σηκοῦ καὶ] ὑπὲρ – –. In medio versu lacunam supplevi, frag. *C* addito. ΦΩΤΑΓ – – c. 13 – – ΟΥΘΕΟΦΙΛΟΥ Purg., φωταγ[ωγίας καὶ διαρίων τ]οῦ Θεοφιλοῦς Vas. Sic etiam Grég. – – ΙΡΙΩΝΤ⌒ – – Pap., frag. *C*, qui legit ὡρα[ρίων(?) το[υ. || 15 – – ΙΤΕΛΕΥΘΕΡΑΝΑΛΥΚΗΝ – – Dem., frag. *B*, qui legit – – ιτ ἐλευθέραν ἀλικὴν – –. Supplevit Pap.: [– – Ἔτι δὲ πα]ντελευθέραν ⟨τὴν⟩ ἁλικὴν [εἶναι – –]. ΑΛΙΚΗΝ – – – c. 15 – – – ΙΠΤΩС Purg., ἁλικὴν [ἐπὶ τὸ ἔχεσθαι ἀδιαλ]είπτως Vas., ἁλικὴν [ὥστε ἐντεῦθεν ἀδιαλ]είπτως Grég. – – [illegible] – – Pap., frag. *C*, qui supplevit ἐν τῇ θε[ίᾳ(?) λει[τουργίᾳ(?). Ad lacunam supplendam frag. *C* adduxi. || 16 – – ΩΥΠΕΡΤΗСΗΜΩΝ – – Dem., frag. *B*, qui legit – – ω ὑπὲρ τῆς ἡμῶν – –. Supplevit Pap.: [– – τῷ Θ(ε)]ῷ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν [σωτηρίας – –]. In medio versu ΕΥСΕΒΟΥСΡ – – – – c. 22 – – – – ΞΕΙΚΑΙ Purg., εὐσεβοῦς βα[σιλείας – – – – c. 15–18 – – – –]ιειξει Vas., qui admonet (6, not. 8): '*I am almost certain of the first three*

letters, whose upper part only is preserved; the letter before ε *may be* λ, α *or* δ.', εὐσεβοῦς βα[σιλείας, ὅπερ δῆλον ἔσται πᾶσιν ἐν τῇ ἐπιδ]είξει Grég. praeter spatium. Addo unum e duobus frustis quae Purgold cum aliis fragg. tabulae coniungere nequivit: – – ѠΝΙΗЄΙΙ – –.

De bellis quae Iustinianus in Macedonia adversus Slavos gessit vide Vasiliev, l. c. Papageorgiu, *Byz. Zeit.* 17, 1908, 358—59, de locis in vicinia Thessalonicae sitis et ad salinas idoneis disseruit.

II. DEDICATIONES

A. DEDICATIONES PVBLICAE

25 Alicubi in urbe inventa, nunc ΜΘ 2436. Basis marmoris leucophaei infra mutila. In parte media lateris superioris est excavatio longa et ad sinistram foramen parvum. Ad marginem dextrum eiusdem lateris sunt duae excavationes quadratae et ad marginem sinistrum duae aliae cum incisuris ad plumbum recipiendum destinatis. Partes anteriores lateris utriusque anathyrosin exhibent. A. max. 0,33, l. 1,52, cr. 0,51. Litt. a. 0,07—0,08. ΑΞΣΩ. Litt. pulcherrimae, levissime apicatae. Interv. 0,02—0,035. Cf. Ch. Edson, *Harv. Studies* 51, 1940, 126, not. 5. Contuli *phot.* et *ect.*

a. 221—179 a. βασιλεὺς Φίλιππος
βασιλέως Δημητρίου
– – – – – – – – – – – –
– – – –

***26** A. 1912 ab edd. in sylloge ad Lyceum municipale urbis visa, nunc deperdita. Tabula marmoris albi undique mutila praeter partem posticam. Huic insculptum est anaglyphum parvum posterioris aevi, quod repraesentat equitem (Thracem?) cum vestigiis tituli ita evanidis ut ea legere edd. nequirent. A. max. 0,35, l. max. 0,485, cr. 0,08. Litt. a. 0,022. ΑΘΜΟΠΩ. *'Gravure un peu grêle, regulière'*. Interv. 0,016. Edd. litt. minusc. Avezou et Picard, *B C H* 37, 1913, 86, 1, qui tamen formas litt. indicant (Tafrali, *Thess.* 39, not. 6). Cf. E. Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 28; ΜΠ numm. 107, 536, 540, 923.

s. III vel II a. – – – c. 9 – – – η̣ι· ἡ πόλις,
[πρ]οστατησάντων τῶν
[ἀ]γορανόμων Ἀνδρονίκου
[το]ῦ Ἀλεξάνδρου,
[Ἡφα]ι̣στίωνος τοῦ Θεοδ[.]
[. ου, Μ]ενίππου τοῦ Μην[ο]-
[κ]ράτεως, Ἡράκων[τος]
[το]ῦ Νικοδήμου

V. 1 Suppleverunt edd. speciose [ἀγαθῆι τύχ]ηι, sed hoc in spatio nomen dei deaeve stetisse potest, fortasse [Ἀφροδίτ]η̣ι vel [Ἑρμ]ῆ̣ι. 5—6 Θεοδ[ώ-ρ]ου vel -δ[ότ]ου. 5—8 Admonent edd.: *'L'orthographie dans les noms propres semble fautive; il y a confusion entre* ε *et* η, ο *et* ω. *Ainsi* Μηνεκράτεως *pourrait être une forme incorrecte de* Μενεκράτεος. *De même* Ἡρακων[τίδου] *serait là pour* Ἡρακον[τίδου]. *On songerait d'abord pour ce dernier nom, à restituer la forme simple* Ἡράκων[τος] = Ἡράκον[τος]; *mais il y a place pour 2 lettres au début de la v. 8. C'est pourquoi nous proposons sous toutes réserves le composé* Ἡρακον[τίδου], *formé sur le modèle* Δρακοντίδου. *La désinence du génitif en* έως, *au lieu de* εος—ους, *pourrait aussi résulter d'une confusion entre les formes des mots en* ης *et en* ευς. 8 Descriptio lapidis ab edd. data non tam clara est ut certum sit hunc v. revera ultimum tituli fuisse.

Subiciunt edd.: *'L'emploi – – du participe aoriste* (v. 2) *– – indiquerait peut-être que les quatre agoranomes désignés se sont succédé* (!) *dans une surveillance; peut-être s' agissait-il de travaux publics'.* Sed vide nr. *7.

Propter tabulam secundum in usum vocatam verisimile est ex urbe oriundam esse.

---

27 A. 1920 inventa in muro aetatis Romanae prope Serapeum, nunc ΜΘ 859. Basis marmoris albi sub v. 3 per latitudinem in partes duas contiguas fracta. Latus sinistrum est paulo recisum; latus dextrum anathyrosin exhibet. In latere superiore sunt cava quae fortasse ad pedes statuae inmittendos destinata erant. Basis nunc ab margine superiore sinistro et a parte postica mutila. A. 0,40, l. 0,60, cr.

0,41. Litt. a. 0,015—0,02. ΑΕΘΜΝΣΩ. Litt. apicatae. Interv. 0,01. Ed. Pel. 25, 2 (L. Robert apud M. Holleaux, *Études d'épigraphie et d'histoire grecques* 1, 1938, 270, not. 3 ad fin.). Cf. Ch. Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 161, not. 7; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1950, 134; ΜΠ numm. 383, 552, 561, 924, 1502. Lapidem contuli. *Ect.*

ante fin. s. II a.

__c. 7—8__ ς v Θεοφάντου
__c. 5—6__ ων v Λυσιμάχου
[Μενν]έας v Μεννέου
Δημήτριος v Δημητρίου
'Ιόλλας vvv 'Ιόλλου
πολιταρχήσαντες.
vacat

V. 5 Forma Macedonica nominis proprii 'Ιόλαος. Vide Hoffmann 208, et Russu 189.

---

28 ΔΙΟΝΥΣΟΣ. Ibidem atque nr. 27 (ubi conferas etiam libros) et eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 860. Basis marmoris leucophaei cuius anguli inferiores antici defracti sunt. A. 0,67, l. 0,70, cr. 0,35. Litt. a. 0,01—0,02. ΑΕΝΟΣΩ. Interv. c. 0,015. Titulus neglegentissime exaratus est. Ed. Pel. 25, 1 cum phot. 91,3 (L. Robert apud Holleaux, l. c.; Edson, l. c.). Cf. J. et L. Robert, l. c.; ΜΠ numm. 133 et 174. Lapidem contuli. *Ect.*

s. II vel I a.

ἡ πόλις
Διονύσωι,
πολιταρχούντων
'Αριστάνδρου τοῦ 'Αριστόνου,
'Αντιμάχου τοῦ 'Αριστοξένου.

***29** ΜΘ 2384. Pars craterae marmoris albi undique praeter marginem mutila. Latitudo marginis 0,12, arcus servatus 0,965. Tit. *A* in margine exaratus, tit. *B* in latere. Litt. a. tit. *A* 0,09, tit. *B* v. 1 c. 0,095, v. 2 c. 0,105. Interv. tit. *B* 0,022. *Ect. Phot.*

c. a. 70 a.

Tit. *A*.

[-- CORNELIV]S · SER · F[· SVLLA --]

Tit. *B*.

[– – Cornelius] · Sulla · Ser(vii) · f(ilius) – –
vacat Q(uaestor) *vacat*
vacat

Cornelius Sulla, Servii filius, est alter fratrum familiae nobilissimae qui participes a. 63 a. coniurationis a L. Sergio Catilina factae fuerunt. Vide Sallust., Cat. 17, 3 et 47, 1; Cic., Sulla 6. Cf. etiam Münzer, *RE* IV (1901) 1518 et 1521; Broughton, *MRR*, 1952, II, 490. Alter frater officiis quaestoris proconsulis in provincia Macedonia fungebatur.

***30** ΜΘ 2421. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum, a. max. 0,345, l. max. 0,28, cr. max. c. 0,10. Litt. a. vv. 1—4 0,022, vv. 5—8 0,018, v. 6 φεῖ 0,02. ΑΕΣ. Litt. apicatae. Interv. vv. 1—5 c. 0,01, vv. 5—9 c. 0,005. *Ect. Phot.*

– – –
a. 39—38 a. ? [– – – c. 7 – – – 'Αρίσταρ]χ̣ο̣ς 'Αρισ[τάρχου],
[Νικίας Θεοδώρου], Ξεννέα̣[ς Σιμίου],
[Θεόδωρος] Εὐτύχου,
[Δημήτριος 'Αν]τ̣ιγόνου, Χ – – c. 6 – –
[οἱ κατασταθέντες πολ]ι̣τάρχαι εἰς τ[ὸ · γ · 'Αντωνίου]
[ἔτος καὶ Στίλβων Διονυ]σοφάνους ὁ τ[αμίας τῆς πό]-
[λεως καὶ – – – c. 9 – – – ὁ πρ]οστατ̣[ήσας τοῦ ἔργου ?]
– – – – – – – – – – – – – – Σ̣ – – – – – – – – – – – – –
– – –

Est idem collegium magistratuum atque in nr. 50 et 109, quam ob rem vv. 1—4 tituli vix aliter disponendi sunt et vix dubium est quin lap. ex urbe oriundus sit. 5 In initio v. supplendo consilium Klaffenbachii

secutus sum. Fin. v. ex nr. 109 v. 1 supplevi. De aera Antonii vide ad nr. 6. 7 Cf. nr. 26 v. 2 et nr. 31 vv. 19—20.

Politarches Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχου idem esse potest atque Ἀρίσταρχος πτολίαρχος qui in sarcophago nr. *848 commemoratur. Vide Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 115.

---

31 TEMPLVM DIVI CAESARIS. A. 1874 inter rudera muri orientalis urbis a Duchesnio visum, nunc deperditum. Fragmentum stelae a. max. 0,70, l. max. 0,25. Litt. ΑΕΘΣΩ. Vv. 1—4 et 23 litt. maiores. Ed. Duch. 11, 1 (Vigouroux, *Le Nouveau Testament*, 1896, 251—53; Dem. 427, 367; Burton, *Amer. Theol. Rev.* 2, 1898, 604, II; Tafrali, *Thess.* 36, not. 2; Edson, *Harv. Stud.* 51, 1940, 127). Cf. L. Robert, *Ét. anatol.*, 1937, 448, not. 3; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1946—47, 139; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 189 cum not. 6; ΜΠ numm. 399, 405, 443, 488, 520, 760, 988, 989, 1236, 1336.

inter a. 27 a. et 14 p. – – – –
– – c. 3—4 – – ΒΟΣΑ – – – – – – – – – – – –
ἀ[ν]θύπατος – – – c. 7—8 – – –
λατομίας ἐπόησ[εν τὸν]
Καίσαρος να[όν].
ἐπὶ ἱερέως καὶ ἀγων[οθέτου · Αὐ]-
τοκράτορος · Καίσα[ρος · Θεοῦ]
υἱοῦ Σεβασ{βασ}το[ῦ · – – – c. 7—8 – – –]
ως τοῦ Νεικοπόλ[εως · ἱερέως]
δὲ τῶν θεῶν · Δω[– – c. 5—6 – – τοῦ – c. 4—5 –]
που, Ῥώμης δὲ κ[αὶ Ῥωμαίων]
εὐεργετῶν · Νεικ[– – – c. 6—8 – – – τοῦ]
Παραμόνου· *vacat*
πολειτα[ρχούντων]
Διογένους το[ῦ – – – – c. 9—10 – – – –],
Κλέωνος τοῦ Π – – – – c. 8—9 – – – –,
Ζωπᾶ τοῦ Καλ – – – – c. 9—10 – – – –,
Εὐλάνδρου τοῦ – – – c. 7—8 – – –,
Πρωτογένους τοῦ – – c. 5—6 – –,
τοῦ καὶ προστα[τήσαντος]
τοῦ ἔργου· ταμ[ίου τῆς πόλεως]
Σώσωνος τ[οῦ – – – – c. 11—12 – – – –],
ἀρχιτεκ[τονοῦντος]
Διονυσίο[υ τοῦ – – c. 6 – –]
– – – –

V. 1 Latet nomen proconsulis Macedoniae. 3 Nota monasterium Medii Aevi in regione septentrionali urbis situm quod τῶν Λατόμων vel τοῦ Λατόμου nuncupatum est. Vide Vasiliev, *Traditio* 4, 1946, 137—42 (cf. et Tafrali, *Top.* 187). Si illi narrationi, Διήγησις Ἐπωφελής quae inscribitur, ab Ignatio monacho et abbate monasterii τοῦ Ἀκαπνίου in Thessalonica s. XIII p. compositae fides habenda est, initio s. IV p. pars quaedam septentrionalis urbis τὰ Λατομία appellabatur propter lapides ad aedificationem idoneos ibi caesos. Vide Vasiliev, op. cit., 137—38. 4 Est templum divi Iulii, non Augusti. Nota nummum aëneum ab urbe cusum (Gaebler, II, 125, 43) qui adversa in parte caput Iulii diademate regio et laureato indutum et titulum ΘΕΟΣ fert, in aversa caput Augusti et titulum ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Vide et Edson, *Harv. Studies* 51, 1940, 132—33. 7 ΥΙΟΥΣΕΒΑΣΒΑΣΤΟ Duch. Cum Augustus nondum *divus* appelletur, titulus ante eius mortem ponendus est. 7—8 Supplevit Edson 1948 nimis confidenter [Ἀρχεπόλε]|ως τοῦ Νεικοπόλ[εως], nomen illius Thessalonicensis, qui inter a. 37 a. et 43 p. μύστης εὐσεβής in insula Samothrace ad templum Cabirorum invenitur. Vide IG XII 8, 195 = L. Robert, *Collection Froehner* I 1936, nr. 44, vv. 7—9. 9—10 Δω[σιθέου τοῦ Φιλίπ]|που audacter Edson, 1940. 10—11 Supplevit L. Robert, *Ét. anatol.*, l. c. 16 De nomine Thracico Ζωπᾶς cf. Mihailov, IG Bulg. I 380. 390_2 17 Εὔλανδρος est nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann 142; Russu 186; L. Robert, *Gnomon* 35, 1963, 71 not. 4. 19 Supplevi. Cf. nr. 26, v. 2.

---

32 A. 1938 in ecclesia S. Demetrii inter rudera vidi. Quattuor fragmenta *(A. B. C. D)* tabulae marmoris leucophaei, quorum *A* cum *B* et *C* cum *D* congruunt. A. max. *(A + B)* 0,60, l. max. *A* 0,31, l. max. *D* 0,265, l. pristina c. 0,50, cr. prope margines lap. c. 0,05, per medium lap. c. 0,09—0,10. Litt. a. c. 0,04. ΑΕΣΩ. Interv. 0,005. Latus inferius fragg. *B* et *D* anathyrosin exhibet, quamobrem dubium non est quin titulus in tabula altera infra posita continuatus sit. Ed. Ch. Edson, *Harv. Stud.* 51, 1940, 129—32 cum phot. fig. 4. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1946—47, 139. Exscripsi. *Ect. Phot.*

ante fin. s. I p.
ἡ πόλις κ[αὶ οἱ συμπραγματευόμενοι]
Ῥωμαῖο[ι, ἐπὶ ἱερέως καὶ ἀγωνοθέ]-
του Αὐτ[οκράτορος Καίσαρος Θε]-

οὗ υἱοῦ [Θεοῦ Σεβαστοῦ] Γαΐου
Ἰουλίου [– – – c. 8 – – –, ἱερέ]ως Διὸς
Ἐλευθε[ρίου καὶ Ῥώμης Ζ]ωΐλου,
φύσει δ[ὲ – – – c. 8 – – –, θεῶ]ν Ἀντι-
δότο[υ τοῦ – – – c. 8—9 – – –]ς, Ῥώμης
καὶ Ῥω[μαίων ?Διονυσ]οδώρου
τοῦ Ἱλ[άρου ?, πολιταρχ]ούντων
Ἐπικ[τήτου τοῦ – c. 4—5 –]δος, Σω-
– – –

V. 1 Cf. nr. 33. De conventubus civium Romanorum in Macedonia vide Edson, l. c. 131. 5—6 De cultu Iovis Liberatoris et Romae vide Edson, op. cit., 131 et 133—34. 10 Vel Ἰά[χχου]. 11 Vel Ἐπικ[τησίου].

33 In Serapeo c. a. 1920 inventum, nunc ΜΘ 962. Marmor leucophaeum undique mutilum praeter latus superius, quod neglegenter recisum est. A. max. 0,19, l. max. 0,43, cr. max. 0,315. Litt. a. v. 1 0,045, v. 2 0,035, v. 3 c. 0,04. ΑΕΩ. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—3 0,013. *Ect. Phot.*

ante fin. s. I p.

[– – c. 10 – – καὶ οἱ] συμπραγμα[τευόμενοι]
[*vacat* Ῥ]ωμαῖοι vvv – – – – – – – – – –
[– – – – – Καίσ]αρι [v ε]ὐεργέ[τῃ – – – –]

V. 1 Propter symmetriam tituli [ἡ πόλις] vel [Θεσσαλονικέων ἡ πόλις] suppleri nequeunt, fortasse [οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ].

***34** IMPERATOR DOMITIANVS. ΜΘ 2289. Pars superior tabulae marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, undique mutila praeter latera posterius et superius. A. max. 0,205, l. max. c. 0,38, cr. 0,07. Litt. a. 0,025 ΑΕΞΣϹΩ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

vacat c. 0,075

a. 89 p. [ἡ πόλις Θεσσαλονικέω]ν Αὐτοκράτορι Καίσα[ρι e. g. Θεοῦ]
[Οὐεσπασιανοῦ υἱῷ Δομι]τιανῷ Σεβαστῷ, τὸ ε̄· τιμ[ητῇ – – –]
– – – – – – – – c. 18 – – – – – – – – – ! τὸ γ̄, ἔτους v αρκ [v Σεβαστοῦ – –]
– – – –

V. 2 in. ¯ΙΑΝΩ lap., fin. ΤΟΞ·Τ'' lap. Numerus ordinalis τὸ ε' cognomini Σεβαστῷ non convenit, sed a. 89 Domitianus annum quintum censurae perpetuae gerit. Textus indicia turbationis exhibet. 3 in. Numerum τὸ γ' interpretari nequeo. A. 90 fuit Domitianus trib. pot. VIIII vel X, imp. XXI, cos. XV. 3 fin. ΑΙ̅Κ̅Γ̅ lap. In dedicatione sollemni ab urbe imperatori oblata annus a proelio Actiaco numerandus sit.

35 ANTINOVS. In ecclesia S. Demetrii. Fragmenta quattuor *(A. B. C. D)* marmoris albi permagni, omnia recisa ut ecclesiae exstruendae inservirent, quorum unum, *A* nunc deperditum, vidit Papageorgiu a. 1907 in ecclesia inaedificatum. *B, C, D* vidi ego die 14 April. a. 1938 ibidem inter rudera. *B* et *D* nunc deperdita, *C* ΜΘ 2451. *C* et *D* inter se congruunt. Ex repraesentatione frag. *A* a Pap. edita videtur titulus supra et infra cymatiis instructus esse et margo sinister servatus fortasse pristinus fuisse. Frag. *A* (ὀγκώδης πλάξ) a. max. 0,74, l. max. c. 0,90, cr. c. 0,27. *B* a. max. 0,53, l. max. 0,73, cr. max. 0,25. *C* a. max. 0,37, l. max. 0,625, cr. max. 0,225. *D* a. max. 0,53, l. max. 0,38, cr. max. 0,25. Litt. a. v. 2 0,055, φεῖ 0,09, v. 3 0,05. v. 4 0,04, φεῖ 0,07, v. 5 c. 0,035. ΑΕΣΩ. Ligaturae. Interv. vv. 1—2 0,02, vv. 2—3 0,015, vv. 3—5 c. 0,013. Frag. *A* ed. P. N. Papageorgiu, *Byz. Zschr.* 17, 1908, 339. *B, C, D* exscripsi. *Ect. Phot.*

A *B* *C*

a. 132—33 p. *cymatium*

– – Ι . >[Ἀντ]ινόωι> ΜΙ – ικλι/ ι– – – – – – – – –
– – Λ – c. 4 – ΩΝ> ἔτους [< δξρ< Σεβαστοῦ> τοῦ καὶ<] πσ, ἱερωμένο[υ τὸ πρ]ῶτον\` Φλ. Ἱερ– – – – – –
– – Θ – c. 5 – εισωνος, Τορ[– – – – – c. 20 – – – – – – κ]αὶ\` Μ\` Οὐαλερίου[\` . . ρ]βανοῦ · Μουνατιαν[οῦ –]
– – Ν[– c. 5 – Π]οπ[ω]νιανοῦ, Ε – – – – – c. 23 – – – – – Ἀφροδείτου< Καπίτωνος τοῦ Διονυσογένου[ς –]
– – – c. 8 – – – τοῦ [Φ]ουρίου, Γαι – – – – – – – c. 30 – – – – – – – νου, ταμίου Μεστρια[νοῦ – – – – – – – – – –]

cymatium

D

Haud dubie in pariete aedificii cuiusdam titulus exaratus fuit. Litteras frag. *A* lineis subduxi. V. 1 in. supplevit Pap., [᾿Αλφ]ινόωι vel [᾿Αρσ]ινόωι nullius verisimilitudinis essent. Casus dativus titulum dedicationem esse demonstrat. 2 Supplevi. In initio frag. *B* nihil nisi ΗΣ vel ΠΣ legendum est. Sed numerus ησ' aerae provincialis est a. 60—61 p., qui cum nomine gentilicio sacerdotis, Φλ(αουίου), omnino non congruit. Manifesto numerus quilibet ab πσ' usque ad θπσ', i. e. ab a. 132—33 usque ad 141—42 p., suppleri potest. Sed tempus tituli propius mortem Antinoi ponendum est. Numerus enim ordinalis post participium positùs demonstrat Fl. Hier – – primum sacerdotio Antinoi fungi. 3 in. Θ . . . . [Π]είσωνος Τορ[κουάτου Pap. *B* et *C*: [Νωρ]βανοῦ vel [Οὐρ]βανοῦ. 4 in. supplevit Pap. 5 in. . . . . τοῦ [Φ]ουρίου Γαΐ[ου Pap. *B* et *C*: Potest ταμίας esse τῆς πόλεως vel unus e quaestoribus τῶν νέων. Cf. nr. 4, v. 25 et *133, vv. 16—18.

Antinous est ille notissimus Bithynus (von Rohden, *RE* I 1894, 2439; PIR² A 737) deliciae imperatoris Hadriani, qui autumno, ut videtur, a. 130 in Aegypto mortuus est. Thessalonicenses, permissu imperatoris per legationem impetrato (vide nr. 14), cultum Antinoi et ludos sepulcrales (vide nr. 262) in gymnasio urbis condiderunt, ut Antinous divus, vel fortasse heros, collegio νέων et ephebis praesideret. Post mortem Hadriani mens. Iul. a. 138 Thessalonicenses non modo cultum Antinoi non retinuerunt, sed in locum eius supposuerunt filium imperatoris Antonini Pii, M. Aurelium Fulvum Antoninum (PIR² A 1511), qui non longe ante imperium a patre susceptum decessit et in Mausoleo Hadriani sepultus est. Sacerdotium tamen et ἀγωνοθεσία, quae postea Θεοῦ Φούλβου sunt (cf. nr. 153—170 et 236), primum facta erant, ut memoria Antinoi in urbe servata esset. Notandum est effigiem Antinoi in nummis ab urbe cusis adhuc quidem inventam non esse. Cf. nr. 954.

---

36 IMPERATOR ANTONINVS PIVS. In arce prope portam secundam Heptapyrgii inaedificatum fuit. Epistylium Ionicum marmoris leucophaei in partes duas contiguas *(A. B)* fractum quarum una *(B)* nunc deperdita est. *A*, pars sinistra epistylii ab utroque latere mutila, est nunc ΜΘ 1789 et ex arce oriunda esse dicitur. A. 0,43, long. max. frag. *A* 1,62, long. max. totius lap. c. 3,48, cr. max. supra 0,62. A summo lapide usque ad v. 1 0,125. Litt. a. v. 1 0,075, ἄλφα bis 0,035, ἰῶτα semel 0,045, v. 2 0,045. Α Ε Σ Ω Ω. Interv. vv. 1—2 0,055—0,06. Frag. *B*, quod in arce die 24 mens. April. a. 1938 frustra quaesivi, edd. Belley, *Histoire de l'académie royale des inscriptions et belles-lettres* 38, 1777, 133, e schedis Germainianis num. 44 [cf. Omont, *Rev. arch., 3ᵉ sér., 24, Ian.—Iun.* 1894, 214]; F. Beaujour, *Tableau du commerce de la Grèce* 1, 1800, 29 et not. 1, qui eundem textum atque Belley praebet (E. D. Clarke, *Travels, Part the Second, Section the Third,* 1816, 351); Boeckh, CIG 1968 *a*, e schedis Koehlerianis (Le Bas-Foucart II 318, 1358 *a*; Dem. 437, 375); J. H. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 368. Partes vv. in frag. *B* asservatas lineis subduxi. Frag. *A* exscripsi. *Ect. Phot.*

A *B*

inter annos 145 et 161 p. Αὐτοκράτορι Καίσαρι ˅Τ˅ Αἰλίῳ ᾿Αδριανῷ ᾿Αντωνείνῳ Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ καὶ τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ ˅ Μάρκ[ῳ Αὐρηλίῳ Καίσα]ρι καὶ Φαυστείνῃ Σεβαστῇ καὶ Λουκίῳ Κομόδῳ · ἡ πόλις.

V. 1 Prope init. ΚΡΑΤ lap.; . . . . . ΑΝΩΑΝΤΩΝΕΙΝΩΣΕΒΑΣΤΩΕΥΣΕΒΕΙΚΑΙΤΟΙΣ Boeckh. – – ΩΑΝΤΩΝ ΕΙΝΩΣΕΒΑΣΤΩΕΥΣΕΒΕΙΚΑΙΤΟΙΣ Mordtmann. 2 In parte dextra frag. *A* superficies lapidis corrosa est. ΦΑΥΣΤΕΙΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΙ ΛΟΥΚΙΩ ΚΟΜΟΔΩ Η ΠΟΛΙΣ Belley et Beaujour; . . . . . ΡΙΚΑΙΦΑΥΣΤΕΙΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗΚΑΙΛΟΥΚΙΩΚΟΜΟΔΩΗΠΟΛΙΣ Boeckh; ΙΚΑΙΦΑΥΣΤΕΙΝΗΣΕΒΑΣΤΗΚΑΙΛΟΥΚΙΩΚΟΜΟΔΩ · Η ΠΟΛΙΣ Mordtmann. C. a. 145 vel 146 p. Annia Galeria Faustina II, filia Antonini Pii et uxor Marci Aureli, Augusta salutata est. Vide PIR² A 716.

Et Belley et Beaujour falso adfirmant arcum triumphalem Antonino Pio dicatum in arce urbis exstitisse. Sed vide, quae Mordtmann l. c. dicit: '*Diese Inschrift – – hat zu der Fabel von einem noch existierenden Triumphbogen des Antoninus Anlaß gegeben* (Tafel, De Thessalonica, 170 [qui Beaujour l. c. citat]), *welche sich bis in die neuesten Reisehandbücher verbreitet hat*'. Paulus Lucas vero (*Voyage . . . dans la Grèce etc.*, I 1712, 259) arcum Galerii Antonino attribuisse videtur. Haud dubie epistylium aliunde ex urbe ad arcem transportatum est, ut ad munimenta reficienda adhiberetur.

Additamentum: Et Belley et Beaujour adseverant subter nr. 36 etiam titulum alterum exaratum esse. Utrum hic titulus parti inferiori epistylii, an alii lapidi inscriptus sit, non dicunt. Litt. minores quam nr. 36

(ΑΕΣΩ) sed, ut videtur, eiusdem formae. Edd. Belley l. c., e schedis Germainianis (Boeckh, CIG 1968 *b*, qui et Clarkio usus est; Le Bas-Foucart II 318, 1358 *b*; Dem. 437, 376) et Beaujour l. c. (Clarke l. c.).

Τίτῳ Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ.

Titulus caret et nomine gentilicio Αἰλίῳ et cognomine Ἀδριανῷ. Τ̣Ι̣Τ̣Ω ΑΝΤΟΝΕΙ̣Ν̣Ω̣ ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ Belley; ΤΙΤΩ ΑΝΤΩΝΕΙΝΩ ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ Beaujour. Belley et Beaujour eisdem fere vocabulis titulum describunt: Belley: – – – *et au-dessous en plus petit caractère* – – –; Beaujour: *sur cet arc* – – – *et, au-dessous en plus petit caractère* – – –. Neque autem Koehler neque Mordtmann, viri studiis antiquis eruditi qui epistylium in situ diutius scrutabantur, titulum alterum viderunt. Equidem suspicor titulum alterum esse revera exemplar inscitum et confusum tituli 36, v. 1. Belley indicat tres primas litteras incertas et difficiles lectu fuisse, quamobrem fortasse – – ⟨Α⟩Ν̣Ω legendum est. In cognomine Ἀντωνείνῳ ὦ primum forma οὖ parvi a Belleio repraesentatur. Sed schedae Mordtmannianae tit. 36, v. 1 exhibent hanc litteram forma Ω; manifesto Germain οὖ parvum pro parte superiore litterae ὦ sic conformatae legit. Etsi Beaujour litt. tres primas pro certis praebet et ὦ, non οὖ, in cognomine legit, tamen crediderim eum titulum e schedis Germainianis prompsisse, quia et Germain et Beaujour in Consulatu qui dicitur Francogallico Thessalonicae degebant, et Beaujour in tabulario schedas a Germainio confectas invenisse potest.

---

37 TEMPLVM HEROIS? In Serapeo a. 1920 inventa, nunc ΜΘ 871. Dimidia pars sinistra baseos marmoris leucophaei, supra cymatio eminenti et mutilo instructa, a latere inferiore defracta. In sinistro latere superiore foramina tria ad clavos recipiendos destinata. A. max. 0,99, l. max. 0,54, cr. 0,295. Litt. a. v. 1 0,045, vv. 2—3 c. 0,035, v. 4 0,033, vv. 5—7 c. 0,028, φεῖ 0,052, v. 8 c. 0,025. ΑΕΩ vv. 1—4, ЄC vv. 5—8, v. 8 lig. *υ-ν*. Interv. vv. 1—2 0,015, vv. 3—5 c. 0,013, vv. 5—7 c. 0,015, vv. 7—8 c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. II/III p.

ἡ π ọ[λις]
τὸν ναὸν · τῷ̣ · Ἥ[ρωϊ · πολειταρχούν]-
των · τῶν · περὶ · Μ · – – – – – – c. 12 – – – – – –
Πολύχαρμον · τọ[ν ἀρχιερέα · . ·]
Καικιλίου · Σεκούνδου · – – – – – – – c. 17 – – – – – – –
λου, ταμίου τῆς πόλεως · Μ̣ – – – – – – – c. 19 – – – – – – –
Γ· Τυρίου Φλάκκου · τοῦ vv Δ̣ – – – – – – – c. 20—21 – – – – – – –
ἀρχεινακοροῦντος · Μ· Οὐαρινίο[υ – – – – – – c. 22 – – – – – –]

vacat

V. 1 Tit. tempori ante urbem neocoria ab imperatore Gordiano III (*BMC*, Macedonia, numm. 118—131) praeditam attribuendus est. 2 Vel minus probabiliter Ἥ[ρωνι]. Cf. nr. 64. Est heros notissimus qui idem est atque Eques Thrax. 4 De officio ἀρχιερέως municipalis cum politarchatu coniuncto vide C. Schuler, *Class. Phil.* 55, 1960, 97, not. 15.

---

38 ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΥΘΙΟΣ. In vico urbis Καλλιθέα quae nuncupatur inventa, nunc ΜΘ 1689. Ara magna marmoris leucophaei a tribus lateribus supra et infra cymatiis instructa. In latere superiore foramina ad pedes statuae inmittendos destinata. Latus sinistrum excavatum est, cum ara in usum fontis vocaretur. A. 1,75, l. max. infra 0,81, cr. max. supra 0,74. Edd. Pel. 39, cum phott. 95 et 96, εἰκκ. 9 et 10, et L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 53—62, cum phott. *planche* IX. Cf. R. Flacelière et J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1938, 210; ΜΠ numm. 49 (50), 182, 255, 293.

Tit. *A* in latere antico exaratus. A summo lapide usque ad v. 1 c. 0,04. Litt. a. v. 1 0,02, vv. 2—9 c. 0,035, φεῖ 0,06, v. 10 c. 0,015. ΑΕΟΣΩ, v. 10 litt. lunatae. Ligg. In litt. vestigia coloris rubri servata sunt. Interv. vv. 1—2 0,027, vv. 2—9 0,015, vv. 9—10 0,035. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

a. 252—53 p. ἀ̣γαθῆι ᵛ τύχηι
Ἀπόλλωνι Πυθίῳ οἱ
Ἀμφικτύονες καὶ οἱ
ἀγωνοθέται τῆς · δ[· Π]υθι(άδος)
ὑπὸ ἐπιμελητ̣ὴν·
Βαίβιον Τερραῖον Νεικό-
στρατον τὸν ἀξ(ιολογώτατον) · γραμμα-
τέα [τ]ῶν Πυθίων ᵛ ❦
ἔτους δ̄π̄σ̄ · Σεβ(αστοῦ) · τοῦ καὶ · ῡ·
εὐτυχεῖτε.
vacat

V. 1 non legerunt edd. || 4 fin. ·Δ . . ϕΤ lap., Δ[πυ]θι^{ος} Pel., Robert tamen, pag. 58, adfirmat: '*On avait écrit, ligne 3* [revera 4]: ΤΗΣΔΠΥΘΙ; *le lapicide, arrivé au bout de la ligne, a écrit, au-dessus des quatre dernières lettres, en petits caractères, la fin du mot:* ΑΔΟΣ. *Un coup, à l'époque moderne, a fait disparaître les lettres* ΠΥ *et, au-dessus,* ΑΔ'. || 6—7 Idem homo et nr. 198, vv. 5—7 invenitur. || 8 Sic lap., τέα τῶν Pel. et Robert.

Tit. *B* in latere dextro exaratus. A summo lapide usque ad v. 1 c. 0,32. Litt. a. c. 0,02, φεῖ 0,04. ΑΕΟϹΩ. Ligg. Litt. nonnullae colorem rubrum exhibent. Interv. vv. 1—2 0,02, vv. 2—28 0,01. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

ᵛ οἱ ΝΙΚΙΙϹ ᵛᵛ γυ̣[μ ᵛᵛ ν]ικῶν·
παίδων πέντα[θλο]ν̣ · Π. Αἴλ' Ῥουφινιανὸς Νεικόστρατος Θεσσ[α]-
λονικεύς
ἀγενείων · Αὐρ' Εὔτυχος Ἀδρ̣αμυττηνός
ἀνδρῶν· Αὐρ Εὔτυχος Ἀδραμυττηνός
Πυθικῶν δόλιχον· Αὐρ' Εὔτυχος Ἀργεῖος
στάδιον· Οὐάριος Ἑρμόφιλος Ἀθηναῖος
δίαυλον· ⟨Λ⟩ούκιος Σερῆνος Ἀμμωνιανὸς Ἀλεξα̣ν̣δ̣ρεύ̣ς
πάλην· Αὐρ' Φαυστεῖνος Περγαμηνός
πυγμήν· Μ̄ · Αὐρ' Νίκων ὁ καὶ Ἄριος Ἀλ̣εξανδρεύς
π̣ανκράτιον· Μ̄· Αὐρ' Μοσ ᵛᵛᵛ σχιανὸς Περγαμηνός
παίδων δόλιχον· Αὐρ· ᵛᵛᵛ Ἀσκληπιάδης Ἀκρασιώτης
στάδιον· Αὐρ' Ἑρμῆς ᵛᵛ Ὀπούντιος
δίαυλον· Μ̄· Αὐρ· Ἱέραξ Ἀλεξανδρεύς
πάλην· Μ̄· Αὐρ· Πολυδεύκης ὁ καὶ Ποσιδώνιος Ἀλεξανδ̣(ρεύς)
πυγμήν · Αὐρ· Ῥόδων Θηβαῖος καὶ Ταναγραῖος
πανκράτιον · Μ̄· Αὐρ· Διογενιανὸς Σμυρναῖος
ἀγενείων στάδιον · Αὐρ· Εὔτυχος· Ἀδραμυττηνός
πάλην· Αὐρ' Εὐάρεστος Σμυρναῖος· καὶ Ἀθηναῖος
πυγμήν· Μ̄· Αὐρ' Ὀνήσιμος Θεσσαλονικεύς
πανκράτιν· Μ̄ Αὐρ' Εὐάρεστος Σμυρναῖος καὶ Ἀθην(αῖος)
ἀνδρῶν δόλιχον · Αὐρ' Ἀλέξανδρος Θυατειρηνός
στάδιον· Μ̄ · Αὐρ' Ζωσιμιανὸς · Θηβαῖος · καὶ Ἀθηναῖος
δίαυλον· Μ̄ Α̣ὐρ' Ζωσιμιανὸς Θ̣ηβαῖος · καὶ Ἀθηναῖος
πάλην· οὐδείς

πυγμήν· Ἄρριος Ἰούλιος Μόσχος Θεσσαλονικ(εὺς)· καὶ Ἀθην(αῖος)
παγκράτιν· Ἄρριος Ἰούλιος Μόσχος Θεσσαλονικ(εὺς)· καὶ Ἀθηναῖος
ὅπλον· M̅· Αὐρ' Ζωσιμιανὸς Θηβαῖος · καὶ Ἀθηναῖος.

V. 1 Sic lap.; οἱ νικ . . . γυ . . . κῶν Pel.; οἱ νικ[ηταὶ ?] γυ[μνι]κῶν Robert; οἱ νικήσ(αντες) Kla. || 2 Sic lap., Νικόστρατος Pel. et Robert. Cuius pater et nr. 204, vv. 9—13 invenitur. Vide stemma huius familiae ad nr. 204 || 4 et 5 Sic lap. et Robert, Ἀδραμμυτηνὸς Pel. || 6 Sic lap. et Robert, Πυθικ . ν Pel. || 8 Λούκιος Pel. et Robert, ΔΟΚΙΟϹ lap. || 8 fin. Sic lap., Ἀλεξανδρεὺ[ς] Pel., Ἀλεξανδρε(ύς) Robert || 10 Sic lap. et Robert, Ἄρ(ρ)ιος Pel. Demonstravit Robert, *Études anatoliennes*, 1937, 140, nomen proprium Ἄριος vel Ἄρειος frequentius in Aegypto inventum esse || 18 Sic lap. et Robert, Ἀδραμμυτηνὸς Pel. || 26 Sic lap., Θεσσαλονικεὺς Pel. et Robert || 27 Sic lap. et Pel., Θεσσαλονικε(ὺς) Robert || 28 Sic lap. et Robert, ὅπλων Pel.

Notae interpunctionis nonnumquam indicatae erant solo colore rubro qui nunc evanuit.

Tit. *C* in latere sinistro, nunc excavato, exaratus. A summo lapide usque ad primum v. qui legi potest 0,41. Litt. a. c. 0,02. ΑΕΟϹ. Ligg. Interv. c. 0,01. Lap. contuli. *Ect.*

σα[λπιγτάς – – – – – c. 25 – – – – – –]ṭεῖος
κή[ρυκας – – – – – – c. 30 – – – – – – –] l εύṣ
– –
πο[ητὰς ἐπῶν – – – – c. 27 – – – – –]ṣ
– – – – – – – – c. 35 – – – – – – – – – ̣\εκο
– –
– –
– – – – – – – – – – c. 38 – – – – – – – – – – κο
– –
ṭρ̣[αγῳδούς – – – c. 18 – – – Θεσσα]λ̣ονικεύς
κι̣[θαριστάς – – – – – c. 25 – – – – – –]ṿικεύς
κι[θαρῳδούς – – – – – – c. 28 – – – – – – –]ιος

Supplementa sunt Robertii, pp. 55—6, qui lectiones Pel. secutus est || 1 in. sic lap.; . εα Pel. || 1 fin. ΈΙΟΓ lap.; εῖος Pel. || 2 in. sic lap.; . κη Pel. || 2 fin. sic lap.; ιεύς Pel. || 4 in. sic lap.; . . ο Pel. || 4 fin. sic lap. et Pel., qui hunc v. tertium duxit || 5 fin. sic lap.; ας κο Pel. || 8 fin. sic lap. et Pel. || 10 in. legi et supplevi || 10 fin. sic lap. et Pel. || 11 in. sic lap.; . κ Pel. || 11 fin. sic lap. et Pel. || 12 in. sic lap.; . κι Pel. || 12 fin. sic lap. et Pel. Nota tamen Pel. fines vv. 10—12 perperam ad fines vv. 11, 13, 14 posuisse.

Ludi Pythii πενταετηρικοὶ inde ab a. 240—41 p. Thessalonicae acti sunt. Quo anno Thessalonicenses a concilio provinciali Beroeae consistenti secessisse videntur, quia postea nulli Μακεδονιάρχαι vel alii magistratus sacerdotesve concilii in urbe inveniuntur.

***39** IVPPITER OPTIMVS MAXIMVS. ΜΘ 2306. Basis marmoris albi cuius frons cymatio et regula circumdata est. In parte posteriore lateris superioris sunt duae excavationes quadratae. Superficies lapidis intra cymatium rasa est ut titulum alterum reciperet. A. 0,515, l. 0,70, cr. 0,59. Litt. a. v. 1 c. 0,04, I 0,048, v. 2 c. 0,045—0,05. Interv. c. 0,04. *Ect. Phot.*

fin. s. III/ in. s. IV p.
⟦vv I(ovi) vvv O(ptimo) vvv M(aximo) v⟧
⟦Iovius ⟦ẹ[t Herculius]⟧ Augg vvv⟧
⟦– – – – – – – – – – c. 24 – – – – – – – – – – –⟧

Vestigia pauca et incerta tituli pristini agnoscenda sunt || 1 Partes summae litt. fere quattuor videri possunt || 2 in. \IOVIVSL lap. Nota hunc v. bis rasum esse || 3 funditus rasus est ut nihil appareat.

Propter cognomina Iovius et Herculius tit. temporibus Diocletiani et successorum assignandus est

---

***40** HERCVLES AVGVSTVS. Annos nonnullos Thessalonicae in armamentario Turcico, *Tophānè* quod dixerunt, asservata, nunc deperdita. Basis statuae. Ed. K.-F. Kinch, *L'arc de triomphe de*

Salonique, 1890, 10, not. 4 (Dem. 530, 605; Mommsen, CIL III Suppl. Pars II, 1902, 12310).

c. init. s. IV p. Herculi Augusto
Iovius ⟦[et Herculius]⟧ Augg {Ṿ} et
Herculius et Iovius nobb Caess

V. 2 Sic Kinch, qui et supplevit. Admonet Mommsen: '*inter* AVGG *et* ET *quam dubitans interponit editor litteram* V *sustuli, cum de Augustis veteribus cogitari non possit in titulo qui habeat Caesares Constantium Herculium et Galerium Maximianum Iovium*'. Fieri potest ut litt. V vestigium tit. pristini sit.

***41** ΜΘ 2383. Basis rotunda marmoris albi supra cymatio instructa. In medio latere superiore excavatio orbiculata e qua ad marginem lapidis extenditur sulcus ad plumbum recipiendum destinatus. A. 0,21, diam. 0,885. Litt. a. c. 0,025—0,03. Interv. vv. 1—2 c. 0,025, vv. 2—3 c. 0,017. Inter vv. lineae rectae incisae sunt. *Ect. Phot.*

- - - - -
c. init. s. IV p. inter cetera etiam euripum statuis
adornatum Domitius Catafronius v(ir) p̃(erfectissimus), proc(urator) ~ s̃(acrae) m̃(onetae)
fecit. T̃(hessalonicensis)

Pars prior tituli in columna basi imposita exarata erat. V. 1 Thessalonica, urbs maritima, unum saltem euripum possidebat. Cf. nr. 958, v. 4. Vv. 1—2. Aedificatio in urbe a procuratore equestri persoluta cum temporibus Galerii bene convenit. V. 2 fin. Abbreviationes mihi explicavit vir doctus Andreas Alföldi.

---

42 Ad Portam Letaeam ab ed. visus, nunc deperditus. '*Long quarré de marbre* — — — *servant de parapet à terre, à l'entre deux des portes, en sortant de la ville, à droite*'. Schedas pravissimas a Germainio confectas ed. Omont, *Rev. arch., 3ᵉ sér., 24, Ian.—Iun. 1894*, 211, 28 (Dem. 596, 735). Lapidem non quaesivi.

c. a. 380 p. ☧ Θ̣ε̣υδόσιος C\KHIT · TOY . . .
. . . . . Α̣Є̣ΙΟΛЄΤЄΙΛΓ̣ΛЄΤЄ̣ΛΩ̣ЄΝЄ_ — —

V. 1 in. OCYΔOCIOC Germ., correxi. Est forma notissima nominis Θεοδόσιος, haud dubie imperatoris Theodosii I. De muris Thessalonicae a Theodosio reparatis vide Tafrali, *Topographie*, 37—39. 2 Fortasse vocabula τεί⟨χ⟩ε̣α̣ vel τεί⟨χη⟩ subaudienda sunt.

---

43 In exteriore turri ad septentriones versus a *Telli Kapi* sita titulus confectus est e lateribus ita muro insertis, ut litteras conformarent. Long. tit. qui prope summam turrem exstat c. 17,00. Litt. a. c. 0,10. ΑΕШ Ϲ. Unus quisque versus ornamento tabulae ansatae porrectae simili inclusus est. Edd. Hadji-Ioannu, Ἀστυγραφία, 12—15; litt. minusc. P. N. Papageorgiu, *Phil. Woch.* III 1883, 345, 2 (ex ambobus Dem. 543, 623, qui tamen et textum litt. maiusc. expressum praebet); Tafrali, *Topographie*, 32—40, cum delineatione tit. pag. 32 et phot. turris *planche* IV. Cf. K.-F. Kinch, *L'arc de triomphe de Salonique*, 1890, 3; P. N. Papageorgiu, *Byz. Zschr.* III 1894, 238; Tafrali, *Thess.*, 77; G. Soteriades, Ἡμερολόγιον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, 1928, 44 [non vidi]. Tit. scrutari conatus non sum.

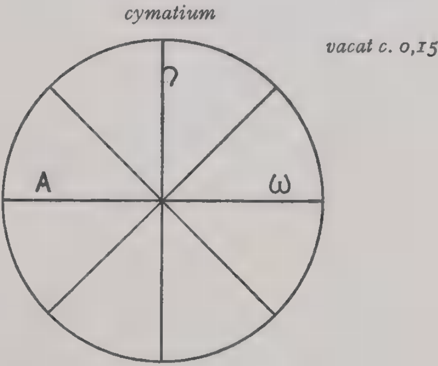
c. a. 380 p.
— —
τεί[χ]εσιν ἀρ[ρή]κτοις Ὁρμίσδας ἐξετέλεσσε τήνδε πόλ[ι]ν — — — — c. 9 — — — — Ε. . . . Ϲ. . . . . NKAO. . P \. Γ — — —

V. 1 Admonet Hadji-Ioannu: 'τῆς σειρᾶς ταύτης δὲν σώζεται εἰμὴ ὁ ὀβελὸς ὅστις ἐν ἀρχῇ περικλείει τὴν ἐπιγραφὴν, καὶ λείψανά τινα γραμμάτων ἐγκατεσπαρμένα τῇδε κακεῖσε τῆς γραμμῆς'. Nihil viderunt Pap. et Tafrali. Recte adnotat Hadji-Ioannu: 'ἡ πρώτη σειρὰ τῆς ἐπιγραφῆς θὰ περιεῖχε βεβαίως τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος

μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν ἐκείνων τίτλων τῆς σεβαστότητος, κραταιότητος, εὐσεβείας, φιλοχριστίας, κτλ'. || 2 ΤΕΙ . ΕCΙΝΑΙ . . ΚΤΟΙC . ΟΙΜΙCΔ · CΙΣΕΙΕΛΕΙCΕΤΗΝΔΕΠΟΛ . . . . . . CΙΙ . CΕ . ΟΙΝΚΛΟΛΡΙ . . . Hadji-Ioannu, qui legit Τείχεσιν ἀρρήκτοις ἐκέλευσε . . . τὴν δὲ πόλιν . . . . . . et deinde ante vocem τήν lectiones 'Ορμίσδᾳ, 'Ορμίσδα vel 'Ορμίσδας praebuit. Τείχεσιν ἀρρήκτοις 'Ορμίσδας ἐξετέλεσσε τήνδε πόλ[ιν . . . Pap.; Dem., etsi lectionem Papageorgiu adducit, etiam textum litt. maiusc. expressum dat: S ΤΕΙ . ΕCΙΝΑΡ . . ΚΤΟΙCΟΡ ΜΙCΔ . CΕΞΕ ΤΕΛΕCCΕΤΗΝΔΕΠΟΛ . . . . . . ΕΠ . CΕ . ΠΝ . ΛΟΛΡ . . . . et legit τεί[χ]εσιν ἀρ[ρή]κτοις 'Ορμίσδ[α]ς ἐξετέλεσσε τήνδε πόλ[ιν . . . . Eundem fere textum maiusc. atque Dem. praebet Tafrali, *Topographie*, 33, not. 1, quem Papageorgiu attribuit *('M. Papageorgiu en donne la transcription suivante'):* ΤΕ · ΕCΙΝΑΡ · · ΚΤΟΙCΟΡΜΙCΔ · CΕΞΕΤΕΛΕCCΕΤΗΝΔΕΠΟΛ · ΕΠ · CΕ · ΠΝ · ΛΟΛΡ · . Adnotat Tafrali: *'Cette transcription n' est pas tout à fait exacte. En admettant que deux* Π *des groupes* ΕΠ *et* ΠΝ *existaient lorsque M. Papageorgiu les a relevés, il reste la question de la distance qu'il n' a pas indiquée dans sa copie publiée – – –. D'ailleurs, nous avons le groupe* ΚΑ *suivi après un espace à peu près de trois lettres par un* Ρ, *ce qui diffère de la copie de M. Papageorgiu.* Tafrali ipse sic legit: Τ · · · ΕΞΙΝΑΡ · ΚΤΟΙCωΡΜΙCΔΑCΕΞΕΤΕΛΕCCΕ ΤΗΝΔΕΠΟΛ · Ν – – 10 – – Ε · · · · CΕ · · · · · ΝΚΑ◎ · · Ρ\ · Γ ubi πόλ[ι]ν supplevit. Adfirmat Hadji-Ioannu sub tit. esse tres cruces formae Latinae.

Crediderunt et Hadji-Ioannu et Papageorgiu Hormisdam fuisse Papam eiusdem nominis qui per ann. 514—23 Sedem Apostolicam tenuit, sed eleganter demonstravit Tafrali eum non alium fuisse atque filium illius nobilis Persae transfugae ex stirpe Sassanidarum qui inde ab imperio Constantii II in aula Constantinopolitana degebat. Filius Hormisdas inter comites Theodosii I fuit. Vide Seeck, *RE* VIII 1913, 2410, 3 et 4. Haud dubie Theodosius, cum Thessalonicae per annos 379—80 commoratus est et muros urbis instaurandos curavit, amicis imperavit, ut sumptum huius refectionis secum partirentur. Cf. nr. 280.

***44** ΜΘ 2229. Angulus superior dexter tabulae marmoris albi supra cymatio instructae. Inter cymatium et v. 1 tit. exsculptum est labarum circumdatum circulo intra quem litt. ἄλφα et ὦ. A. max. 0,435, l. max. 0,36, cr. c. 0,12. Litt. a. v. 1 0,04, vv. 2—4 0,035. ΑЄCω. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

a. 383—393 p. [ὑπὲρ σωτηρίας καὶ νείκης καὶ διαμονῆς τῆς αἰωνίο]ụ βασιλίας
[τῶν κυρίων ἡμῶν αὐτοκρατόρων καὶ τροπαιούχων δ]εσποτῶν
[τῶν αἰωνίων Αὐγούστων Φλαβίου Θεοδοσίου καὶ Φλαβί]ου 'Αρκαδίου
[? καὶ Φλαβίου 'Ονωρίου τοῦ ἐπιφανεστάτου ? ἐκτίσθ]ῃ τὸ τεῖχος
– – – – –

Supplementa sunt exempli gratia. || 1 Vestigium litterae primae solum ῦ esse potest || 4 in. ΙΤΟ lap.

---

45 Prope ecclesiam S. Sophiae c. a. 1913 inventa, nunc ΜΘ 188. Tabula marmoris leucophaei undique mutila praeter angulum sinistrum inferiorem, partem parvulam lateris superioris, latus posticum quod exhibet excavationes duas ad clavos recipiendos destinatas et ad summum lapidem foramen rectiangulum. A. max. 0,525, l. max. 0,51, cr. supra 0,055, infra 0,07. Litt. a. 0,04. ΑЄΜΝΟΨω. Interv.

c. 0,01. Ad marginem sinistrum tit. et inter versus lineae rectae incisae sunt. Commemoravit tit. G. Oikonomos, Ἀρχ. Δελτ. II 1916, παράρτ. 11. *Ect.*

s. V p. vel posterius *vacat 0,035*

. . . . .τ̣ο θάμ̣β̣ο̣ς ἐς ψη̣[φιδ – – – –]
– –c. 5—6– – ον νεουργηθ[ὲν ? – – – – – –]
. . . . . κας ὀρθῶς ἀκρ' – – – – – – – –
– –c. 6– – ̣ἰδὼν κάλλισ̣[τον – – – – – –]
– –c. 5– – ̣ι̣Γον φέρουσαν ὑ̣ – – – – – –
ı . ı ν̣ῦν με καὶ δίδαξο̣[ν – – – – – – –]
Κασιανὸς(!) δοὺξ ἰσχὺ[ς – – – – – – –]
ἀνὴρ στρατάρχης ἐν – – – – – – – – –
ἱππασίαις κράτιστος – – – – – – – – –
δ̣ε̣ι̣ν̣ὸ̣ς ν̣ο̣' . . ᵀ – – – – – – – – – – – – –
– – – –

Tit. est carmen iambo trimetro compositum. V. 1 fin. De opere tessellato agi videtur. 4 Vestigium litterae ultimae pro certo habendum non est. 5 Vestigium primum servatum est pars infima hastae obliquae potius quam directae. Littera secunda γάμμα vel minus verisimiliter ῥῶ fuisse potest. 7 δοῦξ, vox Latina, est gradus militaris temporibus seri imperii Romani per ss. IV—VI p. et etiam imperii Byzantini inde ab s. XI conveniens. Vide L. Bréhier, *Le monde byzantin.*, II. *Les institutions de l'empire byzantin*, 1949, 339 et 385. 8 στρατάρχης est vocabulum sermonis poetici quod significatione definita caret. Mihi quidem verisimile videtur ducem Cassianum exercitui Romano per provinciam Macedoniam praefuisse. 10 Lectio incerta. Haud dubie pars inferior tit. in lapide altero infra posito exarata erat.

---

46 Ad Portam Cassandreoticam inter rudera a. 1874 ab ed. visum, nunc deperditum. Saxum fere cubicum '*de 0,51 sur 0,45*'. ⅄ΕCω. V. 1 ου in ligatura. Ed. Duch. 58, 102 (Dem. 521, 591, solos vv. 1—3; Tafrali, *Topographie*, 41).

c. a. 600 p. + ἐπὶ τοῦ ἁγιω(τάτου)
ἀρχιεπισκ(όπου) ♰
Εὐσεβ(ίου) ἐγέ(νετο)
ὁρυσμ(ῷ̣) α̣ὐτ(οῦ).

V. 1 + ΕΠΙΤȢ⅄ΓΙω || 2 ⅄ΡΧΙΕΠΙCK || 3 ΕΥCΕΒΥΕΓΕ.

Haud dubie est Eusebius ille nobilis sacerdos qui per annos ultimos s. VI et primos s. VII officiis archiepiscopi Thessalonicae et vicarii Ecclesiae Romanae per Illyricum fungebatur. Vide Le Quien, Oriens Christianus II 1740, coll. 39—40, et P. Lemerle, *Byz. Zschr.* 46, 1953, 352—54. V. 4 I. e. ὁρισμῷ, *voto*. O^{9}PYMΛYT Duch. Tafrali primus versum recte interpretatus est.

De aedificatione quadam agitur, fortasse de reparatione murorum adversus Avaros imminentes.

---

47 STATVA BASILII PRAEFECTI. Ἐἰς τὴν πύλην τὴν ἀνατολικὴν τῆς Θεσσαλονίκης'. De lap. nihil constat. Basis statuae fuisse videtur. Anth. Pal. [ed. Dübner] 9, 686. Cf. S. P. Kyriakides, Βυζαντιναὶ Μελέται II (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης: Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς III 1939), 267—79; F. Dölger, *Byz. Zschr.* 40, 1940, 180—83; L. Robert, *Hellenica* IV 1948, 24, 97 et passim.

s. VII vel VIII p.

ἠνορέης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου Βαβυλῶνος
καὶ σέλας ἀκτεάνοιο Δίκης, Βασίλειον ὕπαρχον,
ξεῖνε, νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων·
Εὐνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις·
βάρβαρον οὐ τρομέεις, οὐκ ἄρρενας ἀρρενοκοίτας.
ὅπλα Λάκων, σὺ δὲ τεῖχος ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

V. 1 Adducit Dölger v. 1 epigrammatis de statua equestri Iustiniani I (Anth. Pal. 16, 63): – – καὶ ὀλλυμένην Βαβυλῶνα. Cf. Lucan. I, v. 10: – – – *superba – – Babylon* – –. Basilius victoriam de hostibus ad fines orientales imperii adeptus est. 2 Nota v. 3 epigrammatis de Andrea s. V p. praefecto praetorio per Illyricum (Anth. Pal. 7, 672) a Robertio 72 citati: οὐχ ὁσίων κτεάνων καθαρὰς ἐφυλάξατο χεῖρας. Vox Graeca ὕπαρχος significat *praefectus* vel rarius *vicarius*. Vide Robert l. c., 41—47, qui et admonet (72): '*Le préfet du prétoire au Bas-Empire, privé de tout pouvoir militaire, est un grand juge et il assure la publication des constitutions impériales*'. Sed Basilius officiis primo militaribus, deinde civilibus functus est. 3 Statua Basilii supra portam orientalem urbis, haud dubie Cassandreoticam, posita erat. Cf. Theodor. Studit., Epistt. I 3 [Migne, P. G. 99, 917 C]. 4 Vide Robert l. c., 18—22, 37, 86. Adfirmat idem (97): '*Basileios avait fait de cette ville un* χῶρος Εὐνομίης'. 5 fin. Adiectivum est vox Christianae Graecitatis. Vide Thesaurum, s. v. Nullo modo de Persis Sassanidis, quos vocant, agitur. Ammianus Marcellinus Antiochensis, auctor rerum orientalium sui temporis valde gnarus, qui et ipse in exercitu Ro-

manorum adversus Persas bis militavit, in moribus Persarum describendis (23, 6, 76) adfirmat: '*puerilium stuprorum expertes*'. Cf. A. Christensen, *L'Iran sous les Sassanides*, 2. ed., 1944, 511 cum not. 1. Nota et Bardesanem Edessenum, fr. 3 [*F. Gr. Hist.*, 719]: ἀπὸ Εὐφράτου ποταμοῦ – – – ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς ὁ λοιδορούμενος ὡς φονεὺς ἢ ὡς κλέπτης, οὐ πάνυ ἀγανακτεῖ, ὁ δὲ ὡς ἀρσενοκοίτης λοιδορούμενος ἑαυτὸν ἐκδικεῖ μέχρι καὶ φόνου. Romaei tamen Medii Aevi saepe Arabibus fidei Islamicae propter talia delicta maledixerunt. Cf. tit. Nicaenum c. a. 730 p. (CIG 8664, v. 1) ubi legitur: τροπαῖον τῶν ἐχθρῶν καὶ αἰσχυντήρ[ων] Σαρακ[ηνῶν]. 6 Scholasticus accuratissime explicavit: ὅτι ἡ τῶν Λακώνων ἀτείχιστος ἦν, ἅτε ὄντων αὐτῶν τειχῶν καὶ τῆς πατρίδος στηριγμάτων, οὐκ ἄδηλον· φησὶν οὖν· οἱ μὲν Λάκωνες ὅπλα, ἡ δὲ Θεσσαλονίκη τοῦτο τὸ ἄγαλμα ἀντὶ τῶν τειχῶν ἔχει. Epigramma omnino non aedificationem vel instaurationem murorum, ut vult Kyriakides, sed solum statuam Basilii commemorat.

Contendit Kyriakides Basilium filium nothum imperatoris Romani I fuisse, qui per ann. 976—89 tutelam imperatoris Basilii II egit, sed hanc opinionem Dölger bene refutavit. Qui vir doctus et Robert poëma s. V p. adsignant, quamquam per id saeculum nulla fuerunt bella graviora inter Persas et Romanos et praeterea praefecti praetorio tunc temporis militare munus non sustinuerunt. Non longe ante fin. s. VI p. praefecti praetorio per Illyricum primum imperia militaria gerere coeperunt. Vide E. Stein, *Studien zur Geschichte des Byzantinischen Reiches*, 1919, 105 et 167. Nota et Actt. S. Demetrii I, 13 (117) [Migne, P. G. 116, 1292 D et 1293 A]: πλειόνων δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιλέκτων νεανιῶν τοῦ τε στρατιωτικοῦ, καὶ τῶν ἐν τῷ μεγίστῳ στρατευομένων πραιτορίῳ ἅμα τῷ τηνικαῦτα τὴν ἐπάρχων μετὰ χεῖρας ἔχοντι ἀρχὴν κατὰ τὴν Ἑλλήνων χώραν δημοσίων ἕνεκα χρειῶν ἀποδεδημηκότων – –. De a. 597 p. potius quam 586 agitur. Vide Lemerle, *Byz. Zschr.* 46, 1953, 354. Vide et tit. Corinthium eiusdem fere aetatis (Meritt, *Corinth* VIII, 1, 1931, 123, 207, vv. 6—7): τοὺς βουκελλαρίους τοῦ ἐπάρχου. Actt. S. Demetrii II, 2 (178) [Migne, P. G. 116, 1341 C] enarrant praefectum nomine Χαρίαν in parte priore s. VII ipsum armaturam induisse, arma sumpsisse, muros ascendisse ut urbem adversus Slavos Avarosque defenderet. Theodorus Studita (loc. cit. supra ad v. 3) a. 797 appellat magistratum summum Thessalonicae praepositum ὕπαρχος, i. e. *praefectus*. (Contra Dölger, l. c., cuius argumenta mihi quidem non persuaserunt.)

Basilius, cuius statua supra portam orientalem urbis posita in titulo commemoratur, praefectus destinatus fuit propter res bellicas in partibus orientalibus imperii adversus Arabas feliciter gestas.

B. DEDICATIONES PRIVATAE

1. VARIAE.

48 ΗΡΩΣ ΙΠΠΑΛΚΜΟΣ. In aperiendis fundamentis domus privatae ad compitum Viarum Ἐγνατίας, quam dicunt, et Πλάτωνος inventa, nunc ΜΘ 888. Tabula marmoris albi cuius angulus superior dexter deest, supra cymatio, infra dente a. 0,19 instructa et ornata anaglypho artis bonae, quod venatorem chitonatum, dextra sublata, ad dextram equitantem repraesentat, in quem taurus ferus incurrit. Anaglyphum parvis pilis marginatum est. A. max. 0,77, sine dente 0,58, l. max. 0,655, cr. 0,12. Tit. supra anaglyphum dispositus est. Litt. a. c. 0,015. ΑΕΚΠΣΩ. Ed. U. Hausmann, *Griechische Weihreliefs*, 1960, 81 s. cum imag. phot. fig. 49 (J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1962, 180). *Ect. Phot.*

s. II/I a. Ἱππάλκμ{ι}ωι ἥρωϊ Σελευκεύς με ἀν̣[έθηκε . .c. 5. .].

In initio ΙΠΠΑΛΚΜΙΩΙ lap. In fine ΜΕΑΝ lap.

Ordo vocum (nota ethnicum ante nomen dedicantis positum!) sermonem poëticum redolet. — Sunt tres saltem heroes Ἵππαλκμος nominati, unus nepos Boeoti, filius Itoni et pater Penelei, alter filius Pelopis et Hippodameae, tertius Argonauta quidam. Vide C. Robert, *Die griechische Heldensage* II 1920, 787. An heros Hippalcmus alibi in titt. Graecis inveniatur, non scio.

De anaglypho cf. vv. 1—2 epigrammatis a poeta Macedone Adaeo (Anth. Pal. 9, 300) compositi: ταύρῳ φρικαλέον νάπος ἐκβαίνοντι Δοβήρου | Πευκέστης ἵππῳ καρτερὸς ἠντίασεν.

49 ΔΕΑ ΦΥΛΑΚΩΝ. Die 25 mens. Aug. a. 1898 vidit ed. in aula Portae Letaeae ad dextram exeuntibus, in humo obrutum prope scalas quae ad munimenta ducunt. Fragmentum epistylii (ζωφόρου ἀπόθραυσμα) a. 0,21, l. 0,51, cr. 0,49. Litt. ΑΕΘΦΩ, Hellenisticae, ut videtur, aetatis. Tit. videtur in fascia superiore epistylii exaratus esse. Ed. P. N. Papageorgiu, *Byz. Zschr.* 10, 1901, 24, not. 1. Lap. non quaesivi.

aet. Hellenist. (?) [ὁ δεῖνα ὑπὲ]ρ̣ v τοῦ υἱοῦ Εὐκυδ̣ίδου
------ ΑΙ vv εᾶι vv Φυλακῶν̣

V. 1 ̓ ΤΟΥΥΙΟΥΕΥΚΥΛΙΔΟΥ Pap. || 2 ΑΙ ΘΕΑΙ ΦΥΛΑΚΩΙ Pap.

Φυλακαί fuit civitas mediterranea Pieriae septentrionalis ad radices montis Pierici sita, non longe a ripa meridiana fluminis Haliacmonis distans. Vide Edson, *Class. Phil.* 50, 1955, 122.

---

50 Alicubi in urbe inventa, nunc deperdita. Tabula marmorea a. 1,00, l. 0,50. Litt. ΑΣΩ. Edd. Hadji-Ioannu, Ἀστυγραφία 51—53 litt. minusc. et vv. indiscretis; Dem. 428, 368 (Perdrizet, *BCH* 21, 1897, 163; Burton, *Amer. Journ. Theol.* II 1898, 608, IV; Michel 1287); Vigouroux, *Le Nouveau Testament*, 1896, 255—56, ex schedis a. 1874 a Duchesnio confectis; P. N. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 16. Sept. a. 1904 [*non vidi*] (Tafrali, *Topographie*, 132, et *Thess.*, 33, not. 1, A). Cf. M. Holleaux, *Études* I 1938, 270, not. 3; Μ.Π. numm. 176, 380, 416, 548, 976, 1001, 1317.

a. 39—38 a. ? πολιταρχούντων
Ἀριστάρχου τοῦ Ἀριστάρχου, Νικίου τοῦ
Θεοδώρου, Ξεννέου τοῦ Σιμίου,
Θεοδώρου τοῦ Εὐτύχου, Δημητρίου
τοῦ Ἀντιγόνου, ταμίου τῆς πόλεως
Στίλβωνος τοῦ Διονυσοφάνους,
Διονυσόδωρος Ἀσκληπιοδώρου
τὸ γραμματοφυλάκιον τῇ πόλει.

Litterae lineis subductis insignitae post primum editorem defractae sunt || 1 Sic edd. omnes praeter Vigouroux, qui ΠΟΛ::ΤΑΡΧΟΥΝΤΩΝ praebet || 2—3 Sic edd. omnes || 4 fin. Sic Hadji-Ioannu et Vigouroux. ΔΗΜΗΤ ! ! ! Dem., qui Δημητ[ρίου] supplevit. Δημητρ[ίου] Pap. || 5 fin. πόλεως Hadji-Ioannu. ΠΟΛ-- Vigouroux, qui πόλ[εως supplevit. ΤΗΣΠ ! ! ! ! Dem., qui π[όλεως] supplevit. Sic et Pap. || 6 in. Sic edd. praeter Hadji-Ioannu qui Τίλβωνος legit || 6 fin. – φάνους Hadji-Ioannu. ΦΑΝΟΥ-- Vigouroux, qui – φάνου – – legit. – ΦΑΝΟΥ ! Dem., qui – φάνου[ς] supplevit. Sic et Pap. || 7 fin. – δώρου Hadji-Ioannu. – ΔΩΡΟΥ Vigouroux. – ΔΩΡ ! ! Dem., qui – δώρ[ου] supplevit. Sic et Pap. || 8 τὸ γραμματοφυλάκιον τῇ πόλει Hadji-Ioannu. ΤΟΓΡΑΜ ΜΑΤΟ :: ΑΚ :: ΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛ . . . . . Vigouroux, qui τὸ γραμματοφ[υ]λακ[εῖ]ον τῆς πόλ[εως legit. ΤΟΓΡΑΜ ΜΑΤΟΦΥΑΚΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛ ! ! ! Dem., qui ad fin. v. τῆς πόλ[εως] supplevit. τῇ πόλ[ει] Pap.

Non recte adfirmat Tafrali, *Topographie* l. c., Hadji-Ioannu tit. '*assez incorrectement*' edidisse. Dicit Hadji-Ioannu tabulam τῆς Θεσσαλονίκης esse, adservatam ἐν τῷ καταστήματι τοῦ αὐτόθι συλλόγου. Admonet Demitsas: 'εὗρον αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γ. Βαφειάδου, ἔνθα τὸ γραφεῖον τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης. Ἐκ τίνος δὲ μέρους τῆς πόλεως μετηνέχθη ἐν ταύτῃ, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω'.

Collegium magistratuum idem est atque in nr. *30 et 109.

---

51 ΘΕΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 952. Tabula marmoris leucophaei, cuius anguli inferiores et superior dexter desunt. A. 0,15, l. 0,205, cr. 0,045. Litt. a. c. 0,02, θῆτα et οὖ c. 0,016. ΑΕΣ. Interv. vv. 1—2 c. 0,008, vv. 2—4 c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. I a. vel p. Θεοῖς Μεγά-
λοις Λεύκιος
Νεμέσιος Λευ-
κίου εὐχήν.

***52** ΑΠΟΛΛΩΝ. ΜΘ 2405. Pars dextra baseos parvae marmoris leucophaei ab angulo superiore dextro mutila, a parte postica recisa. In latere superiore excavatio ad statuam recipiendam destinata. A. max. 0,06, l. max. 0,14, cr. max. 0,10. Litt. a. c. 0,01. ΕΩ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. I a. vel p. [ὁ δεῖνα – – – β]ούλου ὑπ̣ὲρ̣
[– – – – – – – – – Ἀπό]λλωνι ΤΟΡΟΝ̣
– – – – – – – – – – ΗΝ. *vacat*

V. 1 fin. ΥΠΕΙ lap. || 2 fin. ΤΟΡΟΝ lap. Utrum τορὸν an τόρον legendum sit, haud scio || 3 Fortasse [– – εὐχ]ήν.

53 ΘΕΟΙ. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 872. Basis marmoris albi. Medio in latere superiore excavatio magna et quadrata atque ad marginem utrumque eiusdem lateris excavatio parva. In parte dextra lateris inferioris est cavum longum iuxta quod foramen parvum. Pars dimidia dextra lateris inferioris mutila est. Anguli superiores et angulus inferior dexter lateris postici desunt. A. 0,27, l. 0,73, cr. 0,17. Litt. a. 0,023—0,03, φεῖ 0,04, βῆτα 0,035. ΑΕΣΣΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,012, vv. 2—3 c. 0,025. Tit. neglegenter et dispositus et exaratus est. *Ect. Phot.*

vacat c. 0,03

c. s. I p. Δ⟨η⟩μοκράτης v Μενάνδρου
ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς v Ζωβίας
θεοῖς.

vacat 0,115

V. 1 in. ΔΙΙΜ lap.

***54** ΑΠΟΛΛΩΝ. ΜΘ 2391. Basis marmoris leucophaei a sinistra defracta. Margo superior ad sinistram et latus dextrum paulo mutila sunt. A. 0,19, l. max. 0,53, cr. 0,395. Litt. a. 0,032. ΑΕΩ. Interv. c. 0,008. *Ect. Phot.*

c. s. I p. [Μᾶρκος Ἑρ]έννιος Μάρκου
[υἱὸς Πωλλ]ίων Ἀπόλλωνι.

vacat c. 0,065

Supplevi e nr. *55.

***55** ΧΑΡΙΤΕΣ. ΜΘ 2318. Basis rotunda marmoris leucophaei infra mutila, supra cymatio eminenti instructa. In medio latere superiore excavatio quadrata. Pars posterior baseos ad arcum 0,34 recisa est. A. max. 0,82, diam. supra 0,63, infra 0,555, a. cymatii 0,135. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,02—0,025, v. 4 c. 0,025—0,03. ΑΕΩ. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

c. s. I p. Μᾶρκος Ἑρέννιος
Μάρκου υἱὸς Πωλλίων
Ἀριστίαν Αὔλου θυγατέρα
τὴν μητέρα Χάρισιν.

Cf. nr. *54. Hoffmann, 96 Hesychium s. v. Εὐδαλαγῖνες· αἱ Χάριτες linguae vel dialecto Macedonicae attribuit. Vide et Baege, 121. Ego tamen dubito, num cultus Gratiarum Thessalonicae revera exstiterit, et verisimilius esse puto Herennium Pollionem nonnisi virtutes matris praedicare in animo habuisse.

***56** ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ. A. 1874 Thessalonica Constantinopolim transportata, ubi nunc asservatur in Museo (117 cat. sculpt.). Tabula marmoris albi ornata anaglypho, quod repraesentat priorem partem equi ad dextram spectantis leviter insculptam, iuvenem adversum chitone et chlamyde vestitum dextra sublata, feminam adversam chitone himatioque indutam, iuvenem alterum adversum chitone et chlamyde vestitum sinistra sublata, priorem partem equi alterius ad sinistram spectantis leviter insculptam. Est Helena cum Dioscuris. Latus posticum praebet vestigia anaglyphi nunc recisi et aetatis prioris, in quo repraesentantur supra eques et ad sinistram agaso parvus (?), infra cena sepulchralis, vir lecto incubans dextra sublata et femina in eodem lecto insidens. Intra partes huius anaglyphi est titulus ita evanidus, ut legi nequeat. Fuerunt et vestigia coloris rubri supra et caerulei infra quae nunc evanuerunt. A. 0,345, l. 0,53, cr. 0,05. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,02. ΑΘΟΣΩ. In fine versus lig. η-ν. Edd. S. Reinach, *Catalogue du musée impérial d'antiquités*, 1882, nr. 239 [*non vidi*]; J. H. Mordtmann, *Arch.-epigr. Mitt.* 8, 1884, 198; A. Joubin, *Catalogue des sculptures grecques, romaines, byzantines et franques* 1893, nr. 123 [*non vidi*]; P. Perdrizet, *Ann. Brit. Sch.* 3, 1896—97, 164, 8; Mendel, III, 79, 865 cum delineatione lap. et tit.; F. Chapouthier, *Les Dioscures au service d'une déesse* 1935, 27, 5 cum delineatione lap. et tit. et imag. phot. planche II, 5. *Phot.*

s. I/II p. Ἀγάθων · Διονυσίου · Διοσκόροις · κατ' εὐχήν·

De Dioscuris-Cabiris Thessalonicae cultis vide Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 188—204.
Cum lapis sepulcralis in novum usum vocatus sit, ut anaglyphum alterum et dedicationem reciperet, mihi quidem verisimile videtur lap. revera ex urbe oriundum esse, quia Thessalonicae permulti lapides inscripti alios ad usus adhibiti sunt.

57 In urbe apud mercatorem rerum antiquarum Ἐστρέ-βεη 3 Aug. a. 1913 inventa, nunc ΜΘ 73. Tabula marmoris albi a sinistra in alium usum recisa, ab angulo sinistro superiore defracta, duobus foraminibus, magno et parvo, perforata est. A. 0,68, l. max. 0,47, cr. 0,15. Litt. a. v. 1 0,055, v. 2 c. 0,045, v. 3 0,035—0,04, vv. 4 c. 0,03—0,035, ῦ 0,055. ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—3 c. 0,028. *Ect. Phot.*

vacat c. 0,06

s. II p. [Θεοῖς Σεβαστοῖς κ]αὶ τῇ πόλε[ι]
[Φλαουία · Φίλα · Φιλίππου · καὶ · Φλαο]υίας · Κρατησῶ[ς]
[θυγάτηρ -------- c. 20 --------]ν̣ καὶ τὸ πρόπυλο̣ν̣
intervallum c. 0,09
[ἐπὶ ἱερέως ---- c. 10 ---- Μαξιμιανοῦ Μέ]νωνος. *vacat*
vacat c. 0,22

Supplevi ex nr. 102.

---

58 AVLVS PAPIVS CHILO. A. 1932 in vico urbis Ἐλιάδης qui dicitur prope sepulcretum Ἁγίας Παρασκευῆς inventa, nunc ΜΘ 1254. Stela marmoris leucophaei nunc decolorati, cuius pars summa, paulum mutila, aëtomate cum rosa et acroteriis insculptis instructa est. Infra aëtoma est anaglyphum, quod repraesentat intra coronam taenia inligatam figuram dei Anubidis in basi instantis et stolati, capite canino ad sinistram verso. A. max. 0,895, l. 0,255, cr. 0,015. Litt. a. v. 1 0,02, v. 2 0,018, vv. 3—18 c. 0,105, φεῖ 0,025. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—2 0,008, vv. 2—18 c. 0,015. Ed. Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 181—88 cum phot. fig. 6. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1950, 134; Μ.Π. numm. 114, 169, 437, 616, 676, 837, 912, 1113, 1223, 1271, 1306a. Exscripsi. *Ect. Phot.*

anaglyphum

s. II p. Αὔλωι
Παπίωι · Χείλωνι
καταστήσαντι τὸν
οἶκον · οἱ · ἱεραφόροι
συνκλῖται
Σκάνιος · Φῆλιξ
Σαλάριος · Νικηφόρος
Λουκεῖλ̣ι̣ο̣ς̣ · Βάσσος · υ
Πρίαμος · Ἀπολλωνίο-
Πρῖμος · Ἀρχεπόλε(ως)
Δοσένιος · Βάκχιος
Ἰούλιος · Σεκοῦνδος
Ἄννιος · Σεκοῦνδος
Βιήσιος · Φῆλιξ
Σεκοῦνδος · Εὐφάντου
Μένανδρος · Νικάνδρου
Ἀπολῆος · Λούκ{ι}ολος
Καλ⟨λ⟩ίστρατος · ὁ̣ καὶ Ἄρχων
vacat

Vv. 1—2 Nota ἰῶτα adscripta. 2—3 Vide A. Wilhelm, *Beiträge*, 1909, 51, 40, qui adducit tit. Piraeum (IG II/III² 2350), [οἱ ἐν τῶι --] οἴκωι σύνκλινοι, et L. Robert, *Collection Froehner*, I 1936, 5, 8. 4 De *hieraphoris* vide Edson et Robertios, ll. cc. Cf. nr. 16, v. 8; 222, v. 1; 258. 5 Cf. nr. 68, v. 9; 69, v. 8; 70, v. 6. Nota et nr. 192, vv. 9—11. 9 Ultima littera patronymici propter spatium in fine versus praecedentis posita est. Idem homo et in tit. sepulcrali nr. 318, vv. 1—2 exstat. 13 Annius Secundus reperitur et in tit. nr. 114, v. 5, dedicatione cuidam deorum Aegyptiorum. 16 Vide Hoffmann, 180, 144, et Russu, 201, 204. 18 in. ΚΑΛΙΣ - lap. In fin. Sic Robertii, ἄρχων Edson.

Fortasse figura hominis supra titulum exsculpta repraesentat ipsum Aulum Papium Chilonem larvam Anubidis sibi aptantem. Cf. V. Tram Tan Tinh, *Le Culte d'Isis à Pompéi*, Parisiis 1964, 136, 31.

---

59 ΔΙΟΝΥΣΟΣ. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 829. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ornata anaglypho, quod repraesentat supra sertum vitibus et uvis confectum, infra aures binas. A. 0,285, l. 0,215, cr. 0,045. Tit. sub anaglypho neglegentissime exaratus est. Litt. a. 0,01—0,015. ΑΕCѠW. In fin. v. 3 lig. κ—ε. Interv. 0,002—0,008. *Ect. Phot.*

c. s. II p. ⟨Θ⟩εῶι Διονύσῳ
ἀκο⟨ά⟩ς κατ' εὐχ-
ὴν 𐆊 Ἀγ⟨κ⟩ὶς ἀνέθηκε.

V. 1 in. O lap. || 2 in. ΑΚΟΔC lap. || 3 ΗΝ𐆊ΑΓΧΙC lap.

***60** ΜΘ 1739. Basis triangula marmoris albi, cuius anguli in formam cylindrorum redacti sunt, supra et infra cymatiis instructa. A. 0,42, l. laterum 0,92. Titt. *A* et *C* ad angulos frontis, tit. *B* inter hos titulos dispositi sunt. Litt. a. titt. *A* et *C* c. 0,015, tit. *B* vv. 1—3 c. 0,025, v. 4 0,02, v. 5 0,015. ΑΕϹ⍵. Interv. titt. *A* et *C* 0,015, tit. *B* vv. 1—4 0,02, vv. 4—5 0,04. Superficies baseos plagis mallei ita laesa est, ut titt. difficillimi lectu sint. Exscripsi. *Ect. Phot.*

a. 155—56 p.

A	*B*	*C*
ἱ̣ε̣ρ̣ο̣μ̣έ-	Δ ¦ – M . . Λ . . ι	[ἀ]ρχ̣ινεω̣κ̣ο-
ν̣[ου . .]ν̣	Κ̣ – ι Λ̣ ι ˡ	ρ̣ο̣ῦ̣ντ̣ο̣ς̣
– c. 3 – ι ι ΙΟΥ		– – – – –
ι / – c. 3 – Ν̣Ο̣Ϲ̣	⌒ Σ Ι Ω̣ Ν̣ ι C – – – – – \ / \ – – – – – – – – – – – – – – – – ¦ Ω̣ Ν̣ ι ι	Φο̣[υ]ρ̣[ί]ου Πρει-
	ὁ υἱὸς αὐ[τ]οῦ · τὴν ἐστ̣ί̣[α]ν̣ σὺν τῇ βάσι[·]ἔτους : [ζ]π̣ρ̣[vv]	μιγᾶ.
	τοῦ καὶ γ̅τ.	

In vv. 1—3 tit. *B* etiam numerum litt. deperditarum indicare nequeo. Tit. *C*, vv. 4—5. Idem homo et in catalogo sodalium thiasi Bacchici (nr. 244, col. I, v. 7), haud dubie Διὸς Διονύσου Γογγύλου (cf. nr. 259), invenitur, ubi et ἀρχινακόρος appellatus est.

---

61 ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 996. Statua marmoris albi secundum in usum vocata, ut basis docet, quae tit. alterum recepit. Dea chitone cincto et himatio induta in basi semirotunda instat. Caput, bracchium dextrum et manus sinistra, quae cornu copiae nunc recisum sustinebat, defracta sunt. Ad sinistram iuxta pedem dextrum deae est basis parva, in qua servatus est pes sinister Cupidinis, cuius manus lateri dextro deae adfixae sunt. A. max. 0,595, l. frontis baseos 0,30, perimetrus baseos praeter frontem 0,65. Vv. 1—2 tit. in fronte baseos exarati sunt, v. 3 in parte postica. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,02, φεῖ 0,035, v. 3 0,015. ΑΕϹ. In fin. v. 3 lig. ο—υ. Interv. vv. 1—2 0,01—0,012. *Ect. Phot.*

a. 182—3 p. Ἀφροδείτη · ι Ὁμονοίᾳ
ὁ ἱερεὺς Ποντιανός .
ἔτους δισ Σεβαστοῦ.

Vestigia tit. pristini difficillimi lectu non iam agnosci possunt.

Statua ipsa et tit. pristinus sunt temporis multo prioris, exeuntis Hellenisticae vel ineuntis Romanae aetatis. Nota nummum aëneum paulo post proelium Philippense ab urbe cusum, qui adversa in parte exhibet caput feminae diademate et rica indutum et tit. ΟΜΟΝΟΙΑ, in aversa equum ad dextram currentem et titt. ΘΕΣΣΑΛΟΝ(ίκης) et ΡΩΜ(ης). Vide *B. M. C.*, Macedonia, 113, 43, et Gaebler, II, 121, 24, qui disserit: '*Der weibliche Kopf – – ist copiert nach dem gewöhnlich zu Unrecht* (!) '*Venus' genannten Concordia-Kopf auf den – – Denaren* [vide Sydenham, *The Roman Republican Coinage*, 1952, 117, 736, qui tamen credit caput Veneris esse] *eines ca. 83 vor Chr. anzusetzenden Monetar-Kollegiums mit L. Marcius Censorinus* [Broughton, *MRR*, II, 445] *an der Spitze. Als Sohn des letzteren gilt der gleichnamige Consul (L. f. C. n.) des Jahres 39 vor Chr., der 40/41* [Broughton, l. c. 362, 374, 382] *prätorischer Proconsul der Provinz Macedonia und ein eifriger Anhänger des M. Antonius war. Diese Annahme wird bestätigt durch die bisher unbeachtet gebliebene Entlehnung des Concordia-Kopfes für die Homonoia von No. 24, wie anderseits das thessalonikische Gepräge, dessen Stil engste Verwandtschaft mit No. 23 zeigt* [Gaebler II, 121, 23: nummus aëneus, in cuius parte adversa est caput feminae cum tit. ΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑ, in parte aversa sub corona laurea titt. ΑΝΤ(ωνίου) et ΚΑΙ(σαρος)], *sich nunmehr auf 41/40 vor Chr. festlegen läßt. Wenn Thessalonike mit dem Vs.-Bild von No. 24 ganz offenbar dem Statthalter L. Marcius Censorinus huldigt, so wird man kaum fehlgehen mit der Vermutung, daß hierdurch der Dank ausgedrückt ist für seine Mithilfe zu der laut Rs.-Aufschrift zwischen Thessalonike und Rom herbeigeführten Homonoia. Sie betraf höchstwahrscheinlich Fragen, deren Regelung durch das soeben erfolgte Ausscheiden der Stadt aus der römischen Provinzialverwaltung notwendig geworden war. Denn – – wurde Thessalonike erst nach der Schlacht bei Philippi civitas libera – –*'. Haud dubie statua Ἀφροδίτης Ὁμονοίας non longe post

libertatem a M. Antonio Thessalonicensibus datam dicata est. Cf. nr. *6.

* Cum statua in templo deorum Aegyptiorum inventa sit, fortasse est dea Isidi aequata. Nota et statuam Veneris Genetricis in Serapeo inventam esse. Vide *B C H* 45, 1921, 540 cum not. 3.

---

62 ΖΕΥΣ ΥΨΙΣΤΟΣ. Thessalonicae c. a. 1885 empta, deinde in oppidum *Schwechat* Austriae transportata, nunc, ut videtur, deperdita. Tabula marmoris albi ab angulo superiore sinistro mutila et ornata anaglypho, quod repraesentat deam Nemesin amictu cincto vestitam pennatamque, dextra libram, sinistra rotam tenentem, sub rota grypem ad sinistram spectantem, sub pedibus deae figuram iacentem hominis nudi dormientisque. A. 0,29, l. 0,25, cr. 0,03. ΛΕΟΣΩ. Ligg. Ed. W. Kubitschek, *Jahrb. für Altertumskunde* 4, 1910, 147, cum phot. (P. Perdrizet, *B C H* 38, 1914, 89 cum delineatione). Cf. Münsterberg, *Jahrb. für Altertumskunde* 4, 1910, 153; Tafrali, *Thess.*, 56, not. 3.

s. II—III p. Διὶ Ὑψίστῳ θεὰν δικαί-
αν Νέμε- *a* σιν
n
a
Κό(ϊντος) *g* Φ-
l
Οὐρβα- *y* ούριος
p
νὸς · ἀ- *h* νέθη-
u
κεν εὐ *m* χή-
ν.

Nemesis est dea ultrix sepulcrorum violatorum. Cf. nr. 451. Furii frequentissimi Thessalonicae sunt.

---

63 ΝΥΜΦΑΙ. In via Γύζης prope scholam inventa, nunc ΜΘ 2205. Tabula marmoris albi supra mutila et ornata anaglypho, quod nunc repraesentat nonnisi partes inferiores nympharum trium vestimentis tenuibus indutarum et in aquis instantium. Latera tabulae leviter mutila sunt. A. max. c. 0,20, l. 0,265, cr. 0,09. Pars servata tit. sub anaglypho exarata est. Litt. a. c. 0,01—0,015. ΑΕϹW. Interv. c. 0,005. Litt. minusc. edidi *BCH* 79, 1955, 273. *Ect. Phot.*

– – –

anaglyphum

s. II vel III p. – τάσδε
ἀ̣ταλὸς ἐκπροφυ|γὼν νοῦσον πόμασι | vvv γλυκεροῖσιν.

Pars prior tit. supra anaglyphum exarata erat. V. 1 ΤΑ∪ΔΕΑ ι ΑΛΟϹ – – lap.

Nota *Actt.* S. Demetrii, III, 4 (227) [Migne, P. G. 116, 1393 A]: μικρόν τι τοῦ ἄστεος ἀπωτέρω, τῆς Θεσσαλονίκης φημί, πηγή τις δι' ἡδέος καὶ καθαροῦ πρόεισι, ψυχροῦ μὲν ὅσον ψαῦσαι καὶ διαφανοῦς νάματος, ἄλλως δὲ ἡδίστου καὶ ἀγαθοῦ πόματος – – –. ναὸν μὲν ἐκεῖσε – – condiderunt homines locupletes et religiosi, πηγὴν δὲ ὡς ἀληθῶς θαυμάτων καὶ ἰάσεων ἄβυσσον τὸν χῶρον ἀποδειξάμενοι.

---

64 TEMPLVM ΗΡΩΝΟΣ. A. 1874 lapidem vidit Duchesne extra Portam Cassandreoticam, die 13 April. a. 1891 Papageorgiu in domo Iudaica baseos vicibus fungentem columnae ligneae. Fragmentum epistylii (*'fragment de frise'*), nunc deperditum, a. 0,20, l. 0,79 *(de o^m 79 sur o^m 20)*, cr. 0,24. Litt. ΑϹΩ. Edd. Duch. 18, 7, ex ectypo (Dem. 440, 380; Tafrali, *Topographie*, 136) et litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 40, 7, qui lap. ἀπόθραυσμα dicit. Cf. Μ.Π., num. 1256.

a. med. s. III p. Σαβεῖνος v Μακεδονιά[ρχης]
τὸν v ναὸν · καὶ v Ἥρωνα · τὸ[ν]
ΘΟΝΙΟΝ ἐκ τῶν ἰδίων τῇ πό-
λι.

V. 1 Supplevi. ΜΑΚΕΔΟΝΙ Duch., qui supplevit Μακεδόνι[ος]. Legit et supplevit Pap. Μακεδονια[νός]. In titt. Thessalonicensibus Μακεδονιάρχαι post a. 240—41 p., cum urbs ludos Pythios et Amphictyoniam propriam condiderit (vide nr. 38), adhuc quidem inventi non sunt. 2 ΗΡΩΝΑ uterque ed. legit. ἡρῶνα Duch., qui adnotat: *'Le mot* ἡρών *ne figure pas au* Thesaurus.' ἡρῶνα etiam Pap., qui vocem eandem esse atque ἡρῷον putat ('κεῖται ἄρα ἡ λέξις ἀντὶ τῆς συνήθους ((ἡρῷον))'). Est autem revera casus accusativus nominis dei Thracis Ἥρων, qui scilicet idem est atque Ἥρως, i. e. Eques Thrax. Cf. nr. 37. In fine v. ⌒ΙϹ Duch.; [τ]ὸ[ν Pap. 3 in. Sic Duch., qui θόνιον legit. Vv. 2—3 supplevit Pap. [τ]ὸ[ν ὑπο|χ]θόνιον, sed hoc supplementum e lectione

falsa ἡρῶνα pendet et spatium in fine v. 2 excedit. V. 3 in. Schedae Duchesnianae, quae ex ectypo confectae sunt, aliam lit. ante θῆτα supplere vix sinunt. Equidem non credo in tit. gravi supplendum esse [χ]|θόνιον contra syllabarum divisionem. An ⟨ἐώ⟩-νιον, i. e. αἰώνιον? Hoc supplementum postulat formam lunatam, quam dicunt, litterae εἶ i. e. Є. 4 Et Duch. et Pap. λ[ε]ι legerunt, sed apographum Duchesnii ΛΙ exhibet. Fortasse -λẹ[ι] legendum est.

Nota anaglyphum pergrande (a. 1,80) ex tribus tabulis marmoreis inter se contiguis confectum et Equitem Thracem repraesentans, quod Thessalonicae prope arcum Galerii et Portam Cassandreoticam inventum est et nunc Constantinopoli in Museo (cat. sculpt. 31) asservatum est. Vide Mendel, II, 172—75, 492. Factum esse potest ut hoc anaglyphum e templo Ἥρωνος oriundum sit.

***65** A. 1912 viderunt Avezou et Picard in sylloge ad Lyceum Municipale urbis, nunc ΜΘ 1784. Ara marmoris cani. Summa frons defracta est. Latus utrumque anaglypho instructum est: latus sinistrum pedum et facem exhibet, dextrum caduceum et facem. A. 0,99, l. max. infra 0,60, cr. max. infra 0,45. Litt. a. c. 0,025. ΑЄСW. Ligg. permultae. Interv. vv. 2—11 0,01. Edd. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 17 Iul. a. 1904, 1, 2, litt. minusc; Avezou et Picard, *B C H* 37, 1913, 97, 7; L. Robert, *Annuaire de l' institut de philologie et d' histoire orientales*, II 1933—34 [*Mélanges Bidez*], 793—812 cum phott. *planches* VI et VII. Cf. P. Roussel, *Rev. ét. gr.* 27, 1914, 454, 1; A. J. Reinach, *Rev. épigr.* II 1914, 109; E. Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 28; C. Picard, *Rev. phil.*, 3e *sér.*, I 1927, 325—26; F. Cumont, *Am. Journ. Arch.* 37, 1933, 259, not. 2; J. Bousquet, *B C H* 62, 1938, 53—4; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 180. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. III p. – – – – – – – – – – – –
[*cymatium*]
– – – – c. 10 – – – – ʟɪ[.]
. . . . ὁ ἀρχιμαγạ-
ρεὺς · καὶ · ἀρχινε-
ῳκόρος · καὶ · πατὴρ
σπηλλέου · καὶ Αὐρ.
Ṣωσιπάτρα ἡ γαλạ-
ḳτηφόρος · κισταφọ-
ρήσασα{ν} ἔτη λ
τὸν βωμὸν ἐκ τῶν
ἰδίων ἀνέθηκαν.
intervallum 0,08
εὐτυχῶς.

V. 1 Hic stabat nomen dei cui ara dicata est || 2 fin. Vestigia litt. non legerunt edd. priores || 3—4 ΑΡΧΙ ΜΑΓ/|ιϲ/C lap. V. 4 in. ΡΕΥΣ Pap., ỊЄΥC Av. et Pic., qui de supplemento ἀρχιμαγ[ει?]ρεύς cogitaverunt. Vide Robert l. c. 804—12 || 6 i. e. σπηλαίου.

Argumentatur Robert tit. ad cultum deorum Phrygiorum spectare, non ad cultum Mithriacum ut volebat Picard, 1927. Cumont tamen credit antrum esse '*un antre sacré de Dionysos*'.

Verisimillimum est lap. in ruderibus muri orientalis urbis fuisse.

---

66 S. DEMETRIVS. Ad Portam Auream ab ed. inventa, nunc deperdita. Tabula marmorea quadrata a. et l. 0,30, cr. 0,11. '*Auf beiden Seiten der Schriftfläche zeigt der Stein einfaches Profil; dadurch wird bewiesen, dass er aus einem antiken Werkstück hergerichtet ist*'. Litt. ΑЄCѠ. Litt. minusc. ed. A. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 308, 10. Exstant in academia schedae Struckianae (pag. 5, num. 7), quae delineationem accuratam tit. praebent.

s. V p. vel posterius ἐγὼ Βιταλιανὸς
δεκανὸς ἀνεθέμην
ῳṛọλόγιον τῷ ἁγίῳ Μάρτυρι.

V. 3 in. ·ΡϽΛΟΓΙΟΝ schedae Struckianae.

Thessalonicae *sanctus martyr* solus S. Demetrius esse potest.

---

2. ΘΕΟΣ ΥΨΙΣΤΟΣ.

67 Prope Serapeum inventa, nunc ΜΘ 988. Columna marmoris cani, supra cymatio instructa, a. 2,43, diam. supra 0,33, infra 0,36. Litt. a. v. 1 c. 0,035, ψεῖ et ταῦ c. 0,05, vv. 2—3 c. 0,033, ταῦ c. 0,04, vv. 4—11 c. 0,025, εἶ, ἰῶτα, μῦ, ταῦ c. 0,03. ΑΞΣΩ. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

a. 74—5 p. Θεῶι ❦ Ὑψίστωι ❦
μεγίστῳ ❦ σωτῆρι
Γ ❦ Ἰούλιος ❦ Ὦριος
κατ' ὄνειρον · χρη-
ματισθεὶς · καὶ · σω-
θεὶς · ἐκ μεγάλου · κιν-
δύνου · τοῦ · κατὰ · θά-
λασσαν · εὐχαριστήριον.

ἐπὶ · ἱερέως
Μ · Οὐητίου · Πρόκλου ·
ἔτους · βκσ.
vacat

V. 1 Nota ἰῶτα adscripta in dativis. 3 Cognomen explicare nequeo. 4—5 I. e. '*in somnio oraculum adeptus*' (Kla.). 8 fin. Lig. τ-η-ρ. 11 Annus est aerae provincialis.

68 Ibidem atque nr. 67 inventa, nunc ΜΘ 990. Columna marmoris cani in partes duas contiguas fracta, supra cymatio, infra taenia instructa. In latere superiore est excavatio parva (τόρμος). A. 2,97, diam. supra 0,315, infra 0,385. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,08, vv. 3—4 c. 0,06, v. 5 0,05, vv. 6—47 0,012—0,03. ΑΞΣΩ. Ligg. Interv. 0,01—0,02. *Ect. Phot.*

a. fin. s. I p.

Θεῶι
Ὑψίστωι
ὑπὲρ
Τ · Φλαουίου
Εὐκτιμένου · υἱοῦ
Ἀμύ[ν]τα> τοῦ
[τρικλει]νάρχου
[οἱ ὑπογε]γραμμένοι
[συνκλ]ῖται
[Τ· Φλαούιος· Εὐ]κτιμένου ⌐ υἱὸς ⌐ Ἀμύντας
[– – – – – c. 12 – – – – – Δ]ιοσκουρίδου
[– – – – c. 10 – – – – Νεικ]οπόλεως
– – – – – – c. 15 – – – – – – – ρας
Λ – – – – – – c. 14 – – – – – – ∠ΟΣ
Θεοδᾶς> ΕΛ[– – c. 5 – – Διο]σκουρίδου
Θεόδωρος Ἐπειμένους
Λ ⌐ Φήσιος Ἅλιμος
Μ' Οὐιούιος Ὀν{ι}ήσιμος
Λ' Ἀτέλλιος Σεκοῦνδος
Εὐβουλίδης Ὑακύνθου
Τι Κλαύδιος [Ἀ]γαθόπους
Μόσχος 7
Διονύσιος Κλεοπάτρας ὁ καὶ Γέμινος
Ἀσιατικὸς Φίλας
Γν v Ὀκταούιος Εὐήμερος
Κ' Μινούκιος · Ῥοῦφος ❦ ὁ καὶ Ἑρμῆς
Μ⟨ᾶ⟩ρκος Ἑρμέρωτος
Θεοδῆς Πρωτᾶ ⌒ Θεσσ(αλονικεύς)
Τι· Κλαύδιος Αἴγ{ι}υπτος
Ἀντιφάνης Ἐπικράτους
Λ ⌣ Τρέβιος Πρειμγένης
Λ ⌒ Πετρώνιος Οὐ⟨ά⟩λης
Φίλιππος · Ἐπιγένους
Κ Πομπώνιος Σωσίβιος
Π⟨α⟩ράμονος 7 Φ · Κερτίμμου
Μ' Ἑρέννιος Ζώσιμος
Μ Ἑρέννιος Ῥωμανός
Λ ⌒ Μεινάτιος Βύβλος
Μ ⌒ Ἀντώνιος ⌐ Ποτεῖτος
Κάσσανδρος \ Ἀξιώματος

[[Π]] · Ποπίλλιος Βάλβος
Γ · Ἰούλιος Ῥῆγλος
Μ ❧ Σερουίλιος · Κρήσκης
Τ ❧ Κλαύδιος Κέρδων
intervallum c. 0,07
Μ ❧ Μουτίλιος Θ⟨ύρ⟩σος
Τι· Κλαύδιος Ἀγαθώπους (!)

Α· Ἀούϊος Λαῖτος
vacat

V. 6 Cognomen frequens in Macedonia, vide Hoffmann, 133—4, et Russu, 168—9 || 13 Fortasse [Ζωΐλος Σωσιπάτ]ρας supplendum est. Cf. nr. 69, v. 11 || 16 Cf. nr. 69, v. 13 || 18 Cf. nr. 69, v. 14 || 20 Cf. nr. 69, v. 15. Patronymicum Ὑάκυνθος est nomen proprium perfrequens in Macedonia. Vide nr. 259, col. I, v. 29 et duos titt. Oresticos, A. M. Woodward, *Journ. Hell. stud.* 33, 1913, 337, 17, col. III, v. 59, et N. G. Pappadakis, Ἀθηνᾶ 25, 1913, 445, 39 (Peek, *Griech. Vers-Inschr.*, I 1033). Nota tit. in rupe scriptum prope *Bisutun* in Media (L. Robert, *Gnomon* 35, 1963, 76) a. 148 a., in quo Ὑάκυνθος Πανταύχου dedicationem pro salute praesidis Satrapearum Superiorum fecit || 21 Cf. v. 46 et nr. 69, v. 34 || 22 extr. Signum indicat patrem eiusdem nominis fuisse. Cf. nr. 69, v. 16 || 23 Cf. nr. 69, v. 17 || 24 Cf. nr. 69, v. 18 || 27 ΜΛΡΚΟΣ lap. || 32 ΟΥΛΛΗΣ lap. Cf. nr. 69, v. 21 || 33 Cf. nr. 69, v. 22 || 35 in. ΠΛΡΑ lap. Versus sic intellegendus est: Παράμονος (Παραμόνου), φύ(σει) Κερτίμμου. Κερτίμμας est nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann, 197, et Russu, 191 || 36 Cf. nr. 69, v. 24 || 38 Cf. nr. 69, v. 25 || 40 Cf. nr. 69, v. 26. Κάσσανδρος nomen in Macedonia frequens, vide Hoffmann, 208 et Russu, 190. Ad patronymicum vel potius matronymicum Ἀξίωμα cf. tit. Delium c. init. s. II a. IG XI 4, 1307 v. 2 cum commentario: Ἄ̣ξιος Ἀντιγόνου Μακεδών || 42 Cf. nr. 69, v. 27 || 43 Cf. nr. 69, v. 28 || 44 Cf. nr. 69, v. 29 || 45 ΘΡΥΣΟΣ lap. Sed cf. nr. 69, v. 33 || 46 Cf. nr. 69, v. 34 || 47 Cf. nr. 69, v. 37.

69 Ibidem atque nr. 67 inventa, nunc ΜΘ 989. Columna marmoris cani, supra cymatio, infra taenia instructa. In latere superiore sunt excavatio parva et foramina duo rectiangula. A. 3,17, diam. supra 0,335, infra 0,40. Litt. a. vv. 1—4 0,03—0,035, vv. 5—42 c. 0,01—0,035. ΑΞЄΣCΩ. Ligg. Interv. vv. 1—5 0,02—0,025, vv. 6—42 c. 0,01—0,04. *Ect. Phot.*

a. fin. s. I p.
τοῦ τρικλει-
νάρχου · καὶ
ὑπὲρ
Τ · Φλαουίου
Ἀμύντα τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ
intervallum 0,12
οἱ ὑπογεγραμμέ-
νοι · συνκλίται
Τ · Φλαούιος Διονύσιος
Τ · Φλαούιος Ἀμύντας
Ζωΐλος Σωσιπάτρας
Θεοδᾶς }–
Θεόδωρος Ἐπιμένους
Μ ᵛ Οὐιούιος Ὀνήσιμος
Εὐβουλίδης · Ὑακύνθου
Μόσχος
Διονύσιος · Κλεοπάτρας
Ἀσιατικὸς Φίλας
Μᾶρκος Ἑρμέρωτος
Θεοδῆς Πρωτᾶ
Λ Πετρώνιος Οὐάλ⟨η⟩ς
Φίλιππος Ἐπιγένους
Κ · Πομπώνιος Σωσίβιος
Μ · Ἑρέννιος Ζώσιμο⟨ς⟩
Λ Μεινάτιος Βύβλος
Κάσσανδρος Ἀξιώματος
Γ Ἰούλιος Ῥῆγλος
Μ · Σερουίλιος Κρήσκης
Τι Κλαύδιος Κέρδων
Περείτας Δ̣ῃμ̣ῃτ̣ρίου
Ἀπελλᾶς Ἀπολονί[ου] (!)
Ξανθίων Ἀσιατικοῦ
Μ · Μουτίλιος Θύρσος
Τι · Κλαύδιος Ἀγαθόπους
Δημήτριος Διονυσείου
Λ · Φήσιος Σεύθης
Α ❧ Αὔιος Λαῖτος
❧ Θαλλὸς ~ Εὐτύχου · Κορίνθιος
Γ Σέριος Σεκοῦνδος
Κ · Πομπόνιος (!) Νήδυμος

Γ · Οὔίβιος Πρῖμος
Γ · Μάρκιος Κεστός
Δ Π · Οὐετούριος Σεκοῦνδος
intervallum 0,08
Γ · Ὀκταούιος · Φοντεῖος
Γ Οὔίβιος Ὀπτᾶτος
ϕ ΜΕ vvvvvv L . Y
intervallum c. 0,05
Π · Μέμμιος Πωλάρων
intervallum c. 0,14—0,15
Νεικόστρατος ⅁ Νεικοστράτου
Λ · Κομίνιος · Ἀγαθήμερος
ϕ Π ϕ Κερρήνιος ⅁ Ζώσιμος
vacat

Vv. 1—2 Sic lap. Vix dubium est, quin ὁ τρικλινάρχης idem sit atque ille Εὐκτίμενος, qui nr. 68, vv. 5 et 10, pater Ti. Flavii Amyntae designatur. Mirum est eius nomen in tit. 69 deesse || 11 Vide ad nr. 68, v. 14 || 13 Cf. nr. 68, v. 16 || 14 Cf. nr. 68, v. 18 || 15 Cf. nr. 68, v. 20 || 16 Cf. nr. 68, v. 22. Nota signum patronymicum indicans deesse || 17 Cf. nr. 68, v. 23 || 18 Cf. nr. 68, v. 24 || 19 Cf. nr. 68, v. 27 || 20 Cf. nr. 68, v. 28 || 21 ΟΥΑΛΙΣ lap. Cf. nr. 68, v. 32 || 22 Cf. nr. 68, v. 33 || 23 Cf. nr. 68, v. 34 || 24 ΖΩΣΙΜΟ lap. Cf. nr. 68, v. 36 || 25 Cf. nr. 68, v. 38 || 26 Cf. nr. 68, v. 40 || 27 Cf. nr. 68, v. 42 || 28 Cf. nr. 68, v. 43 || 29 Cf. nr. 68, v. 44 || 30 Περείτας, i. e. Περίτας, est nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann, 176 et 228, et Russu, 210 || 33 Cf. nr. 68, v. 45 || 34 Cf. nr. 68, vv. 21. 46 || 37 Cf. nr. 68, v. 47 || 46 Sic lap. Quadratarius hunc versum non perfecit || 47 Suspicor cognomen nomen proprium Macedonicum esse.

Nota nomina συνκλιτῶν, quae ambobus in catalogis 68 et 69 inveniuntur, eodem ordine disposita esse.

---

70 Ibidem atque nr. 67 inventa, nunc ΜΘ 987. Columna marmoris cani, supra cymatio, infra taenia instructa et in duas partes contiguas fracta. In latere superiore est excavatio parva. A. 3,17, diam. supra 0,335, infra 0,40. Litt. a. v. 1 0,055, ῦ 0,07, v. 2 0,04—0,045, vv. 3—9, 11—12 c. 0,025, ῥῶ c. 0,03, ῦ 0,035 et in v. 12 0,04, v. 10 c. 0,03, φεῖ 0,05. ΑΞΣΦΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—3 c. 0,02, vv. 3—11 c. 0,01—0,015, vv. 11—12 0,02—0,025. *Ect. Phot.*

a. 66—7 p. ἔτους διϲ ·
Ἑρεννία Πρόκλα
τὴν ἐπανγελίαν
Μ Ἑρεννίου Πρόκλου
τοῦ πατρὸς ἑαυτῆς
τοῖς συνκλίταις ἀνέ-
στησεν κίονας δ'
σὺν ἐπικράν̣[οις] καὶ
σπείραις [καὶ τ]ὴ̣ν
φλιάν v · ἱερα[τεύ]ο̣ν-
τος Λεω{ι}νίδ[ου τ]ο̣ῦ
Λυσανίου.
vacat

V. 1 Annus est aerae provincialis. 4 Lig. π—ρ. 6 συνκλῖται sunt eidem sodales Θεὸν Ὕψιστον colentes, qui in nr. 68 et 69 inveniuntur. 9 Vox σπεῖρα indicat bases rotundas, quae columnas sustinebant. Vide F. Ebert, *Fachausdrücke des griechischen Bauhandwerks*, 1910, 25. 11—12 Nomina propria Macedonica. Vide Hoffmann, 203 et 209, et Russu, 198 et 199.

---

71 Ibidem atque nr. 67 inventum, nunc ΜΘ 1009. Frustum marmoris cani defractum e summa parte columnae supra cymatio et infra taenia instructae. In parte dextra lateris superioris foramen rectiangulum. A. max. 0,23, diam. max. 0,185. Litt. a. c. 0,025, ψεῖ 0,035. ΞΩ. Vestigia coloris rubri in litt. servata sunt. Interv. 0,015—0,02. *Ect. Phot.*

s. I p. vel posterius [Θε]ῶι v Ὑψίστωι
[– – Τερ]έντιος Ἑρμ⌐ – – –
– – – – – – – – – – –
– – –

***72** A. 1912 ab edd. in Lyceo Municipali urbis visa, nunc deperdita. Tabula marmoris albi in partes duas fracta, quarum exstabat tantum inferior sinistra. Tabulam secundum in usum vocatam esse, ut aedificationi cuidam aetatis Byzantinae inserviret, docet crux Christiana fronti *(face antérieur)* insculpta. A. max. 0,27, l. max. 0,49, cr. 0,03—0,05. Tit. ad marginem lapidis exaratus est. Litt. a. 0,018—0,028. ΑΕΣ. Lig. η—ν. Edd. Avezou et Picard, *B C H* 37, 1913, 100, 8.

s. I p. vel posterius
Θεῶι Ὑψίστωι κατ' ἐπιταγὴν ΙΟΥΕΣ – –

Adnotant edd., vix recte: '*L'existence d'une colonie juive à Thessalonique dans l'antiquité* (Act. Apost. 17, 1) *fait supposer que le* Θεὸς Ὕψιστος *est ici, comme en d' autres cas, le Jahvé des Hébreux*'.

Quamquam origo tabulae ignota est, crux Christiana haud dubie postulat lap. e Thessalonica ipsa oriundum esse, quia Byzantinam per aetatem permulti lapp. aevi Romani ad ecclesias aliaque aedificia exstruenda adhibiti sunt.

73 In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 991. Pars superior columnae marmoris cani, infra mutila, cuius in latere superiore excavatio magna rectiangula et ad sinistram foramen long. 0,12 sunt. A. max. 0,685, diam. 0,28. Litt. a. v. 1 0,03—0,033, vv. 2 et 3 0,027. Α Є Σ. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

vacat 0,175

a. fin. s. I p. Ἀντωνία
Διονυσία
κ̣α̣τ' εὐχήν.

vacat

Cum tit. in columna exaratus sit, haud dubie est dedicatio Θεῷ Ὑψίστῳ ut nr. 67—71, ubi et formae litt. simillimae sunt.

74 Ibidem atque nr. 73 inventa, nunc ΜΘ 1001. Pars summa columnae parvae lapidis calcarii a tergo mutila. In latere superiore exstat dimidium fere excavationis rotundae. A. max. 0,155, arcus servatus 0,165. Litt. a. v. 1 0,015, S 0,02, D 0,013, v. 2 c. 0,02. Interv. 0,007—0,01. *Ect. Phot.*

vacat

s. I p. sacerdọ[s]
Democ̣ṛaṭ . . . .

vacat

V. 2 An Democ̣ṛaṭ[ides]?
Cum lap. columna sit et in Serapeo inventus, verisimile est tit. partem dedicationis Deo Summo esse.

3. DEI AEGYPTII.

a. DEDICATIONES DVOBVS VEL PLVRIBVS DEIS.

75 In Sarapeo inventa, nunc ΜΘ 971. Basis quadrata marmoris leucophaei supra a sinistra fracta. In parte superiore quattuor excavationes et foramen parvum, in parte inferiore excavatio rectiangula ad basim alii marmori coniungendam destinata. A. 0,165, l. 0,40, cr. 0,45. Litt. a. v. 1 0,02, v. 2 c. 0,008, οῦ 0,004. ΑΝΟΠΣ. Interv. c. 0,007. *Ect. Phot.*

a. fin. s. III a. [Σαρ]άπιδι̣, ˇΙσιδι
[Ἑκ]αταῖος Διονυσίου.

V. 2 De nomine Ἑκαταῖος vide Hoffmann, 195 et 205, et Russu, 185.

76 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 984. Tria fragmenta baseos marmoris albi a parte postica defractae, quorum solum duo, *B* et *C*, inter se congruunt. Fragg. supra et infra cymatio instructa sunt. Frag. *A*. a. max. 0,18, l. max. 0,17, cr. max. 0,097. Frag. *B*. a. max. 0,186, l. max. 0,162, cr. max. 0,095. Frag. *C*. a. max. 0,177, l. max. 0,122, cr. max. 0,085. Litt. a. 0,025. ΑΕΚΠΣΩ. Litt. apicatae. Interv. c. 0,025. *Ect. Phot.*

A *B* *C*

s. II a. [ἐπὶ ἱερ]έως ˇ [τοῦ δεῖνος ˇ – – – ιπ]πος κα̣ὶ Ἀλέ[ξανδρος?]
[τὸν πα]τέρα [τὸν δεῖνα ˇ Σα]ράπιδι̣ ˇ κα[ὶ ˇ ˇΙσιδι?]

V. 2 in. Vel [τὴν μη]τέρα.

Filii duo regis Persei (179—168 a.) Φίλιππος et Ἀλέξανδρος nominati sunt. Vide Livium 42, 52, 5: *ipse* (i. e. rex Perseus) *constitit in tribunali, circa se habens filios duos, quorum maior Philippus natura frater* (MS: DUOS CUIUS VEL QUORUM PARS PHILIPPUS), *adoptione filius, minor, quem Alexandrum vocabant, naturalis erat.* Sed cf. Beloch, *Griech. Gesch.*[2] IV 2, 141—42. Possunt igitur fragg. hoc modo restitui:

[ἐπὶ ἱερ]έως ˇ [– – – – – c. 12 – – – – – ˇ Φίλιπ]πος καὶ Ἀλέ[ξανδρος]
[τὸν πα]τέρα [ˇ βασιλέα Περσέα ˇ Σα]ράπιδι ˇ κα[ὶ ˇ ˇΙσιδι].

77 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 964. Stela quadrata marmoris cani, infra mutila. In parte superiore foramina parva ad angulos dextrum anticum et sinistrum posticum. A. max. 0,325, l. 0,125, cr. 0,14. Litt. a. c. 0,015, φεῖ 0,02. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—9 c. 0,01, vv. 9—10 0,005. *Ect. Phot.*

vacat 0,08

s. II vel I a.
Σαράπιδι,
Ἴσιδι, Ἀνού-
βι⟨δ⟩ι καὶ
θεοῖς συν-
νάοις Φι-
λωτέρα
Ἀντιγόνου̣
ὑπὲρ Διονυ-
σ̣ί̣α̣ς τῆς
[θυγα]τρός.

V. 3 ΒΙΔ̣Ι lap.
Vv. 5—7. Nomina Macedonica. Vide Hoffmann 221, et Russu 221.

---

78 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 951. Ara parva rectiangula marmoris leucophaei, supra cymatio instructa, infra mutila. In parte superiore a sinistra laesa excavatio magna et rectiangula. A. max. 0,27, l. max. 0,135, cr. max. 0,105. Litt. a. vv. 1—4 usque ad litt. ὗ 0,008, vv. 4—7 0,01. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—4 0,003, vv. 4—7 c. 0,002. *Ect. Phot.*

vacat 0,075

s. II vel I a.
[Σ]α̣ράπει, Ἴσει, Ἀνούβι̣-
δι θεοῖς συννάοις π̣[ᾶ]-
σ̣ιν Κλεινίας Μενίσ̣-
κου καὶ Ἀπολλῶ̣-
νιος Δωσιθέ-
ου ᵛ χαριστή-
ριον.

Vv. 4—7 manu altera exarati sunt || 4 fin. καὶ Ἀπολλῶ in rasura exstat.

---

79 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 994. Basis rectiangula marmoris leucophaei in partes duas inter se contiguas fracta. In parte superiore excavatio magna et rectiangula, intra cuius partem sinistram eminet particula marmorea quadrata et ad dextram duo foramina plumbo impleta. A. 0,09, l. 0,325, cr. 0,175. Litt. a. c. 0,018, οὗ et ὦ 0,014. ΑΡΝΟΣΩ. Litt. apicatae. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel I a.
Λ̣[ο]ύ̣κιος Κοί̣λιο̣[ς] Ζ̣ώπυρος
Ἴσιδι, Σαράπιδι, Ἀνούβιδι.

Admonet H. Engelmann per epistulam: '*Die Trias Sarapis, Isis, Anubis ist bei delischen Weihungen die Regel*'.

---

80 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 978. Basis rectiangula marmoris cani mutila a dextra et a tergo et infra. Pars superior exhibet quattuordecim excavationes et ad sinistram duo foramina. Duae excavationes et utrumque foramen plumbo impleta sunt. In fronte baseos est excavatio rectiangula et in parte superiore utriusque lateris excavatio magna et rectiangula. A. 0,185, l. 0,96, cr. 0,165. Litt. a. 0,02. ΑΕΘΡΣ. Interv. 0,015. Tit. pulchre exaratus est. *Ect. Phot.*

s. II vel I a.
Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι
καὶ θεοῖς συννάοις εὐχὴν
Μάνιος Κόρτιος Μανίου Σίγνιος
ὁ ἐπικαλούμενος Δημήτριος.

V. 3 fin. Cognomen e Signia, civitate antiqua Latii, videtur ortum esse.

---

81 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 980. Basis quadrata marmoris leucophaei cuius pars superior tria foramina exhibet. A. lateris postici 0,11, antici 0,096, l. 0,75, cr. 0,36. Litt. a. 0,13. ΑΕΩ. Litt. pulchrae et leviter apicatae. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

s. II vel I a.
Ἴσιδι καὶ Ἁρποχράτηι
Περιγένης Σαραπίωνος χαριστεῖα.

Cf. nr. 95 et nr. 96.
V. 1 Admonet H. Engelmann per epistulam: '*Isis als Mutter mit dem Kind*'.

---

82 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 975. Tabula parva marmoris leucophaei, supra mutila. A. max.

0,185, l. 0,18, cr. 0,04. Litt. a. vv. 1—3 0,02—0,025, vv. 4—6 0,01—0,015. ΑΕΟΣΩ. Interv. vv. 1—5 0,005, vv. 5—6 0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel I a. [Σ]αράπιδι,
[Ἴ]σιδι
Νίκηι
Παρμενίων
Ζωΐλου
καθ᾽ ὅραμα.

Vv. 2—3 Cf. tit. Delium a. 114/3 *Inscr. Délos* 2059, v. 1: Νίκηι Ἴσιδι. Cf. et titt. Delios IG XI 4, 1230, 1290, 1304 cum commentariis. 4 Nomen frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 182, et Russu, 207. 4—5 Cf. nr. 126, vv. 4—5, s. II p., ubi in collegio politarcharum est Ζωΐλος Παρμενίωνος ὁ καὶ Μενίσκος.

---

83 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 1950. Tabula marmoris albi supra et infra mutila, a. max. 0,25, l. 0,41, cr. 0,11. Litt. a. 0,015, φεῖ 0,022. ΑΕΣ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

a. 37—36 a.? [vv ἔτους v] ε v ⟦᾽Αντωνίου⟧
[Πόπλιο]ς v Σαλάριος Πάμφι-
[λος ἱε]ρεὺς v Σαράπιδος καὶ
[Ἴσι]δος καὶ Μάνιος Σαλά[ρ]ιος
[Π]οπλίου υἱὸς v τὸ ὑδρῆον
Ἴσιδι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
τοῖς ἐντεμενίοις πᾶσι
καὶ πάσαις.

V. 1 Vide nr. *6. Litt. erasae etiam nunc agnoscendae sunt. Cf. nr. *30, 109, 124. 2—5 Eadem familia etiam in nr. 84 et nr. 109 invenitur. 5 fin. Forma Ionica pro ὑδρεῖον, quod est receptaculum aquam sacram fluminis Nili continens. Vide P. Roussel, *Les Cultes égyptiens à Délos du IIIe au Ie siècle av. J.-C.* (1915—16), 165. Cf. *Inscr. Délos* 2617 *a*, v. 4 c. a. 90 a.: – – εἰς τὴν το[ῦ ὑδ]ρείου ἐπισκευὴν – – et 2620, vv. 1—4: – – τοῦ ὑδρείου δωρε[ὰν] | δοὺς παρ᾽ ἑαυτοῦ κα[ὶ] | τὴν λιθείαν ἅπασαν | τὴν οὖσαν ἐν τῷ – –. Inter deos Aegyptios Deli cultos est Ὑδρεῖος, qui, ut admonet Roussel, l. c., *'peut n' être qu' une personnification de l'* ὑδρεῖον'. Cf. *Inscr. Délos* 2155, vv. 2—3 c. a. 105 a.: – – Ὑδρέῳ | ἐπηκόωι χαριστήριον; 2160, vv. 1—2 c. init. s. I a.: Ὑ[δ]ρείῳ | ἐπηκόῳ; 2087, vv. 11—13 c. a. 90 a.: – – Σαράπιδι, [Ἴσι]|δι, ᾽Ανούβιδι, Ἁρποχράτ[ει], | Ὑδρείωι ἀνέθηκ[εν]. 6—8 Cf. tit. Delium IG XI 4, 1239, vv. 3—4 c. init. s. II a.: – – Σαρ[ά]πι, Ἴσι, ᾽Ανούβ[ι], | θεοῖς ἐντεμενίοις. Adnotat Roussel, l. c. 113: '*Il n'y a, dans le sanctuaire égyptien, aucune différence entre les* θεοὶ ἐντεμένιοι *et les* θεοὶ σύνναοι καὶ σύνβωμοι'.

---

84 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 986. Ara rotunda marmoris leucophaei in partes tres contiguas fracta, supra et infra cymatio instructa, criocraniis quattuor inter quae serta oleaginea pendent ornata. Tit. intra sertum dispositus est. A. max. 0,66, diam. supra 0,455, infra 0,47. Litt. a. vv. 1—2 0,02, vv. 3—5 0,015. ΑΕΣ. Interv. 0,005—0,008. *Ect. Phot.*

c. a. 35 a. Πό[πλιος]
Σαλάριος
Πάμφιλος καὶ
Μάνιος Σαλάριος
θεοῖς
ἐντεμενίοις.

Vv. 1—4 Eadem familia atque in nr. 83 et nr. 109. 5—6 Vide ad nr. 83, vv. 6—8.
Nota et tit. nr. 103 in hac ipsa ara exaratum esse.

---

85 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 1953. Tabula marmoris albi nunc paulum decolorati cuius pars superior in formam aëtomatis redacta est. Angulus superior sinister deest. A. 0,44, l. 0,65, cr. 0,08. Litt. a. 0,02—0,025. ΑΞΣΩ. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

a. 15—14 a. [ἔτ]ους · γ · καὶ · λ · καὶ · ρ ·
[Μενο]ίτας Διοσκουρίδου γενό-
[μ]ενος · ἱερεὺς · Ἁρφοκράτου
[Σ]αράπιδι, Εἴσιδι, Ὥρωι ᾽Απόλλωνι
Ἁρφοκράτηι θεοῖς συννάοις
καὶ συνβώμοις · χαριστήριον ·

V. 1 Est annus aerae provincialis. 2 in. . . . . ιΤ ΑΣ lap. Supplevi. Cf. Hoffmann 211, et Russu 202. 4—5 Adducit H. Engelmann per epistulam tit. CIG IV 7045: μέγας Ὧρος ᾽Απόλλων Ἁρποκράτ[ης].

86 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 1952. Pars superior dextra tabulae marmoris leucophaei, a. max. 0,28, l. max. 0,40, cr. 0,04. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—3 0,03, vv. 4—5 c. 0,028, v. 6 0,025. ΑΞΣΩ. Interv. c. 0,01. Tit. pulchre exaratus est. *Ect. Phot.*

c. s. I a. vel p.

– – – – – – – – – – – – – – – – ιου θυγάτηρ
[– – – – – – – – – – – Σαρ]ά̣πιδι, Εἴσιδι
– – – – – – – – – – – – – ενου τοῦ
– – – – – – – – – – – – ̣ τοῦ Μενεδή-
[μου – – – – πολειταρ]χ̣ούντων *vacat*
[– – – – – – – – – – – – Ἀ]π̣ολλοδώρου
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –

Vv. 4—5 Nomen Macedonicum. Vide Russu 201.
5 in. Superficies lap. satis servata demonstrat solum litt. χεῖ vel ὖ ante οὖ exaratas fuisse. 7 fin. Vestigium haud dubie est hasta superior litterae σίγμα.

---

87 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 826. Stela marmoris cani, supra laesa, infra taenia a. 0,06 instructa. Pars superior quamquam mutila praebet duas excavationes parvas et a sinistra foramen ad rem aliquam recipiendam manifeste destinatum. Etiam in parte inferiore foramen est plumbo impletum. Pars postica stelae in formam cylindri curvata est. A. max. 0,30, l. 0,23, cr. 0,15. Litt. a. 0,018, v. 7 0,015. ΑΕΣΩ. Interv. 0,006—0,01. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – – – –
c. s. I p. [.] ̣ιιι . . ^c. 5—6^ . . . [Ἀπελ]-
λαίου · ε' · Πόπλ[ι]-
ος · Ποπίλλιος
Ἔρως · Ἴσιδι ·
Σαράπι · Ἁρφο-
κράτῃ · εὐχα-
ριστήριον.

Vv. 4—6 Cf. ad nr. 81.

---

88 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 954. Ara parva marmoris leucophaei supra et infra cymatio eminenti instructa et a parte dextra et ab angulo inferiore sinistro mutila, a. 0,20, l. max. 0,16, cr. 0,20. Litt. a. 0,01—0,015. ΑΕΣ. Interv. vv. 1—3 c. 0,005, vv. 3—4 c. 0,001, vv. 4—5 0,004. *Ect. Phot.*

c. s. I p. Πολύκλειτος [τοῦ δεῖνος]
κατ' ὄνειρον ὑπ̣[ὲρ ἑαυτοῦ ? καὶ ? ὑπ]-
ὲρ τέκνου · Θεα – – – – – – – – – – – – –
Εἴσιδι, Σεράπιδ[ι – – – – – – – – – – –]
[θ]εοῖς συννάοις – – – – – – – – – – – – –

Vv. 4—5 Supplendum proposuit H. Engelmann per epistulam: Εἴσιδι, Σεράπιδ[ι, Ἀνούβιδι, Ἁρφοκράτηι| θ]εοῖς συννάοις [καὶ συνβώμοις].

---

89 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 841. Tabula marmoris albi, quae pedes binos insculptos habet, a. 0,485, l. 0,44—0,415, cr. 0,11. Tit. supra pedes dispositus est. Litt. a. c. 0,023. ΑΕΣ. Interv. 0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Καικιλίαι Πώλλαι Σαράπιδι,
Εἴσιδι κατ' ἐπιταγήν.

V. 1 Nota ἰῶτα nominativis addita.
De vestigiis monumentis insculptis cf. tit. Delium IG XI 4, 1263 a. 166 a.: Πυργίας ἀρεταλόγος | κατὰ π̣[ρ]όσταγ[μα Σαράπιδ]ος ? τὸ βῆμα | – – μυρίς, Μαιανδρία, Σησάμη | Ἶσι, Ἀνούβι. Commentatur Roussel, *Cultes*, 115: '*Les empreintes y sont designées comme* τὰ βήματα. *Le sens de ces ex-voto a été nettement établi*: *ils sont consacrés par les pèlerins, parvenus au terme de leur pèlerinage*'; cf. etiam G. Manganaro, *Archeol. Classica* 16, 1964, 291—295.

---

90 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 973. Tabula marmoris albi ab angulo sinistro inferiore valde mutila, quae ad dextram pedes binos insculptos praebet, a. 0,41, l. max. 0,35, cr. 0,06. Litt. a. 0,02. ΑΕΘΟϹΩ. Interv. vv. 1—2 0,005, vv. 3—5 c. 0,007. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. [Εἴσιδι κ]αὶ Σαράπιδι θεοῖς εὐεργέ-
[*vacat c. 5 ?*] ταις · ❦ · Στράτων Ξαν-
pedes bini
[– – – – – – – – – – ο]υ Πρειμ⟨ι⟩γένους
– – – – – – – – – – – ίου Πρει-
– – – – – – – – – – – Ϲ ❦

V. 3 ΠΡΕΙΜΓΕΝΟϹ lap. — Vide ad nr. 89.

91 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 953. Pars craterae marmoris leucophaei ex fragmentis contiguis composita, l. max. 0,80, l. marginis 0,033. Litt. a. c. 0,02. ΑΕϹω. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

92 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 960. Pars inferior stelae marmoris cani a tergo in formam cylindri curvatae, a. max. 0,175, l. supra 0,12, infra 0,10, cr. 0,07. Litt. a. 0,01—0,012. ΑΕΣ. Interv. 0,002. *Ect. Phot.*

s. I—III p. – – – – – – – – –
Ẹἴσιδι, Σ̣[αρά]-
πιδι κατ' [ἐπι]-
[τ]ạγήν.
vacat 0,125

93 Ibidem ac nr. 75 inventum, nunc ΜΘ 957. Frustum marmoris leucophaei undique praeter supra mutilum, a. max. c. 0,18, l. max. c. 0,23, cr. 0,75. Litt. a. 0,03. ΑΞΣ. *Ect. Phot.*

vacat 0,03
s. I—III p. – – – Ἴσιδι · Σερά[πιδι – – –]
vacat

Vel [– – Ε]ἴσιδι.

b. ISIS.

94 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 969. Tabula rectiangula marmoris leucophaei supra et a parte dextra lateris postici recisa et ab angulo dextro inferiore mutila, a. max. 0,18, l. 0,29, cr. 0,085. Litt. a. c. 0,016, οὖ et ὦ 0,012. ΑΕΟΝΣΩ. Interv. c. 0,012. Litt. leviter apicatae. *Ect. Phot.*

c. fin. s. III a. Ἱερομνήμων
Γουρα
Ἴσιδι.

V. 2 L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 185, adducit titt. duos, alterum sepulcralem '*en belles lettres de l'époque hellénistique*' Macedoniae orientalis e regione Odomantice in vicinia Σίρραι civitatis Γουρας Σκορου, alterum dedicatorium Deli in fano deorum Aegyptiorum inventum IG XI 4, 1238 'tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi': Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι, κατὰ πρόσταγ[μα] | τοῦ θεοῦ, Γ⟨λ⟩αῦκος Γουρου Καλλ̣ατιανọ[ς] | καὶ ὁ υἱὸς Παράμονος καὶ ἡ γυνὴ Ἀγγελίς. Recte adnotat Robert: '*Ce nom* [i. e. Γουρας], *porté aux deux frontières du pays thrace, à Serrès*

et à Kallatis, doit être thrace'. Nota fratrem Tigranis, regis Armeniorum, qui ipsi originis Thraco-Phrygiae, quam dicunt, fuisse habentur, Γούρας nominatum esse. Vide Pape–Benseler, s. v. Praebet etiam Kla. per epist. tit. sepulcralem Atticum SEG XVI, 213: Γοῦρος | [Τ]ενέδι[ος].

Cum titt. Delius et Thessalonicensis eiusdem fere aetatis sint, Glaucus et Hieromnemo fortasse fratres fuerunt. Est autem verisimile Hieromnemonem, Gurae filium, fuisse navicularium vel negotiatorem oriundum e quadam civitate Graeca litoris Thracici vel Ponti Euxini. De Thessalonica et regno Bosporano vide ad nr. *133, v. 5.

---

95 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc MΘ 1954. Basis marmoris leucophaei, cuius latus dextrum obliquum est, latus sinistrum recisum. In parte postica duo foramina rectiangula quorum alteri particula marmorea inserta est. A. 0,175, l. max. partis posticae 0,57, partis anticae 0,485, cr. 0,11. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 c. 0,027, v. 3 c. 0,025. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,022, vv. 2—3 c. 0,024. Litt. pulchrae. *Ect. Phot.*

s. II vel I a. Ἴσιδι Τύχηι Ἀγαθῆι
Περιγένης Σαραπίωνος
ἱ̣ερητεύσας τῶν θεῶν.

V. 1 Cf. nr. 96, v. 2; nr. 99, v. 3; nr. 104, v. 3; nr. 257. 2 Idem homo etiam in titt. nr. 81 et nr. 96 invenitur. 3 Perigenes sacerdotio τῶν θεῶν cultus municipalis videtur functus esse. Cf. nr. 4, v. 11; nr. 31, vv. 8—9; nr. 32, v. 7; nr. 53; nr. *132, v. 2; nr. *133, v. 6.

Nota titt. Delios *Inscr. Délos* 2072, v. 3, a. 115/4 a.: Ἴσιδι Τύχηι Πρωτογενείαι et 2073, vv. 4—5, eiusdem anni: Τύχηι Πρωτογενείαι | Ἴσιδι. Vide et Roussel, *Cultes*, 148.

---

96 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc MΘ 977. Pars superior arae rotundae marmoris leucophaei, a. max. 0,21, l. in fronte curvata 0,345, cr. max. 0,07. Litt. a. 0,018—0,02. ΕΣ. Interv. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel I a. Περ̣ιγ[έ]ν̣ης Σ̣[αραπίωνος]
Ἴσιδ̣ι [Τύ]χηι [Ἀγαθῆι]
χ̣αρισ[τεῖα].

Vide titt. nr. 81 et nr. 95. — V. 2 Vide ad nr. 95.

97 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc MΘ 966. Tabula marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, supra et a dextra oblique recisa, infra laesa et ab angulo dextro defracta, a. max. 0,29, l. max. 0,34, cr. 0,065. Litt. a. 0,015—0,018. ΑΕΣΩ. Interv. 0,005—0,008. *Ect. Phot.*

vacat 0,05
a. 23—2 a. ἔτους · ⟨ε⟩ · κ · ρ
ἱερητεύοντος
Διογένους τοῦ
Λυσιμάχου
Ἰουλία Κλεονε̣[ί]-
κη Φιλοδήμο̣υ [θυ]-
γάτηρ τὸν σῆ[κὸν]
καὶ τοὺς βωμ[οὺς]
[Ἴ]σιδι Λοχί̣ᾳ κατ' [εὐχήν].
vacat 0,035

V. 1 ·Ε·Κ·Ρ lap. 3—4 Idem sacerdos in nr. 113 vv. 1—3 invenitur. 5—6 Satyrus in libro Περὶ δήμων Ἀλεξανδρέων, fr. 1, col. II (E. G. Turner, *Oxyrhynchus Papyri* 27, 1962, 121) appellat uxorem regis prisci Macedonum Tyrimmae Κλεονίκη. Cf. nr. 299, v. 3; nr. *818, vv. 1—2; nr. *919, v. 1. 9 Isis Λοχία etiam in civitate Macedonica Beroea culta est. Vide Cormack, *B. S. A.* 41, 1946, 105, 1. Isis et Sarapis saepe munera Asclepii et Hygieae adepti sunt. Vide Roussel, *Cultes* 124, 204 et 205. — Propter spatium in fine versus [ἐπιταγήν] vel [ὄνειρον] suppleri nequeunt. [ὄναρ] vix aptum sit.

---

98 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc MΘ 998. Tabula parva marmoris leucophaei ornata anaglypho aurem dextram repraesentanti. Tit. infra anaglyphum in parte tabulae paulum eminenti exaratus est. A. 0,36, l. 0,23, cr. 0,055. Litt. a. 0,013. ΑΞΣΩ. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

s. I a. vel p. Ἴσιδι ᵛ ἐπηκόῳ
Μάαρ[κ]ος
Ἀγελλήιο̣ς
εὐχήν.

V. 1 Cf. *Inscr. Délos* 2149, v. 1, a. 122/1 a.: Ἴσιδι χρηστῆι ἐπηκόωι. Roussel, *Cultes*, 194—5, facit mentionem aurium aënearum *'sous lesquelles un cartouche porte l'inscription suivante* (= *Inscr. Délos* 2173, aetat. incert.): Διογένης | Διογένου Ἀντιο|χεὺς Ἴσιδι ἐπη|κόωι εὐχήν'. Admonet idem vir doctus

aures quodam modo indicare significationem adiectivi ἐπήκοος. Adducit et Clem. Alex., Strom., V. 7. 42: τά τε ὦτα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἱ δημιουργοῦντες ἐξ ὕλης τιμίας καθιεροῦσιν τοῖς θεοῖς ἀνατιθέντες εἰς τοὺς νεώς. τούτου δήπου αἰνισσόμενοι ὡς πάντα θεὸς ὁρᾷ καὶ ἀκούει.

---

99 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 1951. Tabula parva marmoris leucophaei, cuius margines paulum laesi sunt, a. max. 0,17, l. 0,265, cr. 0,08. Litt. a. c. 0,02. ΑΕΣ,Ω. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. I a. vel p.

Παρμενίων
Διονυσίου
Εἴσιδι · Τύχῃ
κατ' ὄνιρον.

V. 1 Nomen Macedonicum. 3 Vide ad nr. 95.

---

100 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 995. Tabula parva marmoris leucophaei, cuius angulus superior sinister deest, ornata anaglypho aures binas repraesentanti. Tit. infra anaglyphum in parte tabulae paulum eminenti exaratus est. A. 0,265, l. max. 0,28, cr. 0,04. Litt. a. 0,015, φεῖ 0,02. ΑΕΣ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p.

κατ' εὐχὴν · Φουφι-
κία · Ἴσιδι · ἀκοήν.

V. 2. Vide ad nr. 98.

---

101 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 827. Tabula marmoris candidi, in cuius fronte sunt duae excavationes rectiangulae. Utrique excavationi auris metallica infixa erat. Tit. infra aures exaratus est. A. 0,21, l. 0,20, cr. 0,09. Litt. a. c. 0,018. ΑΕΣ,Ω. Interv. c. 0,05. *Ect. Phot.*

c. s. II p.

Πώλλα Αὐία
Ἴσιδι ἐπηκόωι
χαριστήριον.

V. 2. Vide ad nr. 98.

---

102 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 968. Tabula marmoris albi, cuius angulus inferior sinister deest, a. 0,73, l. 0,67, cr. 0,07. Litt. a. v. 1 0,045, vv. 2 et 3 0,042, φεῖ 0,07, vv. 4 et 5 0,035, φεῖ 0,052, vv. 6—9 0,032, φεῖ 0,054, ῦ 0,048, vv. 10 et 11 0,029, in v. 10 εἶ in voce ἐπί 0,04. ΑΞΣΦΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,024, vv. 3—6 0,02, vv. 6—8 0,025, vv. 8—9 0,02, vv. 9—10 0,018. *Ect. Phot.*

s. II p.

Θεοῖς Σεβαστοῖς
καὶ τῇ πόλει
Φλαουία · Φίλα · Φιλίπ-
που · καὶ · Φλαουίας · Κρατησῶς
θυγάτηρ · τὸν ναὸν καὶ τὴν
στοὰν · τῆς Εἴσιδος Μεμφί-
[τ]ιδος καὶ τὸ πρόπυλον ⟨τ⟩ού-
[του] ṭοῦ ναοῦ καὶ τοὺς ἐν αὐ-
[τῷ βω]μοὺς λιθίνους · v ὑπο-
[σχομένη] ẹ̣κ τῶν ἰδίων · ἐπὶ ἱερέως
[– – –c. 10– – – Μα]ξιμιανοῦ Μένωνος.
vacat

Cf. nr. 57. V. 3 cognomen Φίλα est nomen frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 221, et Russu, 219. 3—5 Civis Graecus civem Romanam uxorem duxit. 6—7 Admonet H. Engelmann Memphim fuisse urbem Isidis sacram et inter alia adducit X. Eph. IV 1, 3: ἦλθον δὲ ἐπὶ Μέμφιν τὴν ἱερὰν τῆς Ἴσιδος – –. 7 fin. Ν̄ΟΥ lap.

---

103 Titulus in eadem ara criocraniis et sertis ornata exaratus est atque nr. 84. Litt. a. c. 0,02—0,025. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—6 c. 0,005, vv. 6—7 0,045, vv. 7—8 c. 0,015. Vv. 1—5 intra sertum dispositi sunt. *Ect. Phot.*

c. s. II p.

Εἶσιν · Ὀργί-
αν · Γ · Φολουί-
νιος · Οὖηρος
ὁ ἱερεὺς · ἐπι-
σκευάσας
ἐκ τῶν
ἰδί v v v v ων
ἀνέθηκεν.

Vv. 1—2 Epitheton deae, quod ἅπαξ λεγόμενον videtur esse, alibi non inveni. Haud dubie ex vocabulo τὰ ὄργια, ritus arcani, oriundum est. 7 Pars ima serti in versum se extendit.

---

104 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 1955. Fragmenta quattuor tabulae marmoris cani, quorum solum duo, *C* et *D*, inter se congruunt. *A* est pars sinistra tabulae. Fronti vestigia concava duorum

pedum sinistrorum, alterius magni, alterius parvi, insculpta sunt. A. max. 0,405, l. max. 0,29, cr. max. 0,07. *B* est angulus superior dexter sine litt. *C*, frustum marginis dextri, cum frag. *D* congruit et litt. ultimam v. 1 tituli servat. A. max. 0,07, l. max. 0,04, cr. max. 0,035. *D* est pars inferior dextra tabulae et fines trium vv. exhibet. Mensurae pristinae tabulae a. c. 0,54, l. c. 0,35. Litt. a. 0,025—0,03. ΑΗΜ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. [Κε]ρρηνία Φ[ι]λημά-
[τιον κατ' ἐ]πιτα-
[γὴν Εἴσιδι] Τύχῃ.

Vide ad nr. 89 et nr. 95.

105 Ibidem ac nr. 75 inventum, nunc ΜΘ 842. Pars inferior tabulae marmoris leucophaei. Supra titulum vestigia paulum concava pedum binorum insculpta sunt. A. max. 0,22, l. 0,40, cr. 0,13. Litt. a. v. 1 0,02—0,025, φεῖ 0,04, v. 2 0,015. ΑΕΟCΦ. Interv. 0,005. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Ἴσιδι Νύμφῃ Αἰμίλιος Εὔτυ-
χος.

Vide ad nr. 89. Cognomen deae alibi non inveni. Videtur de Iside nupta Osiridis agere.

106 Ibidem ac nr. 75 inventum, nunc ΜΘ 961. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter infra mutilum, a. max. 0,11, l. max. 0,12, cr. 0,045. Litt. a. c. 0,02. ΑΕC. Interv. 0,01. *Ect. Phot.*

vacat 0,03
s. II vel III p. – – – –· Εἴσιδι – – – –
– – vvv ΤΑ vv – – – – –
vacat 0,03

c. OSIRIS.

107 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 997. Stela marmoris albi infra cum dente (a. 0,04, l. 0,31), ab angulo inferiore dextro laesa, supra aëtomate et acroteriis exsculptis instructa, anaglypho, quod est inter pilas, ornata. Medio in anaglypho est ara quadrata. A sinistra femina chitone et himatio induta aram adspectat, dextra manu paulum sublata sistrum tenens et sinistram manum, de qua ampulla pendet, supra aram porrigens. Supra et pone aram iuvenis seminudus, mentum dextra sustinens, sacrificium observat. A dextra vir barbatus, himatio indutus, arae adstat, dextram manum supra aram porrigens et sinistra, de qua ampulla pendet, pateram tenens. Sunt nimirum Νίκαια, Δημήτριος, Ἀλέξανδρος. A. max. 1,21, l. supra 0,52, infra 0,54, cr. 0,20. Tit. sub aëtomate exaratus. Litt. a. c. 0,01, οὖ et δέλτα c. 0,007. ΑΕΟΣ. Litt. leviter apicatae. Interv. c. 0,004. Ed. litt. maiusc. P. B. Schwank, *Erbe und Auftrag (Benediktinische Monatsschrift, Beuron)* 39, 1963, 411—12, cum phot. Cf. Μακεδονικά I 1940, Χρονικὰ Ἀρχαιολογικά 465, et Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 182. *Ect. Phot.*

vix post med. s. II a. Ὀσείριδι μύστει v Ἀλέξανδρον Δημητρίου καὶ Νίκαιαν
Χαριξένου Δημήτριος τοὺς αὐτοῦ γονεῖς.

V. 1 Cf. Διόνυσος μύστης; vide Kern, *RE* V 1905, 1031. Cognomen dei e cultoribus eius, qui μύσται nuncupati sunt, ortum est. — Ἀλέξανδρος, Δημήτριος, Νίκαια sunt nomina propria Macedonica. Vide Hoffmann 133, 170, 221, et Russu 166, 184, 204.

108 Ibidem ac nr. 75 inventum, nunc ΜΘ 979. Marmor album quadratum, in cuius latere sinistro est excavatio rectiangula plumbo impleta. Angulus superior dexter paulum laesus est. A. 0,195, l. 0,59, cr. 0,155. Litt. a. 0,012—0,015, εἶ 0,015—0,017, φεῖ 0,016—0,017. ΑΕΣΩ. Interv. 0,001—0,003. Cf. Makaronas et Edson, l. c. ad nr. 107. *Ect. Phot.*

vacat

ante fin. s. II a. σοὶ τόδε δωμητὸν τέμενος θέτο, δαῖμον Ὀσε̣[ῖρι],
λάρνακά τε γλαφυρὰν ἔνδοθι ναμοφόρον·
ἔνθα περιπλώεις σὺ κατ' ἀστεροφεγγέα νύκτα
καὶ τεύχεις ἐρατὴν Ἶσιν ἐν ἀγλαΐαις.
αὐτὸς γὰρ παμπρῶτος ἐπήξαο νήϊα δοῦρα
καὶ πόρον εὐξέστοις τμήξας ἔνερθε πλάταις.
ἀλλ', ἄνα, Φυλακίδηι ⟨τε⟩ καὶ υἱέϊ καλὸν ὀπάξοις
δῶρον ἐϋκλείης ἄμφω ἀπημοσύνηι,
ὄφρα τις ἁμερίων λεύσσων τάδε θυμὸν ὀτρύνηι
σφωΐτερομ μακάρωμ μήποτε λῆστιν ἔχειν.
Δαμαίου.

Mihi carmen Damaei interpretari conanti praesto fuit vir doctus Rudolphus Merkelbach, cui gratias sinceras ago.

Vv. 1—2 Sententia subiecto caret. 1 fin. ΔΑΙΜΟΝΟΣ∟ . . . lap. Supplevi. 2 fin. Lectio Merkelbachii. ναμοφόρος, ἅπαξ λεγόμενον ut videtur, significat 'humorem-ferens'. Admonet Merkelbach λάρνακα esse naviculam Osiridis et poetam in memoriam revocare voluisse '*eine Episode des Osirismythos: Am Ende der Überschwemmungsjahreszeit war der tote Osiris in einem barkenähnlichen Sarg* (λάρναξ) *aus dem Nil ins Meer hinausgeschwommen; am anderen Tag fuhr Isis aufs Meer hinaus, 'fand' dort den toten Gatten, belebte ihn und kehrte im Triumph zurück ans Land*'. Est dies festus qui περίπλους Ὀσίριδος vel Κικήλλια appellabatur. λάρναξ est ναμοφόρος, quia tulit urceum sacram aquam Osiridis continentem. Cf. Apuleium, Metam., XI, 11. 3 in. De periplo, quem dicunt, Osiridis agitur. Cf. *Pap. Hibeh* 27, 60—62: Ὄσιρις περιπλεῖ καὶ χρυσοῦν πλοῖον ἐξάγεται (26 mensis *Choiach*); decretum Canopium, OGI 56, v. 52: ἡ ἀναγωγὴ τοῦ ἱεροῦ πλοίου τοῦ Ὀσείριος (29 *Choiach*); v. 64: ὅταν τὰ Κικήλλια ἄγηται ἐν τῶι Χοιὰχ μηνὶ πρὸ τοῦ περίπλου τοῦ Ὀσείριος. 3 fin. Admonet Merkelbach: '*Die bisherigen Zeugnisse für das* navigium Isidis *beschreiben nur ein Tagfest. Aber viele Feste der ägyptischen Götter begannen am Vorabend des Festtages mit einer* λυχνοκαΐα *oder* λυχναψία, *und die – – – – Lampen in Form eines Schiffes zeigen, daß beim* navigium Isidis *Lampen verwendet wurden, d. h. daß es auch nächtliche Zeremonien gab*'. 4 'Et facis Isidem amabilem in laetitiis'. De Osiride reviviscente agitur. 5—6 Mirum est, ut Osiris, non Isis ut fieri solet, inventor artium navalium his in vv. habeatur. Cf. e. g. aretalogiam Isidis, IG XII s p. 98 nr. 14 *A* 15 (= *B* 12): ἐγὼ θαλάσσια ἔργα εὗρον. 7 ΦΥΛΑΚΙΔΗΙΚΑΙ lap. Correxit Merkelbach. Propter artes navales et navium constructionem ab Osiride excogitatas et a poeta in vv. 5—6 copiose tractatas suspicor Phylacidem navicularium fuisse. 11 Δαμαῖος idem est atque [Δ]αμαῖος Ἡγησάνδρου Μακεδὼν ἀπὸ Θεττ[αλ]ον[ίκης], qui, ποιητὴς προσοδίου, in ludis Musaeis a Thespiensibus factis c. a. 120 a. victoriam adeptus est. Vide tit. a P. Jamot, *BCH* 19, 1895, 336, editum, ubi in v. 8 [Δ]αμαῖος pro Ἀμαῖος legendum est, ut distributio vv. docet. De tempore tit. Thespiensis vide M. Feyel, *Contribution à l' épigraphie béotienne*, 1942, 120—23.

---

109 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 965. Tabula marmoris cani infra et a sinistra mutila, supra et a dextra neglegenter recisa, a. max. 0,415, l. max. 0,79, cr. 0,125. Litt. a. v. 1 0,025, vv. 2—12 c. 0,02. ΑΕΞΩ. Litt. apicatae. Interv. 0,002—0,003. Cf. D. Kanatsules, Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης: Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς 7, 1956 [Μνημόσυνον Χαρίτωνος Χ. Χαριτωνίδου], 160 et 162, not. 10. *Ect. Phot.*

a. 39—38 a. ? ἔτους · γ · ⟦Ἀ̣ν̣τ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣⟧
Πόπλιος · Σαλάριος Πάμφιλος
καὶ Μάνιος · Σαλάριος Ποπλίου · υἱὸς
τὸ Ὀσιριῆον καὶ τὸ ἐν αὐτῷ περίστυλον
καὶ τὸ διδυμαφόριον Ὀσίριδι καὶ τοῖς
ἄλλοις θεοῖς τοῖς ἐντεμενίοις πᾶσι
καὶ πάσαις vv πολιταρχούντων

ʼΑριστάρχου τοῦ ʼΑριστάρχου, Νικίου τοῦ
Θεοδώρου, Ξεννέου τοῦ Σιμίου, Θεοδώρου
τοῦ Εὐτύχου, Δημητρίου τοῦ ʼΑντιγόνου,
ταμίου τῆς πόλεως Στίλβωνος τοῦ Διονυσο-
φάνους, νεοκοροῦντος Διοδώρου τοῦ Κραμβαί(ου).

V. 1 Vide nr. *6. Lectio litterarum erasarum certa est. Cf. nr. 83, v. 1 et nr. 124, v. 1. 2—3 Eadem familia etiam in titt. nr. 83 et nr. 84 invenitur. 5 Admonet vir doctus H. Engelmann per epist. διδυμαφόριον esse receptaculum testes dei Osiridis continens et adducit hos locos auctorum: Plut., De Iside, 18: μόνον δὲ τῶν μερῶν τοῦ ʼΟσίριδος τὴν ῏Ισιν οὐχ εὑρεῖν τὸ αἰδοῖον· εὐθὺς γὰρ εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφῆναι καὶ γεύσασθαι τόν τε λεπιδωτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ὀξύρυγχον, οὓς μάλιστα τῶν ἰχθύων ἀφοσιοῦσθαι· τὴν δʼ ῏Ισιν ἀντʼ ἐκείνου μίμημα ποιησαμένην καθιερῶσαι τὸν φαλλόν, ᾧ καὶ νῦν ἑορτάζειν τοὺς Αἰγυπτίους; Hippol., Ref. V 7, 27: οὐδεὶς γάρ, φησίν, ἐστὶ ναὸς (i. e. deorum Aegyptiorum) ἐν ᾧ πρὸ τῆς εἰσόδου οὐχ ἕστηκε γυμνὸν τὸ κεκρυμμένον. Inter res Deli in fano deorum Aegyptiorum dicatas fuit αἰδοῖον ἀργυροῦν. Vide Roussel, *Cultes égyptiens*, 233. 6—7 Vide ad nr. 83, vv. 6—8. 8—12. Idem collegium magistratuum et in nr. *30 et nr. 50 invenitur. 12 fin. ΚΡΑΜΒΑΙ lap. Suspicor Κραμβαῖος nomen proprium Macedonicum esse.

---

110 Ibidem ac nr. 75 inventa, nunc ΜΘ 985. Ara marmoris cani cuius frons cymatiis instructa est, a. 1,03, l. supra 0,50, infra 0,47, cr. 0,315. Litt. a. v. 1 0,052, vv. 2—6 0,04, vv. 7—11 0,032—0,035. ΑΞΕϹΣΩ. Ligg. Interv. 0,018—0,025. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Θεῶι
ʼΟσείριδ{ʼ}ι
καὶ τὸν
βωμὸν
ἀνέθηκε
Πετρονία
ʼΟκελλιανή,
ἱερειτεύ-
οντος ʼΙου-
λίου ⟨Ε⟩ὐό-
δου τὸ βʹ.
vacat

V. 1 Nota ἰῶτα adscriptum. 2 fin. ΡΙΔʼΙ lap. 3 Coniunctio indicat et alias res Petroniam Osiridi dicasse. 7 Cognomen a voce Latina *ocellus* ductum est. 10 fin. ΣΥΟ lap.

---

111 Ibidem ac nr. 75 inventum, nunc ΜΘ 999. Fragmentum tabulae marmoris albi undique praeter supra mutilum, a. max. 0,355, l. max. 0,34, cr. 0,038. Litt. a. vv. 1—2 0,05, v. 3 0,045. ΑΕΜ. In v. 1 lig. ν-η-ς. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

vacat 0,08
c. s. II p.
– $\underset{}{\overset{c.\ 4—5}{– – –}}$ – αγένης – – –
[. . . ʼΟ]σείριδι ❦ – – –
[τὸν] δ̣ρόμον Ε – – –
vacat

V. 3 Cf. nr. 118, v. 2.

---

d. IVPPITER AMMON.

***112** Originis incertae sed verisimile est lap. in Serapeo inventum esse, nunc ΜΘ 869. Basis enormis marmoris albi a tergo et infra recisa. In parte superiore pedes bini statuae et ad dextram clipeus ornatus anaglypho, quod repraesentat iuvenem nudum, subter quem homo nudus recumbens, mentum manibus ambabus tangens. A. max. 0,33, l. max. 0,33, cr. max. 0,22. Tit. neglegentissime in tabula ansata exaratus. Litt. a. v. 1 0,013, v. 2 0,013—0,015, v. 3 0,015, v. 4 0,011—0,015, v. 5 0,009—0,012. Interv. vv. 1—2 0,005—0,009, vv. 2—3 0,01—0,012, vv. 3—4 0,005—0,012, vv. 4—5 0,005—0,007. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Iovi Ammo-
ni ❦ IECIIIC . . c
Ͻ ❦̣ ' Eutych-
us · IVLIΛIS
CENΓ !̣ *vacat*

Lectio perdifficilis. V. 2. Vestigium ultimum videtur litt. C vel pars sinistra litt. O esse.

Colonia Cassandrensis inter ann. 44—42 in tutela Iovis Ammonis a Q. Hortensio Hortalo deducta est in situm urbis Cassandreae, antea Potideae. Nota nummum aëneum, quod adversa in parte exhibet caput Iovis Ammonis et tit. HAMMON, in aversa spicas duas et tit. HORT Col D, fortasse *Hortensius coloniae deductor* vel *Hortensius coloniam deduxit.* Vide Gaebler, II 52, 2, et M. Grant, *From Imperium to Auctoritas,* 1946, 272. Cf. et Gaebler II, pag. 53, numm. 6, 7, 8, 9; pag. 54, numm. 14, 15, 16, 17. Intra territorium coloniae Cassandrensis fuit situs urbis Graecae antiquae Ἄφυτις, quae inde ab exeunti s. V a. Ammonem coluit. Vide Baege, 16, et Gaebler, II, pag. 45, numm. 5, 6, 7, 8.

Cum tit. dedicatio Iovi Ammoni et lingua Latina compositus sit, verisimile est monumentum a cive quodam coloniae Cassandrensis dono donatum esse.

---

e. DEDICATIONES SINE NOMINE DEI VEL MVTILAE AD CVLTVM DEORVM AEGYPTIORVM PERTINENTES.

113 In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 974. Stela parva marmoris leucophaei, cuius summa pars circumcisa est, ut lapidi alii insereretur. In tergo excavatio satis magna et partim marmore impleta. Pars superior sinistra frontis mutila est. A. 0,265, l. 0,124, cr. 0,085. Litt. a. c. 0,008, φεῖ 0,012. ΑΕΣ. Interv. vv. 1—3 c. 0,008, vv. 3—5 c. 0,006. *Ect. Phot.*

vacat 0,06

c. a. 23—2 a. [ἱ]ερητεύοντος
Διογένους τοῦ Λυσι-
μάχου v · Μᾶρκος
Ἑρέννιος Φιλόνικος
χαριστήριον.

vacat 0,10

Vv. 2—3 Sacerdos idem est atque in tit. 97, vv. 3—4, a. 23—2 a.

Factum esse potest ut nomen dei, cui stela dicata erat, exaratum fuerit in lapide cuius parti inferiori stela inserta erat.

---

114 Ibidem ac nr. 113 inventa, nunc ΜΘ 967. Pars superior tabulae marmoris leucophaei, ipsa in partes duas inter se contiguas fracta et supra paulum mutila. In lateribus excavationes longiores plumbo partim impletae. A. max. 0,226, l. 0,30, cr. 0,05. Litt. a. v. 1 0,018, v. 2 et v. 3 0,015, vv. 4—10 0,012. ΑΕΣΩ. Interv. c. 0,009. *Ect. Phot.*

s. II p. ἐνώδια · χρυσῶν
ἕξ, · ἡμιωβελίων · γ̄
καὶ τὴν · ἐν αὐτοῖς
λιθηι̣αν · v κατ᾽ εὐχὴν
Κ· Ἄννιος · Σεκοῦνδος
καὶ · Φλωρία · Ἀρέσκουσα
ἡ σύμβιος · καὶ · Οὐῆρος · ὁ υἱὸς̣,
ἱερητεύοντος · Ῥηγι̣ – – c. 3—4 – –,
ἀρχινεοκ̣ο̣ρ̣[οῦ]ν̣το̣[ς – – c. 7—8 – –]
ΝΕ̣Ο̣ – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – –

V. 1 Admonet H. Engelmann inaures ad statuam deae ornandam idoneas esse. 4 I. e. λιθείαν. De gemmis inauribus infixis agitur. 5 Q. Annius Secundus fuit et sodalis collegii ἱεραφόρων συνκλιτῶν deos Aegyptios colentium. Vide nr. 58, v. 13.

Nomen dei, haud dubie Isidis, in parte inferiore tabulae nunc deperdita exaratum fuit.

---

115 Ibidem ac nr. 113 inventa, nunc ΜΘ 981. Pars inferior tabulae marmoris albi. Supra tit. et ad sinistram insculpta est pars inferior pedis dextri concavi. A. max. 0,24, l. 0,35, cr. 0,11. Litt. a. vv. 1—2 0,02, v. 3 0,015—0,02. ΑΕΞ. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—3 0,005. *Ect. Phot.*

s. I vel II p. ἱερητεύοντος Νεικίου τοῦ Ἀντ[έ]-
[ρ]ωτος, ἀρχινεοκοροῦντος Ἀμ[.]-
. . . . . ο̣υ̣ τοῦ Δημοκράτους.

Vv. 2—3 Fortasse Ἀμ[υ|νάνδρ]ο̣υ̣.

Propter pedem ad sinistram insculptum et tit. non integrum suspicor tabulam a sinistra recisam esse. Si res ita se habent, tabula pristina pedibus binis instructa et tit. in duas columnas divisus fuit. Itaque vv. 1—3 tit. columnae prioris ad partem sinistram tabulae nunc decisam exarati erant.

Vide ad nr. 89.

---

116 Ibidem ac nr. 113 inventum, nunc ΜΘ 1003. Frustum marmoris albi undique praeter partem posticam recisum, a. max. 0,11, l. max. 0,125, cr. 0,038. Litt. a. 0,018, οὗ c. 0,013, θῆτα 0,015. ΕΘΟΣ. Interv. 0,008—0,01. *Ect. Phot.*

vacat

c. s. I a. – – – – – – διος ΕΙιιΣ̣ – – – – – –
– – – – –ς̣ θεοῖς ἐν[τεμενίοις – – –]
– – – – – – ῳ̣νίου ἱε[ρ – – – – – –]

V. 1 Εἰρ̣ί̣σ̣[κου] ? || 2 Cf. nr. 83, vv. 6—7, nr. 84, vv. 5—6, nr. 109, vv. 5—6 || 3 Potest suppleri [ἔτους. Ἀν-τ]ῳ̣νίου. Sub litt. εἰ 0,014 vacat, quamobrem hic v. fortasse ultimus tit. fuit.

---

117 Ibidem ac nr. 113 inventum, nunc ΜΘ 1008. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum, a. max. 0,195, l. max. 0,205, cr. max. c. 0,07. Litt. a. c. 0,028. ΑΕΘΣΩ. Interv. c. 0,017. *Ect. Phot.*

s. I/II p. – – –
– – – – \ οις θεο[ῖς – – –]
[– – – ὑ]π̣ὲρ τῶν Ι̣ – – –
[– – – Ο]ὐ̣αλερία Ι̣ – – – –
[– – – – ἱ]ερ̣ε̣ὺ̣ς̣ Κ̣ – – – –
– – –

V. 1 [ἄλ]λ̣οις vel [συνν]ά̣οις. Cf. nr. 77, vv. 4—5; nr. 78, vv. 2—3; nr. 80, v. 2; nr. 83, v. 6; nr. 85, v. 5; nr. 88, v. 5; nr. 109, vv. 5—6.

---

118 Ibidem ac nr. 113 inventum, nunc ΜΘ 955. Fragmentum tabulae marmoris albi undique mutilum praeter partem posticam et marginem sinistrum, qui cymatio et regula instructus est, a. max. 0,22, l. max. 0,165, cr. 0,03. Litt. a. 0,02—0,025, εἶ v. 4 in. et ἄλφα v. 6 in. 0,028. ΑΕΣ. Interv. vv. 1—3 0,01, vv. 3—4 0,018, vv. 4—5 0,01, vv. 5—6 0,014. *Ect. Phot.*

s. I/II p. – – –
. . / \ ΟΤ̣ – – c. 6 – –
τὸν δρό[μον ἔκτι]-
σεν · ἐκ τ̣[ῶν ἰδίων],
ἐπὶ ἱερέ̣[ως · . · Ἀ]-
κειλίου – – c. 6 – –,
ἀρχιν̣[εοκοροῦν]-
[τος – – – – – – –]
– – –

V. 2 Cf. nr. 111, v. 3.

---

119 Ibidem ac nr. 113 inventus, nunc ΜΘ 854. Angulus superior dexter tabulae marmoris albi cum anaglypho auris sinistrae. Tit. supra anaglyphum exaratus. Parti posticae circulus leviter incisus est. A. max. 0,115, l. max. 0,12, cr. c. 0,03. Litt. a. 0,01—0,012. ΑΘ. *Ect. Phot.*

vacat 0,02
s. I/II p. – – v Κορινθί̣α v
auris
– – –

Vide ad nr. 98.

---

120 Ibidem ac nr. 113 inventa, nunc ΜΘ 976. Tabula marmoris leucophaei, cuius summa pars defracta est. Supra partem tit. servatam insculpta sunt vestigia concava pedum binorum. A. max. 0,23, l. 0,27, cr. 0,07. Litt. a. v. 1 0,017, v. 2 0,015. ΑΕ. Ligg. Interv. 0,005. *Ect. Phot.*

– – – – –
s. II/III p. *pedes bini*
Βενετία Πρεῖμα
κα̣τ' ἐπιταγήν.

Nomen dei, haud dubie Isidis, cui tabula dicata erat, supra pedes exaratum fuit.
Vide ad nr. 89.

---

121 Ibidem ac nr. 113 inventa, nunc ΜΘ 982. Pars summa tabulae marmoris leucophaei. Sub tit. superficies lapidis excavata est, ut anaglyphum reciperet. A. max. 0,145, l. 0,23, cr. 0,06. Litt. a. 0,02, φεῖ 0,024. ΑΕΜC. Interv. 0,002. *Ect. Phot.*

s. II/III p. Δομετία · Φυλλὶς
κατ' ὄναρ ἀνέθη̣-
κεν
[*anaglyphum*]
– – – – –

Haud dubie nomen dei sub anaglypho exaratum fuit.

---

122 Ibidem ac nr. 113 inventum, nunc ΜΘ 1006. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter partem posticam et infra mutilum, a. max.

0,12, l. max. 0,128, cr. 0,055. Litt. a. 0,03, ω̃ 0,025. ΑΚΩ. Interv. vv. 1—2 0,02, vv. 2—3 0,025. *Ect. Phot.*

– – –
c. s. I a. [– – ι]δ̣ι̣ κ̣α̣[ὶ̣ – –]
– – – ΕΙΔΩ \ – – –
– – – ν Η ν ¯ – – –
vacat 0,048

123 Ibidem ac nr. 113 inventum, nunc ΜΘ 956. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,20, l. max. 0,25, cr. 0,09. Litt. a. 0,045. Litt. valde apicatae. *Ect. Phot.*

vacat 0,115
s. I/II p. [– – ? Σαρά]πιδι – – –
– – –

C. DEDICATIONES MVTILAE VEL IMPERFECTAE

1. LAPIDES IN VRBE INVENTI.

124 In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 876. Fragmenta quinque contigua tabulae marmoris albi. Angulus superior sinister deest. Frons humore ita corrosa est, ut tit. difficillimus lectu sit. A. 0,58, l. 0,80, cr. 0,15. Litt. a. 0,025—0,03. ΑΞΣΩ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

vacat c. 0,10
a. 42—32 a. *vacat 10* ἔ̣τ̣[ους · . ·] Ἀντ[ω]ν̣ί̣ο̣υ̣ *vacat 5*
– – – – – c. 14 – – – – – χ̣ – c. 3 – ων καὶ ΑΓΕΤ̣ – c. 4 –
– – – – – – – – c. 15 – – – – – – – τὸ πρόπυλ[ον]
– – – c. 15 – – – Ο̣ · Μ̣[άρ]κου Ἑρεννίου Κ̣Υ̣Ν̣ – c. 3 –
vacat c. 13 ἐπὶ̣ ἱ̣ερέων *vacat c. 10*
– c. 10 – ο̣υ̣ [τ]ο̣ῦ̣ Εὐγε̣ν[ε]ί̣ας, Δώρου το[ῦ – – c. 5 – –]
– – – c. 16 – – – Ι̣ω̣ν Νείκωνος τοῦ Νεικ – – c. 5 – –
[– – c. 10 – – ί]ππου, Ἀδύμου τοῦ Φιλίππ̣[ου, – c. 3 –]
– – – – – c. 9 – – – – – – ι ωνος, Δ̣αμᾶ τοῦ Μενεδ̣[ήμου]
– – – – – – – – – – μου, ἱερατεύοντος – – – c. 9—10 – – –
– – – – – – – – – – – – – – ι ι – c. 4 – ι ΡΙΟΥ – – – – –
– – –

V. 1 Cf. nr. 83, v. 1 et nr. 109, v. 1. Nota nomen Antonii erasum non esse. 4 fin. Fortasse supplendum est Κ̣υ̣ν̣[άγου], nomen Macedonicum notum. Vide Hoffmann, 226, et Russu, 196. 8 Nomina Macedonica. Vide Hoffmann, 143 et 176, et Russu, 165 et 219. De nomine Ἄδυμος vide et L. Robert, *Coll. Froehner* I 1936, 96[6]; J. et L. Robert, *Bull. épigraphique* 1951, 136a et *Bull. épigraphique* 1960, 54; Josifovska, *Živa Antika* 8, 1958, 295; J. M. R. Cormack, *B S A* 39, 1938—39, 95, 3.
Subter v. 11 est spatium c. 0,05 ita corrosum, ut vestigia litt. conspici nequeant.

125 In exteriore parte ima muri occidentalis urbis paulum ad meridiem versus a Porta Aurea inaedificatum, nunc deperditum. Fragmentum epistylii fasciis tribus instructum, a. 0,32, long. 2,20. Tit. in fascia superiore exaratus. Litt. a. 0,075. ΑΕΣ. Ed. Duch. 18, 8 (Dem. 440, 381; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 199).

s. II p. ? – – σιν ἀνέθηκεν.

Supplevit Edson dubitanter [ἡ πόλις θεοῖς σωτῆρ]σιν –.

126 Quondam in parte interiore Portae Aureae inaedificatum, deinde a. 1877 a I. S. Blunt Museo Britannico donatum, ubi nunc asservatur. Marmor album quadratum, a. 0,825, long. 2,07, cr. 0,33. Litt. a. vv. 1—4

c. 0,06, vv. 5—8 c. 0,05. ΑΕΟΣΩ. Interv. vv. 1—2 0,018, vv. 2—8 0,015. Edd. L. A. Muratori, Novus Thesaurus Veterum Inscriptionum, 1740, DXCV ex schedis Bimardi sine recta divisione vv. (F. W. Tittmann, *Darstellung der griechischen Staatsverfassungen*, 1822, 398, litt. minusc. [*non vidi*]; Vaux, op. infra cit., 530); Pococke, Inscr. ant., 1752, 48, sect. II, 1 (Boeckh, CIG II 1967; e Boeckhio, W. I. Conybeare et I. S. Howson, *The Life and Epistles of St. Paul*, I, 1866, 335—336, et H. Alford, *Greek Testament*, 4 ed., VIII, 1861, 188, litt. minusc.; Vaux, op. infra cit., 532; Vigouroux, *Le Nouveau Testament*, 1896, 240—245; Burton, op. infra cit., 600 solum vv. 1—3); C. Swan, *Journal of a Voyage up the Mediterranean*, I, 1826, 184—185 (Vaux, op. infra cit., 535); E. M. Cousinéry, *Voyage dans la Macédoine*, I, 1831, 27 (Vaux, op. infra cit., 538); Leake, *Northern Greece*, III, 1835, 236, not. 2 litt. minusc. et vv. indiscretis (Boeckh, CIG II Addenda, pag. 990, lectiones Swanii et Leakii adducit; Vaux, op. infra cit., 543); Le Bas-Foucart II, 318, 1357 (Duch. 9, qui et textum Vauxii adducit; e Duch., Dem. 422, 364, et, e Dem., F. Papazoglu, *Živa Antika* 5, 1955, 365 usque ad init. v. 6 tit.); W. S. W. Vaux, *Transactions of the Royal Society*, *2. ser.*, VIII 1866, 525—30 e phot. a D. Mortonio et ect. a C. G. Curtisio confectis cum delineatione lap. et tit., qui et lectiones edd. priorum scrutatus est; C. T. Newton, *The Collection of Greek Inscriptions in the British Museum*, Part II, 1883, 32, CLXXI; C. G. Curtis, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 17, 1886, παράρτ., 154, III, qui tit. a. 1860 exscripsit (Tafrali, *Topographie*, 137, qui tamen v. 1 tit. in vv. duos divisit, et *Thess.*, 33, not. 1, C); E. D. Burton, *The American Journal of Theology*, II 1898, 600 cum phot. Cf. ΜΠ numm. 7, 204, 387, 390, 513, 1186, 1335, 1348, 1349. *Ect. Phot.*

Exstat in academia phot. tit. in pristino loco facta, quae fines vv. 1, 3, 4, 5, 6 in marmore contiguo exaratas praebet.

vacat

c. med. s. II p. π̣ολειταρχούντων · Σωσιπάτρου · τοῦ Κλ̣εο-
π̣άτρας · καὶ · Λουκίου · Ποντίου Σεκούνδου̣
υ̣ἱοῦ · Αὔλου · Ἀουίου · Σαβείνου · Δημητρίου · τοῦ
Φαύστου · Δημητρίου · τοῦ · Νεικοπόλεως, Ζω̣ΐλου
τοῦ Παρμενίωνος · τοῦ καὶ Μενίσκου · Γαΐου · Ἀγιλληίου
Π̣οτείτου · ταμίου · τῆς · πόλεως · Ταύρου · τοῦ · Ἀμμίας
τ̣οῦ καὶ Ῥήγλου · γυμνασιαρχοῦντος · Ταύρου τοῦ Ταύρο̣υ
τοῦ καὶ Ῥήγλου.

vacat

Pars prior tit. alibi in arcu exaratus fuit. Vide Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 199. Fines vv. lineis subductis insigniti in marmore alio contiguo exarati erant itaque nunc desunt. Vv. 1—3. Filius civis Romani peregrinus fuit. Nota nomen matris ante nomen patris positum esse. 4—5 Cf. nr. 82, vv. 4—5: Παρμενίων Ζωΐλου. 5—6 In nr. *133, vv. 14—15 C. Agilleius Potitus officiis quaestoris civitatis functus est.

---

127 Thessalonicae '*im Garten des Deutschen Consulats*' ab ed. visum, nunc ΜΘ 1807. Fragmentum columnae marmoris cani, supra et infra mutilum, cuius pars postica recisa est, a. max. 0,295, l. 0,73, cr. 0,56. Litt. a. 0,015—0,025, v. 1 φεῖ 0,035. ΑΕΣωΩ. Ligg. permultae. Interv. 0,005—0,015. Ed. J. H. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 14, 1889, 195, 3 (Dem. 469, 424). Cf. C. Schuler, *Class. Phil.* 55, 1960, 97, num. 15. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

– – – –

ante a. 212 p. [πολειταρχούντων] ιιιι∧ιɴ . . Θεοφί-
λου ἀρχ[ι]ερέος (!) Ꞩ · Γ · Ἰουλίου Σ[ε]ρ̣ουειλια-
νοῦ Εὐελπίστου · Μ · Ἑρεννίου Λι̣κ̣[ι]νιανοῦ,
Κ̣ · Οὐειρινίου Κοσμιανοῦ · Μ · Ἑρενίου (!)
Τυχικοῦ · Γ · Λαππίου Διογένο̣υ̣ς Ꞩ Θεοτείμου
τοῦ Διογένους · Μ · Οὐαριν̣ί̣ο̣υ̣ /̣ ΩΤ – c. 4—5 –,

Διογένους τοῦ ᾿Απελλοῦς · ταμ[ίου τῆς]
πόλεως · Τι · Κλαυδίου Εἰσίωνος. *vacat*
vacat

Lectiones editoris multifariam correxit Edson || 1 fin. ΛΙΙΦΙΛΝΟΟΕΟΦΙ /// Mordtmann.
Propter nomina civium Graecorum in vv. 5—6 et 7 titulus tempori ante Constitutionem Antoninianam promulgatam adsignandus est. De officio ἀρχιερέως municipalis et politarchae coniuncto vide Schuler, l. c., 91, num. 12.

128 Inter annos 1745—48 '*à la première marche de l'escalier du nommé Philippin, en entrant à sa taverne*' a Germainio visum, nunc deperditum. '*Morceau de marbre*'. Litt. ΑΕΣ. Ex schedis Germainianis ed. H. Omont, *Rev. arch., 3e sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 213, 38 (Dem. 596, 738; E. D. Burton, *The American Journal of Theology*, II 1898, 609, V, qui et pag. 610, not. 11, supplementa J. H. Mordtmannii per epist. missa praebet; Edson, *Harv. Stud.* 51, 1940, 127). Cf. L. Robert, *Études anatoliennes*, 1937, 448, not. 3.

s. I—III p.
– – – – – – – – – – – – ΑΠΕΛΛΑΤΟ – – – – – – –
[– – – – – – – – – – K]αίσαρος ΙΣΙ – – – – – – – –
[– ῾Ρώμης δὲ καὶ ῾Ρω]μαίων εὐε[ργετῶν – – –]
– – – – – – – – – – – – – πολιταρχ[ούντων – – –]
– – – – – – – – – – – – – – – ου, Μάρκου – – – – –
[– – – – – – – – – Διο]ν̣υσίου ΑΜΕ̣Ι – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – ΤΗΣ ·\ ΤΑΛ – – – –
[– – – – – – ἀρ]χιτεκ⟨τ⟩ονοῦντο̣ς – – – – – – – – –

V. 1 ᾿Απελλᾶ το[ῦ – –] vel fortasse ᾿Απελλα⟨ί⟩ο[υ – –] || 2 Litt. tres ultimae impediunt, ne formula usitata Καίσαρος θεοῦ υἱοῦ (θεοῦ) Σεβαστοῦ suppleatur. Vv. 1—2 sic supplevit Mordtmann: [ἐπὶ ἀρχιερέως] ᾿Απελλᾶ το . . . . |[θεοῦ K]αίσαρος Σ[εβαστοῦ καὶ] || 3 Vide Robert, loc. cit.; [῾Ρώμης καὶ συγκλήτου ῾Ρω]μαίων εὐε[ργετῶν] Mordtmann || 4 Sic et Mordtmann || 5 *(probably two names or)* τῶν περὶ . . . .]ου Μάρκου Burton e Mordtmannio || 6 in. ΙΥ · ΣΙΟΥ Germ.; [Διο]νυσίου Mordtmann || 7 [ταμίου δὲ] τῆς [πό]λ[εως] Mordtmann, schedas Germainianas parvi faciens. Sed in fine v. fortasse ταμ̣[ίου τῆς πόλεως] supplendum est || 8 ΧΙΤΕΚΟΝΟ ΥΝΤΟ . . . Germ.; [ἀρ]χιτεκτοῦντο[ς] Mordtmann.

Vix dubium est, quin tit. dedicationem aedificii cuiusdam commemoret.

Ex epistula, ut videtur, Germainii adducit Belley, *Histoire de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres* 38, 1770—72 [1777], 125 (Vigouroux, *Le Nouveau Testament*, 1896, 243) voces ΠΟΛΙΤΑΡΧΟΥΜΑΡΚΟΥ. Scilicet eodem de tit. agitur. Vide Burton, op. cit. 610.

2. LAPIDES SINE DESIGNATIONE ORIGINIS IN VRBE ASSERVATI.

Conicias lapides fere omnes ex ruderibus ecclesiae S. Demetrii oriundos esse.

***129** ΜΘ 2325. Basis marmoris albi in partes tres contiguas fracta et undique praeter infra et partem posticam lateris sinistri mutila, a. max. 0,27, l. max. 0,435, cr. max. 0,053. Litt. a. c. 0,02. ΑΕΣΩ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

– – –
s. I a. vel p. [– – ? – – . . ᾿Ο]λ̣υ̣μπιάδος Ρ̣Ο̣ . . . . c. 12 . . . . . – – ? – –
[τ]οῦ ᾿Ονησίμου vvv [πολιταρχούντων]
Γαΐ[ο]υ ᾿Ιουλίου Ποσιδ̣ – – – – – c. 11 – – – – –,
Διονυσοφάνους [τοῦ Στίλβωνος ?],
Δημοκράτους το̣[ῦ – – – – – c. 12 – – – – – –],
Ποσιδωνίου τοῦ̣ – – – – – – c. 14 – – – – – –,
῾Ηφαιστίωνος το[ῦ – – – – – – c. 13 – – – – – –],
vacat μνημο̣[νεύοντος *vacat*]
Διογένους τοῦ Δ̣ – – – – – – c. 13 – – – – – –,
[τα]μ̣ίου τῆς πόλεως Φυλ̣ – – – – – – – c. 19 – – – – – –
vacat c. 0,01

Tit. symmetriae causa ita disposui. V. 4 Est fortasse filius, vel minus verisimiliter pater, illius Stilbonis Dionysophanis f., qui a. 39—8(?) a. quaestor urbis fuit. Vide nr. *30, v. 6, nr. 50, vv. 5—6, nr. 109, vv. 11—12. 8. Nota decretum a. 159—60 p. vici cuiusdam Macedoniae orientalis intra territorium civitatis Γάζωρος siti, ubi v. 7 legitur τῷ ἐν Γαζώρῳ μνήμονι; vide C. Vatin, *BCH* 86, 1962, 57—63.

***130** ΜΘ 2281. Pars superior dextra tabulae marmoris leucophaei ab angulis sinistris defracta, cuius frons cymatio et regula instructa est, a. max. 0,415, l. max. 0,34, cr. 0,095. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 0,03—0,035, vv. 3—5 c. 0,02, v. 6 0,03. ΑΕΣ. V. 6 fin. lig. ν—ε. Interv. vv. 1—2 c. 0,015, vv. 2—6 0,01—0,013. *Ect. Phot.*

a. 61—62 p.
[ᵛ ᵛ ἀγαθ]ῆ̣ τύχηι ᵛ ᵛ
[ἔτους ·] γϙ̅ · Σεβαστοῦ,
[ᵛ ⟦Νέρωνος⟧] δὲ Κλαυδίου ᵛ
[Καίσαρος] Σεβαστοῦ Γερμα-
[νικοῦ · ἑβδόμου ·] τοῦ καὶ · θσ̅
– – – – – – c. 15 – – – – – – Υ̣ΕΝΕ
– – – – – – – c. 20 – – – – – – – /
– – – –

V. 3 in. In margine sinistro lapidis vestigium rasurae asservatur.

***131** ΜΘ 2334. Angulus superior dexter lapidis rectianguli marmoris subalbi, ipse in partes tres contiguas fractus, a. max. 0,68, l. max. 0,59, cr. 0,16. Litt. a. v. 1 c. 0,06, v. 2 0,04—0,045, v. 3 c. 0,035, v. 4 c. 0,025—0,03, v. 5 c. 0,025, vv. 6—11 c. 0,02. ΑϵΣΩ. Interv. vv. 1—2 0,02, vv. 2—3 c. 0,015, vv. 3—4 c. 0,01, vv. 4—7 c. 0,012—0,015, vv. 7—9, 10—11 0,01. *Ect. Phot.*

a. 54—68 p.
[⟦– –] . . . . . .⟧ Κ . . . .
[ἐπὶ ἱερέως καὶ ἀγωνοθέτου Αὐτοκράτορος Καίσαρος θεοῦ υἱ]οῦ θεοῦ [Σ]εβα[στοῦ]
[– – – – c. 18—20 – – – –, Νέρωνος δὲ Κλαυδίου Καίσαρος θεοῦ Κλα]υδίου̣ υἱοῦ Γερμανι̣κ̣[οῦ],
[– Καί]σαρο[ς] υἱωνο̣[ῦ] Τιβ̣ε[ρίου]
[– Καίσα]ρο̣ς [Σε]β̣α̣σ̣τ̣ο̣ῦ̣ υἱων[οῦ]
– ΙΩ . . ꞌ υἱωνοῦ̣ – – c. 5 – –
– Α̣ ι / – – c. 5 – – ʹ̣ἱερέω[ς – – c. 5 – –]
– ΤΟ⌝⁻[– c. 4 – Αὐ]τ̣οκρα[τ – c. 4 –]
[– ἔ]τους · ε̣ – c. 4 –
intervallum 0,04
– ΑΗ – –
– Ι̣ΕΡΗ̣ – – –
– Ϲ̣Ι̣ – –
– – – –

***132** ΜΘ 2393. Frustum baseos marmoris albi undique praeter supra mutilum, a. max. 0,055, l. max. 0,205, cr. max. 0,105. Litt. a. 0,02. ΑΕΘΣ. Interv. 0,005. *Ect. Phot.*

c. I vel II p.
[ἐπὶ ἱερέως καὶ ἀγωνοθέτου Αὐτοκράτορος Καί]σαρος θεοῦ ὑο[ῦ]
[θεοῦ Σεβαστοῦ – – – – – – – – c. 20 – – – – – – – – –, ἱερέ]ως τῶν εῶν.
– – – –

***133** ΜΘ 2287. Tabula rectiangula marmoris albi in partes quinque contiguas fracta, infra et ab angulo superiore sinistro mutila. In parte superiore dextra foramen parvum. A. max. 0,61, l. 0,655, cr. c. 0,05. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—16 c. 0,015, φεῖ 0,022, vv. 16—18 c. 0,025. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,012, vv. 2—15 c. 0,006, vv. 15—16 c. 0,015, vv. 16—18 c. 0,01. *Ect. Phot.*

vacat c. 0,05

post a. 153—54 p. [v ἔτους v . v καὶ v . v καὶ v .] v Σεβαστοῦ. v
[κατὰ · τὸ · δόξαν · τῇ · βουλῇ ? ·] καὶ · τοῖς · νέοις · Π · Κερ-
[– – – – – – – c. 16 – – – – – – – δ]ιὰ διαθήκην · ἱερέως · καὶ ἀγω-
[νοθέτου · Αὐτοκρά]ṭορος · Καίσαρος · θεοῦ · υἱοῦ · Σεβαστοῦ
[Τι · 'Ιουλίου · 'Ροιμη]ṭάλκου · δυνάστου · ἀνταγωνοθε -
[τοῦντος · ? 'Ηλιοδώ]ρου · τοῦ · 'Ηλιοδώρου · ἱερέως · θεῶν
[– – – c. 8 – – – το]ῦ̣ Φ[ίλ]ωνος · 'Ρώμης δὲ καὶ 'Ρωμαίων εὐεργετῶν
– – – c. 7 – – – ν̣ος · το[ῦ ·] Διονυσίου · πολειταρχούντων
– c. 4 – δ̣ώρου · τοῦ [· Ν]εικάνδρου · 'Ασκληπιοδώρου · τοῦ
'Ασκληπιοδώρου · [Σω]σιπάτρου · τοῦ · Εἰσιδώρου · Ζωΐλου
τοῦ · Ζωΐλου · τοῦ · Λυσιπόνου · 'Αθηνογένους · τοῦ
Πλουσίας · γυμ̣ν̣ασιαρχοῦντος · Μενελάου
τοῦ · 'Αντιγόνο[υ ·] ἐ̣φ̣ηβαρχοῦντος Νεικολάου
τοῦ · 'Επιμένο[υ]ς · ταμίου · τῆς πόλεως · Γ· 'Αγιλ-
ληίου Ποτείτο̣υ̣ · ἀρχιṭ[έ]κ̣τονος · Λ· Ει̣ουλείου · Φύρμου (!),

intervallum 0,022—0,012

τ α μ ι ε υ ό ν τ ω ν v τ ῶ ν
ν έ ω ν ⟦– – – – – – c. 13 – – – – – – Υ̣⟧
Τ Μ ε μ μ ί ο υ Ζ ω σ ί μ ο υ
– – – –

V. 2 in. Cf. nr. 14, vv. 1—2. 5 in. Supplementum cum spatio exacte congruit. Est regulus Tiberius Iulius Rhoemetalces, qui per annos 131—154 regnum Bosporanum gubernavit. Vide PIR², IV 1952—66, 263, num. 516, et Kahrstedt, *RE* I A 1914, 1004. Rhoemetalces honoris causa sacerdos et agonotheta Augusti a civitate Thessalonica creatus est et pecunias ad impensas illius sacerdotii persolvendas per testamentum (v. 3: διὰ διαθήκην) urbi reliquit. Vox δυνάστης, quae Rhoemetalce vivente vix adhibita est, et mentio testamenti docent tit. post eius mortem (a. 153—54) ponendum esse. De usu regum et imperatorum magistratibus vel sacerdotiis in civitatibus Graecis fungendi vide L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 143—50. 7 fin. ΤΩΝ lap. 10 Lig. η-π. 12—13 Μενέλαος et 'Αντίγονος sunt nomina propria frequentia in Macedonia. Vide Hoffmann 138, 165, 176, 201, et Russu, 171 et 201. In tit. Beroeaeo *Anzeiger*, 57, 1942, 175, 1 οἱ σύνεδροι concilii provincialis (κοινόν) honorant Μενέλαον 'Αντιγόνου πατέρα συνεδρίου διὰ 'Ιουλίου Μενελάου τοῦ υἱοῦ, et eadem familia in duobus aliis titt. Beroeaeis (l. c., 184, 28, 29) invenitur. Stemma:

'Αντίγονος
|
Μενέλαος
|
Γ. 'Ιούλιος Μενέλαος ~ Αἰλία Πρισκίλλα
|
'Ιουλία Πρισκίλλα

Non recte adfirmat Gaebler, *Zeitschrift für Numismatik* 24, 1903, 253: '*An dem makedonischen* κοινόν *waren nicht beteiligt die freien Städte Amphipolis und Thessalonike*'. 14—15 In nr. 126, vv. 5—6, C. Agilleius Potitus est unus e collegio sex politarcharum. 16—17 non directi sunt sed ad dextram leniter acclives. De quaestoribus iuvenum vide nr. 4, v. 25.

III. TITVLI HONORARII

A. HONORES MAGISTRATVVM ET IMPERATORVM ROMANORVM ET VOTA PRO IMPERATORIBVS

134 METELLVS MACEDONICVS. Orientem versus a Porta Cassandreotica ad viam quae a fonte *(Obeliskfontaine)* rus tendit ab ed. visa, nunc deperdita. Pars sinistra baseos marmoreae infra mutila. Litt. apicatae. ΑΗΚΝΟΣ. Ed. J. H. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 23, 1898, 164 (Cagnat, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 33 *Iul.—Dec.* 1898, 449 [*Ann. épigr.*, num. 136]; Foucart, *Rev. Philol.* 23, 1899, 263). Cf. M. Holleaux, ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΥΠΑΤΟΣ [*Bibliothèque des écoles françaises d'Athènes et de Rome, Fasc.* 113] 1918, 14, not. 3; ΜΠ num. 661; Broughton, *M. R. R.*, I, 461, 464, 467. Exstant in academia schedae Mordtmannianae quae lap. et tit. delineatos exhibent.

inter ann. 148—46 a.

Κόιντον Καικέ[λιον Κοίντου Μέτελλον]
στρατηγὸν ἀ̣[νθύπατον Ῥωμαίων]
τὸν αὑτῆς σω̣[τῆρα καὶ εὐεργέτην]
ἡ π̣[όλις].

V. 1 Supplevit Fouc. symmetriae ratione habita, Καικέ[λιον Μέτελλον] Mordtm. || 2 Sic Fouc., ἀ[νθύπατον] Mordt. || 3 Supplevit Edson, σω[τῆρα] Mordtm., σω[τῆρα καὶ κτίστην] Fouc., brevius || 4 Litt. maiores.

Q. Caecilius Q. f. Metellus praetor a. 148 a. regem Macedonum Philippum VI, qui et Andriscus, devicit et probabiliter per a. 147 a. pro praetore provinciam Macedoniam administravit. Cf. nr. 1031.

---

135 SERVILIVS CAEPIO. A. 1874 a Duchesnio ad Portam Cassandreoticam inter rudera visum, nunc deperditum. Fragmentum epistylii *(fragment de frise)* ex duabus partibus contiguis compositum, a. 0,21, l. 0,81. Litt. ΑΣΩ. Ed. Duch. 13, 2 (Dem. 433, 372). Ex schedis ab Hadji-Ioannu confectis ed. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 37, ΙΔ' (Dem. 495, 491) frustulum in quo fines vv. 1 et 2. Cf. Poland, *Geschichte des griechischen Vereinswesens*, 1909, 620, 30a; Münzer, *RE* II A 1923, 1782, 47; ΜΠ numm. 180, 442, 1293, 1383; Broughton, *M.R.R.*, I, 556.

a. 105 a.?

ἡ πόλις Γναῖον Σερουίλιον
Γναίου υἱὸν Καιπίωνα
ταμίαν Ῥωμαίων
γυμνασιαρχούντων Δωσιθέου τοῦ Ποσειδωνίου, Ἀριστοφίλου τοῦ – – –,
ἐφηβαρχοῦντος Φιλιάρχου τοῦ Διονυσ – – –.

V. 1 ΕΡΟΥΙΛΙΟΝ Mordtm. || 2 ΙΠΙΩΝΑ Mordtm. || 4 et 5 litt. minores.

Putat Münzer Servilium eundem esse atque filium Cn. Servilii Caepionis, cos. a. 141 a., qui c. a. 104 a. naufragio periit. Subicit Broughton eum quaestorem proconsulis Macedoniae a. 105 a. fuisse. Nota stationem in parte occidentali viae Egnatiae inter stationes *in Candavia* et *Clodiana* sitam cui nomen *Pons Servilii*. Vide C. Miller, *Itineraria Romana*, 1916, 519.

---

136 IVLIVS OPTATVS. Mens. Iun. a. 1908 in ecclesia S. Sophiae cum aliis tabulis in pariete dextro arae prope pavimentum inventa, deinde iterum calce oblita. Tabula marmorea a sinistra mutila, a. 0,22, l. max. 0,98. Litt. ΑΑΘΣ. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 597, 1.

s. I p.

[ὁ δῆ]μ̣ος Ἀμφιπολι[τῶ]ν
[. – Ἰ]ούλιον – Γ – υἱὸν – Ὀπτᾶτον
[εὐ]νοίας καὶ φιλαγαθίας ἕνε-
[κε]ν τῆς εἰς ἑατόν.

V. 1 Admonet Pap.: '*Zwischen* I *und* N *Loch mit eingegossenem Blei*' || 2 Iulius C. f. Optatus est eiusdem familiae atque Ti. Iulius Optatus Pontianus (PIR² IV 443), qui sub Claudio principe officiis procuratoris et praefecti classis Misenensis functus est. Suspicor eum procuratorem Augusti in Macedonia fuisse.

---

137 PRAEDICATIO LVDORVM PRO ANTONINO PIO. Tabula calcaria *(a limestone slab)*. In aedificio quodam sito ad templum Turcicum, *Muharrèm Pasà Tabak* quod dixerunt (*Moharem—Pacha—Tabak*, Heuzey), inaedificata a. 1861 ab Heuzeio visa, nunc deperdita. A. 1887 vidit Hogarth partem dextram tabulae adservatam in aula praetorii Turcici, *Konak* quod dicebatur. Mensurae fragmenti Hogarthiani a. 0,75, l. 0,45. ΑϵϹΣϕѠW. *Fairly neat letters.* Edd. Le Bas-Foucart II, 318, 1359 (Duch. 9—10); Heuzey, *Mission arch.* 1876, 273—76, 112 (Dem. 424, 365; Vigouroux, *Le Nouveau Testament*, 1896, 243—47; Burton, *Amer. Journ. Theol.* II 1898, 605, III; Tafrali, *Thess.* 27, not. 1, H [revera pag. 29]; Robert, *Istros* I 1934, 6 separati); solam partem dextram tit. Hogarth, *J. H. S.* 8, 1887, 361, (3) nescius Le Basii et Heuzeii (Dem. 429, 369; Burton, op. cit., 606). Totum textum dedit L. Robert, *Les gladiateurs dans l'Orient grec*, 1940, 78, 11. Cf. Papageorgiu citatum in *Berl. Phil. Woch.* 9, 1889, 330 (vide nr. *141 lemma); Wilhelm, *Beiträge*, 1909, 198; Tod, *B.S.A.* 23, 1918—19, 209; ΜΠ numm. 157, 471, 722, 796, 894, 905, 1248; F. Papazoglu, *Živa Antika* 5, 1955, 359—60 (SEG XVI, 115, 395).

a. d. XVII Kal. April. a. 141 p.

– – – – – – – –c. 17– – – – – – – – ΟΙ . . . Ι ⁲⁻³ ι . Λ ι ¹⁻² ι \ – – – – –
[ὑπὲρ τῆς Αὐτοκ]ράτορος · Καίσαρος · Τίτ[ο]υ Αἰλί[ο]υ Ἁδρι-
[ανοῦ Ἀντων]είνου · Σεβαστοῦ · Εὐσεβοῦς · σωτηρίας καὶ
[τύχης καὶ δια]μονῆς · καὶ · Μ · Αὐρηλίου · Οὐήρου · Καίσαρος
[καὶ τοῦ οἴκου] τῶν Σεβαστῶν καὶ ἱερᾶς · συνκλήτου · καὶ
[δήμου Ῥωμ]αίων · εἰδέναι ἐπιτελεσθησόμενα · κυνήγια̣
[καὶ μονομ]αχίας · ἡμέραις · τρισὶν · ἐκ διαθηκῶν · Ἑρεννί-
[ου . . c. 6 . .]ας · Ἱσπανῆς · κατὰ τὰ · γενόμενα · ὑπὸ · τῆς κρατίσ-
[της βου]λῆς · καὶ τοῦ δήμου · ψηφίσματα · διὰ · τῶν περὶ
[Τιβέριον] Κλαύδ[ιο]ν · Κρίσπον · τὸν ἀρχιερέα · πολειταρχ[ῶν]
. . c. 7 . . . Ἀπολλοδώρου · Μεμμίου · Κρατέρου · Ῥούφου [τοῦ]
[Ῥού]φου · Μάρκου · τοῦ Διομήδους ᵛ ἄρξεται δὲ · τὰ κυνή̣-
[για κ]αὶ μονομαχίαι · τῇ πρὸ ιζ καλανδῶν · Ἀπρ̣ειλίων · Ἕλλη̣-
[νες δ]ὲ Ξανδικοῦ δευτέρᾳ̣ · τοῦ θπσ ἔτους · εὐτυχε̣ῖτ̣ε. ❧
vacat c. 5 ἐπὶ · τούτων πρώτως · ἤχθ̣η. *vacat*

V. 1 Solus Heuzey vestigia legit || 2 Ο ΦΟϹΚΑΙ ϹΑΡΙΤΙΤѠ ΑΙ ΛΙΑΔΡΙ Le Bas., ΑΤΟΡΟϹ · ΚΑΙ ϹΑΡΟϹΤΙΤ . ΓΑΙ ΛΙ ΛΔΡΙ Heuzey, ƆϹΤΙΓ . ΥΑΙΛΙ . ΑΔΡΙ Hog. Init. v. supplevit Robert || 3 ΑΝΟΥϹϾΒΑϹΤΟΥ ϾΥϹϾΒΟΥ ϹΤѠΤΗϹ/\ΑΓ Le Bas., ϾΙΝΟΥ · ϹϾΒΑϹΤΟΥ · ϾΥϹϾΒΟΥϹ ϹѠΤΗΡΟϹΚΑΙ Heuzey, ʼϹϾΒΟΥϹϹѠΤΗΡ. Ϲ ΚΑΙ Hog., σωτηρ[ίας] Robert, quod revera in lapide erat (Papageorgiu l. c.) || 4 ΜΟΝΗϹ ΚΑΙ ΜΑΥΡΙΛΙΟΥ ΟΥ ΗΡΟΥ ΚΑΙ ϹΑΡΟϹ Le Bas., ΜΟΝΗϹ · ΚΑΙ · Μ · ΑΥΡΗΛΙΟΥ · ΟΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ ϹΑΡΟϹ Heuzey, \ΙΟΥΟΥΗΡ . Υ ΚΑΙϹΑΙΡΟϹ Hog. Init. v. supplevit Robert, [αἰωνίου δια]μονῆς Heuzey || 5 ΤѠΝ ϹϾΒΑϹΤѠΝ ΚΑΙ ΙϾΡΑϹ ϹΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙ Le Bas, sic et Heuzey, qui tamen notas distinctionis addidit, ΙϾΡ\ϹϹΥΓΚΛΗΤΟΥΚΑΙ Hog. Init. v. supplevit Heuzey || 5—6 [κατὰ ἐπιταγὴν τῆς] ἱερᾶς συγκλήτου καὶ [τοῦ δήμου τὰ ἀποτε]λεσθησόμενα Hog. || 6 ΑΙѠΝϾΙΔϾΝΑΙϹΠΙΤϾΛϾΥΘΗϹΟΜϾΝΑΚΥΝΗΓΙ Le Bas, ΑΙѠΝ · ϾΙΔϾΝΑΙϾΠΙΤϾΛϾϹΘΗϹΟΜϾΝΑ · ΚΥΝΗΠΛ Heuzey, \ϾϹΘΗϹΟΜϾΝΑΚΥΝΗΓΙ/ Hog. Init. v. supplevit Heuzey || 7 ΑΧΙΑΙϹ ΗΜϾΡΑΙϹ ΤΡΙϹΙΝ ϾΚΔΙΔΟΗΚѠΝϾΡϾΝΝΙ Le Bas, ΑΧΙ\Ϲ · ΗΜϾΡΑΙϹ · ΤΡΙϹΙΝ · ϾΚΔΙΑΘΗΚѠΝ · ϹΡϹΝΝΙ Heuzey, ϾΚΔΙΑ ΘΗΚѠΝϾΡϾΝΝΙ Hog. Init. v. supplevit Hog. || 8 ϹΙϹΠΑΝΗϹ ΚΑΤΑ ΤΑ ΓϾΝΟΜϾΝΑ ΥΠΟΤΗϹ ΚΡΑΤΙϹ Le Bas, sic et Heuzey, qui notas distinctionis addidit et vestigium litt. primae in init. v. \ legit, ƆΜϾΝΑ · ΥΠΟΤΗϹ ΚΡΑΤΙ(Ϲ) Hog. || 7—8 Ἑρεννί[ας . . c. 6 . .]ας Ἱσπανῆς Heuzey, sed quaerit Robert: '*Ne serait-il pas plutôt question d'un* Ἑρεννί[ου], χειλιάρχου *ou* ἑκατοντάρχου *(en abrégé)* [σπείρ]ας Ἱσπανῆς, *cohortis Hispanae?*' Vide et Sherk, *Am. Jour. Phil.* 78, 1957, 56 || 9 ΛΗϹ ΚΑΙ ΤΟΥΔΗΜΟΥ ΨΗΦΙϹΜΑΤΑΔΙΑ ΤѠΝΠϾΡΙ Le Bas, sic et Heuzey, qui tamen in init. v. ⊣Ϲ legit et notas distinctionis addidit, \ΑΤΑ · ΔΙΑΤѠΝΠ⊂ΡΙ Hog. Init. v.

supplevit Heuzey || 10 ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΚΡΙCΠΟΝ ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ · ΠΟΛΕΙΤΑΡΧ Le Bas, ΚΛΛΥΔ Ν · ΚΡΙCΠΟΝ · ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ · ΠΟΛΕΙΤΑΡ٦ Heuzey, ΛΙΕΡΕΑ · ΠΟΛΕΙΙΑΡ⅄ .... Hog. Init. v. supplevit Heuzey. Ti. Claudius Crispus alius est atque ille Ti. Claudius Priscus, qui in tit. Beroeaeo (Oliver, Hesperia 10, 1941, 369—70), epistula imperatoris Hadriani de rebus concilii provincialis, invenitur || 11 ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΜΕΜΜΙΟΥ ΚΡΑ ΤΕΡΟΥ ΡΟΥΘΟΥ Le Bas, sic et Heuzey, qui tamen lectionem bonam ΡΟΥΦΟΥ praebet et notas distinctionis addidit, ƆΥΚΡΑΤΕΡΟΥ · ΡՍ/ΦΟΥ Hog. || 10—11 Supplevi. πολειταρχ|[ούντων] Heuzey, contra distinctionem usitatam syllabarum, πολειταρχ[ούντ]|[ων – –] Hog., πολειτάρ|[χων] Robert, qui litt. χεῖ in fin. v. 10 ab edd. omnibus visam neglexit. In. v. 11 supplevit Papazoglu [Σωτᾶ τοῦ] vel [Κλαυδίου]. Mea quidem sententia in init. v. casus genetivus nominis gentilici supplendus est. In fin. v. articulum supplevi || 12 ΦΟΥ ΜΑΡ ΧΟΥ ΤΟΥΔΙΟΜΗΔΟΥC ΑΡΞΕΤΑΙΔΕ ΤΑ ΚΥΝΗ Le Bas, ƆΥ · ΜΑΡΚΟΥ . ΤΟΥΔΙΟΜΗΔΟΥC ΑΡΞΕΤΑΙΔΕ · ΤΛ ΚıΝΗ Heuzey, ΑΡΞΕΤΑΙΔΕ · ΤΑΚ . ΝΗ Hog. Init. v. supplevi || 13 ΑΙΜΟΝΟΜΑΧΙΑΙ ΠΡΟ ΙΖ ΚΑΛΑΝΔΩΝ ΑΠΑCΙΛΙΟΝ ΕΛΛΙ Le Bas, ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΙ · ΤΗΠΡΟΙΖΚΑΛΑΝΔΩΝ · ΑΠΙCΙΛΙΩΝ · ΕΛΛΙΙ Heuzey, ⅄ΩΝ . Α Γ . CΙ⅄Ι(Ω)Ν · ΕΛΛΙΙ Hog., qui ʼΑγ[α]σιλίων? ʽΕλλη . . legit || 14 ΕΞΑΝΔΙΚΟΥΔΕΥΤΕΡΑ · ΤΟΥΘΠC ΕΤΟΥC ΕΥΤΥΧΕ Le Bas, ΑΝΔΙΚΟΥΔΕΥΤΕΡΑ · ΤΟΥΘΠCΕΤΟΥC · ΕΥΤΥΧCΙΤC Heuzey, ƆΥCCᵞΤΥ(ΧΕΙΤCΡ)? Hog. Annus est aerae provincialis || 13—14 Supplevi e titt. Beroeaeis ineditis. ῞Ελλη|[νες Ξ]ανδικοῦ Heuzey, ʽΕλλη . . |[νικός? – –] Hog., ἑλλη|[νιστὶ Ξ]ανδικοῦ Robert, qui hoc supplementum Wilhelmo tribuit. Hi vv. magni pretii sunt, quia demonstrant fastos Macedonicos medio s. II p. cum fastis Romanis nondum congruisse. Vide Tod, loc. cit. || 15 ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΩΝ ΠΡΩΗΧΟΗ Le Bas, Ι · ΤΟΥΤWΝΠΡWΤWΣ · ΗΧΟΗ · Heuzey, ΧΟΗ? Hog., [ʼΕπ]ὶ τούτων supplevit Heuzey.

***138** VOTVM PRO SEPTIMIO SEVERO. ΜΘ 2248. Fragmentum tabulae marmoris albi undique recisum. Per latitudinem partis posticae sulci insculpti sunt ut lapis aedificium aetatis Byzantinae ornaret. A. max. 0,195, l. max. 0,20, cr. max. 0,04. Litt. a. vv. 1—6 c. 0,015, v. 7 c. 0,02. ΑΕϹ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. c. 0,01. Exscripsi. *Ect. Phot.*

a. 193 p. vel paulo post

– – – – –
[– – – – – – – Σεουήρου Εὐσ]εβο[ῦ]ς Π̣ε̣ρ̣τ̣[ίνακος Σεβαστοῦ – – – – – – – – – – – – – – – – – –]
[– – – – – – θεοῦ Κομμόδου] Εὐσεβοῦς Γε[ρμανικοῦ ἀδελφοῦ, θεοῦ ʼΑντωνείνου Εὐ]-
[σεβοῦς ἐκγόνου, θεοῦ ʽΑδριανοῦ] κ̣ὲ θεοῦ Τρ<α>ι[ανοῦ κὲ θεοῦ Νερούας ἀπογόνου],
[ἀρχιερέως μεγίστου, δημαρχι]κῆς ἐξουσίας, Α[ὐτοκράτορος, πατρὸς πατρίδος]
[καὶ ʼΙουλίας Δόμνης Σεβασ]τ̣ῆς μητρὸς κάστρ[ων καὶ – – – – – c. 15—18 – – – – –? καὶ ὑπὲρ]
[τοῦ σύνπαντος οἴκου] κ̣αὶ · ἱ · ερᾶς συνκλήτ[ο]υ καὶ δήμου ʽΡωμαίων. *vacat*
[. . c. 7 . . ἐπὶ · ἱ · ερ]έων καὶ ἀγων[οθετῶν –]
– – – – –

V. 3 ΤΡΛΙ lap. || 4 Nota numerum tribuniciae potestatis deesse || 7 in. Fortasse [· ἡ πόλις ·] supplendum est.

***139** VOTVM PRO SEPTIMIO SEVERO. A. 1912 viderunt edd. in Lyceo publico, nunc ΜΘ 1791. Pars integra epistylii marmoris albi. Latus utrumque anathyrosin exhibet. In parte inferiore sunt foramina ad fibulas ferreas recipiendas destinata. A. 0,25, long. 1,51, cr. 0,60. Litt. a. 0,075. ΑΗΘΚ. Edd. Avezou et Picard, *B C H* 37, 1913, 90, 3. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

inter ann. 199 et 211 p.

– – ʼΑδιαβηνικοῦ · Παρθικοῦ̣ [μεγίστου · – –]

Παρθικο[ῦ Μεγίστου – – edd. qui et notam distinctionis non agnoverunt. Admonent edd.: '*Avant* 199, *Septime Sévère ne porte le titre de Parthicus que suivi de Arabicus ou Adiabenicus. L'inscription ne peut être antérieure à cette date, qui est celle où Septime-Sévère prend le titre de Parthicus Maximus.*

***140** AVRELIVS APOLLINARIS. MΘ 1730. Pars superior baseos quadratae marmoris leucophaei, cuius latus superius a parte postica et a sinistra mutilum est, a. max. 0,20, l. 0,75, cr. 0,45. Litt. a. c. 0,025. ΑΕϹ. Interv. 0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

in. s. III p.

ἀγαθῆι vv τύχηι
Μ · Αὐρ' Ἀπολλινάριον τὸν κρ' ἐπί-
τροπον τοῦ Σεβ', πράσσοντα
τ̣ὰ̣ μ̣[έ]ρ̣η̣ τῆ̣ς̣ ἀ̣ν[θ]υ̣πατεία̣ς ❦
– – – – –

M. Aurelius Apollinaris, vir egregius et procurator Augusti, vicibus proconsulis provinciae fungebatur. Idem videtur esse atque Aurelius Apollinaris (P.I.R. I², 295, 1452), frater illius Aurelii Nemesiani, tribuni praetorianorum, qui a. 217 fuit particeps coniurationis in Caracallam factae.

***141** VOTVM PRO SEVERO ALEXANDRO. Thessalonicae c. a. 1888 '*im Hause des Herrn Louis Marc*' ab ed. visa, nunc deperdita. Tabula *(Platte)* in tres partes inaequales fracta, infra et a margine utroque mutila, a. max. 0,58, l. max. 0,86. Litt. ΑΕΣΩ. Ligg. (Dem.). Ed. Papageorgiu in commentario Thessalonicensi, Ἀριστοτέλης quod dicunt, num. 3, 1 Feb. a. 1889 [non vidi] (*Berl. Phil. Woch.* 9, 1889, 330, litt. minusc. et Dem. 432, 371).

a. 226 vel 228 p.

[ὑπὲ]ρ ὑγιείας κ[αὶ σωτηρί]ας καὶ νείκ[ης καὶ διαμονῆς τοῦ μεγίσ]-
τοῦ καὶ θ̣[ειοτάτου Αὐτοκράτορος Καίσαρος] ἀ̣ηττ{Ε}ήτ[ου]
Μάρκου Αὐρηλ[ίου Σεουήρ]ου ⟦[Ἀλεξάνδρου, Εὐσεβοῦς, Εὐτυχοῦς]⟧,
Σεβαστοῦ, ἀρχιερέως μεγίστου, δημα[ρχικῆς ἐξουσίας τὸ . .c. 5. .],
[ὑπ]άτου τὸ δεύτερον, πατρὸς πατρίδο[ς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ]
[Ἰου]λίας ⟦[Μαμαίας]⟧ Σεβαστῆς καὶ ὑπὲ̣ρ [τοῦ σύνπαντος οἴκου καὶ]
[ἱε]ρᾶς συνκλήτου {ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥ[ΜΑΤΩΝ} καὶ δήμου Ῥωμαίων καὶ]
[ἱε]ρῶν στρατευμάτων ΤΟΥ ❦ ΤΟΥ – – – – – – – – – c. 25 – – – – – – – – – –
ΥΣΤΕΡΑΣΤΟΥ καὶ ἀγωνοθετή[σαντος – – – – – – – – – c. 23 – – – – – – – – – –]
– – – –

Non animadvertit Pap. dimidiam fere partem lapidis a dextra deesse. — V. 1 [ὑπὲ]ρ ὑγιείας κ[αὶ σωτηρί]ας καὶ νείκ[ης] *Phil. Woch.*, ΡΥΓΕΙΑΣΚ . . . . . ΑΣΚΑΙΝΕΙΚ Dem., qui idem supplevit sed ὑγείας praebet || 2 τοῦ καὶ ο(?) . . . . [ἀ]ηττεήτ[ου] *Phil. Woch.*, ΤΟΥΚΑΙΟ . . . . . . ΗΤΤΗ_ Dem., qui τοῦ καὶ . . . . [ἀ]ηττήτ dat || 3 Μάρκου Αὐρηλ[ίου Οὐήρ]ου – – – – – *Phil. Woch.*, ubi admonitum est: '*die durch Striche* (– – –) *angedeuteten Lücken der dritten und sechsten Zeile sind auf der Inschrift ausgekratzt*', ΜΑΡΚΟΥ . Υ ΡΗΛ . . . . ΟΥ – – – Dem., qui idem atque *Phil. Woch.* praebet || 4 σεβαστοῦ, ἀρχιερέως μεγίστου, δημα[ρχικῆς ἐξουσίας] *Phil. Woch.*, ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΛΕΓΙΣΤΟΥ ΔΗ ΜΙ Dem., qui in fin. v. δημ[αρχικῆς ἐξουσίας] dat || 5 [ὑπ]άτου τὸ δεύτερον, πατρὸς πατρίδο[ς] *Phil. Woch.*, ΑΤΟΥΤΟΔΕΥ¯ΕΡΟΝΠΑΤΡϹΣ ΠΑΤΡΙΔΟ Dem., qui idem atque *Phil. Woch.* praebet || 6 .c. 4. λιας – – – – σεβαστῆς καὶ ὑπὲ[ρ] *Phil. Woch.*, ΛΙΑΣ – – – ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΚΑΙΥΤΕΙ Dem., qui idem atque *Phil. Woch.* praebet || 7 [ἱε]ρᾶς συνκλήτου καὶ ἱερῶν στρατευ[μάτων] *Phil. Woch.*, –ΡΑΣΣΥΛΚΛΗΤΟΥΚΑΙΙΕΡΩΝΣΤΡΑΕ Dem., qui tamen idem atque *Phil. Woch.* praebet || 8 [ἱε]ρῶν στρατευμάτων τοῦ + του *Phil. Woch.*, ubi admonitum est: '*an der Stelle des Kreuzes in der vorletzten Zeile ist eine Blume eingemeißelt.*', ΡΩΝΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ + ΤΟΥ Dem. || 9 ὑστέρας(?) τοῦ καὶ ἀγωνοθετή[σαντος] *Phil. Woch.*, . . .c. 7. . . ΤΟΥ ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗ Dem., qui tamen eandem lectionem atque *Phil. Woch.* praebet || 8—9 mea sententia ita intelligendi sunt: ⟨ἕ⟩του⟨ς⟩ ❦ *num.* τοῦ [καὶ *num.* ἱερασαμένου θε] | [ο]ῦ ⟨Σ⟩ε̣βαστοῦ καὶ ἀγωνοθετή[σαντος].

Cum imperator in tit. commemoratus consulatum alterum gessisset, nequit esse Caracalla, qui hunc honorem sex annis ante initium principatus, a. 205 p., adeptus est. Porro quod nominum imperatoris v. 3 reliquum est, cum nominibus sollemnibus Elagabali (Imperator Caesar Marcus Aurelius Augustus) omnino non congruit. Finis autem v. 4 spatium idoneum solum quinque vel sex litteris praebet, quamobrem supplendum est ἕκτον vel ὄγδοον; nam supplementum ἕβδομον plures litteras habere videtur, quam spatio convenit. Severus vero Alexander post consulatu malterum a. 226—228 annos potestatis tribuniciae sextum usque ad octavum peregit, donec consulatum tertium a. 229 obtinuit.

---

142 LICINIVS RVFINVS. Init. mens. Oct. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 1797. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa, cuius frons supra mutila est. In parte superiore quattuor foramina parva pedibus statuae aëneae recipiendis destinata. A. 1,49, l. max. infra 0,725, cr. max. infra 0,625. Vv. 2—13 intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,04, vv. 2—13 0,035, φεῖ 0,06. ΑΕ◇ΣΩ. Vv. 2 et 13 fin. ligg. ο-ν et η-ν. Interv. vv. 1—2 0,105, vv. 2—13 c. 0,015. Ed. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 7 Oct. a. 1906, 1, 38 (Dessau, *Zeitschr. d. Savignyst., Rom. Abt.* 27, 1906, 420; Cagnat, *Rev. arch.*, 4e *sér.*, 9, *Ian.—Iun.* 1907, 358 [*Ann. épigr.*, num 42]; ΘΚΒΑ 5, 9, solos vv. 2—9; tit. integrum Pel. 49, not. 1, α, (2); Robert, Hellenica V 1948, 30). Cf. Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 28; Miltner-Berger, *RE* XIII, 1926, 457, 151; ΜΠ numm. 727 et 828. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. ann. 225—230 p. ἀγαθῇ · ι · τύχῃ
regulae
Λικίννιον
Ῥουφεῖνον
τὸν κράτι-
στον v καὶ
λαμπρότα-
τον v καὶ ἐν-
πειρότατον
νόμων v ὑ-
πατικόν v
Κλαύδιος
Μένων τὸν
εὐεργέτην.

Licinius Rufinus idem est atque Marcus Gnaeus Licinius Rufinus, vir clarissimus et consularis, ille nobilis iurisconsultus, cuius *reguli* saepe in *Digestis* Iustiniani adhibiti sunt. Vide PIR II¹, 283, 163 et Miltner-Berger, loc. cit. Thyatira Lydiae ortus fuit inter amicos principum domus Severianae. Quem συναγορεύσαντα τῇ ἐπαρχείᾳ περὶ τῆς συντελείας τῶν Θετταλῶν honoravit Δομίτιος Εὐρύδικος ὁ Μακεδονιάρχης in tit. Beroeaeo (*Anzeiger* 57, 1942, 176, 9, cum phot.; cf. Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 195—96). Eius vitam optime tractavit Robert, op. cit., 30—34. Vv. 11—12. Claudius Meno I est unus e principibus Thessalonicensium aetate Severiana. Vide stemma ad nr. 185.

---

143 et 144. VALERIVS RVFRIVS IVSTVS.

c. ann. 225—30 p.

143 Ibidem atque nr. 142 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1781. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore duae excavationes pedibus statuae recipiendis destinatae. A. 1,66, l. max. infra 0,745, cr. max. infra 0,62. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. c. 0,03, φεῖ 0,065, v. 14 0,01—0,02. ΑΕЄΗCΩ. V. 10 lig. ν-τ. Interv. 0,015, vv. 13—14 c. 0,055. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 142 cit. 1, 35 (ΘΚΒΑ 5, 10, solos vv. 1—10; tit. integrum Pel. 49, not. 1, α, [1]). Cf. Ziebarth, op. nr. 142 cit. 27; G. Barbieri, *L'Albo senatorio da Settimio Severo a Carino* (193-285), 1952, 226, 1146; ΜΠ numm. 727 et 1252. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

Κ̄ ❦ Οὐαλέριον
Ῥούφριον ❦
Ἰοῦστον ❦ τὸν
κράτιστον
ἀνθύπατον,
ὕπατον ❦ ἁ-
γνῶς καὶ φι-
λανθρώπως
ἡγεμονεύ-

σαντα ❦ Κλαύ-
διος Μένων
τὸν εὐεργέ-
την.
intervallum c. 0,055
εὐτυχεῖτε.

Vv. 1—10 Q. Valerius Rufrius Iustus, vir consularis, munere proconsulis provinciae Macedoniae functus est. 6—9 Vide ad nr. 148, *B*, vv. 5—7. 10—11 Vide stemma huius familiae ad nr. 185. Claudius Meno I filiam Rufrii Iusti proconsulis uxorem duxisse videtur, quamobrem eum *benefactorem* salutat.

---

144 Ibidem 30 Aug. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1788. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore duae excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,40, l. max. infra 0,69, cr. max. infra 0,63. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,035—0,03, φεῖ 0,075, v. 12 0,01. Formae litt. eaedem sunt atque nr. 143. Ligg. Post tempora Papageorgiu superficies frontis valde conlisa est. Interv. 0,015. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 142 cit., 23 Sept. a. 1906, 1, 13 (ΘΚΒΑ 5, 11, solos vv. 1—8; tit. integrum Pel. 49, not. 1, γ). Cf. Ziebarth, loc. nr. 142 cit.; Barbieri, loc. nr. 143 cit.; Μ Π numm. 728 et 1252. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

K̄ ❦ Οὐαλέριον
Ῥούφριον
Ἰοῦστο̣ν̣ ❦
τὸν κ̣ρ̣ά̣τ̣ι̣σ̣τον
ἀνθύ̣π̣ατο̣ν̣,
ὕπατον, ἀσυν-
κρί̣τως ἡ̣γε̣-
μο̣ν̣εύσα̣ντα̣,
Κ̄λ̄ ❦ Μένων
νέος τὸν
συνγενῆ.
ε̣ὐ̣τ̣υ̣χ̣εῖτε.

Litt. lineis subductis insignitae nunc desunt. V. 1 Κ(λαύδιος) Οὐαλέριος Pap., 1906, in ΘΚΒΑ tamen se correxit. 9—11 Est filius Claudii Menonis I. Vide stemma ad nr. 185. 11 Rufrius Iustus fuit avus Claudii Menonis Iunioris.

---

145 SEPTIMIVS AVRELIVS PAVLINVS. Ibidem atque nr. 142 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1782. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa, quae in fronte infra recisa et supra mutila sunt. In parte superiore foramina duo pedibus statuae aëneae infigendis destinata. A. 1,20, l. max. infra 0,64, cr. max. 0,51. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,025, φεῖ 0,04 et 0,055. ΑЄϹΩ. Interv. c. 0,01. Ed. Papageorgiu, op. nr. 142 cit., 1, 9, litt. minusc. (Pel. 53, not. 4; Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 62) et ΘΚΒΑ 13, 38, litt. maiusc. Cf. Ziebarth, loc. nr. 142 cit.; *P I R* I², pag. 321; Μ Π numm. 1283, 1333. 1334. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

τὸν Ἕλληνα καὶ
φιλέλληνα Σεπτί-
μιον · Αὐρ · Παυλεῖ-
νον τὸν κράτισ- ❦
τον ἐπίτροπον
τοῦ Σεβαστοῦ Σω-
σίβιος φιλόσοφος,
Σωσιβίου τοῦ φι-
λοσόφου ὁ υἱός.
vacat

---

146 MESTRIVS SERVILIANVS. Ibidem atque nr. 142 eodem tempore inventa, nunc ΑΓ 66. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et supra acroteriis et acantho exsculptis ornata. Insculpta sunt lateri dextro intra planitiem excavatam et regulis circumdatam ornamentum orbiculatum, lateri sinistro intra planitiem excavatam ἀνάγλυφα σχήματα δυσερμήνευτα. A. 1,525, l. max. infra 0,65. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,03—0,035. ΑΕΟϹΩW. Ligg. permultae. Interv. 0,015, vv. 12—13 c. 0,01. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 142 cit. 1, 1 (Dessau, I. L. S., 9472) et ΘΚΒΑ 6, 25, solos vv. 4—13. Cf. Ziebarth, loc. nr. 142 cit.; Μ. Π. num. 930. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

κατὰ τὸ δόξαν τῇ
κρατίστῃ βουλῇ καὶ

τῷ ἱερωτάτῳ δήμῳ
Γ · Μέστρ · Σερουιλια-
νὸν τὸν ἀξιολογώ-
τατον ἱππῆ Ῥωμαί(ων),
χειλίαρχον σπείρης
πρώτης Μουσουλαμῶν
ἱππικῆς, ἔπαρχον
εἴλης ἱππέων ἀριθμοῦ
Παλμυρηνῶν Πορο⟨λ⟩υσ-
σηνῶν, Ἀντώ· Πούβλιος
τὸν πατρῷον ❦

V. 6 fin. ΡΩΜΑΙ lap. 6—9 Putat Dessau cohortem eandem esse atque *cohortem I Flaviam Musulamiorum* (CIL XVI 56), quae a. 107 p. Caesareae Mauritaniae stationem habuit. Sed haec cohors *equitata* appellata non est. Suspicor cohortem in tit. commemoratam s. III p. alicubi in Dacia militavisse. 9—11 Vide Rowell, *R E* XVII, 1937, 1335. 11 ΠΟΡΟΔΥΣ lap. 12 Sic lap. et Dessau. Ἀντώ(νιον) Πούβλιον Pap. a. 1906, sed lectionem bonam a. 1907 praebuit. 13 Vox πατρῷος hic est eiusdem significationis atque πατρυιός, *vitricus*.

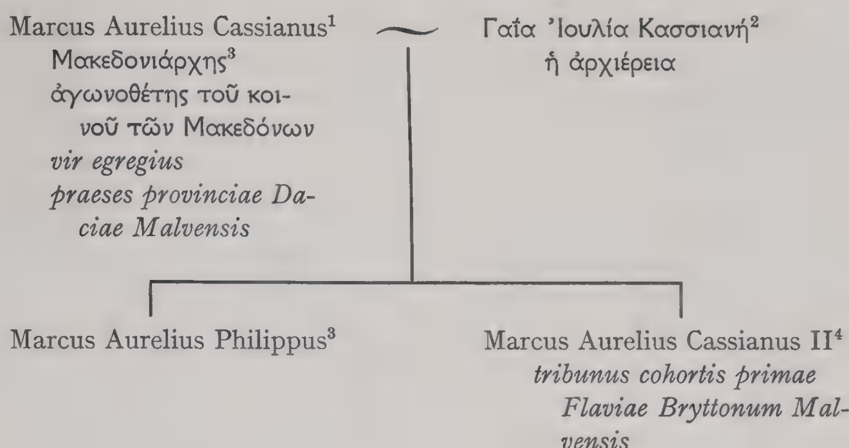
147 AVRELIVS CASSIANVS. 20 Mart. a. 1894 exscripsit Mordtmann, qui lapidem in muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inaedificatum vidit; 30 Aug. a. 1906, hac parte muri diruta, lapis effossus est. Nunc ΜΘ 1808. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa. Cymatia antica excisa sunt. In parte superiore foramina pedibus statuae aëneae infigendis destinata. A. 1,315, l. max. infra 0,75, cr. max. 0,525. Vv. 2—11 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,06, vv. 2—10 0,04, v. 11 0,025. V. 5 fin. lig. T-R. Interv. vv. 1—2 0,08, vv. 2—10 0,02—0,025, vv. 10—11 0,01. Edd. Mordtmann, *Arch.-epigr. Mitt.* 17, 1894, 117, 1 (Cagnat, *Rev. arch.*, 3e sér., 25 *Jul.-Déc.* 1894, 388 [*Ann. épigr.* num. 112]; CIL III, suppl. 2, 13704; Dessau, I.L.S., 9009) et litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 142 cit. 1, 19. Cf. *P I R.*² I 299 et 1476; Μ. Π. numm. 239, 240, 270. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p. B ❦ F
regulae
M̄ · Aurel · Cassi-
anum · v(irum) · e(gregium) · prae-
sidem · prov(inciae) · Daciae
Malvensis patrem
karissimum · ❦
M̄M̄ · Aurell · Phi-
lippus et · Cassia-
nus · trib(unus) · coh(ortis) · I ·
F(laviae) · m(illiariae) · Bryttonum
❦ v Malvensis vvvv ❦

V. 1 *B(ona) F(ortuna)* Dessau || 5 fin. PATREM lap. || 9 Recte adnotat Mommsen: '*tribunus cohortis filius alter solus videtur fuisse, neque enim probabile alterum alteri successisse*' || 11 Admonet Mommsen: '*cohorti pro solita forma* quae est in provincia illa *agnomen dari ab ea provincia ductum praeterea quod sciam sine exemplo est*'. Sed vide nr. 146, vv. 11—12.

Cohors vv. 9—11 commemorata sine dubio eadem est atque *I Flavia Augusta Britannica milliaria civium Romanorum*, quae in provincia Dacia a. 110 p. Porolissi castra habuit. Vide Nesselhauf, CIL XVI suppl. 222, 163, cum not. 2. Init. s. III p. in regionem meridianam Daciae, quae agnomen *Malvensis* a colonia *Malvense* traxit, videtur translata esse.

Aurelius Cassianus fuit nobilis Macedo qui officiis Μακεδονιάρχου et ἀγωνοθέτου τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδόνων in concilio provinciali Beroeae consistenti functus est. Vide titt. Beroeaeos edd. *Anzeiger* 67, 1942, 175, 3, et 178, 17. Kanatsulis, Μ. Π. num. 241, non recte alium *praesidem Daciae Malvensis*, alium Μακεδονιάρχην esse voluit. Stemma:

1 Nr. 147; *Anzeiger* 175, 3, et 178, 17, vv. 8—10. 2 *Anzeiger* 178, 17. 3 Nr. 147, vv. 7—8. 4 Nr. 147, vv. 7—11.

148 AVRELIVS ATTINAS. Ibidem atque nr. 142 init. mens. Oct. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1809. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore foramina pedibus statuae infigendis destinata. A. 1,765, l. max. infra 0,90, cr. max. infra 0,70. Tit. *A* in fronte arae exaratus. Vv. 3—17 intra planitiem excavatam et regulis circumdatam dispositi sunt. Litt. a. v. 1 0,025, v. 2 c. 0,02, vv. 3—16 0,035—0,04, φεῖ 0,095, v. 17 c. 0,03. ΑΕϹΩ. Ligg. nullae. Interv. vv. 1—2 0,055, vv. 2—3 0,025, vv. 3—17 c. 0,01. Tit. *B* in latere dextro sub cymatiis superioribus exaratus est et vestigia coloris rubri conservat. Litt. a. 0,035—0,045, φεῖ c. 0,075. Interv. c. 0,015. Formae litt. eaedem atque in tit. *A* praeter Є et Ϲ. V. 6 fin. lig. ο-σ. Litt. minusc. edd. Papageorgiu vv. 2—11 et 13—17 tit. *A* op. nr. 142 cit., 7 Oct. a. 1906, 1, 41 (ΘΚΒΑ 3, 8 solos vv. 3—10), vv. 1 et 12 tit. *A* et tit. *B* op. cit., 21 April. a. 1907, 1, et Peek, *Ath. Mitt.* 66, 1941, 65, 12 (L. Robert, Hellenica IV 1948, 40 cum not. 6). Cf. Ziebarth, op. nr. 142 cit., 27; PIR² I, numm. 1462 et 1579; G. Barbieri, *L'Albo Senatorio da Settimio Severo a Carino (193—285)*, 1952, 255, 1467 et 258, 1476; Μ. Π. numm. 215 et 260. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

A

c. med. s. III p. *folium* ὁ αἰδέσιος *folium*
ἀγαθῆι ᵛ τύχηι *in regula*
Μ̄ Αὐρ< 'Αττίναν
τὸν λαμπρ< σε-
μνῶς καὶ ἀδια-
βλήτως ἡγεμο-
νεύσαντα καὶ
μαρτυρηθέν-
τα ὑπὸ τῆς ἐ-
παρχείας *folium*
Αὐρ'< Πόντιος
Νεικίας ὁ κρ<
συνκλητικὸς
τὸν ἴδιον εὐ-
εργέτην καὶ ἀ-
ληθῆ φίλον.
εὐτυχῶς.

B

'Αττίνα · τίς σε | ἄνστησε; ❦ Μα|κηδόνες< ἀν|θ' ὅτου φράζαι · ||
ἀνθ' ὑγιοῦς γνώ|μης ❦ ᵛ καὶ χερὸς | ᵛ ἁγνοτάτης. *folium*

Titt. ab eodem quadratario atque nr. 195 et nr. 196 exarati sunt.

Tit. *A*. V. 1 Putat Barbieri (num. 1467) vocem αἰδέσιος *signum*, quod dicunt, M. Aurelii Attinae esse. Mihi quidem verisimilius videtur esse adiectivum eiusdem significationis atque αἰδέσιμος de Attinae provinciae Macedoniae bona administratione usurpatum. 3—7 Subiecit Groag, PIR² I num. 1462, quem Barbieri, loc. cit., secutus est, Aurelium Attinam, virum clarissimum, '*probabiliter ex posteris Aur(elii) Attinae*, ἀρχιερέως, ἄρχοντος Σαιττηνῶν, *qui nominatur in nummis cusis aetate Elagabali, Br. Mus. Lydia* 222, 52. 55' oriundum esse. Vide tamen Hoffmann, 194, qui demonstravit nomen proprium 'Αττίνας Macedonicum esse. Cf. Russu, 178. Fieri

igitur potest ut M. Aurelius Attinas e Macedonia, fortasse etiam e Thessalonica oriundus sit. 4—7 Cf. nr. 143, vv. 6—10, et nr. 144, vv. 6—8. 8—10 Vide Robert, Hellenica III 1946, 21—23. 11—13 Haud dubie Aurelius Pontius Nicias senatorius Thessalonicensis fuit.

Tit. *B*. Est dedicatio concilii provincialis, quod dicebant κοινόν Macedonum. 5—7 Commentatur Robert, loc. cit.: '*Des inscriptions et des décrets honorifiques attestent l'usage de* ὑγιής, ὑγιῶς, *signifiant "intègre", pour des fonctionnaires, des juges, de* ὑγιέστατος *pour des gouverneurs romains*'.

---

149 AEMILIVS SVLLECTINVS. Ibidem atque nr. 142 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1777. Ara marmoris leucophaei, cuius angulus superior sinister deest, cymatiis instructa et supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,56, l. max. infra 0,82, cr. max. infra 0,745. Vv. 2—11 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 c. 0,04, vv. 2—11 0,045, φεῖ 0,07. Α Α Ɛ Ⲏ Ϲ Ω. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,10, vv. 2—11 c. 0,02. Litt. minusc. ed. Papageorgiu, op. nr. 142 cit., 7 Oct. a. 1906, 1, 31 (ΘΚΒΑ 6, 23 solos vv. 6—9). Cf. Ziebarth, loc. nr. 142 cit.; PIR[2] I, num. 408; Μ. Π. numm. 67 et 237. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.

ἀγαθῇ τύχῃ
regulae
κατὰ τὸ δόξαν
τῇ κρατίστῃ
βουλῇ καὶ τῷ
ἱερωτάτῳ δή-
μῳ · Αἰμίλιον Συν-
λεκτεῖνον,
τὸν κράτιστον
ταμίαν, Αὐρήλιος
Ἰσίδωρος, τὸν
φί ᵛ λον.

Vv. 6—9 Cum quaestor urbis semper ταμίας τῆς πόλεως et quaestores iuvenum ταμίαι τῶν νέων (vide nr. *133, vv. 16—17) appellentur, dubium non est, quin Aemilius Sullectinus quaestor proconsulis Macedoniae fuerit. Verisimile autem est eum filium vel fortasse nepotem L. Aemilii Sullectini, praefecti classis Ravennatium (PIR[2] I, num. 408), fuisse qui in tit. Lugdunensi (CIL XIII 1770) s. II vel in. s. III p. invenitur. 9—10 Est ille nobilis Thessalonicensis qui c. a. 250 p. officiis ἀρχιερέως municipalis et ἀρχιατροῦ fungebatur. Vide nr. 163, vv. 24—26, et nr. 176, vv. 8—11. — Cognomen Συνλεκτεῖνος ex adiectivo Graeco σύλλεκτος ortum est.

---

150 CLAVDIVS MAGNVS. Ibidem atque nr. 140 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1773. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa, supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,77, l. max. infra 0,78, cr. max. 0,76. Vv. 2—18 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. c. 0,03. Α Ɛ Σ Ω. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,105, vv. 2—18 0,01, vv. 18—19 c. 0,015. Litt. minusc. ed. Papageorgiu, op. nr. 142 cit., 1,25 (solos vv. 12—19 ΘΚΒΑ 6, 24, et Tafrali, *Thess.*, 40, not. 1; tit. integrum Pel. 84, not. 5). Cf. Ziebarth, op. nr. 142 cit. 28; PIR[2] II, num. 919; Μ. Π. numm. 524 et 725. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

med. s. III p.

ἀγαθῆι τύχηι
regulae
κατὰ τὸ δόξαν
τῇ κρατίστῃ βου-
λῇ καὶ τῷ ἱερω-
τάτῳ δήμῳ τῆς
λαμπροτάτης
μητροπόλεως
καὶ κολωνείας
καὶ τετράκις νε-
ωκόρου Θεσσα-
λονικέων πό-
λεως · Τιβ · Κλαύ-
διον Μάγνον
τὸν κράτιστον
καὶ στολάρχην
Ζώσιμος οἰκο-
νόμος τῆς πό-
λεως τὸν εὐερ-
γέτην. *in regula*

Propter urbem *quater neocorum* appellatam titulus med. s. III adsignandus est, non autem posteriori anno 253 p., vide ad nr. 167. Vv. 12—15 Tiberius Claudius Magnus, vir egregius, officio praefecti classis functus est. Nota tit. Perinthium (CIL III, suppl. I, 7327), qui testificatur *cl(assem) pr(aetoriam) Mis(enensem) p(iam) v(indicem) Phi-*

lip(pianam) in Propontide per annos medios s. III subsistentem. Qui adventus classis Romanae in maria Graeca haud dubie bello Gothico effectus est.

Subiecit Stein (PIR² loc. cit.) dubitanter sane Claudium Magnum eundem esse atque Ti. Claudium Magnum, Ti. f., Quirina, qui a. 107 p. praefectus cohortis quartae Sugambrorum fuit, sed hoc propter tempus tit. Thessalonicensis stare non potest. Nota autem tit. Aquileiensem mens. Aug. a. 256 p. a G. Brusinio, *Collection Latomus* 44, 1960, 219—27, editum: [ἀγαθ]ῇ τύχ[ῃ| – – – τῇ π]ατρίῳ θεᾷ ᾿Αρτ[έμιδι]| εἰς δόξαν [μ]εγ[ά]λην τῆς λαμπρο|τάτης ᾿Ακυλειησίω[ν] πόλεως καὶ τοῦ συν||εδρίου τῶν περὶ τὴν θεὰν Νεμεσιακῶν | *vacat* κυναγετῶν *vacat* | Τιβ. Κλαύδιος Μάγνος ᾿Εφέσιος | καὶ βουλευτὴς τῆς ᾿Ακυλειησίων πόλε|ως, τοῦ συνεδρίου πάτρων, τὰς στοὰς || τοῦ ναοῦ λίθῳ ποικίλῳ σκουτλώσας | καὶ ζωγραφήσας ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλω|μάτων ἐκόσμησα καὶ ἀφειέρωσα. | καθιερώθη τὸ ἔργον ἰδ(οῖς) Αὐγούστ(αις) | Μαξίμ[ῳ κ]αὶ Γλαβρίωνε ὑπάτοις. || *Tib(erius) Claud(ius) Magnus | dom(o) Ephesius, dec(urio) c[ol(oniae) Aquileiae*? – –]. Sequuntur reliquiae unius vel duorum vv. Colonia Aquileia ab urbe Ravenna non longe distat, et factum esse potest, ut Tiberius Claudius Magnus, Ephesius et Aquiliensis, classi Ravennatium praefuerit et idem sit atque praefectus classis a civitate Thessalonicensium honoratus.

---

151 AVRELIVS VALENTINVS. Inventa 7 Mart. a. 1892 in sepulcreto τῆς ῾Αγίας Παρασκευῆς inter septentriones et occidentem a muro occidentali urbis sito, nunc deperdita. Stela ornata aëtomate rosam complectenti, secundum in usum vocata ut tegeret sepulcrum Christianum antiquum, quod ossa trium corporum acephalorum continebat. A. 1,21, l. 0,47, cr. 0,18. Tit. regulis circumdatus est. ΑΛΔЄΜϹѠ. Ligg. v. 7 fin. η-ν, v. 9 fin. ω-ν. In vv. 1, 11, 12 litt. maiores. Ex schedis Papageorgiu ed. litt. minusc. *Ath. Mitt.* 25, 1900, 117 (Cagnat, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 37, *Jul.-Déc.* 1900, 504 [*Ann. épigr.*, num. 169]; L. Robert, Mnemosyne, ser. tert. 5, 1937, 302; H. Pflaum, *Le Marbre de Thorigny* [*Bibliothèque de l'École des Hautes Études, Sciences historiques et philologiques, Fasc.* 292], 1948, 57) et ed. Papageorgiu, Λόγος ῾Ρηθείς, 1900, 10—11. Cf. M. Π. num. 256. Exstant in academia schedae a Papageorgiu 19 Nov. a. 1899 missae, quae delineationem tit. accuratissimam, textum, commentarium praebent. 23 Iun. a. 1938 in sepulcreto lap. diutius quaesivi sed invenire nequivi.

a. 268—69 p. ἀγαθῆι τύχηι.
Αὐρήλιον Οὐαλεντεῖ-
νον τὸν διασημότα-
τον τριβοῦνον Βαταό-
νων καὶ διέποντα τὰ
μέρη τῆς ἡγεμ ᵛ ο-
νίας · τὸν κτίστην
ἡ λαμπροτάτη
Θεσσαλονεικέων
{ἡ} πόλις. *folium*
εὐτυχῶς
Γ
Ζ
Τ

Vv. 2—4. Nota simplicem tribunum cohortis auxiliaris gradu equestri altissimo *viri perfectissimi* fructum esse. 4—5 Probabiliter praefuit Valentinus *cohorti primae Batavorum milliariae piae fideli*, quae per s. II p. usque ad in. s. III Certeiae in Dacia Porolissensi ad viam militarem Napoca Porolissum ducentem castra habuit. Vide W. Wagner, *Die Dislokationen der römischen Auxiliarformationen in den Provinzen Noricum, Pannonia, Moesien und Dakien von Augustus bis Gallienus* [*Neue Deutsche Forschungen, Abteilung alte Geschichte, Band* 5] 1938, 92—94. De forma ethnici vide Robert, loc. cit. Vv. 5—7 I. e. 'agentem vices praesidis'. Tribunus Batavorum officiis proconsulis provinciae Macedoniae fungebatur. Cf. tamen tit. Philippensem, P. Collart, *Philippes, Ville de Macédoine*, 1937, 314, not. 1, c. a. 283 p., *Aur. Nestor v(ir) p(erfectissimus), praes(es) prov(inciae) Maced(oniae)*. 10 ΗΠΟΛΙϹ Pap. Inter vv. 11 et 12 signa nonnisi ornamenta esse admonet Pap. in schedis: τὸ ἄνω ἄρα τοῦ γράμματος (i. e. litt. ταῦ v. 12) σημεῖον εἶναι κοσμήματα, τὸ πρῶτον φύλλου μίσχος. 12 Litt. ταῦ est numerus annum trecentesimum aerae Augustae indicans, a. 268—69 p. Pflaum ab editione tit. in *Ath. Mitt.* seductus signa, quae sunt inter vv. 11—12, numeros ϛξ habet; itaque putat numerum ϛξτ aerae provincialis esse et tit. a. 218—19 initio principatus Elagabali attribuit. Sed tunc temporis tribunum cohortis auxiliaris munera proconsulis gessisse mirum est. Stein tamen in epistula Pflaumio missa (*Bull. épigr.* 1949, num. 94) argumentatur annum aerae Augustae esse, i. e. a. 337—38 p. Sed lectio bona in schedis Papageorgiu servata demonstrat annum sine dubio a. 268—69 p. esse.

A. 268 Thessalonica a Germanis ferociter oppugnata est. Vide Zosim. I 43 1: – – – Κασσάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν (Germani). μηχανὰς δὲ

τοῖς τείχεσι προσαγαγόντες καὶ παρὰ βραχὺ τοῦ ταύτας ἑλεῖν ἐλθόντες propter adventum imperatoris discesserunt, et Hist. Aug., vit. Claud., 9. 8: *pugnatum apud Thessalonicenses, quos Claudio absente obsiderant barbari.* Haud dubie Aurelius Valentinus, vir perfectissimus et tribunus Batavorum, qui et vices proconsulis Macedoniae gerebat, *conditor* (κτίστην, v. 7) a Thessalonicensibus salutatus est propter urbem post oppugnationem barbarorum restauratam. Factum esse potest, ut Aurelius Valentinus ipse Thessalonicam contra Germanos feliciter defenderit. Credo autem eum alium esse atque illum fere ignotum *Valentem Thessalonicum* (Ammian. 21, 16, 10 ed. Clark [*thessalonici* VV, *tbesanici* b ex o]) PIR[1] III, V num. 7, qui per tempora Gallieni in *Tyrannis Triginta* fuisse dicitur.

Verisimile est stelam adhibitam esse ad tegendum sepulcrum Christianorum qui in persecutione Galerii necati sunt.

---

152 HONORES IMPERATORVM. In sepulcreto antiquo sito in regione urbis Βαρδαρίου, quam dicunt, inventa, nunc ΜΘ 795. Pars superior stelae marmoris leucophaei supra aëtomate inciso, intra quod orbis, et acroteriis insculptis ornata. A. max. 0,49, l. 0,77, cr. 0,08. Litt. a. v. 1 0,045—0,05, in init. v. εἱ 0,052, v. 2 c. 0,04. ΑΕΣΩ. Interv. 0,02—0,025. *Ect. Phot.*

s. III vel init. IV p.

εἰς τειμὴν τῶν
με⟨γί⟩στων καὶ θειο-
[τάτων Αὐτοκρατό]-
[ρων – – – – – – – –]
– – –

V. 2 ΜΕΠΣΤΩΝ lap.

B. HONORES SACERDOTVM ET AGONOTHETARVM DIVI FVLVI

Lapides nr. 153—170 omnes inventi sunt a. 1927 secundum in usum vocati ut tegerent aquaeductum aetatis Byzantinae ad Viam Κασσάνδρου inter Vias Ἁγίας Σοφίας et Ἁγίου Νικολάου situm, distantem tantum c. 200 metra inter septentriones et orientem ab ecclesia S. Demetrii, i. e. situ antiqui stadii et gymnasii urbis.

153 MARINIANVS PHILIPPVS II ΝΕΟΣ I. ΜΘ 1698. Ara marmoris leucophaei a tergo mutila a. 1,485, l. 0,43, cr. max. 0,18. Vv. 2—22 tit. exarati sunt intra planitiem excavatam et regulis circumdatam quarum pars dextra inter vv. 5 et 17 excisa est ut fines vv. reciperentur. Litt. a. c. 0,025, φεῖ c. 0,05. ΑΕϾΟϹΣ. Ligg. permultae. Interv. vv. 1—2 0,10, vv. 2—20 c. 0,007, vv. 20—21 0,035, vv. 21—22 c. 0,008. Ed. Pel. 56, 9, cum phot. 106, 18 (Robert, Hellenica II 1946, 39, 1). Cf. Μ. Π. numm. 878, 879, 1418, 1421, 1422. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 219—20 p.

ἡ πατρὶς
regulae
τὸν · ἱ · ερέα
κὲ ἀγωνοθέ-
την · θεοῦ
Φούλβου
Μαρεινιανὸν
Φίλιππον νέ-
ον · Μαρεινια-
νοῦ Φιλίππου
τοῦ Μακεδονι-
άρχου καὶ Φλαβιανῆς
Νεπωτιανῆς Μακεδονιαρχίσ-
σης · υ · ἱόν, ἔκ-
γονον δὲ Φλα-
βιανοῦ Μάγνου τοῦ
ἀρχιερέως καὶ
Φλαβιανοῦ Ἀν-
τιγόνου τοῦ
ἀρχιερέως
ἀδελφιδῆ.
intervallum 0,035
ἐν τῷ ανσ' Σεβ
ἔτει.

Vide stemma ad nr. 163.

---

154 CANINIVS DOCIMVS. ΜΘ 1699. Ara marmoris leucophaei infra et a partibus postica et antica superiore mutila, a. max. 1,04, l. 0,41, cr. max. c. 0,18. Vv. 2—11 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,03, φεῖ 0,08. ΑΑΕΕΟϹШ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,08, vv. 2—3 0,015, vv. 3—4 0,025, vv. 4—8 0,03, vv. 8—10 0,025, vv. 10—11 0,02. Edd. Pel. 58, 10, cum phot. 107, 19 (Robert, op. nr. 153 cit. 39, 2) et litt. minusc. Oliver, *The Sacred Gerusia*, 1941, 165, 54. Cf. Μ. Π. num. 679. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 221—22 p.

ἡ πατρὶς
regulae
· Μ · Κανίνι-
ον Δόκι-
μον, ἱερῆ
θεοῦ Φούλ-
βου καὶ
ἀγωνο-
θέτην
ἐν τῷ $\overline{\gamma\nu\sigma}$
$\overline{\Sigma\epsilon\beta}$ ἔτει Ꮣ
[γ]ẹρọυ̣σ̣ι
– – –

Vv. 3—4 Nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann, 207, et Russu, 184 || 5 fin. ΦΟΥ^ lap. || 11 Sic lap., [γε]ρουσ . . . . . Pel., [γε?]ρο̣υσι- Robert, [γε]ρουσι Oliver.

155 VALERIVS IVSTVS. ΜΘ 1700. Ara marmoris leucophaei supra et a tergo mutila a. max. 1,31, l. 0,375, cr. max. 0,20. Vv. 2—18 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,035—0,03, φεῖ 0,075, vv. 18 et 19 0,02. ΑΕΣΩ. Vv. 4 et 14 fin. ligg. ο-ν et ν-η. Interv. vv. 1—2 0,085, vv. 2—17 c. 0,01, vv. 17—18 0,02, vv. 18—19 0,035. Ed. Pel. 58, 11, cum phot. 108, 20 (Robert, op. nr. 153 cit., 39, 3). Cf. Μ. Π. numm. 786, 1039, 1047. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 233—34 p.

ἡ πατρὶς
regulae
Μ · Οὐα-
λέριον
·'Ι · οῦστον,
ἱερέα καὶ
ἀγωνο-
θέτην
θεοῦ Φούλ-
βου, υἱὸν
Μ. Οὐαλερί-
ου Οὐάλεν-
τος ạπὸ
στρατειῶν
καὶ Κορνη-
λίας Πολυ-
χαρμίδος,
ἱερασάμε-
νον *in regula*
ἐν τῷ εξσ ἔτει.

Vv. 12—13 ἀπὸ στρατειῶν est *a militiis*. Cf. nr. 174, vv. 11—12. M. Valerius Valens honore equitis Romani fructus est. 19 Nota adiectivum Σεβαστῷ deesse.

156 PETRONIVS RVFINVS II. ΜΘ 1701. Ara marmoris albi supra, infra, a tergo mutila, a. max. c. 0,64, l. 0,39, cr. max. c. 0,20. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. vv. 1—10 0,03—0,035, φεῖ 0,55, v. 11 0,015. ΑΕ◇Σ. Ligg. permultae. Interv. vv. 1—10 c. 0,013, vv. 10—11 0,03. Vv. 1 et 2 vestigia coloris rubri exhibent. Ed. Pel. 58, 12, cum phot. 108, 21 (Robert, op. nr. 153 cit. 39, 4). Cf. Μ. Π. numm. 1149 et 1150. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

– – – –

inter ann. 229—33 vel 234—38 p.

vestigia litterarum
Πετρώνιον ῾Ρου-
φεῖνον · υ · ἱὸ[ν]
Πετρωνίου ῾Ρουφεί̣-
νου · ἱ · ερῆ καὶ ἀ-
γωνοθέτην
θεοῦ Φούλβου
· ἱ · ερειτευσά̣-
μενον ἐν τῷ
. ξ̣σ · ἔτει.
intervallum 0,035
[εὐτ]υ̣χῶς.

157 ISIDORIANVS AVRELIVS ISIDORVS. ΜΘ 1702. Ara marmoris leucophaei supra et a tergo mutila, a. max. 1,29, l. max. c. 0,445, cr. max. c. 0,18. Vv. 2—16 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,03, ad marginem dextrum tit. litt. nonnullae tantum 0,02—0,025, φεῖ 0,05, v. 15 c. 0,02. ΑΕΣΩ. V. 16 ЄϹѠ. Ligg. Interv. 0,01—0,015, vv. 15—16 c. 0,03. Ed. Pel. 59, 13, cum phot. 109, 22 (Robert, op. nr. 153 cit. 39, 5). Cf. Μ. Π. numm. 646 et 647. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 238—39 p.

[ἡ πατρὶς]
regulae
· 'Ι · σιδωρια-
νὸν Ạὐρή-
λιον 'Ισίδω-
ρον, 'Ισιδω-
ριανοῦ Αὐ-

ρηλίου Ἰού-
στου βου-
λευτοῦ υ-
ἱόν, ἱερασά-
μενον καὶ
ἀγωνοθετή-
σαντα θεοῦ Φούλ-
βου ἐν τῷ οσ̄ Σε-
βαστῷ ἔτει.
intervallum c. 0,03
εὐτυχῶς.

---

158 STATILIVS THEODORVS. ΜΘ 1793. Ara marmoris leucophaei supra et a tergo mutila, a. max. 1,38, l. max. 0,34, cr. max. c. 0,125. Vv. omnes intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,025—0,03, φεῖ 0,045. A◇Σ℞. Ligg. Interv. c. 0,01, vv. 21—22 0,035. Superficies arae aqua mananti corrosa est. Ed. Pel. 59, 14, cum phot. 110, 23 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 6). Cf. M. Π. numm. 276, 1313, 1314. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

regulae
a. 239—40 p.
ἡ πατρὶς
Τίτον Στα-
τίλιον Θε-
όδωρον,
Τίτου Στα-
τιλίου Οὐ-
αλεντίω-
νος τοῦ
καὶ Ξυστοῦ
καὶ Αὐρηλί-
ας Ἰσιδώ-
ρας υἱόν,
ἱερασάμε-
νον καὶ ἀ-
γωνοθε-
τήσα̣ντα
θεοῦ Φούλ̣-
βου ἐν τῷ
αοσ v Σε-
βαστῷ
ἔτει ϛ
intervallum 0,035
εὐτυχῶς.

In summo lap. supra regulas suspicor voces ἀγαθῆι τύχηι exaratas fuisse. Vide stemma ad nr. 207.

159 FLAVIVS AELIANVS SEMPRONIVS DRACO. ΜΘ 1704. Ara marmoris leucophaei infra et a tergo mutila. Cymatium anticum superius defractum est. A. max. 1,135, l. max. 0,43, cr. max. 0,20. Vv. 3—19 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,025—0,02, φεῖ c. 0,055, v. 19 0,015. ΑΕΣΩ. V. 19 ЄϹѠ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,025, vv. 2—3 0,015, vv. 3—18 c. 0,008, vv. 18—19 0,035. Ed. Pel. 60, 15, cum phot. 111, 24 (Robert, op. nr. 153 cit., 40, 7). Cf. M. Π. numm. 1426, 1450, 1452. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 240—41 p.
ἀγαθῆι τύχηι.
ἡ πατρὶς *in regula*
Φλάβιον Αἰ-
λιανὸν Σεν-
πρώνιον Δρά-
κοντα, τὸν ἱ-
ερέα καὶ ἀγω-
νοθέτην θε-
οῦ Φούλβου, υἱὸν
Φλαβίου Σεν-
πρωνίου Αἰλιανοῦ
καὶ Φλαβίας
Αἰλιανῆς Σεν-
πρωνίας Ἀρ-
τεμιδώρας,
ἱερασάμενον
ἐν τῷ βοσ Σε-
βαστῷ ἔτει.
intervallum 0,035
εὐτυχῶς.

Vide stemma ad nr. 164.

---

160 – – TIVS MINVCIANVS HERMES. ΜΘ 1705. Ara marmoris leucophaei supra et a tergo mutila, a. max. c. 1,38, l. 0,365, cr. max. c. 0,20. Pars servata tit. regulis circumdata est. Litt. a. 0,03, φεῖ 0,05. ΑΕΣϹΩW. Interv. 0,015. Ed. Pel. 61, 16, cum phot. 112, 25 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 8). Cf. M. Π. numm. 40 et 943. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

– – – –
a. 242—43 p.
/ . . c. 5—6 . . . .
τιο̣ν [Μι]-
νουκκι-
ανὸν Ἑρ-
μῆν, ὑὸν

Αἰλίου
Μαξίμου,
ἱερασάμε-
νον καὶ
ἀγωνο-
θετήσαν-
τα θεοῦ
Φούλβου
ἐν τῷ
δοσ Σεβα-
στῷ ἔτι.
vacat

Vv. 1—2 Fortasse Α̣[ὔλον Πόν]|τιον.

---

161 – – EVTYCHIANVS. ΜΘ 1706. Pars inferior arae marmoris leucophaei nunc decolorati a tergo mutila, a. max. 1,22, l. max. 0,42, cr. max. c. 0,18. Pars servata tit. regulis circumdata est. Litt. a. 0,03—0,035, φεῖ 0,06, v. 13 c. 0,027. ΑΕΣΩωΔ. Vv. 4 et 8 fin. ligg. η-ν et ο-υ. Interv. vv. 1—12 0,015, vv. 12—13 c. 0,04. Ed. Pel. 61, 17, cum phot. 113, 26 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 9). Cf. Μ. Π. numm. 493 et 609. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

– – – –
a. 243—44 p. Ẹὐτ̣υχ̣[ια]-
νόν, ἱερέ-
α καὶ ἀγω-
νοθέτην
θεοῦ Φούλ-
βου · υἱὸν
Ἰουλίου Πα-
ραμόνου,
ἱερασάμε-
νον ἐν τῷ
· ε̅ · ο̅ · σ̅ · Σεβα-
στῷ ἔτει.
intervallum c. 0,04
εὐτυχῶς.
vacat

---

162 MARCIVS DIOSCVRIDES. ΜΘ 1707. Ara marmoris leucophaei nunc decolorati supra et a tergo mutila, a. max. 1,36, l. supra 0,47, cr. max. 0,15. Pars servata tit. regulis nunc valde mutilis circumdata est. Litt. a. vv. 2—3 0,04, vv. 4—20 0,035, φεῖ 0,065. ΑΕЄΣϹΩΔ. V. 20 Є. Ligg. Interv. 0,01, vv. 19—20 0,015. Ed. Pel. 62, 18, cum phot. 114, 27 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 10). Cf. Μ. Π. numm. 643, 885, 887. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 246—47 p. [ἀγαθῆι τύχηι].
[*regulae*]
[ἡ Θεσ]σ̣[αλο]-
[νει]κ̣αίων μη-
τ̣ρόπολις
κ̣αὶ κολωνεί-
α καὶ · δ̅ νεω-
κόρος, ἡ πατρίς,
[Μ]άρκιον Διο-
σκουρίδην,
ἱ̣ερέα καὶ ἀγω-
νοθέτην θε-
οῦ Φούλβου,
υἱὸν Μαρκίου
Ἀθηναγόρου
πολειταρχικοῦ
καὶ Ἰουνίας Βω-
τιανῆς, ἱερα-
σάμενον ἐν
τῷ · η̅ · ο̅ · σ̅ · Σεβα-
στῷ ἔτει.
εὐτυχεῖτε.

V. 2 Vestigium litt. σίγμα non legit Pel. Vide stemma ad nr. 197.

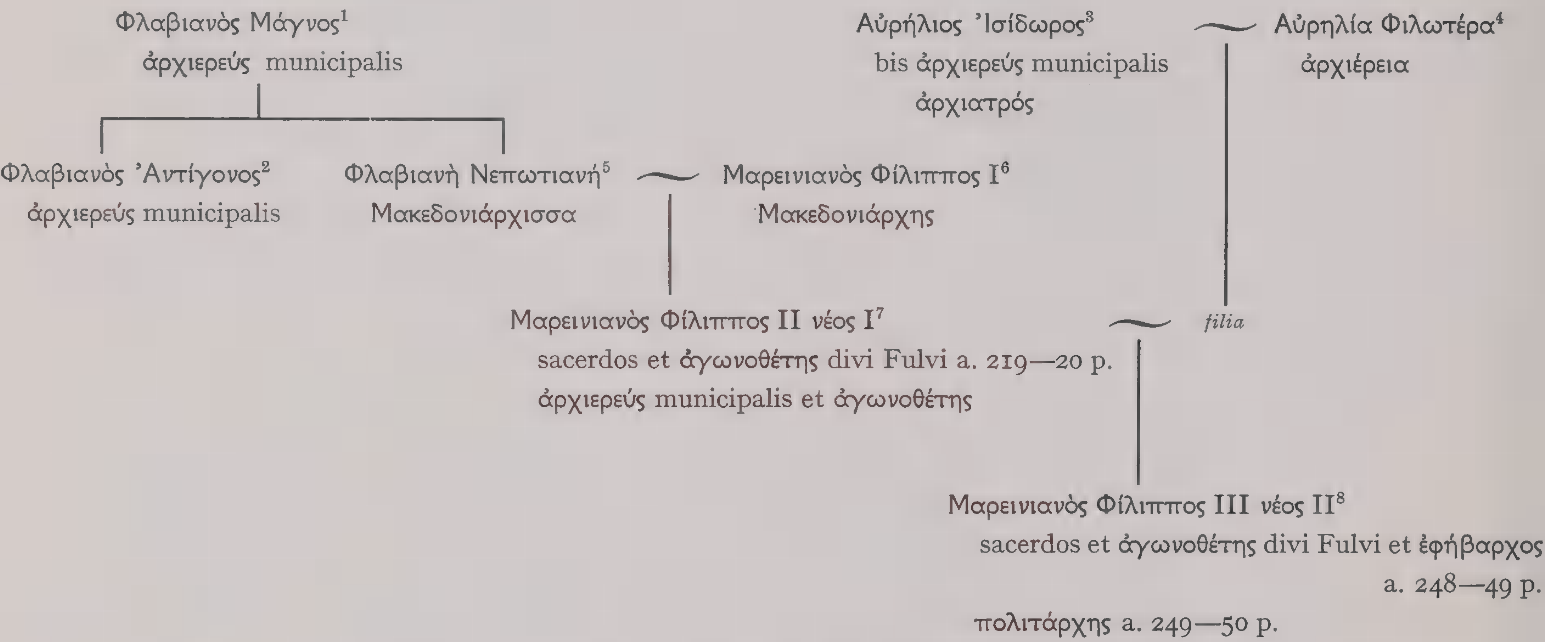
163 MARINIANVS PHILIPPVS III ΝΕΟΣ II. ΜΘ 1708. Ara marmoris leucophaei supra et a tergo mutila, a. max. 1,24, l. max. 0,50, cr. max. 0,20. Vv. 1—25 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. vv. 1—4 0,03—0,035, φεῖ c. 0,05, vv. 5—27 0,02—0,025, v. 28 0,015. ΑΣΩΔ. Ligg. Interv. 0,005—0,01, vv. 27—28 0,03. Ed. Pel. 62, 19, cum phot. 115, 28 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 11). Cf. Μ. Π. numm. 236, 878, 879, 880. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 248—49 p. [ἡ πατρὶς]
[*regulae*]
[τὸν ἱερέα καὶ]
[ἀγωνοθέτην]
[θεοῦ Φούλβου]
[Μαρεινιανὸν]
Φίλιππον
νέον, ἱερασά-
μενον ἐν τῷ · π̅σ̅ ·

Σεβαστῷ ἔτει
καὶ ἐφήβαρχον
γενόμενον ἐν
τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ
πολειτάρχην απσ̄, a. 249—50 p.
υἱὸν Μαρειανοῦ
Φιλίππου τοῦ ἀρ-
χιερέως καὶ ἀ-
γωνοθέτου τῆς
λαμπρᾶς Θεσ-
σαλονικαίων
μητροπόλεως
καὶ κολωνεί-
ας καὶ ⟨τ⟩ετράκις
νεωκόρου
καὶ ἔκγονον
Μαρειανοῦ
Φιλίππου τοῦ
Μακεδονιάρχου
καὶ ἀρχιερέως.
Αὐρήλιος Ἰσί-
δωρος ἀρχιερεὺς
καὶ ἀρχιατρὸς *in regula*
τὸν ἔκγονον.
intervallum 0,03
εὐτυχεῖτε.

V. 17 ΚΑΙΕΤΡΑΚΙΣ lap.

Stemma:

1 nr. 153, vv. 13—16. 2 nr. 153, vv. 16—20. 3 nr. 149, vv. 9—10; nr. 163, vv. 24—26; nr. 176, vv. 8—11. 4 nr. 176. 5 nr. 153, vv. 11—12. 6 nr. 153, vv. 8—11; nr. 163, vv. 19—23. 7 nr. 153; nr. 163, vv. 9—18. 8 nr. 163.

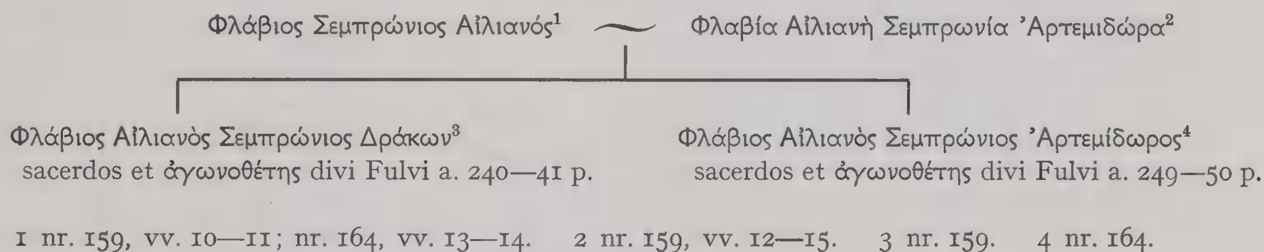
164 FLAVIVS AELIANVS SEMPRONIVS ARTEMIDORVS. ΜΘ 1709. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et a tergo mutila, supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. Anguli superiores et inferiores defracti sunt. A. 1,30, l. max. c. 0,45, cr. max. c. 0,14. Vv. 2—14 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Superficies arae aqua mananti ita corrosa est ut tit. difficillimus lectu sit. Litt. a. c. 0,025, φεῖ 0,045, v. 15 0,015, v. 16 0,02. ΑΕϾΟΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,075, vv. 2—14 c. 0,01, vv. 14—15 0,025, vv. 15—16 c. 0,015, vv. 16—17 0,02. Ed. Pel. 64,20, cum phot. 116, 29 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 12). Cf. Μ. Π. numm. 1425, 1450, 1452. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 249—50 p. ἀγαθῆι τύχηι.

regulae

ἡ Θεσσα-
λονικαί-
ων μητρό-
πολις · καὶ
κολωνία καὶ
δ · νεωκόρος,
ἡ πατρίς, Φλάβ
Αἰλιανὸν Σ̣εμ-
πρώνιον 'Αρτεμίδω-
ρον, τὸν ἱερῆ καὶ
ἀγωνοθέτην θεοῦ
Φού̣λβ̣ου, υἱὸν Φλ Σ̣εμπ̣ρ̣
Αἰλιανοῦ καὶ Φλ · Αἰλι̣α̣-
νῆς Σεμπρωνίας 'Αρ̣τεμιδώ̣- } *in regulis*
ρ̣α̣ς̣, ἱ̣ε̣ρ̣α̣σ̣ά̣μ̣ε̣ν̣ο̣ν̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῷ }
απσ Σεβ' ἔτει · v ε̣ὐτυχῶ̣ς.

Stemma:

1 nr. 159, vv. 10—11; nr. 164, vv. 13—14. 2 nr. 159, vv. 12—15. 3 nr. 159. 4 nr. 164.

---

165 CORNELIVS EPAGATHVS II ΝΕΟΣ. ΜΘ 1710. Ara marmoris leucophaei infra et a tergo mutila, cuius pars summa laesa est, a. max. c. 1,10, l. max. 0,47, cr. max. c. 0,14. Vv. 2—18 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Superficies arae aqua mananti valde corrosa est. Litt. a. v. 1 0,025, vv. 2—17 c. 0,02, φεῖ 0,03, v. 18 c. 0,015. ΑΕΟϹΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,07, vv. 2—17 0,01, vv. 17—18 0,025. Ed. Pel. 64, 21, cum phot. 117, 29α (Robert, op. nr. 153 cit., 40, 13). Cf. Μ. Π. numm. 275, 773, 774. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 250—51 p. ἀγαθῆι τύχη[ι].

regulae

ἡ Θεσσα̣λονι-
κα̣ίων μητ̣ρό-
π̣ο̣λις καὶ κ̣ο-
λωνε[ί]α καὶ τε-
τ[ρ]άκ̣[ι]ς νεω[κό]-
ρος, ἡ πατρίς,
Κο[ρ]ν̣ήλιον
'Επάγαθον ν̣έο̣ν̣,
ἱερῆ καὶ ἀγωνο-
θέτην θεοῦ Φού[λ]-
βου, υἱὸν Κορνη-
λίου 'Επαγάθου
καὶ Αὐρηλίας Ζω-
σίμης, ἱερασάμ̣ε̣-
νον ἐν τῷ · βπσ'
Σεβαστ̣ῷ ἔτ̣ε̣ι.
ε̣ὐτυχ̣ῶ̣ς̣

Pel. litt. omnes legit.

---

166 FILIVS CLAVDII HERMAE. ΜΘ 1711. Pars media arae marmoris leucophaei a tergo mutila, a. max. c. 0,52, l. 0,385, cr. max. 0,16. Pars servata tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarata est. Litt. a. c. 0,012, φεῖ 0,04. ΑΔΕΟΣΩ. Ligg. Interv. 0,01, vv. 8—9 0,023. Ed. Pel. 64, 22, cum phot. 117, 30 (Robert, op. nr. 153 cit. 40, 14). Cf. Μ. Π. numm. 715 et 1151. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 252—53 p. [. . c. 7—8 . . ἱ]ερ̣έα κα[ὶ]
[ἀγων]ο̣θ̣έ̣την θεοῦ
Φούλβου · υἱὸν Κλαυ-
⟨δ⟩ίου Ἑρμοῦ καὶ Πετρω-
νίας Ἀφροδειτῶς,
ἱερασάμενον
ἐν τῷ δπσ Σεβα-
στῷ ἔτει.
intervallum 0,023
εὐτυχῶς.

V. 1 Sic lap., [. . ἱε]ρέα καὶ Pel. || 2 Sic lap., [ἀγωνοθ]έτην Pel. || 3—4 ΚΛΑΥ|ΙΟΥ lap., Κλαυ|δίου Pel.

---

167 DOMITIVS STATILIVS DIONYSIVS. ΜΘ 1712. Ara marmoris leucophaei supra, infra, a tergo mutila, a. max. 1,15, l. 0,45, cr. max. 0,12. Vv. 2—17 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Vv. 6—7 propter superficiem aqua mananti corrosam difficiles lectu. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—17 0,025, φεῖ 0,05. ΑΑΕΘΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,08, vv. 2—17 0,01. Ed. Pel. 65, 23, cum phot. 118, 30 (Robert, op. nr. 153 cit. 41, 15). Cf. Μ. Π. numm. 426, 1312, 1315. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 253—54 p. ἀγαθῆι vv τύχηι.
regulae
ἡ Θεσσαλονικαί-
ων μητρόπολις
καὶ κολωνεία καὶ
δὶς νεωκόρος,
ἡ πατρίς, Δομί-
τιον Στατείλι ·
ον Διονύσιον,
τὸν ἱερέα καὶ ἀ-
γωνοθέτην θε-
οῦ Φούλβου, υἱὸν
Δομιτίου Διονυ-
σίου καὶ Στατει-
λίας Ἀλεξάν ·
δρας, ἱερασά ·
μενον ἐν τῷ
επσ · Σεβ ἔτει ·
❦ ❦
vacat

Notas distinctionis non legit Pel. Vv. 4—5 Inde ab incerto anno imperatoris Philippi Arabis, non autem posteriore a. 246/7, urbs fuit *quater neocorus* vide nr. 162—165. Sed inde ab initio imperii Valeriani et per imperium Gallieni rursum fuit *bis* νεωκόρος. Vide Gaebler II 130. 6—15 Vide stemma ad nr. 207.

---

168 FLAVIVS CLAVDIVS MENO. ΜΘ 1713. Ara marmoris leucophaei supra, infra, a tergo mutila et in partes duas contiguas fracta, a. max. 1,35, l. supra 0,435, cr. max. c. 0,18. Vv. 2—15 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,025, φεῖ 0,05, vv. 1 et 15 0,03. ΑΑΕΘΟΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,05, vv. 2—14 0,01—0,015, vv. 14—15 0,03. Ed. Pel. 66, 24, cum phot. 119, 31 (Robert, op. nr. 153 cit. 41, 16). Cf. Μ. Π. num. 1439. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 258—59 p. ἡ πατρὶς
regulae
Φλάβιον
ΚΛ' Μένωνα
τὸν καὶ ·
Στρυμόνιν,
ἱερασά-
μενον · καὶ
ἀγωνοθετή-
σαντα · καὶ
ἐφηβαρχή-
σαντα ⟨ἐν⟩
τῷ ἐνενη-
κοστῷ δια-
κοσιαστῷ
Σεβ v ἔτι.
vacat

Notas distinctionis non legit Pel. || 3 Sic lap., Κλαύ. Μένωνα Pel. || 6 In rasura, quam non agnovit Pel. || 9 Nota voces θεοῦ Φούλβου a quadratario neglegenter praetermissas || 11 Quadratarius praepositionem ἐν exarare oblitus est. Pel. tamen σαντα ἐν praebet.

De familia Flavii Claudii Menonis vide stemma ad nr. 185.

---

169 CORNELIVS FELIX MARCELLVS II ΝΕΟΣ. ΜΘ 1714. Ara marmoris leucophaei supra et infra cymatiis et regulis instructa et a tergo mutila, a. 1,46, l. supra 0,465, cr. max. c. 0,20. Litt. a. c. 0,03, φεῖ 0,055. ΑΕΗΣΩ. Ligg. Interv. 0,015. Ed. Pel. 66,

25, cum phot. 120, 32 (Robert, op. nr. 153 cit. 41, 17). Cf. M. Π. numm. 779 et 780. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 262—63 p. ἡ πατρὶς
Κορνήλιον Φή-
λ̣ικα Μάρκελλον
νέον, ἱερῆ θεοῦ Φούλ-
βου καὶ ἀγωνοθέ-
την, υἱὸν Κορνηλί-
ο̣[υ] Φ̣ήλικος Μαρκέλλου
[τοῦ] ἀξιολογωτά-
[του] ἀρχιερέως,
[ᵛ ἐν] τ̣ῷ δϙσ Σεβ˘
ἔτει.
vacat

V. 7 in. Exstat vestigium lig. ο-υ.
Cornelius Felix Marcellus I et in tit. nr. 212, vv. 5—6 invenitur.

170 AVRELIVS IVLIVS II ΝΕΟΣ. ΜΘ 1715. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa, infra et a tergo mutila, cuius pars summa laesa est, a. max. 1,255, l. max. c. 0,34, cr. max. 0,145. Litt. a. v. 1 0,02, vv. 2—20 0,025—0,035, φεῖ 0,055. ΑƐΜϹω. Ligg. Interv. 0,01—0,015, vv. 19—20 0,025. Nota marginem sinistrum tit. non rectum esse. Ed. Pel. 67, 26, cum phot. 120, 33 (Robert, op. nr. 153 cit. 41, 18). Cf. M. Π. numm. 109 et 234. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 269—70 p. ἀγαθῆι τύχῃ.
Αὐρήλιον Ἰού-
λιον νέον τὸν
καὶ Παντρό-
πιν, ἱερασάμε-
νον θεοῦ Αὐ-
ρηλίου Φούλ-
βου καὶ ἀγω-
νοθετήσαν-
τα καὶ ἐφη-
βαρχήσαντα
ἐν τῷ ᵛ ατ
Σεβαστῷ ἔ-
τει ᵛ Ἀνθε-
στιανὴ Μι-
νουκκιανὴ
Προκόπη, ἡ
μήτηρ τὸν
υἱόν.
intervallum 0,025
εὐτυχῶς
vacat

C. MONVMENTA HONORARIA A CIVITATE DONATA

***171** RVPILLIVS VALERIANVS. ΑΓ 175. Basis rudis marmoris leucophaei. In parte superiore est excavatio rotunda. A. 0,30, l. 0,635, cr. 0,46. Litt. a. 0,025—0,03. ΑΕϹΩ. Ligg. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II/III p. Ῥουπίλλιον Οὐαλεριανὸν
τὸν ἀξιολογώτατον ἀρχι-
ερέα καὶ ἀγωνοθέτην ἡ̣ π̣ό-
λις πάσης ἕνεκα (!) τῆς περὶ αὐτήν.

V. 4 πάσης ⟨ἀρετῆς⟩ ἕνεκα τῆς περὶ αὐτὴν Kla.

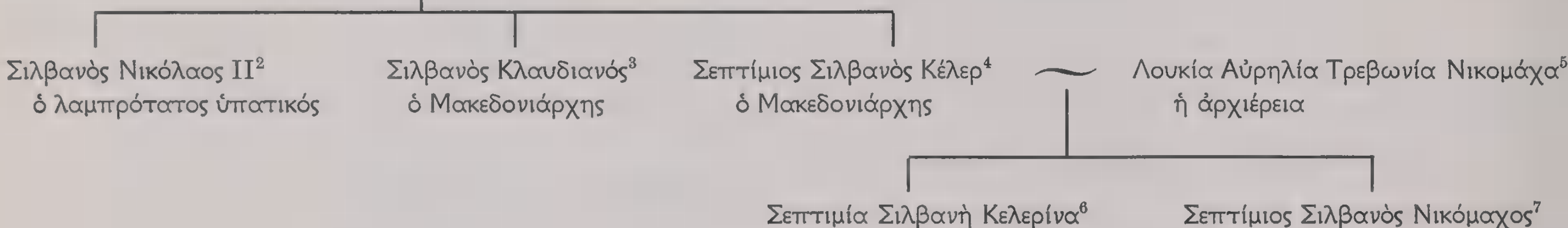
172 SILVANVS CELER. Init. mens. Oct. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 1793. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore foramina pedibus statuae inmittendis destinata. A. 1,515, l. max. 0,69, cr. max. 0,63. Vv. 2—12 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—12 0,03. ΑΞΗΟΣΩ. Interv. vv. 1—2 0,07, vv. 2—12 c. 0,01. Ed. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 7 Oct. a. 1906, 1, 37 (solos vv. 2—12 ΘΚΒΑ 3, 1, et Tafrali, *Thess.* 37, not. 2, I; tit. integrum Pel. 77, not. 1; F. Papazoglu, *Živa Antika* III 1953, 217; SEG XIII 97, 399). Cf. Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 28; M. Π. numm. 1287 et 1299. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

in. s. III p. ἡ πόλις
regulae
Σιλβανὸν
Κέλερα τὸν
Μακεδονι-
άρχην › υἱὸν
Σιλβανοῦ
Νεικολάου

τοῦ Μακεδο-
νιάρχου ❦
καὶ πρώτου
τῆς ἐπαρ'
❦ χείας ❦
vacat

V. 3 Κελερᾶτον Pap. Correxit Pel. Septimius Silvanus Celer fuit nobilis Macedo, e civitate Styberra in regione Deuriope sita oriundus. Cuius familia e titt. Beroeae et Styberrae inventis nota est. Vide *Anzeiger* 57, 1942, 183, 21, et Papazoglu, op. cit. 215 ss. Stemma sic construendum est:

Σιλβανὸς Νικόλαος I[1]
ὁ Μακεδονιάρχης
πρῶτος τῆς ἐπαρχείας

1 Titt. Thess. et Styb. 2 Tit. Styb. 3 Tit. Styb. 4 Titt. Thess., Ber., Styb. 5 Titt. Ber., Styb. 6 Tit. Ber. 7 Tit. Styb.

173 CLAVDIVS RVFRIVS PLOTINVS. Ibidem atque nr. 172 30 mens. Aug. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1798. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et supra acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore duae excavationes parvae et rotundae pedibus statuae aëneae adfigendis manifesto destinata. Post tempora Papageorgiu margo dexter arae vv. 2—4 leviter laesus est. A. 1,475, l. max. 0,68, cr. max. 0,52. Vv. 2—17 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—17 c. 0,025, φεῖ 0,06. ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,08, vv. 2—17 c. 0,01. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 172 cit. 23 Sept. a. 1906, 1, 2 (solos vv. 2—12 ΘΚΒΑ 5, 12; tit. integrum Pel. 49, not. 1, ε). Cf. Ziebarth, op. nr. 172 cit. 27; Pel. 38, not. 1; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 194—97; Μ. Π. numm. 729, 735, 1252. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p. ἡ πόλις
regulae
Κλαύδιον
῾Ρούφριον
Πλωτεῖνον,
υἱὸν Κλαυ-
δίου Μένω-
νος τοῦ · ἱ · ε-
ροφάντου,
ἔγγονον ῾Ρου-
φρίου · ᾿Ι · ού-
στου τοῦ
λαμπροτάτου
ὑπατικοῦ,
τοῖς ἑαυτῆς
τέλεσιν εἰς πα-
ραμυθίαν τοῦ
πατρός.

V. 4 Πλωτεῖνον Pap., ultima litt. hodie deest. 7—8 De hierophantia dei Cabiri apud concilium (κοινόν) Macedonum Beroeae consistens vide ad nr. 488 et Edson, loc. cit. 9—13 Cf. nr. 143 et nr. 144. 14—15 Civitas ipsa sumptum arae et statuae insumpsit. 15—16 De consolatione vide Nock, *Harv. Theol. Rev.* 33, 1940, 309, et Robert, Hellenica III 1946, 15 sqq.

Claudius Rufrius Plotinus et tit. Bottiaeo (᾿Εθνικὸς ῾Οδηγός, Athenis 1920—21, τεῦχ. 4, 118 [Edson, op. cit. 197 cum not. 46]) a synedris Macedonum honoratus est. Vide stemma ad nr. 185.

174 PONTIA CALLISTIANA. A. 1927 una cum aris sacerdotum divi Fulvi (vide pag. 64) inventa, nunc ΜΘ 1693. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa, supra et a tergo mutila, a. max. 1,55, l. max. 0,47, cr. max. c. 0,14. Vv. 2—15 tit. intra pla-

nitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,025—0,03, φεῖ 0,055. ΑΞΣΩ. Ligg. Interv. 0,01—0,015. Ed. Pel. 52, 4, cum phot. 100, 14. Cf. Μ. Π. numm. 1183 et 1189. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

[ἡ πόλις]
regulae
Ποντ̣ί̣[αν] Κ̣αλ-
λιστιανὴν τὴν
ἀξιολογωτάτην
ἐκ προγόνων
ἀρχιέρειαν, γυ-
ναῖκα Κασσια-
νοῦ Πρόκλου
τοῦ ἀρχιερέως
καὶ πρὸ πόλε-
ως καὶ ἀπὸ
στρατειῶν,
σωφροσύνης
ἕνεκεν ἐκ τῶν
ἰδίων χρημά-
των.
vacat

V. 1 Vel [ἡ πατρὶς] || 2 Sic lap., Ποντίαν Καλ Pel. || 10—11 Cf. nr. 198 vv. 5—6. πρὸ πόλεως videtur fuisse civis, qui commodis utilitatique patriae suae apud imperatorem vel praesidem provinciae feliciter servivit || 11—12 I. e. *a militiis*. Cf. nr. 155, vv. 12—13 || 14—16 Civitas sumptum monumenti suis pecuniis exsolvit. Cf. nr. 173, vv. 14—15, nr. 176, vv. 14—15, nr. 194.

175 PONTIVS AGRIPPA. Ibidem atque nr. 174 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1692. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et a tergo mutila. Cymatia antica superiora et inferiora defracta sunt. A. 1,46, l. max. 0,66, cr. max. c. 0,25. Vv. 2—8 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,04—0,045. ΑΞΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,09, vv. 2—8 0,02—0,025. Ed. Pel. 52, 3, cum phot. 105, 17α. Cf. Μ. Π. num. 1178. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

ἡ πόλις
regulae
Αὖλον Πόντιον
· Ἀγρίππαν
κατὰ τὸ δόξαν
· τῇ βουλῇ ·
καὶ τῷ δήμῳ,
ὑὸν Ποντίου
· Πρόκλου ·

V. 7 Sic lap., ὑοί Pel., qui lig. ν-π non agnovit. 7—8 Pontius Proclus idem videtur esse atque Cassianus Proclus. Cf. nr. 174, vv. 7—12, et nr. 194, vv. 9—10.

176 AVRELIA PHILOTERA. Ibidem atque nr. 174 22 Sept. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1801. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa, cuius frons superior defracta est. In parte superiore excavationes pedibus statuae infigendis destinatae. A. 1,44, l. max. 0,64, cr. 0,53. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. c. 0,025, φεῖ 0,065 et 0,07. ΑΕϹΩ. Ligg. Interv. c. 0,01. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 172 cit., 1,20 (solos vv. 4—13 ΘΚΒΑ 7, 34; tit. integrum Pel. 74, not. 2). Cf. Μ. Π. numm. 236 et 286. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.

δόξαν τῇ ἱερω-
τάτῃ βουλῇ καὶ
τῷ σεμνοτάτῳ
δήμῳ Αὐρηλίαν
Φιλωτέραν τὴν
ἀξιολογωτάτην
ἀρχιέριαν, γυναῖ-
κα Αὐρηλίου Ἰσιδώ-
ρου τοῦ ἀξιολο-
γωτάτου δὶς ἀρχι-
ερέως, σεμνῶς
καὶ ἐπιφανῶς
ζήσασαν ἡ
πόλις ἐκ τῶν
ἑαυτῆς.

V. 1 Siquidem supra hunc v. nihil exaratum est, exstat nota illa constructio accusativi absoluti qui dicitur participii || 5 Nomen femininum Macedonicum. Vide Hoffmann, 221, et Russu, 221 || 8—11 Cf. nr. 149, vv. 9—10; nr. 163, vv. 24—25 || 13—15 Cf. nr. 173, vv. 14—15, et nr. 174, vv. 14—16.

177 FLAVIA CLAVDIA SILVANA. 30 mens. Aug. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa,

nunc ΜΘ 1795. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore nonnullae parvae excavationes. A. 1,215, l. max. 0,73, cr. max. 0,555. Vv. 2—14 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Pars inferior sinistra tit. plagis mallei, ut videtur, laesa est. Litt. a. v. 1 c. 0,03, vv. 2—13 c. 0,023, φεῖ 0,06, v. 14 c. 0,015. ΑΕϹϢ. Ligg. permultae et multiplices. V. 14. ЄϹω. Interv. vv. 1—2 0,09, vv. 2—13 c. 0,01, vv. 13—14 0,02. Edd. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 23 Sept. a. 1906, 1, 5 (solos vv. 6—13 ΘΚΒΑ 7, 33; tit. integrum Pel. 78, not. 2; F. Papazoglu, *Živa Antika* III 1953, 218, not. 11, sine v. 1 tit.) et Oliver, *The Sacred Gerusia* 1941, 166, 57 (J. et L. Robert, *La Carie* II 1954, 175, not. 3). Cf. Ziebarth, op. nr. 172 cit. 27; Μ. Π. num. 1454. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. a. 250 p. ἀγαθῇ · ι · ᵛ τύχῃ · ι ·
regulae
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
τῆς λαμπροτάτης Θεσ-
σαλονεικαίων μητρο-
πόλεως καὶ κολωνεί-
ας καὶ τετράκις νεω-
κόρου Φλαβίαν Κλαυ-
δ̣ί̣α̣ν Σιλβανὴν τὴν
[ἀξι]ο̣λογωτάτην
[ἀρχι]έ̣ρειαν καὶ γε ❦
[ρουσ]ι̣άρχισσαν τει-
[μ]ῆ̣[ς] καὶ εὐνοίας ἕ-
νεκεν.
εὐτυχῶς.

Vv. 5—7 Vide ad nr. 167, vv. 4—5 || 10—11 γε|-[νεσ]ιάρχισσαν Pap. a. 1906, sed lectionem bonam a. 1907 praebuit || 14 neglegentissime alia manu additus est.

Papazoglu, op. cit. 218, videtur subicere Flaviam Claudiam Silvanam e familia Silvani Nicolai Styberraei (cf. stemma ad nr. 172) oriundam esse. Sed manifestum est munera ἀρχιερείας et γερουσιαρχίσσης, quibus Claudia Silvana fungebatur, urbis Thessalonicae fuisse. Equidem suspicor eam sororem fuisse illius Flavii Claudii Menonis, qui a. 258—59 p. sacerdotium divi Fulvi habuit. Vide stemma ad nr. 185.

178 FLAVIVS HELENVS. C. a. 1874 in domo Iudaica prope ecclesiam S. Sophiae ab Hadji-Thoma exscripta, nunc deperdita. '*Plaque de marbre*', sed dispositio vv. et mensurae lap. potius aram fuisse quam tabulam docent. A. 1,68, l. 0,45. Litt. ΑΕϹΣΩ. V. 3 lig. ν-ε. '*Les lettres entre crochets* (⟨–⟩) – – *sont celles qui ont été omises par une faute évidente de transcription*'. Ex schedis Hadji-Thomae ed. Duch. 13, 3 (Dem. 434, 373; Tafrali, *Thess.* 37, not. 3; Pel. 45 solos vv. 4—9; Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 59, 1). Cf. Papageorgiu, Θεσσ. Ἱστ. Ἀρχ., 1912, 11, 1; Μ. Π. num. 1419.

a. 240—41 p. vel postea [Θεσσα]λονικαίων
[ἡ μη]τρόπολις
[καὶ κ]ολωνε⟨ί⟩α
[? Τίτο]ν Φλάβι-
[ον Ἕ]λενον
[τὸν ἄρ]ιστον
[ἀρχιε]ρέα καὶ
ᵛ ἀγωνοθέτη⟨ν⟩
τῶν Πυθίων
[τ]ῆς περὶ αὐ-
[τ]ὴ[ν] εὐνοία[ς]
[ἕνεκεν . . c. 5 . .]
– – –

V. 3 – – ΟΛΩΝΕ[Ι]Α Duch. || 4—5 [Τίτο]ν Φλά-βι|[ον . . .]λενον Duch. Sic et Pel., l. c., qui tamen l. c., 75, not. 7, . . Φλαβι[ανὸν Ἕ]λενον praebet, lectionem quam L. Robert secutus est. Sed hoc supplementum plures litt. postulat, quam spatium in init. v. 5 patitur || 6 supplevit Duch. || 7 Initium versus vix aliter supplendum est, etsi hoc supplementum plures litt. praebere videtur, quam spatio conveniunt. Sed verisimile est initium huius versus ultra marginem tit. paulum ad sinistram extensum fuisse. Cf. nr. 153, v. 12, et nr. 163, v. 9 || 8 . ΑΓΩΝΟΘΕΤΗ[Ν] Duch. || 10 . ΗΣΠΕΡΙΑΥ Duch. || 11 Η . ΕΥΝΟΙΑ Duch., qui ἡ[ν] εὐνοία[ς ἕνεκεν] supplevit. In init. versus suspicor lig. τ-η fuisse.

179 AELIVS HELIODORVS. In muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inaedificatam 20 Mart. a. 1894 vidit et exscripsit Mordtmann; deinde 30 Aug. a. 1906 in demoliendo muro exempta est, nunc ΜΘ 1779. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa. Cymatia antica excisa sunt. In parte superiore tres excavationes rotundae, una magna, duae parvae. A. 1,48, l. max. 0,63, cr. max. 0,54. Vv. 3—13 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt.

a. v. 1 0,025, v. 2 0,03, vv. 3—13 0,03—0,035, v. 14 c. 0,02. ΑΑΕ̣Є (v. 14) ◇ΣΩ. Vv. 3 et 11 ligg. π-ρ et ω-ρ. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—3 0,02, vv. 3—13 c. 0,01, vv. 13—14 0,035. Edd. Mordtmann, *Arch.-epigr. Mitt.* 17, 1894, 118, 2; Bürchner, *Ath. Mitt.* 22, 1897, 223 ex schedis Mystakidis (Tafrali, *Thess.* 27, not. 1, B); litt. minusc. Papageorgiu op. nr. 177 cit. 1, 18 (Pel. 86, not. 3). Cf. ΘΚΒΑ 6, 26; Ziebarth, op. nr. 172 cit. 27; Pel. 38, not. 1; Μ. Π. num. 26. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

post med. s. III p. ἀγαθῇ v ι v τύχῃ.
Ψ Β Δ *in regula*
ἡ λαμπρὰ
μητρόπο-
λις · καὶ κο-
λωνεία
Θεσσαλο-
νικέων
v πόλις
Αἴλιον Ἡ-
λιόδωρον
τὸν κρά-
τιστον.
intervallum 0,035
εὐτυχῖτε.

V. 14 Sic lap. et Pap., ΕΥΤΥΧΩΣ Mordtmann, ΕΥΤΥΧΙΤΟ Mystakidis, inde εὐτυχ(ε)ίτ(ω) Bürchner. Vide stemma ad nr. 180.

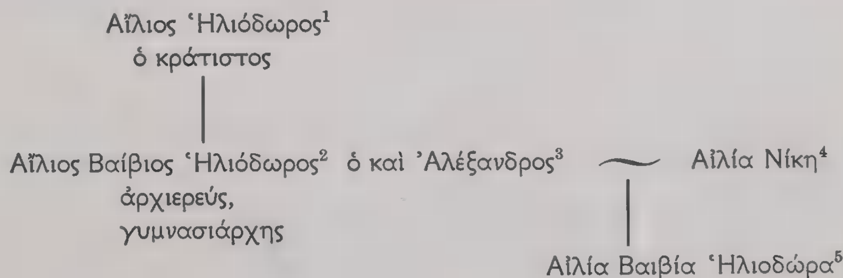
---

180 AELIA BAEBIA HELIODORA. Ibidem atque nr. 179 eodem tempore inventa, nunc ΑΓ 65. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa exsculptis ornata, cuius angulus superior dexter deest. Mediae parti summi lateris sinistri insculptus est conus pineus. In parte superiore ad dextram foramen quadratum post quod excavatio magna diam. 0,15, ad sinistram cavum formae enormis. A. max. 1,555, l. max. 0,63, cr. max. 0,565. Vv. 3—15 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,05, ψεῖ 0,08, v. 2 0,035, vv. 3—15 0,035—0,03, v. 16 0,025—0,03. ΑΕ̣◇ΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,12, vv. 2—3 c. 0,04, vv. 3—15 c. 0,02—0,025, vv. 15—16 0,03. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 177 cit. 1, 7 (ΘΚΒΑ 6, 27 solos vv. 5—14; tit. integrum Pel. 74, not. 3). Cf. Ziebarth, loc. nr. 172 cit. 27; Pel 38, not. 1; Μ. Π. numm. 21, 26, 53. *Ect.* vv. 2—16. *Phot.*

post med. s. III p. Ψ· Β̣· [Δ·]
cymatium
ἡ λαμπροτάτη μητρό-
πολις καὶ κολωνεία *in regula*
Θεσσαλονίκη
Αἰλίαν Βαιβίαν
Ἡλιοδώραν, τὴν
ἀξιολογωτάτην
θυγατέρα Αἰλίου
Βαιβίου Ἡλιοδώρου
τοῦ ἀξιολογωτάτου
ἀρχιερέως καὶ γυμνα-
σιάρχου, ἔκγο̣ν̣ο̣ν̣ δ̣ὲ
Αἰλ/ Ἡλιο̣δ̣ώρ̣ο̣υ̣ τ̣ο̣ῦ̣
κρατίστου, τ̣ε̣ι̣μ̣ῆ̣ς κ̣α̣ὶ
παρ̣α̣μ̣υ̣θί̣α̣ς τ̣ῆ̣ς
περὶ αὐτοὺς χάριν v ❦ *in regula*

V. 1 Litt. ψεῖ in acroterio sinistro exarata est, litt βῆτα proxime dextram rosae partem, litt. δέλτα in acroterio dextro nunc defracto exstitit. Partes dextrae vv. 12—15 post tempora Papageorgiu detritae sunt. Lectio tamen certa est.

Eadem familia et in sarcophago nr. 529 a. 273—74 p. invenitur.

1 nr. 179; nr. 180, vv. 13—14. 2 nr. 180, vv. 8—12. 3 nr. 529. 4 nr. 529. 5 nr. 180.

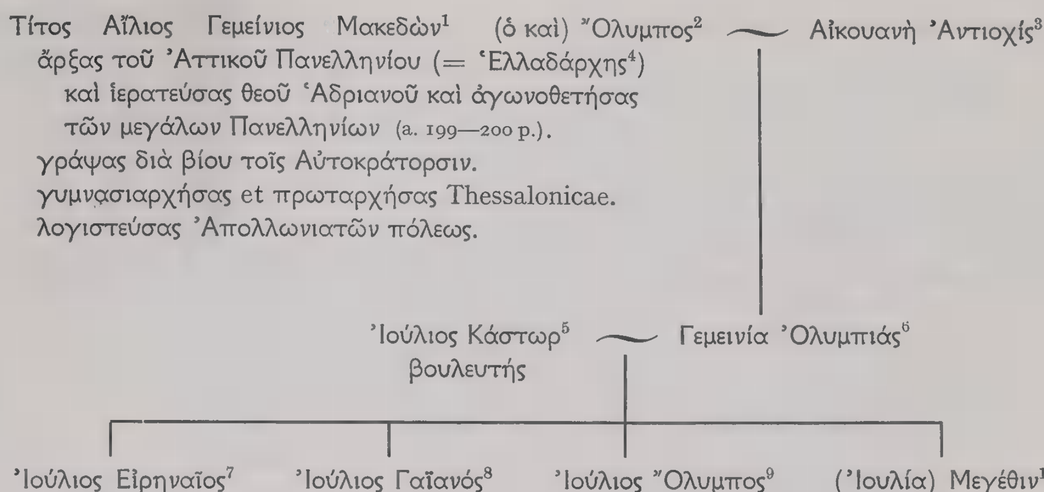
D. MONVMENTA HONORARIA NOMINE CIVITATIS IMPENSIS PRIVATORVM DONATA

181 AELIVS GEMINIVS MACEDO. Init. mens. Oct. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 1787. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa exsculptis ornata. Cymatium inferius lateris sinistri excisum est. In parte postica lateris superioris tres parvae excavationes. A. 1,46, l. max. 0,85, cr. max. 0,63. Vv. 2—17 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Post tempora Papageorgiu pars media sinistra tit. valde detrita est. Litt. a. v. 1 0,04, vv. 2—17 0,03. ΑΕΟΣϹΩ. Ligg. permultae. Interv. vv. 1—2 0,07, vv. 2—16 c. 0,01—0,015, vv. 16—17 c. 0,02. Litt. minusc. edd. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 7 Oct. a. 1906, 1, 30, melius ΘΚΒΑ 8, 36, et ex schedis ab A. W. Saltio confectis Tod, *J H S* 42, 1922, 167—80, cum commentario plenissimo (Cagnat, *Rev. arch.*, 5e sér., 18 *Jul.—Déc.* 1923, 396 [*Année épigr.* 1923, num. 47]; SEG II 71, 410). Cf. Ziebarth, op. nr. 172 cit., 27; Μ. Π. numm. 23 et 55. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

in. s. III p. ἡ πόλις
regulae
·Τ· Αἴλιον Γεμείνιον Μακεδόνα,
τὸν ἄρξαντα τοῦ Ἀττικοῦ Πανελληνίου
καὶ ἱερατεύσαντα θεοῦ Ἁδριανοῦ καὶ ἀγω-
νοθετήσαντα τῶν μεγάλων Πανελλη-
a. 199—200 p. νίων ἐν τῇ ηι Πανελληνιάδι, γράψαντα
διὰ βίου τοῖς Αὐτοκράτορσιν, πρῶτον γε-
νόμενον ἄρχοντα Πανελλήνων ἀπὸ τῆς
λαμπροτάτης Θεσσαλονεικέων πόλεως,
γυμνασιαρχήσαντα καὶ πρωταρχήσαν-
τα ἐν τῇ λαμπρᾷ ταύτῃ πόλει, δόντα ἐξ ὑπο-
σχέσεως εἰς τὴν βασιλικὴν ταύτην ξύλων
πήχ(εις) μυρίους, λογιστεύσαντα ἐκ θείας
προστάξεως τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλε-
ως τῆς πρὸς τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ v Γεμεινία
Ὀλυμπιὰς · ἡ θυγάτηρ τὸν πατέρα.
εὐτυχῶς.

Partes vv. lineis subductis insignitae nunc detritae sunt || 1 Non legit Salt. || 4—5 Sic lap. et Pap., ἀγο|νοθετήσαντα Tod ex schedis Saltii || 6 fin. Sic lap. et Pap., ῥάψαντα Tod ex schedis Saltii. Quid significent voces γράψας διὰ βίου τοῖς Αὐτοκράτορσιν, haud scio. Suspicor tamen de munere quodam Atticae Panhelleniadis agi || 12 fin. Sic lap. et Pap., ξύ(λω)ν Tod ex schedis Saltii || 14 in. προστάξεως Pap. et Tod || 14—15 Sic lap. et Pap., πώλε|ως Tod ex schedis Saltii || 16 in. Ὀλυμπιὰς Pap., Ὀλυμπ[ι]ὰ[ς] Tod ex schedis Saltii || 16 fin. Sic lap. et Pap., τὼν πατέρα Tod ex schedis Saltii.

Tod tit. commentario praeclaro instruxit. Stemma huius familiae nobilis ita construendum est:

1 nr. 181 2 nr. 628, *A*, v. 1: Γεμείνιος Ὄλυμπος. 3 nr. 628, *A*, v. 1. 4 nr. 187, vv. 7—10. 5 nr. 182. 6 nr. 187; nr. 181, vv. 15—16, nr. 628 *A*, v. 2. 7 nr. 182, vv. 9—10. 8 nr. 182, vv. 9—11. 9 nr. 182, vv. 9—12. 10 nr. 628, *B*.

---

182 IVLIVS CASTOR. Ibidem atque nr. 181 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1775. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore duae excavationes rotundae. A. 1,53, l. max. 0,95, cr. max. 0,73. Vv. 2—12 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,045, vv. 2—12 0,04—0,035. ΑΕΗΘΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,11, vv. 2—12 c. 0,02. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 181 cit., 1, 34. Cf. ΘΚΒΑ 6, 20; Ziebarth, op. nr. 172 cit., 28; M. Π. numm. 572, 575, 588, 605. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

in. s. III p. ἡ πόλις
regulae
κατὰ τὸ δό-
ξαν τῇ κρα-
τίστῃ βουλῇ
καὶ τῷ ἱερωτά-
τῳ δήμῳ · Ἰούλι-
ον Κάστορα
βουλευτὴν
διὰ Ἰουλίων
Εἰρηναίου · Γα-
ϊανοῦ · καὶ Ὀλύμ-
που · τῶν τέκνων.
vacat 0,04

Vide stemma ad nr. 181.

183—185. CLAVDIVS MENO I.

c. a. 225 p.

183 Ibidem atque nr. 181 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1776. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa exsculptis ornata. In parte superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,79, l. max. 0,91, cr. max. 0,69. Vv. 2—11 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,05—0,055, φεῖ 0,12, v. 11 0,04. ΑΕΣΩω. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,125, vv. 2—10 c. 0,025, vv. 10—11 0,03. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 181 cit., 1, 39 (Pel. 49, not. 1, β) et litt. maiusc. ΘΚΒΑ 8, 35. Cf. Ziebarth, loc. nr. 172 cit. 28; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 160, not. 4; M. Π. numm. 727, 728, 1254. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ἡ πόλις
regulae
Κλαύδιον
❦ Μένωνα
τὸν ἀρχιερέα
διὰ Κλαυδίων
Μένωνος
καὶ Εὐβούλης
τῶν τέκνων
ἀρετῆς ἕνεκεν
φυλὴ Ἀσκλη-
πιάς.

V. 3 in. Folium non agnovit Pap. || 10—11 Cf. nr. 265.

184 C. a. 1874 ad Portam Auream effossa, nunc deperdita. Ara (*'base symmétrique'*) a. 1,40, l. 0,64, cr. 0,38. Litt. ΑΕΣϹΩω. V. 6 in. lig. μ-ε. Ed. Duch. 16, 5 (Dem. 438, 378; Tafrali, *Thess.* 31, not. 3, A; Pel. 49, not. 1, β). Cf. M. Holleaux, *Études d' épigraphie et d'histoire grecques* III 1942, 248, not. 4; Edson, loc. nr. 183 cit.; Μ. Π. locc. nr. 183 citt.

ἡ πόλις

Κλαύδιον
Μένωνα
τὸν ἀρχιερέα
διὰ Κλαυδίων
Μένωνος καὶ
Εὐβούλης τῶν
τέκνων ἀρετῆς
ἕνεκεν φυλὴ
Ἀντιγονίς.

Haud dubium videtur, quin vv. 2—10 tit. intra planitiem excavatam exarati fuerint.

V. 10 Nomen tribus a rege Antigono II Gonata ductum est. Vide Holleaux, loc. cit.

185 Ibidem atque nr. 184 eodem tempore effossa, nunc deperdita. Ara (*'base symmétrique'*). Mensurae lap. et formae litt. eaedem atque nr. 184. Ed. Duch. 16, 6 (Dem. 439, 379; Tafrali, loc. nr. 184 cit., B; Pel., loc. nr. 184 cit., β(2)). Cf. Edson, op. nr. 183 cit. 160 cum not. 4; Μ. Π. locc. nr. 183 citt.

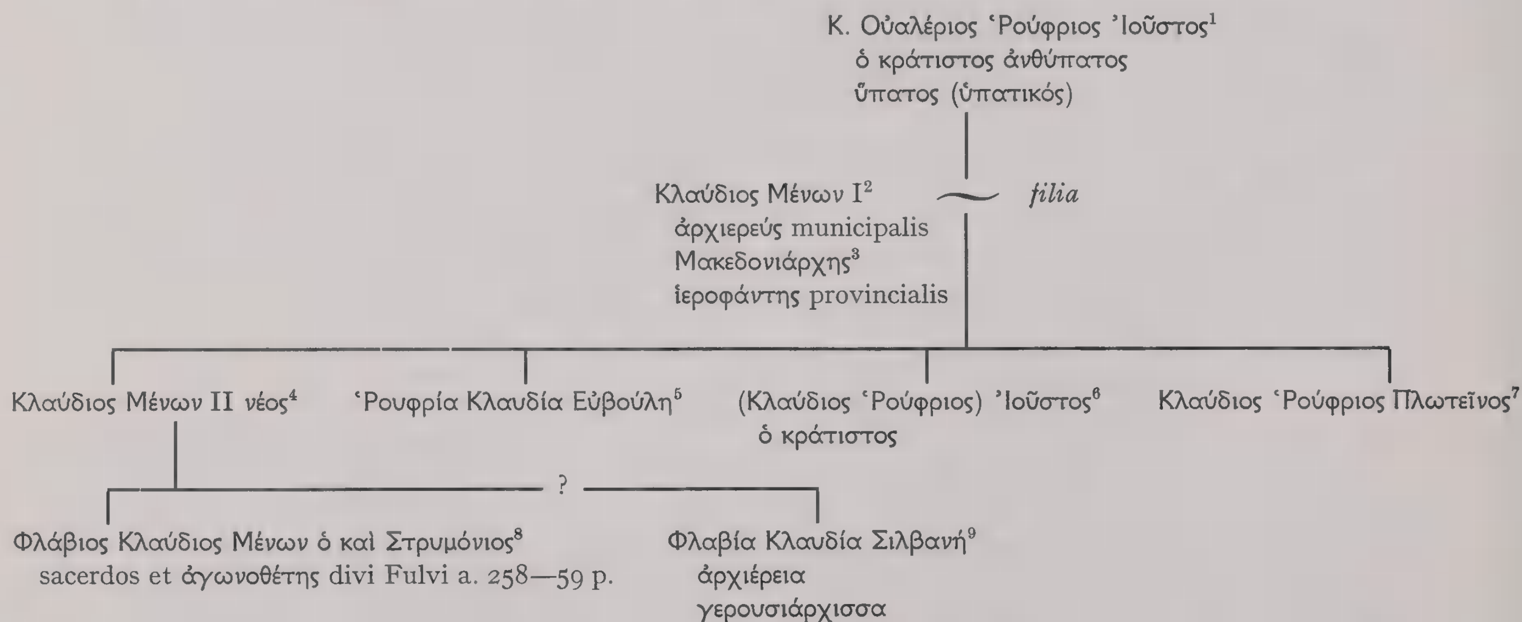
ἡ πόλις

Κλαύδιον
Μένωνα
τὸν ἀρχιερέα
διὰ Κλαυδίων
Μένωνος
καὶ Εὐβούλης
τῶν τέκνων
ἀρετῆς ἕνεκεν
φυλὴ Διονυ-
σιάς.

Vv. 10—11 De Baccho Thessalonicae culto vide Edson, op. cit. 158—81.

Tribus omnes Thessalonicae statuas Claudii Menonis prope duas minimum portas urbis, Cassandreoticam et Auream, ob eum officia ἀρχιερέως municipalis bene praestantem posuerunt. Impensas fecerunt filius Claudius Meno II et filia (Rufria) Claudia Eubule. Cf. tit. Sebastopolitanum Bithyniae, OGI 529, vv. 27—28: – – ἐτείμησεν τῆι τῶν ἀνδριάντων κατὰ φυλὴν ἀναθέσει.

Stemma huius familiae nobilis ita construendum est:

1 nr. 143; nr. 144; nr. 173, vv. 9—13. 2 nr. 183; nr. 184; nr. 185; nr. 142, vv. 11—12; nr. 143, vv. 10—11; nr. 173, vv. 5—8. 3 Tit. Bottiaeus ad nr. 173 citatus. 4 nr. 183, vv. 5—6; nr. 184, vv. 5—6; nr. 185, vv. 5—6; nr. 209, v. 6. 5 nr. 209; nr. 183, vv. 5 et 7; nr. 184, vv. 5 et 7; nr. 185, vv. 5 et 7. 6 nr. 209, vv. 4—5. 7 nr. 173 et tit. Bottiaeus ibi citatus. 8 nr. 168. 9 nr. 177.

E. MONVMENTA HONORARIA AVCTORITATE SENATVS ET POPVLI CONDITA

186 ARRIA PROCLIANA PHILISTE. Prope aditum in ecclesiam S. Demetrii inventa, nunc ΜΘ 1716. Basis quadrata marmoris leucophaei cuius frons regulis circumdata est. Latera dextrum et sinistrum anathyrosin exhibent. In parte postica lateris superioris foramina clavis recipiendis destinata. A. 0,45, l. 0,77, cr. c. 0,60. Litt. a. v. 1 0,035, v. 2 0,03, v. 3 0,025, φεῖ 0,045, vv. 4—7 0,02. ΑΕΣCΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,015, vv. 2—3 et 6—7 0,01, vv. 3—6 c. 0,008. Ed. Pel. 77, not. 2. Cf. Μ. Π. numm. 183 et 836. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
κατὰ τὸ δόξαν · τῇ
βουλῇ καὶ · τῷ δήμῳ · Ἀρ-
ρί · α · ν Προκλι · α · νὴν Φιλίστην
τὴν · ἐκ · προγόνων · ἀ̣ · ρχιέ-
ρεια · ν · Λονγεινι · α · νοὶ · Ἀσκληπι-
όδωρος · Νεικόπολις · Ἀ · κ · υ-
❦ λεῖνα τὰ τέκνα ❦

---

187 AELIA GEMINIA OLYMPIAS. 30 Aug. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc deperdita. Ara. Ed. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 23 Sept. a. 1906, 1, 6 (ΘΚΒΑ 9, 37 solos vv. 4—10). Cf. Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 27; Μ. Π. numm. 23, 55, 356.

in. s. III p.
κατὰ τὰ δόξαν-
τα τῇ κρατίστῃ βουλῇ
καὶ τῷ ἱερωτάτῳ δή-
μῳ · Αἰλίαν Γεμεινί-
αν Ὀλυμπιάδα,
τὴν ἀξιολογωτάτην
θυγατέρα Τ̣ · Αἰλ · Γε-
μεινίου Μακεδό-
νος τοῦ Ἑλλα-
δάρχου, Γεμεί-
νιος Ζώσιμος
ὁ καὶ Βορέας
τὴν πατρώνεισ-
σαν.

V. 7 Admonet Pap.: 'ꓶ: οὕτως ἐν τῷ λίθῳ ἀντὶ τοῦ Γ', et legit ꓶ(αΐου), sed ΘΚΒΑ, loc. cit. lectionem rectam praebet || 9—10 Ἑλλαδάρχης est vox communis pro ἄρχων τοῦ Ἀττικοῦ Πανελληνίου. Cf. nr. 181, vv. 2—6.

Vide stemma familiae ad nr. 181.

---

188 AVRELIVS DEMOCRATIANVS CORRAGVS. Ibidem atque nr. 187 init. mens. Oct. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1774. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa insculptis ornata. In parte superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,62, l. max. 0,87, cr. max. 0,71. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,045. ΑΕΣΟΣΩ. Ligg. permultae. Interv. c. 0,01. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 187 cit., 7 Oct. a. 1906, 1, 24 (solos vv. 4—9 ΘΚΒΑ 3, 4, et Tafrali, *Thess.* 37, not. 1, IV; tit. integrum Pel. 76, not. 1). Cf. Ziebarth, op. nr. 187 cit., 28; Μ. Π. numm. 222 et 273. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.
κατὰ τὸ δόξαν
τῇ κρατίστῃ
βουλῇ καὶ τῷ ἱερω-
τάτῳ δήμῳ · Αὐρ ·
Δημοκρατιανὸν
Κόρραγον τὸν Μα-
κεδονιάρχην καὶ ἀγω-
νοθέτην τοῦ κοινοῦ τῶν
Μακεδόνων ❦ Αὐρηλία χι-
Ἀπολλοδωριανὴ Ἀμμία ἡ ἀρ- έ-
τὸν γλυκύτατον ρεια
ἑαυτῆς ἄνδρα.

V. 6 Nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann, 144, et Russu, 194 || 10 fin. Sic lap.

De tempore tituli vide finem commentarii ad nr. 38.

---

189 AVRELIA APOLLODORIANA AMMIA. Ibidem atque nr. 188 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1794. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa insculptis ornata. In parte superiore tres excavationes parvae, una ad partem mediam anticam, duae aliae ad angulos posticos. Post tempora Papageorgiu pars superior dextra arae defracta est. A. 1,48, l. max. 0,65, cr. max. 0,60. Vv. 1—13 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,035—0,045, v. 14 c. 0,02. ΑΕΗΟΣΩ. Ligg. permultae. Interv. vv. 1—13 c. 0,01, vv. 13—14 0,035. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 187 cit., 1, 26 (solos vv. 5—12 ΘΚΒΑ 3, 5; tit. integrum Pel. 76,

not. 2). Cf. Ziebarth, loc. nr. 187 cit. 28; Μ. Π. numm. 222, 273, 625. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

κατὰ τὸ δόξαν
τῇ κρατίστῃ
βουλῇ καὶ τῷ
ἱερωτάτῳ δή-
μῳ ❦ Αὐρηλίαν
᾿Απολλοδω-
ριανὴν ᾿Αμμίαν
τὴν ἀρχιέρειαν,
γυναῖκα ❦ Αὐρ ❦
Δημοκρατιανοῦ
Κορράγου τοῦ Μα-
κεδονιάρχου ❦ ᾿Ιουλία
Δημοκράτεια τὴν ἑαυ-
τῆς συγγενίδα. *in regula*

Vv. 1—2 Litterae lineis subductis insignitae nunc defractae sunt.
De tempore tituli vide finem commentarii ad nr. 38.

---

190 MINICIVS DIONYSIVS. Ibidem atque nr. 188 30 Aug. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1799. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa. Summa frons et angulus inferior sinister defractus est. In parte superiore excavationes pedibus statuae recipiendis destinatae. A. 1,39, l. max. 0,74, cr. max. 0,565. Tit. in spatio leviter excavato exaratus est. Litt. a. c. 0,02, v. 11 0,015—0,025. ΑΕ◊ϹѠ. V. 8 lig. ο-σ. V. 11 litt. lunat. Interv. vv. 1—2 0,045, vv. 2—10 c. 0,015, vv. 10—11 c. 0,03. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 187 cit. 23 Sept. a. 1906, 1, 21 (solos vv. 5—7 ΘΚΒΑ 3, 6, et Tafrali, *Thess.* 37, not. 2, V; tit. integrum Pel. 76, not. 3). Cf. Ziebarth, op. nr. 187 cit., 27; Μ. Π. num. 940. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

ἀγαθῆι τύχηι.
intervallum
κατὰ τὸ δόξαν τῇ κρα-
τίστῃ βουλῇ καὶ τῷ
ἱερωτάτῳ δήμῳ
Μινίκιον Διονύσιον
τὸν ἀξιολογώτατον
Μακεδονιάρχην
Αὐρηλιανὸς Κωστάντις
τὸν πάτρωνα καὶ εὐερ-
γέτην.
intervallum
εὐτυχῶς.

V. 8 fin. I. e. Κωνστάντιος.
De tempore tituli vide finem commentarii ad nr. 38.

---

191 AVRELIANA PRISCA. Ibidem atque nr. 190 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1780. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis exsculptis ornata. In parte superiore excavationes duae pedibus statuae recipiendis destinatae. A. 1,27, l. max. 0,69, cr. max. 0,56. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. v. 1 c. 0,015, vv. 2—11 0,02—0,025. Tit. ab eodem quadratario atque nr. 190 exaratus et litt. formae sunt eaedem. Ligg. V. 12 litt. lunat. Interv. 0,015—0,02. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 187 cit. 1, 8 (solos vv. 5—9 ΘΚΒΑ 3, 7; tit. integrum Pel. 76, not. 4). Cf. Μ. Π. num. 940. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

ἀγαθῆι τύχηι.
κατὰ τὸ δόξαντα(!) τῇ κρα-
τίστῃ βουλῇ καὶ τῷ
ἱερωτάτῳ δήμῳ˃
Αὐρηλιανὴν Πρείσκαν,
τὴν ἀξιολογωτάτην
γυναῖκα Μινικίου
Διονυσίου τοῦ ἀξ/
Μακεδονιάρχου, Αὐρη-
λιανὸς Κωστάντις
τὴν εὐεργέτιν.
ἐπτχῶς(!).

Vv. 9—10 Aurelianus Constantius est haud dubie libertus honoratorum duorum 12 Sic lap., ἐπτυχῶς Pap.
De tempore tituli vide finem commentarii ad nr. 38.

---

192 AELIVS NICANOR. Ibidem atque nr. 188 init. mens. Oct. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1786. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et aëtomate et acroteriis insculptis ornata. In parte superiore tres excavationes parvae. Cymatia omnia lateris sinistri excisa sunt. A. 1,46, l. max. 0,63, cr. 0,65. Vv. 3—12 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Post tempora

Papageorgiu frons arae aliquantum detrita est. Litt. a. v. 1 0,02, vv. 2—12 0,035—0,04, v. 13 c. 0,01. ΑΕΣϹW. Ligg. permultae. V. 13 litt. lunat. Interv. vv. 1—2 0,165, vv. 2—3 0,11, vv. 3—13 0,02. Litt. minusc. vv. 2—12 ed. Papageorgiu, op. nr. 187 cit. 7 Oct. a. 1906, 1, 27, qui eadem in ephemeride 21 April. a. 1907, pag. 1, col. 4 addidit v. 13 (solos vv. 5—12 ΘΚΒΑ 3, 2; vv. 1—12 Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 95; Tafrali, *Thess.* 27, not. 1, D; Pel. 76, not. 5). Cf. Ziebarth, op. nr. 187 cit. 28; Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 229, 16; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 187; Μ. Π. num. 43. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

ἀγαθῆ · ι · ᵛ τύχη · ι̣ ·
cymatium
δόγματι τῆς κρατίστης
regulae
βουλῆς κα̣ὶ̣ χ̣ει-
ροτονία̣ τοῦ ἱ̣ε̣ρ̱ω̣-
τά̣του δήμου Π̣ό̣πλιον
Αἴλιον Νεικάν̱ο̱ρα
τὸν ἀξιολογώτατον
Μακεδονιάρχη̣ν̣
οἱ συνθρησκευτα̣ὶ̣
κλείνης̣ θ̣εοῦ μ̣ε-
γάλου Σαράπιδος
τὸν προστάτην.
εὐτυχεῖτε. *in regula*

Litt. lineis subductis insignitae a Pap. lectae sunt; hodie perierunt || 1 qui per longitudinem partis inferioris aëtomatis porrectus est, non legit Pap. || 6 fin. Nomen proprium Macedonium. Vide Hoffmann, 176, et Russu, 204 || 10 in. I. e. κλίνης, lectus sacer Sarapidis.

De tempore tituli vide finem commentarii ad nr. 38.

---

193 CORNELIVS SECVNDVS. A. 1927 una cum aris sacerdotum divi Fulvi (vide pag. 64) inventa, nunc ΜΘ 1690. Pars antica arae marmoris leucophaei cymatiis instructae in partes duas contiguas fracta. Cymatia antica defracta sunt. A. 1,55, l. max. 0,69, cr. max. 0,175. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. vv. 1 et 2 0,045, vv. 3 et 4 0,04, vv. 5—8 0,03, φεῖ 0,065. ΑΕΣϹΩ. Interv. vv. 1—2 0,025, vv. 2—4 0,02, vv. 4—8 0,015. Ed. Pel. 51, 2, cum phot. 98, 12. Cf. Μ. Π. numm. 769, 776, 784. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

κατὰ τὸ̣ δ̣ό̣ξαν
τῆ̣ βουλῆ̣ κ̣αὶ τῷ̣
δήμῳ̣ Γ̄ Κορνή-
λιον Σεκοῦνδον
ἄρξαντα τὰς ἀρχάς ·
Γ̄· Κορνήλιος Ἀγαθί-
α̣ς καὶ Κορνηλία Κλε-
οπάτρα τὸν ἀδελφόν.

Est fortasse eadem familia atque in nr. 165. V 5 De quibus magistratibus agatur, non patet. 7—8 Cognomen est nomen proprium femininum frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 219, et Russu, 193. Satyrus in libro *De Demis Alexandrinorum*, fr. 1, col. ii [E. G. Turner, *Oxyrhynchus Papyri* 27, 1962, 121] uxorem regis Perdiccae I e stirpe Argeadarum Κλεοπάτραν denominat.

---

194 PONTIA CALLISTIANA. Ibidem atque nr. 193 inventa, nunc ΜΘ 1691. Pars media arae marmoris leucophaei a tergo mutila, a. max. 1,10, l. max. 0,48, cr. max. 0,17. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Frons arae aqua mananti valde corrosa est. Litt. a. c. 0,025, φεῖ 0,055. ΑΕ◇ΣѠ. V. 9 lig. ο-σ. Interv. c. 0,015. Ed. Pel. 51, 3, cum phot. 99, 12 A. Cf. Μ. Π. numm. 1183 et 1189. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

κατὰ τὸ δόξαν
τῇ κρατίστῃ
βουλῇ καὶ τῷ
ἱερωτάτῳ δή-
μῳ τὴν σεμνο-
τάτην καὶ φιλό-
στοργον Ποντί̣-
αν Καλλισ[τ]ια-
νὴν Κασσιανὸς
Πρόκλος ὁ ἀ-
νήρ.
vacat

Cf. nr. 174.

---

195 et 196. IVLIVS EVPHRANTICVS.

c. med. s. III p.

195 In demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica 30 Aug. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1796. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et ornamento in-

sculptis ornata, ab angulo inferiore sinistro mutila, a. 1,16, l. max. 0,72, cr. max. 0,53. Vv. 2—9 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. vv. 1 et 9 0,03, vv. 2—8 0,04, φεῖ 0,07. ΑΕϹ Ω. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,085, vv. 2—9 c. 0,02. Edd. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 23 Sept. a. 1906, 1, 3 (solos vv. 2—6 ΘΚΒΑ 5, 14, et Tafrali, *Thess.* 38, not. 1, B(2)) et Oliver, *The Sacred Gerusia*, 1941, 166, 56. Cf. Ziebarth, op. nr. 187 cit., 27; Μ. Π. numm. 277 et 579. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

·Δ̄· ·Β̄· ·Δ̄·
regulae
τὸν γυμνασίαρ-
χον καὶ γερουσι-
άρχην γερουσι-
ῶν δύο ‹ Γʹ ‹ Ἰούλ'‹
Εὐφραντικὸν
Αὐρηλία Καλαν-
δία τὸν γλυκύτα-
τον ἑαυτῆς ἄνδρα.

V. 1 I. e. δ(όγματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

---

196 Ibidem atque nr. 195 init. mens. Oct. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1803. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa, a parte summa recisa, ubi tamen excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae agnoscuntur, a. max. 1,41, l. max. 0,93, cr. max. 0,72. Vv. 2—10 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—10 c. 0,04, φεῖ 0,075. Tit. ab eodem quadratario atque nr. 195 exaratus, itaque formae litt. eaedem. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,10, vv. 2—10 0,02. Edd. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 195 cit., 7 Oct. a. 1906, 1, 23 (solos vv. 2—7 ΘΚΒΑ 5, 13, et Tafrali, *Thess.* 38, not. 1, B(1)), et Oliver, op. nr. 195 cit., 165, 55. Cf. Ziebarth, loc. nr. 187 cit. 27; Μ. Π. numm. 277 et 579. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

›Δ‹ ›Β‹ ›Δ‹
regulae
·Γ̄· Ἰούλ'‹ Εὐφραντικὸν
γυμνασιαρχήσαντα
πανδημὶ δι' ὅλου ἔ-
τους καὶ καταστή-
σαντα γερουσίας
δύο ‹vv› Αὐρηλία
Καλανδία τὸν γλυ-
κύτατον ἑαυτῆς
folium ἄνδρα *folium*
vacat

Titt. nr. 195 et 196 ab eodem quadratario exarati sunt atque nr. 148. Quod Euphranticus gerusias duas instituit, vide Oliver, op. cit. 36. Per lapsum Kanatsulis, Μ. Π., locc. citt., praenomen Γαΐα Aureliae Calandiae tribuit.

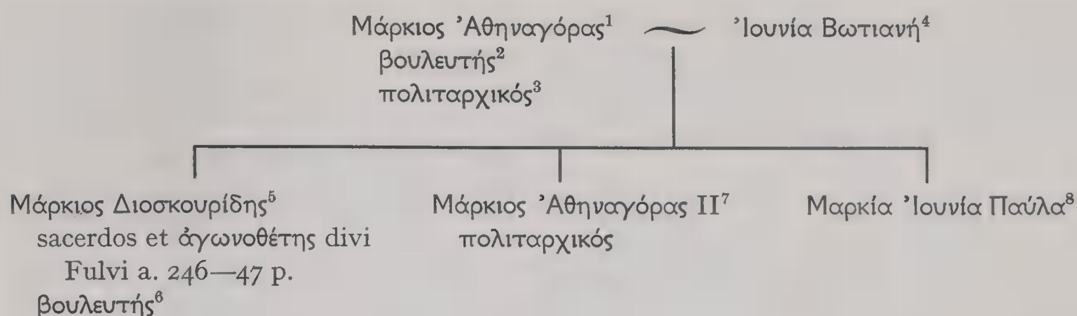
---

197 MARCIA IVNIA PAVLA. Mens. Ian. a. 1943 in demoliendo sepulcreto Iudaico orientem versus a muro orientali urbis sito inventa, deinde ad ecclesiam S. Georgii transportata. Ara marmorea cymatiis instructa et ornata aëtomate cum rosa et arcubus. In parte superiore quattuor excavationes etiam nunc plumbi particulis impletae quae pedibus statuae aëneae recipiendis destinatae erant. A. 1,32, l. max. 0,65, cr. 0,43. Vv. 2—15 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 ψεῖ 0,07, βῆτα et δέλτα 0,05, vv. 2—15 0,025—0,03, φεῖ c. 0,09. ΑΕϹW. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,08, vv. 2—15 c. 0,01. Ed. Lazaridis, Ἀρχ. ἐπιγρ. Θεσσ., 1946, 25, 2, cum phot. 45, 14. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102; Μ. Π. numm. 643, 885, 886, 887, 890. Lapidem non vidi.

post a. 246—47 p. Ψ Β Δ
regulae
Μαρκίαν Ἰου-
νίαν · Παύλαν,
θυγατέρα
Μαρκίου Ἀθη-
ναγόρου Ꞵ
βουλευτοῦ
καὶ · Ἰ · ουνίας
Βωτιανῆς, Μάρ-
κιοι ' Διοσκου-
ρίδης βουλευ-
τὴς ' καὶ Ἀθη-
ναγόρας πο-
λιταρχικὸς
οἱ ἀδελφοί.

V. 1 I. e. ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Cf. nr. 162. Marcius Dioscurides a. 246—47 p. sacerdos divi Fulvi fuit, sed hoc anno munere βουλευτοῦ nondum functus est. Stemma:

1 nr. 162, vv. 13—15; nr. 197, vv. 5—7. 2 nr. 197, v. 7. 3 nr. 162, v. 15. 4 nr. 162, vv. 16—17. 5 nr. 162. 6 nr. 197, vv. 11—12. 7 nr. 197, vv. 9—10, 12—14. 8 nr. 197.

198 BAEBIVS TERRAEVS PALMAS. A. 1927 una cum aris sacerdotum divi Fulvi (vide pag. 64) inventa, nunc ΜΘ 1697. Pars superior arae marmoris leucophaei cymatiis instructae, a tergo mutila, supra laesa, in partes duas contiguas per altitudinem fracta, a. max. 0,81, l. max. 0,64, cr. max. 0,21. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,025. ΑЄΜCѠ. Interv. c. 0,01. Ed. Pel. 55, 8, cum phot. 104, 17. Cf. M. Π. numm. 293 et 294. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.
κατὰ τὸ δ[όξ]αν τῇ κρ'
βουλῇ καὶ τ[ῷ] ἱερωτά-
τῳ δήμῳ v Βαίβιον
Τερραῖον Πάλμαν
τὸν ἁγνότατον πρὸ
πόλεως v Βαίβιοι Τερ-
[ραῖοι Νει]κ̣ό̣[σ]τρατος
[– – –$^{c. 11—12}$– – – Πάλ]μας
– – – –

Vv. 5—6 Cf. nr. 174, vv. 10—11. 6—7 Baebius Terraeus Nicostratus a. 252—53 p. officio γραμματέως ludorum Pythiorum in urbe functus est. Vide nr. 38, *A*, vv. 5—8.

199 PONTIVS MARCIANVS. Ibidem atque nr. 198 inventa, nunc ΜΘ 1695 et 1696. Fragmenta duo, superius et inferius, arae marmoris leucophaei cymatiis instructae, a tergo mutila. Frag. *A* supra acroteriis et rosa ornatum, a. max. c. 0,95, l. max. 0,49, cr. max. c. 0,22. Frag. *B* a. max. 0,99, l. max. 0,41, cr. max. 0,215. Admonet Makaronas per epistulam 17 Iun. a. 1957 missam: 'ὅλαι αἱ ἐνδείξεις – – εἶδος μαρμάρου, σχῆμα γραμμάτων, μέτρα κλπ. – – πείθουν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ βωμοῦ καὶ ὅτι τὸ τεμάχιον [frag. *A*] πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὸ ἄνω μέρος τοῦ [frag. *B*]. Ἀλλὰ τὰ δύο τεμάχια δὲν προσαρμόζουν. Ὑπάρχει κάποιο κενὸν μεταξύ των.' Vv. 2—23 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,04, vv. 2—23 0,035—0,03. ΑΞΟCΓΩ. Ligg. permultae et multiplices. In frag. *A* vestigia coloris rubri servata sunt. Superficies frag. *B* aqua mananti aliquantum corrosa est. Interv. vv. 1—2 0,075, vv. 2—23 c. 0,015. Frag. *A* ed. Pel. 54, 6, cum phot. 102, 16; frag. *B* edd. Pel. 55, 7, cum phot. 103, 16a, et Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 192 cum phot. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.*, 1950, 134. Lapp. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.
Ἀκάκιος ꞵ — Frag. *A*
regulae
κατὰ τὰ δό-
ξαντα τῇ κρατί-
στῃ βουλῇ καὶ τῷ
σεμνοτάτῳ δή-
μῳ τῆς λαμπρᾶς Θεσ-
σαλονικέων μητρο-
πόλεως καὶ κο-
λωνείας · Αὖλον
Πόντιον Μα̣[ρ]κ̣ι̣[α]-
[ν]όν, υ̣[ἱὸν $^{c. 4—5}$]
[Ποντίου – – – – –]
[– –$^{c. 7—10}$– – βου]-
λευ[τοῦ νομίμου? καὶ] — Frag. *B*
νεωκόρ̣[ου το]ῦ̣ ἁ̣-
γιωτάτου πατρί[ου]
θεοῦ Καβείρ[ου],
ἐφηβαρχ̣ή̣[σαντα]
καὶ πολε[ιταρ]-
χήσαντα, . .$^{c. 5}$. .
Πόντιος . .$^{c. 6}$. . ,
τὸν γλυκ[ύτατον]
ἔκγον[ον].

Vv. 9—11 Sic lap., Αὖλον | Πόντιον Μ. . υ | . νον Π – – Pel. || 13—14 supplevit Edson, – – | Λεύ[κιον] Pel. || 15—17 Sic lap., νεωκόρ[ον τοῦ ἁ]|γιωτάτου πατρὸς | θεοῦ Καβείρ[ου] Pel. De Cabiro Thessalonicae culto vide Edson, op. cit. 188—204.

200 PONTIA ZOSIME. Quondam in regione orientali urbis sub saepimento marmoreo fontis domesticae inaedificata, nunc deperdita. *'Große Säule'*. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 22, 1902, 957, et in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 16 Sept. a. 1904, 1 [*non vidi*] (Pel. 86, not. 4; Oliver, op. nr. 195 cit., 167, 59). Cf. Tafrali, *Thess.* 46, not. 1; Μ. Π. numm. 1058, 1181, 1188.

a. 261—62 p.

κατὰ τὸ δόξαν τῇ κρατίστῃ βου-
λῇ καὶ τῷ λαμπροτάτῳ δήμῳ
τῆς Θεσσαλονικέων μη-
τροπόλεως καὶ κολωνείας
Ποντίαν Ζωσίμην, θυγατέ-
ρα Ποντίου Εὐανγέλου
τοῦ κρατίστου καὶ ἀρχιερέ-
ως καὶ Οὐαλερίας Ἀλεξάν-
δρας τῆς ἀξιολογωτάτης
ἀρχιερείας, ἡ μήτηρ Οὐαλερία
Ἀλεξάνδρα τιμῆς καὶ μνήμης ἕνεκα,
ἐπιδοῦσα καὶ ἐπ' ὀ-
νόματι τῆς θυγα-
τρὸς ἰς γερουσίαν ⁎ μ(ύ)ρ(ια).
ἔτους γ̄ϙ̄σ̄.

V. 15 Propter urbem appellationibus sollemnibus *metropoleos* et *coloniae* praeditam annus aerae Augustae habendus est, non aerae provincialis (a. 145—46 p.). Vide Tod, *B. S. A.* 24, 1919—21, 66, et *David M. Robinson Studies*, II 1953, 386, 67.

F. MONVMENTA HONORARIA AVCTORITATE SENATVS CONDITA

201 CATINIVS LEO. In. mens. Oct. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 1768. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa. Cymatia frontis excisa sunt. In parte superiore tres excavationes rotundae. A. 1,50, l. max. 0,91, cr. max. 0,76. Vv. 2—12 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,025—0,03, φεῖ 0,045. ΑЄΞΣѠ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,10, vv. 2—12 c. 0,015. Ed. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 7 Oct. a. 1906, 1, 40 (ΘΚΒΑ 5, 17 solos vv. 4—12; Tafrali, *Thess.* 38, not. 1, C; tit. integrum Pel. 75, not. 1). Cf. Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 28; Μ. Π. numm. 29 et 52. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

Δ Β
regulae
Αἰλία · Ἀλεξάνδρα
ἡ ἀρχιέρεια · τὸν
πάππον · Λ · Κατί-
νιον Λέοντα · τὸν
ἀρχιερέα · καὶ ἀγω-
νοθέτην καὶ γυμνα-
σίαρχον · καὶ ἄρξαν-
τα δὶς τὴν πρώτην ἀρ-
χὴν ἐπιφανῶς ἐν τῇ
λαμπρᾷ ταύτῃ πατρί-
δι.
vacat

V. 1 δ(όγματι) β(ουλῆς). 8—10 Catinius Leo politarchatu bis functus est.

Vide stemma familiae ad nr. 203. Kanatsulis, Μ. Π. num. 30 Λούκιον Catinium Leonem perperam Αἴλιον denominat.

202 AELIVS CATINIVS LEO II ΝΕΟΣ. Ibidem atque nr. 201 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1770. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et aëtomate insculptis ornata. In parte superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,70, l. max. 0,80, cr. max. 0,62. Vv. 2—9 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 c. 0,035, vv. 2—9 c. 0,03, φεῖ 0,05. Cum tit. ab eodem quadratario atque nr. 203 exaratus sit, formae litt. eaedem sunt. V. 7 lig. μ-ν. Interv. vv. 1—2 0,105, vv. 2—9 0,015. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 201 cit., 1, 36 (ΘΚΒΑ 5, 18 solos vv. 4—9; Tafrali, *Thess.* 38, not. 1, Δ; tit. integrum Pel. 77, not. 3). Cf. Ziebarth, loc. nr. 201 cit.; Μ. Π. numm. 30 et 52. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p.

Δ Β
regulae
Αἰλία · Ἀλεξάν-
δρα · ἡ ἀρχιέρεια
τὸν ἀδελφὸν Αἴ-

λιον · Κατίνιον
Λέοντα νέον
τὸν γυμνασίαρ-
χον · ἄριστα βου-
λεύσαντα.
vacat

Vide stemma ad nr. 203.

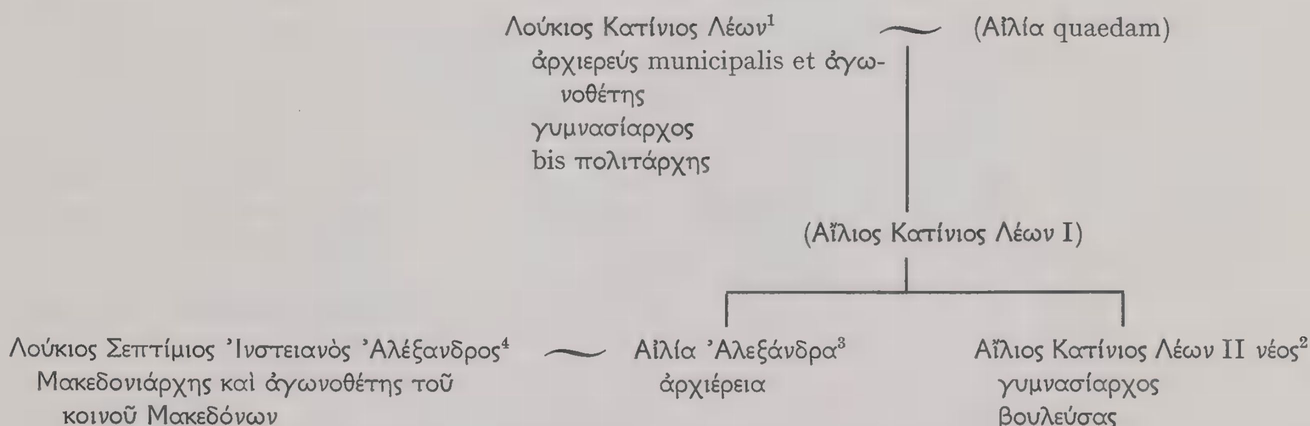
203 SEPTIMIVS INSTIANVS ALEXANDER. Ibidem atque nr. 201 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1769. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa. In parte superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. Cymatia frontis excisa sunt. A. 1,49, l. max. 0,91, cr. max. 0,76. Vv. 2—11 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—11 c. 0,035. Formae litt. eaedem atque in nr. 202 et nr. 204. Ligg. Vestigia coloris rubri servata sunt. Interv. vv. 1—2 0,11, vv. 2—11 c. 0,015. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 201 cit., 1, 22 (ΘΚΒΑ 3, 3 solos vv. 4—10; Tafrali, *Thess.* 37, not. 2, III; tit. integrum Pel. 76, not. 6). Cf. Ziebarth, op. nr. 201 cit., 27; Μ. Π. numm. 52 et 1285. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ante med. s. III p. Δ Β

regulae

Αἰλία · Ἀλεξάν-
δρα · ἡ ἀρχιέρεια
Λ Σεπτίμιον Ἰν-
στειανὸν Ἀλέ-
ξανδρον τὸν
Μακεδονιάρχην
καὶ ἀγωνοθέτην
τοῦ κοινοῦ Μακε-
δόνων τὸν ἑαυτῆς
ἄνδρα.
vacat

Stemma:

1 nr. 201. 2 nr. 202. 3 nr. 201, vv. 2—3; nr. 202, vv. 2—3; nr. 203, vv. 2—3. 4 nr. 203. Stemma huius familiae in Μ. Π., num. 30, non recte se habet. Vide ad nr. 201.

---

204 IVLIVS RVFINIANVS ARTEMIDORVS. 10 Mai. a. 1746 vidit Germain '*au dernier jardin à gauche à côté de l'église des Grecs, appelée la Panaghia brûlée*', et 23 Nov. a. 1893 ad locum quem consulto celavit vidit Papageorgiu, qui admonet 'γράμματα ἄρρυθμα καὶ ἄνισα, ἔνια ἀλλήλοις (καὶ ἀπειροκάλως) συνημμένα, ἱκανὰ ἐκ τῶν ὄμβρων τετριμμένα'; nunc ΑΓ 91. Ara oblonga marmoris leucophaei cymatiis et acroteriis insculptis instructa, cuius tergum rude relictum est. In parte superiore excavationes duae pedibus statuae recipiendis destinatae. Latus sinistrum arae paulum mutilum est. A. 1,62, l. max. 0,37, cr. 0,36. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,02—0,035, φεῖ v. 4 0,05, v. 10 0,04. ΑΕΣΩω. Ligg. Interv. 0,005—0,015. Edd. Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 24, *Ian.—Iun.* 1894, 204, 11, ex schedis Germainianis parum bonis (Dem. 593, 721) et litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 35, 1 (Tafrali, *Thess.* 27, not. 1, A). Cf. Pel. 60; Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 61; Μ. Π. numm. 49, 274, 613. *Ect. Phot.*

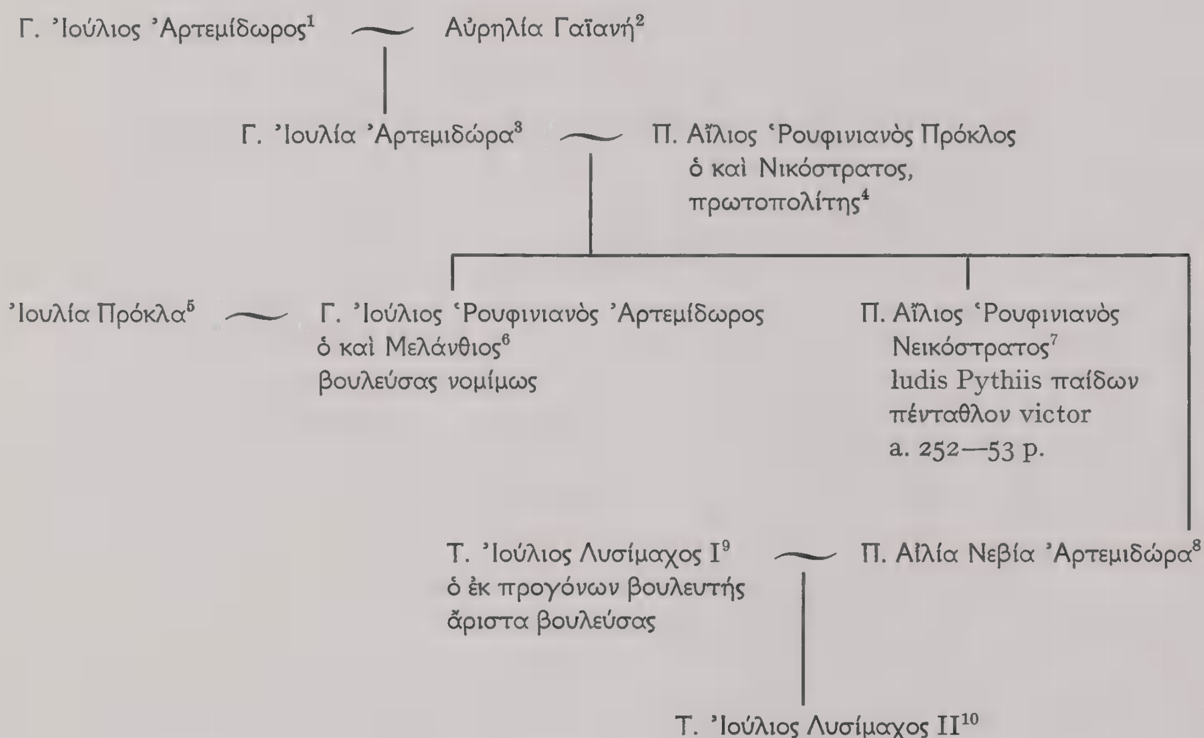
c. med. s. III p.

κατὰ τὸ δόξαν
τῇ κρατίστῃ
βουλῇ Γ · Ἰούλ(ιον) ·
Ῥουφινιανὸν
Ἀρτεμίδωρον
τὸν καὶ Μελάν-
θιν, βουλεύσαν-
τα νομίμως,
υἱὸν Π · Αἰλ(ίου) · Ῥου-
φινιανοῦ Πρόκλου
τοῦ καὶ Νεικο-
στράτου, πρω-
τοπολείτου,
καὶ Γ· Ἰουλίας
Ἀρτεμιδώρας,
Γ· Ἰούλ(ιος) · Ἀρτε-
μίδωρος καὶ
Αὐρηλία Γαΐα-
νὴ τὸν ἔκγο-
νον.
vacat

Falsas lectiones Germ. enumerare supersedeo, lectiones Pap. praeter vv. 19—20 ubi praebet νὴ τοῖς ἐκγό|νοις, cum lap. congruunt.

P. Aelius Rufinianus Nicostratus, filius P. Aelii Rufiniani Procli (vv. 9—13) et nr. 38, *B*, vv. 2—3, invenitur (a. 252—3); fuit victor παίδων πένταθλον in ludis tertiae Pythiadis.

Iulius Rufinianus Artemidorus et in sarcophago nr. 558 commemoratur cum uxore Iulia Procla et sorore Nevia Artemidora. A lectione falsa Papageorgiu in vv. 19—20 seductus Kanatsulis, Μ. Π., num. 613, cognationem huius familiae perperam interpretatus est. Stemma sic construendum est:

1 nr. 204, vv. 16—17. 2 nr. 204, vv. 18—19. 3 nr. 204, vv. 14—15. 4 nr. 204, vv. 9—13. 5 nr. 558, v. 1 6 nr. 204, vv. 3—8; nr. 558, v. 1 (Ῥουτινιανῷ!). 7 nr. 38, *B*, vv. 2—3. 8 nr. 205, vv. 9—10 (Πο Αἰλία Νεβία); nr. 558, v. 2 (Νεβία Ἀρτεμιδώρα). 9 nr. 205, vv. 3—9, 16. 10 nr. 205, vv. 12—14.

---

205 IVLIVS LYSIMACHVS I. A. 1927 una cum aris divi Fulvi (vide pag. 64) inventa, nunc ΜΘ 1694. Ara marmoris albi, quae cymatiis instructa erat, supra et a tergo mutila; pars ima laesa est. A. max. 1,13, l. max. 0,455, cr. max. 0,16. Vv. 2—14 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. 0,03—0,035, v. 13 c. 0,025. ΑΕΣΩ. V. 2 lig. τ-η. Interv. vv. 2—13 c.

0,015, vv. 13—15 c. 0,005; vv. 15—16 c. 0,035. Ed. Pel. 53, 5, cum phot. 101, 15. Cf. M. Π. numm. 59, 595, 596. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p. [κατὰ τὸ δόξαν]

regulae

τῇ κρατίστῃ
βουλῇ τὸν
ἐκ προγό-
νων βου-
λευτὴν
Τίτον Ἰού-
λιον Λυσίμα-
χον Πο Αἰ-
λία Νεβία τὸν
γλυκύτατον
ἄνδρα καὶ Τί-
τος Ἰούλιος
Λυσίμαχος
τὸν πατέρα, *in regula*
ἄριστα βουλεύσαντα.

Vide stemma ad nr. 204.

---

206 CLAVDIVS TVLLIVS ALEXANDER. 30 Aug. a. 1906 in muro orientali urbis demoliendo paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 1778. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa insculptis ornata. In parte superiore sex excavationes rotundae. A. 1,47, l. max. 0,78, cr. max. 0,59. Vv. 2—10 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,05, v. 2 0,035, vv. 3—10 c. 0,03. ΑΕΣΣΥ. V. 5 fin. lig. ο-υ. Interv. vv. 1—2 0,12, vv. 2—10 0,01—0,015. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 201 cit., 23 Sept. a. 1906, 1, 14 (ΘΚΒΑ 5, 16 solos vv. 2—7). Cf. M. Π. numm. 570, 630, 745. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p. Δ B

regulae

Κλ ❦ Τύλλιον Ἀ-
λέξανδρον τὸν
καὶ Εὐγένιον ❦ Γ ❦
Ἰουλίου Ἀριστέου
ἔγγονον ἄρξαν-
τος ❦ Γ ❦ Ἰουλία
Ὀλυμπιὰς τὸν
γλυκύτατον
υἱόν.
vacat

Vv. 5—7 Iulius Aristeas politarchatum gessisse videtur. Stemma:

Γάϊος Ἰούλιος Ἀριστέας
ἄρξας
|
Γαΐα Ἰουλία Ὀλυμπιάς ⁀ (Κλαύδιος Τύλλιος – –)
|
Κλαύδιος Τύλλιος Ἀλέξανδρος
ὁ καὶ Εὐγένιος

---

207 AVRELIVS STATILIVS THEODORVS. Ibidem atque nr. 206 init. mens. Oct. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1806. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa insculptis ornata. In parte superiore duo excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. 1,52, l. max. 0,76, cr. max. 0,74. Vv. 2—20 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,04, vv. 2—20 0,02—0,025, φεῖ et ψεῖ 0,04. ΑΕΣϹϹΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,09, vv. 2—20 0,01—0,005. Edd. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 204 cit. 7 Oct. a. 1906, 1, 32 (Pel. 86, not. 3, δ) et Oliver, *Sacred Gerusia*, 167, 58. Cf. ΘΚΒΑ 5, 19; Ziebarth, op. nr. 201 cit., 28; Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 61; M. Π. numm. 267 et 276. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

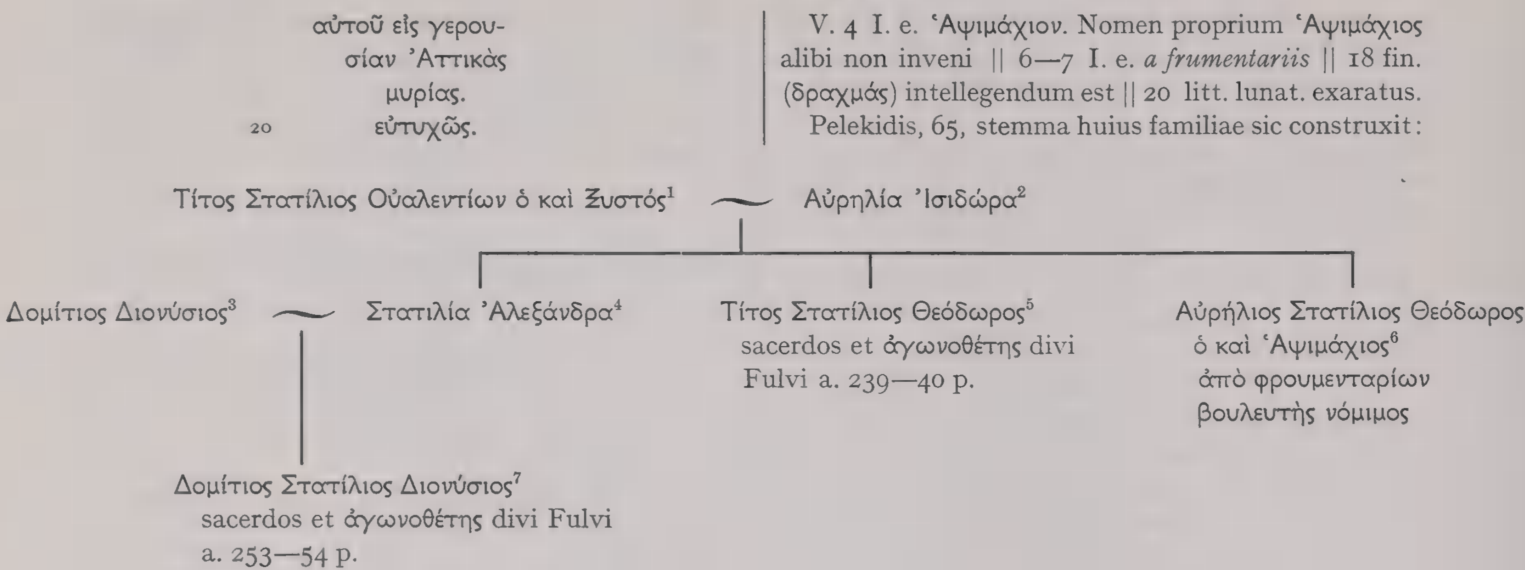
c. med. s. III p. Δ B

regulae

Αὐρ> Στατείλιον
Θεόδωρον τὸν
καὶ Ἀψιμάχιν,
τὸν ἀξιολογώ-
τατον ἀπὸ φρου-
μενταρίων, βου-
λευτὴν νόμιμον
τῆς λαμπρᾶς Θεσσα-
λονεικέων μητρο-
πόλεως καὶ κολω-
νείας Αὐρ· Ἰσιδώρα
ἡ μήτηρ εἰς παραμυ-
θίαν ἑαυτῆς, ἐπι-
δοῦσα τῇ πόλει
ἐπ' ὀνόματος

αὐτοῦ εἰς γερου-
σίαν Ἀττικὰς
μυρίας.
εὐτυχῶς.

V. 4 I. e. Ἀψιμάχιον. Nomen proprium Ἀψιμάχιος alibi non inveni || 6—7 I. e. *a frumentariis* || 18 fin. (δραχμάς) intellegendum est || 20 litt. lunat. exaratus. Pelekidis, 65, stemma huius familiae sic construxit:

1 nr. 158, vv. 5—9. 2 nr. 158, vv. 10—12; nr. 207, v. 12. 3 nr. 167, vv. 12—13. 4 nr. 167, vv. 13—15. 5 nr. 158. 6 nr. 207. 7 nr. 167.

G. MONVMENTA HONORARIA A PRIVATIS DONATA

***208** ΜΘ 2518. Tabula marmoris leucophaei, cuius frons cymatio circumdata est, supra mutila et ab angulo inferiore sinistro recisa, a. max. 0,58, l. 0,655, cr. 0,145. Litt. a. v. 1 c. 0,045, vv. 2—6 0,035—0,04, v. 7 c. 0,03—0,035, v. 8 c. 0,03. οὖ vv. 1 et 7 0,018, vv. 2 et 8 0,01. θῆτα vv. 2 et 3 0,017. ὖ vv. 4 et 7 0,05. ταῦ v. 5 0,025, v. 7 0,05. ἰῶτα v. 5 0,047. ἄλφα v. 5 0,02 ΑΕΣ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. 0,015—0,025. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – – –
λην, γυ̣ν̣[αῖκ]α · Κ · Φουρίου
Πρόκλου · οἱ ἀπελεύθε-
ροι · καὶ ἀπελεύθεραι
Φουρίου Πρόκλου καὶ αὐτῆς
Μαξίμας · δι' ἐπιμέλιαν
Οὐαρεινίας · Ἀρετῆς,
ᵛ γραμματεύοντος · Μ · Οὐαρει-
νίου Μακεδόνος ᵛᵛ ❦ *vacat*

209 RVFRIA CLAVDIA EVBVLE. A. 1927 una cum aris sacerdotum divi Fulvi (vide pag. 64) inventa, nunc ΜΘ 1689. Pars media arae marmoris leucophaei quondam cymatiis instructae, a tergo mutila, a. max. c. 1,10, l. 0,505, cr. max. c. 0,27. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,035, φεῖ 0,045 et 0,055. ΑΕϹ. Ligg. Interv. 0,015—0,025. Ed. Pel. 48, 1 cum phot. 97, 11. Cf. M. Π. num. 1254. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.

Ῥουφρίαν
Κλαυδίαν
Εὐβούλην
Ἰοῦστος
ὁ κράτιστος
καὶ Μένων,
οἱ ἀδελφοί.
vacat

Vide stemma familiae ad nr. 185.

210 CLAVDIVS RVFRIANVS II ΝΕΟΣ. 30 mens. Aug. a. 1906 in muro orientali urbis demoliendo paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 1785. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et foliis insculptis ornata. Pars superior exhibet duas excavationes pedibus statuae inmittendis destinatas. A. 1,42, l. max. 0,76, cr. max. 0,59. Vv. 2—12 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—11 0,035, φεῖ 0,055, v. 12 0,02. ΑΕΣϹ. V. 11 fin. lig. ν-η. Interv. vv. 1—2 0,07, vv. 2—11 c. 0,02, vv. 11—12 0,045. Ed. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae

diurnis 'Αλήθεια, 23 Sept. a. 1906, 1, 11. Cf. ΘΚΒΑ 6, 29; Μ. Π. numm. 74, 741, 742, 1366. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.
ἀγαθῆι τύχηι.
regulae
Κλ̣αύδιον
῾Ρουφριανὸν
νέον, υἱὸν
Κλαυδίου
῾Ρουφριανοῦ
τοῦ κρατίστου,
Τυλλία 'Αλε-
ξάνδρα καὶ
'Ακυλεῖνος
τὸν συνγενῆ.
intervallum 0,045
εὐτυχεῖτε.

V. 10 Sic lap., Λ(ούκιος) Κυλεῖνος Pap. Vide ad nr. 213, vv. 6—7.
Suspicor Claudios Rufrianos propinquos fuisse familiae Claudii Menonis I, qui filiam Rufrii Iusti proconsulis Macedoniae uxorem duxit. Vide stemma ad nr. 185.

211 PAEDANIA MODERATA. Ibidem atque nr. 210 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1783. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis insculptis ornata, cuius pars postica superior excisa est. In parte antica lateris superioris sunt excavationes. Vv. 3—12 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Post tempora Papageorgiu frons arae aqua mananti, ut videtur, valde corrosa est. Litt. a. vv. 1, 3—11 0,035, v. 2 c. 0,025, v. 12 c. 0,015. ΑЄϺƩC. V. 4 fin. lig. τ-η-ν. Interv. vv. 1—2 0,045, vv. 2—3 0,03, vv. 3—11 0,015—0,02, vv. 11—12 0,04. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 210 cit., 1, 12. Cf. ΘΚΒΑ 6, 30; Μ. Π. numm. 74, 741, 1104, 1366. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.
ἀγαθῆ̣ τύχηι.
Παιδ̣ανίαν *in regula*
Μοδεράταν̣
τὴν κρατίστην,
γυν̣α̣ῖ̣κ̣α̣ Κλαυ-
δίου ῾Ρουφρια-
ν̣οῦ τοῦ̣ κρα-
τίστου, Τυλ-
λία 'Αλεξάνδρα
καὶ 'Ακυλεῖνος
τὴν συνγενίδα.
intervallum 0,04
εὐτυχ̣ῖτε.

Partes vv. lineis subductis insignitae nunc desunt. Vide ad nr. 210. 8—9 Tullia Alexandra est fortasse soror vel amita illius Claudii Tullii Alexandri qui in nr. 206 honoratus est. 10 Vide ad nr. 213, vv. 6—7.

212 et 213. MARCVS AVRELIVS DIONYSIVS.

212 Ibidem atque nr. 210 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1800. Ara marmoris leucophaei instructa cymatiis quae fere omnia recisa sunt. Pars superior excavationes exhibet. A. 1,245, l. 0,675, cr. 0,50. Vv. 2—7 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,025, vv. 2—7 0,045, φεῖ 0,10. ΑƩΣ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,09, vv. 2—7 0,025. Edd. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 210 cit. 1, 15, et L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 62. Cf. ΘΚΒΑ 7, 31; Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 27; Pel. 60; Μ. Π. numm. 228 et 781. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.
ἀγαθῆι τύχη̣ι.
regulae
Μᾶρκον Αὐρήλιον
Διονύσιον τὸν
παλαιστὴν
Γάϊος Κορνήλιος
Φῆλιξ Μάρκελλος
τὸν φίλον.
vacat

Vv. 5—6 Cf. nr. 169, vv. 6—9, a. 262—63 p.

213 Ibidem atque nr. 212 init. mens. Oct. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1771. Ara integra marmoris leucophaei cymatiis instructa et ornata acroteriis et rosa insculptis. Pars superior duas excavationes rotundas exhibet. A. 1,66, l. max. 0,89, cr. max. 0,72. Vv. 2—7 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 0,05, vv. 3—7 c. 0,04. ΑΕƩ◇Σ. Vv. 5 et 6 ligg. α-δ et ο-σ. Interv. vv. 1—2 0,09, vv. 2—7 c. 0,025. Edd. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 210 cit.,

7 Oct. a. 1906, 1, 29, et L. Robert, loc. nr. 212 cit. Cf. ΘΚΒΑ 7, 32; Pel. 60; Μ. Π. num. 229. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.

ἀγαθῆι v τύχηι.
regulae
Μᾶρκον
Αὐρήλιον
Διονύσιον
τὸν παράδοξον
Τίτος Αἴλιος
Ἀκυλεῖνος.
vacat

V. 5 Adnotat Robert: '*M. Aur. Dionysios était un lutteur* (παλαιστής) *et à lui se rapportent les deux inscriptions, car* παράδοξος *est un titre agonistique donné aux athlètes et aux musiciens*'. Pelekidis, loc. cit., et Kanatsulis, Μ. Π. numm. 228 et 229, inter τὸν παλαιστήν et τὸν παράδοξον distinxerunt. 6—7 Vir, qui in Μ. Π. deest, idem videtur esse atque ille Ἀκυλεῖνος, qui in nr. 210, v. 10, et nr. 211, v. 10, invenitur.

---

214 ANTONIVS VRBANIANVS PHILISTVS. Ibidem atque nr. 212 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1792. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa insculptis ornata. In parte superiore duae excavationes pedibus statuae aëneae inmittendis destinatae. A. 1,56, l. max. 0,675, cr. max. 0,635. Vv. 3—20 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Frons arae aqua mananti, ut videtur, corrosa est. Litt. a. c. 0,02. ΑΕΣϹΩ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. vv. 1—2 0,02, vv. 2—3 c. 0,045, vv. 3—20 c. 0,013. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 210 cit., 1, 28, 7 Oct. an. 1908 (ΘΚΒΑ 5, 15 solos vv. 1—7; Tafrali, *Thess.* 37, not. 3; Pel. 74, not. 5; Robert, op. nr. 212 cit., 59, 2). Cf. Ziebarth, op. nr. 212 cit., 28; Μ. Π. numm. 150 et 151. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 240—41 p. vel paulo post.

Γ̣άϊον Ἀντώνιον Οὐρβα-
νιανὸν Φίλιστον *in regula*
τὸν ἀ̣ξιολογώ̣-
τατον, πολιταρ-
χ̣ή̣σ̣α̣ντα καὶ βου-
λ̣ε̣ύ̣σ̣αντα καὶ εἰ-
σαγωγέα γενάμε-
νον πρώτως τῶν Πυ-
θίων ἀγομένων, ἀ- a. 240—41 p.
γωνοθετοῦντος
τ̣οῦ π̣α̣τ̣ρὸς αὐ-
τ̣ο̣ῦ̣ Γαΐου Ἀντω̣νίο̣υ̣
Οὐρβανιανοῦ
χ̣ω̣ρ̣ι̣κ̣οῦ ἀπὸ χωρι-
α̣ρχιῶν καὶ ἄ̣ρξαν-
το̣ς καὶ ἀρχ̣ι̣ερα-
σαμ̣έ̣νου, αὐτοὶ
οἱ γονεῖς τὸ γλυ-
κ̣ύ̣τ̣α̣τον τέ-
κ̣νο̣ν̣ Πιέριν.
vacat

V. 2 fin. Sic lap., Φιλήμονα Pap. 14—15 Quis sit χωρικὸς ἀπὸ χωριαρχιῶν (lectio certa), equidem nescio. Fortasse agitur de latifundiis extensis, quae plerique nobiles Macedones per tempora imperii Romani possidebant. 20 Sic lap., i. e. Πιέριον (cf. nr. *220 v. 4), Πειέρων, Pap.

---

215 et 216. FLAVIVS TERENTIANVS ASCLEPIACVS.

a. 244—45 p.

215 Ibidem atque nr. 212 eodem tempore inventa, nunc ΜΘ 1804. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et rosa insculptis ornata. Pars superior excavationes pedibus statuae recipiendis destinatas exhibet. Cymatium inferius lateris dextri excisum est. A. 1,40, l. max. 0,78, cr. max. 0,49. Vv. 2—10 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,045—0,05, vv. 2—8 0,04, φεῖ c. 0,07, vv. 9—10 c. 0,03. ΑΑΕΟϹΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,095, vv. 2—8 c. 0,015, vv. 8—10 0,01. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 210 cit., 7 Oct. an. 1906, 1, 33 (ΘΚΒΑ, 6, 22 solos vv. 2—9). Cf. Ziebarth, loc. nr. 212 cit. 28; Μ. Π. numm. 1427 et 1451. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ἀγαθῇ τύχῃ.
regulae
Φλάβ(ιον) · Τερεντιανὸν
Ἀσκληπιακόν,
γυμνασιαρχήσαντα
ἀμέμπτως καὶ ἀλείψαντα
πανδημεὶ ἐκ τῶν ἰδίων
ἐν τῷ · ϛοσ Σεβ(αστῷ) ἔτει,
Φλάβ(ιος) Αἴλ(ιος) Τερεντιανὸς
Ἀσκληπιακὸς ὁ υἱὸς
τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

216 Ibidem atque nr. 212 30 Aug. a. 1906 inventa, nunc ΜΘ 1802. Ara marmoris leucophaei cymatiis instructa et acroteriis et sphaera insculptis ornata. Pars superior sinistra defracta et cymatium inferius lateris sinistri excisum est. Pars servata lateris superioris unam excavationem exhibet. A. 1,46, l. max. 0,635, cr. max. 0,625. Vv. 2—5 tit. intra spatium rectiangulum excavatum exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—5 0,035—0,04, φεῖ 0,07. Cum tit. ab eodem quadratario atque nr. 215 exaratus sit, litt. eiusdem formae sunt. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,085, vv. 2—5 0,02—0,025. Ed. litt. minusc. Papageorgiu, op. nr. 215 cit., 23 Sept. a. 1906, 1, 10. Cf. ΘΚΒΑ 6, 21; Μ. Π. num. 1451. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

ἀγαθῇ τύχῃ ❦
Φλάβ(ιον) Τερεντια-
νὸν Ἀσκληπιακὸν
γυμνασιαρχήσαν-
τα ΑΜΣΜΠ *vacat*
vacat

Quadratarius tit. non perfecit. Falso adfirmat Pap. tit. post partem priorem v. 5 rasum esse.

---

217 EPPIA THALAME. In domo privata prope ecclesiam S. Demetrii sita, quam possidebat *Mphithos* vel *Bitzo* interpres Proxenii Britannici, ab edd. visa, nunc deperdita. Ara ('*cippe*'), quae excavationes tres clavis recipiendis destinatas exhibuit. Litt. ΑΕΣ. Edd. de la Blache, *Rev. arch., nouv. sér.*, 20 *Jan.—Jun.* 1869, 63, 2, et Duch. 49, 75 (Dem. 475, 437).

s. II vel III p. Ἐππίαν · Θα-
λάμην · Λ · Ἔππι-
ος · Θαλλὸς · καὶ
Σερουιλία Σα-
βεῖνα · τὴν θυ-
γατέρα.

V. 2 Sic Duch., ΑΑΜΗΝ de la Blache. 3 Sic de la Blache, ΘΑΛΑΟΣ Duch., qui tamen concedit: '*Le nom écrit* ΘΑΛΑΟΣ -- *doit probablement se lire* ΘΑΛΛΟΣ'.

---

218 AVPRONIA CAL--. Quondam in muro occidentali urbis prope forum Βαρδαρίου inaedificatum, nunc ΜΘ 1513. Marmor album supra mutilum et a sinistra recisum. Supra tit. vestigia ornamenti, fortasse rosae, videntur. A. max. 0,48, l. max. 0,42, cr. 0,11. Litt. a. 0,02—0,03. ΑΕΜϹΩ. V. 2 lig. π-ρ. Interv. 0,015—0,02. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. III p. [?Αὐπρώ]νιος Μάξιμος ἐκ τῶν ἰ-
[δίων ἐ]ποίει Αὐπρωνίαν Καλ-
. . c. 5—6 . ., τὴν μητέραν(!) αὐτοῦ.

De statua Auproniae agi videtur.

***219** BITHAS BITHYIS F. Originis incertae. A. 1943 in demoliendo sepulcreto Iudaico inventa, deinde ad ecclesiam S. Georgii transportata. Tabula quadrata marmoris albi infra et a dextra leviter mutila, quae quondam 'ἦτο προφανῶς ἐντειχισμένη εἰς πρόσοψιν μνημείου ἀγνώστου μορφῆς'. Pars superior anathyrosin exhibet. A. 0,23, l. 0,23, cr. 0,08. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2 et 4 0,025, vv. 3 et 5 0,02. ΑΕΟΣΩ. Interv. 0,01. Ed. Kallipolitis, Ἀρχ. Ἐπ. Θεσσ. 1946, 20, 12, cum delineatione tit. 41, 11. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102; Μ. Π. numm. 317 et 999.

s. II p. οἱ περὶ
Λ\ Νώνιον
συνήθεις
Βείθαν' Βείθυ-
ος ἐκ τῶν \ ἰδίων.

Fortasse tabula e regione Philipporum oriunda est. Vide Robertt., loc. cit. Sed usque adhuc συνήθεις videntur Philippis inventi non esse. Vv. 4—5. Nomina Thracica.

***220** CLAVDIVS AVXIMVS. A. 1912 viderunt edd. in Lyceo publico, nunc ΜΘ 1790. Basis marmoris albi, cuius pars superior excavationem 0,305 × 0,24 × 0,055 exhibet, a. max. c. 0,22, l. 0,505, cr. 0,425. Litt. a. c. 0,02. ΑΕΦΣϚ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. c. 0,002. Edd. litt. minusc. Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 94, 6, qui tamen formas litt. indicaverunt et tit. commentario instruxerunt. Cf. Ziebarth, op. nr. 212 cit., 28; Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 229, 15; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 187; Μ. Π. numm. 235, 691, 711, 712, 1174. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. III p. [Π]ο̣νπώνιον Ἕλενον κὲ Κάσσιον
[π]ρ̣οστάτες θρησκευτῶν καὶ τῶν σηκοβατῶν
θ̣εοῦ Ἑρμανούβιδος Κλαύδιον Αὔξιμον
τὸν καὶ Πιέριν τὴ⟨ν⟩ πρὸς τὸν ⟦π̣α̣τ̣[έ]ρ̣α̣⟧
πατέρα τειμὴν Κλαύδιον Γάϊον τειμῆς χάρι̣ν̣
ἀρχινακοροῦντος Μάρ(κου)' Αὐρ(ηλίου)' Ἰούσ· του.

Compositio tit. tam inepta est, ut textus construi nequeat, quamobrem notas distinctionis non addidi. Credunt edd. vocem προστάτες v. 2 formam vulgarem serioris aevi pro accusativo προστάτας esse, sed tum tit. nomine dedicantis careret. Suspicor titulum sic intellegendum esse: Πονπώνιοι Ἕλενος καὶ Κάσσιος, προστάται θρησκευτῶν καὶ σηκοβατῶν θεοῦ Ἑρμανούβιδος, Κλαύδιον Αὔξιμον τὸν καὶ Πιέριον διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα Κλαύδιον Γάϊον τιμήν, ἀρχινακοροῦντος Μάρ. Αὐρ. Ἰούστου. De voce θρησκευτῶν vide Robert, op. cit. 226—35, et Hellenica II 1946, 132—33. σηκοβάται et in nr. 16, v. 8 inveniuntur.
Videtur lap. e ruderibus muri orientalis urbis oriundus esse.

H. MONVMENTA HONORARIA MVTILA

221 PARNASSVS? ZOILI F. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 992. Pars superior dextra tabulae marmoris cani. In latere superiore excavatio parva. A. max. 0,24, l. max. 0,475, cr. 0,12. Litt. a. 0,027—0,03. ΑΙΩ. Litt. pulchrae et apicatae. Interv. 0,01—0,012. *Ect. Phot.*

vacat
a. 61—60 a. [vv ἔτου]ς · ζ · καὶ · π · vv
[? Παρνασ]σὸν · Ζωΐλου
vacat
– – –

V. 2 Supplementum cum spatio optime congruit. Puto virum eundem esse atque illum Παρνα[σσόν] qui in tit. nr. 5, decreto eiusdem anni, ab urbe honoratus est.

---

222 POLLIO. In Serapeo inventum, nunc ΜΘ 1002. Frustum partis superioris tabulae marmoris leucophaei undique praeter supra et a tergo mutilum; a. max. 0,075, l. max. 0,265, cr. 0,065. Litt. a. v. 1 c. 0,025, v. 2 c. 0,02, ῶ 0,015 et 0,018. ΑΕΩ. Interv. 0,005. *Ect. Phot.*

inter ann. 8—7 a. et 1 a.—1 p. [ἔτους · . · κ]α̣ὶ · μ · καὶ · ρ · οἱ ἱερα[φόροι – –]
– – – – – – – Πωλλίωνα τὸν κ – – – – – – –
– – – –

V. 1 Supplementa ἱερα[σάμενοι] vel ἱερα[τεύοντες] minorem verisimilitudinem habent. Cf. nr. 16, v. 8, nr. 58, nr. 258. 2 Homo honoratus est fortasse e familia M. Herennii Pollionis qui nr. *54 et *55 invenitur.

***223** ΜΘ 2417. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter supra et a tergo mutilum, a. max. 0,15, l. max. 0,23, cr. 0,025. Litt. a. 0,042. Σ. *Ect. Phot.*

vacat
s. I vel II p. ἡ̣ πόλις
vacat
– – –

***224** TI. CLAVDIVS ALEXANDER. ΜΘ 2224. Pars superior tabulae magnae marmoris leucophaei, cuius frons regulis circumdata est. Per lapidem duo foramina confecta sunt, cum alium ad usum vocaretur. In parte superiore duae parvae excavationes. A. max. 0,33, l. 0,575, cr. 0,18. Tit. valde mutilus. Litt. a. v. 1 c. 0,045, v. 2 0,04—0,045, v. 3 c. 0,04. ΑΕΣ. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

c. s. II p. ἡ [πόλ]ις
Τι Κλαύδιο[ν]
Ἀλέξανδρον
vestigia litterarum
– – –

V. 1 Vel ἡ [πατρ]ὶς cum lig. τ-ρ || 3 fin. Litt. ΟΝ a. c. 0,02.

Idem homo et in catalogo epheborum nr. 241 *B*, v. 4, invenitur.

***225** MEMMIVS DICAEVS. ΜΘ 2322. Marmor leucophaeum undique recisum, ut pulvino capituli columnae aetatis Byzantinae esset, a. max. 0,405, l. max. 0,645, cr. max. 0,16. Vv. 2 sqq. tit. regulis nunc excisis circumdati erant. Litt. a. v. 2 0,06—0,065, νῦ in fin. v. 0,025, v. 3 c. 0,05—0,055, vv. 4—6 c. 0,035, in fin. v. 5 ὖ 0,04, σίγμα 0,02. ΑΕΣ. Interv. vv. 2—3 c. 0,015, vv. 3—4 c. 0,01, vv. 4—6 c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II p. [ἡ π ό λ ι ς]
[*regulae*]
Π· Μέμμιον
vv Δίκαιον vvv
ἀρετῆς πάσης ἕνε-
κεν καὶ τῆς διηνεκοῦς
εἰς αὐτὴν εὐνοίας
– – –

V. 1 Vel [ἡ πατρὶς].

***226** ΜΘ 2339. Fragmenta quinque marmoris leucophaei inter se contigua. Monumentum, quod videtur tabula magna fuisse, tam mutilum est, ut solum tergum et partes lateris sinistri servatae sint. A. max. 0,545, l. max. c. 0,58, cr. 0,175. Litt. a. vv. 1—10 0,015—0,02, γάμμα, ἰῶτα, ὖ, φεῖ nonnumquam longiores 0,025—0,035. ΑΕЄΣϹω. Interv. vv. 1—8 c. 0,015, vv. 8—12 c. 0,01. *Ect. Phot.*

– – – –
s. II p. . . . . ΔΡΑ ι ω –
. . τῆς ἰδίας · Π $\overset{2-3}{\ldots}$ ΝΟΣ ι – – – – – – – – – c. 20 – – – – – – – – –
το ἀπὸ τῆς Ἀλτίας · ἀποκαθεστη[κότα, ὥστε πᾶσι]
τὴν χάριν [δ]ιάδηλον γενέσθαι · κα[ὶ αὐτῶι καὶ]
διὰ στήλης ἐπιμ[α]ρτυρηθῆναι.
[ἀ]γωνοθετοῦντος [· Π]οπλίου · Οὐαλερίου · ΟΥ . . c. 7 . . . ,
[v ἱε]ρέως θεῶν · Ναυ[σε]ινίκου · τοῦ · Σωσιπ[. . c. 6 . . , Ῥώμης δὲ]
[v] καὶ Ῥωμαίων εὐ[εργε]τῶν · Ἀσκληπᾶ · τοῦ · Ἐπ . . c. 7 . . . ,
πολιταρχούν[των ·] Π · Ἑρεννίου · Γεμίνου, . . . c. 10 . . . .
[v Μα]ξίμου · Γ· Σκ[ρειβω]νίου · Ῥούφου · Δι[ο]νυσ . . . c. 8 . . . ,
[v · . ·] Αὐτρωνίου · Π . 4—5 . ΚΟΥ · Γ · Ἰουλ[ίου] · Ἀπε . . c. 7 . . . ,
v [.] ΗΘΙ 2—3 ΟΔΑϹ . . c. 7 . . . ι πολιταρχ . c. 4 . ι – – – – c. 10 – – – –
v Δημητρι – – – – c. 10—12 – – – – τρίου – – – – – – – – – – – –
intervallum 0,03
. . ι ι ˋ –
– – – –

V. 3 in. Cf. Steph. Byz. s. v. "Ἄλτος, χωρίον πλησίον Θεσσαλονίκης, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς (*Fr. Gr. Hist.*, 774, *fr.* 2). τὸ ἐθνικὸν Ἄλτιος" || 3—5 e. gr. supplevit Kla. || 7 fin. Σωσιπ[άτρου] vel Σωσιπ[όλεως] || 10 fin. Διονυσ[οδώρου], Διονυσ[οφάνους] vel simile cum signo patrem cognominem indicante, Ͻ, supplendum est.

Suspicor lap. ex ruderibus ecclesiae S. Demetrii oriundum esse.

***227** ΜΘ 1728. Pars superior baseos quadratae marmoris leucophaei. In latere superiore excavationes pedibus statuae inmittendis destinatae. A. max. c. 0,17, l. 0,93, cr. 0,525. Litt. a. 0,055. ΑⲈ. Ligg. η-κ et η-μ. Exscripsi. *Ect.*

s. II vel III p. ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
– – – –

---

228 A. 1932 in effodiendo foro Βαρδαρίου inventa, nunc ΜΘ 1268. Pars inferior dextra tabulae marmoris albi cymatio et regulis circumdatae, ipsa in partes quattuor contiguas fracta, a. max. 0,615, l. max. 0,49, cr. 0,08. Litt. a. v. 1 c. 0,075, v. 2 c. 0,055, v. 3 c. 0,05. ΑΞΣϹ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,035, vv. 2—3 0,04—0,045. *Ect. Phot.*

– – – –
s. II vel III p. . . . . c. 8 . . . . ν̣ · τειμειθέν-
[τα πολειτα]ρχικαῖς καὶ
[βουλευτικαῖ]ς · τειμαῖς·
vacat

V. 2 Vel [τα γυμνασια]ρχικαῖς.

---

229 CASSIVS – –. 30 Aug. a. 1906 in demoliendo muro orientali urbis paulo meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc deperdita. Ara. Ed. litt. minusc. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 23 Sept. a. 1906, 1, 4. Cf. Papageorgiu, Θεσσ. ἱστ. ἀρχ., 1912, 11, 3 et Tafrali, *Thess.* 27, not. 1; Μ. Π. num. 692.

ante med. s. III p. [ἀγ]αθῆι τύχηι.
[ἡ λ]αμπροτάτη
[βου]λὴ καὶ ὁ δῆμος
τῆς Θεσσα-
[λ]ονεικαίων
[π]όλεως Λ.
[Κ]άσσι[ον c. 2]
– – –

Marginem sinistrum tit. disposuit Pap., qui et supplementa praebuit.

***230** ΜΘ 1736. Ara marmoris leucophaei undique recisa. Latus sinistrum vestigia cymatiorum praebet. A. 1,445, l. max. 0,37, cr. max. 0,28. Litt. a. 0,04, v. 11 0,011. ΑᐃΕ̇ ⋄Σ. Ligg. Interv. c. 0,013, vv. 8—11 0,008. Exscripsi. *Ect.*

ante a. 240 p. . . c. 4 . . Ι . Σ̣
. . c. 4 . . Ι . Ͱ
– – – –
. . c. 4—5 . . . Β̣ Β̣
. . c. 4 . . Ο̣Ν̣,
. c. 3 . ανδρ[ος]
[ὁ Μα]κ̣εδο-
[νιάρ]χ̣ης,
τὸν ἐν πᾶ-
σιν εὐερ-
❦ γέτην.

Frons ita rasa est, ut solae partes dextra et inferior tit. legi possint || 6 fin. Litt. duae ultimae in cymatio nunc exciso exaratae erant.

Propter Μακεδονιάρχης (vv. 7—8) tit. tempori ante a. 240—41 adsignandus est.

---

231 In sacello S. Nicolai pone ecclesiam S. Demetrii sito ab ed. visum, nunc deperditum. Fragmentum arae pavimento insertum. Ed. litt. maiusc. Papageorgiu, Θεσσ. ἱστ. ἀρχ. 1912, 16.

c. med. s. III p. ἀγαθῆι τύχηι.
ἡ λαμπροτάτη βου-
λὴ καὶ ὁ σεμνὸς δῆ-
μος τῆς Θεσσαλο-
νεικαίων μητροπό-
{πό}λεως καὶ κολω-
νείας καὶ τετράκις
[νεωκόρου – – – –]
– – – –

Sacellum S. Nicolai 22 Aug. a. 1890 incendio urbis deletum est. Admonet Pap. lap. fortasse aliunde ad sacellum allatum fuisse.

---

232 IVNIA – –. Mens. Iun. a. 1908 in ecclesia S. Sophiae detecta, sed statim calce iterum oblita. Ara inaedificata in prima ab oriente parastatica, quae inter partes mediam et dextram ecclesiae posita est. Frons plagis mallei valde laesa est. A. max. 1,32, l. 0,66, cr. 0,44. ΑΕ◊ΣΩ. Ligg. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 597, 2. Cf. eundem, Θεσσ. ἱστ. ἀρχ. 1912, 12, 4; Tafrali, *Thess.* 27, not. 1. Frustra quaesivi.

c. med. s. III p.

ἡ κρατίστη [β]ου-
λὴ καὶ ὁ σ[εμ]νό-
τατος δῆμος
τῆς [λαμ]πρᾶς
Θεσ[σαλο]νεικαί-
ων μη[τροπό]λεως
καὶ κ[ολωνείας]
᾿Ιουνια . . c. 6 . .
Κ̣ΛΛ - - - - - - -
- - - -

V. 2 Adnotat Pap.: '*Zwischen* Σ *und* N *Loch*'.

***233** ΜΘ 2260. Pars superior dextra arae marmoris leucophaei a tergo recisa, supra cymatiis instructa. Vv. 2—8 tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exarati sunt. A. max. 0,79, l. max. 0,205, cr. max. 0,185. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—8 c. 0,03. ΑΕⲰ. Ligg. permultae. Interv. vv. 2—8 c. 0,01. *Ect. Phot.*

c. med. s. III p.

[ἀγαθῆι τύχ]ηι.
regulae
[κατὰ τὰ δόξ]αν-
[τα τῇ κρατί]σ̣τῃ
[βουλῇ καὶ τ]ῷ ἱε-
[ρωτάτῳ δή]μῳ
[τῆς λαμπρ]οτάτης
[Θεσσαλονεικ]α̣ί-
[ων μητροπόλε]ω̣ς
- - - -

***234** In ecclesia S. Georgii sine cat. num. adservatur. Pars media arae marmoris albi supra recisa, infra, a dextra, a tergo mutila. Latus dextrum excavatum est, ut lap. aquis recipiendis idoneus esset. Margo sinister regula instructus est. Frons vestigia adustionis exhibet. A. max. 0,305, l. max. 0,375, cr. max. 0,25. Litt. a. 0,03—0,035. ΛΕΟΣΩ. V. 3 lig. ο-υ. Interv. 0,015—0,02. Exscripsi. *Ect. Phot.*

- - - -

s. III p.

υ̣ἱ̣[ὸν . . . c. 8 . . .]
Νεικάνδρο[υ]
καὶ ᾿Ιουλίας . 2—3 .
κης, ἱερασάμ̣[ε]-
νον ἐν τῷ̣ · Γ . .
Σεβαστ[ῷ ἔτει].
[εὐ]τ̣υ̣[χῶς].

Formulae eaedem sunt atque titt. sacerdotes divi Fulvi honorantium.

***235** 3 mens. Aug. a. 1913 in domo Turci Estre Bey inventum, nunc ΜΘ 71. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum. Exstant tamen supra et a sinistra vestigia regularum, quae docent frustum ad angulum superiorem sinistrum arae pertinuisse. A. max. 0,38, l. max. 0,20, cr. max. 0,105. Litt. a. 0,035 ΑΣΩ. Vv. 3 et 5 ligg. η-κ et ρ-ω-τ. Interv. 0,02. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. III p.

κατὰ̣ [τὸ δό]-
ξαν [τῇ κρ(ατίστῃ) βου]-
λῇ κα̣[ὶ τῷ ἱερωτά]-
τῳ δήμ̣[ῳ τῆς λαμ]-
πρῳτάτ̣[ης - - - - -]
- - - -

IV. CATALOGI

A. CATALOGI EPHEBORVM

236 Quondam, ut videtur, in ecclesia S. Demetrii inaedificata, nunc ΜΘ 1835. Pars media Hermae acephali marmoris albi, supra, infra, a latere sinistro mutila, a. max. 0,39, l. max. c. 0,24, cr. 0,30. Litt. a. v. 1 c. 0,013, vv. 2—10 0,017—0,022. ΑϵΜϹⲰ. Interv. c. 0,005. Ed. Makaronas, Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης · ᾿Επετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, VI 1948 [Μνημόσυνον Ν. Γ. Παππαδάκι], 301, 2, cum delineationibus frontem Hermae et latus sinistrum exhibentibus (Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 204; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1949, 92, vv. 2—9 tit.). Cf. Μ. Π. numm. 75, 242, 473, 875.

a. 206—7 p. ἀγαθῆι τύχηι.
[οἱ ἐφηβ]εύσαντες ἐν τῷ ηλϛʹ
[Σεβ · τῷ] καὶ δντʹ ἔτει, ἐπεὶ
[ἱερέω]ς καὶ ἀγωνοθέτου
[θεοῦ Φ]ούλβου Αὐΐου Αὐρηλ[ί]-
[ου Κλα]υδιανοῦ νέου, ἐφη-
[βαρχο]ῦντος Ἀλείου Νικι-
[. . . . Β]άσσου, ἐπιμελουμ̣έ̣-
[νου τῶ]ν ἐφήβων Ἑρμ̣ . . .
[. . . τοῦ] Μ̣αξίμου̣, Π' – – c. 5 – –
– – – –

V. 2 Sic Robertt., Ἐφηβ]εύσαντες Mak. || 5—6 Αὐρηλί|[ου] Mak. Delineationem secutus sum || 7—8 Νικι|[ανοῦ?] Mak. || 8—9 Supplevi e nr. 238, v. 2. ἐπιμελουμέ|[νων τῶ]ν Mak. || 9—10 Ἑρμ̣ 2—3 | . . 5—6 . . Μαξίμο[υ] Mak. Hoc in loco non nomen civis Romani stabat. Vestigia lit. ῦ et in fine versus partem summam hastae e delineatione legi. Kanatsulis, M. Π. numm. 473 et 875, inter Ἑρμ[. . . .] et Μάξιμος Π . . . . distinxit.

Nomina epheborum in parte inferiore Hermae, nunc deperdita, exarata erant.

---

237 Quondam in muro paulo septentriones versus ab ecclesia S. Demetrii inaedificatum, nunc ΜΘ 1836. Frustulum tabulae marmoris albi, supra cum vestigiis cymatii, a. max. 0,20, l. max. 0,19, cr. 0,095. Litt. a. 0,028, φεῖ 0,06. ΑΞ. Interv. 0,02. Ed. Makaronas, op. cit. (nr. 236), 303 cum delineatione. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1949, 92.

s. II vel III p. – – – ν οἱ ἐφ[ηβεύσαντες? *vacat*]
– – – – –ʹΑΙ – – – – – – – – – –
– – –

V. 1 Vel οἱ ἔφ[ηβοι – –] || 2 Χ̣ΑΙ Mak. Fortasse [ἐπὶ ἱερέως] κ̣αὶ [ἀγωνοθέτου κτλ.].

Recte adfirmat Mak. frustum partem catalogi epheborum esse.

---

238 In pariete domus Turcicae ab ed. visa, nunc deperdita. Tabula (*'plaque'*) valde mutila. Litt. ΑЄCϹ(v. 7)ω. Vv. 1 et 3 lig. ο-υ. Ed. Vidal-Lablache, *Rev. arch., nouv. sér.*, 20 *Jan.—Jun.* 1869, 63 (Dem. 495, 492).

ante a. 268—69 p. – – – –
– – – – – ΙΛΙΟΥΦΙ – – – – – – – – – – – –
[– – – ἐπιμ]ελο⟨υ⟩μένου τῶ[ν ἐφήβων – – –]
– – – – – χικίου Ἡδίστου – – – – – – – – –
– – – – Α̣ὐρ Θρεπτίωνος – – – – – – – – –
– – – – καθὼ⟨ς⟩ ἀπε – – – – – – – – – – – –
[– – – ἐν τῷ 2—3]σʹ Σεβαστῷ ἔτει. *vacat?*
intervallum
Ἑ⟨ρ⟩μογένας
ΕΥ – – – – – –
Π – – – – – – –
– – –

V. 2 Supplevi e nr. 236, vv. 8—9. ЄΛΟΜЄΝΟΥΤω ed., qui fortasse versum aut inaccurate exscripsit aut lig. ο-υ non agnovit || 4 in. /ΥΡ ed. E nomine Α̣ὐρ(ηλίου) concludendum videtur titulum annis post constitutionem Antoninianam promulgatam adsignandum esse || 5 ΚΑΘωΑΠЄ ed. || 6 Numerus servatus aerae Augustae docet tit. inter annos 168—69 p. et 267—68 p. ponendum esse || 7 ΕΥΜΟΓΕΝΑϹ ed.

Vix dubium est quin vv. 7—9 sint reliquiae columnae quae nomina propria continebat. Verisimillimum autem est utrimque huius columnae alteram columnam vel plures nominum propriorum exaratam fuisse.

Ad initia vv. 1—6 ed. indicare videtur non plures quam tres vel quinque litteras deesse, sed manifesto superficies tabulae hac in parte conlisa est; neque verisimile est marginem sinistrum pristinum lapidis etiam tunc, cum ed. tabulam videret, exstitisse.

---

239 Inter rudera ecclesiae S. Demetrii a. 1938 visum, nunc ΜΘ 2382. Frustulum marmoris leucophaei undique praeter tergum et partem parvam lateris dextri mutilum, a. max. 0,165, l. max. 0,18, cr. 0,075. Litt. a. 0,01—0,012, φεῖ 0,022. ΔΕЄΛϹ. Interv. c. 0,004. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II p. – – – –
[– – – Ἑ]ρέννιο̣[ς – – – – – –]
[– – Ἑρέ]ν̣νιος Θεοδότη̣[ς]
– – – πος Θεοδότης
– – – – – λιος Παῦλος
– – – – Λ̣ Ῥοῦφος
[– – – Ἑρ]έννιος ᒪΜΟΥΛΛΟϹ
[– – – Κλα]ύδιος Σεκοῦνδος
– – – – – ς Εὐελπίστου
– – – –

V. 6 fin. Sic lap.

---

240 Ibidem ac nr. 239 eodem tempore visum. Frustulum marmoris leucophaei undique praeter latera posticum et sinistrum mutilum. Margo sinister cymatio instructus est. A. max. 0,22, l. max. 0,195,

cr. 0,12. Litt. a. vv. 2—4 c. 0,018, vv. 5—6 c. 0,013. ЄΜΟ. Interv. c. 0,005. Exscripsi. *Ect. Phot.*

– – –

s. II p. Ι – – – – – – – – – –
Μ ᾽ Ọ – – – – – – –
Π ᾽ Ἑρ̣[έννιος – – –]
Διον[υσ – – – – – –]
Μ᾽ Κοίλ̣[ιος – – –]
Μ Π^ Ṭ – – – – – – –

– – –

***241** C. a. 1899 ab ed. visa in domo familiae *Bitzos* sita in ea regione suburbana paulo orientem versus a muro orientali urbis distante quae tunc temporis *Pyrgos*, nomen a ‛Λευκὸς Πύργος’ ductum, nuncupabatur, inter syllogen rerum antiquarum, nunc ΜΘ 1772. Pars media Hermae marmoris leucophaei, supra et infra mutila, a. max. 0,66, l. 0,305, cr. 0,26. Tit. in fronte, nunc valde detrita, et in latere dextro exaratus est. Litt. a. c. 0,008, φεῖ 0,012. ΑЄΜϹΩ. Interv. c. 0,005. Ed. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 343, 5, *c*. Lap. contuli. *Ect.*

A Frons

Col. I

– – –

s. II p. – – – – – – – – – – ι ι υ ị ị
[– – – 7—8 – – – Ἀπο]λ̲λόδωρος
– – 4—5 – – \ Μ̣ΝΩΝ · Κόσμος
ς
– 3—4 – Ρ̲ · ΛΙΚ̣Ọ̣Υ̣ / / Ι Ζ̣ώσ̲ιμ̲ο̲-
ο̲ς̲ (!)
[Φίλ]ιππος Ἀρτεμίδ̣ω̣ρ-
– – c. 5—6 – – · Λονγεῖνος
ρ̣ο̣ς̣
– 3—4 – νιανὸς Ἀλέξανδ̲-
ς
[. · Ἑρ]έ̣ννιος · Ἀλέξαν̣δ̣ρο-
1—2 ι Τάκιος · Ἰουλ̣ι̣ανός
[. · Σέρ]γ̣ι̣ο̣ς̣ · Ἀ̲λ̲έ̣ξανδ̣ρ̣ος̣
ό̲ς̲
[2—3 Κ]λ̣α̣ύ̣διος · Σ̣ειλαν-
[ός]
c. 2 ι \ Ϲ̣ΗΠΤΥΛ/ · Ἀμμι[α]ν̣-
[Σο]υλπίκ̣ι · Κ̲ . . . όδωρος
– 3—4 – Λ Ι ᾽ Ọ . · Σ̣τρ̣α̣τόνικος
– c. 3 – ι – – c. 6—7 – – \/ . ι̣ανό̣ς̣

Col. II

– – –

Γ̲ ·̲ Ἰούλιο̣ς̣ – – – – – – – – – – –
ΟΥΙ̣ΟΥЄΝΝΙΑΝΓΑΔ̣Ọ – – – –
Ἐ̲βού[τιος] Ἀντίγον[ος]
[ος]
Λ̣ · Κατ̣[ίλιος] Ἀρτεμίδω[ρ-
Λ · Ἀπου̣[λήιο]ς Σ̣αβεῖνος
Γ̣ν · Δ̣ο̣[μίτιο]ς Γερμαν[ός]
Τ 2—3 Λι[. . Ν]εικήρατος
Τ . . Ν̣Λ̣[. . . Θ]ε̣ότειμος
Του[ρ]πίλι · Κ̣αλλιστιανό̣[ς]
ΝΟϹ
Ι̣Ι Ξ/ ϽΠ̣Γ Δ . . Ε̣ὐσχήμων
Κ̣ · Μ̣[άρ]κι[ο]ς Λο̣ῦπ̣πος
Μ̣ ⁝ Μά̣νλι · Φιλά̣γαθο̣[ς]
[ός]
Κ · Οὐαλέρι · Σωζομ̲ε̲ν̲-
Κ · Ἀστρί̣κ̣ιος Φίρμος
[ος]
Κ · Ἀστρίκ̣ι̣[· Εὐ]φρόσυν-

– – – – – – c. 18 – – – – – – ʌ . Ṭ .
– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – c. 9—10 – – – IḤ \/ – c. 6—7 –
– – c. 7—8 – – ᒋ . c ı – – – c. 7—8 – – –
. . ΔΛ . ΤΙΛΙ – 2—3 – Γ/ Ọ|Πιος
1—2 Ọ . ΙΓΛΙ . ı/ – 2—3 – Π̣/ᒋ
1—2 Λικ̣ίν̣ι̣ος – c. 4 – Τ' ı . Κ̣
– 3—4 – Λ/Ι ' ! – c. 3 – ' – c. 3—4 – Δ'
– – – c. 8 – – – ¡Ṇ . ı' Ι . Κ̣
– c. 3 – Λ' . ΓΛ – c. 4—5 – ı
– – c. 6—7 – – ' Ι – 2—3 – ı – 2—3 –
– c. 3 – Ỵ''ΙC ' C 1—2 Κ̣ . ΥL . ᒥ
. '' Ι . Ḥ Ν · . ᒥ \ ^ . ⁻\ᒥ 1—2 Γ
1—2 ΙΛ! – – – c. 7—8 – – – !Ͻᒋ . .
. 'Ι Ọ – 2—3 – Εὐ̣φρόσυνος
– c. 3 – ỌΥΛẸΙCỌ 1—2 Α̣Κ̣ΙΟC
. . ΟΧΛΙΩ̣Ν Ε̣ὔτ̣υχο̣ς̣
1—2 Τ Τ̣άκιος ʿΑ̣γιότ̣ης
1—2 ʼΙοῦλιο̣ς Θ̣ε̣ό̣δοτο̣ς
vacat

Κ̣ · ʼΑστ̣ρ̣[ίκ]ιος ʿΡοδινός
ʿΡ̣έφρ̣ι̣ος ʿΗρακλείδης
[Π]ινά̣ρ̣ι̣ο̣ς ʼΑγαπητός
Π̣ι̣νάριος ʿΕ̣ρ̣μάφιλος
[ʼΑντ]ίοχος Βηρύλλο̣υ̣
[. · ʼΙο]ύλιος Διονύσιος
– 3—4 – Κ̣ΕΝΜΙ · Φιλούμεν- ο[ς]
– c. 3 – /\ . ᒋ ιος Ταῦρος
[Αὐ]φ̣ίδιος Χάρμος
– – – 6—7 – – – !ος Φαῦσ̣τ̣[ος]
– – – 6—7 – – – Μᾶ̣ρκος
– – c. 5 – – ΜΑCΠᒋ . Κ
Γ̣ν̣[· Δ]ομίτ[ι – – – – – – – – – –]
Μ̣α̣ρκια̣νὸ̣ς ı . . Ọι – –
Γλαῦ̣κος · ʼΑπο̣λ⟨λ⟩ω̣[νί]- [ου] *vel* [δου]
. ı ∖ . . ⌒Ọ' – – – – – – – – –
Ι ' \ – – – – – – – – – – – – – –
⁻ . . . /\^ – – – – – – – – – – –
Τ Φλαού[ι – – – – – – – – – – –]
Α̣ἴλ [Δ]ιοσκ̣[ουρίδης]
1—2 ʼỊ[ού]λ̣ι̣ο[ς – – – – – – – –]
vacat

B Latus dextrum

– – – –
. . . ıIC . . ṿ . . . ỌÇ Νεικ – – –
[Δι]ο̣σκ̣ο̣υ̣ρίδ̣[ης Ε]ὔ̣πόρ[ου]
[Θ]εόφιλ̣[ος] Ε̣ὐ̣π̣ό̣ρ̣ο̣[υ]
[Τι·] Κλ̣[α]ύ̣δ̣ιος ʼΑλέξα̣ν̣δρ̣ο̣[ς]
[Κ]ορνήλιος Ποντιανός

. . \ΙΤΛιος Οὐάλ̣ης Η̲
–^c. 3^– ηναῖος Παραμόνα
. . . Ἑρέννιος Ἰνγ̣ένους
Μ̣α̣ρκελλιανὸς Μ̣α̣ρκ̣ε̣λλε̣ί̣ν̣[ου]
vacat

Litterae lineis subductis insignitae nunc desunt. — *A* Col. I. V. 1 non legit ed. || 3 Primum vestigium non legit ed. || 5 /////////ΠΠΟCΑΡΤΕΜ^{OC}ΙΔ///Ρ, ed. Cf. nr. 507, vv. 1—3 || 8 ///////// ΝΙΝΟCΑΛΕΞΑΝΔΡ^{C}Ο, ed. || 9 ///ΠΑΚΙΟC ΙΟΥΛΙΑΝΟC, ed. || 10 ////ΙΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΟC, ed., –^c. 4^–Γ̣Ι̣Ο̣C̣·, lap. || 11 ///ΛΑΥΔΙΟC· CΕΙΛΛΑΝ^{OC}, ed. || 12 //////ΙΛ///ΗΠΤΟΛ///Λ̣ΜΛ////Ν, ed. || 13 //////ΥΛΠΙΚΙ·Κ///ΟΔΩΡΟC, ed. || 14 ///////////ΤΡΑΤΟΝΙΚΟC, ed. || 15—31 Vestigia litt. non legit ed. || 32 . . . . ΕΥΦΡΟCΥΝΟC, ed. || 33 et 34 Vestigia litt. non legit ed. || 35 . . . . ΛΚΙΟC ΑΓΙΟΤΗC, ed.

Col. II. V. 2 ΟΥ///ΟΥΕΝΝΙΑΝΑΔC//////, ed. || 3 ΕΒΟΥ//////CΑΝΤΙΓΟΝ///, ed. || 4 Λ· ΚΑΤ/////////ΑΡΤΕΜΙΔΩ///, ed. || 5 Λ · ΑΠΟ/////////C CΑΒΕΙΝΟC, ed. || 6 ΓΝ · ΔΟ//////C · ΓΕΡΜΑΝ///, ed. || 7 Τ//////ΛC//////ΕΙΚΗ^{NOC}ΡΑΤ//////, ed. || 8 Τ///ΛΛ/////////ΕΟΤΕΙΜΟC, ed. || 9 Τ · ΟΥ///ΠΙ^^^^ΛΙCΤΙΑΝΟ///, ed. || 10 ///C///ΠΕΔΙ///ΕΥCΧΗΜ//////, ed. || 11 Κ · Μ///ΚΚΟΛΟΙΠΠΟC, ed. || 13 Κ · ΟΥΑΛΕΡ · CΩΖΟΜΕΝ///, ed. || 15 Κ · ΑCΤΡ//////ΦΡΟCΥΝ//////, ed. || 17 ///////////ΗΡΑΚΛΕΙΔΗC, ed. || 18 ΟΙΝΑΡΙΟCΑΓΑΠΗΤΟC, ed. || 19 ΙΝΑΡΙΟCΕΡΜΑΦΙΛΟC, ed. || 20 //////ΙΟΧΟCΒΗΡΥΛΛΟΥ, ed. || 21 . . . . . . ΥΛΙΟCΔΙΟ///ΥCΙΟC, ed. || 22 . . . . . . ΚΕΝ///ΦΙΛΟΥΜΕΛ^{O}Ι, ed. || 23 . . . . . ΛCΡΟC · ΤΑΥΡΟC, ed. || 24 . . . . . . ΙΔΡΟC · ΧΑΡΜΟC, ed. || 27 . . . . ΜΑCΠ//////Π//////, ed. || 28 ΓΝ//////ΟΜΙΤ///////////////, ed. || 29 Nihil legit ed. || 30 ΓΛΑ̣ ι ΚΟCΑΠ⌒ΛΑ̣), lap., ... ΓΛΑΥΚΟC ΑΠΟΛΛ///, ed. || 31—36 Nihil legit ed.

B Latus dextrum. V. 1 ///ΚΙΟCΔΟ//////ΟCΝΕΙΚ, ed. || 2 //////ƆCΚΟΥΡΙΔ//////ΥΠΟΡ, ed. || 3 ///ΕΟΦΙΛ//////◡ΥΙΙΟΡ/////////, ed. || 4 ///ΚΛ///ΔΙΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΟ//////, ed. Cf. nr. 224 || 6 \ΙΤΙΛΙΟCΟΥΑΛΗC, ed. || 7 [Εἰρ]ηναῖος vel [Ἀθ]ηναῖος, //////ΗΝΑΙΟC ΠΑΡΑΜΟΝΑ//////, ed. Suspicor quadratarium in animo habuisse exarare matronymicum Παραμόνας || 8 ΕΡΕΝΝΙΟC///ΓΕΝΟΥC, ed. || 9 ΜΑΡΚΕΛΙΑΝΟC ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝ//////, ed.

Recte adnotat ed. lapidem fragmentum catalogi epheborum esse. Notandum autem est familiam *Bitzos* tempore priore domum prope ecclesiam S. Demetrii, ubi antiquum gymnasium et stadium situm erat, possedisse. Vide ad nr. 217.

B. CATALOGI VARII

242 Mens. Iun. a. 1908 in reaedificanda ecclesia S. Sophiae inventa. Ara marmoris leucophaei quondam in pariete interiore ecclesiae inaedificata et calce oblita, nunc 3,50 m. supra solum inserta in latus septentrionale illius parastatae, qui est primus a sinistra ineuntibus in ecclesiam, a. 1,04, l. pristina 0,33. Litt. a. c. 0,03—0,045, φεῖ 0,085. ΑΕΣ. Ligg. Propter iniquam positionem lapidis intervallum versuum mensurare nequivi. Vv. 1—2 tit. nunc aut calce obliti aut mutili sunt. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 597, 3. Lap. contuli. *Phot.*

c. s. I p.

Ἀλέξανδρος
Δορζινθ̣ου

Ἀριστόνου(!)
Ποπλίου

Πολυκράτης
Συντρόφου

Ἐπίμαχος
Φιλίππου

Φίλιππος
Ἐπιμάχου

Ῥοδανὸς
Χρυσέρωτος

V. 2 ΔΟΡΖΙΝΟΟΥ Pap. Est casus genetivus nominis Thracici Δορζινθος. Vide Detschew 149. 5—6 intra lineam rectiangulam incisam exarati sunt. 11—12 exstant intra incisam tabulam ansatam imperfectam.

243 A. 1932 in effodiendo foro Βαρδαρίου inventum, nunc ΜΘ 1264. Marmor album undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,34, l. max. 0,575, cr. 0,14. Litt. a. 0,008—0,017, φεῖ 0,02. ΑЄΜϹѠ. Interv. c. 0,007. Exscripsi. *Ect. Phot.*

Col. I

s. I vel II p.

– – –
[Αἰ]σχύλος Ẹὐελπίστου
[. Ῥ]ουτίλιος Διονύσιος
Ἰούλιος Ἄδυμος
Μάξιμος Χρυσάνθου
Ἀβέλλιος Μάρκελλος
[Ἀ]βέλλιος Ẹὐλαῖος
ỊΟΥϹΠΚΗΛΙΟϹ̣ Εὔνους
Νεικόλαος Διοσκουρίδου
Κρίσπος) ὁ καὶ Σύρος
Μᾶρκος Ἀππίου
Ἑρμογένης
Σεκοῦνδος)
Ἀπολλώνιος Λυσιμάχου
. . . (2—3) Ρ . Ẹ . . . . (3—4) Ἡλιοδώρου
[– – – – c. 10 – – – – Π]ωλλίων
[– – – – c. 12 – – – Ἰο]υλιανός
– – –

Col. II

– – –
Ἡρακλείδης)
Νεικέας) ὁ καὶ Λούκιος
Τ Σερρήνιος Λυκαρίων
Τ Σεουρεῖνος Γαληνός
Ἰουκοῦνδος Ποσειδωνίου
Ἀντώνιος Κλεοπάτρας
Μ Τάδιος Πρόκλος
Μ Αὐφίδιος Ῥοῦφος
Ἀπολλώνιος Βρυζου
Ἀλέξανδρος Διοσκουρίδου
Ἀμύντας Διονυσίου
Ἀριστέας Σεύθου
Μ Κλαύδιος Ὀνήσυλος
Μ Καικίλιος Ζώσιμος
Κ Παικείνιος CṬΛΓỴΙος
Π̣ Χ̣Ι – – – – – – – – – – –
– – –

Col. III

ι ι – – – – – – – – –
Γ Ἰοῦ̣λ̣[ιος – – –]
Ἡρακλείδ[ης – – –]
vacat

Col. I, v. 3. Cognomen est nomen Macedonicum frequens. Vide ad nr. 124, v. 8. 6 Εὐλαῖος est nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann, 225, Russu, 186, et praesertim L. Robert, *Gnomon* 35, 1963, 70—76. 7 Εὔνους est fortasse nomen Macedonicum. Vide Hoffmann, 170. 8 De nomine Νικόλαος vide Hoffmann, 192, 199, 211, et Russu, 205. Nota nepotem regis Antigoni I Διοσκουρίδης nominatum fuisse. Vide Beloch, *Griech. Gesch.*², IV 2, 133.

Col. II, v. 6. Mira coniunctio nominum! Κλεοπάτρα est sane nomen Macedonicum frequens. Vide Hoffmann, 219, et Russu, 193. 9 Patronymicum nomen Thracicum videtur. 11 Ἀμύντας est nomen Macedonicum frequens. Vide Hoffmann, 133, et Russu, 168—69. 12 Patronymicum est nomen Thracicum notissimum.

---

244 SODALES COLLEGII BACCHICI. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 972. Pars inferior tabulae marmoris albi, cuius frons cymatio et regulis instructa est, a. max. 0,625, l. supra 0,565, infra 0,575, cr. 0,06. Litt. a. 0,01, φεῖ 0,023. ΑΞΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

Col. I

post med. s. II p.

– – – –
– – c. 5 – – ι ι ΝΙΟΣ – –
Ἄρριος Πρόκλος
Σερρουίλιος(!) Ἐπάγαθος
Προτάκιος Πρίσκος βοωφόρος
Γρεκείνιος Σέλευκος
Κάσσιος Εὔτυχος
Φούριος Πριμιγᾶς ἀρχινακόρος
Αἴλιος Εὐελπίδης
Οὐίβιος Μάξιμος
Αἴλιος Ἀσκληπιάδης

Col. II

– – –
ΗΛ̣ – – – – –
Πομπώνι̣[ος – – –]
Κλαύδιος Καιπί̣ω̣[ν]
Σκρειβώνιος Νικηφόρος
Εὔνομος Εὐνόμου
Τ · Φλ· Γράνιος Λύκος
Λαρτιδία Ὀπτάτα
Καικιλία Ὀπτάτα

Κλαύδιος Λύκος
᾿Αβούδιος Θύρσος
Σουλπίκιος Πολύτιμος
Σαβιδιανὸς Μᾶρκος
᾿Αλέξανδρος Διονυσίου
᾿Αλέξανδρος ᾿Αλεξάνδρου βησαρτης
Σώσιππος Πρίμου
Σπέδιος Πρόκλος
Καμέριος Καπίτων
Τύριος ᾿Ιοῦστος
Κλαύδιος Εὔπλους
vacat 0,01—0,02

Κλαύδιος Παράμονος
Μ · Οὔλπιος Φῆλιξ
Μ · Οὔλπιος Τρόφιμος
Αἰλιανὸς Σεκοῦνδος
Μ · Αἴλιος Καλάτυος (!)

vacat 0,135

— *cymatium* —

Col. I, v. 4 Nomen Προτάκιος, quod hic officio nominis gentilici fungitur, fortasse e verbo Graeco προτάσσειν oriundum est. βοωφόρος, vox quae videtur ἅπαξ λεγόμενον esse, est designatio sacerdotii cuiusdam in cultu Bacchico. 5 Cognomen est nomen proprium Macedonicum frequens. Vide Hoffmann, 174, et Russu, 215. 7 Φούριος Πριμιγᾶς etiam in dedicatione nr. *60, *C*, a. 155—56 p., invenitur, ubi officiis ἀρχινεωκόρου fungitur. 11 Τιβέριος Κλαύδιος Λύκος in titt. sepulcralibus nr. 461, vv. 10—12, a. 165—66 p., nr. 484, vv. 8—9, nr. 608—609 (v. 3) exstat. 16 Vox βησαρτης, cuius significationem ego quidem haud intellego, vst nimirum appellatio sacerdotii cuiusdam in cultu Bacchico. Nota praeterea etiam in nr. 259, v. 3 eandem eocem occurrere, ubi est cognomen dedicantis.

Col. II, v. 9 Τιβέριος Κλαύδιος Παράμονος quidam etiam in nr. 492, v. 3, a. 221—22 p. invenitur. Haud dubie est eiusdem familiae. 13 Sic lap. Fortasse Καλάτυ⟨χ⟩ος legendum est.

Videtur titulus catalogus mystarum illius Διὸς Διονύσου Γογγύλου esse, qui nr. 259 commemoratur. Nota omnes sodales exceptis tribus (Col. I, vv. 15 et 16, Col. II, v. 5) cives Romanos esse. Duae sodales (Col. II, vv. 7—8) feminae sunt.

---

245 A. 1953 inventum in effodienda ea parte fori Βαρδαρίου quae inter septentriones et orientem spectat, nunc ΜΘ 2347. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,23, l. max. 0,26, cr. 0,095. Litt. a. c. 0,012. ΑΔЄꟿC. Ligg. Interv. c. 0,004. Ad quadratarium dirigendum lineae inter vv. leviter incisae sunt, et per altitudinem lapidis ad fines versuum col. I una linea incisa est. Cf. *BCH* 78, 1954, 138, 3, *d. Ect. Phot.*

Col. I

– – –
ante fin. s. II p. – – – – – – – – – – – – ι
– – – – – – – – – – – C
– – – – – – – – – ọς
[– – – – Δι]αδούμενος
– – – – – – ος *vacat*
– – – – – ΝΟΚΙ Θεόδωρος
– – – – – – – – ανός
– – – – – – – ọ́ξενος
[– ? Διονύ]σιος
– – – – – – – 'Ποτ[ά]μων
– – –

Col. II

– – –
Γ ᾿Ιọụ̓λ[ιος – – – – – –]
᾿Επαφροδ̣ – – – – – – –
Εὔπορος Ç – – – – – – –
Τ Κλαύδιος Κ – – – – –
Π Κερρήνιος Ι – – – – –
Μέστριος ᾿Επ – – – – –
Κ Καικίλιο[ς – – – – – –]
Κ Καικίλιο[ς – – – – – –]
Μ Οὔλπεις Κ' – – – – –
Π Τερέντιọ[ς – – – – – –]
Κ̣ Ο̣Υ̣ – – – – – – – – – –
– – –

246 In scalis monasterii Turcici, *Zindàn Tekkè* (*Zendân-Tekié* ed.), quod dicebant, inaedificatum, nunc deperditum. Fragmentum. '*Les lettres sont presque toutes usées par le frottement*'. ΑΕΟCΕΩ. Ed. Duch. 57, 99 (Dem., 510, 551).

– – –

c. s. II p. – – c. 6 – N. ΚΕΙ . ΛΩΝ – c. 4 –
– – – c. 9 – – – ΛΙΟC – – c. 7 – –
Μ · [᾽Α]κείλιος ᾽Επάγα[θος]
ΤΟ . ΙΟC Διοσ[κουρίδου?]
– – c. 8 – – ΛΙΟΘΑΛ – – c. 6 – –
Μ · ῾Ερέννιο[ς – – – c. 10 – – –]
[.] ῎Αννιος – – – – – c. 13 – – – –
– – –

Post v. 7 agnovit ed. vestigia trium vv. tam evanida ut legi nequirent.

247 Apud ecclesiam S. Panteleëmonis, quae officio templi Turcici *Issakiè-Mecid-Cami* (*Isak Pacha* ed.) vel *Alaca* (*Allagéa* ed.) *imaret*, quod dicebant, functa est, in casa ('*auvent*') prope introitum a Germainio visum, nunc deperditum. Marmor mutilum in usum baseos columnae ligneae quae tectum casae sustinebat conversum. Litt. ΑΕΟΣΩ. Ligg. permultae. Schedas Germainianas ed. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 24 *Ian.—Iun.* 1894, 207, 20 (Dem. 595, 727).

– – –

c. s. III p. – – – / ΑΡΙ –
[– – Κλ]αυδιανό[ς –]
– – – τούριος – – 4–5 – ΕΣΤΟ – – 4–6 – Α^Υ – – – – – – – – – – – –
[– – Κ]λαύδιος Κούαρτο[ς, ...] ΑΠΗΙΛΟΔ' – – – – – – – – – –
[– – Κ]ουσ⟨ώ⟩νιος Οὐ⟨α⟩λε⟨ρ⟩ιαν[ός, ᾽Αρ]νόβιος ΕΩΖ – – – – –
– – – ηο⟨ς⟩ Φλαβια⟨ν⟩ός, ΑΛΖΓΙΥΑΚΟΔΛΕΑΝ – – – – – – – – –
[– Τύ]λλιος ᾽Αφροδείσ[ιος, – c. 4–5 –] ΝΑΚΑΗ – – – – – – – – – –
– – – ΣΑΣΑΡΙΟΡΙΔΑΣ – c. 3 – ΑΛΟΥΙΙΙΣ · ᾽Ελπ – – – – – – – – – –
– – – ΜΗΣ ᾽Αργυρ⟨αῖ⟩ος, vvvvv Τύλλιος Σεκοῦ[νδος – – – – –]
[– Τ]ύλλιος ᾽Ανείκητος, vvvvvv ᾽Ιούλιος Βίων – – – – – – – – –
– – – αβηνος Νεικήτης, Στάτιος ῾Ερέννιος, vv – – – – – – – – – –
– – – / Ιιος Σαβίριος, vvvv ᾽Αβιβιανὸς ᾽Αλέ⟨ξ⟩αν[δρος – – – – –]
[– – Σ]ερβείλι⟨ο⟩ς Εἰρη⟨ν⟩αῖος, ᾽Ακοριανὸς ᾽Αρ⟨τ⟩εμίδ⟨ω⟩[ρος –]
– – – ΗΓΕΝΗΣΤΙΝΟΝΣΤΚΛΛ – – – – c. 10 – – – – ΚΡΙ – – – – – –
– – – . . . . . . [////////////////////] ΛΤΛΤΡΚΟΙ – – – – – – – – – –
– – –

Germain saepius ligg. non agnovit. V. 5 init. ΟΥΣΟΝΙΟΣΟΥΛΕΕΙιΙ Germ. || 6 in. ΗΟΦΛΑΒΙΑΣ idem || 9 in. ΜΗΣΑΡΓΥΡΔΣ idem || 10 fin. ΒΙΩΙ idem || 12 fin. ΑΛΕΣΑΝ idem || 13 in. ΙΡΡΕΙΛΙΣΕΙΡΙΑΙΣ, in fine ΑΡΕΜΙΔΗ idem || 15 '*Ce quarré est la place d' un pilier de bois qui couvre la dernière ligne de l' inscription*'.

C. LAPIDES IN VRBE SINE NOTATIONE ORIGINIS ASSERVATI

Suspicio est plerosque lapides ex ruderibus ecclesiae S. Demetrii ortos et fragmenta catalogorum epheborum esse.

***248** ΜΘ 2378. Pars superior dextra tabulae marmoris cani supra cymatio et regula instructa, a. max. 0,23, l. max. 0,26, cr. 0,065. Litt. a. v. 1 0,015—0,02, vv. 2—8 c. 0,008. ΑΕCω. Interv. vv. 1—2 c. 0,005, vv. 2—8 c. 0,008. *Ect. Phot.*

Col. I

s. II p. – – – – – – – – διος
– – – – – – – – –ττως
– – – – – – – Ιατίου
[– – – – – ον]είκου
– – – – – – Ϲ̣
[– – – – Δι]ονυσίου
[– – Νεικ]οστράτου
– – – – – Ϲ̣

Col. II

Νεικόλαος v
Νεικάνωρ Νεικάνορος
Νεικάνωρ Λυσιμάχο̣[υ]
Νουμήνιος ᾿Αμμι . . . .
Ξάνθος ῾Ηρακῳ – – c. 6 – –
᾿Ονήσιμος Α – – c. 7 – –
Πρειμιγ[ένης – – c. 6 – –]
ΠΡ̣ – – – – – c. 15 – – – – –
– – – – – –

Praeter v. 1 in. nota nomina omnia civium Graecorum esse. Col. II, vv. 2—3. Nomina Macedonica. Vide Hoffmann 171, 176, 188, et Russu, 204.

***249** ΜΘ 2379. Frustum marmoris leucophaei undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,27, l. max. 0,165, cr. 0,20. Litt. a. 0,01—0,015. ΑΕϹω. Interv. 0,002—0,006. *Ect. Phot.*

– – –
c. s. II p. – – – – – – – – – – – Η̣Τ̣Ο̣Υ̣
– – – – – – – ΝΟΥ
[– – – – ᾿Α]λ̣κιμάχου
– – – – – – – – Λ̣υκίου
– – – – – – – – Ζωσίμου
[– – – – ᾿Α]ν̣δ̣ρ̣ονίκης
[– – – – – ἀ]νδρου
– – – – – – – ε̣ρος
[– – – – ? Δο]υ̣λεους
– – – – – – – – – ΓΙΝ̣ . ̣ ̣
– – –

V. 3 Nomen proprium Macedonicum. Vide Hoffmann, 172, 224, et Russu, 167. 6 Cf. nomen Macedonicum virile ᾿Ανδρόνικος. Vide Hoffmann, 193, 200, et Russu, 170. 9 Nomen Thracicum?

***250** ΜΘ 2377. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter tergum mutilum. Margo sinister vestigium regulae exhibet. A. max. 0,245, l. max. 0,34, cr. 0,10. Litt. a. 0,009—0,013, φεῖ 0,02, κάππα v. 6 0,015. ΑΕϹω. V. 6 lig. ο-υ, bis. Interv. c. 0,004. Per latitudinem lap. lineae ad quadratarium dirigendum leviter incisae sunt. *Ect. Phot.*

Col. I

– – –
s. II p. – – – – c. 9 – – – – Ο̣ι – –
[Τ. Φλ. Σα]βεινιανὸ[ς – –]
Τ. Φλ̣. Σαβεινιανὸς Και – –
Τ. Φλ. Σαβεινιανὸς Φαίδιμο̣ς
Μ. Μάλλιος ῎Ορφιτος
[Τ]ε̣λεσφόρος Διονυσίου τοῦ Κορράγου
– – c. 6 – – της Μαξιμ̣[εί]ν̣ης
– – – c. 7 – – – ε̣ικιανὸς Διομήδης
– – – c. 8 – – – ανος Πειερίων
– – – – c. 10—11 – – – – νος Πρεῖσκος
– – –

Col. II

– – –
Ι – – –
Γ – – –
Ζ – – –
Ϲ̣ – – –
– – –

Col. I, v. 6 Quamquam nomen in libris Hoffmannii et Russuii deest, Τελεσφόρος fuit nomen nobilis Macedonis, nepotis regis Antigoni I. Vide Beloch, *Griech. Gesch.*², IV 2, 133. Κόρραγος est nomen proprium Macedonicum frequens. Vide Hoffmann, 144, et Russu, 194—95.

***251** ΜΘ 2348. Frustum marmoris leucophaei a parte postica recisum et supra, a dextra, infra mutilum. Margo sinister vestigium regulae conservat. A. max. 0,25, l. max. 0,245, cr. max. c. 0,11. Litt. a. 0,01—0,012. ΑΕΣΩ. Interv. c. 0,002. *Ect. Phot.*

– – –
s. II p. – 3–4 – Κ̣ΕΛΛΕΙΙ – – –
[.] Ἑρέννιος̣ – – – – – – –
Στέφανος Σ̣ – – – – – – –
Τ Αἴλιος Ἰσίδωρ̣[ος – – – –]
Τ Αἴλιος Νέστωρ ὁ [καὶ – – – – – –]
intervallum 0,013
Γ Ἰούλιος Πωλλίων̣ [ὁ καὶ Ἀρ-
vacat τεμίδ[ωρος]
Μ Ἀλλείδιος Βανα – – – –
[Φ]ι̣λ̣ητ̣ος Καλλικράτ̣[ους – – –]
– – c. 6 – – ͡ν̣ος Ἀπολλ – – – – – –
– – – – c. 10 – – – – θης Εὐ – – – –
– – – – – c. 12 – – – – – Ο̣Ν̣ – – –
– – –

V. 1 Fortasse [Μαρ]κ̣ελλεῖν̣[ος – – –].

***252** ΜΘ 2204. Basis marmoris leucophaei undique praeter latera posticum et dextrum mutila. A. max. 0,135, l. max. c. 0,36, cr. 0,39. Litt. a. v. 1 0,025, vv. 2—5 0,018. ΑΕ𐅂Ω. Ligg. permultae. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—4 c. 0,005, vv. 4—5 c. 0,003. *Ect. Phot.*

– – – –
c. fin. s. II p. [– – – – – ?πολειτ]α̣ρ̣χ̣ικοὶ καὶ ἀπὸ πρώ-
[της? – – – – – – –]τος ᵛ Εἰσίδωρος Σκευᾶ,
– – – – – – – – – ων, Π. Κερρήνιος Προύνεικος,
– – – – – – – – – – ώμυος, Κ· Μάρκελλος · νέος,
– – – – – – – – – – Ϲ ᵛᵛ Ἀναξί̣δ̣[ω]ρος Εὐβου̣λ̣[ο]υ̣,
– – – –

V. 1 Vel fortasse [– – γυμνασι]α̣ρ̣χ̣ικοί.

***253** ΜΘ 2376. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique mutilum praeter latera posticum et dextrum quod cymatio et regula instructum est, a. max. 0,18, l. max. 0,24, cr. 0,09. Litt. a. c. 0,01. ΑЄϹѠ. Interv. c. 0,006. Per latitudinem lapidis lineae ad quadratarium dirigendum leviter incisae sunt. *Ect. Phot.*

– – –
s. II vel III p. – – – – – – – – ι . . Ϲ
– – – – – – – – ος
– – – – – – – σ̣έας
[– – – Μ]εσσιακός
– – – – – – – ων
– – –

V. VARIA

TITVLI AD DEOS AEGYPTIOS PERTINENTES

254 ARETALOGIAE ISIDIS FRAGMENTVM. A. 1920 in Serapeo inventum, nunc ΜΘ 1683. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,195, l. max. 0,14, cr. 0,04. Litt. a. 0,007, φεῖ c. 0,015. ΑΕΣΩ. Interv. 0,002. Ed. Pel. 4—5, A' (R. Harder, *Karpokrates von Chalkis und die memphitische Isispropaganda, Abh. Berl.* 1943, *Phil.-hist. Klasse* 14, 20—21, textum frusti exemplaribus Cymaeo et Ietico [IG XII s, p. 98, 14 *A* et *B*] aptavit). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. I vel II p. – – –

7. [– – – c. 9—10 – – – vv ἐγώ] εἰμ̣[ι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὑ]-
8, 9 (6). [ροῦσα. vv ἐγώ εἰμι μ]ή̣τ̣η̣ρ̣ Ὥρο[υ βασιλέως. vv ἐγώ εἰμι θεοῦ Κυνὸς ἄ]-
10. (7). [στρῳ ἐπιτέλλουσ]α. vv ἐγώ εἰμ̣[ι ἡ παρὰ γυναιξὶ θεὸς καλουμένη].
11, 12. (8, 9). [vv ἐμοὶ Βούβαστο]ς̣ πόλις ᾠ̣κο[δομήθη. vv ἐγὼ ἐχώρισα γῆν ἀπ᾽ οὐρανοῦ].
13, 14. (10, 11). [vv ἐγὼ ἄστρων ὁδο]ὺ̣ς ἔδειξα. v [v ἐγὼ ἡλίου καὶ σελήνης πο]-
15, 16. (12, 13). [ρείαν συνεταξάμ]ην. vv ἐγὼ θ̣αλ̣[άσσια ἔργα εὗρον. vv ἐγὼ τὸ δίκαιον]
17. (14). [ἰσχυρὸν ἐποίησ]α. vv ἐγὼ γυναῖκ̣α̣ [καὶ ἄνδρα συνήγαγον. vv]
18, 19. (15, 16). [ἐγὼ δεκαμηνιαῖο]ν βρέφος εἰς φῶ[ς ἐξενεγκεῖν ἔταξα. vv ἐγὼ]
20. (17). [ὑπὸ τέκνου γον]εῖς φιλοστοργεῖσ̣[θαι ἐνομοθέτησα. vv ἐγὼ τοῖς]
21. (18). [ἀστόργως γονεῦ]σι διακ̣ειμένοις τ̣[ιμωρίαν ἐπέθηκα. vv ἐγὼ με]-
22. (19). [τὰ τοῦ ἀδελφοῦ] Ὀσίριδος τὰς ἀν̣[θρωποφαγίας ἔπαυσα. vv ἐγὼ]
23. (20). [μυήσεις ἀνθρώπ]οις ἐπέδειξα. vv [ἐγὼ ἀγάλματα θεῶν τιμᾶν]
24, 25. (21, 22). [ἐδίδαξα. vv ἐγὼ τε]μένη θεῶν ἱδρυσάμ̣[ην. vv ἐγὼ τυράννων ἀρχὰς κατέ]-
26, 27. (23). [λυσα. vv ἐγὼ φόνου]ς̣ ἔπαυσα. vv ἐγὼ στ̣[έργεσθαι γυναῖκας ὑπ᾽ ἀνδρῶν ἠ]-
28. (24). [νάγκασα. vv ἐγὼ τ]ὸ δίκαιον ἰσχυρ̣[ότερον χρυσίου καὶ ἀργυρίου]
29. (25). [ἐποίησα. vv ἐγὼ τὸ ἀλ]η̣θὲς καλὸν̣ [ἐνομοθέτησα νομίζεσθαι. vv]
30. (26). [ἐγὼ συνγραφὰς γαμ]ι̣κ̣ὰ̣ς̣ ε̣ὗ̣ρ̣ο̣[ν. vv – – – – – – c. 20—22 – – – – – –]
– – –

Ad marginem sinistrum tit. numeros paragraphorum exemplarium Cymaei (IG XII s, p. 98, 14 *A*) et, uncis inclusos Ietici (ibid., 14 *B*) posui. Longitudo vv. fuit inter 43 litt. in vv. 5, 7, 12 et 52 litt. in vv. 13 et 14. Versus tit. distincti sunt sane exempli gratia. V. 1 Spatii causa numerum ordinalem πρώτη e Diodoro Siculo (I 27. 4) supplevi. 2—3 Exemplar Cymaeum (§ 9) et Diodorus (loc. cit.) plures litt. postulant quam spatio convenit, itaque exemplar Ieticum (§ 6) secutus sum. 8 Quadratarius γυναικί (vel γυναιξί) videtur exarare oblitus esse. Cf. exemplar Cymaeum § 18, Ieticum § 15.

---

255 RECEPTIO DEI SARAPIDIS IN OPVNTEM. Ibidem atque nr. 254 inventa, nunc ΜΘ 825. Pars media tabulae marmoris candidi, cuius angulus inferior dexter defractus sed contiguus est, a. max. 0,32, l. 0,41, cr. 0,08. Litt. a. c. 0,012. **ΑЄϹѠ**. Interv. c. 0,005. Praesertim notandum est marginem sinistrum tit. non rectum esse. *Ect. Phot.*

– – – –

c. s. I p. – – – – – – – – – – – – – – – – – – – c. 40 – Ι̣Λ̣Ι̣Ϲ̣ . . . .
– – – – – – – – – – c. 22 – – – – – – – – – – – ◡Α̣Є̣ϹΑ . . . . κατὰ τὰν πρεσβείαν
– – – – c. 10—12 – – – – κ̣ο̣μίζ̣εσθαι ἐν οἶκον ἔδοξε καθ᾽ ὕπ<ν>ον ἐ̣πιστάντα
[v παρ᾽ αὐ]τ̣ὸν Σάραπιν ἐπιτάξαι ὅπως παραγενόμενος ἐν Ὀποῦντα
v ἀνανγείλῃ Εὐρυνόμῳ τῷ Τειμασιθέου ὑποδέξασθαι αὐτόν τε καὶ
vv τὰν ἀδελφὰν αὐτοῦ Εἶσιν, τάν τε ἐπιστολὰν τὰν οὖ̣σαν ὑπὸ τῶι ποτι-
vvv κεφαλαίῳ ἀναδῷ αὐτῷ. τὸν δὲ ἐγερθέντα θ̣αυμάξαι τε τὸν
[vv ὄ]ν̣ειρον καὶ διαπορεῖν τί̣ ποητέον ἐστὶν διὰ τὸ ὑπάρχεν αὐτῷ ἀντιπο̣-
v λει̣τείαν ποτὶ Εὐρύνομον. καθυπνώσας δὲ πάλιν καὶ τὰ αὐτὰ ἰδὼν
v καὶ ἐπεργεθεὶς τάν τε ἐπιστολὰν εὗρε ὑπὸ τῷ ποτικεφαλαίῳ
v καθὼς αὐτῷ ἐτεκμάρθη. ἐπανελθὼν δὲ ἀνέδωκε τὰν ἐπιστολὰν
Εὐρυνόμωι καὶ ἀνήνγειλε τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐπιταχθέντα. Ε̣ὐρύνομος δὲ
τ̣ὰ̣ν ἐπιστολὰν λαβ̣ὼν καὶ ἀκούσας τὰ ὑπὸ Ξ̣εναινέτου̣ λ̣εγόμενα
v παρ᾽ αὐτὸν μὲν τὸν κ̣αιρὸν ἀπόρως εἶχε διὰ τὸ καθὼς ἐπάνωι
[διασ]α̣φεῖται εἶμεν αὐτοῖς ἀντιπολειτείαν ποτ᾽ αὐσωτούς. ἀναγν̣οὺς δὲ
[vv τὰν ἐπιστ]ολὰν καὶ ἰδὼν τὰ γεγραμμένα σύμφωνα τοῖς̣ ⟦ι̣ . .⟧
[v ὑπὸ Ξεναινέτ]ου εἰρημένοις ὑπεδέξατο τὸν Σάραπιν καὶ τὰν Εἶσ̣ι̣ν̣

– – – – – – – c. 16 – – – – – – – – Ọ̣Ṇ ἐν τᾶι ọἰκίαι τᾶι Σωσινείκας ἐν τοὺς ΟΙΚ . . . .
[– – – – – – – – – c. 21 – – – – – – – – – – ἔ]θ̣υε Σωσινείκα τ̣ὰ̣ς̣ θ̣υσίας ΧΡΟΝ – – c. 5 – –
[– – – – – – – – – c. 24 – – – – – – – – – – ? Εὐν]όστα ἁ Σωσιβίου θυγατριδᾶ ̣ι – – c. 6 – –
– – – – – – – – – – – c. 27 – – – – – – – – – – – – ̣ι θεῶν ἐν τοὺς κ[ατ]αμετό̣[χ]ους
[– – – – – – – – – – τοῦ δεῖνος ἐν ἀρρωστ]ί̣α̣ν̣ ἐμπεσό̣[ντο]ς προέθυε̣
– – – – – – – – – – – – – – – – – – c. 42 – – – – – – – – – – – – – – – – – – Ι̣С̣ . Ρ̣ Ι̣ Ι̣ . . Ч̣ . .
– – – –

V. 3 ΚΑΘΥΠΤΟΝ lap. Correxit Kla. || 4 in. Supplevit Kla., qui et de [τὸν κύρ]ιον cogitat || 15 in. Supplevit Kla. || 18 fin. οἰκ[έτας]? || 20 in. Nomen proprium muliebre subicit Kla. || 21 fin. Supplevit Kla., qui per *L.S.J.* s. v. μέτοχος adducit Aristot., frag. 640, 20 [Rose], ubi de Podalirio et Machaone agitur, πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι, et tit. sepulcralem Romanum, IG XIV 2117, v. 5, πρόσθεν μὲν θνητή, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος. καταμέτοχοι sunt homines deorum participes || 22 Legit et supplevit Kla.

Titulus est editio altera narrationis aetatis multo prioris, s. III a. ut credo, miracula dei Sarapidis commemorantis. Nota tit. compositum esse dialecto quae est regionum Graeciae inter septentriones et occidentem sitarum. Credo tit. de visu, quem in templo Thessalonicensi dei legatus Opuntius habuit, agere et ex actis illius templi promptum esse.

---

256 Ibidem atque nr. 254 inventus, nunc ΜΘ 970. Angulus superior dexter tabulae marmoris leucophaei. A. max. 0,09, l. max. 0,17, cr. 0,035. Litt. a. v. 1 0,023, v. 2 0,02. ΑΕΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. 0,007. *Ect. Phot.*

c. med. s. II a. [– – – πρό]σ̣ταγμα
[– – βασι]λ̣έως
– – – – – – – – ΤΙ Γ . .
– – –

V. 2 ^ΕΩΣ lap. Litt. diductiores sunt quam in v. 1. || 3 Potest suppleri [– – Σαρα]π̣ι̣ε̣[ι . .].

Est mandatum dei potius quam regis. In aretalogia Isidis (IG XII s, p. 98, 14 A, § 6 et 8, B, § 5) et Osiris et Horus βασιλεύς nuncupati sunt. Cf. et tit. Delium IG XI 4, 1248, v. 1: Ὀσείριδι βασιλεῖ.

---

257 FORTVNA VRBIS. Ibidem atque nr. 254 inventa, nunc ΜΘ 958. Pars summa tabulae marmoris leucophaei, a latere utroque mutila, a. max. 0,35, l. max. 0,35, cr. 0,155. Litt. a. 0,035. ΕΘΣ. Interv. 0,01. *Ect. Phot.*

vacat 0,025
s. I vel II p. [Τ]ύχην τῆς Θεσ̣[σα]-
[λ]ονεικέω̣ν πό̣λε̣[ως]
– – –

Cum fragmentum in Serapeo inventum sit, verisimile est Fortunam urbis eandem esse atque deam Isidem, quae Thessalonicae et Τύχη Ἀγαθή et simpliciter Τύχη nuncupata est. Vide nr. 95, 96, 99. Fortuna Thessalonicae saepius in nummis ab urbe cusis repraesentata est. Vide Gaebler, II, 123—5, numm. 35—42, et *B.M.C.* Macedonia, 113—14, numm. 47—57.

---

258 Ibidem atque nr. 254 inventa, nunc ΜΘ 862. Corona marmoris leucophaei cuius pars posterior paulum mutila est, a. max. 0,175, l. 0,66, cr. 0,61. Litt. a. c. 0,035. ΑΕ. *Ect. Phot.*

c. s. II p. vvv οἱ ἱεραφόροι vvv

Cf. nr. 16, v. 8; nr. 58, vv. 4—5; nr. 222, v. 1.

DONATIONES

259 ΖΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΓΟΝΓΥΛΟΣ. In Serapeo inventa, nunc ΜΘ 983. Stela rectiangula marmoris cani in partes duas inter se contiguas fracta, infra dente instructa, a. 1,125, l. supra 0,46, infra 0,45, cr. supra 0,145, infra 0,16. Litt. a. v. 1 0,015, vv. 2 sqq. 0,01—0,012, φεῖ et ψεῖ c. 0,015. ΑЄΜC (praeter v. 1, ubi Σ)ΩѠ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—20 c. 0,008, vv. 21—33 c. 0,01—0,012, vv. 33—34 c. 0,006.

Quadratarius titulum magna cum cura disposuit. Nota vv. omnes praeter 15 et 19 vocibus integris finire et etiam illis in versibus syllabarum distinctionem servatam esse. *Ect. Phot.*

vacat 0,015

s. I p. [ᵛᵛ ᾿Αγαθῆ]ι̣ Τ̣ύ̣χηι Διὸς *vacat*
vacat Δ̣ι̣ο̣νύσ̣ου ᵛᵛ Γονγύλου. *vacat*
᾿Ιούλιος ΒΗ̣CΑ̣Ρ̣ΤΗC ἀνέθηκεν τῷ θ̣ε̣ῷ κ⟨α⟩ὶ
ἔδωκεν ἐν δόσε̣ι τοῖς τε νῦν αὐτοῦ καὶ ἐ̣σομένοις̣
μύστα̣ις, ἕως ἂν συνιστῶ̣νται, ἀμπέλων ἐν τῇ
Πε̣ρ̣δυλία̣ ⟨ἕν⟩· ἔν τ̣ε̣ ἄστυ·ι· πλέθρων πέντε τὸ τρίτον
μέρος ἐπὶ τῷδε· ἐφ ᾧ τὴν κ̣α̣ρπήα̣ν ἐχόντων
κ̣αθ᾿ ἔτος γείνητα̣ι ἡ ἐπὶ τῶν θρεψάντων
[α]ὐ̣τοῦ ἑστίασις κ̣ατὰ τὸ παραδεδομένον
καὶ τὴν δόσιν, Δύστρου ᵛ ιθ̅, Δαισίου ᵛ ιγ̅,
Γορπιαίου ᵛ κγ̅ ᵛ ὀμνύντων τῶν τε νῦν καὶ
τῶν ἐσομένον (!) μυστõν (!) τὸν θεὸν καὶ τὰ ὅρ[κ]ια
καὶ τὸ μεσανύκτιον α⟨ὐ⟩τ̣οῦ διαφυλάτειν (!) τὴν
ἐ̣π̣ά̣νοθ⟨ε⟩ν (!) ⟨οἰκί⟩αν κατὰ τὴν δόσιν. ἀνέθηκαν
δ̣ὲ̣ κ̣α̣ὶ̣ οἱ ὑπογε̣γρα̣μμένοι μύσται, ἐφ᾿ ο̣̃ (!) τῆς καρ-
πήα̣ς̣ μετέχουσιν τὸν τοῦ ζῆ̣ν χρόνον αὐτοὶ ἐπὶ
τοῦ θεοῦ καὶ μεταπαραλαμβάνωσιν οἱ ⟨ὁποῖοι⟩
ὄντες μύσται τοῦ αὐτοῦ πεντ̣απλ̣έθρ̣ου τὰ δύο
μέρη ἐφ᾿ ᾧ ἄπρατα διενεκῶς μ̣ε̣ίνῃ, ὀμοσάν-
των κατὰ τὰ αὐτὰ συνδιαφυλά̣ξειν. *vacat*

intervallum 0,05

Λ Φουλούιος Φῆλιξ
ἱερεύς

intervallum 0,05

Λ Δομ̣ίτειος Ἔρως
Ν̣ε̣ίκ̣ανδρος Νεικάνδρου
῾Η̣ρ̣α̣κλείδης Κορράγου
Γ · ᾿Ιούλιος Φῆλιξ
Μ̣ · Ὄμβρειος · Μακεδών
Τ̇ · Σέξτιος ⟦Ι .ˢ⁻⁴. Ι ' ͺ ' (̣ ⟧
Ν · Τερραῖος · ῾Υάκυνθος
᾿Αντίγονος Νεικηφόρου
Μ · ᾿Λόλλ̣ι̣ος · Αττικός

Γ ᾿Ιούλιος ᾿Αγαθόπους
ᵛ'Ο̣Υ̣Ο̣Ι . . .ᶜ·⁶. . . Κ̣Ι̣Ω̣Ν̣

intervallum 0,065

23 Ν · Τερραῖος Φιρμ̣α̣νό⟨ς⟩
Μ · Λόλ⟨λ⟩ιος Σ̣α̣β̣ε̣ῖνος
Γ · ῾Ράϊος Ζώσιμος
Μ · Μάριος Κερε⟨ά⟩λις
Μ · ᾿Αντώνιος · Πρεῖμος

intervallum 0,125

ἀνετέθη ἐπιτρέψαντος Στράτωνος τοῦ
᾿Επικράτους, φύσει δὲ Διονυσίου ἱερητεύοντος
vacat τὸ ᵛᵛ β΄. *vacat*

vacat c. 0,03

Vv. 1—2 De deo originis Thracicae, ut videtur, qui Ζεὺς Διόνυσος appellabatur, vide M. P. Nilsson, *Geschichte der griechischen Religion*, I² 1955, 567. Γογγύλος idem significat atque adiectivum στρογγύλος, '*orbiculatus*' vel '*confertus*', sed epitheton plane obscurum est. 3 Cognomen est revera significatio sacerdotii cuiusdam in cultu Bacchico. Vide nr. 244, Col. I, v. 16. — 3 fin. ΚΛΙ lap. 4 Vir doctus A. D. Nock mihi adduxerat Gen. 47, 22: ἐν δόσει γὰρ ἔδωκεν δόμα τοῖς ἱερεῦσιν Φαραώ. 6 in. ΠΕϚΔΥΛΙΛ · ЄΝΤϹΛϹΤΥ · Ι · lap. Haud dubie fuit Περδυλία locus prope Thessalonicam situs. 9 in. . ι ΤΟΥ lap. 10—11 Nota cenas sacras (ἑστιάσεις) ordinem anni Macedonici sequi. 13 ΑΙΠΟΥ lap. 14 in. ϹΠΑΝΟΟΙΝϹΚΝΛΝ lap. 17 fin. ΟΙϹΠꟼꟼ lap. 24—25 Nomina propria Macedonica. Vide Hoffmann, 144, 183, et Russu, 188, 194—5, 204. 29 Cognomen est nomen proprium Macedonicum. Vide ad nr. 68, v. 20. — Col. II, v. 22. Propter lapidem

fractum lectio vestigiorum difficillima est. 23 fin. ΦΙΡΜ∟ΝΟΕ lap. 24 in. Μ · ΛΟΛΔΙΟC lap. 26 fin. ΚΕΡΕΛΛΙC lap.

Nomina gentilicia fere omnia in catalogo mystarum vv. 21—31 ad tempora Triumviratus Secundi et imperii Augusti spectant.

---

260 ΘΙΑΣΟΣ ΠΡΙΝΟΦΟΡΩΝ. Vidit Germain intra ecclesiam τῆς Ἀχειροποιήτου '*enterré jusqu' à la 12e ligne d' écriture* [i. e. tituli in latere sinistro exarati], *à côtè d' une colonne, en face de la grande porte, à gauche*', nunc ΜΘ 1767. Ara marmoris leucophaei lateribus marginatis cymatiisque instructa et in fronte ornata anaglypho, cuius dimidia pars superior excisa est, quod feminam tunicatam et, ut videtur, stolatam repraesentat. Tota summa frons scalpta est. In parte superiore excavatio magna recentioris aevi, quae ad aquam recipiendam destinata videtur. A. 1,53, l. max. infra 0,60, cr. max. infra 0,58. Litt. a. in fronte c. 0,02, in latere dextro 0,02—0,03, in latere sinistro 0,015—0,025. ΑΕCω. Interv. in fronte 0,01, in latere dextro 0,005—0,02, in latere sinistro 0,005—0,015. Tit. *A* in fronte supra anaglyphum, titt. *B* et *C* intra spatia rectiangula excavata laterum dextri et sinistri exarati sunt. Titt. *B*, usque ad partem priorem v. 9, et *C*, usque ad v. 13, ed. Duch. 34, 44 (Dem. 449, 336). Titt. *A* et *C*, usque ad v. 12, ex schedis pravissimis Germainianis ed. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 24 *Jan.—Jun.* 1894, 209, 23 (Dem. 595, 729). Titt. *A*, *B*, usque ad v. 10, et *C*, usque ad v. 13, ed. Papageorgiu in actis Tergesti diurnis Νέα Ἡμέρα, 30 Iun. a. 1899, φύλλ. 1287 [non vidi] (idem, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 87, et in libello Λεξικὸς Ἔρανος, Tergesti 1899, 13, quod est repetitum ex actis diurnis Νέα Ἡμέρα, φύλλ. 1286—88). Titt. *B*, vv. 1—10, et *C*, vv. 1—13 ed. Perdrizet, *BCH* 24, 1900, 322 (E. Ziebarth, *Zeitschrift für vergleichende Rechtswissenschaft* 16, 1903, 305, 77). Titt. integros ed. Papageorgiu, *Die* Ἱέρεια-θύσα-*Inschrift von Saloniki*, Tergesti [revera Thessalonicae] 1901, 1—4 (Baege 91, et Laum, *Stiftungen*, II 1914, 41, 39, qui et editione Perdrizetii usus est). Iterum edidit Perdrizet, *Annales de l' Est* 24, *fasc.* 1, 1910, 87, not. 4, tit. *B*, vv. 1—10, et tit. *C* integrum. Avezou et Picard, *BCH* 38, 1914, 38—62, qui et commentarium praebent, edd. tit. *A*, e Perdrizet, *BCH* 24, 1900, 322, et e Papageorgiu, *Die* Ἱέρεια-θύσα-*Inschrift* tit. *B*, et e Perdrizet, *Annales de l' Est* l. c., tit. *C* usque ad v. 13. Titt. omnes integros ed. Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 165—80 cum phott. frontis et lateris sinistri et commentario. Cf. W. Larfeld, *Berl. Phil. Woch.* 22, 1902, 669; F. Poland, *Geschichte des griechischen Vereinswesens*, 1909, 23, 26, 37, 43, 202, 242, et 555, 58; P. Roussel, REG 28, 1915, 465; Ziebarth, *Bursians Jahresb.* 189, 1921, 29; Collart, *Philippes*, 1937, 474—85; Youtie, *Harv. Theol. Rev.* 42, 1949, 277; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1950, 134; Μ. Π. num. 500. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

	C	*A*	*B*
s. III p.	*latus sinistrum*	Ẹὐ̣φρọ[σύ]ṿη̣ Διοσκο[υ] ∟\C \Φ̣ I⊥I' ι . . . C̣ Ạ C̣ ICI	*latus dextrum*
	⟨φερέτωσαν δὲ⟩		
	καὶ οἱ μύστε	*anaglyphum*	ἱέρεια οὖσα
	μικρὸς μέ-		Εὐεία Πρινο-
	γας ἕκαστος		φόρου κατα-
	στέφανον ῥό-		λίπω εἰς μνί-
	δινον. ὁ δὲ μὴ ἐ-		ας χάριν αἰω-
	νένκας μὴ μετε-		νίας ἀνπέλων
	χέτω μου τῆς		πλέθρα δύω
	δωρεᾶς. αἰὰν		σὺν τε͂ς τάφροις,
	δὲ μὴ ποιήσω-		ὅπως ἀπο-
	σιν, εἶνε αὐτὰ		κέηταί μοι
	τοῦ Δροιοφό-		ἀπὸ ἀγο-

ρων θειάσου ἐ-
πὶ τοῖς αὐτοῖς
προστίμοις.
εἰ δὲ μηδὲ ὁ ἕ-
τερος θίασος
ποιῇ, εἶναι αὐ-
τὰ τῆς πόλε-
ως ❦

ρᾶς μὴ ἔλα-
τον ✱ ε' ❦

Tit. *A*. Superficies lapidis ita corrosa est ut vestigia litt. vix legi possunt; litterae nunc evanidae lineis subductis insignitae sunt. V. 1 Sic Edson, : . ỊΥΦΟC · · ΙΗΝΟCΚΟ · Germ., Εὐφρο[σύνῃ] . . . Διοσκο . Pap., plures litt. praebens quam spatio conveniunt, CΥΦ᾿C . . ṆḤỊ \ΙΟCΚ . . Av. et Pic., qui suppleverunt Εὐφρο[σύ]νηι Διοσκο[ρίδου], 41, nott. 1 et 2, et ipsi plures litt. praebentes || 2 . . . . . ΦΙ . . . . Ị ΗCCΙΟ_ Germ., ἀδελφῇ . . . . ισι(?), ἔτους Pap., ᒪ \C \ΦΙΔΙ'ι . . CΑCΙCΙ Av. et Pic. Temere coniecit Edson [ἀ]δ̣ε̣λ̣φ̣ι̣δ̣ῇ ἱ̣[έρ]ε̣[ι]α̣ Ε̣ὐ̣ε̣ί̣[α] || Credidit Pap. se etiam tertium versum vidisse: τοῦ κ[αὶ] . . μνήμης [χάριν]. Nihil viderunt ceteri edd. Vide Edson, 173. Praeterea falso adfirmat Pap. in ea parte in qua caput anaglyphi excisum quondam fuit alios quattuor versus exaratos esse. Vide Edson, 175, not. 56.

Tit. *B*. V. 1 Sic Av. et Pic. probante lapide; θύσα edd. priores || 2 I. e. Εὐΐα. Est sacerdos quae in thiaso, haud dubie Πρινοφόρων, officiis suis fungebatur || 2—3 Πρινοφόρος est cognomen illius Bacchi quem thiasus coluit || 9—10 I. e. ἀποκαίηται. Primi Av. et Pic. lectionem bonam agnoverunt. Agitur de comburendis coronis rosaceis in hac ipsa ara. Cf. anaglyphum exsculptum in latere antico sarcophagi Thessalonicae inventi et nunc in museo Constantinopolitano cat. sculpt. num. 511 (Mendel, I, 105, 23) conservati, ubi inter alias figuras repraesentatus est Cupido qui coronam rosaceam in flammas ignis in ara accensi demittit. In urbe Thessalonica, quae civitas Graeca, non colonia Romana vel Latina fuit, hic usus solemni Italico, qui *Rosalia* dicitur, alienus est.

Tit. *C*. Ad initium supplevi verbum imperativum. Vv. 11—12 I. e. Δρυοφόρων. De nominibus thiasorum vide Edson, 176. 13 . . . . . . ΥΤΟΙ . . . Duch., [c. 3] ΟΙCΑΥΤΟΙC Perd. a. 1900, qui ἐ|[πὶ τ]οῖς αὐτοῖς scripsit.

***261** ACTA SODALIVM. ΜΘ 2452. Pars tabulae marmoris leucophaei, supra, infra, a dextra mutila. Margo sinister cymatio et regulis instructus est. Pars dextra frontis aqua mananti valde corrosa et pars inferior sinistra, quod lapis gradus vicibus functus est, funditus detrita est. A. max. 0,81, l. max. 0,605, cr. 0,085. Litt. a. vv. 1—4 c. 0,017, vv. 5—35 c. 0,01, φεῖ c. 0,025. ΑЄCѠ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

- - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ΤΛΙ - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - ΑΙΝC - - - - - - - -
- - - - c. 10 - - - - ιι/\Υ - - c. 5 - - CΤΟΥ - - - - - -
intervallum 0,017
- 3—4 - ịΟC · Πετρώνιος Ἰουλιανὸ[ς - - - - ? ἀ]-
[ν]α̣τολὴν ΛΡΛΦѠC . ΤѠ' . . . . CΙΛΙ1 - - - - - -
ΤѠΝCΡΥΦΙ \CΤѠΝΑΙ - - - c. 7 - - - \ΡΑ[- - - - Δι]-
ονυσιάδος ΤѠΜΝѠ - - c. 6 - - Ι - - - - - - - - - - -
ΝΟCι 1ЄΤΟΥ/\Λ - - - - - c. 12 - - - - - C - - - - - -
Δ̣ιονυσι<άδ>ος αὐτου - - - - c. 9 - - - - Κ - - - - - -
ЄΥΠΟΙѠ' . . Μαικίῳ ϲ - - - - - - - - - - - - - - -
ЄΛΥΛΙ - c. 3 - ΝΙΤCΥΙΚΟΥ · ΚΛ - - - - - - - - - - -
ΜΗFΔ ΑΙΙΑΡΟΥ καὶ Πετρωνι - - - - - - - - - - -
Ἀπολλωνίῳ καὶ Σ̣ο̣υηριανῷ - - - - - - - - - - - -
ανῷ Βα̣κ̣[χ]ίῳ καὶ Οὐαρεινίῳ τοῦ - - - - - - - - -

Δομιτίῳ Μουσωνίῳ καὶ τέκ[νοις? – – – – – – – – – –]
ΛΕΙΟΝΙΠΕΔΕΥΟΝ̄ΟCΕΝΩΛΕΙΟΙC – – – – – – – –
τοσούτων Γ . βλεπόντων ΒΟΕΙ – – – – – – – – – – – –
. ου καὶ γεγονότος οἴκου ΕΝΟC . Ɔ – – – – – – – – – –
τὸν ὑποκείμενον ΥΠΕΡΩCΚΑ^xΛΙΛΙ – – – – – – – – – –
ἐπιβάλλοντος ἱεροὺς τοῦ οἴκου . ICC – – – – – – – –
. ⌜ Υ . ΕΙνου τῷ οἴκῳ καὶ ΤΙCΕΤ – – – – – – – – – – –
. . μ̣ενόντων καὶ προσόντων . C – – – – – – – – – – – –
– – c. 5 – – ΠΟ . ἱερὰ ΙΩC . Λ' . ἅπαντας. ΝΚΑ – – –
– – c. 6 – – καὶ βεβαιῶσαι ΑΤΥΗΝ . Ν – – – – – – – –
– – c. 6 – – οἴκου καὶ τω – – c. 5 – – ΩΝ αὐτοῦ \ΥΝ̣ – – –
[– c. 4 – δ]ιασχολεῖν [– – c. 5 – – σ]ωφρον{Τ}ισταῖς – –
– c. 4 – ΩΝΤΩΝΤΑΙ – c. 4 – ΑΓΩΙΝΗΜΕCΛΕΙΑΝ – –
– – c. 5 – – ΕΝΟC [κα]τ[ὰ μηδ]ένα τ<ρ>όπον . . ΕC – –
– – – c. 9—10 – – – C . ΑΙCΙΑΝ . . CΙCΛ εἰσιόντων Λ – – –
– – c. 6 – – ΑΙΠΕΝΤ . . Ν . . . ΑCΤΑΙΙΟΝ <ὑ>πογεγρα – –
– – c. 6 – – CΑΙΗΤC – – c. 5 – – ΑΩΤΕ καταΛΓ – – – – –
– – c. 6 – – ῷ̣σαι κατὰ μηδένα τ<ρ>όπον – – – – – – – –
– – – c. 7 – – – ΩCΝΡΟΝ̣ΤΩΡΑΙΤΑΧΡΟΝΟ – – – – – –
– – – – c. 10 – – – – ΙΝ . . ΚΛΙΛΛΤΟΙΟC – – – – – – – –
– – – – – c. 11 – – – – – Ο̣ – – c. 6 – – ◡ – – – – – – – – – –
– – – –

Quamquam ect., phot., schedas praeclaras a viro docto Ch. I. Makaronas confectas iteratim et diutius scrutatus sum, nihil fere in legendo profeci, nam superficies tabulae ita contrita est, ut lectio tit. difficillima sit || 9 ΔΙΟΝΥCΙΛΑΟC lap. || 26 fin. ΩΦΡΟΝ̄ΙCΤΑΙC lap. || 28 ΕΝΟC . . Τ . . . . ΕΝΑΤΟΠΟΝ . . ΕC lap. Suspicor lig. Τ-Ρ in forma Ͳ exaratam fuisse et nunc detritam esse || 30 fin. Suspicor lig. ν-υ in forma Ν. Nota lig. γ-ρ in forma Ρ || 32 Vide ad v. 28.

Haud dubie tit. valde mutilus agit de sodalitate quadam quae οἶκον (vv. 18, 20—21, 25) possidebat.

---

262 LVDI SEPVLCRALES. A. 1805 alicubi in urbe inventum, nunc deperditum. *Marmor* superne et ab utroque latere mutilum *longum pedes sex, latum tres et trientem, crassum pedem et trientem*, i. e. c. 1,92 × 1,07 × 0,43. Litt. ΑΕ◇◇ΣφW. Vv. 6—9 litt. minoribus exarati sunt. Ligg. permultae. Edd. Boeckh, CIG II 1969 ex schedis Koehlerianis; Leake, *Northern Greece* III 1835, 247 cum tab. XXVIII, 137 (CIG, pag. 990; Dem. 435, 374); Le Bas-Foucart, II 1853, 319, 1360. Cf. Hadji-Ioannou, Ἀστυγραφία, 59; Μ. Π. numm. 657, 1098, 1295.

s. II/III p. – – – – – – – – – – – –

– – – – – ΝΔΙΛΙΩΝ · Α . . . . ντείνῳ 'Ρούφῳ' καὶ · Μ Π̣οπειλίῳ ΠΙ – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – ω]ν καλανδῶν Ὀκτωβρίων ἀγὼν ἐπετελέσθη ἐπιτάφιος ὁ θεματικός – – – – – – – – – – – – –
[– – ἐνι]αυσίοις ' Γ' Οὐιβίου Λεπίδου' Ἀχιλλέ<ω>ς μετὰ θυσίας ταύρου καὶ μετὰ θυ[σίας – – –]
– – – – ΩΝ' β̄' ἐπὶ βωμούς· β̄' ὑπὸ ἱεροσαλπικτὴν Σευῆρον 'Ιέρακος Κασσανδρέα Τ – – – – – – –
– – – – – χειον ' καὶ ἱεροκήρυκα ' Κ· Καικίλιον ' Κάλλιστον ' οἱ ἀγωνισάμενοι. *vacat*

παῖδες παλαισταί	*t r*	παῖδες πανκρατιασταί	*a m*	ἀγενείων πάλη	*t r*	ἀνδρῶν πάλη
Εὐφραίνων καὶ Λούκιος	*o p*	Μᾶρκος καὶ Μάξιμος	*p h*	Φαῦστος καὶ Δῶρος	*o p*	Πρωτᾶς καὶ 'Ερμῆς
Ἄκρατος καὶ Ζώσιμος	*a e*	Σύμφορος καὶ Διαδούμενος	*o r*	ἀγένειοι πανκρα(τιασταί)	*a e*	ἀνδρῶν πανκρά(τιον)
Μύρων καὶ Σωσίας	*u m*		*a*	Οὐάλης καὶ Σεκοῦνδος	*u m*	Νε<ι>κηφόρος καὶ Ἥλιος

Solus Leake delineationem satis bonam et lapidis et tituli praebet. Editores omnes indicant unum saltem versum vel potius plures a parte priore tit. deesse. V. 1 ΝΔΙΛΙωΝ · Α · ΝΝΕωΤΕΙΝωΡΟΥΦω · ΚΑΙ · ΜΙΚΟΠΕΙ Boeckh, ΔΙΛΙΩΝ · Α . . . ΝΤΕΙΝΩΡΟΥΦΩ ' ΚΑΙΜ . . . Π . ΛΛΙΩΠΙ Leake, ΔΙΛΙΩΝΑ . . . ΝΤΕΙΝΩΡΟΥΦΩ' ΚΑΙ ΜΙΙΟΠΕΙΛΛΙΩΠΙ Le Bas || 2 Ν ΚΑΛΑΝΔωΝ ΟΚΤωΒΡΙωΝΑ ΓωΝΕΠΕΤΑΣΕΒΟΗΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΟΣΜΑΤΙΚΟΣ Boeckh, ΚΑΛΑΝΔΩΝΟΚΤΩΒΡΙΩΝΑΓΩΝΕΠΕΤΕΛΕϹΟΗΕΠΙΤΑΦΙΟϹΟ ΟΣΜΑΤΙΚ Leake et Le Bas praeter finem, ubi Le Bas ΟΣ ΜΑΤΙΚΟΣ || 3 ΑΥΣΙΟΙΣ · Γ· ΟΥΙΒΙΟΥΑΣΠΙΔΟΥΑΧΙΛΛΕΟΣ ΜΕΤΑΘΥΣΙΑΣ ΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΥΣ Boeckh, ΥϹΙΟΙϹ ' Γ ' ΟΥΙΒΙΟΥΛΕΠΙΔΟΥ ' ΑΧΙΛΛΞΟΣ ΜΕΤΑΘΥϹΙΑϹ ΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΥϹ Leake et Le Bas. In cognomine Ἀχιλλέως suspicor edd. lig. ω-ς in forma ΩΣ non agnovisse || 4 ωΝ · Β̄ · ΕΠΙΒω ΜΟΥΣ · Β̄· ΥΠΟΙΕΡΟΣΑΛΠΙΚΤΗΝ ΣΕΥΗΡΟΝΙΕΡΑΚΟΣΚΑΙΚΑΣΣΑΝΔΡΕΑΤ Boeckh, Ν ' Β̄ ' ΕΠΙΒΩΜΟΥΣ · Β̄ ' ΥΠΟΙΕΡΟΣ ΑΛΠΙΚΤΗΝϹΕΥΗΡΟΝΙΕΡΑΚΟΣΚΑϹϹΑΝΔΡΕΑ Leake, ΩΝ ' Β̄ ' ΕΠΙΒΩΜΟΥΣ . Β̄ ' ΥΠΟΙΕΡΟΣ ΑΛΠΙΚΤΗΝ̄ϹΕΥΗΡΟΝΙΕΡΑΚΟΣ ΚΑϹϹΑΝΔΡΕΑΤ Le Bas. Σεουῆρας (!) ἱεροσαλπικτής in tit. Olynthiaco CIG II 2007 *h*, vv. 1—3 (Dem. 629, 749) partis prioris s. III p. invenitur || 5 ΧΞΙΟΝΚΑΙΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑ ' Κ · ΚΑΙΚΙ ΛΙΟΝ · ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ · ΟΙΑΓωΝΙΣΑΜΕΝΟΙ · ~ Boeckh, ΧΕΙΟΝ ' ΚΑΙΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑ ' Κ · ΚΑΙΚΙΛΙΟΝ ' ΚΑΛΛΙϹΤΟΝ · ΟΙΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΙ Leake et Le Bas || 6 Col. I. ΠΑΙΔΕΣ ΠΑΛΑΙΣΤΑΙ Boeckh, ΠΑΙΔΕϹ ΠΑ ΛΑΙϹΤΑΙ Leake et Le Bas. Col. II. ΠΑΙΔΕΣ ΠΑΝΚΡΑΤΙΣΤΑΙ · Boeckh, ΠΑΙΔΕϹ ΠΑΝΚΡΑΤΙΑϹΤΑΙ Leake et Le Bas. Col. III. ΑΓΕΝΕΙωΝΠΑΛΗ · Boeckh, ΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΛΗ Leake et Le Bas. Col. IV. ΑΝΔΡωΝΠΑΛΗ Boeckh, ΑΝΔΡΩΝΠΑΛΗ Leake et Le Bas || 7 Col. I. ΕΥΦΡΑΙΝωΝΚΑΙΛΟΥΚΙΟΣ Boeckh, ΕΥΦΡΑΙΝΩΝ ΚΑΙ ΛΟΥΚΙΟΣ Leake et Le Bas. Col. II. ΜΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΜΑΞΙΜΟΣ Boeckh, ΜΑΡΚΟϹ ΚΑΙ ΜΑΞΙΜΟϹ Leake et Le Bas. Col. III. ΦΑΥΣΤΟΣΚΑΙΔωΡΟΣ · Boeckh, ΦΑΥΣΤΟΣΚΑΙΔΩΡΟΣ Leake et Le Bas. Col. IV. ΠΡωΤΑΣΚΑΙΕΡΜΗΣ · Boeckh, ΠΡΩΤΑϹΚΑΙΕΡΜΗϹ Leake et Le Bas || 8 Col. I. ΑΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΖωΣΙΜΟΣ· Boeckh, ΑΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΖΩϹΙΜΟΣ Leake et Le Bas. Col. II. ΣΥΜΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΥ|ΜΕΝΟΣ· Boeckh, qui litt. quinque ultimas v. insequenti disponit, ϹΥΜΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΣ Leake et Le Bas. Col. III. ΑΓΕΝΕΙΟΙΠΑΝΚΡΑ · Boeckh, ΑΓΕΝΕΙΟΙΠΑΝΚΡΑ Leake et Le Bas. Col. IV. ΑΝΔΡωΝ ΠΑΝΚΡΑΤ · Boeckh, ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤ Leake et Le Bas || 9 Col. I. ΜΥΡωΝΚΑΙ ΣωΣΙΑΣ Boeckh, ΜΥΡΩΝΚΑΙϹΩϹΙΑϹ Leake et Le Bas. Col. III. ΟΥΑΛΗΣ ΚΑΙ ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ. Boeckh, ΟΥΑΛΗϹ ΚΑΙ ϹΕΚΟΥΝΔΟΣ Leake et Le Bas. Col. IV. ΝΕΚΗΦΟΡοΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ Boeckh, ΝΕΚΗΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ Leake et Le Bas.

Tempus fastis Romanis indicatum (v. 2) demonstrat tit. de rebus Romanis agere. Cf. nr. 137, v. 13. Haud dubie ludi sepulcrales sunt Divi Fulvi. Cf. nr. 35, 153—170, 236.

***263** ΜΘ 2294. Marmor leucophaeum in partes duas contiguas fractum, infra et a sinistra recisum, supra et a dextra mutilum, a. max. 0,675, l. max. 0,355, cr. 0,115. Litt. a. vv. 2—4 c. 0,042, v. 5 c. 0,05, φεῖ 0,055, vv. 6—7 c. 0,04. Α Ξ Σ Ω. Interv. c. 0,02. Cf. Edson, *Harv. Stud.* 51, 1940, 128 cum not. 3. *Ect. Phot.*

ante med. s. I p.

– – – –
– – – – – – – – – ΛΙΙ ΙΛ – – – – – – – – – –
– – – – ος · Ἀλεξανδ[ρ – – – – – – – – – – –]
[– – ο]υ · τοῦ · Μενίσκου, – – – – – – – – –
[– – το]ῦ · Ἡφαιστίωνος, – – – – – – – – –
5 [– – τ]οῦ · Φιλίππου · Θ – – – – – – – – –
[– – τ]ọῦ · Δωσιθẹ́ου · ἐπὶ ἱ[ερέω – – –]
– – – – – – – – – – – – ̄ ίου, ᵛ τα[μί – – –]
– – – – – – – – – – – – – – – – – – ιι – – – – – –
– – – –

---

264 Titulus porrectus est per totam longitudinem epistylii porticus Corinthiae antiqui hippodromi, qui situs est in regione urbis inter orientem et meridiem spectanti. Litt. Ε Μ Ν. Ed. Stuart, *The Antiquities of Athens*, III 1794, tab. II (Clarke, *Travels in Various Countries, Part the Second, Section the Third*, 1816, 353; Boeckh, CIG II 1996; Le Bas-Foucart, II 1853, 323, 1396; Dem. 500, 511).

c. s. II p. – – – ν γεγενημένον ὑπὸ – – –

Titulus, cuius pars maxima deperdita est, dedicatio porticus vel fortasse ipsius hippodromi fuisse videtur.

---

265 A. 1874 ad Portam ʽΡώμαν inter rudera muri orientalis urbis ab ed. visus, nunc deperditus. Lapis, de quo nihil constat, quondam in muro inaedificatus erat. Litt. Α. Ed. Duch. 16, 4 (Dem. 438, 377).

aetat. incertae φυλὴ Ἀ[σ]κληπιά[ς].

Cf. nr. 183, vv. 10—11. Si formam litt. φεῖ, quae non altior litt. reliquis repraesentata est, recte indi-

cavit ed., fortasse est tit. Hellenisticae vel ineuntis Romanae aetatis.

266 SOLVTIO. In scalis monasterii Turcici *Mevlânātekkè* (*Meuflanatekesi*, Germain; idem est atque *Mevlehānè*) inaedificata. Pars media tabulae marmoreae, margine utroque regulis instructo, a. max. 0,12, l. 0,25. Litt. ΕϹ, leviter apicatae. Edd. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 24 *Jan.—Jun.* 1894, 211, 27, ex schedis Germainianis (Dem. 596, 732); Duch. 56, 97 (Dem. 510, 550); litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 37, 3, cuius textum secutus sum. Exstant in academia schedae, quas H. Dessau confecit et quae delineationem tituli et frontis lapidis praebent.

a. 102—3 p. ἐκ τοῦ περισεύαν-
τος ἔκτισεν Ὁμίλις.
ἔτους ν̅σ̅.

V. 1 ΕΚΤΟΗΙΕΠϹΕΥΕ Germ., ΕΚΤΟΥΠΕΡΙϹϹΑΝ Duch., ⱵΙΤΟΥ ΙΙΕΙΙΓϹϹΥΛΝ Dessau || 2 ΤΟϹΕΙΝ ΡΕΙΙΡΜΝ Germ., ΤΟϹΕΙΤΙϹΕΚΙΟΜΙΛΙϹ Duch., ΤΟΙ ΕⱵΝΕΤ'ΙΟΜΙΛΙϹ Dessau. Admonet vir doctus Benedictus Einarson vocem ἔκτισεν ex ἐκτίνειν, non ex κτίζειν oriundam esse || 3 ϹΤΟΥΝϹ̣ Germ., ΕΤΟΥϹ Ν̅Ε̅ Duch., ΕΤΟΥϹ Ν̅Ϲ̅ Dessau.

---

267 In regione septentrionali urbis a. 1907 inventum, nunc ΜΘ 1827. Antefixum marmoris cani repraesentans caput hominis imberbis pilleo Phrygio obtecti. Facies paulum mutila est. A. 0,415, l. max. 0,25, cr. max. 0,35. Titulus per marginem inferiorem pillei exaratus est. Litt. a. 0,025, ῦ 0,03. ΑΣ. Edd. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 14 Aug. a. 1907, 1, et Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 116, 34. Lap. contuli. *Ect.*

c. s. II p. Ἀστυάναξ.

Prope theatrum antiquum urbis lapis videtur inventus esse. De hoc theatro vide Papageorgiu, Ἀρχ. Ἐφημ. 1911, 168—73.

---

268 Prope Λευκὸν Πύργον ad situm veteris muri orientalis urbis inventum, nunc ΑΓ 127. Marmor leucophaeum supra et infra mutilum. Margo sinister partis posticae cymatio posterioris aevi instructus est. Videtur marmor primum exeunti Romana aetate recisum esse ut secundum in usum vocaretur, deinde ad murum orientalem urbis exstruendum adhibitum esse. Propter dispositionem versuum suspicor lap. pristinum aram fuisse. A. max. 0,41, l. max. 0,55, cr. max. 0,125. Litt. a. v. 1 0,06, vv. 2 et 4 0,05, v. 3 0,055. V. 2 lig. Interv. vv. 1—3 0,03, vv. 3—4 0,025. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Q(uinto) · Baebio Q(uinti) f̣ịl(io)
Pap(iria) · {AP} Thorianọ
v decuriọ[ni v]
Baeḅ[i – – – – c. 10 – – – –]
– – –

V. 2 PAP · APTHORIANC lap. Utrum tit. sepulcralis an honorarius sit, non apparet.

***269** ΑΓ 68. Pars epistylii Ionici marmoris leucophaei undique mutila praeter partem inferiorem secundum ad usum recisam et ipsa in partes duas contiguas fracta, a. max. 0,22, long. max. 2,50, cr. 0,48. Vv. tit. per longitudinem fasciarum dispositi sunt. Litt. a. v. 1 c. 0,04, v. 2 c. 0,05. ΑΞΣΩ. Ligg. Litt. pulchrae. Interv. 0,07. *Ect. Phot.*

c. s. II p. – – λία ❦ Διονυσία ❦ Κορνηλίạ ∪ ι Κ̣∪Ν̣ιΔ̣ ι ι ι ι ι , \ Ρ̣Ω – – – – –
– – v τὸ τετράστυλον ἐκ τῶν ἐκείνης ❦ καθὼς διέτạ[ξε – –]

Factum esse potest ut supra v. 1 etiam alius v. exaratus fuerit. Fortasse de monumento sepulcrali agitur.

---

270 SACERDOS AVGVSTAE. A. 1874 inter rudera ad Portam Cassandreoticam ab ed. visum, nunc deperditum. Fragmentum (*'fragment prismatique'*) a. 0,21, l. 1,35. Litt. ΑΕΣ. *'La forme des lettres indique une assez bonne époque'*. Ed. Duch. 53, 86 (Dem. 508, 539).

c. s. II p. Ἀννία Πρόκλα · Ἀννίου Φ . . . . . .
Κασσιανοῦ
ἱέρεια vv Αὐγούσ[τας]

V. 1 fin. Fortasse Φ[αύστου]. 3 Supplevi. Αὐγούσ[του] Duch., qui adfirmat: *'Annia Procla a pu*

être appelée ἱέρεια, *soit parce qu'elle exerçait elle-même le sacerdoce, soit, ce qui est plus probable, en qualité d' épouse du prêtre d' Auguste'*. Sed in cultu municipali Augusti imperator semper Σεβαστός appellatus est. Meo iudicio fuit Annia Procla sacerdos imperatricis regnantis.

Verisimile est lap. basim statuae fuisse.

BASES STATVARVM

***271** ΜΘ 2324. Basis marmoris albi undique praeter latera superius et inferius recisa. In latere superiore excavatio rotunda. A. c. 0,165, l. max. 0,395, cr. max. c. 0,263. Litt. a. v. 1 c. 0,03, φεῖ c. 0,035, vv. 2—3 0,025—0,03. ΑΜΣ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. I vel II p. – – – ἐπιφανέσιν vvvv – – – – –
– – ΗΣ Ἡδύος · τὸ ἄγαλμ[α – –]
– – ʹ κείμενον τόπον Ε – – – –
vacat c. 0,035

V. 2 De nomine Ἡδύς vide L. Robert, Hellenica X 1955, 52.

***272** ΜΘ 2361. Basis orbiculata marmoris albi. In latere superiore pedes bini statuae et ad dextram truncus arboris supra mutilus; in fronte sub pede dextro statuae foramen parvum et mutilum, etiamnunc particulis plumbi impletum; in latere superiore ad dextram pone truncum foramen alterum. A. max. 0,26, a. baseos 0,065, a. max. trunci 0,195, l. max. baseos 0,325, cr. max. c. 0,22. Tit. in trunco exaratus est. Litt. a. c. 0,01. ΑΕC. Interv. c. 0,003. *Ect. Phot.*

– – –
s. II vel III p. [ἀ]ρχ[ινα]-
κοροῦν-
τος Αἰ-
λιανοῦ
5 Σαβεί-
νου. ❧

V. 1 Vestigia prorsus incerta.

***273** ΜΘ 2344. Basis marmoris leucophaei cuius pars postica rotunda est. In latere superiore pedes bini statuae et alia vestigia quae interpretari nequeo. Angulus anterior dexter baseos defractus est. A. max. c. 0,075, l. max. 0,25, cr. max. 0,125. Tit. neglegentius exaratus est. Litt. a. c. 0,015. ΑΕΩ. *Ect. Phot.*

c. s. II/III p. Μέων Ἡρακλέῳ[νος vv]
vacat c. 0,035

I. e. Μαίων.

***274** ΜΘ 2343. Basis marmoris albi a sinistra et a parte postica mutila. In latere superiore pes sinister statuae. A. max. c. 0,075, l. max. c. 0,27, cr. 0,24. Litt. a. c. 0,015—0,02. ΑΟΣ. Ligg. κ-ο et ο-σ. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. – – – κυρις Τορκουᾶτος

ALEXANDER MAGNVS

275—277 ALEXANDER ET FAMILIA. In fundamentis domus privatae ad Viam Ὀλύμπου prope forum antiquum urbis inventa, nunc ΜΘ 879, 884, 885. Tria marmora rectiangula. Litt. ab eodem quadratario exaratae sunt. ΑΕΣ.

275 ALEXANDER MAGNVS. ΜΘ 879. Marmor album rectiangulum in cuius parte superiore sunt excavationes quadratae. Pars dextra partis inferioris deest. Tergum praeter margines rude est. A. 0,50, l. 1,08, cr. 0,20. Litt. a. c. 0,05—0,055. Interv. vv. 1—2 0,035—0,04, vv. 2—3 c. 0,045—0,05. *Ect. Phot.*

vacat c. 0,04
s. II/III p. Διὸς
Ἀλέξανδρον
βασιλέα.
vacat c. 0,23

Titulus in eraso priore titulo exaratus est atque ita quidem, ut v. 1 totus in rasura stet, v. 2 litterae λεξαν.

276 ALEXANDER IV ALEXANDRI MAGNI FILIVS. ΜΘ 884. Marmor leucophaeum rectiangulum cuius margines superior, praeter unum fragmentum contiguum, et dexter mutili sunt. Latus sinistrum recisum est. A. 0,68, l. max. 0,715, cr. 0,24. Litt. a. c. 0,04. Interv. c. 0,025—0,03. *Ect. Phot.*

vacat 0,04
s. II/III p. [᾿Αλέξα]ν̣δρον
[᾿Α]λεξάνδρου
τοῦ · Διός.
vacat c. 0,445

V. 1 Litt. diductiores. — Nota filium regis magni regem appellatum non esse.

---

277 THESSALONICA PHILIPPI FILIA. ΜΘ 885. Marmor leucophaeum rectiangulum cuius angulus superior dexter defractus sed contiguus est. In sinistra parte superiore excavatio. A. max. 0,68, l. 0,945, cr. 0,245. Litt. a. v. 1 c. 0,04—0,045, v. 2 c. 0,04, φεῖ 0,09, v. 3 c. 0,035—0,04. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—3 0,025—0,03. *Ect. Phot.*

vacat 0,05
s. II/III p. Θεσσαλονίκην
Φιλίππου
βασίλισσαν.
vacat 0,44

***278** SACERDOS ALEXANDRI. ΜΘ 2682. Pars ima baseos marmoris leucophaei supra recisa. Tit. cymatio et regulis circumdatus est. A. max. 0,195, l. 0,70, cr. 0,49. Litt. a. c. 0,032, φεῖ 0,038. ΑΕΟϹ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. II/III p. . .c. 5. . ι – – – – c. 12 – – – – ἱ̣ε̣-
ρεὺς · ᾿Αλ̣εξ̣άνδρο̣υ̣ τ̣οῦ · ἀ-
πὸ Διός ❦ φυλὴ Γνα·ι·άς ❦

Vv. 1—3 Vide nr. 275 et 276. Cf. Steph. Byz. s. v. Βουκεφάλεια [Meineke 181, vv. 13—16]: – – τὸ ἐθνικὸν Βουκεφαλῖται· οὕτω γὰρ καὶ δῆμος Θεσσαλονίκης. Cf. Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 62, not. 8. Nomen tribus ego quidem interpretari nequeo. Neque enim verisimile est vocem Γναϊάς ex praenomine Latino *Gnaeus* oriundam esse.

INSTAVRATIO MVRORVM

***279** A. 1938 in ecclesia S. Georgii sine cat. num. asservatum vidi. Marmor leucophaeum a dextra mutilum. Latus inferius ita excavatum est ut marmor alii lapidi imponeretur, et in angulo posteriore sinistro huius excavationis est foramen rotundum clavo immittendo destinatum et plumbo impletum. Latus posticum cymatiis partim instructum est. Utrum lapis secundum in usum vocatus, ut titulum reciperet, an ipse recisus sit, ut opus quoddam aetatis Byzantinae ornaret, non patet. A. 0,325, l. lateris antici 0,88, lateris postici 1,00, cr. 0,58. Litt. a. 0,09. ЄϹ. Exscripsi. *Phot.*

s. IV p. vel postea vvv τὸ τεῖχο̣ς – – –

---

280 In muro occidentali urbis vidit ed., qui nihil de titulo dicit. Suspicor titulum e lateribus ita muro insertis ut litteras conformarent confectum fuisse. Litt. minusc. ed. Papageorgiu, *Byz. Zeit.* III 1894, 238, not. 2.

ante fin. s. IV p. ? Παύλου τοῦ Βιβιανοῦ.

Adfirmat ed. tit. πιθανῶς τοῦ ς' αἰῶνος esse. Ego tamen credo tit. commemorasse reparationem partis muri urbis a quodam ex aulicis Theodosii I suis impensis persolutam. Vide ad nr. 44.

Nota tamen illum Vibianum, qui ann. 459—60 p. praefectura praetorio per Orientem fungebatur et in epigrammate A. P. IX 692 commemoratur: Βιβιανοῦ τόδε ἔργον, ὃν ἀντολίαι δύσιές τε | μέλπουσιν γεραρῶς εἵνεκεν εὐνομίης. Vide L. Robert, Hellenica IV 1948, 97, et Ensslin, *RE* VIII A, 1958, 1944 nr. 2.

***281** ΑΓ 142. Marmor leucophaeum undique praeter latera superius et posticum mutilum et in partes tres contiguas fractum. Per latitudinem frontis sub tit. cymatium insculptum est. Latus posticum diligenter elaboratum exhibet fascias parallelas paulum eminentes. Verisimile est lapidem secundum in usum vocatum fuisse ut titulum reciperet. A. max. 0,225, l. max. 0,56, cr. 0,45. Litt. a. 0,025—0,03. ΔЄΜΟϹ. *Ect. Phot.*

c. s. V p. vel postea [– ὑπὲ]ρ̣ εὐχῆς Δημητρίου vvv – –

***282** ΑΓ 169. Pars liminis superioris marmoris leucophaei utroque a latere mutila et in partes duas contiguas fracta. Sub tit. per latitudinem frontis taenia a. 0,035 insculpta est. A. 0,122, l. max. 0,875, cr. 0,32. Litt. a. 0,05—0,058, ὠ 0,043. ΑЄΝѠ. *Ect. Phot.*

c. s. V p. vel postea – – τῶν v καλλιεργούντω[ν – –]

***283** ΑΓ 180. Frustum tabulae marmoris cani undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,165, l. max. 0,22, cr. 0,03. Per latitudinem lapidis lineae ad quadratarium dirigendum leviter incisae sunt. Litt. a. c. 0,025. ЄϹꞶ. Interv. vv. 1—4 0,013, vv. 4—5 0,002. *Ect. Phot.*

c. s. V p. vel postea

– – – –
[– – τῆ]ṣ Θεσσ̣α̣[λονίκης – –]
– – – τ̣ο ἐπιχειρ̣ – – – – – – –
– – ‾Η ὑπηρετῶ̣[ν – – – – –]
– – – – ꞉ ꞉ ΛЄΙΤЄΙĸ – – – – –
– – – – – – – – – ‵– – – – – –
– – – –

VI. TITVLI SEPVLCRALES

A. MONVMENTA SEPVLCRALIA IN VRBE INVENTA

1. Stelae, tabulae et alia monumenta sepulcralia minora.

284 In fundamentis domus privatae prope Λευκὸν Πύργον inventa, ΜΘ 917. Tabula magna marmoris leucophaei infra mutila et in partes tres contiguas fracta, intra spatium excavatum ornata anaglyphis variis. Repraesentantur supra protomae viri imberbis et feminae velatae. Inter protomas exsculpti sunt duo homines nudi in basi instantes, haud dubie Dioscuri; sub Dioscuris manus duae, palmis prorsum versis, basi impositae, sub manibus figura feminae (Helenae?) in basi instans. In angulo sinistro inferiore est lectus in quo femina ad sinistram sedet; pone lectum paulum ad dextram figura pueri dextrorsum spectans et figura altera hominis sinistrorsum spectantis et dextra sublata nescioquid longum pone et supra lectum tangentis. In angulo inferiore dextro est navis, prora ad sinistram versa et velis datis. In nave sunt figurae duae adversae. Pro puppi stat homo chitonatus ad sinistram spectans. In fine vv. 4—5 intra spatium parvum excavatum exsculpta est figura corporis recumbentis. A. max. 1,055, l. max. supra 0,755, cr. c. 0,085. V. 1 per summum lap., vv. 2 et 3 imo in spatio inter lectum et navem, vv. 4—15 sub spatio exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,025—0,03, v. 2 0,025—0,05, v. 3 0,017, vv. 4—15 c. 0,015. ΑΕ◇ΣϹꟽ. Interv. vv. 4—15 c. 0,002—0,008. Superficies tabulae aqua ita corrosa est ut tit. per vv. 4—15 difficillimus lectu et ect. minimo usui sit. Opus est ipsum lap. iteratim et diutius scrutari. Contuli *ect.*, *phot.*, apographum a viro docto Ch. I. Makaronas confecta.

c. s. II p.

χέρετε σ̣ύνδου̣λοι Παρ̣απυρου̣
anaglypha
⁎ /Β Φ
ταμίῳ̣
ἓν μὲν σῶμα κέκευθε ΓΑ . ΟΥΝΤΑ ΟϹΕ̣Π̣Ρ . . .
Η̣ θάνεν {Ε̣Ν} ἐν πελάγεσσ̣ι ναυσὶν̣ ΑΡ . ꟽ . .
ΟΙΔΕΔΥΝΑΜΕΙ . εἰσὶ μόνον τόδε σῶμα ΤΑΚ̣Γ̣ΜΛ
Η̣Ρ̣ . Ν . . ϹΝΕΙϹΕΝΕ . . ιΤΟ . ЄΝΠΕΔΙ ἐνθάδε οὔσης
. Ο ΚΑΙ ⌒Ν . ΤΟϹΑΙΟ̣ . ΝΟΜΟϹΗΔΙϹ ἀγωγεὺς *vacat*
. . Ε̣ΝΙϹΕΥΑΕΤ . . ὁ δὲ παῖς τῆσδέ ἐστι πατρῶν Ι Ι Ν̣
. . . ΙΤΟϹΟ̣Κ̣ΟϹΜΑΚΑ . ΕΠ̣Α̣Ϲ̣ ΛΗ Ι ΗΛ̣Υ – – – c. 7 – – – ΠΑ
. . . ι ΕΑϹ̣ΙΙ . ΖΟΙϹΙ δέον οὐ θανε[ῖ]ν ἀλλὰ ι . . αυτοι

. . . ΙΗΝΙΙΔΥ . ΜΕ διακρείνει Ϲ̣ΘΑΛΑΕΙ . *vacat*
. . ζῶντες δὲ μένοιτε φάος ἀλλὰ εὐχόμενοι δὲ
. . . Ι αρίων ἀγαθῶ[ν] ΤΕ . Ε αυτοῖς ΟΙΤΕΚ⌒Μ̣⁻ᑕᑕ . .
. . . υἱὸς Ἀλέξανδ̣[ρος].
vacat

V. 1 Lig. τ-ε. In fine ΠΑιΡΑΠΥΡ◇ ι lap. Videtur nomen Thracicum esse. Cf. Detschew 356 et 386. Parapyrus servus officiis nautae functus est et per vim obiit, ut manus exsculptae docent, haud dubie in naufragio.

285—287. Lapides inter rudera muri orientalis urbis prope Λευκὸν Πύργον inventi, nunc in ecclesia S. Georgii asservati.

285 Pars tabulae marmoris leucophaei undique praeter marginem sinistrum mutila et ipsa in fragg. duo contigua fracta, a. max. 0,20, l. max. 0,185, cr. 0,035. Litt. a. 0,02. ΑΔЄϹ. Interv. 0,003. Exscripsi. *Ect.*

— — —
c. mens. Oct. a. 140 p.
ᒐᒐ[– – c. 8 – – ἀν]-
δρὶ ἰδίῳ μ̣ν̣ή̣[μης]
χάριν. ἔτου[ς βορʹ]
Σεβαστοῦ̣ [τοῦ]
καὶ ηπσʹ, Δε̣[ίου]
ἕνδεκα.
vacat

---

286 Tabula parva marmoris leucophaei undique praeter latus posticum neglegenter recisa, a. max. 0,23, l. max. 0,33, cr. 0,075. Litt. a. vv. 1—3 0,025, v. 4 0,02. ΑΕΣ. Interv. 0,018. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. I vel II p.
Ἐπιγένηα Ἐπι-
γένους χαῖρε ·
χαῖρε καὶ σύ, τίς
ποτε εἶ.

---

287 Pars tabulae marmoris albi undique praeter latera sinistrum et posticum mutila, a. max. 0,18, l. max. 0,175, cr. c. 0,035. Litt. a. 0,025—0,03, φεῖ 0,038. ΑЄѠ. Ligg. Interv. c. 0,01. Exscripsi. *Ect.*

s. II vel III p.
· Τ · Φλάβ̣[ιος]
Ζώσιμ̣[ος]
Ἐπικτ[η 2—3 μν]-
ήμης [χάριν].

---

288 A. 1884 ad situm muri orientalis urbis prope Portam Ῥώμαν a Dosonio consule Gallico inventa, nunc deperdita. Auctor est Purgold (*Ms.* 1885, num. 16), cui Oeconomus, gymnasii Thessalonicensis rector, apographum tit. parum bonum ('*nicht gerade vertrauenerweckend*') praebuit, lap. ad praetorium Turcicum transportatum esse. Factum esse potest ut lap. incendio urbis a. 1890 deletus sit. Stela in fragg. undecim fracta, a. 0,93, l. 0,52, cr. 0,08. Litt. ΑΕΟϹ. Ligg. permultae et multiplices. Ed. sine mensuris Dumont, *BCH* 8, 1884, 462, 2, ex ect. et schedis a Dosonio confectis (Dumont et Homolle, *Mélanges d'arch. et d'épigr.*, 1892, 175, II; Dem. 524, 596; Poland, *Gr. Vereinswesen*, 1909, 555, B 57). Exstant in academia schedae accuratissimae cum mensuris lap. a Papageorgiu 1 Iun. a. 1884 missae. Cf. Baege 194; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 163 et 187; Μ. Π. numm. 378, 498, 693, 792, 1224, 1240.

c. mens. Ian. a. 154 p.
οἱ συνήθε̣[ις ·] τ̣οῦ Ἡρακλέ-
ος(!) Εὐφρ̣ά̣[νορ]ι̣ τῷ συνήθει
μνήμης χ̣ά̣[ριν ·] ἀρχισυν-
α̣γ̣ωγοῦ̣ντ̣ος · Κωτυος
Εἰρήνη̣ς, γραματεόντων(!)
Μ · Κασσ[ί]ο̣υ Ἑ̣ρ̣μωνος
τ̣ο̣ῦ καὶ Δ̣η̣μᾶ κα̣ὶ Π̣ριμιγ̣ᾶ,
vv ἐπ̣ι̣μελη̣τοῦ · Πύθωνος
Λο̣υ̣κ̣ε̣ιλίας· Θεσσαλονικέος (!),
ἔ̣τους · ἔτ̣ι · τοῦ · α̣τ · μηνὸς Περι-
vvvv τίο̣υ̣ **Ζ.** *vacat*

V. 1 med. ιΟΥ Pap., ΤΟΥ Dumont || 2 Εὐφρά[ν]-τῳ Dumont, id quod brevius est. Ante litt. ταῦ Pap. legit partem inferiorem litt. ἰῶτα vel potius ἰῶτα parvum ut saepius in hoc tit. || 5 Sic Pap., Dumont ἄλφα prius omisit || 6 Sic Pap., Κασσ[ίου] Dumont || 7 Sic Pap., tres litt. primas omisit Dumont. In fine v. ΚΑ ꞋΙΡιΜꞋΙꞋΑ Pap., ΚΑΠΡΙΜΙΤΑ Dumont, qui Πριμίτα

legit || 9 Sic Pap., qui lig. κ-ε indicat, ΛΟΚΙΛΙΑΣ Dumont, qui et in fine v. lig. ο-σ non agnovit || 10 ΞΤΟΥΣ ΕιΙ · ΤΟΥ · ΛΤ · Pap., ΕΤΟΥΣ . ΕΠ . ΤΟΥΑΤ Dumont, qui litt. sic interpretatus est: ἔτους επ⟨ρ⟩ τοῦ ⟨καὶ⟩ ατ. Ex schedis Pap. sive ΕΠ̣ sive ΕΤ̣Ι legere possumus. Revera annus tricentesimus primus provinciae (ατʹ) idem est atque centesimus octogesimus quintus (επρʹ) aerae Augustae. Sed interpretatio Dumontii postulat ut textus tit. funditus corrigatur vel potius rescribatur. Suspicor particulam ἔτι ad annum designandum adesse ut nr. 524, v. 6, et 525, v. 4.

***289** Annos nonnullos in sylloge Στρατηγοῦ Γ. Ἀστεριάδου asservatum, deinde a. 1957 museo donatum ubi nunc ΜΘ 2186. Frustum tabulae marmoris albi undique praeter marginem dextrum mutilum, a. max. 0,30, l. max. 0,35, cr. 0,08. Litt. a. c. 0,03. ΑΕΣ. Ligg. permultae. Interv. c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. a. 155 p.
[οἱ συνήθεις τοῦ Ἡρακλέους]
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[τὸν συνήθ]ε̣α · μνήμ̣η̣ς [χάριν]
[❦ ἀρχισυνα]γωγοῦντος ❦
[vvvv Κωτ]υος · Εἰρήνης,
[γραμματ]ε̣υόντων · Αὔλου
– – – c. 8 – – – Λ̣υ̣κ̣αρίωνος
– – – – – – – – – – – – Τ̣ . . .
– – –

Est eadem sodalitas atque in tit. antecedenti et quadratarius idem est.

V. 3 Litt. omnes in voce μνήμης ligatae sunt. 5 Idem homo nr. 288, vv. 4—5, officiis ἀρχισυναγώγου fungebatur.

---

290 A. 1874 ad Portam Ῥώμαν ab ed. visa, nunc deperdita. Stela. Litt. ΑΕΣΩ. Sine mensuris ed. Duch. 50, 78 (Dem. 506, 534).

s. II vel III p.
Γάϊος · Ἰούλιος
Σεκοῦνδος
Πρίμῳ τῷ ἰδί-
ῳ τέκνῳ
μνήμης
χάριν.

291 Ad Portam Ῥώμαν a. 1874 a Duchesnio visa, deinde ante a. 1881 Constantinopolim transportata ubi nunc in museo asservatur (nr. 271 cat. sculptt.). Stela rectiangula marmoris leucophaei per medium lap. in partes duas contiguas fracta, infra dente (0,11 × 0,42) instructa, ornata anaglypho (0,25 × 0,40) artis pravae repraesentanti Equitem Thracem, a. 0,995, l. 0,52, cr. 0,105. Tit. sub anaglypho intra tabulam ansatam leviter incisam exaratus est. Litt. a. 0,04—0,05. ΑΕΣΩ. Ligg. permultae. Interv. c. 0,015. Edd. Duch., 52, 83 (Dem. 476, 439; Ziebarth, *Das griechische Vereinswesen*, 1896, 56, 3; Waltzing, *Étude sur les corporations professionnelles chez les Romains*, III 1890, 74, 202; Poland, *Gr. Vereinswesen*, 1909, 603, Z 7; L. Robert, *Études anatoliennes*, 1937, 535, not. 3); Déthier, *Études archéologiques*, 1881, 120, E; Mendel, III 1914, 180, 967 cum delineatione lap., anaglyphum, tit. exhibenti. Cf. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 13, 1880, παράρτ. 40; Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 236; Dumont, *BCH* 8, 1884, 463 = *Mélanges d'arch. et épigr.*, 1892, 176; Mordtmann, *Ath. Mitt.* 10, 1885, 15, 2. Contuli *phot.*

c. fin. s. II p.
ἡ συνήθεια · τῶ-
ν πορφυροβάφ-
ων τῆς ὀκτω-
καιδ̣εκά̣τ̣ης
Μένιππον Ἀμιου
τὸν καὶ Σεβῆρον
Θυατειρηνὸν · μνήμης
χ ά ρ ι ν.

In anaglypho eques prorsum spectat. Typus simillimus est anaglypho tit. insequentis.

Vv. 2—3 et 7. Cf. *Act. Apost.* 16, 14 de Paulo Philippis praedicanti evangelium: καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν – –. 3—4 Nota quae L. Robert, loc. cit., adnotavit: '*G. Mendel* [loc. supra cit.] *a reconnu que 'l'association amicale des teinturiers en pourpre de la dix-huitième tirait sans doute son nom de la région de la ville où résidaient ses membres'. Je crois que le mot sous-entendu est* πλατείας *(ou* ἄμφοδος, *'quartier', mais on a plus souvent le neutre,* ἄμφοδον*), "les teinturiers en pourpre de la dix-huitième avenue". Thessalonique était bâtie sur un plan régulier, en damier – –. Les avenues étaient numérotées (comme les quartiers d'Alexandrie). La dix-huitième devait rassembler un bon nombre de teinturiers en pourpre*'.

292 Inter rudera muri orientalis urbis prope Portam ῾Ρώμαν inventa, deinde c. a. 1880 Constantinopolim transportata, ubi nunc in museo asservatur (nr. 240 cat. sculptt.). Tabula rectiangula marmoris subcaerulei a sinistra mutila et ornata intra spatium leviter excavatum (0,605 × 0,86+) anaglypho Equitis Thracis, a. 0,855, l. max. 1,185, cr. max. 0,195. Tit. super anaglyphum exaratus est. Litt. a. 0,035. ΑΣꞶ. Edd. L. Duchesne, *Rev. arch.* 31, 1876, 110, 7; Mordtmann, ῾Ελλ. Φιλ. Συλλ. 13, 1880, παράρτ. 37, ΙΕ΄ ex apographo a quodam Μιχαήλ confecto (Dem. 495, 490); Déthier, *Études archéologiques*, 1881, 121, G; Mendel, III 1914, 178, 966 cum delineatione lap. anaglyphum et tit. exhibenti. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 230; Dumont, *Mélanges d'arch. et d'épigr.*, 1892, 175, not. (1). Contuli *phot.*

s. II p. [Γ · Κου]σώνιος Τιτιανὸς · Γ · Κουσωνίῳ Κρίσπῳ τῷ πατρί.

C. Cusonius Titianus exstat et nr. 634, vv. 1—2, qui lapis eodem fere loco inventus est.
In anaglypho notandum est equitem prorsum spectare et dextra sublata gestum salutationis facere.

---

293 Ad viam Φιλικῆς ῾Εταιρείας inventa, nunc ΜΘ 2234. Stela marmoris albi supra aëtomate nunc valde mutilo instructa, infra defracta, secundum in usum vocata ut tit. alter exararetur, a. max. 0,85, l. 0,26—0,32, cr. max. 0,095. Tit. alter neglegentissime exaratus est. Litt. a. 0,02—0,04. ΑΕΣ. Interv. 0,01—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I a.? Σύμμαχε
χαῖρε.

Nulla vestigia tit. prioris, qui indiligenter excisus est, agnoscenda sunt.

---

294 A. 1891 in demoliendo muro orientali urbis ducentos passus meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc deperdita. Tabula *('Grabstein')* a. 0,46, l. 0,495. Litt. ΑΘΣШ. Edd. Asteriadis, ῾Εστία, I, Ian.—Iun. 1891, 191, 3 (*Phil. Woch.* 11, 1891, 771, 3) et P. W(olters), *Ath. Mitt.* 16, 1891, 262, ex schedis a Mordtmannio et Frankio confectis (ex Asteriade et Woltersio Dem. 579, 693). Exstant in academia schedae ab H. Dessauio 4 Dec. a. 1906 missae.

s. II p. Αἰθάλης ~
Λύδῃ ~
τῇ συνβίῳ ~

Asteriadis notas interpunctionis in finibus vv. omisit.

---

295 A. 1874 ad Portam Cassandreoticam ab ed. visum, nunc deperditum. Fragmentum stelae l. 0,38, cr. 0,05. Litt. ΑΕΣꞶ. Ed. Duch. 50, 79 (Dem. 507, 535).

c. s. II p. Γάϊος Τρειβώνιος – – –c. 7– – –
χαῖρε. χαῖρε καὶ σύ, τίς [ποτ' εἶ].

---

296 Inter rudera muri orientalis urbis prope Portam Cassandreoticam inventa, nunc ΑΓ 110. Tabula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti protomas vestitas feminae et viri barbati, a. 0,455, l. 0,46, cr. 0,135. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. v. 1 c. 0,01—0,015, vv. 2—3 c. 0,015—0,02. ΑΕ ꞆΩ. V. 3 ligg. Interv. c. 0,006. Edd. Th. H(omolle), *BCH* 15, 1891, 363 litt. minusc. (Detschew 513); Asteriadis, ῾Εστία, Iul.—Dec. 1891, 338, β΄ (Dem. 577, 687; Detschew 325). Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. Μωμω · Τορκου · καὶ · Πολύκαρ-
πον Πλατορες τὸν ἄνδραν (!)
ἑαυτῆς ᵛ μνήμης ᵛ χάριν ❧

V. 1 Μωμω et Τορκος sunt nomina Thracica. Vide Detschew, locc. citt. 2 Cf. nomen Illyricum Πλατωρ, de quo vide L. Robert, *Noms indigènes*, I 1963, 414 cum nott. 2—6. — Nota sermonem balbutientem.
Homolle tit. sic interpretatus est: Μαυμὼ (!) Τορκου Και(κίλιον) Πολύκαρπον Πλάτορ[ο]ς τὸν ἄνδραν ἑαυτῆς μνήμης χάριν.

---

297 In aedificanda domo privata prope Portam Cassandreoticam inventa, nunc deperdita. Tabula marmoris albi a. 0,33, l. 0,43, cr. 0,09. Litt. ΑΕΣΩ. V. 5 lig. α-υ. In litt. servata sunt vestigia coloris rubri. Ex schedis a Mystakide, gymnasii Thessalonicensis rectore, confectis ed. Bürchner, *Ath. Mitt.* 22, 1897, 223, cuius ms. in academia exstat. Pur-

gold, *Ms.* 1885, Addenda num. 8, praebet apographum tit. quod formas litt. bene exhibet.

c. s. II p. Μορρία > ᾿Ορβάνα > Μ > Μορρίῳ
Σκευᾷ > τῷ πάτρωνι > καὶ
Πετρωνίῳ > ᾿Ονησίμῳ > τῷ
πατρὶ ` καὶ ` Χρυσαρίῳ > τῇ
μητρὶ > καὶ > ἑαυτῇ
ζῶσα.

V. 5 Lig. α-υ non agnovit Purg. Schedae Mystakidis coniunctionem καί omiserunt. Admonet Bürchner: '*In derselben* 5. *Zeile, in der* ἑαυτῇ<ς> (sic!) *steht, ist von späterer Hand eine Gruppe von Zeichen eingekritzelt, die wohl eine Zahl bedeuten sollen*'.

298 Ad viam Δεσπεροῦ a. 1956 inventa, nunc ΜΘ 1947. Tabula rectiangula marmoris leucophaei supra ornata anaglypho manuum duarum palmis prorsum versis, a. 0,585, l. 0,205, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,03—0,035. ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—4 0,015—0,02, vv. 5—6 c. 0,055. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. ᾿Αθηνα-
εὶς Μω-
μῳ τῇ μη-
τρὶ μν-
ίας χά-
ριν.

Vv. 2—3 Nomen Thracicum. Cf. Detschew, 325.

---

299 A. 1940 ad initium Λεωφόρου Στρατοῦ prope forum Συντριβανίου inventa, nunc ΜΘ 707. Tabula marmoris leucophaei, cuius pars superior in formam orbis curvata est, undique paulum recisa, ut operculum κιβωτιοσχήμου κτίστου τάφου esset, et nunc per medium lap. in partes duas contiguas fracta. Tabula ornata est anaglypho Veneris Genetricis, a. max. 0,49, l. max. 0,295, cr. max. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,015 (v. 1)—0,01 (v. 7). ΕΜΣΩ. Interv. c. 0,005. Ed. *Arch. Anz.* 57, 1942, 163 (L. Robert, Hellenica, II 1946, 133, 42; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 299, 1059). Cf. *BCH* 64—65, 1940—41, 249; Ch. I. Makaronas, Μακεδονικά, II 1940—50, Χρονικὰ ἀρχαιολογικά, 9, 11, cum phot. tab. VII, β. Contuli *ect.* et *phot.*

c. s. II p. πολλ<ά>κι νυφευθῖσ' ἀγ<ά>μοις | ἐν ἐμοῖς θαλάμοισι
τ' οὔνομα | μέν μοι ἔην Κλεονίκη καὶ Κυ|ρίλ<λ>α,
ἣν ἐπόθησεν ῎Ερως || διὰ τὴν Παφίην ᾿Αφροδίτην· |
κεῖμε δ' ἐν τύνβῳ διὰ θρησκευ|τῶν φιλότητα. *vacat*

V. 1 in. ΠΟΛΛΚΙ lap., πολ<λ>άκι *Arch. Anz.* et Peek, πολάκι Robert. — De voce νυφευθῖσα admonet Robert, loc. cit., not. 4: '*Forme vulgaire fréquente que* νύφη *pour* νύμφη.' — In fine v. sic litt. quinque ultimas interpretatus sum. ΑΓΜΟΙϹ lap., ἀγνοῖσι *Arch. Anz.* et Robert, ἀγνοῖς Peek. 3 De nomine Κλεονίκη vide ad nr. 97, vv. 5—6. 4 in. ΡΙΛΑ lap. 5 fin. Lig. τ-η-ν. 6—7 "θρησκευταί *semble avoir ici le sens du français 'adorateurs'*", Robert, *loc. cit.*, not. 5.

---

300 In sepulcreto antiquo prope forum Συντριβανίου inventa, nunc ΜΘ 2233. Tabula rectiangula marmoris albi, cuius angulus inferior dexter deest, per medium lap. in partes duas contiguas fracta et ornata anaglypho repraesentanti gladiatorem adversum, dextra pugionem tenentem, sinistra scutum rectiangulum et curvatum, capite Gorgoneo instructum. In parte inferiore dextra anaglyphi exsculptus est puer chitonatus galeam gladiatori adferens. Iuxta pedem sinistrum gladiatoris salit catellus, capite ad puerum verso. A. 0,465, l. 0,28, cr. 0,055. Tit. circa anaglyphum dispositus est. Litt. a. vv. 1—6 c. 0,015—0,02, vv. 7—8 c. 0,01. ΑΕϹΩ. V. 6 lig. π-ο. Interv. c. 0,005—0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Θ ε ο δ ώ ρ α
Λου- πέρ-
τῷ ἰδί-
κῳ
ῳ ἀνδρὶ
᾿Απολ-
λώ-
νις.

μνήμης
χάριν.

Vv. 6—8. Nomen pueri.

301—307. Lapides orientem versus a situ Portae Cassandreoticae in area Διεθνοῦς Ἐκθέσεως inventi.

301 ΜΘ 2277. Stela marmoris leucophaei infra defracta, supra acroteriis tribus exsculptis et aëtomate leviter insculpto ornata, a. max. c. 0,47, l. 0,33, cr. 0,065. Litt. a. 0,025, οὖ 0,017, χεῖ 0,018. ΑΕΟΣΩ. Litt. pulchrae. Interv. c. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. med. s. III a. Εὐμένης
Ζωπύρου
Λυσιμαχεύς.

---

302 ΜΘ 2438. Stela marmoris leucophaei infra mutila, supra acroteriis et aëtomate incisis instructa, ornata imagine picta repraesentanti hominem chitone brevi indutum cuius nunc solum pars inferior et caput discernenda sunt, supra ad sinistram sphaeram intra rete dependentem et infra ad dextram nescioquid rotundum. Aëtoma et acroteria coloribus rubro, nigro, prasino picta sunt. Subter aëtoma duae lineae coloribus rubro et nigro ductae sunt. A. max. 0,79, l. max. supra (subter aëtoma) 0,285, infra 0,31, cr. 0,08. Tit. sub aëtomate dispositus est. Litt. a. 0,018, ῶ 0,011, οὖ v. 1 0,013, v. 2 0,011. ΑΟΣΩ. Interv. 0,009. Litt. minusc. ed. *BCH* 79, 1955, 272. Contuli *ect.* et *phot.*

s. III a. Ἱστιαῖος
Σωσικράτους.

---

303 ΜΘ 2252. Tabula marmoris leucophaei cuius pars superior orbiculata est. Supra tit. est rosa. A. 0,335, l. max. 0,29, cr. c. 0,035. Litt. a. v. 1 0,02—0,03, v. 2 0,017—0,024, v. 3 c. 0,015—0,02, ἄλφα 0,025, in fine v. ῶ et νῦ 0,007, v. 4 c. 0,015—0,02. ΑΕΜΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,01, vv. 2—3 c. 0,015—0,02, vv. 3—4 c. 0,01—0,02. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Ἱπποκρα-
τίδην ἥρω-
α ἐτῶν · μ · ἐκ τῶν
ἐκείνου τὸ ἡρῷον.
folium *folium*

304 Anno 1940 inventa, nunc ΑΓ 163. Tabula marmoris candidi. Pars postica marginis sinistri recisa et limata est. In latere superiore sunt foramina duo ad tabulam adfigendam destinata et in latere inferiore altera duo foramina imperfecta. A. 0,463, l. 0,334, cr. 0,12. Litt. a. 0,025—0,05. ΑΣΩΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,015, vv. 2—3, 3—4 0,012, vv. 4—5, 5—6 0,01. Ed. litt. minusc. et vv. indiscretis *Arch. Anz.* 57, 1942, 163. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.*, 1942, 98. Contuli *ect.*

c. s. II p. Τορευμάτιον
Ἑρμέρωτι
τῷ ἀνδρὶ · καὶ
Παλλὰς · τῷ πατρὶ
καὶ ἑαυταῖς καὶ τοῖς
ἰδίοις · ζῶσιν ·

V. 1 Τορευλάτιον *Anzeiger*, lig. μ-α non agnita. Correxerunt Robertii.

---

305 Anno 1940 inventa, nunc deperdita. Pars dimidia dextra tabulae (*'Platte'*) anaglyphis duobus ornata. Supra exsculptae sunt protomae duae, viri et feminae, inter quas protoma puellae basi imposita; infra Eques Thrax. Anaglypha vestigia coloris rubri et nigri exhibent. A. 0,30, l. 0,30, cr. 0,05. Pars servata tit. a dextra anaglyphi inferioris exarata est. Ed. litt. minusc. op. nr. 304 cit. 163—64.

c. s. II vel III p. – – – καὶ τῇ ἑκυρᾷ μνείας χάριν.

---

306 Mens. Aug. a. 1959 inventa, nunc ΜΘ 1984. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ornata in spatio excavato anaglypho repraesentanti gladiatorem galeatum, sinistra scutum rectiangulum et curvatum tenentem, dextra pugionem, ad dextram progredientem. In parte dextra anaglyphi est palma. A. 0,45, l. 0,24, cr. 0,13. Tit. subter anaglyphum. Litt. a. c. 0,025—0,03. ΑΕΩ. Interv. c. 0,012. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Μαξίμα
Πειθέρωτι.

---

307 Anno 1940 inventa, nunc ΑΓ 60. Tabula integra marmoris albi, nunc tamen per altitudinem partis dextrae fracta et ornata anaglypho exhibenti protomas tres: virum imberbem, puellam (basi impositam), feminam. Inter protomas exsculptae sunt manus duae palmis adversis. Tit. infra anaglyphum exaratus est.

A. 0,41, l. 0,647—0,693, cr. 0,084—0,093. Litt. a. 0,016—0,018. ΑЄCW. Ligg. v. 1 υ-ρ-η-λ, v. 2 η-σ, ν-ω-μ-ν-ε. Interv. c. 0,005. Ed. litt. minusc. et vv. indiscretis *Arch. Anzeiger* 57, 1942, 163. Phot. praebet Ch. I. Makaronas, Μακεδονικά II, 1951, Χρονικὰ ἀρχαιολογικά 1940—1950, tab. VII α. Contuli *ect.* et *phot.*

s. III p. Αὐρήλιος Διονύσις ὁ κὲ Στυνδηρας καὶ Αὐρηλία Μαντα
ἡ σύμβιος τῷ εἰδίῳ τέκνῳ μνείας χάριν.

V. 1 Στυνθήρας (?) *Anzeiger.* — Μαντα nomen Thracicum. Vide Detschew, 286.

---

308 Inventa in ea regione urbis quae 'Αγία Φωτεινή dicitur, nunc ΜΘ 1687. Tabula marmoris leucophaei a. 0,415, l. 0,275, cr. 0,32. Litt. a. 0,025. ΑΑΕϹW. In litt. vestigia coloris rubri servata sunt. Interv. c. 0,01. Ed. Pel. 35, not. 3, 4, cum phot. 94, 8. Cf. L. Robert, *Études épigr. et philol.*, 1938, 221. Lap. contuli. *Ect.*

s. III p.
Αἰλία Εἰλαρὰ
τοῖς εἰδίοις
γονεῖσιν καὶ
· αἱ · αυτῇ ζῶσα
τὴν ἐντομίδα
κατεσκεύασα
μνίας χάριν.

Factum esse potest ut tabula monumento sepulcrali maiori adfixa esset.

---

309 A. 1904 inter rudera muri orientalis urbis septentriones versus a Porta Cassandreotica inventa, deinde ad domum privatam ad viam Κωνσταντίνου Μελενίκου transportata ubi vidi 28 Mart. a. 1938 inaedificatam in aditu posteriore domus liminis vice fungentem. Tabula marmoris albi acroteriis et aëtomate incisis ornata, infra mutila, a. max. 0,98, l. 0,62, cr. c. 0,06. Tit. intra spatium leviter excavatum exaratus est. Litt. a. v. 1 0,05—0,055, vv. 2—6 0,04—0,045. ΑΕΟΞΣ. Ligg. permultae. Interv. c. 0,02. Edd. Π. Ν. Π(απαγεωργίου) in actis Thessalonicae diurnis 'Αλήθεια, 12 Iun. a. 1904, 1, qui mensuras et formas litt. non indicavit, et Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 154 cum phot. et commentario. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1950, 134; Μ. Π. numm. 18 et 863. Lap. contuli. *Phot.*

s. II vel III p.
Μακεδόνι
'Ασιανῶν ὁ θί-
νασος τῷ συν-
μύστῃ · ἱερητεύον-
τος · Π · Αἰλίου
'Αλεξάνδρου.

Agitur haud dubie de sodalitate Bacchica. Vide Edson, loc. cit.

310—315. Lapides a. 1905 in demoliendo muro orientali urbis inventi.

310 ΜΘ 79. Tabula marmoris albi. In latere postico exsculptum est anaglyphum repraesentans tumulum humilem, cuius in clivo sinistro lepus ad dextram spectans instat, et a dextra canem et Cupidinem nudum alatumque ad sinistram currentes. Marmor alterum ad usum vocatum est ut tit. sepulcralem reciperet. A. 0,215, l. max. 0,365, cr. 0,05. Litt. a. vv. 1—4 0,025, v. 5 0,01—0,02, v. 6 c. 0,01. ΑΑΕϹω. Interv. c. 0,003. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου) in actis Thessalonicae diurnis 'Αλήθεια, 26 Feb. a. 1905, 1, 2. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. I p.
Λευκιλία · γυναι-
κὸς ἀπελευθέρα
Παμφίλα. χαῖρε καὶ σύ,
τίς ποτ' εἶ · Μᾶρκος
Μονδίκιος 'Αντίοχος τῇ
συμβίωι.

V. 6 Nota ἰῶτα adscriptum.

Compositio tit. mihi quidem parum clara est. Fortasse M. Mundicius Antiochus Luciliam Pamphilam, libertam uxoris suae mortuae, uxorem alteram duxit.

V. 5 Cognomen 'Αντίοχος est nomen Macedonicum. Vide Hoffmann, 153 et 183; Russu, 171.

---

311 'Επὶ πλακός nunc deperditae. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Παπαγεωργίου, op. nr. 310 cit., 9 Iul. a. 1905, 1, 5.

a. 129—30 p.
Δῶρος Φού-
σκᾳ τῇ συμβί-
ῳ καὶ Στασί-
μῃ τῇ πεν-
θερᾷ · μνή-

μης · χάριν
καὶ ἑαυτῷ
ζῶν.
τῷ · ζοσ'
ἔτι.

V. 1 Ed. nihil de parte superiore tabulae aut defracta aut mutila dicit, itaque nomen proprium videtur integrum esse, Δῶρος, non pars posterior nominis compositi. 5 Lig. μ-ν indicat Pap.

---

312 ΜΘ 2331. Tabula marmoris leucophaei ab angulo inferiore dextro paulum mutila et anaglypho iuvenis instructa, a. 0,33, l. max. 0,235, cr. 0,165. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,01—0,015, φεῖ 0,022. ΑΕΣΩ. Interv. 0,002—0,008. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 310 cit., 9 Iul. a. 1905, 1, 4. Cf. *BCH* 79, 1955, 272. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. Εὔοδος ὁ πατὴρ Σε̣-
κούνδῳ καὶ Μύρωσα
ἡ ἀδελφὴ μνήμης χάριν̣
καὶ ἡατῷ(!) ζῶτε̣[ς].

V. 3 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt || 4 Sic lap., ΕΑΤΩ Pap. — In fine ΖΩΤΓ. lap, ΖΩΤΕ Pap.

---

313 Nunc deperdita. Stela. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 310 cit., 26 Feb. a. 1905, 1, 4.

c. s. II p. Εὐφρὼ Πρείμῳ
τῷ ἀδελφῷ
μνήμης χάριν.

V. 3 Litt. omnes vocis μνήμης ligatas esse indicat Pap.

---

314 Nunc deperdita. Tabula a dextra mutila. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 310 cit., 26 Feb. a. 1905, 1, 1.

c. s. II p. Γ 'Ρέφριος . .
βος ᵛ Πτο[λε]-
μαΐδι· τῇ [μη]-
τρὶ μνή[μης]
χάριν.

315 ΜΘ 2290. Tabula rudis marmoris leucophaei cuius angulus superior dexter deest, a. 0,30, l. 0,49, cr. 0,06. Litt. a. vv. 1—4 c. 0,03—0,035, v. 5 in. 0,025—0,03, fin. c. 0,008—0,012, v. 6 c. 0,015. ΑΕϹΩ. Interv. vv. 1—4 c. 0,005—0,01, vv. 4—5 c. 0,01, vv. 5—6 c. 0,003. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 310 cit., 26 Feb. a. 1905, 1, 3. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. · Μ 𐅵 Πακωνίῳ Φ[αύ]-
στῳ ἡ γυνὴ Πακω-
νία 'Αρέσκουσα 𐅵
ζῶσα δι' ἐπιμελη-
τοῦ Λυσίππου τοῦ Διοσκου-
ρίδο̣υ̣.

V. 5 fin. et v. 6 litt. minores.

316—320. Lapides a. 1904 in demoliendo muro orientali urbis inter Portam Cassandreoticam et *Telli Kapi* inventi.

316 Nunc deperdita. Tabula parva fuisse videtur. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου) in actis Thessalonicae diurnis 'Αλήθεια, 13 Mai. a. 1904, 1, 3.

c. s. I p. 'Απολλώνιε
'Αμύντου.
χαῖρε καὶ σύ,
τίς ποτ' εἶ.

V. 2 Nomen in Macedonia frequens. Vide Hoffmann, 133, et Russu, 168.

---

317 Nunc deperdita. Tabula parva fuisse videtur. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 316 cit., 13 Mai. a. 1904, 1, 4.

c. s. I p. νέῳ ἥρωϊ
'Ανενκλή-
τῳ.

---

318 Postea ad nosocomium municipale allata, ubi ab Avezouio et Picardio in casa ianitoris (*'conciergerie'*) a. 1912 visa est, nunc ΜΘ 76. Tabula rotunda marmoris albi, quondam pars superior mensae tripede fultae. Latus posticum exhibet foramina tria tripedi immittendo destinata. Post a. 1904 tabula, cuius fragg. tria contigua servantur, infra et a dex-

tra defracta est. Diam. c. 0,70, cr. c. 0,02. Litt. a. vv. 1—2 0,05, vv. 3—4 0,035, v. 5 0,03. ΑΑΕϹΩ. Interv. vv. 1—2 0,025, vv. 2—3 0,015, vv. 3—5 0,01. Edd. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 316 cit., 13 Mai. a. 1904, 1, 2 litt. maiusc., et litt. minusc. C. Picard et C. Avezou, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 348, 1, qui tamen formas litt. indicaverunt. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p.
Πριάμῳ 'Α-
πολλωνίου
'Απολλώνιος τῷ
πατρὶ εὐσεβῖ τὸ μνῆ-
μα.

Litteras lineis subductis insignitas legit Pap. — Priamus Apollonii et nr. 58, v. 9, adest.

---

319 Nunc deperdita. Tabula fuisse videtur. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 316 cit., 17 Iul. a. 1904, 1, 2.

s. II p.
Σεττία
Σεκουνδίλα
Μ · Κοτίῳ Νου-
μηνίῳ · τῷ γλυ-
κυτάτῳ · ἀν-
δρὶ · μνήμης
χάριν.

---

320 Nunc ΜΘ 2184. Tabula marmoris leucophaei in partes quattuor contiguas fracta, a. 0,375, l. 0,435, cr. 0,055. Litt. a. c. 0,025. ΑΕϹΩ. Interv. c. 0,01. Ed. litt. maiusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. nr. 316 cit., 13 Mai. a. 1904, 1. 1. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p.
Διγίτιος 'Αντίγο-
νος · καὶ Σερβειλία
Πρόκλα · 'Αβασκάν-
τῳ · Θεομνήστ⟨ου⟩
Ζμυρναίῳ · μνή-
μης · χάριν ℒ

V. 3 fin. ΚᴬΝ lap. || 4 fin. ϹΤΩ lap.

321—325. Mens. April. a. 1889 in demoliendo muro orientali urbis ad *Telli Kapi* inventae, deinde ad aulam praetorii Turcici, *Konak* vel *Sarày* quod dicebatur, transportatae, nunc deperditae. '*4 große und eine kleinere Grabstele*'. Suspicor lapides omnes incendio urbis a. 1890 deletos esse. Ed. litt. minusc. P. N. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 9, 1889, 556 et 587—88, qui admonet: '*Alle fünf Säulen tragen auf den oberen, schmäleren Seiten Löcher, in denen Nägel befestigt sind*'.

321 Stela. Ed. op. cit., 588, 5 (Dem. 481, 453).

a. 155—56 p.
῞Ηρων Πτολεμαί-
ου Θεοτείμᾳ Πολυ-
δόξου τῇ συμβίωι
ζησάσηι σὺν αὐτῶι
σεμνῶς μνήμης
χάριν.
ἔτους γτ'.

Vv. 3—4 Nota ἰῶτα adscripta. 7 Annus est aerae provincialis.

---

322 Stela. Ed. op. cit., 556, 1 (Dem. 480, 449).

a. 159—60 p.
'Απολωνία(!)
Διαδουμέ-
νου τῷ ἀν-
δρὶ ζῶσα καὶ
ἑαυτῇ μνή-
μης χάριν.
ἔτους αϙρ'
ᵛ τοῦ καὶ ζτ'.

---

323 Stela ornata anaglypho quod intra spatium quadratum ('πλαίσιον') exsculptum est. Repraesentantur vir lecto incubans, cui coniunx assidet, et mensa tripes ante lectum posita. Est cena sepulcralis. Ed. op. cit., 556, 2 (Dem. 480, 450).

a. 162—63 p.
Μ · 'Ερέν · Κλ · Κο-
δρᾶτος καὶ Σε-
κοῦνδος οἱ ὑοὶ
τῷ πατρὶ {Σ} καὶ
τῇ μητρὶ ζῶ-
σιν.
ἔτους δϙρ'.

Vv. 1—3 Intellegendum est: *M(arci) Heren(nii) Cl(audii) Quadratus et Secundus.* 4 Proposuit Pap.: τῷ πατρὶ Σ (Σεκούνδῳ *oder* Σέξτῳ?) καὶ –. Neque autem verisimile est litt. Σ quasi abbreviationem no-

minis patris exaratam esse, quod sic etiam nomen matris expectaremus. Fortasse Pap. litteram Σ per lapsum pro ornamento quodam, e. g. folio, legit, nisi quadratarius eam per errorem exaravit. 5—6 Stelam parentibus etiam tunc viventibus condiderunt filii. 7 Propter nomina vv. 1—3 omnia Romana annus non a Macedonia in formam provinciae redacta (a. 46—47 p.) sed a proelio Actiensi (a. 162—63 p.) numerandus est.

---

324 Stela ornata intra spatium quadratum anaglypho repraesentanti eandem cenam sepulcralem atque nr. 323. Ed. op. cit., 587, 3 (Dem. 481, 451).

c. s. II p. Φλαβία Ὑγεία Ποπλίῳ Σεραπίωνι
ἀνδρὶ κυρίῳ μνῆς χάριν καὶ αὐ-
τῇ ζῶσα.

---

325 Stela parva ornata anaglypho repraesentanti deam Dianam sinistra arcum flectentem, dextra sagittam e pharetra expromentem, et, ad pedes deae, cervum. Circum anaglyphum tit. exaratus est. Ed. op. cit., 587, 4 (Dem. 481, 452).

c. s. II p. Κ · Δηναῖος Τελεσφό-
τ γ
ῆ̣ α
θ τ
υ- ρί.
ρος Δηναίᾳ Ἰο⟨υ⟩λίᾳ

V. 1 Καίσων Δηναιός Pap. Sed haud dubie litt. Κ est abbreviatio praenominis *Quint* || 2 fin. ιολια Pap., qui legit Ἰο(υ)λίᾳ. Fortasse Pap. lig. ο-υ non agnovit. De cognomine Τελεσφόρος vide ad nr. 250, col. I, v. 6.

---

326 A. 1890 prope sepulcretum Iudaeorum inventa, deinde ad nosocomium municipale transportata, nunc deperdita. Stela rectiangula ornata anaglypho protomas puellae et pueri repraesentanti. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. ΑΞ◇ϹW. Ligg. Edd. P. W(olters), *Ath. Mitt.* 16, 1891, 264 (Dem. 581, 696) et litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 42, 10, qui lap. eodem in nosocomio 22 Ian. a. 1894 vidit. Exstant in academia schedae exhibentes tit. et lap. totum delineatum ab H. Dessauio confectae et ad academiam 4 Dec. a. 1906 missae.

s. II p. Σεραπιακὸς καὶ
Λύκα Λευκίππ[ῃ]
καὶ Ἀθηνοδώρῳ
τοῖς τέκνοις μνεί-
ας χάριν.

---

327 et **328**. Effossa '*im Hofe des Hauses von Ichsân Selim Effendi, außerhalb der Stadt im neuen Quartier Hamadié*, graece Ἁγία Τριάς, *nicht fern vom türkischen Krankenhaus*', nunc ΜΘ 187. Tabula rectiangula marmoris albi alterum in usum vocata ut pars postica tit. Latinum reciperet. A. 0,50, l. 0,68, cr. 0,095.

327 Tit. pristinus. Litt. a. c. 0,025, ȣ 0,015. ΑΕΝΟΣ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—2 c. 0,005—0,01, vv. 2—3 c. 0,004. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat
s. II a. Κράτερος Εὐφράνορο̣ς.
Ἀντιγόνα Σωτηρίχο[υ].
Ἀντιγόνα Εὐ̣φράνορο̣ς.
vacat

Κράτερος et Ἀντιγόνα sunt nomina Macedonica. Vide Hoffmann, 216 et 155; Russu, 170 et 195.

---

328 Tit. Latinus dispositus est per altitudinem partis posticae nunc paulum contritae. Litt. a. v. 1 c. 0,075, v. 2 0,06—0,065, vv. 3—4 c. 0,06. Interv. c. 0,02. Ed. P. N. P(apageorgiu), *Berl. Phil. Woch.* 21, 1901, 1150 (CIL III, suppl. 14406 *b*). Cf. G. P. Oikonomos, Ἀρχ. Δελτ. II 1916, παράρτ. 11, 2. Contuli *ect.* et *phot.*

vacat
c. s. II p. M Oppio · Maxi-
mo · ❦ v M · Oppius
Philomusus · pater
et · Oppia · Rufa · mater.
vacat

329—360. Inter septentriones et orientem ab urbe vetere distans, paulum septentriones versus a sepulcreto Iudaeorum Sephardicorum a. 1943 deleto est collis quem Turcice *Şeyh Su* dicebant. Ibi per tempora imperii Romani a s. I p. usque saltem s. VI fuit sepulcretum, de quo vide P. Perdrizet, *Mélanges d' arch. et d'hist.* 19, 1899, 541—43. Inde ab a. 1898 ibi

lapides effossi sunt ad portum urbis construendum et hac occasione nonnullae stelae sepulcrales inventae sunt.

329 *'Grande stèle moulurée en haut'*, nunc deperdita. Litt. ACCW. *'Gravure irrégulière'*. Ligg. Edd. sine mensuris Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 19, 1899, 543, I, et litt. minusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου) in actis Thessalonicae diurnis 'Αλήθεια, 26 Feb. a. 1905, 1, 5.

s. II vel III p.
Σέξτ̣(ος) 'Ο̣τακίλιος
Πρειμιγένης ΠΟΤΙΚ
Πρόκλᾳ τῇ μητρὶ
v μνήμης vvv χάριν
καὶ ἑαυτῷ ζῶν.

V. 1 in. CΕΞΤ^Τ Perd., qui legit Σεξ[τ. 'Ο]Τ – – || 2 fin. Sic edd. An Π. 'Οτ⟨α⟩κ(ιλίᾳ)? || 4 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt.

330—338. Lapides in colle *Şeyh Su* inventi et Parisios in *Musée du Louvre* transportati, ubi praeter nr. 330 in catalogo marmorum (MA) recensi sunt.

330 Nunc cat. num. MND 207. Stela parva marmorea, supra mutila, ornata anaglypho repraesentanti puerum nudum adversum, dextra facem demissam, sinistra cornu copiae tenentem. A. max. 0,34, l. 0,30, cr. 0,09. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. c. 0,012, φεῖ 0,018. ΑЄΜCω. Interv. 0,001—0,005. Ed. Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 19, 1899, 544, II. Cf. *Bulletin de la Société Nationale des Antiquaires de France*, 1900, 355, 21. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p.
Μαρκελλεῖνα Διονυ-
σοδώρῳ τῷ τροφίμ-
ῳ μνείας χάριν.

---

331 Nunc cat. num. MA 3363. Tabula parva rectiangula marmoris leucophaei, supra, infra, a sinistra paulum mutila, a. 0,35, l. 0,21, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,02. Interv. c. 0,008. Ed. Perdrizet, op. cit., 544, I, cum delineatione (CIL III, suppl. II, 14203[39]). Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 42. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea
+
Depositio Ba-
rbationis
notarii · v̄(iri) · c̄(larissimi) ·
Eutropia DY
OK · in ann-
is · XVI +++
vacat

Vv. 4—5 Litt. DYOK interpretari nequeo.

---

332 Nunc cat. num. MA 3364. Tabula parva rectiangula marmoris fusci, a. 0,38, l. 0,20, cr. 0,03. Litt. a. c. 0,02. λЄω. Interv. c. 0,01. Ed. Perdrizet, op. cit., 545, II, cum delineatione. Cf. *Bull. Soc. Nat Ant.*, 1900, 357, 34. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea
⳩ μιμόριν
Δωροθέου v.
κώ(μης) 'Αδαδήγω
ἔνθα κεῖτε ἡ
δούλη αὐτοῦ
Θεοδώρα.
⳩

V. 3 in. ΚωS lap. || 3 fin. Sic lap. Admonet Perd.: *'L' indication de la* κώμη *ou du* χωρίον *originaire est fréquente dans les inscriptions chrétiennes de Rome, de Sicile, de Thrace — —. Le nom de la* κώμη 'Αδαδήγων *semble syrien'*. Vide et L. Robert, Χαριστήριον εἰς 'Αναστάσιον Κ. 'Ορλάνδον, 1964, 329 sqq.

---

333 Nunc cat. num. MA 3365. Tabula rectiangula marmoris leucophaei infra et a sinistra mutila et in partes tres contiguas fracta, a. max. c. 0,49, l. max. 0,98, cr. 0,03. Litt. a. 0,03. ΑЄCω. Litt. pulcherrimae. V. 1 in. lig. μ-η-μ. Interv. c. 0,01. Ed. Perdrizet, op. cit., 546, III, cum delineatione. Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 35. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea
+
μημόριον Θεοδώρας. ἐν-
[+] θάδε κατάκειται. +
vacat

---

334 Nunc cat. num. MA 3366. Tabula rectiangula marmoris leucophaei partim decolorati in partes tres contiguas fracta, a. 0,79, l. 0,29, cr. 0,035. Litt. a. c. 0,025. ΑC. Litt. pulchrae. Interv. c. 0,01. Ed. Perdrizet, op. cit., 546, IV, cum delineatione. Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 36. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea κυμητήριον
Ἰωάννου καὶ
τῆς συμβίου
αὐτοῦ Ἀποσ-
τολίας ☧
vacat

---

335 Nunc cat. num. MA 3367. Tabula parva rectiangula marmoris leucophaei cuius margo sinister paulum mutilus est, a. 0,36, l. 0,35, cr. 0,04. Litt. a. c. 0,02—0,045. ΑΕϚѠ. Vv. 1 et 2 lig. μ-η. Interv. c. 0,01—0,025. Ed. Perdrizet, op. cit., 546—47, V, cum delineatione (L. Robert, Hellenica 11—12, 1960, 50). Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 37. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea + κυμητήρια δ(ια)-
φέρων Δημητρ(ίου)
τ α ξ ε ώ τ ο υ.
crux et utrimquesecus folium

V. 1 Pone litt. ἄλφα agnoscuntur vestigia litt. οὖ et νῦ. Quadratarius primo κυμητήριον exaraverat. In fine v. Δs lap. || 2 Pone partem sinistram litt. δέλτα vestigium hastae directae agnoscitur. Sub litt. μῦ signum abbreviationis exaratum est et iterum in fine v. || 3 Litt. diductius dispositae sunt. — ταξεώτης est *apparitor* vel *officialis*. Vide Robert, loc. cit.

---

336 Nunc cat. num. MA 3368. Tabula rectiangula marmoris fusci, supra, infra, a dextra paulum mutila, a. 0,36, l. 0,22, cr. 0,04. Litt. a. c. 0,03. ΑΕΜϹ. Interv. c. 0,01. Ed. Perdrizet, op. cit., 547, VI, cum delineatione. Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 38. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea + κοιμητήρι̣-
ν διαφέρον-
τα Πελαγί-
ας καὶ Στεφ-
άνου στρατ-
ιότου καὶ Κο-
σταντίνου.

---

337 Nunc cat. num. MA 3369. Tabula rectiangula marmoris leucophaei in partes quattuor contiguas fracta, a. 0,44, l. 0,29, cr. 0,03. Litt. a. c. 0,025. ΑΕϹ. Interv. c. 0,02—0,03. Ed. Perdrizet, op. cit., 547—48, VII, cum delineatione. Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 39. Contuli *phot.*

\+ + +
s. IV p. vel postea ἐνθάδ̣ε̣ ἀναπαύ-
εται Εὐφρόσυ-
νος, σύμβιος
Ἀμπελοχίας.

Figura mira sub tit. incisa fortasse repraesentat loricam.

---

338 Nunc cat. num. MA 3370. Frustum marmoris leucophaei secundum in usum vocatum ut tit. reciperet. Per imum lap. foramen perforatum est. A. 0,62, l. max. c. 0,25, cr. 0,04. Litt. a. c. 0,03—0,015. ΔΑΕϚϹV. Interv. c. 0,035—0,005. Tit. neglegentissime exaratus est. Ed. Perdrizet, op. cit., 548, VIII, cum delineatione. Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 40. Contuli *phot.*

s. V p. vel postea ἐνθά † δε κα-
τάκι τε
Φιλόξεν-
ος οἰκέτης
τοῦ κόμητος
Πατρικίου ὃ ἠ-
γόρασα παρὰ Βο-
νοφατίου. ⳨

V. 6—7 Sic lap. Ipse Philoxenus loquitur. ἠγοράσα(ς) Perd.

339—351 Lapides inde ab a. 1898 in colle *Şeyh Su* effodiendo inventi, deinde ad museum Constantinopolitanum transportati, ubi in Catalogo Inscriptionum recensi sunt. De forma lapidum nihil constat, sed vix dubium est quin omnes tabulae fuerint. Ex ectypis ab *Hamdi Bey* confectis ed. Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 20, 1900, 223—33, numm. I—XIII.

Per annos lapp. deperditi sunt, sed admonet vir doctus L. Robert in *Annuaire du Collège de France* 64, 1964, 368, lapp. in cellis musei Constantinopolitani repertos esse. Descriptiones, mensuras, phott. adipisci nequibam.

339 Cat. num. 1018. Litt. a. 0,04. '*Belle gravure qui ne paraît plus récente que le Ier siècle de notre ère*'.

Ed. Perdrizet, op. cit., 224, I (CIL III, suppl. III, 14203[43]).

s. I. p. Aulus · Herrenius
Rufio
Herreniae
A(uli) · l(ibertae) · Primae
uxori.

---

340 Cat. num. 1019. Lapis supra mutilus. Litt. a. 0,025. ΑΕΣΩ. *'Assez bonne gravure'*. Ed. Perdrizet, op. cit., 224, II.

– – –
s. II vel III p. ΚΙΤ . . c. 7—8 . .
λῳ τῷ ἰδίῳ ἀν-
δρὶ μνείας
χάριν.

---

341 Cat. n. 1012. Lapis infra mutilus. Litt. a. 0,03. ΑΕΣ. Ed. Perdrizet, op. cit., 224, III.

s. II vel III p. Φλ · Θεσσα-
λονίκη ΔΙ
ΤΩ Μαρκ . .
– – –

Vv. 1—2 Cf. nr. 428, v. 1, et *899, v. 1.

---

342 Cat. n. 1011. *'Petite plaque écornée en haut, à droite'*. Litt. a. 0,03. ΑΕΣ. Ed. Perdrizet, op. cit., 224, IV.

s. II vel III p. – – –
Κέλε[ρι]
μνίας
χάριν.

V. 1 ΚΕΛΕ/// Perd., qui Κέλε[ρ] supplevit.

---

343 Cat. num. 1021. Lapis infra mutilus, a. 0,20, l. 0,25. Litt. ΑΕΩ. Ligg. Edd. Perdrizet, op. cit., 225, V, qui mensuras lapidis ex ectypo sumpsisse videtur, et Mystakidis, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 28, 1899—1902, 224.

s. II vel III p. Φρόντων
Νικοπο-
λιανῇ {ΝΙ}
τῇ ἰδίᾳ γυ-
νεκὶ μνί-
[ας χάρι]ν.

V. 3 ΛΙΑΝΗΝΙ Perd., ΛΙΑΝΗΝΙ Mystakidis.

---

344 Cat. num. 1017. Lapis supra mutilus. Litt. a. 0,035. ΑΕΣΩ. Ligg. Ed. Perdrizet, op. cit., 225, VI.

– – –
s. II vel III p. . c. 4 . Τ . c. 5—6 .
. _ Ε'ΤΗΣ · Ι 2—3
πόλεως · ἑαυ-
τῷ ζῶν καὶ
Νείκῃ τῇ συν-
βίῳ ζώσῃ.

V. 2 Admonet ed.: *'entre* Ε *et* Τ, *le bas d'une haste droite, peut-être le reste d'un* Τ *de la ligne antérieure'*. 2—3 Supplevit ed. . . . . . έτης [τῆς] πόλεως.

---

345 Cat. num. 1022. Lapis supra mutilus. Dimensiones ectypi a. 0,25, l. 0,22. Litt. ΑΕϹѠ. Ligg. Ed. Perdrizet, op. cit., 225, VII.

– – –
s. II vel III p. νίῳ Αὐξί-
μῳ τῷ ἀνδρὶ
μνείας χά-
ριν.

---

346 Cat. num. 1015. Lapis integer fuisse videtur. Litt. a. 0,025. ΑΕΟΣΩѠ. Ed. Perdrizet, op. cit., 226, VIII. Cf. L. Robert, *Noms indigènes* I, 162.

s. II vel III p. Λαμύρα Ἀρτεμι-
δώρῳ τῷ συμ-
βίῳ ἐκ τῶν ἐ- ❧
κείνου ἐκεί-
νῳ μνείας
χάριν.

V. 1 Nomen femininum explicavit Robert, loc. cit.: *'L'adjectif* λαμυρός *signifie 'hardi, pétulant', en mauvaise part (effronterie) ou dans un bon sens (enjoué, gai luron). On l'a rencontré plusieurs fois comme nom de personne à l'époque impériale'*.

347 Cat. num. 1024. Lapis infra et a dextra mutilus. L. ectypi 0,25. Litt. a. 0,035. ΑΕΣ. Ligg. Ed. Perdrizet, op. cit., 226, IX.

s. II vel III p

Ἀλέξανδρος
Ἀρεσκού-
σῃ τῇ ἰ̣δ[ίᾳ]
συμ[βίῳ]
μνείας [χά]-
ριν.

---

348 Cat. num. 1016. Lapis integer. Dimensiones ectypi a. 0,38, l. 0,21. Litt. ΑΕϹω. *'Mauvaise gravure, qui n' a fait, pour ainsi dire, qu' égratigner la pierre'*. Ed. Perdrizet, op. cit., 227, X.

s. II vel postea

Θεοδώρα
Διονυσίῳ
τῷ πατρὶ
μνίας
χάριν.

---

349 Cat. num. 1013. Lapis infra mutilus. *'Réglage apparent'*. Litt. a. 0,015. ΑΕΕΣϹW. Ed. Perdrizet, op. cit., 227, XI.

s. III p.

Αὐρήλιος · Χρῆστος
Κρατέρῳ · τῷ καὶ
Νουνεχίῳ · λαΐε-
νον · τύμβον · κα-
τέθηκεν γνώμης
ἀντ' ἀγαθῆς ❦
ἣν ἔχεν ἐν βιοτῷ.
intervallum
ἐνθάδε κεῖμαι
Κράτερος
– – –

Vv. 3—4 I. e. λαΐνεον. Admonet ed.: *'A partir de ce* λαΐνεον *l' épitaphe devient métrique'*. Praeterea adnotat: *'Cette épitaphe peut être chrétienne. Le défunt, qui avait recu de ses parents, le nom bien macédonien de* Κράτερος, *aurait pris celui de* Νουνέχιος *(mentem habens) à son baptême'*. Haec interpretatio nominis Νουνέχιος paulo audacior videtur.

---

350 Cat. num. 1023. Fragmentum undique mutilum. *'Grandes lettres irrégulières'*. ΑΜΟ. Ed. Perdrizet, op. cit., 228, XII cum phot. ectypi.

s. V p. vel postea

∠
Χ̣ Μ [Γ]
[κ]ατ(άθεσις) · v Φλ(αβίου) · ΚΑ̣ c. 3—4
· ι̣ου Αὐγ(ούστου) · ΤΟ̄Κ – – – – – – – – –
– – – – – ΙΣΡ – – – – – – – – – – – – – – –
– – –

V. 1 Utrum hoc vestigium sit litterae, σίγμα vel δέλτα, an ornamenti cuiusdam, non liquet || 2 I. e. Χ̣(ριστός), Μ(ιχαήλ), [Γ(αβριήλ)] || 3 Sic ed., qui tamen notas interpunctionis non agnovit || 4 Notam interpunctionis et tres litt. ultimas non legit ed. || 5 E phot. ectypi legi.

---

351 Cat. num. 1014. 'Μαρμαρίνη πλάξ'. Dimensiones ectypi a. 0,37, l. 0,17. *'Les lettres sont petites, serrées, les lignes courtes et très espacées, en sorte que ce texte présente à peu près l'apparence d'une page d'onciale'*. ΑϵΜϹω. Edd. Papageorgiu, Λόγος ῥηθείς – –, 1900, 8—15, et Perdrizet, op. cit., 229, XIII, cum phot. ectypi et commentario.

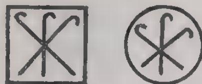
s. IV p. vel postea

Φλά(βιος) Κάλλιστος
ὁ ⟨δ⟩ιασημ(ότατος) ἐπίτρο-
πος χωρίων δε-
σποτικῶν ἐποί-
ησεν τὸ κοιμη-
τήριον τοῦτο ἑαυ-
τῷ καὶ τῇ συμβίῳ
ἑαυτοῦ, ἅμα θυγατρὶ
ἕως ἀναστάσεως
μ̣νήμης χάριν.

V. 1 Sic phot. ectypi et Pap., Φλ(αούιος) Perd. || 2 in. ΟΛΙΑϹΗΜ' phot. ectypi || 2—4 Admonet Perd.: *'Il doit s'agir d'un procurateur préposé à l'administration des terres que l'empereur possedait dans la région de Thessalonique'* || 9 Cf. nr. 440, vv. 4—5.

---

352 Inventa *'in den nördlich des jüdischen Friedhofes gelegenen neuen Steinbrüchen der Hafenbau-Gesellschaft'*, i. e. in colle *Şeyh Su*, et ab ed. c. a. 1900 visa, nunc deperdita. Tabula marmorea, supra et a sinistra mutila, a. 0,45, l. 0,30, cr. c. 0,02. Litt. ΑϵΘΜϹ. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 308, 11. Exstant in academia schedae Struckianae quae tit. delineatum exhibent.

s. IV p. vel postea

[ἔ]ν̣θα κατά-
[κιν]τε Σαμβά-
[τ]ις v κὲ v Μα-
ξῆμα.

Vv. 1—2 κατά[κι]τε Struck. Sed duo personae sepultae sunt. 2—3 Supplevit Struck in schedis. De nomine Σαμβάτιος vide L. Robert, *BCH* 58, 1934, 516—17, qui admonet: *'le nom* Σαμβάτιος, *en rapport avec le jour du sabbat, est fréquent chez les Juifs'*. Haud dubie tabula sepulturam viri et uxoris commemorat.

353 In colle *Şeyh Su* inventa mens. Ian. a. 1900, donata museo *du Louvre*, ubi asservatur (cat. num. MA 3371). Tabula rectiangula marmoris albi cuius angulus inferior sinister mutilus est, a. 0,24, l. 0,23, cr. 0,035. Litt. a. 0,025. ΑЄΟϹѠ. Interv. 0,003. Edd. Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 25, 1905, 87, sine mensuris (Cumont, *Catalogue*, 1913, 147), et Dain, *Textes Inédits*, 1933, 29, 23, cum delineatione tit. Cf. *Bull. Soc. Nat. Ant.*, 1900, 357, 41.

\+
s. IV p. vel postea μιμόριον
μονόσωμ-
ον Κασσάν-
δρας. ἔνθα
κῖτε Πλου-
τίνα. ϛ
\+

354—359 Lapides in colle *Şeyh Su* inventi et Bruxellas transportati, ubi in Museis Regiis Artium asservantur.

354 Cat. num. A 1095. Tabula marmoris albi cuius margines mutili sunt, a. 0,25, l. 0,36, cr. 0,04—0,07. Litt. a. 0,02. ΑΞΣΩ. Interv. c. 0,007. Edd. Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 25, 1905, 81, I, cum phot. et Cumont, *Catalogue*, 1913, 144, 125, cum phot. Contuli *phot.*

c. init. s. I p. Τ̣ί̣τος · Αὔσκιος ' Φῆλιξ
Αὐσκίᾳ ' Φαύστᾳ ' τῇ συν-
εξελευθέρᾳ ' καὶ συν-
βίῳ ' τὸ μνῆμα ' καὶ ἀτῷ
ζῶν.
vacat

355 Cat. num. A 1092. Tabula rectiangula opisthographa marmoris subalbi, supra et infra mutila, a. max. 0,52, l. 0,24, cr. 0,02. Litt. a. tit. *A* 0,04, tit. *B* c. 0,06. Interv. tit. *A* c. 0,004, tit. *B* c. 0,01—0,02 (vv. 5—6). ΑΕΣϹW. Ligg. Edd. Perdrizet, op. cit., 82, II, cum phott. et Cumont, *Catalogue*, 1913, 145, 127, cum phott. Contuli *phot.*

A

vacat
s. II/III p. Ἑρμείας
Εὐσταθί-
ῳ ἐκ τῶν
ἰδίων μνε-
ίας χάριν.
vacat

B

vacat
Ἑρμείας
Εὐστα-
θίῳ ἐ-
κ τῶν ἰδί-
ων μνείας
χάριν.
vacat

356 Cat. num. A 1094. Tabula marmoris albi, supra et infra mutila, a. max. 0,37, l. 0,25, cr. 0,02—0,05. Litt. a. 0,02. ΆЄϹѠ. Interv. c. 0,015. Edd. Perdrizet, op. cit., 83, III, et Cumont, *Catalogue*, 1913, 145, 126, cum phot. Contuli *phot.*

vacat
s. II p. Λάκενα ❦ Νει-
κοστράτῳ
τῷ ἲδίῳ ἀν- ❦
δρεὶ μνείας
❦ χάριν ❦
vacat

V. 1 I. e. Λάκαινα. 3 Adnotat Perd.: *'Noter le tréma sur l'* iota *initial de* ἲδίῳ'.

357 Cat. num. A 1096. Tabula rectiangula marmoris albi in partes duas contiguas fracta, infra et a sinistra mutila, ornata anaglyphis duobus. Repraesentantur, supra humerus sinister protomae, puer chitonatus adversus sinistra paulum sublata nescioquid tenens, duae protomae feminarum, infra quattuor figurae omnes adversae et vestimentis longis indutae: puella manibus compressis, femina velata manibus compressis, puella

altera manibus compressis res incertas sustinens, puella tertia nescioquid longum sinistra demissa tenens. A. max. 0,60, l. max. 0,45, cr. 0,02. Tit. per partem summam lap. dispositus est. Litt. a. c. 0,012. AC. Ligg. permultae et multiplices. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—3 c. 0,003. Edd. Perdrizet, op. cit., 83, IV, cum phot., et Cumont, *Catalogue*, 1913, 97, 76, cum phot. Cf. J. D. M., *Bull. des Musées royaux* 4, 1904—1905, 52. Contuli *phot.*

c. s. II p. ——————— Μαντᾳ τῇ μητρ(ὶ) κὲ Ἰσιάδι κὲ Μαντου κὲ Πυρῳ
[————— μνείας] χάριν ᵛ ἠγόρασα τὰς κρούστας ✳ /Β ρν'
[καὶ τὸν] πίνακα ᵛᵛ / ✳ Χ Χ *vacat*

V. 1 Nota lig. insolitam τ-η-μ-η-τ-ρ-κ-ε! Μαντα, Μαντου, Πυρος sunt nomina Thracica. Vide Detschew, 286 et 387. 2 Nota quae Perdrizet adnotavit: '*Le mot* crusta *désigne toute enveloppe dure, par exemple, la croûte d'un pain, la croûte qui se forme sur une blessure, la carapace d'un crustacé, la feuille décorée au repoussé qui recouvrait extérieurement les vases d'argent, enfin, les pièces d'un placage de marbre, qu' il s' agisse de revêtements appliqués sur les murs, ou d'un dallage. Etant donné la somme minime qu' avaient coûtée les* κρούσται *du tombeau de Salonique, je crois qu'il s' agit plutôt d'un dallage à l'intérieur de la tombe, ou devant la tombe, que du revêtement des murs d'un caveau*'. 3 Sic phot., (δηνάρια) χ' ed. Ut admonet Perd., vox πίναξ haud dubie significat anaglypha tabulae insculpta.

---

358 Ibidem ad radicem occidentalem collis mens. Oct. a. 1904 in nosocomio municipali aedificando inventa, nunc cat. num. A 1309. Tabula marmoris albi supra et a dextra mutila, a. 0,40, l. 0,25, cr. 0,035. Litt. a. 0,04. Litt. longiores. V. 6 fin. lig. V-M. Interv. c. 0,02 supra, infra c. 0,01. Edd. J. D. M., *Bull. des Musées royaux* 4, 1904—1905, 53, litt. minusc.; Perdrizet, op. cit., 88, VII, cum phot. (Kaufmann, *Handbuch der altchristlichen Epigraphik*, 1917, 211); Cumont, *Catalogue*, 1913, 196, 167, cum phot. Contuli *phot.*

vacat

s. IV p. exeuntis vel postea

Domesti-
cus posi-
tus ad do(mnum)
Ioan(nem) dat sol(idos)
5 tres et semis
pro memorium.

vacat

Domesticus solvit tres solidos et semissem ut sepultus esset prope sepulcrum martyris Ioannis. Thessalonica protulit duos martyres nomine Ioannis. Vide Perdrizet, op. cit., 89—90. Haud dubie martyrium Ioannis prope collem *Şeyh Su* situm est.

---

359 Cat. num. A 1093. Tabula marmoris albi a. 0,22, l. 0,28, cr. 0,02. Litt. a. 0,013. ΑƐ𝈿CꞶ. Interv. c. 0,005—0,01. Edd. Perdrizet, op. cit., 86, VI, cum phot. (Kaufmann, *Handbuch der altchristlichen Epigraphik*, 1917, 115) et Cumont, *Catalogue*, 1913, 147, 129, cum phot. Contuli *phot.*

s. IV p. vel postea

κυμητήριον μο-
νόσωμον {σωμο-
ν}. ἔνθα κῖτε Μαξι-
μιανὸς νομέρου
5 ΑCΚΑΡΙΟΝƐΙΝΟΥ
POC. ✝

vacat

Vv. 5—6 Sic lap. Lectio certa est. Haud dubie de *numero* quodam Ascariorum agitur. Cf. Ammianum Marcellinum, 27, 2, 9 (a. 367 p.) et Not. Dign. [ed. Seeck], pag. 29, ubi *Ascarii* inter *auxilia palatina* Illyrici recensentur. In Notitia, loc. cit., distincti sunt *Ascarii* et *seniores* et *iuniores*, et Perdrizet suo iure quaerit: '*si la fin de notre inscription n'est pas une transcription malhabile de* numeri Ascariorum iuniorum'. Th. Reinach, per epist. Perdrizetio missam, ut videtur, subiecit: 'Μαξιμιανὸς νομέρου Ἀσκαρι(ω)νείνου ρος (= ἑκατόνταρχος)', sed respondit Perdrizet: '*la pierre ne porte point de signe d'abréviation au-dessus de* POC, *et* Ἀσκαριωνείνου *semble impossible*'.

Kaufmann tit. sic audacter interpretatus est: 'Κυμητήριον μονόσωμον. Σῶμον(!) ἔνθα κῖτε Μαξιμιανὸς νομέρου ἀσκαρίον ει' νοῦρος (i. e. vox Latina *nurus*)' et explicavit: '— — *führt die Inschrift ein als Einzelgrab, in dem der Leib des Maximianos, eines Soldaten vom*

numerus der ascarioi, liegt und das von seiner Schwiegertochter errichtet wurde'. Neque tamen vox σῶμον (= σῶμα) alibi invenitur et praeterea haec interpretatio postulat ordinem numerorum v. 5 reversum esse (ει' pro ιε') et nomen nuri deesse.

---

360 In colle *Şeyh Su* inventa, nunc ΜΘ 928. Pars superior tabulae rectiangulae marmoris leucophaei ipsa in partes duas contiguas fracta, a. max. 0,235, l. 0,28, cr. c. 0,02. Litt. a. v. 1 0,035—0,04, v. 2 0,045—0,05, v. 3 c. 0,042. ΑΟCW. Interv. vv. 1—2 0,004—0,005, vv. 2—3 c. 0,005—0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. V p. vel postea

+ + +
μιμόριον
Κασιανοῦ θυ-
ρ̣ωροῦ τοῦ̣ ἁγί[ου]
— — —

V. 3 fin. ΛΓΙ . . lap.
Tit. commemorat aedituum ecclesiae cuiusdam.

---

361 et **362** Lapides ante a. 1911 in sepulcretis antiquis prope nosocomium municipale inventi et ab Avezouio et Picardio, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 338—39 editi. Admonent edd.: *'Les tombeaux étaient pour la plupart taillés dans le rocher, quelquefois dallés de grandes tuiles. —— les minces plaques de marbre qui portent les inscriptions funéraires étaient inclinées à 45° environ au fond de la tombe et servaient comme d'oreiller à la tête du mort.* Les inscriptions étaient tournées contre le roc'.

361 Nunc deperdita. Tabula rectiangula marmoris albi cuius pars postica rudis est, a. 0,345, l. 0,28, cr. 0,02. Litt. a. 0,025. ΑЄϴCⲈΩ. *'Gravure négligée'*. In litt. vestigia coloris rubri servata erant. Interv. 0,007 [0,07 edd.!]. Sub angulo inferiore utroque tit. folium hederaceum insculptum est. Ed. litt. minusc. op. cit., 338, 1, cum phot.

s. II vel III p.

Μᾶρκος Ἑρένι-
ος Λάκων Μαρ-
κίᾳ Ἑρενίᾳ Θε-
οδότῃ τῇ μ-
ητρὶ ἐκ τῶν
ἐκείνης μν-
ίας χάριν.
❦ ❦

362 Nunc deperdita. Tabula rectiangula marmoris albi, a. 0,34, l. 0,29, cr. 0,02. Litt. a. 0,025. Formae litt. eaedem atque nr. 361. Litt. apicatae. Ligg. Interv. 0,015. Ed. litt. minusc. op. cit., 339, 2.

c. s. II p.

Μάξιμος Λεσ-
βίῳ τῷ ἰδίῳ
ἀδελφῷ ἐ-
κ τῶν ἐκείνου
μνείας χάριν.

363**—366** Lapides sepulcrales a. 1911 ab Avezouio et Picardio in casa ianitoris (*'conciergerie'*) nosocomii municipalis visi et ab eis *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 349—51 editi. Suspicor lapp. aut e ruderibus muri orientalis urbis (cf. nr. 318) aut e sepulcreto antiquo in colle *Şeyh Su* oriundos esse.

***363** ΜΘ 185. Pars inferior tabulae marmoris leucophaei supra et a sinistra mutila, nunc in partes tres contiguas fracta, a. max. pristina 0,242, nunc 0,225, l. max. pristina 0,27, nunc 0,17, cr. 0,03. Litt. a. vv. 1—4 0,03—0,035, v. 5 0,02. ΑΛΕΩ. Interv. vv. 1—4 0,013, vv. 4—5 0,007. Edd. litt. minusc. Avezou et Picard, op. cit., 349, 2, cum phot. ectypi. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.

— — —
. c. 4 . ἐ-
κ τῶν ἰδί-
ων̣ ἑαυ-
τῷ μνείας
χάριν.
vacat

Litterae lineis subductis insignitae nunc defractae sunt.

***364** Nunc deperdita. Tabula marmoris albi supra et infra mutila, a. max. 0,205, l. 0,195, cr. 0,032. Litt. a. 0,028. ΑЄC. V. 1 lig. μ-η-μ. Interv. 0,005. Ed. litt. minusc. op. cit., 350, 3, cum phot. ectypi.

s. IV p. vel postea

+
μημόριον.
ἔνθα κατά-
κιτε Θεό-
δουλος.
vacat

Ut videtur, e sepulcreto in colle *Şeyh Su*. Cf. tamen nr. 374.

***365** Nunc deperdita. Tabula marmoris subcaerulei (*'bleu'*) undique praeter partem posticam mutila, a. max. 0,42, l. max. 0,245, cr. 0,032. Litt. a. 0,025—0,043. Interv. 0,015. Ed. litt. minusc. op. cit., 350, 4.

– – –
s. IV p. vel postea – – – – – ωμω – – – – – – –
[– – – 'Ι]ωάννης – – – – –
[– – ἀναγ]νώ(σ)της εν – –
– – – – – τοῦ Θεοῦ ει – – –
– – – – – ρμμου – – – – – –
– – – – – – – μ – – – – – – –

Ut videtur, e sepulcreto in colle *Şeyh Su*. Cf. tamen nr. 374. Admonent edd.: *'L'inscription n'est complète qu'en bas'*.
V. 1 ?Μ]ωμῷ – – edd. || 3 Sic edd. sine explicatione || 4 ἐν τῆι(?)] τοῦ Θεοῦ εἰ[ρήνῃ(?) edd.

***366** Nunc ΜΘ 53. Marmor album, supra mutilum, cuius pars postica, nunc ad sinistram recisa, orbiculata est, a. max. 0,40, l. 0,16, cr. max. 0,95. Litt. a. 0,012—0,03, φεῖ 0,035. ΑΛΕΕΦΟC. V. 1 fin. lig. ρ-η. Interv. 0,005. Ed. litt. minusc. op. cit., 351, 5. Contuli *ect.* et *phot.*

– – – –
s. IV p. vel postea Ạụ̓☧ρ̣ῆ̣-
λιος 'Α-
φροδεί-
σεις ἠ-
γόρασα
τὸ κοι-
μητή-
ρειν.

Ut videtur, e colle *Şeyh Su*. Cf. tamen nr. 374. Edd. non indicaverunt summam partem lapidis mutilam esse. V. 1 Legit Kla., Αὐρη- edd.

367—*372 Lapides c. a. 1885 inventi in aula domus parvae Turcicae sitae in ea regione urbis quae inter septentriones et orientem spectat, intra et iuxta murum orientalem urbis.

367 Tabula sepulcralis, nunc deperdita. Litt. ΑΕΟΣΩ. Vestigia coloris rubri in litteris servata erant. Purgold *Ms* 1885, *Addenda*, 13.

c. s. I p. Εἰρήνη · Δίωνι · τῷ ἀνδρὶ · καὶ
Φιλίννῃ · τῇ θυγατρὶ · καὶ
ἑατῇ · ζῶσα · Δίων καὶ
Φιλίννα χαίρετε · χαῖρε
καὶ σύ, τίς ποτ' εἶ.

368 Postea ad oppidum Germaniae Gotham allata. Tabula marmorea. E monumento quodam aetatis prioris eam excisam esse littera ῦ ad angulum sinistrum inferiorem exarata indicat. A. 0,15, l. 0,27, cr. 0,055. Litt. apicatae. ΑΕCω. Purgold *Ms* 1885, *Addenda*, 9.

c. s. II p. 'Μοῖρα πικρή, Λήθης 'Αχερουσίδος ἔν|τροφε, λυγρὸν·
θρῆνον ἐναψαμένη | Μάγνον ἄγ' εἰς 'Αΐδεω·
παῖδα δυωδε|χέτη(!) πατρὶ μὲν γόον · ἄλγεα μητρὶ ||
ἠδὲ κασιγνήτῳ πένθεα λυγρότατα· |
ἄρτι γὰρ ἦν γονέεσσι μέριμνα μέν, | αὐτὰρ ἀδελφῷ
κόσμος · χ' ἡ πικρὴ | Μοῖρ' ἀπενοσφίσατο' ·
'ἄλλω⟨ς⟩ τὸν πάν|τεσσι βροτοῖς μόνον οἶκον ἐσοιχνῶ'· ||
'Μάγν' ἐπὶ τυμβιδίοις χαῖρε καὶ εἰνὶ τάφοις'.

V. 8 fin. ΑΛΛωΤΟΝ Purg. Sed dativus ἄλλῳ hoc loco non construitur. Legendum est ἄλλω⟨ς⟩, i. e. *frustra, nequiquam.*

369 Nunc deperdita. Tabula sepulcralis. Litt. ΑΕΞC. V. 3 lig. η-σ. Vestigia coloris rubri in litteris servata erant. Purgold *Ms* 1885, *Addenda*, 11.

130—31 p. Παράμονος
'Ιουλίᾳ τῇ μη-
τρὶ μνήμης
χάριν ☙
ἔτους β̄ξ̄ρ̄.

V. 5 Litt. minores quam ceteris in vv. — Propter formas litterarum annus potius a proelio Actiensi

(130—31 p.) quam a Macedonia in formam provinciae redacta (14—15 p.) numerandus est.

---

370 Nunc deperdita. Tabula sepulcralis. Litt. ΑЄΜ CΩ. V. 1 lig. λ-η. Vestigia coloris rubri in litteris servata erant. Versus tituli inter lineas leviter incisas exarati sunt. Purgold *Ms* 1885, *Addenda*, 12.

c. s. II p.

Εἰολία Φιλη-
μάτιν Ἐπα-
φροδίτῳ τῷ
ἀνδρὶ μνεί-
❦ ας χάριν ❦

---

371 Postea ad aream officinae quadratariae inter Proxenium Britannicum et crepidinem sitae transportata, ubi Hogarth vidit, nunc deperdita. Stela marmorea supra mutila, regulis circumdata, anaglypho valde mutilo supra titulum ornata. Repraesentata erat femina sedens. A. max. 1,24, l. 0,39—0,46. Litt. a. 0,02. ΑΕΟΣΣ ⳨, i. e. φεῖ. Ligg. Ed. Hogarth, *Journ. Hell. Stud.* 8, 1887, 368, 12 (Dem. 492, 481). Purgold *Ms* 1885, *Addenda*, 16, qui et originem lapidis indicat.

c. s. II p.

Νέος Νουμ-
έσιος Φῆλιξ
ὁ καὶ Β̣άλας
Χρήστῃ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρὶ
μνήμης χάρι-
ν.

V. 2 Sic Purg., ΦΗΛΙΣ Hog. || 3 ΡΑΛΑΣ et Purg. et Hog. praebent. Sed vide tit. nr. *372, v. 2, et 1027, v. 2. Βάλας est cognomen regis Syriae Alexandri I, stirpis Seleucidarum.

***372** Thessalonicae in aula praetorii Turcici, *Konak* vel *Saray (Serail)* quod dicebatur, ab edd. visa, nunc deperdita. Stela anaglyphis duobus neglegenter exsculptis ornata. Repraesentantur in anaglypho superiore protoma viri barbati cuius caput mutilum est, in anaglypho inferiore Eques Thrax: eques chlamyde fluitanti vestitus ad dextram equitans; subter equum canis ad dextram currens; sub thorace equi pars anterior apri ad sinistram spectantis; sub pedibus anterioribus sublatis equi ara; a dextra arae arbor cui serpens circumvolvitur et ad partem inferiorem arboris aries prorsum spectans; a dextra arboris Mercurius cuius caput petaso alato opertum est, dextra manu sacculum, sinistra caryceum tenens. Tit. regulis circumdatus sub anaglypho inferiore exaratus est. A. 1,80, l. 0,60, cr. 0,12. Litt. ΑЄΞCΦ. Ed. sine mensuris Hogarth, *Journ. Hell. Stud.* 7, 1887, 368, 11 (Dem. 491, 480). Purgold *Ms* 1885, *Addenda* 15, qui formas litterarum et descriptionem accuratam anaglyphorum praebet. Exstant in academia schedae a Papageorgiu 1 Iun. an. 1884 missae (pag. 7, n. 10), quae apographum tituli diligentissimum, mensuras, descriptionem anaglyphorum habent.

c. s. II p.

Νέος Νουμίσιος Φῆλιξ· ὁ
καὶ Βάλας καὶ Χρήστη ἡ ἀδελ-
φὴ ⸢ Ἱέρακι καὶ Ἑρμῇ τοῖς ἰδί-
οις ἀδελφοῖς μνήμης χά-⸣
ριν.

V. 1 Sic Pap., ΦΗΛΙΣ Hog., ΝΟΥΜΙCΙΟΦΗ Purg. Solus Pap. notam interpunctionis indicat || 3 Solus Pap. notam interpunctionis praebet || 4 Solus Purg. punctillum in fine versus notavit.

In anaglypho superiore protoma viri barbati certe Φῆλιξ est. Putavit Pap. equitem et figuram Mercurii in anaglypho inferiore fratres Ἱέρακα et Ἑρμῆν repraesentare, sed arietis ibi exsculpti ignarus fuit. Figura Mercurii haud dubie ad fratrem Ἑρμῆς pertinet, sed figura arietis eodem in anaglypho exsculpta nomini fratris alterius Ἱέραξ vix idonea est. Verisimile est alterum fratrem sub signo Mercurii, alterum sub signo Arietis natum esse.

Etsi nihil de origine lapidis constat, haud dubie e Thessalonica ipsa oriundus est, cum familia in tit. commemorata eadem sit atque in tit. nr. 371, cuius origo certa est.

---

373 Ante a. 1906 in sepulcreto Orthodoxorum a sinistra introitus a Dessauio visa. Tabula, ut videtur, undique praeter latus dextrum neglegenter recisa, nunc deperdita. Litt. ΑΕΣ. Delineatio lap. cum textu tit. exstat in academia inter schedas a Dessauio 4 Dec. a. 1906 missas.

s. I vel II p.

Τυρέλλιε Ἀντ-
ίοχε χα⟨ῖ⟩ρε.
χαῖρε
καὶ σύ, τίς πο-
τ' εἶ.

V. 2 fin. ΧΑΝΡΕ schedae Dessauii.

374 In sepulcreto Protestantorum 12 Ian. 1896 in sepulcro effodiendo inventum, nunc Bruxellis cat. num. A 1097 in Museis Regiis Artium. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter marginem superiorem et partem posticam mutilum, a. max. 0,27, l. max. 0,30, cr. 0,05. Litt. a. 0,035—0,04. ΑϵϹω. Interv. c. 0,002—0,005. Vv. tit. intra lineas leviter incisas dispositi sunt. Edd. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 21, 1896, 100, 5; Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 25, 1905, 85, V; Cumont, *Catalogue*, 1913, 146, 128, cum phot. Contuli *phot.* et *ect.* Mordtmannii in academia asservata.

s. IV p. vel postea

[κοιμητή] *vel*
[μημό]ρ̣ιον δια[φέρον – – –]
[– – π]αιδαγω[γοῦ – –]
– – – α̣ γαμετὴ – – – –
– – – – ὁ ὑὸς αὐ̣[τοῦ̣ –]
[– – – 'Ιο]υ̣ν̣ί̣ο̣υ δ̄, ἰ[νδ – –]

V. 3 Sic lap. et Mordtm., qui ἡ ἰδί]α γαμετὴ supplevit, ΓΑΜϵΤΗ Perd., qui γαμέτῃ legit. Eandem lectionem praebet Cumont || 4 καὶ] ὁ ὑὸς αὐ[τοῦ Mordtm. || 5 Supplevit Mordtm.

Perdrizet, quem Cumont secutus est, nescius Mordtmannii falso adfirmat frustum e sepulcreto in colle *Şeyh Su* oriundum esse.

375 In arce inventa, nunc ΜΘ 1747. Tabula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti protomas hominis imberbis chitone et pallio vestiti et feminae chitone et himatio indutae. Inter capita protomarum exsculptae sunt manus duae. A. 0,465, l. 0,635, cr. 0,12. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,02. ΑΕϹW. Ligg. Interv. 0,008. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. III p. Αὐρ· Βειτάλις Αὐρ Βαλεντίνα̣
τῇ συνβίῳ μνείας χάριν.

376 et **377** Extra Heptapyrgium inventi sunt lapides duo qui a. 1934 museo Thessalonicensi a mercatore rerum antiquarum Γ. Τοζακόγλου donati sunt.

376 ΜΘ 1290. Tabula marmoris albi, cuius anguli omnes aut defracti aut mutili sunt, ornata anaglypho neglegenter exsculpto Equitem Thracem repraesentanti, a. 0,39, l. 0,27, cr. 0,095. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. vv. 1—2 0,025, v. 3 0,02. ΑΕΞ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—3 0,005. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Μαξιμει[ν 1–2 τῷ̣]
τέκνῳ̣ μνήμης
χάριν.

377 ΜΘ 1291. Tabula rudis marmoris albi ornata anaglypho protomas viri et feminae repraesentanti, infra et a sinistra mutila, a. 0,295, l. max. 0,32, cr. 0,075. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,012. ΗΝ. Ligg. Interv. 0,008. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – – – – c. 12 – – – – – πνη̣ τῇ . . c. 6 . . μ̣νή̣[μης]
[χ]ά̣ρ̣ι̣ν̣.

378—384 Lapides inventi in ea regione urbis quae nunc Καλλιθέα appellatur, quondam *Mevlehane* propter monasterium Turcicum ibi situm.

378 ΜΘ 1273. Tabula rectiangula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti feminam chitone et himatio indutam et velatam, in sella insidentem, pedibus scabello impositis, mentum dextra tenentem et ad dextram spectantem; virum adversum chitone et himatio vestitum; feminam chitone et himatio vestitam et velatam, iuvenem chitone brevi et chlamyde vestitum. A dextra uniuscuiusque figurae leviter insculpti sunt servula cistam ferens, servulus, servula cistam ferens, servulus clipeum ferens, omnes ad sinistram spectantes. In angulo superiore dextro anaglyphi est caput equinum ad sinistram versum. A. 0,665, l. 1,19, cr. c. 0,10. Tit. in inferiore parte paulum eminenti exaratus est. Litt. a. c. 0,02. Interv. c. 0,005. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. I p.	Aṭṭia · Q· Ḷ·	– – – – Q̣·Q· Ḷ·	Ạṭṭịa · Q· L·	⌞ . ı I – – –
	Italia	[c. 3 vi]ṿet	Berenice vivet	Q· ATẸ – – –

Berenice est nomen in Macedonia frequens. Vide Hoffmann, 217, et Russu, 179.

379 MΘ 781. Tabula rectiangula marmoris albi supra ornata anaglypho repraesentanti plaustrum cum rotis quattuor, mulis quattuor tractum, in quo insident quattuor personae, femina, infans, puella, homo barbatus dextra flagellum, sinistra frena tenens. A. 0,61, l. 0,335—0,36, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,025—0,03. A◇Ꞓ. Ligg. Interv. 0,006—0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I/II p.
Νεικάνδρα Πο-
λυκάρπῳ τῷ ἀν-
δρὶ μνίας χά-
ριν.

Haud dubie Polycarpus officiis mulionis fungebatur.

380 MΘ 1201. Marmor leucophaeum undique aut mutilum aut neglegenter recisum, a. max. 0,43, l. max. 0,59, cr. max. 0,115. Litt. a. vv. 1 et 2 0,045, R et ῥῶ in init. vv. 0,055, v. 3 0,037, v. 4 0,035, v. 5 0,033. AAΞΣ. Interv. vv. 1—2 0,035, vv. 2—3 0,025, vv. 3—5 0,02. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Rubbia · M(arci) · l(iberta) · Regilla.
῾Ρουββία · Μάρκου
ἀπελευθέρα · ῾Ρηγίλλα
χαῖρε · χαῖρε · καὶ σύ,
τίς ποτ᾽ εἶ.

381 MΘ 1210. Tabula cruda marmoris albi anaglypho repraesentanti protomas viri imberbis et feminae ornata, a. 0,47, l. 0,515, cr. 0,015. Tit. inter capita protomarum exaratus est. Litt. a. c. 0,015. AΔЄΜΟCω. Interv. c. 0,007. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Εὐτυχία
Διομήδῃ
τῷ ἰδίῳ
ἀνδρὶ ἐ-
κ τῶν αὐτοῦ
μνείας
χάριν.

382 MΘ 1204. Tabula parva marmoris leucophaei supra, infra, ab angulo dextro inferiore mutila et in partes duas contiguas fracta, a. max. 0,335, l. 0,23, cr. 0,027. Litt. a. 0,025, φεῖ 0,03. AЄC. Interv. c. 0,008. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Κοϊντία Λικε-
τία Σαβάρα ❦
Κορνηλίῳ Κο-
ΐντῳ Φαρνακί-
ῳ τῷ ἰδίῳ πα-
τρὶ μνεί[ας]
χάριν.

383 MΘ 1202. Marmor album undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,34, l. max. 0,53, cr. 0,09. Videtur fragmentum stelae vel tabulae fuisse. Litt. a. c. 0,033. AΞΩ. Interv. c. 0,01. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
. . . c. 8 . . . ιιος Κέλερ
Οὐαλερίᾳ Τύχῃ τῇ
ἑαυτοῦ γυναικὶ καὶ
ἑαυτῷ ζῶν καὶ τοῖς
ἰδίοις. ❦ Τύχη χαῖρε.
χαῖρε καὶ σύ, τίς ποτ᾽ εἶ.

384 MΘ 1203. Tabula parva marmoris cani infra leviter mutila, a. max. 0,315, l. 0,31, cr. 0,045. Litt. a. 0,02, φεῖ 0,045. AΕΣΩ. Vv. 2 et 5 ligg. ο-υ et ο-σ. Interv. 0,012—0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. III p.
Αὐρ · Νεικόλαον
ἱππέα σινγουλάρι(ον)
σπείρης πρώτης
Φλαβίας Βέσσων
Αὐρ · Πυθόδωρος
τὸν ἀδελφὸν
ἐκ τῶν ἰδίων.

Vv. 2—4 Cf. diploma militare 24 mens. Iun. a. 120 p. Tricornii in provincia Moesia Superiore inventum (Nesselhauf, CIL XVI 1936, 67, vv. 6—7): '— — *ped(itibus), qui mil(itaverunt) in coh(orte) I Fl(avia) Bessor(um) quae est in Macedonia sub Octavio Antonino* — —'.

385 A. 1911 in muro occidentali urbis inventa, nunc deperdita. Tabula *('Platte')* a. 0,80, l. 0,50, cr. 0,07. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 918.

s. II p.
[Fl]aviae{S} · Iucundae ·
monumentum.

386 In muro occidentali urbis inventa, nunc ΜΘ 921. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ornata anaglypho repraesentanti Equitem Thracem (sine ara), a. 0,355, l. 0,27, cr. 0,045. Tit. sub anaglypho dispositus est. Litt. a. c. 0,017. ΑϹ. Ligg. Interv. c. 0,008. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.

Πεσκεννία Κουΐντα
ἡ καὶ Ἀρτέμιν · καὶ Πρό-
κλος · τῷ πατρὶ
μνήμης χάριν.

---

386 bis 18 mens. April. a. 1911 '*in der nordwestlichen Mauer der Stadt*' effossa, nunc ΜΘ 2215. Tabula marmoris leucophaei undique praeter partem posticam inaequaliter recisa. Mensurae lap. desunt. Litt. a. v. 1 0,055, vv. 2—6 0,045, v. 7 0,035. In v. 5 est lig. T-R a. 0,058. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 918, 1. Contuli *ect.* et *phot.*

c. s. II p.

C · Hostio · Feli-
ci · patri · C · Hostio
Erasto · fratri ·
Hostiae · C · l(ibertae) · Primae
matri · Hostia · C · f(ilia) ·
Asprilla · fecit · po-
sterisque · suis ·
vacat

V. 4 Sic lap., · CL · PRIMAE Pap., qui legit *Cl(audiae) Primae*. In fine v. est lig. M-A.

387—398 Lapides inventi in sepulcreto antiquo sito in ea regione urbis quae Βαρδαρίου appellatur.

387 ΜΘ 780. Tabula parva marmoris leucophaei, cuius angulus sinister inferior leviter mutilus est, ornata anaglypho repraesentanti puellam stantem et prorsum spectantem, stola et pallio vestitam, sinistra avem (columbam?) tenentem, a. 0,56, l. 0,29, cr. 0,075. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,02—0,03, οὖ c. 0,016. ΑΕΟΣ. Interv. c. 0,01. Ed. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 92 (L. Robert, *Noms indigènes*, I, 1963, 55, not. 1). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. I p.

Κοπρία Πολυ-
νείκης χαῖρε.

De nomine Κοπρία vide versus primos epigrammatis Smyrnaei aevi Romani CIG II 3344 *B* (Kaibel, num. 313; Peek, *Gr. Versinschr.* I, 604, 1948): οὔνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον · οὕνεκα μεμφθῇ | μηδὲ ἑνί · Κοπρίαν με ὠνόμασαν γενέται. Vide et Robert, op. cit., 53—5. Nota nomen quoque Mycenaeae Graecitatis *Ko-pe-re-u* (Landau, *Mykenisch-Griechische Personennamen*, 1958, 73) quod interpretantur significare Κοπρεύς.

---

388 ΜΘ 796. Tabula orbiculata marmoris albi in partes quattuor inter se contiguas fracta, a sinistra paulum mutila. Latera omnia neglegentius elaborata. A. max. 0,34, l. max. 0,375, cr. max. 0,105. Litt. a. v. 1 c. 0,04, v. 2 0,026—0,032, vv. 3—4 c. 0,025, φεῖ 0,035, v. 5 c. 0,02, v. 6 c. 0,018. ΑΕΙΣΩ. V. 4 lig. τ-η. Interv. c. 0,005—0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I p.

Καιρελλία
Ἰσιγόνη · Τ · Τεσ-
σιδίῳ · Δάφνῳ
τῷ · ἀνδρὶ · καὶ · ἑατῇ
καὶ τοῖς · ἰδίοις
ζῶσα · ζῶσι.

---

389 ΜΘ 797. Tabula rectiangula marmoris leucophaei cuius margines superior et inferior paulum mutili sunt. Pars inferior lateris dextri ad spatium 0,01 recisa est. A. max. 0,35, l. 0,28, cr. 0,03. Litt. a. c. 0,025—0,03. ЄϹѠ. V. 4 lig. μ-ν. Interv. c. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat

c. s. II p.

Ἄνθεις Ὠκτ-
αβίῳ τῷ γλυ-
κυτάτῳ ἀν-
δρὶ μνίας χά-
ριν ❦
vacat

---

390 ΜΘ 774. Tabula rectiangula marmoris albi et paulum rosei, a. 0,345, l. 0,29, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,025, φεῖ 0,045, ψεῖ 0,035. ΑΕΟϹ. Ligg. Interv. c. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p.

ἐνθάδε κεῖμε
Ἀφροδείτη
Δημητρίου
Νεικομήδισσα.
μνείας χάριν
ἐπέγραψε Δη-
μόκριτος.

391 ΜΘ 794. Tabula marmoris leucophaei, cuius anguli superior sinister et inferior dexter desunt, in partes duas inter se contiguas fracta et ornata anaglypho repraesentanti duos fabros ferrarios chitonibus brevibus vestitos et incudem inter se positam tundentes, a. 0,915, l. 0,575, cr. 0,14. Litt. a. c. 0,015. ΑΕϹW. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,008, vv. 2—3 c. 0,001. Tit. subter anaglyphum dispositus est. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II p. Αἴλιος ᵛ Ἀχιλλεὺς ὁ κὲ Αὐξάνιος Αἰλίῳ
Ἀχιλλῖ τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ
μνείας χάριν.

---

392 ΜΘ 777. Tabula rectiangula marmoris albi superne mutila, a. max. 0,37, l. 0,31, cr. c. 0,06. Litt. a. c. 0,03. ΑΕϹΩ. V. 4 lig. η-τ. Interv. c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Μάρκελλ-
ος ᵛ καὶ Μαρ-
κίων Ἀρετ-
ῇ τῇ μητρὶ
μνῆς χάριν.

---

393 ΜΘ 775. Tabula marmoris albi undique praeter tergum et partem parvam lateris superioris mutila, a. max. 0,25, l. max. 0,20, cr. 0,025. Litt. a. c. 0,02—0,025. Α◇Ϲ. Ligg. Interv. vv. 1—5 c. 0,01, vv. 5—6 c. 0,006. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Ὀνησιμ̣ ¹⁻²
Ἀπολλω-
νίᾳ τῇ ἰ-
δίᾳ μητρὶ
μνείας χά-
ριν.

---

394 ΜΘ 788. Tabula marmoris albi cuius angulus superior dexter recisus est, in partes duas inter se contiguas fracta, a. c. 0,39, l. 0,22, cr. 0,023. Litt. a. c. 0,025. ΑΕ◇Ϲ. V. 4 lig. μ-ν-ε. Interv. c. 0,008. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat

c. s. II p. Ποθοῦ[με]-
νος τοῖς
πενθε-
ροῖς μνεί-
ας χάριν.
℘
vacat

---

395 ΜΘ 791. Frustum tabulae marmoris subnigri a. max. 0,15, l. max. 0,14, cr. 0,015. Litt. a. vv. 1—2 0,028, v. 3 0,026, v. 4 0,024. ΑϹω. Interv. vv. 1—2 c. 0,01, vv. 2—4 c. 0,004. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. – – – – – λ̣ος – – –
– – – ι l ῳ · Παυ̣ – –
– – – τ̣ῷ πατ̣[ρὶ – –]
[μνή]μ̣η̣ς χ[άριν].

In parte posteriore exaratus est tit. serioris aetatis Byzantinae. Servati sunt nonnisi quattuor versus cum paucis litteris.

---

396 ΜΘ 779. Tabula rectiangula marmoris leucophaei infra et ab angulo dextro superiore mutila, a. max. 0,43, l. 0,305, cr. 0,055. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,05, φεῖ 0,08, vv. 4—5 c. 0,025—0,03, v. 6 c. 0,025. ΑΕϹω. V. 5 lig. ν-η. Interv. vv. 1—3 c. 0,015, v. 4—5 c. 0,01—0,015, vv. 5—6 c. 0,004. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Κοπρία,
Ἀλέξανδ-
ρος Συνφ-
όρῳ τῷ πα-
τρὶ μνήμη[ς]
χάριν.

V. 1 Cf. ad nr. 387, v. 1.

---

397 ΜΘ 790. Tabula marmoris albi in partes quinque contiguas fracta, a. max. 0,63, l. 0,25, cr. 0,03. Litt. a. 0,012—0,02. ΑΕΟϹω. Interv. 0,003—0,009. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. IV vel postea κοιμητή̣ρ̣ι̣ο̣ν̣ Εὐ̣τ̣υ̣-
χίου διδασκάλου Χρη-
στιανοῦ {Χρηστειανοῦ}
νεοφωτείστου, ὅπου
μ̣ή̣ τις ἕταιρος τολμήσῃ
ἀνύξας ἄλλο σκήνω-
μα ἀποθῆτε (!)· ὁ γὰρ
τοῦτο τολμήσας οὐ-

κ ἀγνοεῖ τὸν ἐπικεί-
μενον αὐτῷ κίνδυ-
νον. *vacat*

V. 5 in. IIIITIC lap. Litt. interpretatus est Kla. In medio v. i. e. ἕτερος. 7—11 De hac formula minaci vide L. Robert, Hellenica XI—XII 1960, 398—410.

---

398 ΜΘ 782. Frustum tabulae marmoris albi, in cuius parte summa vestigium cymatii exstat, a. max. c. 0,15, l. max. 0,15, cr. 0,03. Litt. a. v. 1 0,025—0,03, vv. 2—3 c. 0,02. ΑΕϹω. Interv. c. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

cymatium

s. IV p. vel postea [μημ]όριων̣ – – – –
– – – κ̣ὲ Σαμ' – – –
[ἐνθά]δ̣ε κῖτε Φ – –
– – –

V. 2 Cf. nr. 352, vv. 2—3.

---

399 In ea parte fori Βαρδαρίου quae inter septentriones et occidentem spectat inventa, nunc ΜΘ 2437. Tabula rectiangula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti tres figuras: feminam chitone et himatio indutam, in sellula cum pulvino insidentem, ad dextram spectantem, mentum dextra tenentem; iuvenem adversum himatio vestitum; virum adversum togatum. Capita omnia mutila sunt. A. 0,445, l. 0,71, cr. 0,105—0,17. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,02. ΑΕΣ. Interv. 0,003. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I p. Οὐολκακία Παμφίλα Οὐολκάκιε Νίγ[ε]ρ χαῖρε. Οὐολκάκιος
ὀδυρομένη τὸ τέκνον. χαῖρε καὶ σύ, τίς ποτ' εἶ. Φιλότιμος.

---

400 In pariete templi Turcici, *Hamca Bey Cami*, inaedificata et a. 1930 inventa, nunc ΜΘ 1206. Stela marmoris albi acroteriis tribus et aëtomate exsculptis instructa. Intra aëtoma sunt orbis et utrimquesecus folia. Stela anaglyphis duobus ornata est. Margo uterque anaglyphi superioris columnam Corinthiacam praebet. Quo in anaglypho repraesentantur duae protomae, viri barbati et feminae. In anaglypho inferiore repraesentantur arbor, servus nudus aliquantum ad dextram versus, manibus ambabus nescioquid subgrande tenens; homo adversus pallio vestitus, humero dextro et thorace nudatis, dextra porrecta. Parti superiori stelae tres clavi infixi sunt. A. 0,93, l. 0,58, cr. 0,14. Tit. a sinistra anaglyphi inferioris exaratus est. Litt. a. c. 0,025. ΑƐΜΟϹ. Interv. vv. 1—6 0,01, vv. 6—7 0,005. Exscripsi. *Ect.*

c. s. II p. Ἑρμᾶς
καὶ Τέρ-
τυλλος
τῇ ἰδίᾳ
μητρὶ
μνή-
μης
χάριν.

Nomen matris deest.

---

401 Ad ecclesiam S. Menae in pariete aulae inaedificata, nunc ΑΓ 109. Tabula marmoris leucophaei, cuius margines paulum mutili sunt, ornata anaglypho repraesentanti protomam iuvenis chitone et himatio induti, a. 0,37, l. 0,35, cr. 0,075. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. v. 1 0,015—0,02, v. 2 0,01—0,015, φεῖ 0,022. ΑΕΟΣW. V. 2 ligg. Interv. 0,005—0,01. Ed. litt. minusc. P. N. Papageorgiu in ephemeride Φάρος τῆς Θεσσαλονίκης, 18 Aug. a. 1901, 2, 2 (A. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 308, 8). Tafrali, *Thess.*, 35, praebet phot. lapidis anaglyphum et v. 1 tit. exhibentem. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. Βότρυς κὲ Στάχυς Εὐτυχι-
ανῷ τῷ ἀδελφῷ μνείας χάριν.

---

402 A. 1898 in reparando aedificio, quod tunc temporis *Protestantisches Gemeindehaus* dicebatur, sito ad viam quae eo tempore *Tophanéstrasse* appellabatur, nunc via Περικλέους, inventa, deinde sub fenestra ad sinistram portae in pariete externo eiusdem domus inaedificata ubi a. 1938 vidi. Tabula rectiangula marmoris albi infra paulum mutila et ornata anaglypho repraesentanti: feminam chitone et pallio quod et caput eius operit vestitam, in sellula cum pulvino insidentem et ad dextram spec-

tantem; pone genua feminae servulam ad sinistram spectantem et cistulam tenentem; hominem adversum chitone et himatio indutum; equitem chitone, chlamyde fluitante, calceis vestitum ad sinistram equitantem; servulum cum chitone ad sinistram spectantem. A. max. 0,56, l. per v. 1 tit. 0,61. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. vv. 1—2 0,025, v. 3 0,02. ΑΕΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. c. 0,007. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 305, 1. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1964, 401. Exstant in academia schedae Struckianae cum phot. praeclara. Lap. contuli. *Phot.*

s. I p. Χαιρέας ' Ἑρμογένους ' καὶ ' Μελεῖς
Βιλκέως ' Ἑρμογένῃ ' τῷ ὑῷ ' τὸ μνῆ-
μα ' καὶ ἀτοῖς ' ζῶντες ', ἥρως.

---

403 In reficienda ecclesia S. Sophiae incendio urbis a. 1890 partim deleta *'im Fußboden der Apsis'* inventus, nunc deperditus. Lapis *('Stein')* de quo nihil constat. Probabiliter tabula fuit. Litt. ΑΕΘΝΟϹω. Edd. sine mensuris J. H. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 365, litt. maiusc. et minusc., et lap. et tit. delineatos A. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 19, 1891, παράρτ. 1891, 28 (Th. Uspenskij, *Bull. Inst. arch. russe de Constantinople* IV, pars 3, 1899, 126—28; V. Beschevliev, *Annuaire du Musée national archéologique Plovdiv* 2, 1950, 64, 5). Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1951, 135; L. Robert, Hellenica 13, 1965, 221.

— — —

21 mens. Novembris a. 535 p. c. 2 Δ, θ(εο)ῦ δὲ κελεύσι ἀνεπαύσα[το]
[ἡ] γνησιωτάτη καὶ πολυπόθ[ητος]
1—2 ΜΟΝ θυγάτηρ 'Ιωάννα οὖσα πα[ρθ(ένος)]
2—3 Νοεμβρίου κα', ἡ(μέρα) δ', ἰνδ. ιδ'
[ὑπ(άτου)] Φλ. Βιλισαρίου τοῦ μεγαλοπ(ρεπεστάτου).
vacat

V. 1 ΔΘΥΔΕΚΕΛΕΥϹΙΑΝΕΠΑΥϹΑ J. H. Mordtmann qui legit . . . θ(εο)ῦ δὲ κελεύσι ἀνεπαύσα[το . . . ., ΔΘΥΔΕΚΕΛΕΥϹΙΑΝΕΠΑΥϹΑ A. Mordtmann qui legit . . . θεοῦ δὲ κελεύσι ἀνεπαύσα[το ἡ], ΘΥΔΕΚΕΛΕΥϹΙΑΝΕΠΑΥϹΑΤΟΕΝΧΩ Uspenskij supplementis non indicatis || 2 ΓΝΗϹΙΩΤΑΤ'-'ΚΑΙΠΟΛΥΠΟΘ J. H. Mordtmann qui legit . . . . γνησιωτάτη καὶ πολυποθήτ[ω, ¯ΝΗϹΙΩΤΑΤΙ' ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΟΘ/// A. Mordtmann qui legit γ]νησιωτάτη καὶ πολυπόθ[ητος], ΓΝΗϹΙΩΤΑΤΗΚΑΙΠΟΛΥΠΟΘΗΤΟϹ Uspenskij supplementis non indicatis. De adiectivo γνήσιος in titt., praesertim sepulcralibus, usurpato vide L. Robert, Hellenica 13, 1965, 218—22 || 3 ꞁΙΟΝΘΥΓΑΤΗΡΙΩΑΝΝΑΟΥϹΑΠ/ J. H. Mordtmann qui legit . . . . θυγάτηρ 'Ιωάννα οὖσα πα . . . ., ΜΟΝΘΥΓΑΤΗΡΙΩΑΝΝΑΟΥϹΑΠΑ A. Mordtmann qui legit [μ]ον[ο]θυγάτηρ 'Ιωάννα οὖσα πα[τρός], ΜΟΝ ΘΥΓΑΤΗΡΙΩΑΝΝΑΟΥϹΑΠΑΡΘΕΝΟϹ Uspenskij supplemento in fine, quod plures litt. postulat quam spatio convenit, non indicato. Fortasse in initio [ἡ]μõν supplendum est || 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΛΙΙΔΙΝΔs ΙΔ J. H. Mordtmann qui legit Νοεμβρίου κα' ἡ(μέρα) δ ἰνδ. ιδ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΙ·ΙΔΙΝΔS ΙΔ A. Mordtmann qui legit ν Νοεμβρίου ΚΑ' ἡμ[έρα] δ' ἰνδ. ιδ', ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑ Ἡ Δ ΙΝΔ · S ΙΔ Uspenskij || 5 Initium v. supplevi. ΦΛs ΒΙΛΙϹΑΡΙΟΥΤΟΥΜΕΓΑΛΟΓ J. H. Mordtmann qui legit Φλ. Βιλισαρίου τοῦ μεγαλοπ[ρ](επεστάτου), ΦΛS ΒΙΛΙϹΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟ ! A. Mordtmann qui legit Φλ[αβίου] Β[ε]λισαρίου τοῦ μεγάλου . . ., ΦΛS ΒΙΛΙϹΑ ΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΓΡΕΠΕΤS Uspenskij supplementis non indicatis || Nota interv. maius inter vv. 4 et 5. Cf. nr. *804.

Argumenta A. Mordtmannii, qui credidit Ioannam eandem esse atque Ioanninam filiam Belisarii, nihili sunt.

---

404 In balneis Romanis sitis prope ecclesiam S. Sophiae inventa, nunc ΜΘ 927. Pars superior tabulae rectiangulae marmoris leucophaei, cuius margines servati omnes mutili sunt, a. max. 0,26, l. 0,37, cr. 0,075. Litt. a. c. 0,04. ΑΕΜΟϹω. Interv. vv. 1—2 0,008—0,015, vv. 2—3 0,005—0,01, vv. 3—4 0,01—0,02. Exscripsi *ect.* et *phot.*

\+ \+ \+
s. IV p. vel postea \+ κυμιτήριον

Πρέτου(!) καὶ ᾽Αλεξά-
· δ · ρας καὶ ᾽Ανδρέα
τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.

V. 2 in. I. e. Πέτρου || 2—3 I. e. ᾽Αλεξάνδρας. Vide K. Dieterich, *Untersuchungen zur Geschichte der griech. Sprache* (1898) pag. 112.

405 Ad viam Φιλίππου inventa, nunc ΜΘ 830. Tabula rectiangula marmoris albi a. 0,195, l. 0,25, cr. 0,04. Litt. a. v. 1 0,015—0,02, φεῖ 0,025, v. 2 c. 0,015, ρῶ 0,02, vv. 3—4 c. 0,02, v. 5 c. 0,012, v. 6 0,015—0,02. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—4 c. 0,01, vv. 4—6 c. 0,006. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I p.
Φέρουσα ῾Ιλά-
ρῳ · τῷ πάτρω-
νι καὶ ἀνδρὶ
καὶ ἁτῇ ζῶ-
σα
τὸ μνῆμα.

406 A. 1912 in reficienda ecclesia τοῦ ᾽Αχειροποιήτου inventa, nunc deperdita. Tabula marmoris albi undique mutila, a. max. 0,41, l. max. 0,48, cr. deest. Litt. a. 0,065. ЄC. Interv. 0,025. Edd. ex schedis et ect. a Dreyfusio confectis et ex apographo Gougoussis Thessalonicensis litt. minusc. Avezou et Picard, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 360, 4, qui tamen specimen litteraturae praebent.

s. IV p. vel postea
[ἐνθάδε ἀναπαύετ]αι ἐκ ζωῆ[ς – – –]
– – – – – – κὲ ἡ σύμβιος – – – – – – – – – – –
– – – – – – ᾽Αντωνία ἡ – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – κατὰ νοῦν / – – – – – – – – –
– – –

V. 1 Suppleverunt edd.

407—409 Lapides quos mens. April. a. 1938 inter rudera ecclesiae S. Demetrii vidi.

407 Quondam intra ecclesiam pavimento iuxta primam columnam occidentalem in apside sinistra inserta. Tabula marmoris albi undique praeter partem posticam mutila, a. prist. 1,52, nunc 0,27, l. prist. supra 0,72 et infra 0,42, l. max, nunc 0,26, c̣r. c. 0,025. Litt. a. 0,02—0,03. ΑЄΜCω. V. 2 lig. π-ο. Interv. c. 0,002. Edd. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.* 24, *Jan.—Jun.* 1894, 204, 10, ex schedis Germainianis (Dem. 593, 720), et Papageorgiu, *Byz. Zeit.* 17, 1908, 340. Lap. contuli. *Phot.*

c. mens. Oct. a. 191 p.
Αἰλία Σωσειπά-
τρα Πο · Ạἰλείῳ ᾽Ο-
λ̣ύνπῳ τ̣ῷ ἀν-
δρεὶ καὶ αὐ̣τῇ ζῶ-
σα, ἔτους θλ⟨τ⟩, μη-
{μη}νὸς Δίου ἐνάτῃ.

Litterae lineis subductis insignitae post tempora Papageorgiu defractae sunt || V. 1 Sic Pap., ΑΙΛΛCω CЄΓΑ Germ. || 2 Sic Pap., ΤΡΑΠΑΙΛЄωΟ Germ. || 3 Sic Pap., ΝΥΝΠωΤωΑΝ Germ. || 4—6 Sic Pap. et Germ.

In v. 5 et Pap. et Germ. CΑЄΤΟΥCΘΛΜΗ legerunt. Adfirmat Pap. (loc. cit., not. 1) annum a Macedonia in formam provinciae redacta numerandum esse. Sed ita annus a. 109 a. esset et cum nominibus propriis (ne quid de formis litt. dicam) omnino non conveniret. Haud dubie quadratarius, qui syllabam priorem vocis μηνός bis insculpsit, numerum anni imperfectum exaravit. Nomen gentilicium vv. 1 et 2 docet tit. non ante partem alteram s. II p. ponendum esse.

408 ΜΘ 2678. Tabula marmoris albi a sinistra et infra recisa et ab angulo superiore dextro mutila, ornata anaglypho artis infimae repraesentanti Equitem Thracem, a. 0,445, l. max. 0,33, cr. 0,11. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,015—0,025. ΑΔΕ. V. 2 lig. ν-η-μ. Interv. vv. 1—2 0,02—0,025, vv. 2—3 c. 0,004. Exscripsi. *Ect.*, *Phot.*

s. II vel III p.
᾽Ạμεια ^vv^ τῷ̣ εἰδίῳ̣ ὑ-
ῷ̣ Βάλεντι ʹ μνήμη⟨ς⟩
χ̣ά̣ρειν ʹ

V. 1 Fortasse nomen femininum ᾽Αμμία intellegendum est || 2 fin. Litt. σίγμα deest.

409 ΜΘ 2673. Pars superior dextra tabulae marmoris albi undique praeter latera superius et posticum mutila, a. max. 0,21, l. max. 0,54, cr. 0,085. Litt. a. v. 1 c. 0,033, v. 2 0,03, v. 3 0,028. ΑΟΣΩ. Ligg. permultae. Interv. 0,013. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. [Ζ]ώσιμος Ποντίου
[῾Ρο]ύ̣λ̣λου πραγματευτὴς
[. ͨ. ⁴ . τῇ ἑα]υ̣τ̣οῦ γυνεκὶ
– – –

410—411 Lapides ad viam Μεγάλου Ἀλεξάνδρου inventi.

410 ΜΘ 823. Marmor leucophaeum supra et infra mutilum, a. max. 0,31, l. 0,47, cr. 0,12. Litt. a. vv. 1—4 c. 0,025, v. 1 οὖ c. 0,012, v. 5 c. 0,02. ΑⅭ. Ligg. Interv. c. 0,01—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. [Παρ]ᾳ̣μο̣νος Νεικά̣νορος
[Ε]ὐ̣τυχίδι τῇ γυναικὶ
κ̣αὶ Παραμόνᾳ τῇ θυ-
γ̣ᾳ̣τρὶ καὶ ἑαυτῷ ζῶν
μνήμης ᵛᵛ χάριν.

Vv. 1 et 3 Nomina in Macedonia frequentia. Vide Hoffmann, 176, Russu, 204, tit. Delphicum *F.D.* III 4, 16: Παραμόνῳ Παραμό[νου] Μακεδόνι, s. III a.

411 ΜΘ 822. Pars inferior sinistra tabulae marmoris leucophaei, cuius margo sinister cymatio et regulis instructus est. In v. 5 per medium lap. foramen perforatum est. A. max. 0,44, l. max. 0,30, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,025—0,03. ΑΛΕΜ◇ΣΩ. Ligg. Interv. 0,01—0,02. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. III p. ΙΝ◇ιι_∧_ – – –
ἔθηκα ἐμαυτ̣[ῷ – – – – – – – – – – καὶ]
τῇ συνκαμο[ύσῃ ἐμοὶ γυναικὶ ? Ζω]-
σίμῃ. ταῦτα φ – – – – – – – – – – – –
ΕΙΣ . ΙΔΑΝ◇Ι – – – – – – – – – – – – –
σθα̣ι̣ {Ν} ὑμεῖν – – – – – – – – – – – – –
καὶ Αὐρ· Δημ̣ή[τριος – – – – – – – – – –]
ἐὰν δέ τις ἕ̣[τερος – – – – – – – – – – κα]-
ταθῆται, δώ[σει – – – – – – – – – – – – –]

Vv. 7—9 in rasura exstant.

412 In ecclesia τοῦ Προφήτου Ἡλία inventa, nunc ΜΘ 915. Stela marmoris leucophaei ornata anaglypho repraesentanti puellam chitone et himatio indutam, dextra demissa pateram, sinistra paulum sublata facem(?) tenentem. Partes media et inferior marginis dextri mutilae, latus inferius defractum. A. max. 0,56, l. 0,245, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,023. ΑⅭ. Ligg. Interv. 0,011—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Τατιανὸ[ς]
Τατιανῇ
τῇ θυγατ[ρὶ]
μνείας χ[ά]-
ριν.
vacat

413 A. 1952 in terra effodienda pone Τέταρτον Δημοτικὸν Σχολεῖον a discipulis inventa, nunc ΜΘ 2221. Tabula marmoris albi ornata intra spatium excavatum anaglypho repraesentanti protomam feminae vestitae et stolatae, a. 0,43, l. 0,345, cr. 0,115. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,01—0,015. ΑΕⅭ. Ligg. Interv. 0,01. Edita in actis Thessalonicae diurnis Τὸ Φῶς, 19 Nov. a. 1952, 2, cum phot. Cf. *BCH* 78, 1954, 138, 3*e*. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Εὔτυχος · ῾Οπλίδι · τῇ γυ-
ναικὶ · μνήμης · χάριν ·

414 et **415** Lapides in domo Turcica ad viam Μερόπης inventi.

414 ΜΘ 913. Tabula rectiangula marmoris albi, cuius anguli superiores desunt, ornata anaglypho repraesentanti quattuor figuras adversas: feminam stolatam et velatam, in sella insidentem, pedibus scabello impositis; iuvenem togatum; puellam chitone et himatio indutam; virum togatum. A. 0,36, l. 0,465, cr. 0,045. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. c. 0,01, κάππα 0,02, χεῖ 0,015. ΑЄϹΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,005—0,01, vv. 2—3 c. 0,005. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Κ ∼ Ποπίλλιος Ἵλαρος καὶ Ἀρτεμὼ Γαλη-
νὸν καὶ ῾Ιλαρίαν τὰ ἑαυτῶν τέκνα μνή-
μης Χ χάριν.

415 ΜΘ 910. Tabula marmoris leucophaei ornata anaglypho protomam iuvenis repraesentanti. Margines superior et inferior mutili sunt. A. 0,37, l. 0,315, cr. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,015, v. 4 0,01. ΑΕϹΩ. In litteris

color ruber restat. Ligg. permultae. Interv. c. 0,004. Contuli *ect.* et *phot.*

s. III p. Αὐρηλία Ἑρμιόνη τῷ κλυ-
κυτάτῳ (!) τέκνῳ Μάρκῳ ꟿ
. . Νίῳ Σερ ι ι l ꟿ ίῳ μνείας χά-
ριν.

V. 1 De cognomine vide ad nr. *818, v. 1 || 3 Lectio perdifficillima.

---

416 A. 1932 in domo privata prope arcum Galerii ad viam Κωνσταντίνου Παλαιολόγου inventa, nunc ΜΘ 1218. Tabula parva marmoris albi infra et a dextra mutila, a. max. 0,455, l. max. 0,285, cr. c. 0,06. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 0,025, φεῖ 0,04, vv. 3—7 0,02. ΑΕΕΞΣΩ. Interv. c. 0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Ἀντίγονος
Ἀλεξάνδρου
Θεοφίλῳ · τῷ
υἱῷ ζήσαντι
ἔτη · ιζ · καὶ εὐ-
σεβήσαντι ·
τοὺς γονεῖς.

---

417 In terra effodienda prope arcum Galerii c. a. 1835 inventa, deinde per consulem Gallicum, M. Ed. Guys, Parisios missa, ubi nunc in *Musée du Louvre* asservatur (cat. marmorum num. 1434). Tabula parva, a. 0,475, l. 0,35, cr. 0,045. Litt. a. vv. 1—4 0,03—0,035, vv. 5—6 0,03. ΑϹϹΩ. Interv. vv. 1—5 c. 0,007, vv. 5—6 c. 0,012. Edd. Zachariä, *Reise in den Orient*, 1840, 199; Clarac, *Musée* II, pars altera, 1841, 1191, 232 *G* et tab. xc, num. 145; Texier, *Description de l'Asie mineure* III 1849, 56; Froehner, *Inscr. grecques*, 1865, 296, 243 (Dem. 479, 446). Contuli *ect.*

s. I/II p. Λευκίῳ Ποππίῳ
Αὔκτῳ ᵛ ἐτῶν ιθ'
Λεύκιος Πόππιος
Κίμβρος ᵛ καὶ Ποπ-
πία Καλλιτύχη
οἱ γονεῖς.

Nota formas insolitas litt. εἶ et σίγμα.

418 Prope arcum Galerii inventa, nunc ΜΘ 2236. Stela marmoris leucophaei supra aëtomate, infra dente nunc mutilis instructa, secundum in usum vocata ut per altitudinem lapidis tit. alterum reciperet. A. (l. pristina) 0,39, l. max. (a. pristina) c. 0,60, cr. 0,085. Litt. a. c. 0,015. ΑΕΣΩ. Interv. c. 0,01. Cf. *BCH* 78, 1954, 138, 3, *b*. Contuli *ect.* et *phot.*

s. I p. Γν · Ἰούλιος · Ἀρτεμᾶς
καὶ Ἰουλία Δύναμις
Φιλομούσῳ τῷ πατρὶ
καὶ Θυμέλῃ τῇ μητρὶ
τὸ μνῆμα.

Vv. 3—4 Nomina propria res scaenicas redolent.

---

419 In Schola Ἀρρένων prope Hippodromum antiquum inventa, nunc ΜΘ 914. Stela marmoris cani, cuius margines omnes mutili sunt, supra cymatio instructa. Sub cymatio intra spatium excavatum, cuius pars superior in formam arcus redacta est, anaglyphum repraesentans puellam chitone tenui indutam, dextra demissa digitum ad canem sedentem extendentem, sinistra paulum sublata malum(?) tenentem. A. c. 0,44, l. max. 0,21, cr. max. 0,085. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,015. ΑΓ. Ligg. permultae. Interv. 0,003—0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Ῥηγίνα Ἀρ-
τέμινι(!) τῷ τέ-
κνῳ μνεία-
ς χά ᵛᵛ ριν.

---

420 In domo Graeca iuxta vetus Consulatum Graecum visa, nunc deperdita. Stela, ut videtur, anaglypho equitem (Thracem?) repraesentanti et supra aëtomate ornata. '*Longueur*' 0,60, '*largeur*' 0,40. Tit. intra spatium sub anaglypho excavatum scriptus est. Litt. ΑЄϹΩ. Ex schedis ab Hadji-Thoma confectis ed. Duch. 51, 81 (Dem. 507, 537).

s. II vel III p. – – – ΙΥ . . . ΜΑΔ – 6—7 – Ρ . ΝΙ
[– – Ν]εικαῖο[ι οἱ] ἀδελφοὶ
– – – νι τῷ ἀδελφ[ῷ]
μνίας χάριν.

---

421 A. 1869 ab ed. visa '*déposée dans la cave d'une maison du quartier grec*', nunc deperdita. Tabula

rectiangula marmorea ornata anaglypho repraesentanti *'trois personnages drapés et debout, une petite fille debout; une femme assise, dont la tête manque'*. A. 0,73, l. 0,57, cr. 0,10. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. litt. maiusc. Vidal-Lablache, *Rev. arch., nouv. sér.*, 20 *Jul.—Déc.* 1869, 64, 6 (Dem. 497, 496).

s. I vel II p. Ἑλλανί⟨κ⟩α Ἀντιγόνου Φίλωνι τῷ υἱῷ καὶ
Ἀντίγονος Ἑλλα⟨ν⟩ί⟨κ⟩ας Φίλωνι · τῷ
ἀδελφῷ καὶ ἑαυτοῖς · ζῶσιν.

V. 1 ΕΛΛΑΝΙΧΑ ed. || 2 ΕΛΛΑΧΙΧΑΣ ed.

Ἑλλανίκα est forma plena nominis Macedonici feminini Λανίκα (Hoffmann, 220, et Russu, 197). Vide Curt. Ruf. VIII 1. 21, ubi soror Cliti Nigri (Berve, *Das Alexanderreich* II 1926, 231, num. 462) *Hellanice* nominata est. Non recte Hedicke emendationem *et Lanice* protulit et Hoffmann, 246, Λανίκα e Λαονίκα deduxit. Cf. nomen Macedonicum masculinum Ἑλλάνικος (Hoffmann, 195, et Russu, 185). Satyrus in libro *De Demis Alexandrinorum*, fr. 1, col. ii (E. G. Turner, *Oxyrhynchus Papyri* 27, 1962, 121) uxorem Carani, conditoris regni Macedonum, Λαν[ίκη] denominat.

422 Thessalonicae ad forum piscatorium, *Psaratiká* quod dicebant, visum, nunc deperditum. Fragmentum. *'Longueur* 0,55, *largeur* 0,20'. Litt. ΑЄϹΩ. Ex schedis ab Hadji-Thoma confectis ed. Duch. 55, 93 (Dem. 509, 546).

c. s. II p. Α c. 2—3 ΤΙϹ . c. 5 . Διοσ⟨κ⟩ορίδῃ τῷ ἀνδρὶ
κὲ ἁτῇ . . . . . c. 12 . . . . . ΝΙΩϹ χέρε[τε]
[v v παροδῖτε. χε͂]ρ[ε κ]ὲ σύ, τίς ποτ' ἶ.

V. 1 ΔΙΟϹΟΡΙΔΗ Hadji-Thoma || 2 fin. ΧЄΙЄ . . Hadji-Thoma.

423—*441 Lapides sepulcrales alicubi in urbe inventi.

423 Tabula rectiangula marmorea nunc in Archaeologico Museo asservata, ornata intra spatium excavatum rectiangulum anaglypho repraesentanti feminam tunica et himatio longo indutam, in sedecula cum pulvino insidentem, ad dextram spectantem ad servulam manibus ambabus cistam tenentem. Tit. sub anaglypho exaratus est. A. 0,44, l. 0,32, cr. c. 0,15. Litt. a. 0,012. ΑΕΣ. Interv. 0,006. Ed. sine mensuris Papadopulu, Ἀρχ. Δελτ. 17, 1961/62, Χρονικά 209, 3, cum phot. tab. 232, ε'. Contuli *phot.*

c. init. s. I p. Τορπιλία Ἐλπὶς χαῖρε ·
χαῖρε καὶ σύ, τίς ποτε εἶ.

Vix recte adfirmat ed.: 'Τὸ ἀνάγλυφον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑστέρους ἑλληνιστικοὺς χρόνους'.

424 Thessalonicae vidit Papageorgiu, qui tamen nihil de origine lapidis dicit. Stela, nunc deperdita, cuius angulus sinister inferior deerat, ornata anaglypho repraesentanti virum himatio, feminam chitone ad pedes pertinenti et amictu cincta vestitos, ambo stantes et adversos. A. 0,83, l. 0,38, cr. 0,11. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. ΑΔΞΣΩ. Exstant in academia schedae a Papageorgiu 1 Iun. a. 1884 missae (pag. 5, num. 7), quae apographum accuratissimum tit. et descriptionem lapidis et anaglyphi praebent.

c. s. II p. Κρητικῷ Διογέ-
νους ❦ Ἑρεννία · Βε-
ρονίκη τῷ ἰδίῳ ἀν-
δρὶ καὶ αὑτῇ ζῶσ[α].

Civis Romana peregrino nupsit. Herennii saepius Thessalonicae inveniuntur.

425 Auctor est Reinach lap. Thessalonicae inventum esse; eum vidit Papageorgiu in urbe apud Turcum rerum antiquarum venditorem. Lapis nunc Parisiis in sylloge *Froehner* asservatur. Tabula marmorea ornata intra spatium excavatum anaglypho repraesentanti manus duas, palmis adversis, a. 0,24, l. 0,22, cr. 0,05. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,012. ΑЄΜϹΩ. Interv. c. 0,004. Edd. S. Reinach, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 7, *Jan.—Jun.* 1886, 149, qui usus est ect. a consule Gallico, M. de Sainte-Marie, confecto (Dem. 545, 627); Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 91, 5; L. Robert, *Collection Froehner* I 1936, 54, 45, cum phot. tab. XX. Contuli phot. Robertii.

s. II p. Ἐλπὶς Διονυσίῳ
τῷ ἀνδρὶ μνή-
μης χάριν.

426 In urbe ab ed. visa, nunc deperdita. '*Kleine, dünne Steinplatte*'. Litt. lunatae. ΑЄⅯϹѠΩ. Sub vv. tit. lineae incisae sunt. Ed. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 366.

s. II p.
Διονύσις Δι-
ᵛ ονυσίῳ τῷ
ᵛ τέκνῳ μνί-
ας χάριν · καὶ
ἑαυτῷ ζῶν.

---

427 In urbe inventa, nunc deperdita. Urna parva marmorea. Ed. sine mensuris et cum litt. minusc. Papageorgiu in ephemeride Φάρος τῆς Θεσσαλονίκης, 18 Aug. a. 1901, 2, 1 (Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 308, 7).

c. s. II p.
Ἑρμῆς Ἐλπίδι τῇ ἰ-
δίᾳ γυναικὶ μνήμ-
ης χάριν.

---

428 In urbe 12 Ian. a. 1894 ab ed. inventa, nunc deperdita. Tabula. a. 0,43, l. 0,66, cr. 0,05. Litt. ΑΕЄ⊏. Tit. intra partem superiorem tabulae ansatae dispositus est. Ed. Papageorgiu, *Unedierte Inschriften von Mytilene*, 1900, 25, 105, cum delineatione lap. et tit. tab. VII (Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 55, 211).

c. s. II p.
Ἀμφιπόλει Κόλλυ|τος ἀδελφῇ τοῦτ' ἐ|πόησεν
μνῆμα | καταφθιμένῃ || μνημοσύνης ἕνεκεν.

V. 1 Cf. nr. 341, vv. 1—2, et nr. *899, v. 1.

---

429 In urbe inventa ('*trouvée à Salonique*') et per consulem Gallicum M. de Saint-Sauveur missa Parisios ad *Musée du Louvre*, ubi nunc est (cat. marmorum num. 93). Tabula marmorea, supra et infra mutila, ornata anaglypho, cuius pars summa deest, repraesentanti Equitem Thracem, a. max. 0,40, l. 0,385, cr. 0,065. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. v. 1 0,015, v. 2 0,025. ΑΕ◇⊏. Ligg. permultae et multiplices. Interv. c. 0,005. Edd. Clarac, *Musée* II, pars altera, 1841, 1237, 252 A, et tab. XC, num. 150; Froehner, *Inscr. gr.*, 1865, 285, 216 (Dem. 511, 556). Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p.
Ἀμύνανδρος τῷ εἰδίῳ τέ-
κ̣ν̣ῳ̣ ΛΝ/ ΕΔ◇ΝW μνεία̣ς̣
[χάριν].

V. 2 Ι/ΝΙWΛ Ν/ΕΔ◇ΝWΜΝΕ lap., ΚΝWΛΑΚΕΔ◇ΝΑ Clarac, quae lectio cum ect. et phot. omnino non congruit. Μακεδόνῳ Froehner. Equidem nomen interpretari nequeo. Vestigia lectionem Α̣Ν̣Κ̣Ε̣Δ◇ΝW postulant.

---

430 In urbe ad fontem quendam visa, nunc deperdita. Stela ornata anaglyphis duobus repraesentantibus supra protomam et infra equitem (Thracem?). Tit. sub anaglypho inferiore exaratus fuisse videtur. Litt. ΑΕΞΣƷΩ. Edd. Leake, *Northern Greece* III 1835, tab. XXVII, num. 133 (Boeckh, CIG 1944*f*, qui et schedis Prokeschii formas litt. accuratius exhibentibus usus est; Dem. 501, 513) et, ut videtur, Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1375.

c. s. I p.
Γ ❦ Πετρώνιος
Μάξιμος Γ · Πετρω-
νίῳ Κρήσκεντι
ἥρωι.

V. 1 Folium solus indicat Le Bas-Foucart || 2 Notam interpunctionis omisit Boeckh || 2 fin. ΠΕΓΡΩ Leake.

---

431 In domo privata ab ed. visa, nunc deperdita. Tabula parva ('*petite plaque, analogue à celles qui ferment les* loculi *dans les Catacombes*'). Litt. ΑΕΣΩ, '*caractères d'assez haute époque*'. A dextra tituli insculptus est ramus palmae. Ed. Heuzey, *Mission arch.*, 1876, 282, 119 (Dem. 447, 392).

c. s. II p.
Ἀπολλώνιος
Ἀπολλωνίου
π̣ρεσβύτερος.

Tit. Christianus. V. 3 in. ΤΡΕΣ Heuzey.

---

432 In urbe, ut videtur, inventa et a. 1899 per Riza Paşa Constantinopolim missa, ubi nunc in Museo asservatur (cat. sculptt. num. 1007). Tabula marmoris albi ornata intra spatium excavatum anaglypho repraesentanti protomam feminae. Anguli sinistri lapidis mutili sunt. A. 0,385, l. 0,27, cr.

0,055. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,015—0,02. ΑΕΣ. Lig. μ-ν-ε. Interv. c. 0,005. Edd. Mystakidis, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 28, 1899—1902 [revera 1904] 225, et Mendel III 1914, 160, 945 cum delineatione anaglyphi et tituli. Contuli *phot.*

c. s. II p. Λεοντὶς ἑαυτῇ μνεί-
ας χάριν ❧

433 In urbe inventa, nunc Athenis asservata, EM 11541. Tabula rectiangula marmoris cani, ornata intra spatium excavatum anaglypho repraesentanti partem superiorem feminae adversae, vestitae et velatae, quae sinistra tangit fructum (malum?) impositum arae parvae a dextra tituli exsculptae, a. 0,46, l. 0,31, cr. 0,05. Litt. a. c. 0,013. ΑΕC. Ligg. Interv. c. 0,005. Ed. Kumanudis, Ἀθήναιον 7, 1878, 211, 4 (Dem. 490, 477). Contuli *ect.* et *phot.* a viro docto Eugenio Vanderpool confecta.

anaglyphum

c. s. II p. Μαρκιανὴ τῇ ἰδίᾳ τήθῃ
μνείας χάριν, οὐχ ὅτι σαι
κεκληρονόμηκα, ἀλλ̣ὰ̣
π̣ρὸς Θεὸν ἐργαζομένη.

a r a

V. 1 in. Μαρκιανῇ ed. || 2 fin. I. e. σε. — Tit. haud dubie Christianus. Credo quidem indolem anaglyphi et formas litt. ad s. II p. potius quam s. III spectare.

434 In urbe inventa, nunc Athenis in Museo Ἐθνικόν quod appellatur num. 2808 catalogi Γλυπτῶν asservata. Tabula marmoris albi a sinistra mutila et ornata anaglypho repraesentanti protomas viri barbati et vestiti et feminae vestitae, a. 0,425, l. max. 0,585, cr. 0,09. Litt. a. c. 0,015. ΑΕΟΣ. Ligg. permultae et multiplices. Vestigia coloris rubri in litt. servata sunt. Interv. c. 0,005. Edd. Kumanudis, Ἀθήναιον 7, 1878, 212, 5, litt. minusc. (Dem. 490, 478), et Kirchner, IG II/III² 10683, qui perperam lap. Athenis attribuit. Cf. Peek, *Ath. Mitt.* 67, 1942 [1951], 118, 245, qui notatione parum clara catalogi Γλυπτῶν deceptus lap. Thessaliae attribuit; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1943, 18; L. Robert, *Rev. Phil.* 18, 1944, 44; M. N. Tod, *B.S.A.* 45, 1950, 129. Contuli lap. *Ect.*

anaglyphum

s. II vel III p. – – – – –ς Ἀντιγόνᾳ τε͂ συνβίῳ μνίας χάριν κ' ἑαυτῷ ζῶν
[– – – – –ἔ]τη ἕξ, μῆνες (!) δ', ἡμέρας δεκατρῖς.
– – – – – – Σ̣ΤΩΝ ❧

V. 1 . . . . . . ς; Ἀντιγόνα τε͂ι συνβίω μνίας χάριν κ' αὐτῷ Kumanudis, ...c. 12. . . . . ς Ἀντιγόνᾳ τῇ συμβίῳ μνίας χάριν κἑαυτῷ ζῶν Kirchner || 2 (Συνεβίω; ἔ)τη ἕξ, μῆνες Δ, ἡμέρας δεκατρῖς Kumanudis, [ἐποίει. ἔζησε ἔ]τη εξ', μῆνες Δ', ἡμέρας δεκατρίς Kirchner. Vide Tod, loc. cit. || 3 Sic lap., ... στων Kumanudis, – – – ἐτῶν Kirchner.

***435** ΑΓ 78. Tabula marmoris leucophaei ab angulo superiore sinistro mutila, cuius pars postica recisa est, ut basis columnae aetatis Byzantinae fieret, ornata anaglypho repraesentanti equitem chlamyde fluitanti vestitum, dextra demissa, ad dextram equitantem, aram parvam, cui conus pineus impositus est, arborem, cui serpens se circumvolvit. A. 0,66, l. 0,66, cr. max. 0,065. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,015—0,02. ΑΑΕCΣΩ. Interv. c. 0,007. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.
Γν · Δομιτίῳ Καλλίστῳ τῷ ὑῷ καὶ Δομι-
τίαις Ὑγείνῃ · καὶ Νείκῃ · τὸ μνῆμα ταῖς θ̣υ-
γατράσιν καὶ ἑαυτῷ ζῶντι Δομίτιος
Ὑγεῖνος.

V. 2 fin. ΟΥ lap. — Est eadem familia atque nr. 487 et 488. Vide stemma ad nr. 488.

436 A. 1903 in urbe inventa, nunc deperdita. Tabula parva marmoris pellucidi. Litt. lunatae. Ed. Papageorgiu et commentario instruxit K. Dietrich, *Berl. Phil. Woch.* 23, 1903, 1246.

s. II vel III p. θαυμαστὸς οὗτος ὃς ἦν ποτε
ἐν θυμέλεσι Τερπνός·
Ἀτταλείην πάτρη⟨ν⟩ λειπὼν
ἐνθάδε κατοεικῖ, τήνδε
πόλιν πάτρην ἡγησάμενος.
χαίροιτε παροδῖτε πάντες
κὲ μέμ⟨ν⟩ησθέ μου.

V. 3 Ἀττάλεια est haud dubie illa urbs maritima Pamphyliae, hodie *Adalia*. — ΠΑΤΡΗΛΕΙΠΩΝ Pap. || 4 I. e. κατοικεῖ || 7 ΜΕΜΗϹΘΕ Pap. Suspicor lig. μ-ν-η.

Auctor tit. inepte compositi sermonem poeticum scribere conatus est.

---

437 *'Trovato in un' antica fabbrichetta mezza diruta in Salonicchio — —. Un mezzo rilievo di marmo rappresentante i busti di una matrona, e di un fanciullo, sotto de' quali apparisce la — — Inscrizione. Di grandezza ha due piedi quadri'*. Lapis nunc deperditus est. Litt. ΑΕϹΩ. Ed. *Novelle letterarie pubblicate in Firenze* 24, num. 7, 18 Feb. a. 1763 (Donatus, 383, 8; Boeckh, CIG 1989; Le Bas-Foucart II 1853, 323, 1390; Dem. 493, 486). Cf. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 203, 8, qui lectiones varias in schedis Germainianis conservatas praebet.

s. II vel III p.
Σοῦμμος καὶ Κόϊντος
καὶ Κεσία Μαντῷ τῇ
μητρὶ μνήμης χάριν.

V. 1 ΚΟΥΙΝΤΟϹ Germain || 2 I. e. Καισία || 3 ΜΗΤΡΙΜΝΕΜΗϹ Germain.

---

438 In urbe inventa, deinde a. 1899 Constantinopolim missa, ubi nunc asservatur (cat. sculptt. num. 1006). Tabula rectiangula marmoris albi secundum in usum vocata, ut pavimento struendo esset, et ornata anaglypho (0,29 × 0,495) artis mediocris repraesentanti a sinistra Equitem Thracem et a dextra protomam puellae. A. 0,40, l. 0,55, cr. max. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,025. ΑΕΟϹW. Ligg. Interv. c. 0,01. Ed. Mendel III 1914, 268, 1048 cum delineatione anaglyphi et tituli. Contuli *phot.*

s. II vel III p.
Δ̣ημητρία τοῖς τέκνοις Δ̣ημητρίῳ καὶ Μα-
ξίμᾳ μνήμης χάριν.

V. 2 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt. Protome puellae repraesentat Maximam.

---

439 In urbe inventa et a. 1899 auctore Riza Paşà Constantinopolim missa, ubi nunc asservatur (cat. sculptt. num. 1004). Tabula marmoris subcaerulei (*'bleuté'*) supra et a sinistra paulum mutila et ornata anaglypho (0,245 × 0,395) repraesentanti a sinistra ad dextram feminam in scabello insidentem, tunica et himatio longo indutam et velatam, sinistra sublata malum(?) tenentem, lectum cui incubant iuvenis et vir barbatus sinistris pateras tenentes. Ante lectum stat mensa tripes. Est cena sepulcralis. A. 0,35, l. 0,56 [*'Hauteur, o*^{m} *56, largeur, o*^{m} *35'*, Mendel!], cr. 0,07. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,015—0,02. ΑΕΜϹω. Interv. c. 0,005. Edd. Mystakidis, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 28, 1904, 224—25, et Mendel III 1914, 229, 1018 cum delineatione anaglyphi et tituli. Contuli *phot.*

s. II vel III p.
Ἰουλία Καλπουρνία Αὔξωνι τῷ ἀνδρὶ
ἐκ τῶν αὐτοῦ μνείας χάριν.

In lap. describendo Mendel altitudinem et latitudinem tabulae invertit.

---

440 A. 1754 Thessalonica transportata Venetias, ubi per annos in Museo Naniano asservata est, nunc Romae intra urbem Vaticanam inserta in parietem musei prope sepulcretum Germanicum (*'Campo santo teutonico'*). Tabula rectiangula marmoris leucophaei, cuius anguli superior dexter et inferior sinister defracti sunt. Sub tit. figura piscis leviter incisa est. A. 0,395, l. 0,33. Litt. a. 0,02. ΑΕΟΣϹW. Ligg. Interv. 0,005. Edd. Paciaudi, Monumenta Peloponnesia II 1761, 214, VIII; *Collezione di tutte le antichità — — nel Museo Naniano*, 1815, num. 391 (Kirchhoff, CIG IV 9439; Dem. 536, 620); F. Bekker, *Die Darstellung Jesu Christi unter dem Bilde des Fisches*, 1866, 44, 32; De Rossi, *Bulletino di Archeologia Christiana, Serie Quinta*, I 1890, 55, cum phot. tab. V, 2 (Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 20, 1900, 232, not. 2; Kaufmann, *Handbuch der altchristlichen Epigraphik*, 1917, 63, cum delineatione lap. et tit.). Contuli *ect.* et *phot.* praeclaram a viro docto et conlega meo Paulo Mackendrick confecta.

s. II vel III p.
Καλόκερος · Μακεδό-
νι κὲ · Σωσιγενίᾳ τοῖς
γλυκυτάτοις γονεῦ-
σιν τὸ κοιμητήριον ἕως
ἀναστάσεως.
piscis

V. 1 I. e. Καλόκαιρος. De nomine vide L. Robert, Hellenica IX 1950, 64 cum nott. || 4 Lig. μ-η-τ-η-ρ || 4—5 Cf. nr. 351, v. 9. Non recte Becker vv. disposuit || 5 Litt. diductiores sunt.

Pinna dorsualis piscis intra tertiam litt. ἄλφα v. 5 supra se extendit, quamobrem verisimile est figuram piscis manu altera additam esse. Admonet Kirchhoff: '*Titulus ex antiquioribus, seculi, ut videtur, post Chr. tertii vel etiam secundi. Notanda duplex litterae sigma figura adhibita ita, ut tamen antiquioris formae usus praevaleat*'.

***441** ΑΓ 107. Tabula marmoris leucophaei, cuius angulus inferior dexter mutilus est. Supra tit. in spatio excavato sunt quattuor protomae seriebus duabus dispositae: vir imberbis, femina et minoris magnitudinis vir imberbis, femina. A. 0,60, l. 0,615, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,02. ΑΣ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,004, vv. 2—3 c. 0,006. Contuli *ect.* et *phot.*

s. III p.
Αὐρ · Πυρουλας · Αὐρ · Δουλης
Αὐρ · Ἀλκιδάμᾳ κὲ Αὐρ Μαντᾳ
τοῖς γονῖσι μνείας χάριν.

Est eadem familia atque nr. 564, quamobrem vix dubium est quin lap. ex urbe oriundus sit.

---

2. Arae sepulcrales. Monumenta similia. Lapides aris adfixi.

442 Quondam in pariete veteris Στρατιωτικῆς Ἀποθήκης, nunc deletae, prope Λευκὸν Πύργον sitae, inaedificata et a. 1931 detecta, nunc ΜΘ 1226. Ara parva marmoris leucophaei, cuius cymatia excisa sunt, a. 0,90, l. max. supra 0,34, cr. max. 0,34. Litt. a. 0,02—0,025. ΑЄΜCѠ. Interv. vv. 1—5 0,015—0,02, vv. 5—6 0,07. Exscripsi. *Ect.*

s. II vel III p.
Ν̣ίκη Ζωσίμῳ
τῷ γλυκυ-
τάτῳ τέκνῳ
μνήμης
χάριν.
intervallum c. 0,07
χαίρετε.

443 Ibidem ac nr. 442 inventa, nunc ΜΘ 1256. Ara parva marmoris cani, cuius angulus superior dexter mutilus est. Pars superior exhibet excavationem rotundam ad ostothecam vel conum pineum recipiendum destinatam. Cymatium inferius dextrum excisum est. A. 0,69, l. max. infra 0,38, cr. max. infra 0,265. Litt. a. 0,025. ΑΕⲆΩ. Ligg. Interv. vv. 1—6 0,02, vv. 6—7 0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Ἀρε v τῇ̣ [Ἱππο ?]-
λύτῳ̣ τῷ̣ κ̣υ̣ρίῳ̣
κ⟨ὲ⟩ συνκελλαρίῳ̣ ν̣,
ἐκ τῶν ἐκίνου κόπω
ἐμῶν δὲ συντηρη̣-
μάτων μνίας χά-
ριν. χαῖρε, παροδῖτα.

V. 3 in. ΚⲆ lap. — συνκελλάριος est *contubernalis*. De contubernio, quod dicunt, servorum agitur.

---

444 Ibidem ac nr. 442 inventa, nunc ΜΘ 1224. Marmor canum secundum in usum saxi quadrati vocatum. Latus posticum est defractum, cetera latera recisa. Superficies frontis inferioris leviter excisa est. A. max. 0,40, l. 0,30, cr. max. 0,205. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—4 0,025, φεῖ 0,04—0,045, vv. 5—6 0,015—0,02. ΑΟΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—5 c. 0,01, vv. 5—6 c. 0,005. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. III p.
Ἀρουντία
Κοΐντα v καὶ
Γ · Φοντεῖος Νει-
κηφόρος τὸ ἡρῷον
κ’ αὑ τοῖς ζῶντες καὶ τοῖς̣ ἰ-
δίοις · οὐ πωλήσει Δ̣ \
vv. ceteri excisi sunt

---

445 In regione muri orientalis urbis, nunc deleti, prope Λευκὸν Πύργον inventa, nunc ΜΘ 1830. Ara marmoris albi supra mutila, undique praeter partem posticam cymatiis instructa et ornata anaglypho sub tit. leviter exsculpto, quod cenam sepulcralem repraesentat. A. max. 0,89, l. max. infra 0,42, cr. max. infra 0,33. Litt. a. 0,018—0,025. ΑΕ◇Σ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. 0,008—0,015. Litt. a. lat. sinistri v. 1 0,025—0,03, v. 2 0,02—0,025, lat. dextri c. 0,025. Exscripsi. *Ect. Phot.*

latus sinistrum

s. III p. χαίροις παρọ-
δῖτα.

[Φουσ]ḳιανὴ ᾽Ελευθέριν — . .
. \ \ουκίῳ ᾽Αρίστωνι τῷ ἰδίῳ ἀν-
δρὶ ἐκκ τῶν κοινῶ[ν κ]όπων ṃνεί-
ας χάριν. εἰ δέ ṭις ἕτερον
καταθῆτα⟨ι⟩ μετὰ τὴν ἐμὴν
τελευτὴν καὶ Φουσκιανῆς
Διονυσίας τῆς θυγατρός μου,
δώσι τῷ ἱερωτάṭῳ ταμείῳ
✳ / ΑΦ
anaglyphum

latus dextrum

χαίροις παροδῖτα.

V. 5 Quadratarius litt. ἰῶτα exarare oblitus est.

---

446 Prope Λευκὸν Πύργον inventa, nunc ΜΘ 56. Pars superior arae parvae marmoris albi recisa in usum saxi quadrati. A. pristina 1,12, nunc 0,48, l. max. 0,385, cr. max. 0,145. Tit. cymatiis circumdatus est. Litt. a. vv. 1—2 0,03, v. 3 0,02, v. 4 0,025. ΕΜΣΩ. Ligg. Interv. 0,005—0,01. E schedis paternis ed. Mordtmann, ῾Ελλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 37 ις' (Dem. 473, 433). Contuli lapidem. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Μενδις
Τορκῳ
τῷ τέκνῳ
μνẹịạς χ̲ά̲-
❦ ριν ❦

Litterae lineis subductis insignitae nunc desunt. Vv. 1—2 Nomina Thracica. Vide Detschew, 50 et 513.

---

447 A. 1950 in effodiendis fundamentis domus privatae ad viam Φιλικῆς ῾Εταιρείας, ubi detectae sunt reliquiae antiqui muri orientalis urbis, inventa, nunc sine num. cat. apud ecclesiam S. Georgii asservata. Columna marmoris leucophaei supra praedita cono pineo et ornata anaglypho, quod repraesentat iuvenem (Cupidinem?) nudum, comatum et pennatum, dextra humerum sinistrum tangentem, sinistra, quae et sertum tenet, face versa innixum. A. max. 1,92, diam. 0,46. Litt. a. 0,015—0,025. ΑΑЄΕΜCω. Interv. 0,002—0,01. Ed. Andronikos, ῾Ελληνικά 16, 1958—59, 1—5 cum phott. lapidis et tit. in fine vol. (SEG XVIII 266). Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigraphique* 1960, 205, et Kla. apud SEG XIX 1963, 933. Descriptionem plenam lapidis cum mensuris et *ect.* mihi confecit vir doctus Petrus R. Franke, cui gratias sinceras ago.

s. II vel III p. Νεικαγόραν
χαί vv ρειν.
Νεικαγόρạ τόδε σῆμα{Ρ} | πατὴρ κά{Ι}με πεδὶ προμοίρῳ, ||
πεντάδα τρισσαδίην ἐτέων | πληροῦντι πρὸς ῞Ạδην,
ὃν λάβεν ἀ|τρέπτως ἀμετάτροπα νήματα μοί⟨ρας⟩, |
μητέρι καὶ γενέτῃ στοναχὰς καὶ δάκρυ λιπόντι. |
χαῖρε δαὶ κά⟨ν⟩ φθιμένοισιν· οὐ γά⟨ρ⟩ θάνε⟨ς⟩, ἀλλά σε Κούρη{Ν} ||
σύνθρον⟨ον⟩ ᾽Εδωνή{Η}ει παρεδρι⟨ό⟩ωντι φυλάσ⟨σ⟩ει{Ν}. |
χε̄ρε Ν{Ι}εικαγόρα.

V. 7 fin. ΝΗΜΑΤΑΜΟΙ lap. Correxit ed. || 9 in. ΚΑΙ lap. Correxit Kla., loc. cit. || 9 fin. ΟΥΓΑΘΑΝΕΑΛ ΛΑCЄΚΟΥΡΗΝ lap. Correxit ed. || 10 CΥΝΘΡΟΝЄΔωΝΗΗЄΙΠΑΡЄΔΡΙωΝΤΙΦΥΛΑCЄΙΝ lap. σύνθρον⟨ον⟩ ⟨᾽Αϊ⟩δ⟨ο⟩νῆ{ηε}ι παρεδρι⟨ό⟩ωντι φυλάσ⟨σ⟩ει{ν} ed. Metri causa exspectes Αϊδωνεῖ. Admonent Robertii, loc. cit.: '*Il nous paraît qu'on peut garder* ἀλλά σε Κούρην – – φυλάσσειν, *au lieu de corriger*'.

448—456. Arae apud Portam ʽΡώμαν inventae.

448 Nunc deperdita. Ara *(cippe)* a. 1,20, l. 0,43. Litt. ΑΕϹC. Ed. Duch. 43, 58 (Dem. 505, 528).

a. 141—42 p.
ʼΙουλία
Τρυφερὰ
Εὐπορίᾳ
τῇ ἀδελφῇ
μνήμης
❦ χάριν.

γορʹ ἔτους
Σεβαστοῦ.

V. 3 ϹΥΠΟΡΙΑ Duch. || 7 et 8 videntur in plintho exarati fuisse.

---

449 Nunc deperdita. Ara *(cippe)*. Litt. ΑЄϹω. Ed. Duch. 46, 65 (Dem. 469, 422). Cf. Hadji-Ioannu, ʼΑστυγραφία, p. 39.

c. mens. Iul. a. 155 p.
Παρασκευ-
ὴ Φοίβη
τῇ θυγα-
τρὶ μνή-
μης χάριν.
ἔτους βτ̄ Λῴου.

V. 6 Annus est aerae provincialis. Admonet Duch.: ʽ*Ce nom de* Παρασκευή *semble indiquer une origine chrétienne ou israélite*ʼ.

---

450 Nunc deperdita. Ara *(cippe)*. Litt. ΑЄϹΩω. Edd. Duch. 48, 73 (Dem. 472, 430); Mordtmann, ʽΕλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 36, ΙΒʹ e schedis paternis.

a. 165—66 p.
Νικόλαος
ʽΕρμογένει
τῷ πατρὶ τε-
θνῶτι κὲ
ζώσῃ τ-
ῇ μητρὶ μνί-
ας χάριν.

⟨ἔ⟩τους ζϙρʹ Σεβαστοῦ
τοῦ καὶ ⟨γιτʹ⟩.

V. 2 Sic Mordt., ЄΡΜΟΓЄΝΙ Duch. || 4 ΟΝΩΤΙ Duch. || 8 in. ΓΤΟΥϹ Duch. || 9 ΤΟΥΚΑΙΙΠ Duch., qui bene interpretatus est: ʽ*Les deux lettres* ΙΠ *ne donnent aucun nombre, mais la faute s'explique facilement. Il y a 116 ans entre les deux ères: l'an 197 d'Auguste équivaut donc à l'an 313 de l'ère anonyme* (i. e. aerae provincialis); *on aura remis au lapicide un texte où figurait cette date: 313 =* ΓΙΤ. *L'ouvrier malhabile, qui avait déjà écrit plus haut un* Γ *pour un* Ε, *aura lu* ΙΠ, *confusion assez facile*ʼ. || 8 et 9 videntur in plintho exarati fuisse.

---

451 Ibidem a Duchesnio visa, postea ad praetorium Turcicum, *Konak* quod dicebant, allata, ubi viderunt Purgold et Hogarth, nunc deperdita. Ara marmoris albi supra et infra cymatiis instructa et ornata anaglypho, in quo repraesentatur dea Nemesis stans et adversa, peplo Attico vestita, dextra summum sinum attingens. Anaglyphum et vv. 4—10 tit. intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam insculpti sunt, vv. 1 et 2 supra hanc planitiem. V. 3 in cymatio manu inimica additus est. A. 1,55, l. 0,43. Litt. ΑΕϹω. Ligg. Litt. v. 3 minores. Edd. Duch. 46, 66 et Hogarth, *J.H.S.* 8, 1887, 363, 5 (Dem. 468, 421). Purgold, *Ms* 1885, n. 89, descriptionem lapidis et anaglyphi praebet. Apud G. Treu, *Olympia. Die Ergebnisse der Ausgrabung: Textband* 3, 1897, 237, fig. 265, exstat delineatio praeclara. Cf. Baege, 137, et Perdrizet, *BCH* 38, 1914, 90.

a. 145—46 vel 261—62 p.
❦ Λ ❦ Κανουλεῖος ❦
Ζώσιμος αὑτῷ ζῶν
ὢ μαλακός *in cymatio*

---

anaglyphum
καὶ Κανουλε-
ίᾳ Ποταμίλᾳ
τῇ ἀπελευθέ-
ρᾳ καὶ εὐερ ❦
γετίσῃ μνή-
μης χάριν ❦
ἔτους ❦ γϙσ̄ʹ.

V. 3 Sic Treu et Hog., qui adnotat: ʽ*The words* ὢ μαλακός *must be the later addition of a malignant or mischievous hand*ʼ. ΟΜΑΛΑΚΟΣ Duch., qui et ipse coniectat: ʽ*Les mots* ὁ μαλακός *gravés après coup, d'une autre écriture et en caractères peu profonds, ne seraient-ils pas une allusion aux mœurs corrompues de L. Canu-*

léius?' Interpretatio edd. proba videtur esse. Neque autem necesse est L. Canuleium propter mores revera corruptos ab inimico quodam faceto *mollis* denominatum fuisse. Aram enim sepulcralem simul libertae suae, quam et benefactricem aperte salutat, condidit, ergo exspectavisse videtur nonnullos eum muliebriter egisse credere. Quamobrem figuram deae Nemeseos, vindicis sepulcrorum violatorum, arae insculpendam curavit. (Nota tamen Μάλακος Μακεδών, qui a. 335 a. [Preuner] in tit. Oropio IG VII 414, vv. 10—11, invenitur.) 10 Utrum annus aerae provincialis an Augustae sit, e formis litterarum et natura monumenti non apparet.

---

452 Nunc deperdita. Ara *(cippe)* a. 2,00, l. 0,85. Litt. ΑΕΞΣΩ. Ex apographo ab Hadji-Thoma facto ed. Duch. 49, 76 (Dem. 475, 438).

s. II vel III p.

Μάρκωι
Κασσίωι Σε-
ουήρωι Πα-
πία Πρεσβυ-
τερῶ ❦
Κάσσιοι
Ἀλέξανδρος
καὶ Δάμαλις.

Vv. 1—3 Nota ἰῶτα adscripta.

---

453 Ibidem a Duchesnio visa, postea ad praetorium Turcicum, *Konak* quod dicebant, allata, ubi viderunt Purgold, Hogarth, Demitsas, nunc deperdita. Ara *(cippe)* ornata anaglypho, in quo repraesentatur protoma feminae vestitae ('*Frisur der Zeit der Antonine*', Purg.) basi imposita, et aëtomate instructa. Litt. Α ΜC. Vv. 1 et 2 litt. minores et minus bonae. Vv. 3—5 sub anaglypho exarati sunt. Edd. Duch. 46, 67; Hogarth, *J.H.S.* 8, 1887, 364, 6 (ex ambobus Dem. 505, 530); Dem. 517, 565, qui tit. non recognovit. Purgold, *Ms* 1885, num. 90, plenam descriptionem lapidis et anaglyphi praebet.

s. II vel III p.

Λύκα
χαῖρε.

Φλαβία Κασσάνδρα
Λύκᾳ τῇ θυγατρὶ ❦
μνείας χάριν.

Vv. 1—2 Adfirmat Purg. hos vv. in basi protomae, Hog. in collo, exaratos esse || 4 ΛΥΚΑ Duch. et Hog., ΙΥΛΙΑ Dem. 517, 565.

---

454 Ibidem ab Hadji-Thoma visa, postea ad domum privatam, *Chérim-Effendi* quam dicebant, orientem solem versus a muro orientali urbis in ea regione suburbana, quae Καλαμάρι nuncupatur, sitam allata, ubi viderunt Avezou et Picard, nunc ΜΘ 2313. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis et aëtomatibus cum acroteriis rosisque instructa et ornata anaglypho in spatio a. 0,415 et l. 0,46 exsculpto, quod repraesentat Cupidinem Herculi similatum, i. e. cum pelle leonis et clava innitentem, a. 1,16, l. supra 0,63, infra 0,66, cr. per medium lap. 0,385. Ara et in fronte *(A)* et in latere dextro *(B)* inscripta est. Tit. *A* litt. a. 0,023. Interv. 0,008. Tit. *B* litt. a. 0,016—0,017, Interv. 0,009. ΑΕϹΩ. In tit. *B* ligg. permultae. '*Gravure grêle, soignée*'. Apographo tit. *A* et ectypo tit. *B* ab Hadji-Thoma confectis usus ed. Duch. 36, 46 (Dem. 452, 398; Mihailov, 15—16, 132; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 289, 1028.) Emendationes textus Duchesnii cum mensuris et descriptione plena lapidis et anaglyphi edd. Avezou et Picard, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 355, 4 cum phot. ectypi. Cf. Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 117. Contuli *ect.* et *phot.*

A

anaglyphum

c. s. II p.

Μεμία Δρόσῳ{ΤΕ}
τῷ τέκνῳ
regulae
μνίας χάριν.

B

Latus dextrum

οὔνομα μὲν γονέεσι Δρόσον οἶδ' ἐ-
κάλεσεν πάντοτε πρηϋνόοις γηθόμε-
νον πραπίσιν ἀλλ' ὀλίγον βιότου φάος
ε̣ἴδειν οὐκ ἔφυγον δὲ δόγμα τό{Ο}δε
τοῖσι μίτοις διέβην δὲ ζωῆς δέκα κἕ-
β⟨δ⟩ομον ἔτος ἄρτι δ' ὑ-
π' Ἄ̣δην κεῖμαι μήτε καλῶν μήτε
κακῶν μέτοχος.

A. V. 1 Με(μ)ία Δρόσω(νι) Mihailov || 3 Sic Duch. Litterae lineis subductis insignitae post tempora

Duchesnii defractae sunt. — *B*. V. 1 Sic edd.; Οὔνομα μ' ἐν γονέεσσι Δρόσ(ων), οἳ δ' ἐ Mih. et οὔνομα μὲν γονέες μ̣ε̣ Δρόσον, φίλ̣ε(!), ⟨τόνδε⟩ Peek, nescii editionis Avezouii et Picardii, quae lectiones cum ect. omnino non consentiunt || 2 Sic Av. et Pic., qui lig. ο-ι agnoverunt; ΠΡΗΥΝΟΟΙϹ Duch.; κά̣λεσ[α]ν Mih.; κάλεσσ̣⟨α⟩ν Peek, coniectura audax || 4 ꓡΙΔΕΙΝ et ΤΟΟΔΕ ect. || 4—5 δόγμα ⏑–⏑⏑– | τοῖσι μίτοις Mih.; sic temere Peek: οὐκ ἔφυγον δὲ δόγμα, τὸ ⟨Μοῖρ' ἐπέκλωσ' ἀ⟩λ̣⟨ύ⟩|τοισι μίτοις || 5—6 (τῆς) δὲ ζωῆς Mih., διέβην δὲ ζωῆς ⟨εἰσέτ'⟩ ἔτος δεκακέ|β⟨δ⟩ομον Peek || 6 in. ΒΟΜΟΝ lap.

Compositio carminis ita inepta est, ut eius textum emendare vel corrigere vix operae pretium sit. Cum sensum non intellegam, notas interpunctionis non addidi.

---

455 Nunc deperdita. Ara, ut videtur, a. 1,66, a. tit. 1,16, l. tit. 0,40. Litt. ΆΕϹϹW. Ligg. Edd. Asteriadis, Ἑστία A', 1891, 191, 2 (*Berl. Phil. Woch.* 11, 1891, 771, 4) et ex apographis a Mordtmannio et Frankio confectis P. W(olters), *Ath. Mitt.* 16, 1891, 263, 4 (Dem. 579, 694; ex editione Woltersii sola Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 82, 318). Auctor est Dem., loc. cit., Papageorgiu, Κωνσταντινούπολις, 2 Aug. 1891, num. 247 [non vidi] edidisse. Schedae Woltersio missae exstant in academia.

s. II vel III p. ᵛ τόν με καταφθ[ί]|μενον παναώ ᵛ|ρια τῆ̣δε Κούᵛ|αρτος
θάψεν ||ἔσω γαίης ὠγυ[ᵛ]|γίων λαγόνων [ᵛ] |
'Επίγονον· τεῦ̣|[ξ]εν δὲ κὲ ἐσσυ|[μέ]νοισι νοῆσα[ι] ||
[στ]ήλην οἶχο ❧ |[μ]⟨έ⟩νου καὶ χά ❧ |ριν ὑστατίην.
Κούαρτος 'Επι ❧
γόνῃ ζώσῃ καὶ 'Ε-
πιγόνῳ μνείας χά-
❧ ριν ❧

V. 6 Sic Asteriadis; ΤΙWΝ Wolters et schedae || 9 Sic Wolters et schedae; ... ΩΟΙΣΙΝΟΗΣΑ Ast. || 11 in. . . ı ı ΝΟΥ Wolters et schedae; . . . ΝΟΥ Ast.

---

456 Ibidem ab Hadji-Thoma visa et eandem ad domum allata atque nr. 454, ubi viderunt Avezou et Picard; nunc ΜΘ 2305. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis instructa, a. 1,415, l. supra 0,52, infra 0,49, cr. per medium lap. 0,25. Litt. a. 0,025. ΑΑЄϹѠ. *'Gravure profonde, irrégulière vers la fin'*. Interv. 0,02. Ex apographo ab Hadji-Thoma confecto ed. Duch. 47, 69 (Dem. 475, 436). Emendationes textus Duchesnii cum descriptione plena lapidis et mensuris edd. Avezou et Picard, op. cit. (nr. 454), 354, 3. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. Λούκιος
τῇ μητρὶ Εὐ-
τυχίᾳ καὶ τῇ
ἀδελφῇ Εὐτυ-
χίᾳ καὶ Διονυ-
σίῳ τῷ ἀδελ-
φῷ καὶ Μα-
κεδόνι τῷ
γαμβρῷ
μνήμης χά-
ριν
καὶ ἑαυτῷ
καὶ Ὑπερηφάνῳ
τῷ ἀδελφῷ
ζῶν.

Vv. 2—3 Sic Av. et Pic., ΜΗΤΡΗ Duch. ex Hadji-Thoma || 12—14 Sic Av. et Pic., ΥΠЄΡΙΦΑΝѠ Duch.

---

457 C. a. 1873 in demoliendo muro orientali urbis meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa et in porta ad partem occidentalem crepidinis portus construenda insumpta, deinde mens. April. a. 1900 in reficiendo portu iterum inventa et statim in templo Turcico, *Hamidie Çami* quod dicebant, aedificando consumpta. Ara *(Säule)* a. 1,40, l. 0,46, cr. 0,35. Litt. ΑΕΟϹѠ, *'schlechte Buchstaben'*. Edd. Contoléon, *R. E. G.* 13, 1900, 494, 1, litt. minusc.; Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis *Progrès de Salonique* 23 mens. Mai. 1900, 2, melius *Berl. Phil. Woch.* 21, 1901, 699, 3.

c. mens. Ian. a. 206 p.

Αἰλία Φαυστεί-
να Θεοφίλῳ
τῷ χρηστο-
τάτῳ ἀνδρὶ
καὶ τέκνοις
μνείας χά-
ριν, ζήσαν-
τι ἔτη τρι-
άκοντα δύο
μέχρι Πε-
ρειτίου κα'
τοῦ $\overline{ζλσ}$
Σεβ · ἔτους.

V. 3 Sic Pap., χριστο Cont.

---

458 In demoliendo muro orientali urbis ducentos passus meridiem versus a Porta Cassandreotica inventa, nunc ΜΘ 2309. Ara marmoris leucophaei, supra in tribus lateribus acroteriis et aëtomatibus exsculptis ornata. Intra aëtoma frontis arcus insculpti sunt. Pars ima arae in tribus lateribus regulis et cymatiis instructa est. In medio latere superiore est cavum rotundum ad ostothecam vel conum pineum recipiendum destinatum. In margine anteriore lateris superioris sunt duo foramina, quorum sinistrum etiam nunc plumbo impletum est. A. 1,48, l. max. 0,55, cr. max. 0,57. Litt. a. 0,04—0,045; ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,015. Edd. Asteriadis, Ἑστία Α', 1891, 191, 2 (*Berl. Phil. Woch.* 11, 1891, 771, 2; vide et p. 578) et ex schedis a Mordtmannio et Frankio confectis P. W(olters), *Ath. Mitt.* 16, 1891, 262, 2 (ex ambobus Dem. 579, 692). Exstant in academia schedae Woltersio missae. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.

Τ. Οὐεττή-
διος' Γλαῦ-
κος' Μαξί-
μᾳ' τῇ ❦
συμβίῳ ❦
μνήμης ❦
χάριν ❦

V. 1 Sic Wolters, ΓΟΥΕΤΗ Ast. || 5 ab edd. lectus nunc mutilus est.

459 Ibidem ac nr. 458 inventa, nunc deperdita. Ara *(Großes Grabmal)* a. 1,81, l. 0,395, cr. 0,32. In fronte cum tit. *A* anaglyphum, in quo exhibentur femina stolata in sellula insidens, ad sinistram puella et ipsa stolata et sphaeram lineis quadripartitam tollens. In latere sinistro tit. *B* et anaglyphum puellae incohatum. Litt. *A* ΑΕ◇ΣW. Ligg. *B* ÀЄCω. Tit. *A* ed. Asteriadis, op. nr. 458 cit., 191, 1 (*Berl. Phil. Woch.* 11, 1891, 771, 1 et Dem. 579, 691); titt. *A* et *B* ex apographis a Mordtmannio et Frankio confectis ed. P. W(olters), op. nr. 458 cit., 262, 3 (Dem. 581, 695 solum tit. *B*). Schedae Woltersio missae exstant in academia.

s. II vel III p.

B	*A*
ΑΙΜΝΙΑΖΟΗΧΡΟ	Δημάρχη Νεικά-
ΜΚΑΛΝΟΥ`ΛΩ Ν	νορος Θεανῷ
καὶ Μεστρία 'Επι-	τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ
γόνῃ τῷ τέκνῳ	μνείας χάριν
μνίας · χάριν.	καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

A V. 1 Sic Wolters et schedae. ΔΗΜΑΡΗΝΕΙΚΑ Ast. || 1—2 Νικάνωρ est nomen proprium praecipue Macedonicum. — *B* V. 1 Sic Wolters et schedae || 2 Sic schedae, ΜΚΑΛΝΟΥ . ΛΩ Ν Wolters. Admonent schedae titulos *'flüchtige, unregelmäßige'* esse. Vix dubium est, quin lap. bis in usum arae sepulcralis vocatus sit. Notandum est tamen anaglyphum alterum imperfectum et tit. *B* neglegentissime exaratum esse.

460—470. Arae ad Portam Cassandreoticam inventae.

460 Ad Portam Cassandreoticam a. 1874 vidit Duchesne. Lapis postea ad domum privatam, *Chérim Effendi* quam dicebant (cf. nr. 454), orientem solem versus a muro orientali urbis sitam in ea regione suburbana, quae Καλαμάρι nuncupatur, allatus est, ubi viderunt Avezou et Picard, nunc ΜΘ 2300. Ara marmoris albi, cuius latera tria cymatiis instructa sunt, a. 1,015, l. 0,395. Litt. a. 0,022. ΑΕΣΩ. Ligg. v. 2 η-ρ, v. 4 μ-ν-ε. *'Gravure assez soignée'*. Interv. 0,024—0,03. Ed. Duch. 44, 61 (Dem. 461, 407). Lectionem aliam v. 1 ed. e schedis paternis Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 36, Θ'. Emendationes textus Duchesnii et descriptionem lap. cum mensuris edd. Avezou et Picard, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 354, 3. Contuli *ect.* et *phot.*

a. 156—57 p. Ἀκκτία (!) Βασίλη̣α Ἰου-
λίᾳ Σεβήρᾳ τῇ ἰδίᾳ
μητρὶ καὶ ἑαυτῇ
ζῶσα vv μνείας
χάριν.
ἔτους v ηπρʹ.
❦

V. 1 Sic Mordt., ΒΑϹΙΛΗΙΑ Duch. || 2 Sic Av. et Pic., qui lig. η-ρ agnoverunt, ϹΕΒΙΡΑ Duch. || 6 Propter nomina Romana annus aerae Augustae potius quam provincialis intellegendus est.

---

461 Nunc deperdita. Ara *(cippe)* a. 1,30, l. 0,55. Litt. ΑΕ◇ϹΣΩ. Vv. 3 et 14 lig. ν-ε. Ed. Duch. 38, 47 (Dem. 454, 399; Tafrali, *Thess.* 28, not. 1, C). Cf. ΜΠ num. 723.

a. 165—66 p. Ἀπολλώνιος ❦
ἑαυτῷ ζῶν καὶ
Νείκᾳ τῇ ἰδίᾳ γυναι-
κὶ καλῶς ζησάσῃ
καὶ Ἀπολλωνίᾳ Νεί-
κᾳ τῇ γλυκυτάτῃ
μητρὶ μνείας
χάριν v ἔτους
❦ ζϙρʹ ❦ δόντος
αὐτῷ τὸν τόπον Τιβε-
ρίου Κλαυδίου Λύκου
βουλευτοῦ
Ἀπολλωνίῳ δωρεὰν
καὶ Νείκᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ.

Propter formam monumenti haud dubie annus aerae Augustae intellegendus est.

Vv. 10—12 Idem vir et in catalogo sodalium collegii Bacchici nr. 244, col. I, v. 11, invenitur et in ara sepulcrali nr. 484, vv. 8—9, et in sarcophago nr. 608—609 (v. 3).

---

462 Nunc deperdita. Ara *(cippe)*. Litt. ΑΕЄΟϹϹω. Ed. Duch. 42, 55 (Dem. 459, 404). Aliam lectionem v. 7 ed. e schedis paternis Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 36, Ζʹ.

A Ἀγαθημερὶς · Διοσκου-
ρίδου · ζῶσα · ἑαυτῆς.
B Διοσκουρίδου τὸ
σῆμα τοῦ χρηστοῦ πατρὸς
ἐπόησεν ἡ παῖς Ἅμιλλα
μνήμης χάριν.
a. 134—35 p. ἔτους· ς⟨ξ⟩ρʹ vvvvv βπσʹ

Non unus sed duo titt. exarati sunt, alter nomine Agathemeridis pro se, alter nomine sororis Hamillae pro patre || V. 2 ЄΑΥΤΗϹ est casus genetivus pro dativo ut saepius in seriore Graecitate. Cf. E. Schwyzer, *Griech. Gramm.* II 170, 2. || 3—6 colorem metricum (conatum trimetri iambici scribendi) exhibent || 7 ϚΣΡ ΒΠΓ Duch., qui commentatur: '*Il faut noter la confusion du* Γ *dans la seconde des deux dates, et le* Σ *employé pour le* Ξ *dans l'autre*'. ΒΠϹ Mordt. Vix dubium est, quin numerus anni aerae Augustae revera litteris ĦΞΡ exaratus sit.

---

463 Ibidem a Duchesnio visa, postea ad praetorium Turcicum, *Konak* quod dicebant, allata, ubi viderunt Purgold et Hogarth, nunc deperdita. Ara marmorea undique praeter partem posticam cymatiis et in fronte aëtomate cum acroteriis instructa et ornata anaglypho, in quo repraesentatur Eques Thrax: eques chitone et chlamyde fluitanti vestitus, dextra sublata, ad dextram equitans; sub anterioribus pedibus equi sublatis ara, post quam pars prior apri ad sinistram spectantis cernitur; arbor cui serpens circumvolvitur. Litt. ΑΕΣΩ. In v. 6 lig. τ-ρ-ω (Purgold). Edd. Duch. 47, 68 et Hogarth, *J. H. S.* 8, 1887, 365, 8 (Dem. 474, 435). Aliam lectionem vv. 5—6 ed. e schedis paternis Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 36, ΙΑʹ. Cf. Purgold, *Ms* 1885, num. 91, qui descriptionem plenam lapidis et anaglyphi praebet et adnotat: '*große sorgfältige Buchstaben*'.

s. II vel III p. ἥρωι
Πατροβίῳ τῷ
γλυκυτάτῳ τέ-
κνῳ ἐτῶν εἴκο-
σι πέντε Φορτου-
νᾶτος καὶ Πετρω-
νία μνήμης
χάριν
καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς
ἰδίοις, ζῶσι.

Adnotat Purgold: '*Abschrift* [i. e. Duchesnii] *correct*'.

Vv. 5—6 Sic Duch. et Hog., ΦΟΡΤΟΥΝΝΑΤΟΣ Mordt.

464 Ibidem a Duchesnio visa, postea ad *Konak* allata, ubi viderunt Purgold et Hogarth, nunc deperdita. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis et aëtomatibus instructa et ornata anaglypho, in quo repraesentatur iuvenis chlamyde vestitus, dextra fustem, sinistra discum (?) tenens, cui aquila sursum spectans adstat; a sinistra iuvenis palma coronae illigata. A. 1,445, l. 0,60. Litt. ΑΛΕЄΣCΩѠ, rubro colore servato. Tit. *A* in fronte, tit. *B* in latere sinistro exaratus est. Edd. Duch. 35, 45 et Hogarth, *J.H.S.* 8, 1887, 366, 9 (A. P., Appendix nova [ed. Cougny], caput II, 164, 446; Dem. 451, 397; Mihailov, p. 13, 129; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 1865). Aliam lectionem tit. *A* v. 2 e schedis paternis praebet Mordtmann, op. nr. 463 cit. 35, Γ'. Cf. Purgold, *Ms* 1885, num. 68, qui descriptionem lapidis praebet et admonet: '*Abschrift* (i. e. Duchesnii) *correct*'. Cf. ΜΠ 1, 42, 1474 et Hadji-Ioannu, p. 59.

B

latus sinistrum

s. II vel III p. "τίς πατρίς ἐστί σοι;" "ἥδε." "Νέπως | ὄνομ' ἐστί σοι;" "ἔστιν, |
πατρὸς Ἀβασκάντου, δωδεκέτης | γενόμαν." ||
"τί στέφος ἐν τύμβοις;" "νικηφόρον, | οὐκ ἀδαὴς γὰρ |
πανκρατίων γενόμην οὐδὲ πά|λης ἱερᾶς· |
στεφθεὶς δ' ἐν πάτρῃ τόσσους || ἀνέθηκα τοκεῦσι |
πρὶν στεφάνους, οὓς νῦν ἀντέ|λαβον τεθνεώς."

A

in fronte

Αἰλίῳ Νέπωτι

anaglyphum

Ἀβάσκαντος καὶ Χαρίτιν
τῷ τέκνῳ μνείας χάριν.

Tit. *A*, v. 1 Νέποτι Mih. || 2 Sic Duch., Purg., Mih., ΧΑΡΙΤΗΝ Hog., qui adnotat: '*The last two letters of the name would seem to have been omitted at first and supplied afterwards, possibly phonetically*', ΧΑΡΙΤΙΝΗ Mordt. — Tit. *B*, vv. 1—2. Sic Duch., Hog., Mih.: Τίς πατρίς ἐστί σοι ἠδὲ Νέπως || ὄνομ' ἐστί σοι; 5 Mih.: τί στέφος ἐν τύμβοις νικηφόρον;

---

465 Ibidem ab Hadji-Thoma visa, postea ad *Konak* allata, ubi viderunt Duchesne, Purgold, Hogarth, nunc deperdita. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis et aëtomatibus exsculptis instructa et ornata anaglypho, in quo Eques Thrax repraesentatur. In latere dextro duae manus palmis adversis insculptae sunt. Litt. ΑЄCΣѠ. In v. 4 lig. μ-ν. Edd. Duch. 47, 70 (Dem. 506, 531) et Hogarth, *J. H. S.* 8, 1887, 365, 7 (Dem. 501, 514). Cf. Purgold, *Ms* 1885, num. 93, qui descriptionem plenam lapidis et anaglyphorum praebet.

s. II vel III p.
καὶ ἑαυτῇ ζῶσα καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆ[ς] ζῶν
.:. c. 3 Ν⌒ – – – – – – – – – – – – – – – – –
anaglyphum
– – – c. 9? – – – Φ – – – – – – – – – – ΛΙѠ
– – – – – – – – – ΚΝ . . . μνίας χάριν.

V. 1 Sic Duch., ΚΑΙΕΑΥΤΗΣ . . ΛΚΑΙΟΥΙΟ ΑΥΤ⁝ Hog. Admonet Purg.: '*Die erste Zeile oben, in einer Hohlkehle des oberen Profiles, hat nie eine andere über sich gehabt*' || 2—4 Sic Hog. Hos vv. non legit Duch.

---

466 Nunc deperdita. Ara *(cippe)*. Litt. ΑЄΟCѠ. '*La première ligne a été ajoutée après coup sur la frise*'. Ed. Duch. 40, 50 (Dem. 478, 443).

s. II vel III p.
Σκρει[βω]νεία Εὐωδία ἡ πενθερὰ καὶ

Φ. Σατρονίλα
Αἰ. Πετρωνίῳ
Εὐτύχῳ τῷ
ἀνδρὶ μνή ❦
μης χάριν ❦

V. 2 I. e. Φ(ουρία) || 3 I. e. Αἰ(λίῳ).

---

467 Nunc deperdita. Ara *(cippe)*. Litt. ΑЄCѠ. Ed. Duch. 42, 56 (Dem. 460, 405).

s. II vel III p. Ἑρεννία Ἡράκλε⟨ι⟩α
Εὐτύχῳ τῷ ἰδί-
ῳ ἀνδρὶ μνήμης
χάριν ❦
καὶ ἔτῃ ζῶσα.
αυ

V. 1 ΗΡΑΚΛΕΑ Duch. || 6 Adnotat Duch.: '*Le supplément* ΑΥ *est une exemple de faute corrigée*'. Fortasse primo lapicida per lapsum vocem ἔτη insculpserat.

468 Nunc ΜΘ 2262. Ara (στήλη τετράπλευρος) ornata anaglypho, in quo repraesentatur Mercurius sinistra caduceum, dextra clavum tenens; caput eius redimiculo usque ad pectus dependenti opertum est. Est figura Ἑρμηρακλέους. A. 1,205, l. supra 0,453, l. infra 0,503. Litt. a. 0,025, φεῖ 0,035—0,04. Litt. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—3 c. 0,005—0,01. Ed. Asteriadis, Ἑστία, II 1891, 338, α' (Th. H(omolle), *BCH* 15, 1891, 663 et Dem. 577, 686). Cf. Baege, 74; *BCH* 78, 1954, 138, 3, *a*. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Κ. Φούριος Μέστος
κὲ Αἰλία Φίλα Κ. Φουρίῳ
Ἑρμείᾳ τῷ τέκνῳ
anaglyphum
μνήμης χάριν.

V. 2 Φίλα nomen muliebre in Macedonia perfrequens.

---

469 Nunc ΜΘ 1756. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis instructa, supra et infra mutila, a. max. 0,90, l. max. 0,47, cr. max. 0,36. Tit. intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam exaratus. Litt. a. 0,025—0,03. ΑЄϹⲰ. Interv. vv. 1—2 0,01—0,02, vv. 2—3 0,025, vv. 3—5 0,025—0,03. Litt. minusc. ed. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια 23 Sept. a. 1906, 1, 17. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Σουλπίκι-
ος Ποσί-
διππος ἑ-
αυτῷ. χαῖ-
ρε Ποσείδ-
ιππε ❦

V. 1 Sic lap., Οὐλπίκι Pap.

---

470 Nunc deperdita. Ara. Litt. minusc. ed. Papageorgiu, op. nr. 469 cit., 1, 16.

s. III p. Αὐρήλι[ος – – – – c. 9—10 – – – –]
[κ]αὶ Αὐρηλία Ἐπινίκ[η]
[ζ]ῶντες τὴν ἐντομί[δα]
καὶ Μαρ. Αὐρηλίῳ Θεο-
{Ο}δῷ τῷ υἱῷ . εἰ δέ τι<ς> μετὰ
τὸ τεθῆναι ἡμᾶς τολ-
μήσῃ ἕτερον κατα-
[θέσθαι, δώ]σι τῷ ταμίῳ
– – – – – – – –

V. 1 Αὐρήλι[ος Ἐπίνικος] Pap. || 4—5 Nomen ego quidem omnino non intellego. Sic Pap., qui adnotat: 'ΘΕΟΟΔΩ ἀντὶ ΘΕΟΔΩ(!), ΤΙ ἀντὶ τοῦ ΤΙΣ'. Fortasse est lapsus quadratarii pro Θεοδᾷ || 8 Sic Pap.

---

471 C. a. 1890 inventa in sepulcreto Iudaico orientem solem versus a muro orientali urbis inter Portas Cassandreoticam et *Tellì Kapi* sito, deinde ad Lyceum municipale (scholam *Sultaniè*) allata, ubi a. 1912 viderunt Avezou et Picard, nunc ΜΘ 1810. Ara marmoris albi, quae undique praeter partem posticam cymatiis et aëtomatibus cum rosis et acroteriis exsculptis instructa est. Latus dextrum anaglyphis stilum (non caduceum, ut adfirmant Av. et Pic.) et supra tit. *B* utrimque stili duas manus repraesentantibus ornatum est. A. 1,515, l. max. 0,74, cr. max. 0,60. Litt. a. *A* 0,045, *B* 0,035. ΑΑΕ◇ϹΩ. Ligg. Interv. *A* vv. 1—2 0,10, vv. 2—8 0,015—0,02, *B* vv. 1—4 0,015—0,02, vv. 4—5 0,005. E commentario Constantinopolitano, Νεολόγος quem dicunt, a. 1890, mens. Ian. [non vidi] tit. *A* ed. Dem. 513, 560, litt. minusc.; ambos titt. edd. Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 110, 23, cum phot. lateris dextri. Cf. ΜΠ 449, 1278. Lap. contuli. *Ect.*

A

c. s. III p. Σεξ{Ε}τιανὴ ❦
cymatium
Σωζομέν-
η Ἕκτορι τ-
ῷ ἰδίῳ συ-
μβίῳ ἐκ τῶν
ἰδίων ἔστησ-
α τὸν βωμὸ-
ν̣ ¦ c. 2 ¦ c. 3—4
quattuor vv. excisi
cymatium

B

latus dextrum

m		*m*
a		*a*
n		*n*
u	*s*	*u*
s	*t*	*s*
Ἕκτο	*i*	ρι βο-
ηθῷ	*l*	ταβλα-
ρίου.	*u*	χαῖ-
ρε πα	*s*	ροδῖ-
τ		α

A. V. 1 Sic lap., Ζηνοβία Dem. e Νεολόγῳ || 6—7 Sic lap., ἔστησε Dem. || 7—8 Sic lap., βωμόν Dem., βωμ[όν] Av. et Pic. — *B*. Vv. 2—4 Fuit Hector *adiutor tabularii*.

472—481. Arae a. 1943 in demoliendo sepulcreto Iudaico inventae, deinde ad ecclesiam S. Georgii transportatae.

472 Ara marmorea undique praeter partem posticam cymatiis instructa, a. 1,25, l. max. 0,59, cr.

0,50. Litt. a. 0,02—0,04. ЄΜCC. Lig. ν-ε. Interv. 0,005—0,03. Titt. in planitie excavata et cymatiis circumdata exarati sunt. Ed. Lazaridis, Ἀρχ. Ἐπ. Θεσσ. 32, 5 cum phot. lapidis titt. non exhibenti 46, fig. 17. Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1948, 102. Lap. non vidi.

A

Κλαύδιος Λέων
Κλαυδίῳ Ἀφαρῖ τῷ τέ-
κνῳ μνήμης χάριν ❦
a. 166—67 p. ἔτους διτʹ.

B

Κλαύδιος Λέ-
ων Κλαυδίᾳ Νε-
βρίδι τῇ θυγατρὶ
μνήμης χάριν.
a. 154—55 p. ἔτους ❦ βτʹ.

A. V. 2 I. e. Ἀφαρεῖ, dativus nominis Ἀφαρεύς.

---

473 Ara marmorea, cuius frons aëtomate et basi instructa est, a. 1,25, l. max. 0,45, cr. 0,20. Litt. a. 0,035—0,06. ЄΜΣCⲰ. Interv. 0,02—0,035. Tit. neglegenter exaratus intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 32, 4, cum phot. praeclara 46, fig. 17. Lap. non vidi.

s. II vel III p. Γ. Ἰούλι-
ος Ζή-
νων Ἰσι-
δώρῳ
τῷ τέ-
κνῳ μν-
ίας χάρι-
ν.

---

474 Ara marmorea ornata aëtomate nunc mutilo, intra quod rosa exsculpta est, a. 1,18, l. max. 0,43, cr. 0,30. Litt. a. 0,025. ΑЄC. Interv. 0,005—0,015. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 24, 1, cum phot. satis bona 45, fig. 13. Lap. non vidi.

s. II vel III p. Ἰούλιος Παῦλος
Αἰλίᾳ Ποπλίᾳ Δομι-
τίᾳ τῇ τήθῃ ἐκ τῶν
ἐκείνης ἐκείνῃ
σωφροσύνης ἕ-
νεκεν καὶ μνεί-
ας τῆς εἰς τὸν ἐπι-
όντα χρόνον.

---

475 Ara marmoris cani undique praeter tergum aëtomatibus et basibus instructa. Pars superior exhibet incisuram rotundam diam. 0,24 destinatam ad receptaculum sepulcrale recipiendum. In fronte exsculptae sunt duae protomae nunc valde mutilae, supra capita protomarum duae manus. A. 1,23, l. max. 0,50, cr. 0,34. Litt. a. 0,03. ◇ЄⲰ. Interv. c. 0,02. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 37, 9, cum phot. fere inutili 47, fig. 21. Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1948, 102. Lap. non vidi.

s. II vel III p. Π̣ο̣νπειανὴ
Β̣άσσα Καρποφ[ό]-
ρ̣ῳ λεκτεικαρίῳ
μνείας χάριν.

V. 3 Est vox Latina *lecticarius*, ut admonent Robertii, non nomen proprium, ut volebat ed.

---

476 Ara marmorea, cuius latera anticum et sinistrum recisa sunt, latus dextrum aëtomate et basi instructum est. Admonet ed.: 'ἐπὶ τοῦ ἀετωματίου τοῦ ἐπικράνου ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως ὑπάρχει ἐπιμήκης τόρμος πρὸς σύνδεσιν μετ' ἄλλου μαρμάρου'. A. 1,75, l. max. 0,52, cr. 0,33. Titt. *A* et *C* in fronte intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam exarati, tit. *B* in latere dextro. Litt. a. *A* et *B* 0,015, *C* 0,03. Є◇ΣⲰ. Ligg. Interv. *A* 0,02, *C* 0,015. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 33, 6, cum phot. parum bona 46, fig. 18. Lap. non vidi.

c. s. III p.

A

Ἀλέ-
ξαν-
δρος
Μωμῳ τῇ
γλυκυ-
τάτῃ συν-
βίῳ ἐκ τῶν
ἐκείνης
μνείας
χάριν.

C

Ἀκύλα {ΚΑΙ} Ἀ-
σκληπιάδου
θυγάτηρ ἡ
καὶ Πωριανή.

latus dextrum

B

Χαῖ-
ρε Μω-
μω.

C. V. 1 Etsi nomen femininum alibi non inveni, credo Ἀκύλα formam Graecam esse nominis Latini *Aquila.*

---

477 Ara marmorea aëtomatibus et basi instructa et ornata anaglypho, quod repraesentat quattuor protomas duplici ordine dispositas: virum et feminam, puerum et puellam. Pars superior exhibet excavationem rotundam diam. 0,20 destinatam ad receptaculum sepulcrale vel conum pineum recipiendum. A. 1,07, l. max. 0,60, cr. 0,31. Litt. a. c. 0,02. ЄꟽC. Vestigia coloris rubri in litt. servata. Interv. 0,01—0,02. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 35, 7, cum phot. parum bona 47, fig. 19. Lap. non vidi.

s. II vel III p. Ζῳ̣ῖλος κ̣ὲ Μ̣α̣ν̣θ̣ά̣ρα Ν̣ι̣κ̣ή̣τ̣ᾳ
[κ]ὲ Μάγ[ν]ᾳ̣ τ̣ο̣ῖ̣ς ἰ̣δ̣ί̣ο̣ις τέ-
anaglyphum
κνοις μνείας χάριν [κ]ὲ
ἑατοῖς ζῷ⟨ν⟩τες.

Lectio vix certa est. V. 1 fin. Ν̣ι̣χ̣ή̣τ̣ᾳ ed. || 4 ζό̣(ν)-τες ed.

---

478 Ara marmorea ornata aëtomate et acroteriis, cuius in latere dextro duae manus anaglypho expressae sunt. In parte superiore cavum rotundum diam. 0,24 destinatum ad receptaculum sepulcrale vel conum pineum recipiendum. A. 1,35, l. max. 0,54, cr. 0,40. Litt. a. 0,025—0,04. ΑΕꓷW. Ligg. Interv. vv. 3—13, qui intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam exarati sunt, 0,01—0,015. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 28, 3, cum phot. parum bona 46, fig. 15. Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1948, 102. Lap. non vidi.

c. s. II p. [Π]α̣ραμόνα Λουκ̣ί̣[ῳ ἀ]-
cymatium
συνκρίτῳ συμβίῳ
cymatium
ζήσαντι κα-
λῶς τῇ κοινῇ συν-
βιώσει καὶ συν-
κοπιάσα⟨ν⟩τι τὴν
ἐντομίδα ἐκ τῶν
κοινῶν κόπων
μνίας χάριν
καὶ αὐτῇ ζῶσα.
ἐὰν δὲ μετὰ τὸ
ἐμὲ τεθῆν τολ-
μήσῃ ⟨τις⟩ τὴν ἐντομίδ'
ἀνῦξε, δώσι τοῖς *in cymatio*
κληρονόμοις δενάρι̣[α] } *in basi*
XI Φ

Vv. 1—2 Sic Robertii, Λου̣κ̣ί̣[α] | Συνκρίτῳ ed. || 6 ΚΟΠΙΑꓷΑΤΙ lap. || 13 add. Kla.

---

479 Ara marmorea, nunc decolorata, supra mutila et partim recisa, cuius pars postica humo obruta erat, a. 1,34, l. max. 0,54. Litt. a. 0,025—0,03. ΑЄCω. Ligg. Interv. vv. 3—8, qui intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam exarati sunt, 0,02. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 36, 8, cum phot. fere inutili 47, fig. 20 (Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 126, 518.). Cf. J. et L. Robert, *Bulletin épigr.* 1948, 102; ΜΠ num. 327; Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 116. Lap. non vidi.

c. s. III p. – – – – – Β̣ι̣τ̣ε̣λ̣λ̣ί̣ῳ καὶ . ΡΟC – –
τ̣ο̣ῖ̣ς τ̣έ̣κνοις μ̣ν̣ε̣ί̣ας χάρι[ν].
cymatium
οὗτος ὁ τύμ-
βος ἔχει κλυ-
τὸν σοφὸν
ἀνέρα πάμμου-
σον Δεσσαρε-
ώτην, κλει-
νόν, ἐν ἀνθρώ-
ποισι φιλίαις
προύχοντα,
Βιτέλλιν.
quattuor vv. in rasura

V. 1 Lectio valde incerta videtur. 3—6 Rescripsit Peek, voces κλυτὸν σοφὸν ἀνέρα expungens, audacter affirmans: '*Der Steinmetz hat drei verschiedene Entwürfe der Vorlage übernommen*: κλυτὸν ἀνέρα, σοφὸν ἀνέρα, πάμμουσον. 7—8 Forma poëtica ethnici Δασσαρήτιος. 9—10 Sic ed. et phot. lapidis, ἀνθρώποις Peek, mutatione non indicata. Cf. Edson, loc. cit.

---

480 Pars superior arae marmoris cani aëtomate ornata et a parte postica mutila, a. max. 0,62, l. 0,43, cr. max. 0,09. Litt. a. vv. 1—3 0,015, vv. 4—7 0,03. ΑΕΟꓷ. Ligg. Interv. vv. 1—3 0,01, vv. 4—7, qui intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam exarati sunt, 0,02. Ed. Lazaridis, op. nr. 472

cit. 38, 10, cum delineatione. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 158, not. 16. Lap. non vidi.

s. II vel III p.

_ c. 3—4 _ ⊔ΓΚ̣ΙΑ̣ τ̣ῶν Ἀ̣σκληπια̣σ̣τ̣ῶν [κ]αὶ τ̣[ῶν]
_ c. 4—5 _ Α̣ΓΙΑ̣Μ̣Ω̣Ν Βειέντορο̣ς Μέμ̣ν̣ – – c. 6—7 – –
– – c. 5—6 – – ΑιΙΑ̣^ΙΙ μνίας χάριν.
regulae
Κασσία
Ἀντιγόνα
Μέμ̣νον̣ι̣
– c. 4 – ΓιΙΙ
– – – – – –

V. 1 Ex delineatione legi, [– –]ησκ̣ιλ̣ι τῶν Ἀσκληπια̣σ̣τ̣ῶ̣ν̣ [.] αι[– –] ed., qui adnotat: 'ἂν καὶ τὸ ἄνω τοῦ πλαισίου μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι λίαν δυσανάγνωστον, ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ὀρθῶς ἀνεγνώσθη ἡ λέξις Ἀσκληπιαστῶν'. Admonent tamen Robertii: '*mention non assurée d'Asclépiastes*'. Fortasse in init. versus [συν]ή̣θ̣ε̣ι̣α̣ legendum est || 2 Coniecit Edson Ἀ̣σια̣[ν]ῶν, quod supplementum paulo pauciores litteras praebet quam spatio convenit, [– –]α̣σια̣[.]ων Βειέντορος Μεμ̣ν̣[ονι – –] ed. Βειέντορος est fortasse casus genetivus nominis Latini aliunde ignoti *Veientor*, cf. nomen *Veiento*. || 3 Ex delineatione legi, [– –]α̣μ̣α̣[. . .]μ̣νίας χάριν ed. Fortasse supplendum est [ἐκ | τῶν ἰδίων κ]αμ̣ά[τ]ων, cum ligg. τ-ω-ν, ω-ν, τ-ω-ν || 7 Sic delineatio, [– –]σ̣π̣τ̣ ed.

481 Pars anterior arae marmoreae a tergo recisae, supra aëtomate ornata. Pars superior vestigium cavi exhibet. Frons plagis malleoli valde laesa est. A. 1,73, l. max. 0,76, cr. max. 0,29. Litt. a. 0,04—0,055. ◇W. Ligg. Interv. 0,02—0,025. Ed. Lazaridis, op. nr. 472 cit. 39, 11. Lap. non vidi.

c. s. III p.

Π – – c. 9—10 – – Ο
Ἰουβεντιανῷ̣
– – – – – – – – –
Ι – – – – c. 10 – – – –
ΕΡΜ – – c. 7—8 – –
ΔΟ[– c. 4—5 – ἐκ τῶν]
ἐκείνου ἐ[κείνῳ̣]
– – – – –

482 Adversus Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον prope murum orientalem urbis a. 1940 inventa, nunc ΑΓ 100. Ara marmoris albi cymatiis instructa per medium lapidem in partes duas contiguas fracta est. Tria latera supra acroteriis et aëtomatibus cum rosis arcubusque ornata sunt. Latus posticum per totam altitudinem arae mutilum est. In parte superiore foramen ad clavum recipiendum destinatum. Media in fronte est planities excavata et regulis circumdata, in qua exsculptum est anaglyphum repraesentans Venerem sese lavantem, seminudam, in basi eminenti stantem, dextra comam complectentem, sinistra sublata speculum tenentem. A. 1,33, l. supra 0,554, per medium lapidem c. 0,48, per basim 0,61, cr. pristina c. 0,415, nunc 0,29. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,015, v. 3 c. 0,02, v. 4 c. 0,015. ΛЄΟΣ. Interv. vv. 1—2 0,04, vv. 3—4 0,008. Vv. 1 et 2 supra, vv. 3 et 4 infra anaglyphum dispositi sunt. Superficies supra v. 1 erasa est et vv. 2—4 ipsi in rasura exarati sunt. Fortasse etiam in fronte baseos, in qua figura Veneris stat, agnoscenda sunt vestigia litt., quae nunc nullo modo legi possunt. Haud dubie ara secundum in usum vocata est, ut tit. alterum reciperet. Edd. *Arch. Anzeiger* 57, 1942, 160; Makaronas, Μακεδονικὰ II 1951, Χρονικὰ ἀρχαιολογικὰ 8, 8, cum phot. Cf. *BCH* 64—65, 1940—41, 249. Contuli *ect.* et *phot.*

c. s. II p.

Tit. pristinus ⟦ Ι Ν̣ι \ <⟧
⟦/\ \̣ –Φ̣Υ⟧
Tit. alter Νεικομήδεια ψυχή.
. . c. 5 . . χαῖρε . . c. 6 . . *in regula*
anaglyphum
Χρή · σ · τη · Νεικομηδεία̣ τῇ
ⴔ θυγατρὶ · μνείας χάριν ⴔ

Titulus alter V. 1 Pars summa versus per partem inferiorem tit. pristini se extendit || 2 Subter v. 2 in summa parte planitiei excavatae vestigia litt. tam evanida, ut legi nequeant, in ect. agnoscuntur || 4 Nulla vestigia certa prioris tit. conspiciuntur.

483—488. Arae ad *Telli Kapi* inventae.

483 Vidit Duchesne, nunc ΜΘ 1812. Ara marmoris albi cymatiis et aëtomate cum acroteriis ornata. Angulus superior sinister mutilus est. Pars superior foramen rectiangulum exhibet. A. 1,25, l. max. 0,70, cr. max. 0,67. Vv. 2—10 tit. in planitie excavata et cymatiis circumdata exarati sunt. Litt. a. 0,03, φεῖ 0,065. ΑЄCΩ. V. 1 in. lig. ο-υ. Interv.

vv. 1—2 0,095, vv. 2—10 0,02. Ed. Duch. 44, 60 (Dem. 460, 406). Cf. Poland 620, N, 30, b, et M. Π. 658, 662, 1246. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 162—163 p. ἔτους > δϙρ > Σεβαστοῦ.
cymatium
Κ᾽ Καικίλιος Κό-
σμος > ζῶν ἑαυτῷ
καὶ Ῥουστικ̣ι̣λίᾳ
Πώλλᾳ τῇ συμβίῳ
ζώσῃ > καὶ > Κ > Καικι-
λίῳ > Ῥουστικιλίῳ
Κοσμίωνι ᾿ υἱῷ
ἐφηβεύσαντι >
μνήμης · χάριν.

---

484 Nunc deperdita. Ara *(cippe)* a. 1,55, l. 0,60. Litt. vv. 1—7 ΑΑЄϹѠ, vv. 8—11 Ϲ et Ϲ. '*Cette dernière partie est écrite en caractères différentes du reste*'. Edd. Duch. 39, 48 et e schedis paternis vv. 1—7 Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 35, Δ' (Dem. 454, 400). Cf. ΜΠ. 723.

c. a. 165 p. Κουσωνία
Ἄλκ<η> ἡ καὶ Τρο-
φίμη Κουσων-
ίᾳ Τιβερίνᾳ τῷ
τέκνῳ μνήμ-
ης χάριν. χε͂ρε
κὲ σύ, τίς ποτ᾽ ἶ.

Τιβέριος Κλαύδι-
ος Λύκος ἔδοκε (!)
τὴν καύστραν Κουσω-
νίᾳ Τροφίμῃ δωρεάν.

V. 2 ΑΛΚΜΗΚΑΙΤΡΟ Duch., ΑΛΚΗΗΤΡΟ Mordt. || 3 Sic Duch., ΦΙΝΗ Mordt. || 8—11 in plintho sub planitie excavata vv. 1—7 tit. complectenti videntur exarati esse || 8—9 Ti. Claudius Lycus et in tit. simillimo nr. 461, vv. 10—12 a. 165—66 p. exstat et in catalogo sodalium collegii Bacchici, nr. 244, col. I, v. 11 et in sarcophago nr. 608—609 (v. 3).

---

485 Nunc ΜΘ 1755. Ara marmoris albi, cuius cymatia ab utroque latere excisa sunt, a. 1,20, l. supra 0,53, cr. max. 0,445. Tit. in planitie excavata et cymatiis circumdata exaratus. Litt. a. 0,04—0,045. ΑΣ. Ligg. Interv. 0,015—0,025. Edd. Duch. 41, 54; Mordtmann, op. nr. 484 cit. 35, ζ' (ex ambobus Dem. 505, 527); vv. 1—5 litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 40, 8, qui lap. 2 Dec. a. 1888 vidit sed locum consulto celavit. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Ἰουνία
Νότις
Καλαουι-
ανῇ Εἰσιγό-
νῃ τῇ θυγα-
τρὶ μνείας
χάριν ☙

V. 2 Nomen, ut videtur, alicunde ignotum. 4 Sic lap., ---ϹΙϹΙϹΟ Mordt.

---

486 Nunc ΜΘ 1764. Ara marmoris cani a. 1,20, l. max. 0,56, cr. max. 0,58. Vv. 1—9 tit. in planitie excavata et cymatiis circumdata exarati sunt. Litt. a. 0,025—0,04, φεῖ 0,065. ΑЄϹѠ. Interv. 0,012—0,035. Ed. Duch. 44, 62 (Dem. 461, 408 et L. Robert, *Gladiateurs*, 1940, 267, not. 1.). Perperam dixit Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 368, lap. deletum esse. Cf. ΜΠ 27, 287. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. III p. Βαβοῦρος
Κέλσος Βα-
βούρᾳ Λου-
κούλλᾳ τῇ
ἀδελφῇ, γυ-
ναικὶ δὲ Αἰλί-
ου Ἰάχχου ἐ-
πιτρόπου λού-
δων μνήμης
χάριν. *in cymatio*

Vv. 7—9 Adnotat Duch.: '*Il faut remarquer ce titre d'* ἐπίτροπος λούδων, *correspondant au* curator ludorum'. Cf. tamen Robertium, loc. cit. et Hellenica III 1946, 123.

---

487 Vidit Duch. Ego quidem vidi 25 Mart. a. 1938 in muro inaedificatam ad marginem septentrionalem ὁδοῦ Ἁγίου Δημητρίου centum metra occidentem solem versus ab introitu sepulcreti Orthodoxorum. Ara marmoris cani, cuius cymatia in fronte et latere dextro excisa sunt, a. 1,21, l. infra

0,57. Tit. in planitie excavata et cymatiis circumdata exaratus. Litt. a. v. 1 0,045, vv. 2—8 0,04. ΑΕΟΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,02. Ed. Duch. 41, 53 (Dem. 477, 442). Cf. ΜΠ 471. Lap. contuli. *Phot.*

s. III p.

Δομιτία ❦
Λεοντὶς ❦
Ἑρεννίᾳ Ὀρεσ-
τείνῃ τῇ θυ-
γατρὶ · καὶ Δο-
μετίοις(!) Ὁμοί-
ῳ · καὶ Ὑγείνῃ
τοῖς γονεῦσι.

V. 6 in. Sic lapis et Duch.
Vide ad. tit. insequentem.

488 Vidit Duch., nunc deperdita. Ara opisthographa a. 1,50, l. 0,60. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. Duch. 40, 52 (Hadji-Ioannu 75 et Dem. 477, 441). Coniecit Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 368, lap. deletum esse. Cf. Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 194 cum not. 34, qui tit. Olynthium (Duch. 75, 117 = Dem. 630, 752) adducit, et ΜΠ 467.

A

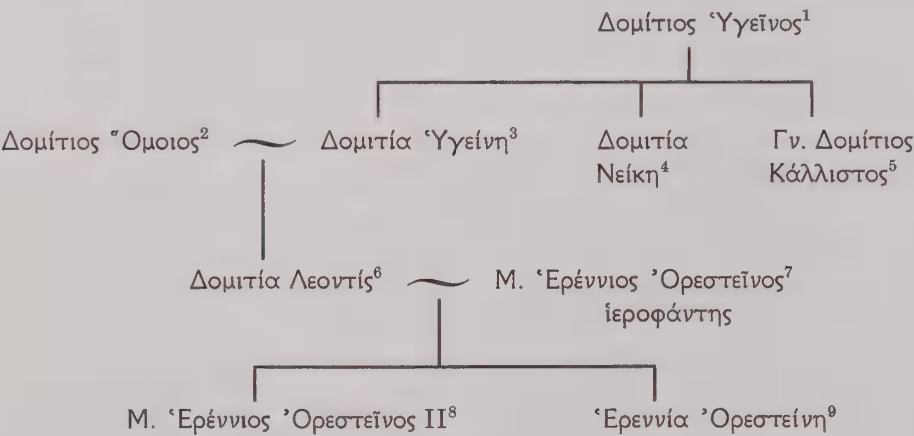
s. III p.

Μ· Ἑρέννιος
Ὀρεστεῖνος
Μ· Ἑρεννίῳ
Ὀρεστείνῳ
καὶ Δομιτίᾳ
Λεοντίδι
τοῖς γονεῦσι.

B

Μ· Ἑρέννιος
Ὀρεστεῖνος
Μ· Ἑρεννίῳ
Ὀρεστείνῳ
ἱεροφάντῃ
καὶ Δομιτίᾳ
Λεοντίδι
τοῖς γονεῦ-
σι.

B v. 5 ἱεροφάντης est sacerdos dei Cabiri, qui officio suo apud concilium provinciale Macedonum fungebatur. Vide Edson, op. cit., 194—197. In nummis ab hoc concilio emissis figura Cabiri primum a. 231 p. apparet (Gaebler, I, 96) et haud dubie est conatus aemulationis inter Thessalonicam et Beroeam metropolim Macedoniae placandae. Tit. Olynthius supra citatus est dedicatio Cabiro et filio Cabiri a M. Herennio Orestino, filio Ὀρεστεί[νου τοῦ] ἱεροφάντου, facta. Est eadem familia atque in nr. *435. Stemma:

1. nr. *435, vv. 3—4. 2. nr. 487, vv. 5—7. 3. nr. *435, vv. 2—3; nr. 487, vv. 5—7. 4. nr. *435, v. 2. 5. nr. *435, v. 1. 6. nr. 487, vv. 1—2; nr. 488, *A*, vv. 5—6, *B*, vv. 6—7. 7. nr. 488, *A*, vv. 3—4, *B*, vv. 3—5. 8. nr. 488, *A*, vv. 1—2, *B*, vv. 1—2. 9. nr. 487, vv. 3—5.

489 In aula templi Turcici, *Limam* vel *Numen Paşà* quod dixerunt, paulum septentriones versus a *Telli Kapi* intra murum orientalem urbis siti vidit Duch., nunc deperdita. Ara *(cippe)* ornata anaglypho manus duas repraesentanti. Litt. ΑЄϹѠ. Ed. Duch. 42, 57. Cf. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 36, Η'.

s. II vel III p. Μαντω Σουδιῳ
τῷ ἀνδρὶ ἐκ τῶν
ἐκείνου ἐκείνῳ
καὶ ἑαυτῇ ζώσῃ.

V. 1 Sic Duch., ϹΟΥΔѠ Mordt. Nomina sunt Thracica. Vide Detschew, 286 et 468.

---

490 Ibidem ac nr. 489 vidit ed., nunc deperdita. Ara *(cippe)*. Litt. ΑΑΕϹѠ. Ed. Duch. 40, 51 (Dem. 478, 444). Cf. Mordtmann, op. nr. 489 cit. 35, Ε'.

c. s. II p. Συρα Ἀσκληπίωνι
τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ καὶ τὰ
τέκνα τῷ ἰδίῳ πα-
τρὶ μνήμης χάριν
καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

V. 1 Sic Mordt., ΑϹΚΛΗΠѠΝΙ Duch. — Συρα est nomen muliebre Thracicum. Vide Detschew, 471.

---

491 In sepulcreto Protestantium qui dicuntur servata. Ara integra marmoris albi, nunc decolorati, supra et infra cymatiis instructa. In parte superiore excavatio rotunda receptaculo sepulcrali vel cono pineo destinata. A. 1,22, l. supra 0,495, cr. supra 0,42. Litt. a. 0,04—0,045. ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—4 0,035, vv. 4—5 0,02. Exscripsi. *Phot.*

c. a. 260 p. Ζωσίμη ·
Μυλαγῷ
τῷ τέκνῳ
μνείας χά-
ριν.

Mylagus est filius illius Claudii Mylagi qui c. mens. Feb. a. 257 p. obiit et in sarcophago nr. 557, cuius tit. ab eodem lapicida exaratus est, commemoratur.

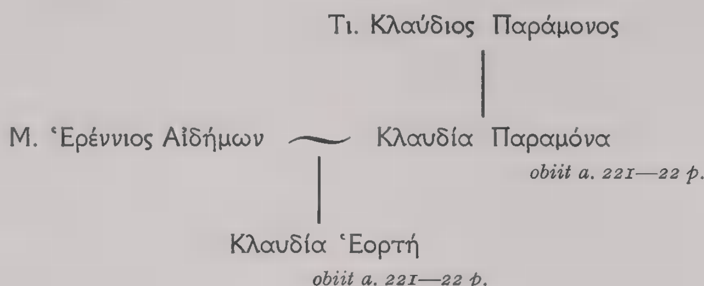
492 A. 1885 inventum in aula domus parvae Turcicae sitae in ea regione urbis, quae inter septentriones et orientem solem spectat, intra et iuxta murum orientalem urbis, deinde transportatum ad aream officinae quadratariae sitae inter Proxenium Britannicum et portum, ubi vidit Hogarth a. 1887, nunc ΜΘ 1818. Marmor album quadratum, post tempora Hogarthii supra recisum et excavatum, ut latrinae Turcicae usui esset. A. nunc 0,19, l. 0,61, cr. 0,48. Litt. a. vv. 3 et 4 0,025, v. 5 0,02. ΑΛΕΣΩ. Ligg. Interv. vv. 2—3 0,012, vv. 3—4 0,015, vv. 4—5 0,07. Summa frons marmoris per medium v. 2 excisa est. Vv. 2—4 intra planitiem excavatam et cymatiis circumdatam exarati sunt. V. 1 in cymatio supra posito exstabat. Ed. Hogarth, *JHS*. 8, 1887, 369, 15 (Dem. 492, 483). Purgold *Ms* 1885, addenda num. 10 delineationem frontis cum tit. praebet. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 221—222 p. Γ N Σ *in cymatio*
Κ̣λ̣α̣υ̣δ̣ί̣ᾳ > Π̣α̣ρ̣α̣μ̣ό̣ν̣ᾳ ⸢ τ̣ῇ θ̣υ̣γ̣α̣τ̣ρ̣ὶ̣ ❧
καὶ ⸢ Κλαυδίᾳ · Ἑορτῇ · τῇ θυγατριδῇ ~
Τι ᾽ Κλαύδιος · Παράμονος < ἑαυτῷ τε καὶ >
Μͻ Ἑρεννίῳ > Αἰδήμονι · τῷ γαμβρῷ ▲ ζῶσιν.

1 et pars summa v. 2 nunc desunt.

V. 1 Sic Hog. Admonet Purg.: *'oben am äußeren Rand der Vorderseite die 3 Buchstaben, deren erster, obwohl l(inks) oben beschädigt, eher ein* Γ *als* Τ *gewesen zu sein scheint'*. Cum nomina omnia civium Romanorum sunt, annus aerae Augustae habendus est. 4 Vide nr. 244, col. II, v. 9. 5 ΑΙΔΙΜΟΝΙ Purg., qui lig. η-μ non agnovit.

Factum esse potest, ut marmor quondam arae adfixum esset. Stemma ita construendum est:

493 In turri saepimenti arcis tertii inaedificatum, nunc deperditum. Fragmentum arae. Litt. ΑΕΣW. Ed. Duch. 45, 64 (Dem. 505, 529).

s. II vel III p. [Ἰο]υνία Νικομ-
άχα Εὐ-
τυχίδῃ
τῷ συμβίῳ
γλυκυτά-
τῳ αἰκ τῶν
ἐκίνου μ-
νία[ς] χάρι-
ν. ἀνδρὶ
ΤWΧΙΟΝ
[·] ΤϽΡΙΛ

Vv. 10—11 non intellego.

494 In arce. Fragmentum arae, nunc deperditum, a. 0,12, l. 0,25. Litt. ΑΕΣΩ. Ex apographo ab Hadji-Thoma confecto ed. Duch. 48, 72 (Dem. 506, 532).

desunt versus nonnulli.

s. II vel III p. . . . αυρικῷ γλυ[κυ]-
[τάτ]ῳ ἀν⟨δ⟩ρὶ ζήσαντι
ἔτη λβ'.

V. 2 ΑΝΡΙ Hadji-Thomas.

495 Quondam in muro occidentali urbis inaedificata, nunc ΜΘ 1685. Ostotheca marmoris cani sine operculo, pars inferior rudis est. A. 0,42, l. supra 0,65, infra 0,75, cr. supra 0,50, infra 0,555, cr. laterum 0,09—0,095. Litt. a. v. 1 0,02, vv. 2—7 0,025. ΆΕΜCω. Interv. 0,005. Ed. Pel. 35, not. 4 cum phot. tab. 6 p. 94. Cf. ΜΠ. numm. 348, 1148, 1153. Exscripsi. *Ect. Phot.*

a. 224—25 p.
Γεγανία Νείκη Πετρωνίῳ Μεμμιανῷ τῷ ἑαυ-
τῆς ἀνδρὶ στρατιώτῃ σινγλαρίῳ τὸν βω-
μὸν καὶ τὴν ὀστοθήκην ἐκ τῶν ἐκ-
είνου κόπων κατεσκεύασεν μετὰ
Πετρωνίας Γεγανίας Μεμμιανῆς
τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. ἔτους
ᵛ ϛνσ' Σεβαστοῦ τοῦ καὶ ᵛ βοσ' (!) ❦

V. 2 Fuit Petronius Memmianus eques singularis. 7 Recte admonet ed. lapicidam perperam numerum βοσ' pro βοτ' exaravisse.

496 In restauranda domo privata sita in ea regione, quae τοῦ Βαρδαρίου nuncupatur, apud murum occidentalem urbis inventa, deinde in armamentarium, *Tophanè* quod dixerunt, allata et inde in museum ubi nunc cat. num. ΜΘ 1258. Pars media arae marmoris cani undique recisa, a. 0,74, l. 0,40, cr. 0,30. Tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exaratus. Litt. a. c. 0,03. ΑΕΜCW. Interv. c. 0,015. Ed. Demitsas, *BCH* 4, 1880, 108, 14, qui tit. per duos vv. disposuit (Dem. 471, 428). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Ζώσιμος
καὶ Ἀγριπ-
πεῖνα
Ἀντινόῳ
τῷ τέκνῳ
μνήμης
χάριν.

497 A. 1932 in effodiendo foro apud Πλατεῖαν Βαρδαρίου inventa, nunc ΜΘ 1266. Ara marmoris cani aëtomate et acroteriis ornata, a. 1,14, l. max. 0,63, cr. max. 0,495. Tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exaratus. Litt. a. 0,02—0,035, φεῖ 0,06.

ΛΑЄMCω. Interv. c. 0,015. Edd. Boeckh, CIG II 1984 ex schedis Koehlerianis (vide et Addenda, p. 990); Le Bas-Foucart II 322, 1377; Leake, *Northern Greece* III, num. 134 in tab. 27. Ex CIG et Leakio Dem. 488, 471. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. III p.

Λ. Φάβις Ζώ-
σιμος Λου-
κίῳ Φαβίῳ
Ζωσίμῳ μ-
νήμης χάρι-
ν· καὶ ἑαυτῷ
❦ ζῶν.

V. 1 Sic lap., Φάβιος edd. priores || 4 Ultimam lit. (μῦ) non legit Köhler.

---

498 In ea regione occidentali urbis quae τοῦ Βαρδαρίου nuncupatur inventa, nunc ΜΘ 1265. Ara marmoris cani aëtomate cum rosa et acroteriis ornata. Pars superior excavationem rotundam et brevem exhibet. A. 1,22, l. max. 0,72, cr. max. 0,45. Tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exaratus. Litt. a. vv. 1 et 2 0,05, φεῖ 0,105, v. 3 0,045, v. 4 0,04, v. 5 0,035. ΑΕΞΣΩ, leviter apicatae. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,025, vv. 2—6 0,02. In latere dextro litt. a. 0,06. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Καλλιστί-
ων ▸ Ἀφρο-
δειτῷ ▸ τῇ ▸
ἰδίᾳ ▸ συμβίῳ
μνήμης > χάριν
καὶ ἑαυτῷ > ζῶν.

latus dextrum

χαίρετε.

---

499 Ibidem ac nr. 498 inventa, nunc ΜΘ 1270. Ara integra marmoris leucophaei aëtomate cum rosa et acroteriis ornata. Pars superior exhibet excavationem quadratam omnibus in angulis clavos plumbeos continentem. A. 1,46, l. 0,67, cr. 0,58. Tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exaratus. Litt. a. v. 1 0,025—0,03, v. 2 0,02—0,025, vv. 3—4 c. 0,02. ΑЄCω. Interv. c. 0,013. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Ποπίλλι ❦
ος ᵛ Νείκαν-
δρος ἑαυτῷ
ζῶν ᵛ καὶ Πα-
ραμόνᾳ τῇ
συμβίῳ.

---

500 A. 1901 in purganda cloaca ante *Tophanè* sita inventa, nunc ΜΘ 1726. Ara marmoris albi aëtomate cum rosa et acroteriis ornata. Cymatia in latere sinistro et in parte inferiore frontis excisa sunt. Prope marginem anteriorem pars superior duas incisuras parvas exhibet. A. 1,26, l. max. 0,59, cr. 0,475. Vv. 1—16 tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exarati sunt. Litt. a. 0,025—0,035. ΑЄMCω. Ligg. Interv. c. 0,005. Litt. minusc. ed. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια 12 Iul. 1905, 1, 6 (Pel. 35, not. 5, 1; L. Robert, *Études épigr. et philol.*, 1938, 221, solum vv. 1—9). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. III p.

Αὐρηλ-ί⟨α⟩ Κελσ-
ίνα {ΚΑΙ} ⟨Α⟩ὐρ-
ηλίῳ Ἀ⟨γ⟩αθ-
οκλῆς (!) τὸ-
ν βωμὸ-
ν καὶ τὴν ἐν-
τομίδαν ἐκ τ-
ῶν εἰδίων κ-
αμάτω⟨ν⟩. ὃς ἂν δ-
ὲ τολμήσῃ ἕτε-
ρον θοῦν(!) εἰς α-
ὐ{Υ}τήν, δώσι τ-
οῖς καταλαμ-
βανομένοις αὐ-
τῆς κληρο⟨νό⟩μοις
{ΔωCΙ} ΠΡΟCΟMΟΥ
✱ΚΦ. *in cymatio*

V. 1 ΑΥΡΗΛ-ΙΚЄΛC lap. || 2 ΙΝΑΚΑΙΛΥΡ lap. || 3 fin. ΑΙΑΘ lap. || 2—4 Legit Pel. Αὐρ|ρήλιος (sic!) Ἀγαθ|οκλῆς || 9 ΑMΑΤωΟCΑΝΔ lap., κ|αμάτων Pel. || 11 Sic lap., θουν[αι] Pel., qui adnotat: 'τὸ θουν ἀντὶ θεῖναι ἢ χοῦν' || 15 ΚΛΗΡΟMΟΙC lap., κληρονόμοις Pel. || 16 Sic lap., προσ[τί]μου Pel.

---

501 A. 1901 in ea regione urbis quam *Zigeunerviertel* dicit ed. prope ecclesiam Παναγίας Χαλκέων in aedificio exstruendo inventa, nunc deperdita. Ara marmorea supra aëtomate et acroteriis, infra cymatiis instructa. In fronte exsculptum est anaglyphum valde contritum. Medio in anaglypho est figura feminae adversae himatio tenui indutae, dextra

sublata himatium tenentis, sinistra porrecta pateram ferentis. A sinistra genubus procumbens puer manus ad manum dextram feminae tollit. Pone et paulo ad sinistram pueri res longa quae fortasse truncus arboris est. A dextra puer alter et ipse genubus procumbens manus ad pateram manus sinistrae feminae porrigit. Vix dubium est quin femina Venus Genetrix sit. A. 0,81, l. 0,46, cr. 0,26. Suspicor partem posteriorem lap. recisam esse. Tit. supra anaglyphum exaratus est et pars summa anaglyphi in v. 2 tit. se extendit. Litt. MC. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 308, 9. Exstant in academia schedae Struckianae quae praebent descriptionem pleniorem lap. et phot. quam contuli.

c. s. II p. . ' ^CINᴖ Ẹὐ̣ριδίκῃ τῇ
. . . . ' – – μνήμ[ης]
[χάριν].

V. 1 in. Sic phot., Φ̣ᾳ̣εινῷ̣ Struck. Fortasse [᾿Ε]ρ̣ᾳ̣σινῷ̣ vel minus verisimiliter [Π]ρ̣ᾳ̣σινῷ̣. Εὐριδίκη est nomen proprium in Macedonia frequens. Vide Hoffmann 218 et Russu 186. 2 in. potest suppleri [ἀδελ]φ[ῇ], cum forma longiore litt. φεῖ. In fine v. supplementum postulat lig. η-ς.

---

502 In fundamentis domus Iudaicae prope ecclesiam τῆς ᾿Αχειροποιήτου sitae inventa, nunc ΜΘ 1816. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis atque aëtomatibus cum ornamentis et acroteriis instructa, a. 1,17, l. max. 0,67, cr. max. 0,58. Tit. in planitie excavata et cymatiis insculptis circumdata exaratus est. Litt. a. c. 0,04—0,05. ÅЄCѠ. Interv. c. 0,02. Edd. Heuzey, *Mission arch.* I 1876, 281, 115; Duch. 48, 71 (Dem. 446, 388). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 129—30 p. Σερβύλλα
Λ𐅵 ᾿Αρρουν-
τίῳ ῾Ηρακλᾷ̣
τῷ̣ ἰδίῳ ἀν-
δρὶ καὶ ἑαυτῇ
ζῶσ̣ᾳ̣ μνή-
μῃ̣ς χάριν.
ἔτ̣ους ζοσ΄.

7—8 Litterae lineis subductis insignitae nunc desunt.

V. 8 Propter formam et ornamentum monumenti annus potius aerae provincialis quam Augustae habendus est.

Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 336, perperam, ut videtur, affirmat hanc aram cum tribus insequentibus a. 1887 ad Portam Cassandreoticam iterum effossam esse.

---

503 Ibidem ac nr. 502 inventa, nunc ΜΘ 1813. Ara marmoris leucophaei undique recisa. Etiam angulus sinister superior excisus est. A. 1,53, l. max. 0,78, cr. max. 0,61. Litt. a. v. 1 0,035, v. 2 0,03, vv. 3—11 0,025. ΑΕΞΣΩ vv. 1—5, ΔЄꟿCѠ vv. 6—11. Interv. c. 0,01. Edd. Heuzey, *Mission arch.* I 1876, 280, 113 (Coupry et Feyel, *BCH* 60, 1936, 40, fig. 3); Duch. 43, 59 (ex Heuzeio et Duchesnio Dem. 444, 386, et Baege, 91); L. Robert, *Rev. Phil.* 13, 1939, 128—31 cum phot. tab. II; Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 161—64, cum commentario. Cf. ΜΠ numm. 166, 496, 1272. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 132—33 p. ἔτους · δξρ · ᾿Απολλω-
νίῳ · ᾿Αρτεμᾶ · τῷ̣ · καὶ · Μα-
ξίμῳ Θεσσαλονικεῖ ⲧ
Ẹὔτυχος · Μαξίμου · καὶ ᾿
Σεκοῦνδα · οἱ θρεπτοὶ
τὸν βωμὸν μνείας χά-
ριν · ὑδροσκοπήσαντα
κ̣ᾳ̣ὶ̣ ἱερητεύσαντα · Διονύ-
σου̣ · καὶ ἑτέρας ὑπηρεσί̣-
ᾳ̣ς̣ ὑπηρετήσαντα · ζή-
σ̣ᾳ̣ντα ἔτη vvv νζ.

V. 1 Propter litteraturam et formam ipsius monumenti annus aerae provincialis (a. 16—17 p.) esse nequit. 6—11 De coniunctione quae est inter formas litt. mutatas et casus accusativos his in vv. vide Edson 163. 7 Adnotat Baege: 'ὑδροσκοπία *igitur sacrum fuit aliquod negotium, quod maxime administrabat Apollonius sive aquas indagans ut dei signum lavarent, sive alias agens caerimonias*', et L. Robert opinatur officia hydroscopi '*par l'examen de l'agitation de l'eau ou de son bruit, ou par des objets jetés dans l'eau, ou d'après ce qu'ils voyaient dans l'eau comme dans un miroir*' facta esse. Adducit idem tit. Bottiaeum, inventum prope vicum *Stavros* decem chiliometra inter septentriones et orientem solem a Beroea distantem, in quo Aurelius Romanus ὑδροσκοπήσας ἐν τῷ βπσ΄ Σεβαστῷ ἔτει (a. 250—51 p.) metropoli et

bis neocoro Beroeae aram condidit. In praesentia haec sacra hydroscopia dei Bacchi unice Macedonica existimanda est. Vide finem commentarii ad nr. 502.

---

504 Ibidem ac nr. 502 inventa, nunc ΜΘ 1815. Pars media ạrae marmoris leucophaei undique recisa, a. max. 1,00, l. max. 0,68, cr. max. 0,71. Tit. in planitie excavata et cymatiis circumdata exaratus est. Litt. a. v. 1 0,065, v. 2 0,055, vv. 3 et 4 0,05, v. 5 0,045, v. 6 0,04, vv. 7 et 8 c. 0,035. ΑΕΞΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,025. Edd. Heuzey, op. nr. 503 cit. I, 280, 114, et Duch. 45, 63 (Dem. 445, 387). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Σεξτίαν ❦ Μα-
ξίμαν ❦ τὴν ❦ θυγατέρα
Λ ❦ Σέξτιος ❦ Εὔτα-
κτος ❦ καὶ ❦ Σεξτία ❦
Τερτύλλα ❦ καὶ ❦ Λ ❦
Σέξτιος ❦ Οὐιτάλ⟨ι⟩ος
ὁ θρέψας ❦ καὶ ❦ ἑαυ-
τοῖς ❦ ζῶσι ❦

V. 6 fin. ΟΥΙΤΑΛΟΣ lap. et Duch., Οὐιτάλις Heuz. Correxi. — Vide finem commentarii ad nr. 502.

---

505 Ibidem ac nr. 502 inventa, nunc ΜΘ 1817. Ara marmoris leucophaei recisa in usum saxi quadrati, a. 1,22, l. max. 0,72, cr. max. 0,545. Tit. in planitie leviter elata exaratus est. Litt. a. v. 1 0,035, v. 2 0,04, vv. 3—6 c. 0,025. ΑΕϹΣΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,02, vv. 2—6 0,03. Ed. Duch. 49, 74 (Dem. 472, 431). Lap. contuli. *Ect.*

s. II vel III p.

Οὐαρεινία · Ὑγί-
νη Ἀλεξάνδρῳ
τῷ τẹ́κνῳ ζήσαṿ-
τι ἔτηˢ ιη´ > καὶ Ἐπι̣-
κτήτῳ ζήσαντι ἔ̣τη
γ̣´ ᵛ καὶ ἑαυτῇ ζῶσạ.

Vide finem commentarii ad nr. 502.

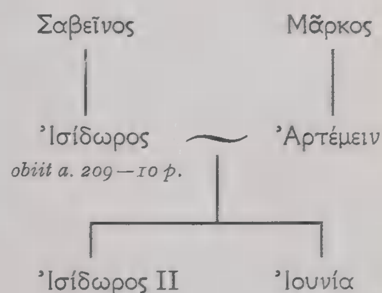
---

506 Paulum occidentem solem versus ab ecclesia τῆς Ἀχειροποιήτου humo obruta. Ara marmoris albi undique praeter partem posticam cymatiis instructa et ornata aëtcmate cum rosa et acroteriis insculptis. In parte superiore excavatio rotunda receptaculo sepulcrali vel cono pineo infigendo destinata. A. 1,20, l. supra 0,58, cr. supra 0,55. Litt. a. 0,02—0,025. ΑΕΣΩ. Ligg. permultae et multiplices. Interv. vv. 1—11 0,01—0,015, vv. 11—12 0,125. Vv. 1—11 in planitie excavata exarati sunt, v. 12 subter in plintho. Ed. Edson, *Harv. Theol. Rev.* 41, 1948, 158—60 cum phott. figg. 2 et 3. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigraphique* 1950, 134; ΜΠ numm. 186, 642, 648, 652. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 209—10 p.

Ἀρτέμειν Μάρκου
ἡ γυνὴ καὶ · Ἰ · σίδωρος
Ἰσιδώρου καὶ · Ἰουνία
Ἰσιδώρου Ἰσιδώρῳ
Σαβείνου τῷ πατρὶ
ζήσαντι καλῶς, βου-
λεύσαντι · ἱερασαμέ-
νῳ θιάσων Διονύσου,
ἐκ τῶν ἐκείνου ἐκεί-
νῳ μνείας καὶ εὐνοί-
ας χάριν.
cymatium
ἐν τῷ · $\overline{ζντ}$ · ἔτει.

V. 1 I. e. Ἀρτέμιον. 12 Annus est aerae provincialis. Stemma:

De deo Baccho Thessalonicae culto vide Edson, loc. cit., 158—181. Vide Addenda.

---

507 In ecclesia τῆς Ἀχειροποιήτου vidit Germain a dextra portae principalis, vidi ego extra portam occidentalem. Pars media arae marmoris albi a. max. c. 0,57, l. 0,475, cr. 0,41. Tit. intra planitiem excavatam exaratus. Litt. a. 0,035, φεῖ 0,075. ΑΜΣΩ. V. 2. lig. τ-ε. Interv. 0,025. Ex schedis Germainianis ed. Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.* 24, *Jan.—Jun.* 1894, 212, 33 (Dem. 596, 733.) Lap. contuli. *Phot.*

s. II p.

Φίλιππος
᾿Αρτεμιδώ-
ρου Δημῷ
Ζωΐλου τῇ
[γλυκυτάτ]ῃ
– – –

V. 1 Ultimam litteram sane parvam non agnovit Germ. || 3 fin. ΔΗΜΟ̣ Germ. || 4 Sic lap., ΙΟΝΥΣΟΣ Germ. || 5 fin. Vestigium litterae ῆτα non legit Germ.

Vv. 1—3 Idem homo et in catalogo epheborum nr. *241, col. I, v. 5 exstare videtur.

Nota quae Swan, *Journal of a Voyage up the Mediterranean*, Londinii 1826, I, 184 exposuit: '*In our way hither* (i. e. ad arcum Galerii) *from the Mosch of St. Demetrius I discovered a square stone about two feet high, on which the word* ΦΙΛΙΠΠΟΣ *was inscribed. We were informed that a French consul attempted to dig it up, but it was found buried too deep for the purpose. It is of singular shape, and unless it has supported a statue, I can form no conjecture about it; and it is unlikely to have done so if it be of that height which the anecdote we heard implies*'. Ecclesia τῆς ᾿Αχειροποιήτου sita est inter ecclesiam S. Demetrii et arcum Galerii. Fortasse Swan lapidem supra positum commemorat.

---

508 In via quadam (*'Querstraße'*) prope ecclesiam S. Georgii ab ed. visa, nunc ΜΘ 1814. Pars sinistra arae marmoreae, cuius pars superior parvam incisuram rectiangulam exhibet. Cymatia lateris sinistri et frontis excisa sunt. A. 1,775, l. max. 0,40, cr. max. 0,50. Tit. intra planitiem excavatam exaratus. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 0,04, vv. 3—4 0,035, vv. 5—7 0,04, v. 8 0,045, v. 9 0,04. ΑΔΟ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,025, vv. 2—3 0,03, vv. 3—4 0,015, vv. 4—8 c. 0,01, vv. 8—9 0,04. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 307, 5. Schedae Struckianae in academia asservatae sunt. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

inter ann. 173—74 et 181—82 p.

Μ· ῎Αππ[ιος Διοσ]-
κουρί[δης . c. 4 .]
ΓΑ τῇ σ[υμβίῳ c. 2]
ΜΑΙΚ . . c. 7—8 . .
ΑΝΟΡ̣ . . c. 7 . .
Διοσκ[ουρίδης]
τῇ μητ̣[ρὶ μνείας]
χ̣άριν̣ [ἐν τῷ vvv]
[.]κτ ἔ̣[τει].

V. 1 Notam interpunctionis non agnovit ed. Itaque μαππ(?) legit || 3 Sic lap., ΓΑΤΙΣ ed., qui lig. η-σ non agnovit || 5 ^ΝΟΡ̣ lap., ΑΝΟΙ ed., qui ἀνοι[ξ – –] proposuit || 4—5 non intellego || 8 ʹΑΡΙ‹ˋ lap., ΥΑΡʹΙ ed., qui tamen (χ)άριν scripsit || 9 ΚΤΙ lap., ΚΤΕ ed., qui numerum trecentos viginti quinque esse credit. Neque autem iste ordo numerorum ad annum designandum in titt. Macedonicis umquam invenitur. Annus est aerae provincialis.

---

509 et **510**. Turri Turcicae, *minārè* quod dicunt, ad ecclesiam S. Georgii insertae sunt 'στῆλαι δύο'. Edd. Pococke, Inscr. Ant., 1752, 49, 8 (Boeckh, CIG 1979; Le Bas-Foucart II 1853, 320, 1368; Dem, 487, 468), cuius apographum pravissimum titt. duos in unum confudit, et litt. minusc. Papageorgiu, ᾿Αθηνᾶ 15, 1903, 38, 4 et 5, qui 28 mens. Dec. a. 1888 telescopio usus titt. legit et eos discrevit, quamquam locum lapp. consulto celavit.

509 Etsi nihil de lap. constat, verisimile est eum aram fuisse quia secundum in usum vocatus est ut saxum quadratum esset. Litt. ΑΕΣΩ. Ligg. fuisse videntur. Lectiones Papageorgiu secutus sum.

c. s. II p.

Τροφίμη Πυ-
ρουλαι τῶι
ἰδίωι ἀνδρὶ μνή-
μης χάριν
καὶ ἑαυτῆι
ζῶσα.

Vv. 2, 3, 5 Nota ἰῶτα adscripta || 1 ΕΡΟΦΙΜΗΙΥ Poc. || 1—2 Nomen Thracicum. Cf. Detschew, 386 || 2 ΡΟΥΛΛΙΩ Poc. || 3 ΚΙΑΙΟ Poc. || 4 ΗΙΟΥ Poc. || 5 ΚΑΚΛΥΥΙΙΙ Poc. || 6 ΖΩΣΑ Poc.

---

510 Habui *ect.* confectum a viro docto Nicolao Kotsia, qui et locum lap. mihi patefecit. Tit. intra planitiem excavatam a. 0,41, l. 0,205 exaratus est, itaque vix dubium est quin lap. ara fuerit. Litt. a. 0,025—0,03. ΑЄⅢC. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,035, vv. 2—3 0,02, vv. 3—6 0,015.

s. II vel III p.

῾Υγεία Υαρι-
νῃ τῇ μη-
τρὶ καὶ ῾Υγεί-
ᾳ τῇ νίνν̣η

μνε̣ίας
χάριν ❦
ʃ Α
Θ
·Η

Ect. et textus Papageorgiu congruunt || 1 ΥΙΣΛΥΑΣ Poc. || 2 ΛΙΙΤΗ ΙΙ Poc. || 3 omisit Poc. || 4 ΛΙΙΝΙΝ Poc. || 5 et 6 Lectiones Poc. cum ect. et textu Papageorgiu congruunt.

Sub v. 6 tit. servata sunt vestigia tit. alterius.

511 A. 1907 in aula domus Iudaicae sitae prope ecclesiam S. Nicolai inventa, tum ad Lyceum municipale allata, ubi a. 1912 viderunt Avezou et Picard, nunc ΜΘ 1765. Ostotheca marmoris albi sine operculo, a. c. 0,35, l. 0,515, cr. 0,46. Litt. a. 0,03—0,035. ΑЄΜϹⲰ. Interv. 0,02—0,03. Edd. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 20 Sept. 1907, 1, litt. minusc., et Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 112, 25. Lap. contuli. *Ect.*

s. II vel III p. Κασσία Λύκα
Ἑρμᾶνι τῷ ἀν-
δρὶ μνείας χάριν.

Non recte affirmant Av. et Pic.: '*Intérieur évidé à une époque récente*', cum intra cavum appareant incisurae ad operculum recipiendum manifesto destinatae.

512 A. 1905 in reparando vetere aedificio inventa et ad armamentarium Turcicum, *Tophanè* quod dixerunt, allata, nunc ΜΘ 1727. Pars media arae marmoris albi undique recisa. Pars superior dexter mutila est. A. max. 1,015, l. max. 0,56, cr. max. 0,305. Tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exaratus. Litt. a. v. 1 0,035, vv. 2—12 0,025. ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. 0,025. Edd. litt. minusc. Π. Ν. Π(απαγεωργίου) in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια, 21 Iul. 1905, 1, 17, et Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 717. Cf. ΜΠ num. 191. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Βειθυν[ὸς τὸ γένος] | ῥήτωρ σοφὸ̣[ς ἐνθάδε] | κεῖται
Ἀρχέπ̣[ολις, ᵛ ᵛ] | γενέτη̣ ταὐτὸ λαχὼν || ὄνομα.
ἦν δ' αὐτῷ Νείκαια | πάτρη, μῆκος δ' ἐνιαυτῶν |
οὐ μακρόν, ἐν τρισσαῖς | κάτθανε γὰρ δεκάσιν. |
τῷ δὲ Κυῆτος τύμβον || ἐδείματο καὶ καθύπερθεν |
στήλ{Λ}ην λαϊνέην, ᵛᵛ | ἣ τάδε πᾶσι λέγω.

Vv. 1—2 Supplevit Peek || 3 Sic idem, ΑΡΧΕΙ ⁝ lap. An Ἀρχέμ̣[ορος] ?

513 '*Au quartier appelé Iéni Sou* (i. e. *Yeni Su*), *à côté d'une fontaine qui forme le coin en montant au haut de la ville, à droite*'. Ara ('*Pied d'estal renversé*'), nunc deperdita. Litt. ΑΕΛϹⲰΩ. Ex schedis Germainianis ut videtur non bonis ed. Omont, *Rev. arch.* 3e *sér.* 24, *Jan.—Jun.* 1894, 208, 21 (Dem. 595, 728).

s. II vel III p. [– – – καλ]λίπτυχος
– – – – – ΙΠΑLLⲰΝ
– – – – – ΟΥΝⲰΕΙ . . .
– – – – – ΔΑΟΝΙΔΙ . . .
[– – – τῇ μ]ητρὶ . . . . .
– – – – Ω Γ Ι . . .
– – – – . . . .
– – – – . . . Ν . . . . .
– – – – . . . .

V. 1 Vox colorem metricum redolet || 2 Admonet Omont: '*Une copie au crayon de cette inscription (fol. 349) porte pour la seconde ligne la variante:* ΠΑLLⲰΝ.' An – – – Ι πάσ̣σ̣ων vel [ἐπ]ιπάσ̣σ̣ων ? || 5 Supplevi || 6 Si litt. diductiores sunt, fortasse [ζ]ώσ̣η̣ vel [ζ]ῶσ̣ι[ν] legendum est.

514 '*Thessalonicae in marmore quadrato pedis unius et semissis mensura*'. Sine dubio *marmor quadratum* ara fuit. Litt. ΑΑЄϹⲰ. Edd. Boeckh, CIG II 1978 '*ex schedis Köhlerianis et chartis Letronnii, quae meliores sunt*' (Dem. 487, 469); Leake, *Northern Greece* III 1835, tab. XXVII, n. 135; Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1384. Leake et Le Bas-Foucart formas litt. bene indicant.

s. II vel III p. Κράτερος
Ἄν ᵛ δρωνι
Σαρμάτῃ,
ἰδίῳ ❦
ἀγαθῷ.
ἐτῶν κʹ.

V. 1. Nomen proprium praecipue Macedonicum. Vide Hoffmann, 155, et Russu, 195. 2—3 Apparet Andronem servum natione Sarmatam fuisse.

---

515 Alicubi Thessalonicae viderunt edd., nunc ΜΘ 1805. Ara marmoris leucophaei cymatiis et aëtomate cum rosa et acroteriis insculptis ornata. In parte superiore est foramen unco recipiendo destinatum, in quo etiam nunc plumbum exstat. A. 1,375, l. max. 0,69, cr. max. 0,45. Tit. in planitie excavata et cymatio circumdata exaratus. Litt. a. 0,03—0,035. ΑΛΕΣΩ. Ligg. Interv. 0,025—0,02. Edd. Boeckh, CIG II 1974 ex schedis Köhlerianis; Leake, *Northern Greece* III 1835, tab. XXVII, nr. 131 (CIG II 1974 Addenda et, ut videtur, Le Bas-Foucart II 1853, 323, 1391). Ex Boeckhio et Leakio Dem. 485, 463. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Ζωσίμη Αἰ⟨λ⟩ίᾳ
Μωμῳ τῇ ἰδίᾳ
θυγατρὶ ἐκ τῶ-
ν ἑαυτῆς *vacat*
μνείας χά-
ριν.

V. 1 Litt. ultima in cymatio exarata est. Lapicida, a voce ἰδίᾳ in v. sequenti seductus, perperam ΑΙΔΙΑ insculpsit || 1—2 coniecit Boeckh ⟨Λ⟩αΐδι | ἀμώμῳ || 3 Litt. ultima in cymatio exarata est.

Suspicor lap., ut nrr. 498 et 499, e regione occidentali urbis oriundum esse.

---

516 Alicubi Thessalonicae inventa, nunc ΜΘ 1688. Ara marmoris leucophaei undique praeter partem posticam quondam cymatiis instructa (cymatia lateris dextri excisa sunt) et ornata aëtomate cum arcubus, rosa, acroteriis insculptis. In fronte sub tit. exsculptum est anaglyphum, in quo repraesentatur puella nuda, dextra sublata comam comprehendens, sinistra porrecta nescioquid sphaericum (malum?) tenens, et iuvenis nudus et comatus, dextram pectori admovens, sinistra demissa tenens thyrsum inversum, quo etiam innititur. A. 1,22, l. max. 0,54, cr. max. 0,47. Litt. a. c. 0,02. ΑΔΕC. Interv. vv. 1—2 0,17, vv. 2—3 0,008. V. 1 per inferius aëtoma, vv. 2—3 in parte inferiore cymatii. Ed. Pel. 30, not. 2, cum phot. 93, 5. Lap. contuli. *Ect.*

s. II vel III p.
Τιτινία Πρόκλα Τιτινίας Τριβούλας θρε[πτὴ]
cymatium
καὶ πε⟨δ⟩ίον (!) αὐτῆς· Γαιανῆς κὲ Γαίου μνείας
χάρ⟨ι⟩ν.
anaglyphum

V. 1 Adducit Kla. CIG III 4739—41: Καικιλία Τρεβούλλα. 2 ΠΕΛΙΟΝ lap. || 3 ΧΑΡΝ lap.

---

517 A. 1755 Thessalonica Venetias in Museum Nanianum transportata, nunc deperdita. Ara ornata acroteriis insculptis et aëtomate, intra quod protome, a. c. 1,38. Litt. ΑΕΩ. Vv. 1 et 4 lig. ο-σ. Edd. G. Passeri, *Osservazioni — — sopra l'avario fossile et sopra alcuni monumenti greci e latini conservati in Venezia nel Museo — — Nani*, 1759—60, sect. II, pag. 22 [non vidi]; Paciaudius, *Monumenta Peloponnesia*, II 1761, 214, VII; *Collezione di tutte le antichità — — nel Museo Naniano*, 1815, 20, 157 (Boeckh, CIG II 1980; Dem. 500, 507; Le Bas-Foucart II 322, 1385).

s. II vel III p. Δῶρος
ὁ Πολυχά-
ρμου τρόφι-
ιμος ἐνθ-
άδε.

---

518 In urbe inventum, deinde Parisios transportatum et in sylloge Comitis Choiseul-Gouffier annos nonnullos asservatum, nunc ibidem in *Musée du Louvre*, cat. marmorum 153. Marmor supra et infra mutilum. Suspicor lap. esse partem mediam arae sepulcralis cuius latus utrumque recisum est. A. max. 0,41, l. max. 0,295, cr. 0,45. Tit. intra planitiem excavatam et regulis circumdatam exaratus est. Litt. a. 0,035. ΑΣW. Interv. 0,015. Edd. 'Catal. Clar. n. 619' [non vidi]; Osann, Sylloge, 1834, 373, XLIII (Boeckh, CIG 1990, qui et schedis Müllerianis et Köhlerianis Fauvelii usus est; Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1376; Dem. 494, 487); Clarac, *Musée* II pars altera, 1841, 850, 436, et tab. XLIII,

436; Bouillon, *Musée des antiques* III 1864, *Inscriptions*, tab. 1, 15; Froehner, *Inscr. gr.*, 1865, 281, 204. Contuli *ect.*

s. II vel III p.
. ΙΑΛΙΑ
Ạὐρηλί̣-
α · Καικί-
νᾳ̣ · Εὐτυ̣-
χιανῷ ·
τῷ συμ-
βίῳ · μ<ν>εί-
{Ι̣}ας χάρι̣ν̣.

V. 1 Sic lap. Potest suppleri [᾿Ι]ταλί̣α, sed hic v. num primus tit. fuerit non constat. Osann et Clarac de voce ΑΓΑΛΜΑ cogitaverunt. [.] ΙΜΑΙΙ᾿ Bouillon, -- αλία Froehner || 7 fin. ΜΕΙ lap. et Bouillon, ΜΝΕ Clarac, μνεί Froehner || 8 in. ᾿ΙΑΣ lap., ΙΑΣ Clarac et Bouillon, ας Froehner. In fine v. ΡΙΝ̣ lap., ΡΙ edd.

518 bis Constantinopoli ante a. 1864 '*auf dem Hofe der Irenenkirche*' visa, deinde amissa et iterum in hypogaeo Musei Constantinopolitani reperta. Ara marmorea, ut videtur, supra et infra cymatiis instructa. Partes summa et ima defractae sunt. A. max. 1,00, l. 0,50, cr. 0,35. Litt. ΑΕΞϹΩ. Edd. sine descriptione lap. Dethier et Mordtmann, *Denkschriften Akad. Wien, phil.-hist. Klasse* 13, 1864, 67 XLV (L. Robert, *Ét. épigr. et philol.*, 1938, 219 et *Berytus* 16, 1966, 15—16, cum phot. tab. VI, 4). Contuli phot. Robertii.

s. III p.
Φλάβιος ᾿Ανδ-
ρόνικος καὶ
Αὐρηλία ᾿Αλε-
ξάνδρα <π>εριόν̣-
τες ἐκ τῶν ἐ̣-
αυτῶν ἑαυτ-
οῖς κὲ τοῖς τέ-
κνοις τὴν ἐν-
τομίδα μνείας
❧ χάρειν ❧

Vv. 1—2 Cognomen est nomen Macedonicum. Vide Hoffmann, 138, 193, 200, et Russu, 170 || 4 fin. ΙΕΡΙΟΝ lap. Quadratarius lig. Π-Ε perficere oblitus est. Correxit Robert, locc. citt. In vv. 4—5 Dethier et Mordtmann ἱερόον|τες (!) legerunt || 8—9 Propter vocem ἐντομίς Robert, locc. citt., lap. Thessalonicae tribuit, et revera vix dubium est quin ara ex urbe vel vicinia oriunda sit || 9 Lig. μ-ν-ε.

Propter nomen gentilicium Αὐρηλία v. 3 verisimillimum est tit. s. III p. esse, non, ut volebant Dethier et Mordtmann, '*aus dem zweiten Jahrhundert n. Chr.*'.

3. Sarcophagi et alia monumenta sepulcralia maiora.

519 Apud sodalitatem Ἵδρυμα Μέλισσα, quam dicunt, ad viam ᾿Εθνικῆς Ἑταιρείας inventum, nunc ΑΓ 98 et 99. Marmor album a latere utroque et a parte postica mutilum et in fragg. quinque inter se contigua fractum, a. 0,40, long. max. c. 2,35, cr. max. c. 0,46. Litt. a. v. 1 0,07—0,09, v. 2 0,065—0,07, v. 3 0,05. ΑΕΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,005, vv. 2—3 0,02. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p.
– – – – – – – – – – – – –Α̣ΡΑ – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – ΑΡΟΥ Πρειμιγένει *vacat c. 0,40* καὶ τῷ νέρθ᾿ ΙΛ – – –
σῆμᾳ τόδε.

Tit. videtur carmen sepulcrale fuisse.

520 Quondam in pariete veteris Στρατιωτικῆς ᾿Αποθήκης prope Λευκὸν Πύργον sitae inaedificatum, nunc ΜΘ 1225. Marmor canum supra et a sinistra mutilum, a. max. 0,455, l. max. 0,82, cr. 0,14. Litt. a. 0,06, φεῖ 0,09. ΑΕΟϹΩ. Interv. 0,04. Exscripsi.

vacat
s. II vel III p. – – – ἔθηκα τῷ Φικλα-
[– – κλ]ηρονόμοις. *vac.*
vacat

Crassitudo frusti cum latere antico sarcophagi bene convenit.

521 Ad viam Φιλικῆς Ἑταιρείας inventus, nunc ΜΘ 1832. Sarcophagus in formam templi redactus marmoris leucophaei. Lateri utrique, cui et clavi adfixi sunt, insculptum est aëtoma cum rosa. Dextra pars postica deest. A. max. 1,03, l. 2,66, cr. 1,35. Litt. a. v. 1 0,05—0,06, v. 2 0,052—0,05, v. 3 0,05—0,053, v. 4 0,04—0,045, φεῖ 0,055, vv. 5—6 c. 0,06. ΛΕϹ. V. 4 lig. π-ρ. Interv. vv. 1—3 c. 0,015, vv. 3—4 0,005—0,01, vv. 4—5 c. 0,01, vv. 5—6 c. 0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

a. 129—30 p.

Ῥε·ί·α ❦ Ζωσίμη ❦ Σεραπᾷ ❦ τῷ ἀνδρὶ ❦ καὶ
Παραμόνῳ ❦ τῷ υ·ἱ·ῷ ❦ καὶ Οὐ·ι·βίῳ ❦ καὶ
ἑαυτῇ ❦ καὶ Σεραπᾷ ❦ τῷ υ·ἱ·ῷ ❦ ζῶσι ❦ καὶ
Μ ❦ Ἀλφήνῳ ❦ Πρείσκῳ ❦ vv τῷ · τέκνῳ ❦ ζῶντι ❦
ἔτους ❦ αξρ ❦ τοῦ ❦ καὶ
❦ ζοσ ❦

522 C. mens. Iul. a. 1957 in iaciendis fundamentis aedificii ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας παρὰ τὸ Α' Γυμνάσιον Θηλέων inventus, nunc sine cat. num. in aula Musei asservatus. Sarcophagus marmoris subfulvi cum operculo fastigio et acroteriis palmetibus ornatis instructo. Media in parte antica prope marginem superiorem est tabula ansata paulum prominens et regulis circumdata cum titulo. Ad marginem utrumque criocranium et utrobique tabulae ansatae bucranium. Inter criocrania et bucrania, quae taeniis illigata sunt, rosae. E criocraniis et bucraniis pendet sertum e foliis, floribus, fructubus, conis pineis compositum, et a partibus imis serti dependent uvae. Long. operculi 2,86, cr. 1,385, a. arcae 1,13, long. 2,635, cr. 1,385. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 0,035, vv. 3—4 0,045. ΕϹω. Ligg. Interv. c. 0,015. Editus in actis Thessalonicae diurnis Τὸ Φῶς, 20 Iul. a. 1957. Cf. *BCH* 82, 1958, 761 et phot. 760, fig. 10. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II/III p.

Ἰουλία · Ἀγάθεα
αὐτῇ ζῶσα καὶ Ἑρ-
μαδίωνι τῷ ἀνδρὶ
μνήμης χάριν ❦

523 Extra murum orientalem urbis centum passus meridiem versus a Porta Cassandreotica c. a. 1890 effossa. Camera sepulcralis tegulis exstructa et lapide sarcophagi operculo simili obtecta, a. max. 1,75, l. 1,80, cr. 1,23. Lapidi operculi vicibus fungenti duo circuli ferrei plumbo adfixi sunt patera fictili tecti adversus robiginem. In camera reperiebantur ossa hominum, binae inaures aureae, armilla aënea, lucerna et ampulla fictiles, vas rotundum vitro tenuissimo confectum filoque vitreo involutum, vas alterum vitreum, dens verrinus, nummuli aënei duo, quorum alter valde contritus adversa in parte vestigium tituli *CONSTANT* exhibebat et alter adversa in parte titulum *VRBS ROMA*, in aversa lupam cum geminis Romulo Remoque — typum imperio Constantini I aptissime convenientem — praebebat. Parietes interiores camerae tectorio inducti erant et ornati picturis repraesentantibus pullos gallinaceos in cavea inclusos, columbas duas rostra conserentes, pavones, psittacum. Summo in arcu camerae orbis *('Kreis')* titulum comprehendens. Litt. difficillimae lectu ΑΕЄΛϹV. Utrum tit. exaratus an pictus sit, non constat. Ed. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 367 (Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 48, 15).

s. IV p.

Αὐρήλι-
ος Κạπηλιạ-
νὸς με[τ]ὰ ṭῆ[ς]
συνβ[ίου μ]ου
ἐπο[ίησα .c. 3.] ΜΗ
ΕΝΟ . . c. 6 . .
. . c. 6 . .

V. 2 ΟϹΚΛΠΗΛΙΛ Mordt., qui dubitanter [Ἐ]λπ[ιδ]ιανός supplevit || 3 Sic. Pap., ΝΟϹΜΕ . ΛΙΗ Mordt. || 4 συνβ[εί]ου Pap., brevius spatio || 5—6 Supplevit Pap. ἐπο[ίησα] μη[θ]|ενὸ[ς ἑτέρου τολ|μήσαντος ἀνοῖξαι]. Sed neglexit spatium trium litt. ante ΜΗ in v. 5, et praeterea supplementa eius in vv. 6 et 7 symmetriam tit., qui intra orbem dispositus est, valde laedent. Meo iudicio his in vv. nulla supplementa pro certis habenda sunt. Afferatur tamen e. g. ἐπο[ίησα. Ζωσί]μη | ἐνθ̣[άδε κα|τάκειτε].

524 Ante a. 1874 in sepulcreto aevi Romani extra Portam Cassandreoticam sito inventus, vere a. 1891 deletus. Sarcophagus marmoreus supra mutilus. Litt. ΑΕϹ. Ligg. Ed. Duch. 22, 11 (Dem. 462, 410; Mihailov 19, 138; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 95, 385). Apographum accuratissimum praebet Purgold *Ms* 1885, num. 37 (Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 116, solos vv. 1—3, inde Peek, *Hermes* 92, 1964, 501). Cf. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 368; Papageorgiu in commentario Thessalonicensi Ἀριστοτέλης, num. 3, Feb. a. 1889 [*non vidi*] (*Berl. Phil. Woch.* 9, 1889, 330), qui lectionem rectam in v. 3 profert.

– – –
c. mens. Iul. a. 118 p. σ̣η̣μ̣α̣ –
δοιὸν ἐπ᾿ εἰκοστῷ ι/ – – – – – – – – – – – – – – –
ἀμφὶ γένυν χνοαῶν {Π}πρῶτον ἰουλοφόρον.
ἔθηκα τὴν ληνὸν ἐγὼ Πύρρος Ἰουλίῳ Ἑρμῇ τῷ γλυκυτάτῳ υἱῷ μνεί-
ας χάριν καὶ ἐμαυτῷ ζῶν καὶ Ἰουλίᾳ τῇ ἐγγόνῳ. ὅ⟨σ⟩τις ἂν ἕτερος μετὰ τὸ ἡ-
μᾶς καταθέστε, δώσει τῇ πόλει ✳/Ε. ἔτους εξσ᾿· ἔτι, Λῴου κ̅ς̅.

V. 1 Vestigia ∟ı ı ı ı /\ legit Purg. et Edson interpretatus est. Admonet Duch.: '*Du pentamètre — —, il reste encore quelques apices*'. Peek a. 1964 praebet: σῆμα [τόδε κρύπτει Πύρρου παῖδ᾿ ἀγλαὸν Ἑρμῆν] || 2 Sic Purg., ΔΟΙΟΝΕΠΕΙΚΟϹΤΩΙ Duch., qui supplevit Δοιὸν ἐπ᾿ εἰκοστῷ κ[εῖμαι λυκάβαντα βιώσας]. Sic et Mihailov. Peek a. 1955, qui tunc credidit solum unum distichum exaratum esse, supplevit δοιὸν ἐπ᾿ εἰκοστῷ κ[εῖμαι ζήσας ἔτος Ἑρμῆς]. A. 1964 tamen supplevit δοιὸν ἐπ᾿ εἰκοστῶι ζ[ήσας ἔτος ὃς θάνεν, ἄρτι] et etiam de supplemento λ̣[υκάβανθ᾿ ὃς πλῆσεν, ἔναγχος] cogitavit. Sed novem casus dativi vv. 4—6 omnes ἰῶτα adscriptis carent || 3 Sic Purg., ΠΡΩΤΟΝ Duch., qui legit ἀμφί γε νῦν χνοαῶν πρῶτον ἰουλοφόρων. Lectionem correxerunt Purg., Papageorgiu, Mihailov, Peek || 5 ΟΤΙϹ lap. || 6 Et Duch. et Purg. litt. ΕΤΙ ante vocem Λῴου praebent.

---

525 Ibidem atque nr. 524 ante a. 1874 inventus et ipse quoque vere an. 1891 deletus. Sarcophagus magnus marmoreus superne mutilus. Pars antica cymatio circumdata est. Litt. ΑΕϹΩ, '*in großen regelmäßigen Buchstaben*'. Ligg. Ed. Duch. 23, 12 (Dem. 461, 409; Purgold, *Ms* 1885, num. 38). Cf. Mordtmann, loc. nr. 524 cit.

c. mens. Mai. vel Iun. a. 120 p. – – – –
ἔθηκα τὴν ληνὸ[ν – – – – – – – – – – – – – c. 32 – – – – – – – – – – – – – –]α̣ τῇ θυγατρὶ
μνίας χά̣[ρι]ν καὶ ἐμαυτῇ ζῶσα καὶ Ἑρ̣μ̣ι̣ό̣ν̣η̣ τ̣ῇ ἐγγόνῳ. ὃς ἂν δὲ ἕτερος
καταθῆτε μετὰ τὸ ἡμᾶς κατατεθῆναι, δώσει τῇ πόλει ✳/Ε. ἔτους ζξσ᾿
ἔτι Πανήμου δ̅ι̅ 𝓑

V. 1 fin. Vestigia litt. trium ante vocem ultimam solus legit Purg. || 2 Sic Purg., ΖΩΣΑΚΑΙΕΠ . . ΟΝΗΙΙΙΕΓ ΓΟΝΩ Duch. — De nomine Ἑρμιόνη vide ad nr. *818, v. 1 || 4 Ut in v. 6 tit. antecedentis et hic particula ἔτι ad annum numerandum adest. Vide et nr. 288, v. 10.

Admonet Duch. hunc et sarcophagum nr. 524 una positos esse et easdem dimensiones et formas litt. exhibere. Haud dubium est quin ambo sarcophagi ad familiam eandem pertinuerint.

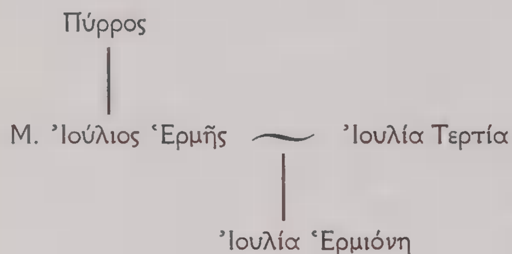
---

526 Prope arcum Galerii in aula templi Turcici, *Kapi Tekke* quod dixerunt (ita nuncupatum quia non procul a Porta Cassandreotica, Turcice *Agiak Kapi*, situm est), postea in domo privata ad ὁδὸν Κωνσταντίνου Μελενίκου, nunc ΑΓ 86. Sarcophagus marmoris albi sine operculo, quondam in usum fontis vocatus. Tria latera cymatiis circumdata sunt. A. 0,96, long. c. 2,15, cr. 1,09, cr. lat. antici c. 0,15. Litt. a. vv. 1—3 0,05, vv. 4—5 0,045, v. 6 0,03. ΑΕΗΘΣΩ. V. 3 lig. ο-υ. Interv. c. 0,025. Edd. Lucas, *Voyage* I, 405, 50 versibus indiscretis (ex cuius exemplo a Bimardo misso Muratori, Novus Thesaurus III 1740, p. MCCCLXI, 11); ex schedis Köhlerianis Boeckh, CIG II 1970, cf. p. 990 (Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1386); litt. minusc. Leake, *Northern Greece* III 1835, 247, not. 1, 1; Duch. 32, 37. E

Boeckhio et Duchesnio Dem. 448, 393; Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.* XXIV *Jan.—Jun.* 1894, 201, 2, qui notat apographum tit. a Germainio factum textum eundem praebere atque Duchesnium et praeterea mentionem facit alterius apographi *du P. Braconnier* (1706), *Bibl. nat. coll. Clairambault, ms.* 566, *fol.* 223 *v⁰;* Purgold, *Ms* 1885, num. 60. Lap. contuli. *Phot.*

a. 154—55 p. Μ > Ἰούλιος > Ἑρμῆς
Ἰουλίᾳ > Τερτίᾳ ❦
τῇ > γυναικὶ > ἑαυτοῦ
καὶ > Ἰουλίᾳ > Ἑρμιόνῃ
τῇ > θυγατρὶ ζῶσιν > ἐποί-
ει > ἔτους > ζπρ > τοῦ καὶ > βτ.

V. 1 – ΙΟΥΛΙΟΕΡΜΗΣ Lucas || 4 ΕΡΜΙΑΝΗ Köhler || 5 ΖΟΣΙΝ Lucas || 6 ΓΛΠΡ. ΤΟΥΚΑΙΒΙ Lucas.
Titt. nr. 524. 525. 526 omnes ad eandem familiam pertinent. Propter tit. nr. 525 valde mutilum dispositio stemmatis incerta est.

Verisimile est feminam quae sarcophagum nr. 525 condidit uxorem Pyrrhi fuisse. Utrum illa Iulia quae in nr. 524, v. 5, apparet eadem sit atque Iulia Hermione, non constat. V. 6 Quadratarius errorem unius anni inter aeras provinciae et Augustam fecit.

---

527 Extra Portam Cassandreoticam inventus, nunc deperditus. Sarcophagus. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. Duch. 28, 26 (Dem. 482, 455). Lectiones Duchesnii confirmat Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 35, Α', qui v. 4 addidit.

a. 167—68 p. Μ· Οὔλπιος Ὀφέλλιος · καὶ
Οὐλπία Εὐρώπη · ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ · ἑαυτοῖς ζῶντες .
ἔτους ειτ'.

V. 4 Annus est aerae provincialis.

528 Arca sarcophagi marmoris albi quam viderunt Duch. a. 1874 extra Portam Cassandreoticam humo abrutam et Papageorgiu c. a. 1890, deinde per annos deperdita et a. 1966 iterum inventa ad num. 54 viae Βασιλίσσης Ὄλγας, nunc. ΜΘ 10065. Tria latera cymatiis circumdata sunt. A. 1,35, long. 2,63, cr. supra 1,30, infra 1,41, cr. lateris antici 0,15. Litt. a. vv. 1—3 0,10, v. 4 0,09. ΑΞΣΩ. V. 2 fin. lig. insolita φ—ω a. 0,23 in forma Ʂ. Interv. vv. 1—3 0,065—0,07, vv. 3—4 0,035. Edd. Duch. 30, 32 (Dem. 484, 460) solos partes posteriores vv. 1—3; tit. integrum litt. minusc. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 2, 1882, 1211, 2. Contuli lap. Phot.

a. 167—68 p. Κλαυδία ▲ Νεικόπολις ▲ Κοΐντῳ
Ἑρεννίῳ Ἀλκαμένει τῷ ἀδελφῷ
μνείας χάριν ▲ καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.
θϙρ vv ἔτει.

V. 2 Sic. lap., ΑΚΑΜΕΝΕΙ Duch., Ἀκαμένει Pap. 4 Propter nomina Romana annus aerae Augustae habendus est.

---

529 Ibidem atque nr. 527 visus, nunc deperditus. Sarcophagus sine ornamentis. Litt. ΑΕΞΟϹΩ. Ed. Duch. 31, 35 (Dem. 486, 466). Ex apographo ab Hadji-Ioannu confecto lectionem aliam v. 3 praebet Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 35, Β'. Cf. ΜΠ, numm. 26 et 60.

a. 273—74 p. Αἰλία Νείκη ἑαυ{Ι}τῇ
καὶ Αἰλίῳ Ἡλιοδώρῳ
τῷ κ(αὶ) Ἀλεξάνδρῳ ❦
τῷ ἀνδρὶ ἑαυτῆς ❦
ζῶντι · ἔτους v ετ.

V. 1 Sic Duch. || 3 ΤΩΚΑΛΕΙΞΑΝΔΡΩ Duch., ΤΩΚΑΛΕΞΑΝΔΡΩ Mordt. || 5 Annus est aerae Augustae, quia Aelius Heliodorus eiusdem familiae est quae in titt. nr. 179 et nr. 180 medii s. III p. apparet. Praeterea genus simplex sarcophagi nullis ornamentis instructi medio s. III p. convenit.

---

530 Ibidem atque nr. 527 inventus, nunc deperditus. Sarcophagus marmoreus ornamentis et anaglypho instructus. Exaratus est tit. in tabula ansata (a. 0,21, l. 0,23) in cuius marginibus columnae Corinthiacae exsculptae sunt. Supra tit. repraesentatur Victoria pennata manu sinistra demissa coronam, dextra sublata palmam tenens et in clipeo

sive globo instans intra serta quae a bucraniis ad angulos superiores sarcophagi positis dependent. Supra serta utrimque anaglyphi capita leonum exsculpta sunt. Post tempora Duchesnii (a. 1874) tit. valde laesus est, foraminibus perforatis ut sarcophagus aquis recipiendis usui esset. Litt. ΑΕΣΩ. Ligg. Edd. Duch. 30, 34 (Dem. 486, 465) et Hogarth, *J. H. S.* 8, 1887, 373, 26 (Dem. 503, 521), qui nescius Duchesnii editionis erat. Purgold, *Ms* 1885, num. 57, formas litt. bene indicat.

c. s. II p. Σερβειλία Ὑγείνη
Τ· Σερβειλίῳ Τροφί(μῳ)
καὶ Βεψανίᾳ Νείκῃ
τοῖς γονέουσιν
μνήμης χάριν
καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

Litterae lineis subductis insignitae post tempora Duchesnii de industria deletae sunt || V. 1 Sic Duch., ΣΕΡDΕ'. 'ΑΙΡΕΙΝΗ Hog., qui Σερ[β]ε[ίᾳ 'Ι]α[τ]ρείνῃ scripsit. In fine v. ΥΕΕΙΝΗ Purg. || 2 Sic Duch., Τ. Σέρβ[ε]ι[ος] 'Ι[α]τρό[ς] Hog. Litt. duae ultimae cognominis exaratae non sunt.

531 Ibidem atque nr. 527 inventus, nunc deperditus. Sarcophagus magnus superne mutilus. Litt. ΑΕΞΗΘΣϹΩ. V. 7 fin. lig. ο-σ. *'Große regelmäßige Buchstaben'*. Tit. cymatio circumdatus est. Ex apographo ab Hadji-Thoma confecto ed. litt. minusc. et vv. indiscretis J. G(irard), *BCH* 4, 1880, 66, 3 (Dem. 489, 476), qui initia vv. non dedit quia pars illa lapidis tum humo obruta erat. Textum integrum praebet Purgold, *Ms* 1885, num. 130.

– – – –
s. III p. – – – – –c. 11– – – – – ΝΛ – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – –c. 10– – – – ὄφρα κι – – – – – – – – – – – – – – – –
[– c. 4 – εἴ]κοσι καὶ δυ' ἔτεσσ[ι – – – – – – – – – – – –]
. . ι καὶ ἀποπνείοντι κατο – – – – – – – – – – – – – – – –
vacat ὑστάτιον φιλίου χρωτὸς ἐφαψαμένα. *vacat*
Αἰλεία Θεοφίλα Αὐρηλείῳ Σαβίνῳ τῷ γλυκυτάτῳ συνβείῳ ἐκ τῶν
κοινῶν κόπων μνείας χάρειν καὶ ἑαυτῇ ζῶσα. ἐὰν δέ τις ἕτερος
μετὰ τὴν ἐμὴν τελευτὴν ἕτερον καταθῆτε, δώσει προστείμου
τῷ ταμείῳ ✳ ͵Ε.

Admonet Purg. tit. minimum novem vv. continuisse || 1—4 non legit Hadji-Thoma || 5 – – – ΑΙΟΥΡΩΤΟΣ idem || 6 in. ['Ιου]λί[ῳ] idem || 7 in. ἰδίων, μνίας χάριν idem || 8 in. ἕτερον καταθῆτε idem.

532 Inter rudera Portae Cassandreoticae inventum, nunc deperditum. *'Fragment parallélipipédique de o m 90 sur o m 25'*. Litt. ΑΕΞϹѠ. Ed. Duch. 33, 40 (Dem. 504, 524).

c. s. III p. [– – – – τ]ὴν σορὸν ἐμαυτῇ καὶ τῷ ἀν[δρὶ – –]
[– – εὐ]χαριστοῦσα τῇ προνοίᾳ καὶ ἀξι[οῦσα – –]

V. 2 in. ΧΑΡΙϹΤΟΥϹΑ lap. Supplevit Duch. qui et in fine versus dubitanter proposuit καὶ ἀξιώ[ματι αὐτοῦ]. ὤ ante uncum positum scilicet lapsus est.

Auctor est Duch.: (hoc fragmentum) *'a sans doute appartenu à la frise d'un* ἡρῷον'. Mihi quidem notatio *'fragment parallélipipédique'* parum clara est. Textus servatus cum tit. sepulcrali in latere sarcophagi (cf. v. 1 σορόν) exarato bene convenit. Tit. fortasse Christianus est.

533 Ad sinistram exeuntibus e Porta Cassandreotica inventus, nunc deperditus. Sarcophagus parvus cum operculo arcae uncis plumbeis adfixo. Litt. ΑϹΩ. V. 2 lig. τ-ε. Litt. minusc. et vv. indiscretis ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 9, 1889, 1290 (Dem. 480, 448). Litt. formas et distinctionem vv. praebent schedae Struckianae in academia asservatae.

s. II vel III p. Π. Αἴλιος 'Αρτεμί-
δωρος · 'Αρτεμισίᾳ
τῇ θυγατρί.

534 Ibidem atque nr. 533 inventum, vere a. 1891 deletum. Marmor ad sepulcrum tegendum destinatum, a. 0,40, long. 2,20, cr. 0,90. Tit. in margine (*'an ihrer Schmalseite'*) exaratus est. Litt. ΑΕΘΣΩ. Ligg. Edd. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 9, 1889, 1290 litt. minusc. et vv. indiscretis (Dem. 479, 447) et Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 367. Cf. L. Robert, *Études épigr. et philol.*, 1938, 221; ΜΠ num. 578.

s. II vel III p. Γ. Ἰούλιος Εὐτύχης τὴν ἐντομίδα ἑαυτῷ ζῶν. ἐὰν
δέ τις μετὰ τὸ κατατεθῆναί με ἀνοίξας ἕτερον καταθῆται,
δώσει τῷ κυριακῷ ταμείῳ ✱ SE.

V. 3 fin. Sic Pap. et Mordtm. Fortasse (δηναρίων μυριάδας πέντε) intellegendum est.

535—551. Sarcophagi inventi in sepulcreto antiquo paulum orientem versus a Porta Cassandreotica prope hodiernam Πλατεῖαν Συντριβανιοῦ sito.

535 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei a. c. 0,725, long. 2,05, cr. 0,84. Parti anticae insculpta est tabula ansata (0,60 × 0,32) tit. complectens. Litt. a. vv. 1 et 4 0,03, vv. 2—3 0,04. ΑϹѠ. Ligg. Interv. c. 0,04. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Μ · Ὀκταούιος
Νεικίας Ὀκτα-
ουίῳ Πρείμῳ ἀπελευ-
θέρῳ μνείας χάριν.

---

536 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei, cuius pars antica cymatio circumdata est, a. 0,84, long. 2,06, cr. 0,99. Litt. a. c. 0,06, φεῖ 0,15. ΆΕΣΩ. Interv. 0,115. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat
s. II vel III p. Τι. Κλ(αύδιος) Μαρκιανὸς Ξήνων(!) ἑαυτῷ ζῶν καὶ
Πίστῃ τῇ συμβίῳ ἐφ' ᾧ ἕτερος μὴ τεθῇ.
vacat

---

537 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius pars antica cymatio circumdata est, a. 0,89, long. 2,67, cr. 1,09. Litt. a. 0,045. ΑЄϹ. Interv. 0,07. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Πόπλιος ❦ Αἴλιος ❦ Μαρκίων ❦ ἑαυτῷ ❦
ζῶν ἐποίει v ❦ v καὶ Κασσίᾳ v ❦ vv Πείᾳ ❦
τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ' vvvv ❦ vvv μνήμης ❦ χάριν ❦
vacat

---

538 Nunc sine cat. num. in aula musei asservatus. Sarcophagus marmoris albi cum operculo in formam fastigii redacto. In medio latere sinistro duae manus insculptae sunt. Long. operculi 2,75, cr. 1,46. A. arcae 1,16, long. 2,67, cr. 1,38. Litt. a. vv. 1—2 0,06, 3—4 c. 0,05, φεῖ 0,11. ΑΣΩ. Interv. 0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat
s. II vel III p. Γάϊος · Ἰούλιος ·
Νικηφόρος · ❦
Καλβήνῳ · Φλάκ-
κῳ · τῷ γαμβρῷ · ❦

539 Nunc sine cat. num. in aula musei asservatus. Sarcophagus marmoris leucophaei cum operculo fastigio et acroteriis instructo et in partes duas contiguas fracto. In parte antica arcae cymatio et regula circumdata exsculpta sunt duo anaglypha paulum prominentia utrimque columnis Corinthiacis et supra arcubus instructa. Sinistrum anaglyphum repraesentat Venerem Genetricem, dextrum anaglyphum Dianam venatricem chitone brevi indutam et ad dextram currentem, pone deam canem et ipsum ad dextram currentem et in parte superiore dextra anaglyphi avem volantem. Supra et ad dextram anaglyphi alterius leviter insculptus est cervus ad dextram fugiens. In acroterio utroque operculi exsculptus est Cupido nudus et pennatus, post tergum stolam trahens et uvas ferens. Long. operculi c. 2,44, cr. 1,30. A. arcae 0,97, long. 2,35, cr. 1,19. Tit. per longitudinem operculi exaratus. Litt. a. 0,03. ΑΕϹΩ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.
'Αντωνίᾳ̣ · 'Αττικ̣ί⟨ᾳ̣⟩ .c. 4. _Λ . .c. 5. . ϽΛΙ κα̣ὶ̣ 'Αντωνίᾳ̣ · Πίστι · ζῷ̣[ση̣ · 'Αν]τώνιος · 'Αττικὸς · καὶ ·
Φαβία · Σαμβω · τοῖς · τέκνοις v . . . .

Prope init. v. –ΥΙΛ lap. — Σαμβω nomen mihi ignotum. Est eadem familia atque in nr. 540 et artifex anaglyphorum idem est.

---

540 Nunc sine cat. num. in aula musei asservatus. Sarcophagus marmoris leucophaei cum operculo fastigio et acroteriis instructo. Parti anticae arcae cymatio et regula circumdatae insculptum est anaglyphum Equitis Thracis utrimque columnis Corinthiacis et supra epistylio circumdatum. Acroterio sinistro operculi insculptus est iuvenis adversus et togatus, cui canis a dextra adsidet, acroterio dextro Hercules adversus et nudus, sinistra porrecta pellem leonis tenens, dextra demissa clavam reversam. Long. operculi c. 2,50, cr. 1,30. A. arcae 1,07, long. 2,39, cr. 1,17. Tit. per longitudinem operculi exaratus. Litt. a. 0,03. ΑΕΣΩ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.
Γ· 'Αντωνίῳ · 'Αττικῷ · νέῳ̣ · ἥ̣[ρ]ῳ̣[ι] · 'Αν̣[τώ]ν̣ιος̣ · 'Α[ττικὸς · καὶ · Φαβία · Σαμβω · καὶ · ἑαυτοῖ]ς̣[·] ζῶντες.

Supplevi e nr. 539.

---

541 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei supra mutila, cuius pars antica cymatio circumdata est. A. max. 0,99, long. 2,135, cr. 1,895. Litt. a. 0,05, ψεῖ c. 0,07. ΑΕΣWℜ. Interv. 0,02—0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – – – –
s. II vel III p. Ο̣ – – – – – – – – – – – – – c. 30 – – – – – – – – – – – – –
ὃν σ[τ]ε̣φάνο̣ι̣ς̣ τ̣ὰ̣ς̣ Ο̣Ι̣Δ̣ – – – – – – – c. 15 – – – – – – –
῎Αμμωνος κεραοῖο φερώνυμο̣ν̣ 'Αμμώνιον
θρέψε με καὶ θάψεν Σκαμμάτις οὐκ ἄδακρυς ❦
πρὶν δ' ἀρετὴν ψυχῆς δεῖξαι καὶ κάρτεα χειρῶν
τέρματ' ἔχω ζωῆς οἰκτρὰ βραβεῖα πόνων ❦

V. 4 Iuvenem Ammonium educavit Σκαμμάτις, i. e. Σκαμμάτιος, cuius nomen aliunde ut videtur ignotum haud dubie oriundum est e voce σκάμμα, quae inter alia significat, ut admonet *L.S.J.* s. v., '*place dug up and sanded on which wrestlers* (et haud dubie alii athletae) *practised*'. 5—6 Ammonius disciplinam quandam athleticam (luctationis, pugilationis, verisimilius gladiatoriam) exercuit. Decessit autem priusquam virtutem animi et robur manuum exhibere potuit, itaque in fine vitae pro palmis laborum solum miseriam adeptus est.

542 Nunc ΑΓ 71. Arca sarcophagi marmoris leucophaei, cuius pars antica cymatio circumdata est; infra cymatium est excisum. A. c. 0,90, long. 2,21, cr. 1,16. Litt. a. 0,04, φεῖ 0,075. ΑΕϹѠ. Interv. 0,05. Exscripsi *ect.* et *phot.*

a. 249—50 p.
· Μ · Φουρίῳ · Νείκωνι
· Μ · Φούριος · Εὔοδος · τῷ πατρὶ
καὶ Βλαστὸς · μνήμης · χάριν.
ἔτους ᵛ απσ.

Propter formas litt. et monumenti annus aerae Augustae habendus est.

---

543 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius pars antica cymatio circumdata est. Pars superior huius lateris defracta sed contigua est. A. 1,40, long. 2,63, cr. 1,40. Litt. a. c. 0,07. ΑΕϹΩ. Ligg. Interv. 0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p.
Δομέτιος(!) Κλ[αύ]δ̣ι̣ο̣ς Σεραπόλων̣
ᵛ Νεπωτιανῇ Χρυσίδι τῇ γλυκυτάτ̣ῃ
συνβείῳ καὶ αὑτῷ ζῶν. εἰ δέ τις ἕτερος τολμήσῃ
ἀνοῖξαι καὶ καταθέσθαι ἅτεινα, δώσει
τῷ εἱερωτάτῳ ταμείῳ ⁎ μυ(ριάδας) Ε͵.

V. 1 in. Sic lapis. Cf. nr. 487, vv. 5—6. — 1 fin. i. e. Σεραπόλλων, nomen mihi aliunde ignotum; cf. tamen nomina Σεραπάμμων et Ὡραπόλλων. 5 fin. Tantae multae partibus mediae et posteriori s. III p. bene conveniunt.

---

544 Nunc ΑΓ 72. Arca sarcophagi marmoris leucophaei sine cymatiis vel ornamentis. A. 1,03, long. 2,20, cr. 1,03. Litt. a. 0,045, v. 4 0,027. ΑΕϹΩѠ. Ligg. Interv. 0,035—0,04. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.
Κλαυδία Λουκούλλα Θάλλουσα Γορδιανῷ Ἰτα-
μῷ τῷ γλυκυτάτῳ ἀνδρὶ καὶ ἑαυτῇ ~ καὶ τοῖς τέ-
κνοις ἐκ τῶν ἑαυτῆς μνείας χάριν. ἐὰν δέ τις ἕτερος
ἤ γε μετᾶρε(!)
ἀνοίξῃ τὴν ληνόν, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ⁎ Ε͵
κὲ Λουκίῳ Ἀτελλίῳ Ἐπικτήτῳ κὲ Λουκίῳ Ἀ⟨τ⟩ελλίῳ Θαλλῷ.
vacat

V. 4 Litt. inter vv. 3 et 5 coartatae sunt || 6 exhibet ligg. permultas. Prope finem v. ΑΕΛΛΙѠ lap.

---

545 Nunc ΑΓ 73. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius tria latera cymatiis circumdata sunt. In parte sinistra lateris postici excavatio magna plumbo impleta et in lateribus summis magna foramina ad operculum recipiendum destinata. A. 1,00, long. 2,38, cr. 1,23. Litt. a. v. 1 0,045—0,05, v. 2 0,035—0,045, φεῖ 0,075. ΑΣ. Interv. 0,04—0,06. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat

s. II vel III p.
Ἀνθεστιὰς Σεκοῦνδα Ἀννίᾳ Κουάρτᾳ τῇ θυγατρὶ ❦
καὶ Φλαουίαι Ἀθηναὶς καὶ Φυλλὶς Ἀννίᾳ Κουάρτᾳ τῇ μητρί.
vacat

546 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius pars postica deest. Pars antica cymatio circumdata est. A. 1,13, long. 2,71, cr. 1,01. Litt. a. 0,06. ΆЄϹW. Ligg. permultae. Interv. 0,05. Utrimque versus 5 leviter insculpti sunt delphini adversi. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p. Αὐρήλιος Ἀκάκις ὁ καὶ Εὐτύχις · στρατιώτης λεγιωνάρις ε′ Μακε(δονικῆς)
κὲ Αὐρήλιος Λεόντις · οἱ υεἱοὶ Φλαβίῳ Πακτωλῷ τῷ v καὶ Ἀκακίῳ
αἰκατοντάρχῳ ὀρδινάτῳ · πληρώσας(!) ἔτη · κη̅ · ἐκ τῶν ἰδίων κόπων.
εἰ δέ τις τολμήσι, εἴτε τῶν ἰδίων αὐτοῦ, εἰ δὲ ἕτερός τις, δώσι τῷ ἱε-
delphinus ρωτάτῳ ταμίῳ ⁄⁎ Μ̊. *delphinus*

V. 1 Inde ab imperio Marci Aurelii per unum fere saeculum legio V Macedonica stationem in provincia Dacia Porolissensi habuisse videtur. Vide Kubitschek, *RE* XII, 1925, 1578—81. 2—3 Haud dubie Flavius Pactolus officio centurionis ordinati in eadem legione functus est. 4 fin. Sic lapis. Exspectes εἴτε ἕτερός τις. 5 I. e. (δηναρίων μυριάδας πέντε).

---

547 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius pars antica cymatio circumdata est. A. 1,07, long. 2,35. Litt. a. 0,055—0,065. ΆΕϹW. Ligg. Interv. 0,05. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p. Αὐρ` Δημητριανὴ ἡ καὶ Ματρώνα ἑαυτῇ ζῶσα
καὶ τῷ ἀνδρὶ Εὐτυχίῳ. ἐὰν δέ τις τολμήσῃ
ἕτερος ἀνοῖξε, δώσι προστείμου
τῷ ἱερωτάτῳ vvvvvvv ταμίῳ ⁎ μ(υριάδας) ε′.

V. 4 fin. Μ̊ lap.

---

548 Nunc sine cat. num. in aula musei asservata. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius pars antica cymatio circumdata est. Trientes duo superiores superficei huius partis rasi sunt ut arca tit. alterum reciperet. Nulla vestigia tit. pristini agnoscenda sunt. A. 1,04, long. 2,40, cr. 1,20. Litt. a. 0,07—0,075, in v. 5 0,11 et 0,09. ΑΕϹW. Ligg. Interv. 0,02. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p. Αὐρ · Εὐγένις ὁ καὶ Ἄτταλος κατεσκεύασα
τὴν σορὸν ἐμαυτῷ κὲ τῇ συμβίῳ μου v Αὐρ·
Μαρκιανῇ. εἰ δέ τις τολμήσει ἕτερον
καταθέστε, δώσει τῷ εἱερωτάτῳ ταμίῳ
folium ⁎ μ(υριάδας) ε′. *folium*
vacat

V. 5 ⁎ Μ̊ lap.

---

549 Nunc sine cat. num. in aula musei asservatus. Sarcophagus marmoris leucophaei cum operculo fastigio et acroteriis instructo. Pars antica arcae cymatio et regula circumdata. Long. operculi 2,48, cr. 1,23. A. arcae 0,99, long. 2,36, cr. 1,085. Litt. a. 0,11, φεῖ 0,13. Π. Cf. *BCH* 82, 1958, 761 et phot. 760, fig. 9. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p. ❧ Φιλίππου ❧

Cf. familiam nobilem Marinianorum Philipporum, nr. 153 et nr. 163.

---

550 Nunc sine cat. num. in aula musei asservatus. Sarcophagus marmoris subfulvi cum operculo acroteriis et fastigio instructo. Superficies totius fere monumenti limata non est. In media parte antica intra spatium

quadratum leviter excavatum exsculptum est anaglyphum, quod repraesentat hominem chitone laxo indutum, dextra demissa gladium (?), sinistra ferulam, i. e. haud dubie rudem, tenentem. Long. operculi 2,39, cr. 1,27. A. arcae 1,08, long. 2,34, cr. 1,112. Superficies utrimque anaglyphi limata est ut tit. reciperet. Litt. a. 0,04—0,05. ΑΕΣW. Ligg. Interv. c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p. Αὐρηλία Ἡραεὶς Νεπωτιανῷ — *anaglyphum* — Ἀμυντιανῷ σεκουνδαρούδῃ
τῷ γλυκυτάτῳ συνβίῳ — μνείνας v χάριν. οἰκουμένης.

Propter cognomen Ἀμυντιανός suspicor secundarudem Nepotianum Macedonem vel etiam Thessalonicensem fuisse. V. 2 fin. vox οἰκουμένης tit. addita est ut gloria mortui augeretur.

---

551 Nunc ΑΓ 63. Arca sarcophagi marmoris leucophaei cuius pars antica cymatio circumdata est. Per partem sinistram eiusdem lateris foramen magnum perforatum est ut arca aquis recipiendis usui esset. A. 1,03, long. 2,37, cr. 1,20. Tit. subter cymatium superius exaratus est. Litt. a. 0,045—0,05. ΑϵϹ Ϣ ω. Exscripsi *ect.* et *phot.*

ante med. s. IV p. Αἰλία Ἀλεξάνδρα Αἰλίῳ Λύκῳ τῷ ἀνδρὶ μνήμης χάριν καὶ ἑαυτῇ ζῶσα ~ Χ + ω.
vacat

Tit. Christianus.

---

552 Ad murum orientalem urbis. Ἐπὶ πώματος, nunc deperditi, a. 0,24, long. 1,15, cr. 0,24. Litt. ΕΣΩ. Ex schedis paternis ed. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 39, Κʹ (Dem. 473, 432).

– – – – –
s. II vel III p. [κ]αὶ Ἀλοίπῃ
[τ]οῖς ἀγα-
θοῖς θρε-
πτοῖς
μνείας
χάριν.
τῇ Ἀλοί-
πῃ ⟨ζ⟩ώσῃ.

Vv. 1 et 7 Adnotat Mordt.: 'Ἀλοίπη πιθανῶς ἀντὶ Ἀλύπη, ὅπως εὑρίσκομεν τὸ αὐτὸ ὄνομα Ἄλοιπος γεγραμμένον ἀντὶ τοῦ Ἄλυπος' || 8 ΤΩΣΗ Mordt., qui tamen [ζ]ώσῃ (;) scripsit.

Tit. nimirum supra mutilus est, et dimensiones servatae lapidis non tantae sunt ut operculum (πῶμα) sepulcrum adultorum tegere potuerit. Haud dubium igitur est quin lapis pars inferior operculi sit.

---

553 Inter rudera muri orientalis urbis inter portas Cassandreoticam et *Telli Kapi* a. 1904 inventa, deinde ad Lyceum municipale allata, ubi viderunt Avezou et Picard a. 1912, nunc ΜΘ 1763. Pars dextra superior lateris sarcophagi marmoris albi ornamentis instructa. Ad sinistram exsculpta est columna Corinthiaca, ad angulum dextrum superiorem criocranium. Capitulo columnae et criocranio fines serti pendentis e foliis et uvis confecti adfixi sunt. Supra partem inferiorem serti, nunc mutilam, exsculptum est Gorgoneum. Tit. supra ornamenta exaratus est. A. max. 0,485, long. max. 1,10, cr. 0,175. Litt. a. 0,035—0,04. ΑΕΣ. Lig. ο-υ. Edd. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis Ἀλήθεια 13 Mai. 1904, 1, 5, litt. minusc. et Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 116, 33. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 131—32 p. [– – Γέ]μ̣ε̣λλος ὁ ἀνήρ · ἔτους θοσ ·

Propter proprietatem ornamenti annus aerae provincialis habendus est.

554 C. a. 1874 ad *Telli Kapi* inventus, nunc ΑΓ 92. Sarcophagus a. 1,25, long. 2,25, cr. 1,06. Litt. a. 0,045—0,05, interv. 0,025—0,03. Λ(= A)EOSV. V. 1 lig. N-N. Ed. Duch. 28, 25 (Dem. 527, 598; Mommsen, CIL III suppl. I, 7329. Mommsenio misit Mordtmann apographum tit. e chartis societatis Thessalonicensis, Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος quam dixerunt, quod lectionem variam versus 1 praebet). Contuli *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Iuliae · Valeriae · pientissime · quae vixit ann(is) XXI, d(iebus)
XLI, faciendum curavit
Ursinus maritus eius ❦
domu Salone ❦

V. 1 Sic lap. et Duch., VALERI Soc. Thess.

---

555 In demoliendo sepulcreto Iudaico a. 1943 inventum, deinde in ecclesiam S. Georgii allatum. Fragmentum sarcophagi marmoris albi a sinistra mutilum et infra truncatum, a. max. 0,60, long. max. 1,47, cr. 0,16. Tria foramina per fragmentum perforata lap. alium ad usum vocatum esse indicant. Litt. a. 0,08. ΑΕΣΩ. Lig. ν-η. Ed. Kallipolitis, Ἀρχ. Ἐπ. Θεσσ. 7, 2, cum delineatione pag. 42, 3. Lap. non vidi.

c. s. III p. – – – τῆ̣ς πόλεως κα[ὶ] Κορνηλία
– – – ἑαυτοῖς ζῶντες καὶ τῷ
– – – Ο̣Υ ·Ι· τῷ κὲ Ἀδολίῳ. εἰ δέ τις
[– – τα]ύ̣τ̣η̣ν̣ τ̣ο̣λ̣μ̣ή̣σ̣ῃ ἀ̣ν̣ῦ̣ξ̣ε̣
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –

V. 1 An [ταμίας] τῆς πόλεως?

---

556 Ibidem atque nr. 555 inventa et ibidem servata. Pars antica sarcophagi marmoris albi. Duo foramina in formam securis redacta prope marginem utrumque lap. secundum in usum vocatum esse probant. A. 0,59, long. 1,78, cr. 0,13. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,07, v. 3 c. 0,06, v. 4 c. 0,04. ΑΕΚΝΟϹΩ. Ligg. Interv. c. 0,025. Ed. Kallipolitis, Ἀρχ. Ἐπ. Θεσσ. 13, 7, cum delineatione 43, 8. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102. Lap. non vidi.

ante fin. s. III p. [Αὐρή]λιος Ζώσιμος κ[αὶ] Αὐρηλία Χρυσογόνη ἠγορ[άσα]μεν ❦
λην]
[τὴν σορ]ὸ̣ν ταύτην ἐκ τ[ῶν] κοινῶν καμάτων. ε<ἰ> δέ τις ἕ[τε]ρ̣ος τολμή-
[σῃ ἀνοῖ]ξαι χωρὶς τῶν [κλ]ηρονόμων, δώσι {ΤΙΛΕΙ} τῷ είερω̣τ̣ά̣τῳ ταμίῳ
ἀργύρου λί(τρας) ε'.

2 prope finem ΕΔΕΤΙϹ lap. 4 Λ Ε lap. Signa interpretati sunt Robertii.

---

557 In ea regione urbis quae inter septentriones et orientem solem spectat prope *Tellì Kapi* mens. Iun. a. 1895 inventus in construenda via inter sepulcreta Protestantorum et Orthodoxorum, nunc in sepulcreto Orthodoxorum in usum fontis vocatus. Sarcophagus simplex permagnus marmoris albi nunc decolorati cum operculo cuius anguli in formas acroteriorum redacti sunt. A. cum operculo 2,15, a. arcae 1,28, long. 2,05, cr. 1,34. Tit. *A* in operculo, tit. *B* in arca exarati sunt. Litt. a. tit. *A* ad sinistram 0,06, φεῖ 0,13, ad dextram 0,075, tit. *B* c. 0,06. ΑΕΗΘΣΩ. Ligg. Interv. tit. *A* 0,03, tit. *B* c. 0,025. Tit. *B* cymatio circumdatus est. Edd. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 21, 1896, 98, 3, et Münsterberg, *Wissenschaftliche Mitteilungen aus Bosnien und der Herzegowina* 10, 1907, 379, 2, cum phot. Cf. Wilhelm, *Beiträge*, 1909, 201; Papageorgiu, *Ath. Mitt.* 36, 1911, p. 280; Kretschmer, *Glotta* 4, 1913, 311; Charitonidis, *Mnemosyne* 43, 1915, 232; Vollgraff, ibidem, 319—320. Lap. contuli. *Phot.*

A

c. mens. Ian. a. 257 p.

τῷ πάν-
των φίλῳ

Μυλαγῷ.

B

Κλαύδιος Μυλαγὸς ζῶν τὴν σορὸν ἐκ τῶν
·ἰ· δίων τῇ συμβίῳ ἑαυτοῦ Ζωσίμῃ καὶ ἑαυτῷ.
εὐθυμεῖν, μελετᾶν ἐρχομένου θανάτοιοι.
οὐδεὶς δὲ ἀνοῖξε τὴν ληνὸν οὐδὲ
καταθήσετε ἕτερον πτῶμα. ὃς ἂν δὲ
τολμήσῃ τοῦτο ποιῆσαι, δώσει τῷ ·ἱ· ε-
ρωτάτῳ ταμιείῳ προστείμου δηνάρια
μύρια. ἐν τῷ · ηπσ̄ · v Σεβ · Δύστρου-κέ. ὁ βίος οὗτος.
τί στήκις, ἄνθρωπε; ταῦτα βλέπων, ὕπα! λούσου!

B. V. 3 Locus e carmine noto sepulcrali sumptus videtur esse. Cf. v. 2 tituli exarati in sarcophago, qui in vico Δίπορον (Χολενίτσα) in parte meridionali Elimeae ad ripam fluminis Haliacmonis sito inventus est (Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 66, 253): [ἐμ βιοτῷ] μελετῶν ἐρχομένου θανάτου. 8 I. e. Σεβ(αστῷ ἔτει). 9 Hunc v. Wilhelm interpretatus est. ὕπα est forma contracta recentioris aevi pro ὕπαγε. Intellegas igitur: *'Cur stas, homo? Haec videns, abito! lavato!* ΥΠΑ<ΓΟ>ΔΟΥΣΟΥ (ὕπαγ' ὁδοῦ σου) Papageorgiu. ὑπαλεύσου Kretschmer. ΥΠΑΛ(Γ)ΟΥ(Σ)ΟΥ (= ὑπ' ἄλγους σου, i. e. τὸ σὸν ἄλγος ἐποίησέ με ταῦτα βλέπειν) Charitonidis. ὕπα, λούσου Vollgraff. Vide nr. 491, qui titulus ab eodem quadratario exaratus est et filium mortuum Claudii Mylagi commemorat.

---

558 Ibidem et eodem tempore inventus atque nr. 557, nunc in sepulcreto Protestantorum servatus. Sarcophagus simplex permagnus marmoris leucophaei cum operculo cuius anguli in formas acroteriorum redacti sunt. A. cum operculo 2,01, a. arcae 1,21, long. operculi 2,60, long. arcae 2,47, cr. arcae 1,28. Pars antica arcae cymatio circumdata est. Litt. a. 0,04, φεῖ 0,095. ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. 0,03. Ed. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 21, 1896, 98, 2. Lap. contuli. *Phot.*

c. med. s. III p.

Ἰουλία Πρόκλα · Ἰουλίῳ Ῥουτινιανῷ(!) Ἀρτεμιδώρῳ v τῷ v ἰδίῳ v ἀνδρὶ
καὶ Νεβία Ἀρτεμιδώρα τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ μετὰ τῶν · συνκλήρων
Ἡλιοδώρας καὶ Ἀρτεμιδώρας τῶν Φιλωτέρας · ἐκ τῶν ἐκείνου ἐκείνῳ
μνείας χάριν · μηδενὶ δὲ ἐξὸν ἔστω ἀνῦξαι, εἰ μὴ θελήσῃ · Ἰουλία Πρόκλα.
ὃς ἂν δὲ τολμήσῃ ἕτερος, δώσει εἰς τὸν φίσκον προστείμου · ✳ /Β · Φ ·

vacat

V. 1 Lapsus quadratarii pro Ῥουφινιανῷ. Φιλωτέρα est nomen muliebre frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 221, et Russu, 221. Vide stemma huius familiae ad nr. 204.

---

559 Ibidem et eodem tempore inventus atque nr. 557, nunc deperditus. Sarcophagus cum operculo ornatus anaglypho quod repraesentat iuvenem stantem, ad sinistram spectantem, intra duas columnas Ionicas, quae arcum sustinent. Anaglyphum in medio tit. exsculptum est. Litt. ΑΕΗΘΣΩ. Ligg. Ed. Mordtmann, op. nr. 558 cit., 97, 1 (Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 59, 223). Schedae Mordtmannianae in academia servatae formas litt. bene indicant.

c. s. II p.

Γερμανῷ τόδε σῆμα — πατὴρ ἐτέλεσσε θανόντι
εἵνεκεν εὐνοίης — ἧς πρὶν ἔχεν περιών.
ἀλλὰ πόθος μοίρης — ὀλιγώτερος, ὃς τὸ μὲν εἶναι
ἤθελεν, αἱ Μοῖραι — δ' οὐκ ἐδύναντο θέλιν.

anaglyphum

Nota partes priores versuum ad caesuram metricam finire.

---

560 Ibidem et eodem tempore atque nr. 557 inventus, nunc deperditus. Sarcophagus sine operculo. Litt. ΛΕΜΟϹΩW. Ligg. Ed. Mordtmann, op. nr. 558 cit., 99, 4. Formae litt. ex schedis Mordtmannianis.

c. s. III p.

Κλ' v Νείκη ζῶσα τὴν σορὸν αὑτῇ
ἔθηκα καὶ ἐπέγραψα διὰ τὸν
ἐπηρτημένον καὶ vv ἀόρισ-
τον θάνατον. οὐδεὶς δὲ οὐδένα
καταθήσετε μετὰ τὸ ἐμὲ κατατεθῆ-
ναι· εἰ δέ τις τολμήσῃ, δώσι τῷ ταμίῳ
προσ vvvv τεί vvvvv μου vvvvv ⁎ /Ε.

Vv. 2—4 Commentatur Mordt.: '*Die Bezeichnung des* dies supremus *als* ἐπηρτημένος καὶ ἀόριστος (certus an incertus quando) *dürfte neu sein*'.

---

561 C. a. 1880 in sepulcreto Orthodoxorum inventus et ibidem in usum fontis vocatus. Sarcophagus magnus marmoris cani cum operculo cuius anguli in formas acroteriorum redacti sunt, a. cum operculo 1,86, a. arcae 1,13, long. operculi 2,51, long. arcae 2,40, cr. operculi 1,33, cr. arcae 1,22. V. 1. tit. in margine operculi, vv. 2—6 in latere arcae cymatio circumdato exarati sunt. Litt. a. v. 1 0,04, v. 2 0,045, vv. 3—6 0,05—0,055. ΑϾΕϹW. Ligg. permultae. Interv. vv. 1—2 0,29, vv. 2—3 0,06, vv. 3—6 c. 0,03—0,035. Litt. minusc. et vv. indiscretis edd. J. G(irard), *BCH* 4, 1880, 66, 2, ex apographo ab Hadji-Thoma confecto (Dem. 489, 475); Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 2, 1882, 1211; Münsterberg, *Wissenschaftliche Mitteilungen aus Bosnien und der Herzegowina* 10, 1907, 378, 1, cum phot. Lap. contuli. *Phot.*

in operculo

s. III p. Αἴλιος v Πετρωνιανὸς · Εὔτυχος · Δαιδάλις

in arca

Αἴλιος Πετρωνιανὸς · Λύκος · Ἀδόλις

vacat

καὶ Πετιλία · Βικτωρία · Πετρωνίῳ Λύκῳ · τῷ ἀνδρὶ ἐκ τῶν ἐκί-
νου μνίας χάριν · κὲ · ἑαυτῇ ζῶσα · ἐὰν δέ τις τολμήσῃ ἀνῦ-
ξε · τὴν ληνὸν ἕτερος v ἔτι ζώσης · ἢ καὶ μετὰ τὸ κατα-
τεθῆνέ με, δώσι τῷ ταμίῳ ▲ ⁎ /Ε.

V. 1 non legit Hadji-Thoma || 2 Πε[τ]ρωνιανὸς idem || 3 Πεταλία Βικτωρία . . . . Λύκῳ idem, Τετιλία Pap., qui lig. π-ε non agnovit || 3 fin. ἀν[δ]ρ[ὶ] ἐκ [τ]ῶν ἐκ[ε]ί- Hadji-Thoma, ΑΝΔΡΙΕΚWΕΚΕ Münsterberg || 4 τολμήσι Pap. et Münsterberg || 4—5 ἀνῖξε Hadji-Thoma.

Quamquam tit. incondite compositus est, Petroniani Εὔτυχος et Λύκος videntur filii Petronii Λύκου fuisse.

---

562 Orientem solem versus ab arce ad vetus sepulcretum Turcicum, *Şeyh Su* (*Chek Soüi* Germ., *Sheikh-Souyu* Hog.) quod dixerunt, in aquam recipiendam insumptus, nunc ibidem eundem ad usum prope tabernam situs. Sarcophagus marmoris albi sine operculo. Frons et latus dextrum cymatiis instructa sunt. Latus sinister videri nequit. A. 0,97, long. c. 2,10, cr. 0,99. Litt. a. v. 1 0,065, vv. 2—5 0,06. ΑϹW. Ligg. '*The inscription was inaccurately cut and contains corrections and erasures*' Hog. Interv. 0,025. Edd. J. G(irard), *BCH* 4, 1880, 66, 1, ex apographo ab Hadji-Thoma facto; Hogarth, *JHS* 8, 1887, 374, 27; Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ sér., 24, *Jan.—Jun.* 1894, 203, 9, ex schedis Germainianis. Ex Hogarthio Dem. 470, 426, qui et Girardium et Omontium citat. Lap. contuli.

s. III p.

ʼΙουλία ʼΑρρία Λύκα καὶ Αὐρήλιος Σμά- *folium*
ραγδος τὴν ληνὸν ἑαυτοῖς ζῶντες ἐκ τῶν κοι-
{Ι}νῶν κόπων. ὃς ἂν δὲ τολμήσ{/ Ι}η ἕτερός τινα κα-
ταθέσθαι χωρὶς τῶν προγεγραμμένων,
δώσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμείωι προστείμου ✳ μύ(ρια).

Partes vv. 2—5 lineis subscriptis insignitae nunc lapillis humoque contectae sunt || 1 ΙΟΥΛΙΑΛΑΡΡΙΑ Germ.; Αὐρ[ήλ]ιος Hadji-Thoma || 2 ΙΗΝΛΑΑΟΝΕΑΥΤΟΙΟ Germ., ἑαυτοῖ[ς] Hadji-Thoma || 2 fin. ΚΟ Hog. || 3 in. sic edd. Et Germ. et Hog. vestigium litt. cuiusdam post sigma in voce τολμήσῃ indicant || 3 fin. Litt. sex ultimae in rasura exaratae sunt. τ[ι]να Hadji-Thoma. Hog., quamquam lectionem rectam praebet, ἑτερό(ν) τινα tamen scripsit || 4 in. ΑΤΑΘΕⲤΘΑΙ Germ.; ΠΡΟΓΕΡΑΜΜΕΝѠΝ Hog., qui προγε(γ)ραμμένων scripsit || 5 ΔΜΕΕΓΤѠΝΙΕΡѠΤΑΤѠ̄ΑΜΕΙѠΙΠΡⲤⲤΤΕΙΜΙΙ · Germ.; ταμι[ε]ί[ῳ] προστίμου Hadji-Thoma. Et Germ. et Hog. ἰῶτα adscriptum in voce ταμείωι legerunt. Schedae Germainianae litt. tres ultimas huius versus infra, sicut ad initium alius versus ponunt.

---

563 Extra portam arcis visus, nunc deperditus. Sarcophagus. Tit. dispositus est tribus columnis quarum una, ad sinistram posita, de industria deleta est. Litt. ΑΕΣⲤΩ. Ligg. Edd. Boeckh, CIG II 1981 ex schedis Köhlerianis (Le Bas-Foucart II 1853, 323, 1387) et Duch. 24, 14 (Dem. 456, 402, e Boeckhio et Duch.).

s. II vel III p.

col. II	*col. I*	*col. III*
⟦[ὸν – – – – c. 10 – – – –]⟧	ʼΑννία Εὐτυχὶς	νόμους μου πάν-
⟦[– – – – – c. 12 – – – – –]⟧	ἑαυτῇ ζῶσα ἐ-	τας τοὺς θεοὺς ἰς
⟦[– – – – – c. 12 – – – – –]⟧	ποίησεν τὸ ἡρῷ-	τὴν ληνὸν ταύτην
⟦[– – c. 6 – – ἐνορκί-]⟧	ον καὶ τὴν σορ-	ἕτερον μηδένα
⟦[ζω τοὺς κληρο-]⟧		μὴ θῆναι ἐᾶν.

Admonet Duch.: ʻ*La colonne* ΑΝΝΙΑ, *etc. occupe le milieu du marbre: à gauche il y a un espace martelé, assez grand pour contenir une colonne faisant pendant à celle de droite. De plus les lignes des deux colonnes ci-dessus ne se correspondent pas*ʼ.

V. 1 Sic Duch., ΕΥΤΥΜΙΣ Köhl. || 4 fin. Sic Duch., ⲤΟ Köhl. || 8—9 Supplevit Kla. exempli gratia. Cf. L. Robert, *Hellenica* XIII 1965, 101—103 || 12 ΤΗΝΛΙΝΟΝ̄ΑΥΤΗΝ Köhl. || 13 Sic Duch., ΜΗΔΕΝΛ Köhl. || 14 ΜΗΘΗΝΛΙΕΛΝ Köhl., Ι . ΛΙΙΟΙΝΑΙⲤΛΝ Duch.; supplevit Boeckh: – – ἕτερον μηδέν[α κοι]μηθῆν[α]ι · ἐ[ὰ]ν [δὲ ἕτερός τις κοιμηθῇ etc. Duch.: – – ἕτερον μηδένα [κατα]τεθῆναι· ἐὰν [δὲ – – –]. Supplementa edd. iusto longiora.

---

564 In arce supra portam quandam inaedificatum fuit, nunc ΜΘ 1720. Latus sarcophagi marmoris cani infra mutilum, supra et utrumque ad marginem cymatio instructum. Sarcophagum quondam ad usum fontis vocatum fuisse foramina duo indicant. A. max. 0,45, l. 2,31, cr. 0,16. Litt. a. 0,035—0,055. ΑЄⲤѠ. Interv. valde varians c. 0,008. Ed. Duch. 23, 13 (Dem. 463, 411; e Dem. L. Robert, *Hellenica* XIII 1965, 233, solos vv. 1—4). Lectionem bonam versus 6 praebet Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 368, not. 1. Cf. Detschew, *Die thrakischen Sprachreste* p. 152 et 386. Lap. contuli.

paullo post a. 212 p.

Αὐρʼ ʼΑλκιδάμας καὶ Αὐρʼ Πυρουλας κὲ Αὐρ · Δουλης οἱ πρὶν Πύρρου ʼΑλκιδάμου
κὲ ἡ γλυκυτάτη γυνὴ Ζετιτις ἠγοράσαμεν ταύτην τὴν σορὸν ἐκ
τῶν κοινῶν καμάτων τῷ γλυκυτάτῳ ἀδελφῷ μνίας χάριν· *vacat*
ἴ τις δὲ ἕτερον τολμήσῃ καταθέσθε χωρὶς τῶν τέκνων αὐτοῦ Αὐρʼ
ʼΑλκιδάμου κὲ Αὐρ · Δουλη κὲ Αὐρʼ Πυρουλα κὲ Αὐρʼ Γαλάτη, δώσι προσ-
τίμου τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ ✳ μυ(ριάδας) ιʼ λανπράς. *vacat*
ἀρχέμ⟨π⟩ορός ποτε ΓΕ ΊΠΤΤΓΟΥϹ
– – – –

V. 2 ΖΕΠΤΙϹ Duch. || 4 ΙΤΙϹΔΕ . ΤΕΡΟΝ Duch. || 5 ΑΛΚΙΔ . ΜΟΥ Duch.; ΓΑΛΑΤΗϹ Duch. || 6 ΤΛ✱ΙΩ Χ✱ΙΛΑΝΠΡΑϹ lap., ΤΑΜΙΩ✱ΩΙΛΑΝΜϤΤΑΡΛỌ Duch., qui ταμ[ιε]ίῳ δηνάρια μύρια – – scripsit, ταμείῳ (δηνάρια) ✱ λανπρά Mordt. || 7 Sic lap. . . . . . ΑΡΧΕΜΟΡΟϹ Duch., qui litt. ceteras non agnovit. Correxit Kla. Cf. nr. 1041, vv. 7—8.

Πυρουλας, Δουλης et Ζετιτις sunt nomina Thracica. Nomen muliebre Ζετιτις in libro Detschewii deest. Eadem familia et in nr. *441 invenitur. Nota quae protulit L. Robert, loc. cit.: '*Les trois frères, devenus des Aurelii en 212, donnent le nom que portait leur père quand ils sont nés, mais ils tiennent à rappeler que ce nom n'est plus le sien:* πρὶν Πύρρου 'Αλκιδάμου; *il s'appelle évidemment maintenant* Αὐρήλιος Πύρρος 'Αλκιδάμας'.

---

565 In arce. Sarcophagus marmoris albi, nunc decolorati, sine operculo. In angulo superiore dextro lateris antici leviter exsculptum est anaglyphum hominem lectulo incubantem repraesentans. A. 0,76, long. 2,11, cr. 1,06. Litt. a. 0,03—0,035, φεῖ c. 0,07. ΑΕϹѠ. Ligg. Interv. vv. 1—6 0,015—0,02, vv. 6—7 0,055, vv. 7—9 c. 0,02. Exscripsi. *Phot.*

anaglyphum

vacat

s. III p. σῆμα τόδ' ἠϊθέοιο · καταφθιμένοιο δεδορκώς,
μνώμενο{Ν}ς ἡλικίης στᾶξον ἐμοὶ δάκρυον.
Σέμ<ν>ος μοι γενέτης, μήτηρ δ' ἐλοχήσατο (!) διλὴ
Βειθυνία · οὔνομ' ἐμοί γε Μαρεῖνος, ἄμερσε δὲ δαίμονος ἄτη
νούσῳ δωδεκέτης ἔθανον ἐν φθιμένοις
ζωῆ{Η}ς οὐδὲ τάλας ἡδέσατο πραπίδος.

vacat

'Ιουλ̣[λί]α Βιθυνία ἔθηκα τὴν ληνὸν ἑαυτῇ καὶ τῷ σ[υμ]βίῳ μου 'Ιουλίῳ Σέμνῳ
καὶ τ[οῖς] τέκνοις ἑαυτῆς. εἰ δέ τις μετὰ τὸ {ΘΗΝΑϹ} κατατιθῆνε ἕτερός τις τολμήσῃ
καταθέσται · δώσι τῷ ταμε(ίῳ) ᵛᵛᵛ ✱ / μύ(ρια).

V. 2 in. Lig. ν-σ || 3 ϹΕΜΟϹ lap. — Videtur ἐλοχήσατο forma vulgaris aevi recentioris pro ἐλοχεύσατο esse || 5—6 Non intellego, itaque notas interpunctionis non addidi || 6 ἡδέσατο, si vocem recte interpretor, videtur forma vulgaris aoristi e verbo ἥδομαι ducta esse || 9 fin. ✱ / M̆ lap.

---

566 In arce prope murum meridionalem Heptapyrgii sub pavimento aedificii antiqui aetatis Christianae mens. Aug. a. 1943 effosum, deinde iterum infossum. Latus sarcophagi marmoris cani nullis ornamentis instructum, a. 1,10, long. 1,90. Litt. a. 0,05. ΑΕΣϹѠ. Ligg. permultae. Ed. Kallipolitis, Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. 'Επετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς 6, 1948, 315, 2, cum delineatione tit. 316 (*L'Année Épigr.*, 1950, p. 65, 189; SEG 13, 402). Cf. P. Amandry, *BCH* 69, 1944—45, 430; J. et L. Robert, *Bull. épigr.*, 1949, 93; ΜΠ numm. 624, 906. Lap. non vidi.

c. fin. s. III p. Πο · Μέμιος (!) 'Επικράτης · βουλευτὴς · καὶ 'Ιουλίᾳ Βρησεῖδι ἐ<θ>όμην
τὴν ληνὸν ἐκ τῶν κοινῶν κόπων, ζήσαντες ἔτη κοινῶν (!)
εἴκοσι πέντε ἀμένπτων (!) καὶ πολὰ (!) καμούσᾳ σὺν ἐμοί. εἴ τις δαὶ
ἕτερος τολμήσῃ ἀνοῖξε τὴν ληνὸν ταύτην μετὰ τὸ ἐμὲ κατατεθῆνε τὴν
[προ]γεγραμένην (!), δώσι τῷ είερωτάτῳ ταμείῳ προστείμου μύ(ρια) (πέντε).

Compositio tit. valde inepta est || 1 Ante καὶ vocem ἑαυτῷ expectes || 1 fin. ΕΟΟΜΗΝ lap. || 2 fin. κοινῶ<ς> subiciunt Robertt., qui et admonent: '*à moins que ce dernier mot, ainsi placé, ne soit plutôt une répétition fautive, car on lit juste avant ces mots:* ἐκ τῶν κοινῶν κόπων' || 3 ἀμένπτω<ς> Robertt. || 5 M̆ Ɇ lap.

567 Prope arcum muri veteris occidentalis urbis ad latus meridionale ὁδοῦ Κλαυδιανοῦ centum passus occidentem solem versus a Δεξαμενὴ Καλλιθέας inter multos alios lapides antiquos inaedificatum. Marmor album permagnum, a. 1,15, long. 2,03, cr. c. 0,45. Litt. a. v. 1 0,14—0,15, v. 2 0,13—0,14, v. 3 0,13. **ΑΕΣΩ**. Interv. vv. 1—2 0,08, vv. 2—3 0,075. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. Κλαυδιανὸς – – – – – – – – – – – – –
τοῖς γονεῦσ̣[ιν – – – – – καὶ ἑαυ]-
τῷ ζῶν ᵛ κατε[σκεύασεν – – – –]

Lap. ex monumento sepulcrali oriundus ad murum urbis construendum adhibitus est. Tit. in altero marmore continuatus est.

568 Ibidem atque nr. 567 inventum. Marmor album. Latus utrumque *anathyrosin*, quam dicunt, exhibet. A. 0,745, long. 2,265. Litt. a. vv. 1—2 0,09, φεῖ 0,25, v. 3 0,08. **ΑΣΩ**. V. 2 lig. τ-η. Interv. vv. 1—2 0,08, vv. 2—3 0,07. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. Τίτος Φλάβιος Διόδωρος
Φλαβίᾳ Διονυσίᾳ τῇ συνβίῳ
καὶ αὑτῷ ζῶντι.

Et hic lap. videtur ex monumento sepulcrali oriundus esse.

569 In sepulcreto ʽΑγίας Παρασκευῆς sito septentriones versus a muro septentrionali urbis inventum. Marmor album undique praeter tergum recisum ut operculum sepulcri recentioris aevi esset. Lapis quondam latus sarcophagi videtur fuisse. A. max. 0,34, long. max. 0,61, cr. 0,135. Litt. a. 0,04—0,045, φεῖ 0,075. **ΑЄϹ**. Interv. 0,025. Exscripsi. *Phot.*

– – – – –
s. II vel III p. – – – – δ᾽ αἰεὶ καί τις ἐχ – – – –
– – – ν̣ ἔσχε μονῆς ἀξ – – – –
– – – δ̣᾽ ἔτυμον τόδε Π̣ – – – –
[– – ? ʽΡ]ω̣μαίης ἄφθονο – – – – –
[– – τολ]μ̣ή̣σ̣η̣ ἀ̣ν̣ο̣ῖ̣ξ̣ε̣ ἕ̣τ̣ε̣ρ̣[ο – – –]
– – – – –

570 Extra Portam Letaeam in pavimento viae inaedificatum, nunc deperditum. Fragmentum sarcophagi. Litt. **ΑΣΩ**. ʽ*Le frottement a fait disparaître le reste de l'inscription*ʼ. Ed. Duch. 31, 36 (Dem. 487, 467).

s. II vel III p. . . c. 5—6 . . όκεια ᾿Ο-
. . c. 5 . . η Κοκκίῳ
. . c. 5 . . τήτῳ ⟨τ⟩ῷ
[γλυκυ]τάτῳ ἀνδρὶ
[μνή]μης χάριν.

V. 3 ΤΗΤΩΓΩ Duch.

571 Vidit Germain prope Portam Letaeam in fonte inaedificatum ad aquam recipiendam, Leake ad σκάλα urbis. Sarcophagus, nunc deperditus, superne et ab angulo inferiore dextro laesus. Litt. **ΑΕΞΣΦΩ**. Ediderunt: Vv. 4—7 ex schedis Walpolianis Clarke, *Travels, Part II, Section III*, 349, integrum tit. Boeckh, CIG II 1973, qui et schedis a Letronnio missis usus est; Leake, *Northern Greece* III 1835, 247 cum not. 1, num. 2, et tab. XXIX 136; ex Boeckhio et Leakio, ut videtur, Le Bas-Foucart II 1853, 320, 1364; e Boeckhio Kaibel 207, 520; Dem. 455, 401; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 241, 876, vv. 2—7; Mihailov, 18, 137. Exstat in academia apographum tit. litt. minusc. scriptum e *Mss.* Calvet (medicus et vir rerum antiquarum studiosus, Avenniomensis saec. XVIII) III, 169, sumptum cum lemmate: ʽ*Thessalonice ad fontem exstat; exscripta a prototypo et allata mihi* (i. e. Calvetio) *a* Dr. de Bassinet d'Augard *in classib. regiis vices praefecti navis gerente*ʼ. Mentionem apographi alterius a Germainiano facti fecerunt Villoison, *Hist. Acad. Inscrip.* 38, 1777, 133, et Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 213, 37.

s. II vel III p.
Ι . . Ν ı ı Ι C L Ι Ζ ΛC Ι
τοῦτο γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἐπώνυμον ἔσκε (!) γυναικὶ
εἵνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ᾽ ἀρίστης.
τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὔτροπος αὐτῇ
οἷ τ᾽ αὐτῷ, μετόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι

σὺν φιλίῃ ξυνῶς ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ
τέρμ' ἐσιδὼν βιότου ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι Μοιρῶν.
ἐὰν δέ τις ἕτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατεθῆναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ μετακεινῆσαι τὴν σορόν,
δώσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ ✳ μύ(ρια) (δισχίλια).

V. 1 Solus Letronne exscripsit, ut Boeckh admonet: '*Vs.* 1. *qui mihi est, notatur etiam in marmore esse primum*'. Adnotat Kaibel: '*Praescriptum fuit nomen mulieris, de quo haec supersunt:* Ι . . Ν ι Ι CΙ ΙΖΛCΙΟ. *Penelopen nominatam fuisse Keil aliquando coniecit*'. Supplevit Peek dubitanter Φ̣[ρό]νη[σ]ις Ε̣ὐ̣φ̣ρ̣α̣σίο[υ] || 2 Sic Letronne et *Ms.* Calvet, ΕΣΚΙ Leake || 5 Sic Clarke, Letronne, Leake; εἶτ' αὐτῷ *Ms.* Calvet || 6—9 Ante tempora Leakii fines vv. mutilati sunt || 7 Sic edd. Post vocem βιότου *Ms.* Calvet ἀμφὶς ὑπόμνημα συμβίῳ praebet || 8 ΚΑΤ . . . ΘΗΝΑΙ Leake, κατατεσθῆναι *Ms.* Calvet, quod et vocem χωρίς omisit; ΧΩΡΙΣΤΩΝΤΕΚΝΩΝΗΜΩΝΗΜΕΤΑΚΙ ΝΗΣ . . . . ΟΡΟΝ Letronne, μετακεινήσει *Ms.* Calvet, quod litt. sequentes omittit, ΤΕΚΝΩΝ . . . . . ΕΤΑΚΕΙΝΗ Leake || 9 Sic Letronne, ΔΩΣΕΙΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΝ . . . ✳ Μ̆ /Β Leake, *Ms.* Calvet lectionem κοινῷ pro ταμίῳ praebet, schedae Germainianae apud Villoison citatae lectionem ταμίῳ confirmare videntur. In fine v. schedae Letronnianae ✳ Μ̆ /Β praebent.

---

572 In urbe ad viam Λαγκαδᾶ prope vicum Καλλιθέα inventus, nunc ΜΘ 1247. Sarcophagus marmoris albi cum operculo redacto in formam lecti, cui vir et uxor nunc acephali incubant, et anaglyphis. Tria latera arcae exhibent Maenadas, Satyros et Cupidines subter pampinos et uvas inter se bacchantes, latus posticum certamen centaurorum et grypum. In latere utroque sunt excavationes rectiangulae plumbum continentes. A. max. 1,305, long. 2,35, cr. 1,20. Tit. per longitudinem baseos dispositus est. Litt. a. c. 0,025—0,035, ψεῖ v. 2 0,045, φεῖ v. 3 0,06, ✳ et Η v. 5 0,045, Μ̆ 0,04. ΑΑЄCWω. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,025, vv. 2—3 0,013, vv. 3—4 0,01, vv. 4—5 c. 0,017. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p.
'Ο̣π̣τ̣αντία Δαμοκρατία Παυταλιώτεισα περιοῦσα τὴν σωρὸν (!) ταύτην ἠγόρασα
ἐκ τῶν κοινῶν καμάτων τῷ γλυκυτάτῳ μου συμβίῳ
β' πάλ{Ι}ῳ 'Ρεστιτούτῳ τῷ διασημοτάτῳ μνησθεῖσά σου τῆς καλῆς ψυχῆς
κὲ πρῶτον μάλιστα τῶν γλυκυτάτων σου τέκνων
⟦– – – – – – – – – – c. 25 – – – – – – – – – –⟧ἀφῆκες σὺν ἐμὺ ΚΑΚΝC⟦– – – – – – – – – – – c. 42 – – – – – – – – – – –⟧
εἰ δέ τις ἕτερος τολμήσῃ μὴ προσήκων τῷ γένι ἀνῦξη ἢ μετακινήσῃ ἢ μετὰ τὸ ἐ^με^ κατατεθῆνε,
δώσι τῷ είερωτάτῳ ταμείῳ προτείμου (!) ✳ Μ̆ η̄ καὶ τῇ πόλι ✳ Μ̆ δ̄.

V. 1 in. lig. ο-π-τ, ΟΠΤ. Hasta sinistra litt. πεῖ in lig. nunc defracta est || 2 in. i. e. δευτέρῳ πάλῳ, *secundo palo*. Vide L. Robert, *Les Gladiateurs dans l'Orient Grec*, 28—31 || 3 Vestigia perpauca litt. intra rasuram legi nequeunt || 5 I. e. (δηνάρια) μύ(ρια) (ὀκτώ) et (δηνάρια) μύ(ρια) (τέσσαρα). Propter multas magnas tit. medio s. III p. assignandus est.

---

573 A. 1880 in muro occidentali urbis inventus, postea a. 1914 ad armamentarium Turcicum, *Tophanè* quod dixerunt, allatus, nunc ΜΘ 1722. Sarcophagus marmoris albi cum operculo cuius anguli quattuor in formas acroteriorum redacti sunt, a. cum operculo 1,20, a. arcae 0,865, long. 2,48, cr. 1,13. Arca anaglyphis operose ornata est. *Frons:* Ad angulum sinistrum exsculpta est protome feminae velatae, ad angulum dextrum protome viri imberbis. Inter eas repraesentantur a sinistra ad dextram: equus ad dextram versus ante quem stat vir imberbis et chitonatus, frenum sinistra tenens; equus alter et ipse ad dextram versus ante quem stat vir barbatus et chitonatus, frenum sinistra tenens; femina vestita et velata, dextra demissa pateram porrigens ad aram ardentem; a sinistra capitis feminae sistrum, a dextra caduceus exsculpta sunt; ara altera ardens; equus tertius ad sinistram versus ante quem stat vir barbatus et chitonatus, frenum dextra tenens; equus quartus ad sinistram versus ante quem vir imberbis et chitonatus, frenum dextra tenens. Omnes quinque figurae adversae spectant. *Latus sinistrum:* criocranium cum taenia et sertum

ad protomen feminae in angulo sinistro frontis exsculptam porrectum. Supra sertum est rosa. *Latus dextrum:* criocranium cum taenia et sertum ad protomen viri imberbis in angulo dextro frontis exsculptam porrectum. In aëtomate sinistro operculi est rosa, in aëtomate dextro protome parva viri imberbis. Tit. in fronte sub anaglypho per longitudinem sarcophagi exaratus est. Litt. a. 0,03. ΑΕ Θ Σ Ο Ω. Ligg. Interv. 0,085. Ed. ex schedis ab ignoto quodam confectis Demitsas, *BCH* 4, 1880, 108, 13 (Dem. 471, 427). Tafrali, *Thess.* 1919, 17, fig. 9, phot. frontis praebet. Apographum tit. et in schedis Struckianis (num. 14) in academia servatis exstat. Cf. Baege, 161. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 134—35 p.
Ἀννία Τρύφαινα v Ἀννίου Βάσσου θυγάτηρ v τὴν ληνὸν καὶ τοὺς ὑποκειμένους γράδους ἑαυτῇ καὶ τοῖς

cymatium

ἰδίοις vvvv ἔτους vv ϛξρʹ Σεβαστοῦ v τοῦ καὶ > vv βπσʹ.

cymatium

V. 1 Nota vocem Latinam '*gradus*'.

Anaglyphum eleganter Baege interpretatus est, qui intellexit feminam sacerdotem fuisse et sistrum et caduceum (κηρυκεῖον) symbola Isidis et Anubidis esse: '*Anubidem deum, ab Aegyptiis superum commeatorem atque inferum adoratum, Graeci tam plane eundem esse ac Mercurium* ψυχοπομπόν *putaverunt, ut iisdem ornarent illum insignibus; unde* κηρυκεῖον *factum est dei Aegyptii symbolum. An Graeci Osiridis symbola non recte intellegentes Anubidi, non numquam illa gerenti, dabant* κηρυκεῖον? *Huius igitur dei Isidisque sacerdos fuerat Annia Tryphaena, quae quod quattuor agitatorum imaginibis sepulchrali anaglypho effictis maxime honoratur, ludis circensibus delectata videtur valde eis favisse*'.

---

573 bis In terra effodienda ad viam Γιαννιτσῶν contra stationem viae ferratae inventus, nunc in Archaeologico Museo asservatus. Sarcophagus marmoreus cum operculo, nunc mutilo, pelle leonis contecto cui incubat genius nudus alatus ('νεαρὸς πτερωτὸς δαίμων'), capite ad dextram verso, a. 1,10, l. 1,55. Vv. tit. per fascias dispositi sunt. Litt. eminentes a. 0,05—0,06; ΑΕΣΩ. V. 1 fin. ligg. ν-η, μ-ο-υ. Ed. Makaronas, Ἀρχ. Δελτ. 20, 1965, Χρονικά, 411, cum phot. nr. 464. Lap. non vidi. Contuli *phot.*

c. mens. Iun. a. 161 p. Πυρρίαι ἐκγόνῳ ἔτους ητ Πανήμου,
c. mens. Dec. a. 161 p. Ἀκεραίῳ γαμβρῷ ἔτους θτ Α⟨ὐ⟩δονα(ίου),
Κόρραγος.

V. 1 in. Nota ἰῶτα adscriptum; Πυρρίᾳ ed. || 1 fin. Sic lap. Πανήμο(υ) ed. || 2 fin. ΑΙΔοΝΑ lap. || 3 Nomen proprium in Macedonia frequens.

---

574 Quondam in muro occidentali urbis prope Forum Βαρδαρίου inaedificata, nunc ΜΘ 1519 et 1520. Fragmenta duo marmoris albi inter se non contigua. Frag. *A* a. max. 0,14, l. max. 0,29, cr. prist. 0,11. Frag. *B* a. max. 0,13, l. max. 0,23, cr. prist. 0,11. Litt. a. 0,05. ΕΣ. Ligg. Interv. 0,035. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. [– – – ἐὰν δέ] ṭις με[τὰ – – – – – – –]
[– – ἕ]τερον π̣[τῶμα κατ]ạθῆṭ[αι – –]
vacat

---

575 Ibidem atque nr. 574 inventum, nunc ΜΘ 1516. Marmor leucophaeum undique praeter partem posticam recisum, a. max. 0,16, l. max. 0,28, cr. prist. 0,125. Litt. a. 0,03. ΑΜ. V. 1 lig. η-ν. Interv. c. 0,008. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. III p. – – – – – – ἀ̣ν̣ῦ̣ξαι τὴν λη[νόν – – – –]
[– – δηνάρι]α μύρια πε[ντ– – – – – –]
vacat

---

576 Ibidem atque nr. 574 inventum, nunc ΜΘ 1515. Frustum marmoris albi undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,23, l. max. 0,295, cr. prist. 0,145. Litt. a. 0,04—0,045. ЄCW. Ligg. Interv. 0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

– – –

s. II vel III p. – – – – νων – – – – – – – – –
– – – Ϲ̣ δὲ ▪ ʟ – – – – – – – –
[– – δ]ώ̣σι τῷ τ̣[αμείῳ – –]
vacat

577 Ibidem atque nr. 574 inventa, nunc ΜΘ 1518 (frag. *A*) et 1517 (frag. *B*). Frusta duo marmoris albi inter se non contigua. Frag. *A* a. max. 0,20, l. max. 0,60, cr. supra 0,14, infra 0,15. Frag. *B* a. max. 0,145, l. max. 0,43, cr. 0,16. Litt. a. *A* 0,07, *B* 0,06. ΑΕϘ. Interv. *A* 0,075, *B* 0,045. Exscripsi. *Ect.*

– – –

s. II vel III p. *A* [– – ? Κλαυ]δ̣ι̣α̣ν̣ῷ ι – – –
– – – – καὶ ἑαυτῷ – – –
– – –

– – –
B – – – – ὑ̣ποκειμ[εν – –]
[– – τῳ τ]αμείῳ – – – –
– – –

Marmor utriusque frusti idem est et litt. ab eodem quadratario exaratae sunt. Frag. *A* ad partem superiorem, frag. *B* ad partem inferiorem eiusdem monumenti sepulcralis pertinent. Cr. fragg. lateri sarcophagi convenit.

578 ʽΠλησίον τῆς Θεσσαλονίκης ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ εἰς τὸ Στενὸν (i. e. ad angustias Δερβένι Λαγκάδας, quas dicunt), ἀντικρὺ τῆς καθʼ ὁδὸν πηγῆς ἐν ἔτει 1694 ἀνεκαλύφθη τάφος ἀξιόλογος ἔχων ἐπιγραφὴν – – –. μετὰ δὲ τριετίαν ἐκεῖθεν πάλιν διελθών, οὐχ εὗρον αὐτὸν – – –ʼ (Meletios); a. 1943 in demoliendo sepulcreto Iudaico iterum inventum et in ecclesiam S. Georgii transportatum est. Latus anticum, ut videtur, sarcophagi marmoris albi a sinistra et infra mutilum, ad margines superiorem et dextrum taenia (a. 0,03) et cymatio (a. 0,10) instructum, a. max. 1,02, long. max. 2,34, cr. 0,15. Litt. a. 0,065. ΣΩ. Ligg. Interv. 0,04. Ed. litt. minusc. solum v. 2 et partem priorem v. 3 usque ad vocem χάριν Meletios, Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα, 1728, 392; ex schedis Apostoli Zeni inter Corcyraeos titt. ed. vv. 2—3 Montfaucon, Diarium Italicum, 1702, 426, 17 (Muratori, Novus Thesaurus III 1740, MCCLXXIII, 2; A. Mustoxidis, *Illustrazione Corciresi* II 1814, 195; Boeckh, CIG II 1983; Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1378; Dem. 500, 508); tit. integrum ed. Kallipolitis, Ἀρχ. Ἐπ. Θεσσ., 1946, 6, 1, cum delineatione 42, 2. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102, et ΜΠ numm. 1105, 1184, 1184a.

inter annos 202 et 212 p.
[.] *v* τ̣
Πόντιος Λοῦππος Ποντίῳ Λούππῳ
τῷ πατρὶ μνείας χάριν ᵛ καὶ Παιδιανῇ Σωσιπάτρᾳ συμβίῳ αὐτοῦ ζώσῃ.

ʽ*Regio fontis*ʼ, quam dicit Meletios, ad fontem extra Portam Auream situm, a Turcis *Yeni Su* appellatum, refert || 1 solus Kallipolitis legit, qui tamen non intellexit litt. annum aerae provincialis indicare || 2 Sic Kallipolitis, Πόντιος Λοῦπος Ποντίῳ Λούπῳ Meletios; ΠΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΠΟΣ ΠΟΝΤΙΩ ΛΟΥΠΩ Montfaucon || 3 Sic Kallipolitis, τῷ Πατρὶ μνείας χάριν Meletios, qui post vocem χάριν adnotat: ʽκαὶ τὰ ἑξῆςʼ; ΤΩΠΑΤΡΙΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΤΑ . Λ . Montfaucon || 4 solus Kallipolitis legit.

579 Visa a Germainio 19 Iul. a. 1746 ʽ*au réservoir de la fontaine hors la ville, en face la porte du Verdar*ʼ, i. e. ad Portam Auream, deinde deperdita et iterum reperta, nunc ΜΘ 5696. Arca sarcophagi marmoris leucophaei supra inaequaliter recisa ut aquis recipiendis inserviret, a. max. 0,95, long. c. 2,50, cr. 1,30. Latus anticum regulis circumdatum est. Litt. a. 0,05—0,055. ΑΕΣΩ. Ligg. permultae. Interv. 0,035. Ex schedis Germainianis parum bonis ed. Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 24, *Jan.—Jun.*, 1894, 202, 5; apographum minus integrum ed. Pococke, Inscript. Antt., 1752, 48, 2 (Boeckh, CIG II 1993; Le Bas-Foucart II 1853, 320, 1366, Dem. 467, 420). Contuli lap. Phot.

– – – – – – –

s. II vel III p. *stirps et folium* τ̣ῷ ε̣ἱ̣ε̣[ρωτάτῳ ταμίῳ] ⁎̣ /Ε *folium et stirps*
ὁμοίως οὐδὲ τῶν ἐν τῷ ἡρῴῳ οὐσῶν ληνῶν τεσσάρων
ἀνοίξι τις ἢ μετακινήσει. εἰ δὲ μή {Ν}, δώσι τῷ ταμίῳ ὑπὲρ ἑκάστης
ληνοῦ ᵛ ⁎ ᵛ /Ε.

V. 1 ιΩʟˡʟ. . . . c. 11—12 . . . ʌ/Ε lap. || 3 ΔΕΜΗΝΔΩΣΙ lap.
Vide ad nr. 608.

580 *'En venant de la ville pour sortir de la porte du Verdar* (i. e. e Porta Aurea), *on trouve cette inscription à une fontaine'*. Verisimile est lap., qui nunc deperditus est, arcam sarcophagi fuisse. Litt. ΑΕΣW. Ligg. permultae. Ex schedis Germainianis ed. Omont op. nr. 579 cit. 205, 14 (Dem. 594, 723).

Schedae Germainianae

ΚΑΡΒΛΙΑ · ΙΟΥΛΙΑΑΥΡ · ΙΛΙWΝΕΙΚΕΑΤΛΠЄΕΥΜΡΟΙΙΙ · ΛΕΑΥΚΥΤΑΤΙ ·
ΣΥΝΒΙWΤΟΑΝΓΕΙΟΝΕΚΓΛΝΚΟΙΝWΝΚΠΛΝΕΑΝΑΕΤΙΣΕΕΡΟ ·
ΤΟΛΜΗΣΙΗΙΚΑΤΑΘΕΣΤΕΙΝΑΛWΕΤΟΙΣΓΟΝΓΥΑΙΣ>⁎ΜΒ ·

s. III p. Καρβ⟨ι⟩λ̣ία · Ἰουλία Αὐρηλίῳ Νεικέᾳ τῷ ἀπε⟨λ⟩ευ⟨θέ⟩ρ⟨ῳ τῷ γλ⟩υκυτάτῳ
συνβίῳ τὸ ἀνγεῖον ἐκ τῶν κοινῶν κ⟨ό⟩πων. ἐὰν δέ τις ἕ⟨τ⟩ερο[ς]
τολμήσῃ καταθέστε ΙΝΑ ⟨δ⟩ώ⟨σι⟩ ΤΟΙΣ ΓΟΝΓΥΑΙΣ> ⁎ μ(ύρια) Β ·

V. 3 Fortasse καταθέστέ ⟨τ⟩ινα, ⟨δ⟩ώ⟨σι⟩ τοῖς ⟨π⟩ο⟨λίτ⟩αις, ut subiecit Kla.

---

581 Prope Portam Auream inventum ibique relictum. Operculum sarcophagi nunc deperditi a. c. 0,45, l. c. 0,70. Litt. ΑΕΣΩ. V. 5 lig. μ-ε. Litt. minusc. ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 306, 3. Schedae Struckianae (num. 1) in academia asservatae formas litt. indicant.

s. II vel III p. . . ιιυΙΩΟΟΣΣ[. . . Π]ρ̣ό-
κλα: εἰ δέ τις ἀ[νοίξ]ας
ἕτερον καταθ̣ῆται,
δώσει προστείμου
τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ
⁎ · Γ

V. 1 fin. supplevi || 6 Sic ed. An π̣[εντακόσια]?

---

582 Inter rudera Portae Aureae inventa, tum deleta. Pars antica, ut videtur, sarcophagi marmoris albi infra et a dextra mutila. Exstant Thess. in museo ΜΘ 1514 duo fragmenta huius lapidis inter se contigua et partes vv. 2—5 comprehendentia. A. max. 0,235, l. max. 0,52, cr. 0,12. Litt. a. 0,055. ΑΕΘΩ. Ligg. Interv. 0,025. Apographum tit. a Sarropulo Thessalonicensi factum ed. Duch. 26, 19 (Dem. 498, 499 et 500). Fragg. exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Κλωδία Δία Κλωδίῳ Πολυνίκῳ τῷ γλυ-
κυτάτῳ ἀνδρὶ ἐκ τῶν ἐ̣κίνου ἐκίνῳ
μνείας χάριν̣ κὲ αἱαυτῇ ζῶσα. ἐὰν δέ τις
ἀνύξῃ μετ̣ὰ τὸ ἐμὲ τεθῆ̣ν[αι, δώσι τῷ]
[ἱερωτάτῳ ταμείῳ ⁎] Φ̣ [προστείμου].

Litterae lineis subductis insignitae a Sarropulo ante tempora Duchesnii lectae sunt || 1 ΚΛΩΔΙΑ ΔΙΑ Sarrop., Κλωδία Κλωδίῳ legit Duch. || 1—2 Vidit Duch. frag. initia vv. servans: ΚΛΩΔ et ΚΥΤΑ (inde Dem. 499, 500) || 5 Vestigium litterae nonnisi pars summa litt. ψεῖ vel φεῖ esse potest.

---

583 Lapis inter rudera Portae Aureae inventus, tum deletus. Medio in tit. anaglyphum equitem repraesentans exsculptum est. Litt. Α. V. 1 lig. μ-ε. Ex schedis a Sarropulo confectis ed. Duch. 25, 18 (Dem. 467, 419). Cf. R. K. Sherk, *Am. Journ. Phil.* 78, 1957, 60; J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1958, 93; ΜΠ num. 210.

s. III p. Αὐρήλιος Ἀγαθήμερος στρατιώτης ἱππεὺς [σινγ]-
λάριος στρατευσάμενος ἔτη · η' σὺν γ[υναικὶ]
αὐτοῦ Αἰλίᾳ Πουπλικίᾳ Νικοπόλι · κατ̣[εσκεύασε]
αὑτοὶ ἑαυτοῖς
τὴν ληνὸν ταύτην ἐκ τῶν κοινῶν κόπων. ε[ἰ δὲ ἕτε]-
ρός τις τεθῇ εἰς τὴν ληνὸν ταύτην, δώσι τῷ [ἱερω]-
τάτῳ ταμίῳ ⁎ /Ε.

Invenit Duch. *'dans une bâtisse'* prope Portam Auream fragmentum initia vv. 3 et 5 exhibens: ΑΥΤΟΥ. ΑΙΛΙΑΠC et ΤΗΝ.ΛΗΝΟΝΤΑΥ. Unde apparet apographum Sarropuli non accurate factum esse, quia his in vv. notas interpunctionis non indicat. Vv. 1—2 Sic Robertii, [ἀ]λάριος Duch., i. e. adiectivum Latinum *alarius* e voce *ala* ductum. Admonent Robertii: *'Agathémeros — — est mort à Thessalonique, où il résidait comme cavalier de la garde du proconsul de Macédoine'* || 3 fin. ΚΑΙ Sarrop., sed accusativus v. 5 verbum postulat || 4 Suspicor has voces in spatio anaglyphum complectenti exaratas fuisse.

---

584 28 Ian. a. 1747 vidit Germain *'à la fontaine, en montant à droite dans la ville, à la porte du Verdar, du côté des murs'*; commemorat Swan: *'A little to the right of the Vardar gate is a fountain which has originally been an elegant soros of white marble — — I find there an inscription in this form — —'*. Sarcophagus nunc deperditus est. Litt. ΑΕϹѠ. Ligg. Edd. Swan, *Journal of a Voyage up the Mediterranean* I 1826, 185 (Boeckh, CIG II 1994b; LeBas-Foucart II 1853, 321, 1372; Dem. 494, 488) et ex schedis Germainianis Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 203, 6.

s. II vel III p.
. . . . [c. 3—4] ι̣ο̣ς
Νεικό[στ]ρ̣ατ̣ος
Αἰλία̣ Ἀρτεμισία̣
τῇ συμβίῳ̣
καὶ ἑαυτῷ̣
ζῶν.

V. 1 Ι̣Ο̣ι Germ., vestigia non legit Swan, [Αἴλ]ι̣ο̣ς vel [Ἰούλ]ι̣ο̣ς suppleri potest || 2 ΝΞΙΚϹ . . . _Ι Swan, ΝΞΙΚϹ—ΙΑΙ<Σ Germ. || 3 ΑΙΛΙΑΤΚΕΜΙϹΙΑ Germ., ΑΙΛΙΑΑΤΡΕΜΙϹΚ Swan || 4—5 Schedae Germ. marginem tit. paullo ad sinistram extendunt || 5 Sic Germ., ΕΛΥΤѠ Swan || 6 solus legit Swan.

Tit. videtur intra spatium lateri sarcophagi insculptum exaratus esse.

---

585 In sepulchreto antiquo in ea regione urbis sito quae Βαρδαρίου appellabatur inventum, nunc ΜΘ 793. Frustum marmoris leucophaei undique praeter latus posticum recisum, a. max. 0,20, l. max. 0,55, cr. 0,16. Litt. a. c. 0,055. Ξ. Interv. c. 0,025. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. II vel III p. [– – τύ]μ̣βον λαΐ[νεον – –]
– – ΙΝΟΝΕΚΚΛ – –
– – –

Crassitudo frusti lateri sarcophagi bene convenit.

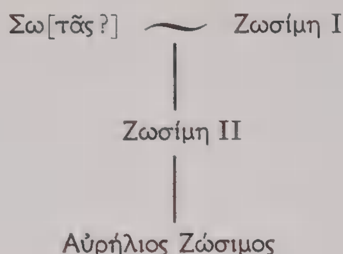
---

586 Quondam in munimentis armamentarii Turcici, *Tophanè* quod dixerunt, *'als Pflasterstein für eine Geschützstellung'* inaedificatum, nunc ΜΘ 1259. Marmor album supra cymatio (a. 0,045) instructum, ceteroquin mutilum et in tres partes contiguas fractum, a. max. 0,84, long. 2,09, cr. 0,16. Litt. a. 0,055. ΗΘΞϹ. Ligg. Interv. 0,015—0,02. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 306, 4. Cf. L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques*, 1938, 221. Exstant in academia schedae Struckianae. Lap. contuli. *Phot. parum bona.*

s. III p.
[Αὐ]ρ[ήλιο]ς Ζώσιμος ζῶν κ̣ατέθετ̣ο τοὺς πάπους (!) ἑαυτοῦ· Σω̣ . . . [c. 2—3]
[κα]ὶ Ζωσίμην · ἰς τὴν ὑποκιμένην ἐντομίδα · μηδένα δὲ ἔχ̣[ειν]
[τὴ]ν κατεξουσίαν χωρὶς τῆς μη̣[τρ]ό̣ς̣ μ̣[ου Ζω]σ̣ίμ̣ης. μετὰ δὲ [τὴν]
[τε]λ̣ευτὴν τῆς μητρός μου εἰ δέ τ̣[ις τολμήσῃ ἀν]ῦ̣ξαι ἢ κινῆσα̣[ι, δώ]-
vac. σι τῷ̣ ἱερωτάτ̣ῳ τ̣α̣μείῳ̣ · ⁎ · ι . . . [c. 2—3]
vacat

V. 1 . . ρ̣ . . . . . ς̣ Ζώσιμ(ο)ς et in fine ἑαυτοῦ⟦ς⟧ ed. || 2 – – ὑποκιμέν[ην] et μιδ̣ένα δὲ ἕ̣[τερον] ed. || 3 in. [ἔχι]ν ed.; μη[τρ]ό̣ς̣ [μου . . . . . . V—Dνης ed. || 4 μητρό⟨ς⟩ μου et κινῆσ[αι τὴν] ed. || 5 in. [ληνόν, δώ]σι ed. Vestigium ultimum non legit ed.

Stemma:

---

587 Inventa in domo privata contra balneas Turcicas quae ad compitum *Viae Egnatiae*, falso quam dicunt, et Πλατείας Δικαστηρίων sitae sunt, nunc ΑΓ 122. Duo fragg. contigua lateris sarcophagi marmoris albi a. max. 0,215, long. max. 1,06, cr. 0,11. Litt. a. 0,065. ΑΕΗΣΩ. Interv. 0,07. Exscripsi. *Phot.*

s. II p. –
[Ἡρακλείᾳ τῇ ἰδ]ίᾳ συμβίῳ καὶ ἑαυτῷ ζῶ[ν].
[*folium* χ]αῖρε · Ἡράκλεια *folium*

---

588 A. 1887 vidit ed. in aula officinae quadratariae (a. 1890 incendio deletae) inter vetus Proxenium Britannicum et crepidinem sitae. '*A large marble slab*'. Lapis nunc deperditus est. Litt. a. 0,06. ΑΕϹ. Ligg. '*Fine letters*'. Ed. Hogarth, *JHS* 8, 1887, 369, 13 (Dem. 492, 482; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 53, 198).

c. s. II p. Καλικράτης (!) · καὶ | Ἀλεξάνδρα | Νικάνορι πατρὶ |
μνημοσύνης ἕνε||κεν σῆμ' ἐπέγρα|ψε τόδε.

V. 3 Nomen proprium frequens in Macedonia.

---

589 Vidit Dessau in ala dextra (*'im rechten Seitenschiff'*) ecclesiae S. Sophiae in pavimento inaedificatum, ubi et Kalligas a. 1938 repperit. Fragmentum. Litt. ΑΑΕΜΣΦΩ. Litt. minusc. ed. Kalligas, Πρακτικά 1938, 84, 2. Exstat in academia apographum tit. a Dessauio factum quod formas litt. et dispositionem vv. bene exhibet. Lap. non vidi.

s. III p. [Αὐρ]ήλιος Αἴλιαν[ὸς – – – – – – – – – – – –]
[τῷ] ἀδελφῷ καὶ τῷ – – – – – – – – – – – –
[Αὐρ]ηλία Σαβεῖνα τ – – – – – – – – – – – –
c. 3–4 . . . ἐκ τῶν {Ν} ἐκείν[ου ἐκείνῳ – – – – –]
– – –

V. 4 Sic Dess.,]ἐκ τῶν ἐκείν[Kalligas. — Propter distributionem vv. vix dubium est quin frag. ad latus quoddam sarcophagi vel operculum sepulcri pertineat.

---

590 Ante ecclesiam S. Panteleëmonis (*Issakié—Mecid—Cami* quam dixerunt Turci) in horreo parvo pertinenti ad societatem Turcicam *Alaca (Allagéa) Imaret*, quae apellabatur, positus, nunc deperditus. Sarcophagus (*'tombeau'*). Litt. ΑΕΟCW. Apographum a Germainio confectum ed. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 208, 22 (Dem. 595, 730).

s. II vel III p. Ἀφροδειτῷ τῷ ἰδίῳ τέ-
κνῳ Θεοδώρῳ μνείας
χάριν.

---

591 Ante eandem atque nr. 590 ecclesiam quondam positus, nunc deperditus. Sarcophagus (*'autre tombeau'*). Margines inferior et sinister partis anticae cymatiis instructi sunt; spatium superius medium et dextrum excisum est. Litt. neglegentissime exaratae infimae aetatis. ΑΑΔΕΛΜΟCΩ. Apographum Germainianum ed. Omont, op. nr. 590 cit., 209, 24 (Dem. 597, 739).

s. III p. exeuntis vel s. IV

A Ι – – – c. 9 – – –
ΠЄCΙ – – c. 5 – –
CΙΝΙΤDΟ⁞ΙΓ *spatium excisum*
ΝDΙΑ τὴν ἐνδεξει ΟΙ–CΥΝΗΝΙΥⲤΟΥΜИΙC ọνο⟨μ⟩αζομένου λάκκου. εἴ{Ε} τεις δὲ ἕτ·ερος τολ

C 1 ταῦτα (5) ⟨μ⟩ήσῃ ⟨μ⟩ετὰ τὸ ἡμᾶς καταθῆνεν (!) χωρεὶς τῶν ἡμετέρων τέκνων ἀνοῖ·
2 δὲ ạ̓νε-
3 κτ̣ήσạτ̣ο (6) ⟨ξ⟩ε ἢ̣ μετακεινῆσε, δώσῃ (!) τῷ ἱερωτάτῳ τα⟨μ⟩είῳ μυριάδας ἑκατὸν λʹ ἁπλᾶς.
4 Οὐαλέριο- (7) αὐτὸς ἐ⟨γ⟩ὼ κεῖμε Μένων παρὰ τύνβῳ ΛΕΩΝΗCΤΩΝ πενθ⟨ε⟩ροῦ μου *B*
5 ς {λ} Ἀλẹ́ξαν-
6 δρ[ο]ς – – – – (8) σὺν ἀλόχῳ Εὐσεβεί⟨ạ⟩ συμβε⟨ί⟩ῳ μου ζήσαντες ἀμέμπτως, ὡς
7 ΗΡΛ . ΓCẸ)! ⁞Ρ (9) ἐπιγει⟨νώ⟩σκοντες ὅτι τὸ ζῆν ἐν ὀλείγῳ κεῖται, καταλείποντες.
vacat

De lap. adnotat Germ.: *'Il y a apparance que, pour ôter le couvert que ce tombeau devait avoir, pour l'ouvrir, on a brisé un pan de la pierre, et ensuite, pour se servir de ce vase et le rendre uni, on y a substitué une pièce de bois, dont la marque est icy comme elle se trouve'.*

Primus tit. *A* exaratus est, vv. 5 et 6 symmetriae causa ita dispositis. Etsi mortui, nobis ignoti, qui hoc in tit. commemorati erant, sine dubio maritus et uxor, omnes praeter liberos suos a sepultura excluserunt, nihilominus e tit. *B*, ipso proxime titulum *A* posito, apparet generum Menonem et uxorem Eusebiam, quae filia mortuorum tit. *A* fuisse videtur, in hoc sarcophago sepultos esse. Et tit. *C*, qui in spatio inter marginem sinistrum lapidis et alios titt. exaratus est, docemur Valerium Alexandrum, haud dubie filium vel nepotem eorum qui in tit. *A* nominati erant, sarcophagum postea possedisse.

A: Vv. 1—3 E litt. tam paucis servatis nihil colligitur || 4 Pars prior adiectivi ἐνδέξιος certe legitur. Hoc in tit. solet ει pro ι scriptum esse. Fortasse apographum Germainianum ita corrigendum est: τὴν ἐνδεξείαν γυμνασίου μέχρει ὀνομαζομένου λάκκου. Designationes locorum vel directiones videntur datae esse, quamobrem apparet tit. non ad unum sarcophagum sed ad plures vel ad terminos sepulcreti definiendos pertinere || 5 in. Ι·ΙΗCΗCΕΤΑ Germ. || 6 in. ΖΕΗ Germ.; ΤΑΕΛΕΙΩ idem; in voce μυριάδας apparet lig. μ-υ.

B: Auctor ineptissimus sermonem poeticum scribere conatus est || 7 ΑΥΤΟCΕΙΩ Germ.; post vocem τύνβῳ litt. novem nomen soceris Menonis patrisque Eusebiae celant. Foιtasse Λέοντος. Factum esse potest ut ΤΩΝ lapsus lapicidae vel apographi Germainiani pro ΤΟΥ sit. In fine ΠΕΝΘΡΟΥΜΟΥ Germ. || 8 ΕΥCΕΒΕΙΩCΥΜΒΕΩ Germ. Lapicida a terminatione vocis sequentis συμβε⟨ί⟩ῳ inductus ΕΥCΕΒΕΙΩ pro ΕΥCΕΒΕΙΑ exaravit || 9 in. ΕΠΙΓΕΙΤΝCΟΝΤΕC Germ.

C: V. 1 Pluralis ταῦτα demonstrat Valerium Alexandrum non unum sarcophagum sed plures vel potius totum ἡρῷον recuperasse || 3 ΚΤΗCʹΛΙΟ Germ. || 6 Fortasse δρ[ος] C – – legendum est. Vestigia cetera huius sequentisque v. non intellego.

---

592 In aula eiusdem atque nr. 590 ecclesiae ab ed. visum, nunc deperditum. Fragmentum sarcophagi. Litt. ΑΕⲈⲰ. Ed. Duch. 25, 17 (Dem. 466, 418).

s. II vel III p.
[– – c. 6—7 – – Ξ̣ε]νοφῶν ἑαυτῷ ζῶν κα[ὶ τῇ – – – –]
– – – c. 8—9 – – – δ̣ωνίạ τὸν ἐώ⟨ν⟩ιον οἶκο̣ν – – – c. 10 – – –
– – c. 7—8 – – ω̣ν. ἐὰ⟨ν⟩ δέ τις ἕτερος κατα[τεθῇ μετὰ]
[ἡμᾶς κατ]ạκειμένους, δώσει προστείμ[ου τῷ . .]
– – – – – –

V. 1 Sic Duch., etiam [Μη]νοφῶν suppleri potest || 2 ΕⲰΙΟΝ Duch. || 2—3 Supplevit Duch., vix recte, [ἐκ τῶν κοινῶν καμάτ]ων || 3 ΕΑΔΕ Duch. || 3 fin. et 4 in. supplevit Duch.

Utrum οἶκος αἰώνιος sarcophagus ipse an aedificium sepulcrale sit, non constat.

---

593 Apud aditum meridianum ecclesiae S. Georgii vidi; nunc sine num. cat. in aula eiusdem ecclesiae

asservatus. (Non recte adfirmat catalogus musei sarcophagum 'ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους τῆς πόλεως – – παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντριβανίου' oriundum esse). Sarcophagus marmoris albi sine operculo et postea in usum fontis vocatus, cuius frons et latus utrumque cymatiis instructa sunt, a. 1,06, long. 2,36, cr. 1,225, cr. frontis 0,18. Litt. a. 0,07. ΑΕΣΩ. Interv. 0,04. Edd. Lucas, *Voyage*, 1712, 405, 51; Pococke, Inscr. Antt., 1752, 49, 13; Clarke, *Travels*, ed. 4, 7, 1816, 453 (Boeckh, CIG II 1988; Le Bas-Foucart II 1853, 320, 1367); Leake, *Northern Greece* III 1835, tab. XXVII, 128; Duch. 29, 28; Hogarth, *JHS* 8, 1887, 375, 28 (Dem. 482, 456); ex schedis Germainianis ed. Omont, *Rev. arch.*, 3e *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 203, 7. Cf. Purgold, *Ms* 1885, num. 52. Lapidem contuli. *Phot.*

c. s. I p. ad finem vergentis

Ἰουκοῦνδος · καὶ Κασσάνδρα · οἱ · Ἰου-
κούν·δου τοῦ Λευκίου · ἑαυτοῖς καὶ · Ἰου-
κούνδῳ τῷ Λευκίου · κ̣αθὼς διέθετο.

Latus utrumque sarcophagi antea parietibus aedificii cuiusdam insertum erat, itaque initia et fines vv. legi nequibant. Lectiones edd. priorum nullius pretii sunt. Stemma:

Λεύκιος
|
Ἰουκοῦνδος I
|
Ἰουκοῦνδος II — Κασσάνδρα

594 Prope eandem atque nr. 593 ecclesiam vidit Clarke. '*Upon a tomb* (i. e. sarcophagus), *without any other legible characters*'. Sarcophagus nunc deperditus est. Litt. ΕΣ. Ed. Clarke, op. nr. 593 cit. 454.

ann. 49—50 vel 165—166 p.

ἔτους – ζ ϙ̣ ❦ ρʹ.

Ante ῥϙ̄ non litt., ut Clarke indicare videtur, sed potius folium insculptum erat. Utrum annus aerae provincialis an Augustae sit, non constat.

595 23 Mai. a. 1911 in ecclesia τῆς Ἀχειροποιήτου inventus, nunc deperditus. Sarcophagus marmoris albi sine operculo, a. 1,09, long. 2,15, cr. 1,04, cr. lat. 0,15. Litt. a. 0,05—0,055. σίγμα et ε̄ ψιλόν '*lunaires*', ἄλφα '*à barre brisée*'. Apices. Edd. litt. minusc. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 1205, 1; ex apographis a Cuypersio et Gougoussio confectis et ex ectypo a Cuypersio confecto Avezou et Picard, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 359, 1.

a. 179—80 p.

Σωζομένη ❦ Ἰουλίῳ Ὄρθῳ ❦ τῷ ἰδίῳ ❦ ἀ-
δελφῷ ❦ μνείας ❦ χάριν ❦ ζήσαντι ❦
ἔτη ❦ κεʹ ❦ ἔτους ❦ ζκτʹ v καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

V. 3 Annus est aerae provincialis.

596 Ibidem atque nr. 595 inventum et in ecclesia S. Georgii asservatum. Fragmentum sarcophagi marmoris albi, supra cymatio (a. 0,12) instructum, infra et utroque a latere recisum, a. max. 0,47, long. max. 0,765, cr. 0,18. Litt. a. 0,09. ΑΗΣΩ. Interv. 0,065—0,07. Ex apographis et ectypo ab eisdem atque nr. 595 confectis edd. litt. minusc. Avezou et Picard, op. nr. 595 cit., 359, 2. Lap. contuli. *Phot.*

cymatium

s. II p.

– – – – – – ἱρᾳ̣ v τῇ συμ̣[βίῳ]
[– – – – – – ἑα]υτῷ v ζῶν. *vac.*

V. 1 Sic lap., ἥρᾳ edd. || 2 fin. ζῶν Α. . . . edd. Sed exstat potius levis incisura quae pediculus folii videtur esse.

597 Ibidem atque nr. 595 inventum et eadem in ecclesia servatum, nunc ΑΓ 26. Fragmentum sarcophagi marmoris albi undique praeter partem posticam recisum. Ad marginem inferiorem vestigia cymatii agnoscuntur. A. max. 0,58, long. max. 1,14, cr. c. 0,15. Litt. a. c. 0,075, φεῖ 0,12. ΑϾΗΣ. Interv. 0,03. Ex apographis et ectypis ab eisdem atque nr. 595 confectis edd. litt. minusc. Avezou et Picard, op. nr. 595 cit., 359, 3, qui tamen specimina litt. praebent. Lap. contuli. *Phot.*

s. III p.

– – – – – – – – –
– – – – – – – – c. 20 – – – – – – – – Ν̣ Γ̣α̣ΐ̣α̣ν̣ὴ̣ν̣ Π̣ε̣τ̣ . c. 4 .
– – – – – – c. 16 – – – – – – ν τεθῆναι. ἐὰν δέ τ̣[ις]
[ἕτερος τολμήσῃ ἀνο]ῖξε τὴν ληνὸν ταύτῃ̣[ν],
[δώσει προστείμου τ]ῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ
✱̣ μυ(ριάδας) /Β Φ ❦

V. 1 fin. Sic lap., Πει[edd. || 5 Μ̆ lap.

598 Quondam in pavimento eiusdem atque nr. 595 ecclesiae inaedificata, nunc in ecclesia S. Georgii servata. Pars lateris sarcophagi marmoris leucophaei ipsa in fragg. duo inter se contigua fracta, infra mutila et a latere utroque recisa, supra et ad marginem sinistrum cymatiis instructa, a. max. 0,64, long. max. 1,26, cr. 0,18. Litt. a. c. 0,055, φεῖ 0,16. ΣR. Interv. c. 0,06. Edd. Lyons, *Transact. Roy. Soc. Litt., II. series, vol. II* 1847, 235, XVIII ex schedis Leakianis; Duch. 33, 41 (Dem. 499, 506). Lap. contuli. *Phot.*

s. II vel III p.

Μαρκιανὴ v καὶ Ἀνθ[– – – – – οἱ ἀδελ]-
φοὶ τῷ πατρὶ v ΑΥ – – – – – – – – – –
ΟΝΤΙ ἀπὸ ταβου[λαρίων? – – – – – –]
ΣΤΗ τὴν ληνὸν – – – – – – – – – – – –
vacat

V. 2 An Αὐ[ρηλίῳ]? || 3 ΟΝΤΙΑΠΟΤΑΒΟΥ lap.

599 Ad fontem prope et supra ecclesiam S. Demetrii visus, nunc deperditus. Sarcophagus in aquam recipiendam insumptus. Litt. ΑCΩ. Edd. Boeckh, CIG II 1994 *e* ex schedis Prokeschii (Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1382); Duch. 30, 33. E Boeckhio et Duch. Dem. 486, 464.

s. II vel III p.

Μ. Ἀονιάνιος
Ἰσίδωρος
υἱὸς Μάρκου
καὶ Ἀνδριανῆς
– – – – – –

V. 1 Sic Prokesch, ΑΟΝΙΑΝΙΩ Duch. || 4 Sic Prokesch, ΑΝΑ . Ι.ΑΝΗ. Duch.

600 Prope ecclesiam S. Demetrii in aula domus Turcicae visum, nunc deperditum. Frustum magnum sarcophagi, supra cymatio instructum. Litt. a. 0,14. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 918, 2.

cymatium

c. s. II p.

Aemiliae · Elpidi
[am]abili · et – – – –
– – – –

V. 2 Adnotat Pap.: '*Nach* ET *kleine Spuren* 5 *von Fußtritten ausgeriebener, nicht festzustellender Buchstaben*'.

601 In scalis, quae ad ecclesiam S. Demetrii '*par la façade principale*' deducunt, inaedificatus, nunc deperditus. Lapis in fragg. duo fractus. Long. 2,40. Tit. '*sur le bord supérieur*' exaratus est. Litt. ΑΕΙΣΩ. Ed. Duch. 30, 31 (Dem. 484, 459).

c. s. III p. Αἰλία . . . . . ινία . . ι ι ι . α Αἰλίᾳ ιL . ι ι ᾳ τῇ μητρὶ καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

Lapis latus sarcophagi videtur fuisse.

602 In ecclesia S. Demetrii inter rudera inventa, nunc ΜΘ 2675 et ΜΘ 2683. Pars superior dextra lateris sarcophagi marmoris albi in fragg. tria inter se contigua fracta, supra et ad marginem dextrum cymatiis instructa, a. max. 0,46, long. max. 1,00, cr. 0,15. Litt. a. 0,05. ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. 0,035. Exscripsi. *Phot.*

cymatium

s. II vel III p.

– – – – – κὲ Ζωσίμη Νερβίᾳ Ποντικ-
– – – –ληνόν. εἰ δέ τις μετὰ τὸ
– – – –ον, δώσι τ[ῷ – – – – – – –]

603 Ibidem atque nr. 602 a. 1938 visum, nunc deperditum. Fragmentum partis anticae sarcophagi marmoris cani, supra cymatio instructum, infra et utroque a latere mutilum, a. max. 0,34, long. max. 0,80, cr. 0,19. Litt. a. 0,065. ΑΕΩ. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. – – – ˋ Στατιλίῳ Γ' – – –
– – – – –

604 Ibidem atque nr. 602 a. 1938 visum, nunc deperditum. Frustum marmoris leucophaei supra et a sinistra mutilum, infra recisum. Margo dexter, ipse leviter recisus, vestigia *anathyroseos* pristinae exhibet. A. max. 0,32, long. max. 0,49, cr. 0,165. Litt. a. c. 0,06. ΑΕΗ. Interv. 0,02. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. [– – – – – – – – – ἀν]δρὶ
– – – – – \αρα ἧκε δύο
[– – – – χ]άριν *folium*
[– – τολμήσ]ῃ ἀνῦξε τ . .

Crassitudo frusti et reliquiae formulae minacis in v. 4 servatae lap. partem sarcophagi fuisse indicant. V. 2 sermonem poeticum redolet.

605 Ibidem atque nr. 602 a. 1938 visum, nunc deperditum. Fragmentum partis anticae sarcophagi marmoris albi, infra et a latere utroque mutilum, supra cymatio instructum, a. max. 0,53, long. max. 0,85, cr. 0,17. Litt. a. 0,045. ΑΛϹϢ. Exscripsi. *Phot.*

s. III p. *vacat* Αὐρηλία Ζωσι[μ – – –]
vacat

---

606 Ibidem atque nr. 602 a. 1938 visa, nunc ΜΘ 2346. Pars antica sarcophagi marmoris albi, infra et a sinistra mutila, supra et a dextra recisa, in fragmenta tria contigua fracta, quorum unum nunc deperditum est. A. max. 0,34, long. max. 2,25, cr. 0,12. Litt. a. 0,03—0,055. ΑΑЄΟϹϢ. Interv. 0,01—0,03. Tit. neglegenter exaratus est. Exscripsi. *Phot.*

c. s. III p. [᾿Ιού]λιος Παμμύριος ἐκ τῶν ἰδίων κάθετο τὴν σορὸν ἑαυ-
[τῷ ζ]ῶν καὶ τοῖς τέκνοις ἑαυτοῦ ἅμα τε κὲ ᾿Αμισητίῳ τῷ
[υἱῷ]νῷ αὐτοῦ. εἰ δέ τις ἕτερος τολμήσῃ ἀνῦξε ἳ καταθέσ-
[τε, δ]ώσι τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ δηνάρ[ια – – – – – c. 15 – – – – –]

Litt. subductis lineis insignitae sunt fragmenti nunc deperditi. V. 1 in. Supplementum [Αὐρή]λιος, nisi lig. Ρ-Η postulamus — at ligg. alibi non inveniuntur —, spatio longius videtur. Nomen Παμμύριος novum videtur. Adducit tamen Kla. Blinkenberg, *Lindos* II, pag. 919: Μύριος. 2 fin. Lectio certa est. Deminutivum ᾿Αμισήτιος verisimiliter ortum est ex adiectivis ἀμισής et μισητός. 3 in. supplevit Kla.

---

607 A. 1938 vidi in ecclesia S. Demetrii inter rudera, nunc ΜΘ 2677. Duo fragmenta non contigua partis anticae sarcophagi marmoris leucophaei cymatio circumdata. Frag. *A* a. max. 0,235, l. max. 0,995, cr. 0,14. Frag. *B* a. max. 0,23, l. max. 0,925, cr. 0,145. Litt. a. c. 0,055, φεῖ 0,075. ΑΕ◇. Exscripsi *ect.* et *phot.*

A *B*

s. IV p. ᾿Ιούλ(ιον) · ᾿Ιουλιανὸν τὸν ἀ[δελφὸν ? γλυκύ]τατον ☧ οἱ ἀδελφοὶ

---

608 et **609**. Mens. Martio a. 1962 ad viam ῾Αγίου Δημητρίου num. 232 prope nosocomium municipale inventus, deinde ad ᾿Αρχαιολογικὸν Μουσεῖον transportatus. Sarcophagus ναόσχημος marmoris leucophaei cum operculo, a. 1,80, long. 2,63, cr. 1,34. In parte antica intra spatium regula rotundata circumdatum (a. 0,40, l. 0,65) est anaglyphum repraesentans cenam sepulcralem: hominem lectulo sumptuoso incubantem et adversum spectantem, ante quem stat mensa tripes. Anguli operculi acroteriis instructi sunt. In acroteriis anticis exsculpta sunt anaglypha, quorum sinistrum repraesentat feminam vestitam adversam, sinistra paulum demissa tangentem puerum nudum (Cupidinem ?) ad sinistram versum et alte spectantem, et dextrum alterum puerum nudum adversum, feminam vestitam adversam, dextra sublata, sinistra baculum tenentem. Ed. Themelis, Μακεδονικά 5, 1962, 438—47 cum phott. πίνακες I—IV (F. Papazoglu, *BCH* 87, 1963, 517—44 cum phott. titt. editionis Themelis). Cf. G. Daux, *BCH* 88, 1964, 416—19 cum iisdem phott.; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1963, 134. Sarcophagum non vidi.

608 Tit. per longitudinem arcae exaratus est supra anaglyphum cuius pars summa intra vv. 5—6 tit. se extendit. Litt. a. 0,02—0,04. ΑЄΘΜⲤϹϢ. Ligg. Interv. 0,03—0,05. Tit. neglegenter et dispositus et exaratus est. Tit. e *phot.* legi.

a. 147—48 p. Τι ^{v} Κλαύδιος · Λύκος ἑαυτῷ ζῶν καὶ Μεινουκίᾳ · Θεοπρεπίδι · τῇ φιλοστόρ-
γῳ γυναικὶ καὶ Κλαυδίᾳ ʽΡόδᾳ τῇ θυγατρὶ καὶ Κλαυδίᾳ Θεοπρεπίδι τῇ θυγατρὶ · εἰδὼς ὅτι
ἀγρός, οἰκία, κῆπος, τόπος · ταύτην τὴν ληνὸν ἐποίει μνήμης · χάριν · μὴ ἐξὸν δὲ πωλῆσαι
μήτε δανιστῇ μήτε κληρονόμῳ μετὰ τὴν ἐμὴν τελευτὴν τὸ ἡρῷον τοῦτο καὶ τὰς λη-
νοὺς καὶ τοὺς ἀνδριάντες *pars summa anaglyphi* ἐὰν δέ τις τούτων τι πωλήσηι, τότε (!).
ἔτου- ς ^{vv} θορ [[Σεβαστοῦ]]

Vv. 2—3 Nota sermonem balbutientem. Sententia manet inchoata || 2—3 Tiberius Claudius Lycus aream sepulcralem cum aedificio (ἡρῷον), domo haud dubie custodis, sarcophagis, statuis condidit. Cf. nr. 579 || 5 fin. Et haec sententia inchohata est || 6 Additamentum Σεβαστοῦ a manu barbara mutilatum est. Non recte putat Papazoglu quadratarium vocem erasisse quia perperam numero anni aerae provincialis (i. e. 31—32 p.!) addidit. Vide Daux, op. cit.

Tiberius Claudius Lycus invenitur et in catalogo sodalium thiasi Bacchici, nr. 244, col. I, v. 11, et in duabus aris sepulcralibus, nr. 461, vv. 10—12, a. 165—66 p., et nr. 484, vv. 8—11. De sermone inscito tit. nota observationes Robertiorum, op. cit., p. 148: '*Nous croyons que dans cette inscription on ne peut éviter d'admettre de fortes erreurs du graveur dans la transcription de son modèle manuscrit. Dans la phrase* εἰδὼς ὅτι ἀγρός, οἰκία, κῆπος, τόπος, *Th(emelis) pense que 'il est sous-entendu un mot avec le sens de 'existe':* ἐστίν ou ἦν αὐτῷ. *Le sens n'est pas clair. Pour une compréhension plus complète il faut rattacher cela aux deux inscriptions* [nr. 461 et nr. 484] *où Ti. Kl. Lycos cède un* τόπος *et un lieu d'incinération'. Cela ne nous avance guère et la phrase paraît incohérente.* — — — *nous devons admettre ici deux fautes. D'une part, après* εἰδὼς ὅτι *il est tombé une proposition dont le sens était: (sachant que) tout le monde doit mourir, par exemple* εἰδὼς ὅτι πᾶσι θανεῖν δεῖ; *c'est une formule qui accompagne à l'occasion le* ζῶν, *et qui l'explique: on a fait construire le tombeau de son vivant, car on sait bien qu'il faudra mourir* — — —. *D'autre part, les mots* ἀγρός, οἰκία, κῆπος, τόπος, *au nominatif, ne peuvent s' insérer dans une phrase.* — — — *cette énumération se rapporte a ce qu'il est interdit d'aliéner et qui constitue l'ensemble de cette installation funéraire. Sur un brouillon, Lycos avait ajouté ces précisions à* τὸ ἡρῷον *sans harmoniser cela avec la rédaction primitive; on a donné le brouillon au graveur qui a inséré ces mots tels quels, et à une mauvaise place, comme il est si facile pour une addition, qu'elle soit en marge ou entre les lignes ou les deux à la fois. Ces mots ainsi interprétés nous donnent une bonne image d'un 'domaine funéraire', d'un* κηποτάφιον, *et chacun des mots a son parallèle dans des documents pour fondations funéraires avec l'* ἀγρός, *dont les revenues servent à l'entretien de la tombe, et l'* οἰκία *où est le gardien avec sa famille'.* Cf. nr. 591, tit. *A*, v. 4.

---

609 Tit. per longitudinem operculi exaratus est. Litt. a. 0,045—0,09. ΑΕΜCΩ. Ligg. Interv. 0,02—0,03. Tit. e *phot.* legi.

p. a. 212 p. ^{vv} Αὐρηλία Ματρώνα ἐπιδὲ(!) κατεθόμην
^{vv} τὴν ἑαυτῆς(!) θυγατέρα Αὐρηλία^{v} ʼΑλεξάνδραν
^{v} εἰς πατρικὸν ἀνγεῖον Κλαυδίου Λύκου βουλευτοῦ,
ἐνορκίζομε ⟨ἐ⟩γὼ αὐτὴ ⟨ἡ⟩ Ματρώνα τὸν σεβάσ⟨μ⟩ιον ὅρκον
μὴ ἄλλον τινὰ τεθῆνε εἰς τοῦτο ⟨τὸ⟩ ἀνγεῖον ⟨ἢ⟩
ἐ̣{Μ̣}μὲ αὐτὴν τὴν Ματρώνα⟨ν⟩. τ{Ν}εἰς ἂν δὲ εὑρεθῇ ἀνύγων
[τ]ὸ σκεῦος τοῦτο, δώσι προστίμου δηνάρ⟨ι⟩α {*} μύ(ρια) (πεντακισχίλια). *vacat*
vacat

V. 2 ΑΥΡΗΛΙΑ^{N} lap. || 4 ΕΝΟΡΚΙΖΟΜΕΓΩΑΥΤΗΜΑΤΡΩΝΑΤΟΝCΕΒΑCΒΙΟΝΟΡΚΟΝ lap., ἐνορκίζομ' ἐγὼ Themelis. De verbo ἐνορκίζειν vide L. Robert, Hellenica XIII 1965, 101—103 || 5 fin. ΤΟΥΤΟΑΝΓΕΙΟΝ lap. Correxit Themelis || 6 in. [ΜΜΕ lap. ἐμὲ Themelis || 6 med. ΜΑΤΡΩΝΑΤΝΕΙΣ lap. Ματρώνα. Τεὶς Themelis || 7 in. Litt. ταῦ in phot. deest. τὸ Themelis || 7 fin. Sic Daux, ΔΗΝΑΡΑ* Μ̃ /Ε lap., δηνάρια χιλιάδας δέκα πέντε Themelis, δηνάρα (δηναρίων) μυ(ριάδας) ε', i. e. '50000 deniers' Robertii. Vide tamen Daux, op. cit., 419. Tantae mulctae parti posteriori s. III p. bene conveniunt.

Sarcophagus Tiberii Claudii Lyci secundum in usum vocatus est ut corpora prognatae Aureliae Matronae et eius filiae reciperet.

610 Inaedificatum in pavimento circa fontem iuxta aditum ecclesiae Προφήτου Ἡλία situm. Marmor album cuius superficies valde detrita est, undique recisum ad pavimentum struendum, a. max. 0,345, long. max. 1,07, cr. 0,17. Litt. a. v. 2 0,055. ΑΕΣW. Ligg. Interv. 0,03. Ed. Duch. 27, 22 (Dem. 499, 503). Lapidem contuli. *Phot.*

– – – – – –

s. III p. . . ΝΑ χωρὶς τῶν – – – – – – c. 16 – – – – – –
[δ]ώσι τῷ ἱερωτάτῳ ταμ[είῳ προστείμου]
⁎ ᵛ μύρ[ια].

Litterae lineis subductis insignitae nunc detritae sunt.
V. 1 ΣΤWΝ Duch. || 2 WC . . WΙΕΡWΤΑΤWΤΑΜ Duch., qui in init. v. lig. ω-σ non agnovit || 3 ⁎ ΜΥΡ Duch.
Frustum ad partem anticam sarcophagi pertinuisse videtur.

---

611 Apud monasterium τῶν Βλατάδων in usum fontis vocatus, nunc deperditus. Sarcophagus. Litt. aqua valde detritae sunt. Ligg. Utrimque tituli rosa exsculpta est. Edd. Omont, *Rev. arch.*, *3e sér.*, *24, Jan.—Jun.* 1894, 206, 16 ex schedis Germainianis tam pravis ut legi nequeant (Dem. 594, 724); litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 36, 2, cuius lectiones secutus sum.

s. II vel III p. Οὐλπία Δημη-
τρία Πιννίῳ Παρ-
θενίῳ τῷ ἀνδρὶ
καὶ Πωλικτήτῃ
Ὀρεστείνῃ καὶ ἑαυ-
τῇ ζῶσα μνήμης
χάριν. ἔτους
– – – – – – – – –

V. 1 ΟΥΛ!ı!ΛΛΜΜ Germ. || 2 ΤΙΙΑΤΠΝΝΙΩΡΙΙϹΛ Germ. || 3 ΘΕΝΙΟΕΩΝ':ϹC — Germ. || 4 ΚΛΙΠΩ ΛΜΜ: ~ Germ. Ut admonet Kla., Πωλικτήτη est scriptura vulgaris nominis Πολυκτήτη (Bechtel, *H. P.*, 268). || 5 ΟΡCΓΓΙΛΙΙΙΥ— Germ. || 6 ΤΝΚΟΜΛΛΝΙΣ Germ. || 7 ΧΣΡΠΛ . . . . . — Germ.

---

612 Ibidem atque nr. 611. Marmor album undique recisum ut columna sepulcralis Turcica esset, a. max. 0,14, long. max. 0,46, cr. max. 0,135. Litt. a. 0,045—0,05. ЄΜω. Interv. 0,025—0,03. Exscripsi. *Phot.*

c. s. III p. – – – – ΝΩ . ι) . ΔΙΚΩ – – – – –
– – – μετὰ τὴν τ[ελευτὴν – – –]

E parte antica sarcophagi columna videtur excisa esse.

---

613 C. a. 1835 prope arcum Galerii inventus, deinde ad domum *(palais)*, *Yussuf Paşà* quam dixerunt, allatus, ubi viderunt Delacoulonche et Purgold, postea a Todio '*in an open space near the N.W. end of St. Demetrius St.*' visus. Sarcophagus magnus marmoreus cum operculo. In angulis anterioribus operculi exsculpta sunt anaglypha; repraesentantur in sinistro homo ante aram vel mensam stans et ad dextram spectans, in dextro homines duo chitonibus cinctis vestiti et ad sinistram progredientes. Pars antica arcae cymatiis circumdata est. Tit. in tabula positus est. Litt. ΑΕϹΩ. Ligg. Edd. Texier, *Asie Mineure*, 1849, 57; Pullan, *Byzantine Architecture*, 1864, 114; Delacoulonche, *Rev. Soc. Sav.* 5, *Jul.—Déc.* 1858, 829, 111 (Dem. 464, 412). Apographum Delacoulonchii parum accuratum correxerunt Purgold, *Ms* 1885, num. 124, qui formas litt. bene praebet, et Tod, *BSA* 23, 1918—19, 95, 20. Cf. ΜΠ, numm. 44 et 281.

s. III p. Αὐρ 𐅻 Μαρκελλεῖνα τῷ κρατίστῳ Αἰλίῳ
Νεικοστράτῳ ⟨τῷ⟩ γλυκυτάτῳ ἀνδρὶ
ἐκ τῶν κοινῶν κόπων μνίας χάριν.
εἰ δέ τις τολμήσι ἀνοῖξε, δώσι τοῖς
ἐμοῖς κληρονόμοις ⁎ μυ(ρίας) ι' ἁπλᾶς.

V. 1 Sic edd. omnes praeter Delacoulonchium, qui ΜΑΡΚΕΑΛΕΙΝΑΙΩ habet || 2 med. add. Kla. || 4 Sic edd. praeter Texier, qui ΑΝΟΙΞΟΙΕ praebet || 5 fin. Μ. ΑΠΛΑΣ Texier, ⁎Μ Delacoulonche. Lectionem rectam, ⁎ · Μ ΑΠΛΑϹ, praebent Pullan, Purgold, Tod, qui admonet signum ⁎ hic denaria significare nequire, cum adiectivum femininum ἁπλᾶς interpretationem usitatam huius signi vetat. Intellegendum potius est δραχμὰς δεκακισμυρίας ἁπλᾶς. Saec. tertio p. Chr. mulcta tanta bene respondet. Cf. nr. 543, v. 5; nr. 546, v. 5; nr. 547, v. 5; nr. 548, v. 5.

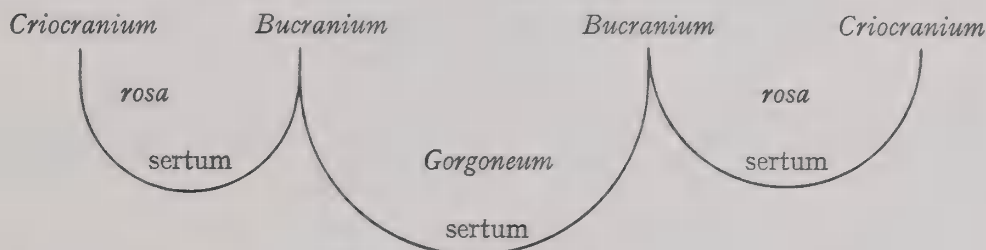
614 A. 1853 inventus. Vidit Delacoulonche in domo Iudaica; viderunt alii edd. in aula deversorii quod Duchesne '*l'hôtel Benedetti*', Purgold et Hogarth

'*Hotel Columbo*' nuncupant. Sarcophagus magnus marmoreus cum operculo, nunc deperditus. A. arcae 0,95, long. arcae 1,20, a. operculi 0,48, long. operculi 1,31. Pars antica arcae cymatio instructa est. Litt. ΑΕΕΟΣΩ. V. 2 lig. υ-ν. Edd. Delacoulonche, op. nr. 613 cit., 829, 112; Duch. 28, 27; Hogarth, *JHS* 8, 1887, 363, 4 (Dem. 482, 454). Purgold, *Ms* 1885, num. 32, formas litt. praebet et admonet: '*Variae lectiones sind überflüssig, alles absolut deutlich!*'

a. 246—47 p. Μ· Αἴλιος ‹Παράμονος
Αἰλίᾳ ∽ Φαύστᾳ ∼ τῇ γυναικὶ
καὶ ἑαυτῷ · ∽ ζῶν.
ἔτους ∽ δϙτ.

V. 2 ΟΛΥΣΤΑ Duch.; in fine ΤΗΓΚΑΙΚΙ Hog., qui lig. υ-ν non accurate exscripsit, sed notat: '*in line 2* τῇ γυναικί *is added in cramped letters*'.

615 Viderunt Delacoulonche et Purgold in domo *('palais') Yussuf Paşà* quam dixerunt; vidit Duch. in aula domus privatae in ea regione urbis sitae quam *Yalam-Mermer* (i. e. *Yalìm mermèr*) appellat. Sarcophagus magnus marmoreus ornamentis instructus, tum in usum fontis vocatus, nunc deperditus. Litt. ΑΕΣΦΩ. Edd. Delacoulonche, *Rev. soc. sav.* 5, *Jul.—Déc.* 1858, 830, 113; Duch. 29, 29. Ex ambobus Dem. 483, 457. Praebet Purgold, *Ms* 1885, num. 31, plenam descriptionem monumenti.

c. s. II p. Μ · Ἀούιος · Πρειμιγένης⌒ Φλαουίᾳ ∼ Διηγήσει ∼ τῇ γυναικὶ ∼ συνζη·σάσ‹η›
ἀμέμπτως ἔτη λβ̄.

V. 1 Sic Duch. et Purg. qui in fine v. ΣΥΝΖΗ · ΣΑΣ legerunt, in initio ΑΟΥΛΙΟΣ et in fine ΤΥΝΑΙΚΙ . . . ΖΗΣ ΑΣ Delacoulonche. — Διήγησις est nomen femininum adhuc ignotum ut videtur || 2 fin. Sic Duch. et Purg., ΑΒ Delacoulonche.

616 Vidit ed. in aula Διοικητηρίου τῆς πόλεως, quod idem videtur esse atque praetorium Turcicum, *Konak* vel *Saràу*, incendio urbis a. 1890 deletum. Sarcophagus simplex nullis ornamentis instructus, postea in usum fontis vocatus, nunc deperditus. Litt. ΑΕΣΩ. Tit. usque ad marginem utrumque lapidis pertinet. Ed. Asteriadis, 'Εστία, Iul.—Dec. 1891, 338 (Dem. 578, 688).

s. II vel III p. Λ· Καικίλιος ᵛ Σεκοῦνδος ᵛ Καικιλίῳ
Οὐάλεντι τῷ ἀδελφῷ ᵛ καὶ τῇ μητρί.

Adfirmat ed. tit. tantum 'ἐν δυσὶ στίχοις' compositum esse et adnotat: 'ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ δὲν ἦτο καταφανὴς μέχρι τοῦδε, ἐστραμμένης οὔσης τῆς πλευρᾶς τῆς λάρνακος, ἐφ' ἧς αὕτη, πρὸς τὸν τοῖχον τοῦ ἤδη καταρριφθέντος κτιρίου.'

617 Ad fontem *Konakcì (Konakchi) Konak* visus, nunc deperditus. Sarcophagus. Litt. ΑΕΦΟϹω. Ed. Duch. 24, 15 (Dem. 465, 415).

s. II vel III p. [– τῇ]
γλυκυτάτῃ μου [νίνν̣ῃ . . .c.7. . .]. ἐὰν δέ τις ἕτε-
ρος τολμήσῃ ἐπανῦξ[ε ἢ μετατε]θῆνέ μου τὴν νίνην(!),
δώσι προστείμου τῷ ἱερω[τά]τῳ [τα]μίῳ ᵛᵛ ✱ ᵛ β ᵛ φ.

V. 3 Supplevit Duch. [μετὰ τὸ κατατε]θῆναι spatio longius; in fine v. suspicor ed. lig. ν-ν-η non agnovisse.

618 Ad locum *Tarto-Kala* visus, nunc deperditus. Sarcophagus. Litt. ϹѠ. Ex apographo ab Hadji-Thoma confecto ed. Duch. 32, 38 (Dem. 503, 522).

s. II vel III p. Τ. Αἴλιος Μᾶρκος ἑαυτῷ ζῶν
τὴν ληνὸν ἐποίου (!) καὶ Φλαουε<ί>α̣
Πανφί[λα̣ . . c. 6 . . .]
– – – – –

Adnotat Duch.: '*Les fautes* ΕΠΟΙΟΥ *et* ΦΛΑΟΥΕΑ *sont peut-être à mettre au compte de la transcription*'.

619 Ad fontem prope compitum *('carrefour') Çinàrli (Tchinarlou) Bakal* quem dixerunt visus, nunc deperditus. Sarcophagus. Litt. ΑΕΣΩѠ. Ed. Duch. 25, 16 (Dem. 466, 417).

s. III p. Α̣ὐ̣[ρ – – – – – καὶ – – – – – – – – – ζῶ]ν̣τες
λην]
ἑαυτοῖς κ̣[ατεσκεύασαν ταύτην τὴν σορ]ὸν ἐκ τῶν ❦
εἰδείων κόπ̣[ων. ἐὰν δέ τις μετὰ τὴ]ν̣ ἡμετέραν τελευ̣-
τὴν ἕτερον κα̣[ταθῇ]τ̣ε, δώσι τῷ ἱερωτάτῳ
ταμι̣[είῳ δ]ηνάρια ⁄Ε Φ.

V. 1 in. ⁄\ι, fin. Ν ι ΕΣ Duch. || 2 Supplevit Duch. [ἐποίησαν ταύτην τὴν σορ]όν, sed vestigium litt. post ἑαυτοῖς exaratae litt. εἶ vix quadrat || 3—5 supplevit Duch. || 5 ΤΑΜι . . . . ΗΝΑΡΙΑ⁄ΕΦ legit Duch.

620 '*A une place où il y a deux colonnes renversées*' (Germain). Sarcophagus postea in usum fontis vocatus, nunc deperditus. Litt. Єϕ. Edd. Pococke, Inscript. antt., 1752, 49, 5 (Boeckh, CIG II 1885; Le Bas-Foucart II, 1853, 323, 1388; Dem. 489, 474); ex schedis Germainianis Omont, *Rev. arch., 3e sér., 24, Jan.—Jun.* 1894, 205, 15. Cf. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 45, 13.

s. II vel III p. Κλαυδία ᵛ Εὔκλια ᵛ Φλαυία̣
Ὀπτάτῃ τῇ μητρί.

V. 2 ΟΠ . ΤΑΤΗ Poc., qui tit. unum in versum disposuit.
Adnotat Pap.: 'πολλὰ ζητήσας οὐχ εὗρον τὸν λίθον'.

621 Inventa in ea regione urbis quae hodie Ἁγία Φωτεινή appellatur, nunc ΜΘ 1686. Tabula marmoris cani quondam parti anticae sarcophagi grandis infixa, a. 0,32, l. 0,395 supra, 0,415 infra, cr. c. 0,05. Litt. a. v. 1 0,025, vv. 2—7 0,02. ΑΕΟϹѠ. Ligg. permultae. Vestigia coloris rubri in litt. servata sunt. Interv. 0,01. Ed. Pel. 35, not. 5, 3, cum phot. 94, 7 (L. Robert, *Études épigr. et philol.*, 1938, 221, solum vv. 3—6). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. III p. Ἰουλία Νιγερία Ἰουλίᾳ Νιγε-
ρίᾳ τῇ μητρὶ μνήμης χάριν καὶ ἑαυτῇ
ζῶσα, ἐκχωρούσης μου τὸν τόπον δω-
ρεᾶς χάριν · Γ · Ι · Θεοφίλῳ ὅπου πεποίη-
κεν τὰς ἐντομίδες ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδί-
οις ζῶν, ὄντος τοῦ λοιποῦ τόπου
παντὸς ἐπικοίνου ἡμῖν. *folium*
vacat

V. 4 I. e. Γ(αίῳ) · Ἰ(ουλίῳ).

622 Ad aedificia '*du Cours secondaire de Jeunes filles de la Mission laïque française*' scalis insertum a dextra scholae prope mare. Marmor album utroque a latere mutilum et supra cymatio a. 0,05 instructum, a. 0,50, long. max. 1,175. Litt. leviter apicatarum a. 0,06—0,08. '*Gravure soignée*'. Interv. 0,11 et 0,05. Litt. minusc. edd. Avezou et Picard, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 353, 1. Marmor non vidi.

cymatium
s. II p. [– – – – – – Δ]ομίτιος Ἰουλιανὸς – – – – – – –
[– – – – – – Κ]αλλίστηι ❦ ἑαυ[τ – – – – –]
[– – Ἄ]ν̣τ̣α̣ν̣δ̣ρ̣ο̣ς υἱὸς Ἀντων̣[ίου – – – – –]

Adnotant edd.: '*Il semble que ce marbre mouluré ait fait partie de l'entablement d'un hérôon*'. Suspicor hoc frustum e sepulcretis antiquis orientem solem versus ab urbe sitis oriundum esse.

623 Thessalonicae viderunt edd., nunc ΜΘ 1718. Sarcophagus marmoris albi, cuius operculum deperditum est, quondam in usum fontis vocatus, ornatus anaglyphis. Repraesentantur in fronte arcus columellis Corinthiacis duabus innixus, supra arcum aëtoma et infra columellas stylobates; in latere sinistro Gorgoneum alatum cuius crinibus serpentes duae circumvolvuntur; in latere dextro sertum taenia illigatum; in parte postica alterum Gorgoneum alatum (sine serpentibus), femina velata sedens et dextrorsum versa manu sinistra sublata, vir et ipse velatus in lectulo incubans, tertium Gorgoneum alatum (et ipsum sine serpentibus). Latera omnia cymatiis ornata sunt et pars inferior arcae basi instructa est. A. 1,22, long. supra 2,36, infra 2,48, cr. supra 1,17, infra 1,35, cr. frontis 0,17. Litt. a. (tit. *C*) 0,045. ĀИΟΣΩ. Interv. (tit. *C*) vv. 1—2 0,075, vv. 2—3 0,03. Edd. Pococke, Inscript. antt., 1752, 48, 3 (tit. *A*), 4 (titt. *B*, *C*, *D*), 49, 12 (titt. *C* et *D*) (Boeckh, CIG II 1971, qui schedas Pocockianas ambas confudit; e Boeckhio Le Bas-Foucart II 1853, 319, 1363; Dem. 448, 394). Tit. *C* ed. Duch. 29, 30 (Dem. 483, 458). Titulos *A*, *B*, *D* nunc deperditos lineis subductis insignivi. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. mens. Iul. a. 48 p.

A per longitudinem partis posticae operculi videtur porrectus esse.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ζωσίμη ἐγγόνοις ⟨καὶ⟩ ἑαυτοῖς ζῶντες

ΕΓΓΟΝΟΙΣ ΕΑΥΤΟΙΣ Poc. 48, 3, qui adnotat tit. '*sandapilae operculo*' insculptum esse.

B per longitudinem partis anticae operculi porrectus esse videtur.

- - - - - - - ΑΣΚΛΗΠ - - - - - - - -

Poc. 48, 4, v. 1, qui adnotat titt. *B* et *C* '*altero lateri*' insculptos esse.

C in fronte arcae exaratus est, v. 1 per longitudinem cymatii superioris, vv. 2 fin. et 3 in spatio cymatiis circumdato.

κ⟨α⟩ὶ Εἰσιάδι τῇ συνβίωι ζησάσῃ ἀμέμπτως ϟ ἔτη ϟ κ ϟ η ϟ
μνείας χάριν.
arcus ἔτους ϟ ε ϟ ϙ ϟ ρ ϟ
ϟ Λώου ϟ κ ϟ β ϟ

V. 1 in. ΚΛΙ lap.; legit Poc. 48, 4, v. 2 ΚΛΕΙΕΙΣΙΑΔΙΤΗΣΥΝΒΙΩΣΗΣΑΣΗΑΜΕΜΠΤΩΣΕΤΗΚ . Η, 49, 12, v. 1 ΙΕΙΣΙΑΔΙΙΗΣΥΝΙΙΩΙΙΙΙΣΑΣΕΙΑΜΙ . ΙΠΤΩΣΕΙΗΚΗ .; Duch. ΕΙΣΙΑΔΙΙΗΣ · ΥΝΒΙΩΙΖΗΣΑΣΗ · ΑΜΕΜΠΤΩΣ · ΕΤΗ · Κ̄ · Η̄ · || 2 in. Sic lap. et Poc. 48, 4, v. 3, ΙΑΣΧΑΡΙΝ Poc. 49, 12, v. 2, et Duch. || 2 fin. Sic lap., ΕΤΟΥΣ⌐. ϙ . Ρ Poc. 48, 4, v. 3, ΕΤΟΣϜϙ⌐ρ⌐ Poc. 49, 12, v. 2, ΕΤΟΥΣϙϙΡ Duch. || 3 Sic lap., ΛΩΚΟΥΚΒ Poc. 49, 12, v. 3, ΛΩΟΥ ΚΒ Duch.

D alicubi in operculo videtur exaratus esse.

Εἰσιάδα τὴν ἀκατάγνωστον.

Sic Poc. 48, 4, v. 4, ΙΕΙΣΙΑΔΑΤΗΝΑ . . . . . . Poc. 49, 12, v. 4. Affirmat Duch., '*Il paraît qu'elle* (i. e. tit.) *était autrefois plus complète, car nous n'y avons pas lu les mots* [Κλ]εισιάδα(!) τὴν ἀκατάγνωστον *qui la termine dans les deux recueils précités*' (i. e. CIG et Le Bas). Poc., locc. citt., indicare videtur tit. *D* in fronte arcae sub tit. *C* exaratum esse, sed praeter tit. *C* alii titt. in arca non inveniuntur. Quamobrem verisimillimum est tit. *D* alicubi in operculo insculptum esse.

624 Pars antica sarcophagi permagni, nunc deperdita; 'γράμματα καλά'. Edd. Leake, *Northern Greece* III 1835, 248, not. 1, 4, ex schedis Graeci cuiusdam litt. minusc. et vv. indiscretis (Boeckh, CIG II 1994g; Dem. 466, 416); litt. minusc. Papageorgiu, 'Αθηνᾶ 15, 1903, 39, 6, qui lap. 13 Ian. a. 1894 vidit sed locum consulto celavit.

a. 125—26 p. Λούκιος Στρατονείκῃ τῇ μητρὶ
καὶ Κλεοπάτρᾳ τῇ νίννῃ 𐅃 ἔτους
γοσ.

Angulus dexter superior lapidis post Leakii tempora mutilus est. Adnotat Pap. apographum tit. Leakio donatum post vocem νίννῃ omicron falso pro ornamento (folio) exhibuisse. — V. 3 Est annus aerae provincialis. Nomina feminarum in Macedonia frequentia sunt.

---

625 Thessalonicae c. s. X p. exscriptus. Sarcophagus. *Anth. Pal.* (ed. Stadtmueller) VII, 340 et p. 456, CCCXL (Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 83, 319).

c. s. I vel II p. Νικόπολιν Μαραθώνις ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ,
ὀμβρήσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.
ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε · τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδευς
μούνῳ ὑπὲρ γαίης οἰχομένης ἀλόχου;

Lemma: 'εἰς Νικόπολιν γυναῖκα Μαραθώνιος. εὑρέθη ἐν Θεσσαλονίκῃ'. Propter verba τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ v. 1 et λάρνακα μαρμαρέην v. 2 certum est tit. in latere sarcophagi vel fortasse in eius operculo exaratum fuisse. Textum Stadtm. notis criticis plenissimis instruxit.

---

626 Thessalonicae. De lapide, qui nunc deperditus est, nihil constat, sed propter distributionem versuum vix dubium est quin tit. in latere sarcophagi vel minus probabiliter in eius operculo exaratus fuerit. Ed. Pococke, Inscr. antt., 1752, 49, 11 (Boeckh, CIG II 1992 et e Boeckhio Dem. 464, 413).

c. s. II vel III p. ΩΙΙ/\Χ\ΥΙΛΩΙΙΑΙΙΙΙΑΙΙΙΙ/ΥΙΑΣΕ Ι ΙΙ.
ΤΗΕΑ . ΛΙΑΡΛΑΡΝ μνείας χάριν. ἐὰν δέ τις ἀνοίξας
τὴν . . ΑΚΤ . ΝΟΣΙΤ . ΝΑ καταθέσται χωρὶ⟨ς⟩
τῆ⟨ς⟩ γυν⟨α⟩ι⟨κ⟩ὸς
δώσι τῷ ταμ̣[ι]είῳ . . ⁎̣ Ζ Φ.

V. 2 Fortasse litt. ΛΑΡΝ vestigia vocis λάρνακα servant || 3 fin. ΧΩΡΙΖ Poc. || 4 ΤΗΓΥΝΙΣΟΣ Poc. || 5 ΤΩΤΑ . Ι . ΕΙΩ . . ΧΖ Φ Poc.

---

627 'Επὶ πτώματος μνήματος, nunc deperditi. Long. 2,10, cr. 0,74. Litt. ΑΕΣϹΩW. Ex apographo a Michaële confecto ed. Mordtmann, 'Ελλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 38, ΙΗ.

s. II vel III p. 'Ιούλιος Μάρκιος 'Ακουσίλαος ζῶν ἑαυτῷ κατεσκεύασεν τὸ ἡρῷον
ἐκ τῶν ἰδίων καὶ Τυλλίᾳ Λεύκῃ τῇ γλυκυτάτῃ γυναικὶ αὐτοῦ.

---

628 Operculi vice fungens ad sepulcrum Christianum tegendum, a. 1897 inventum, nunc ΜΘ 1719. Latus sarcophagi marmoris albi, cuius pars ima mutila est, cymatio circumdatum, a. 1,05, long. 2,36, cr. 0,18. Litt. a. tit. *A* 0,045, tit. *B* c. 0,04. ΑΗΘΞ Ω. Litt. bonae apicibus exquisitis praeditae. Ligg. Interv. tit. *A* 0,065, inter titt. *A* et *B* 0,015, tit. *B* vv. 1—7 0,015, vv. 7—10 0,007. Edd. Papageorgiu in actis Thessa-

lonicae diurnis 'Αλήθεια, 16 Iul. a. 1905, 1, 12, litt. minusc.; Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 113, 27, qui lap. a. 1912 in sylloge Lycei municipalis viderunt. Cf. Mihailov 15, 131; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 1955, 378, 1275; ΜΠ numm. 15, 357, 359. Lap. contuli. *Phot.*

in. s. III p. *A* Αἰκουανὴ 'Αντιοχὶς · Γεμινίῳ 'Ολύμπῳ τῷ ἰδίῳ συμβίῳ
καὶ Γεμινία 'Ολυνπιὰς τῷ πατρὶ ἐκ τῶν κοινῶν κόπων
μνείας χάριν καὶ ἑαυταῖς ζῶσαι. *folium*

B ἐλθὲ πέλας καὶ ἄθρησον, ὅς εἶ ξένε· ἥδε τέθαπτε
εἴδει ἀγαλλομένη{Ν} ἐρατῷ πρὸ γάμου θαλάμοιο ·
ἐνθάδε γὰρ κεῖτε παῖς παρθένος, ἄνθος ἀκμάζων,
πρὶν θαλάμοισι δοθῆναι πικρὴ μ' ἐξάρπασε μοίρη.
Κάστορος ἡ θυγά⟦τηρ, Με⟧γέθιν δ' οὔνομα ἦν μοι ·
'Ολυ⟨μ⟩πιὰς δὲ μ' ἔτικτε ἔχιν λύπην μέχ⟨ρ⟩ει τοῦ ζῆν.
πέντε καὶ δέκ' ἔτεσιν μησὶν ὀκτὼ δ' ἐπὶ τούτοις
ἁρπαχθεῖσα κόρη σπεῦσ⟨α⟩ πύλας 'Αείδου.
ἀλλὰ πέπαυσο σὺ μήτηρ, 'Ολυμπιάς, κὲ ἀδελφιὰ μηκέτι τρύχου,
[ἔστι γὰρ] ἐ̣ν̣ φθιμένοις καὶ τόπος εὐσεβίης. *folium*

De stemmate huius familiae vide ad nr. 181. Prior Geminius Macedo ὁ καὶ Ὄλυμπος in hoc sarcophago conditus est, deinde nonnullum post tempus sarcophagus idem neptim Geminii recepit. Titt. ambo ab eodem lapicida exarati sunt || *B*. V. 2 ΑΓΑΛΛΟΜΕΝΗΝ lap., correxerunt edd. || 3 ἀκμάζω Mih., Peek || 5 Rasuram non agnoverunt edd. priores; ἣ Av. et Pic., Mih. || 6 ΟΛΥΠΙΑΣ et ΜΕΧΕΙ lap., correxerunt edd. || 8 ΣΠΕΥΣΕ lap., ⟨ἔ⟩σπευσε Av. et Pic., Mih., σπεῦσ⟨α⟩ Peek || 10 in. ['Αλλ' ἔλαχε]ν(?) Av. et Pic., Mih., [ἔστι γὰρ ἐ]ν Peek.

---

629 Alicubi in urbe inventus et ad ecclesiam S. Demetrii allatus. Angulus superior sinister partis anticae sarcophagi marmoris albi, supra et a sinistra recisus, infra et a dextra mutilus. Margines superior et sinister cymatiis instructi sunt. A. max. 0,225, long. 0,90, cr. 0,17. Litt. a. 0,06, φεῖ 0,09. ΛC. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. ᵛ ληνὸς 'Ρουφ̣ – – – –

---

630 E tit. ipso satis apparet monumentum a Thessalonica oriundum esse; ΜΘ 1721. Sarcophagus marmoris leucophaei sine operculo. Per partem inferiorem lateris sinistri foramen perforatum est ut sarcophagus aquae recipiendae utilis esset. A. 0,635, long. 2,165, cr. 0,835, cr. partis anticae c. 0,10. In hac parte titt. tres *(A, B, C)* exarati sunt. Edd. Boeckh, CIG II 1988*b* (vide et Add., p. 990) ex schedis Letronnianis (Le Bas-Foucart II 1853, 321, 1374; Kaibel 208, 522 solum titt. *B* et *C*; Dem. 457, 403); Mordtmann, *Ath. Mitt.* 14, 1889, 192, 1, qui lap. in hortis Proxenii Germanici vidit (Dem., p. 459; Mihailov pp. 13—14, 130; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 1955, 620, 1979 solum titt. *B* et *C*). Cf. God. Hermann, Opuscula 5, 1834, 175—76; R. Ellis, *Hermes* 14, 1879, 259; Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 369 cum not. 1. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

post med. s. II p.

Tit. *A* primus in media parte antica exaratus est, deinde tit. *B* ad dextram, tit. *C* ad sinistram dispositi sunt.

A intra tabulam ansatam exaratus est. Litt. a. vv. 1—4 0,035, vv. 5 et 6 0,015. ΛΕⵎW. Ligg. permultae. V. 6 cymatio inferiori tabulae ansatae insculptus est. Interv. vv. 1—4 0,015, vv. 4—5 0,005, vv. 5—6 0,035.

'Ιουλία · Σεκοῦνδα
Πό · Αἰλίῳ · Πῳλλίῳνι
μετὰ τῶν τ̣ έ̣κνων
μνήμης · χάριν ·
Πωλλίων χαῖρε · χαῖρε καὶ σύ, τίς
ποτ' εἶ.

Subter tit. leviter insculptum est anaglyphum navem, cuius prora ad dextram versa est, exhibens. Edd. priores notas interpunctionis non praebuerunt || 1 ΣΕΚΟΥΝΔΑ Mordt. et lap., ΣΕΚΟΥΝΜ Letronne, Σεκοῦν⟨δα⟩ Mih. || 2 Sic lap., ΠΑΙΛΙѠΠѠΛΙѠΝΙ Letronne, ΠΑΙΛΙѠΠѠΛΙ/////ΝΙ Mordt., qui ligg. π-ο et ω-ν non agnovit || 4 Letronne falso folium in fine v. addidit || 5 fin. ΚΑΙΣΥΤΕ legerunt edd. priores, qui ligaturae ι-σ formam ⊫ non agnoverunt, Mordtmann tamen, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 369, not. 1, lectionem rectam affert, Πωλίων χαῖρε. χαῖρε καὶ σύ ⟨γ⟩ε Mih. || 6 Hunc v. Mordtm. a. 1889 non legit, cum ea pars lapidis tum calce oblita esset, sed a. 1891 vidit et edidit.

Navis Pollionem navicularium fuisse indicat.

B. Litt. a. vv. 1—8 0,035, ψεῖ 0,065, v. 9 0,015, φεῖ 0,04. ΑƐϹѠ. Interv. vv. 1—8 0,01—0,015, vv. 8—9 0,035. Litt. nunc deletae lineis subscriptae sunt.

εὐδαίμων̣ Σ̣ε̣κ̣ουν-
δίων Θεσσαλονεικεὺ[ς]
· ἐνθάδε κεῖμαι ❦
μήτε δίκην εἴπας ❦
· μήτε γυναῖκα λ̣αβ̣ών ·
ἀλλ' ἔθα̣νον τριακοντ̣[α]-
έτης βιότου ᵛ μέτρ̣α̣ λεί̣-
❧ ψας ❦
καὶ φωνῆς ἐ̣πάκουε φίλης · χ̣α̣ί̣ροις, παροδεῖτα.

V. 1 fin. ΟΕΚΟΥΝ Letronne, ὁ [Σ]εκουν|δίων Boeckh, ϹƐΚΟΥΝ Mordt., ὁ ⟨Σ⟩εκουν|δίων Mih. || 2 ΔΙѠΝ ΘƐϹϹΑΛΟΝΙΚƐΥ Letronne et Mordt. || 3 Sic lap. et Mordt., ƐΝΤΑΔƐ Letronne || 5 fin. ΛΑΒѠΝ Letronne; ΛΑΒѠ Mordtm., ^ ᴾѠᴺ lap. || 7 ΜƐΤΡΑΔƐΙ Letronne; ΜƐΤΡΑΛ Mordtm.; ΜƐΤ ι ̀. Ɛ ι lap. || 9 Letronne falso v. post vocem χαίροις dividit.

Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 369, affert. tit. CIG 6284 (IG XIV 1794; Kaibel 287, 713), vv. 9—12:

[Κ]ρόνιος ὁ καὶ 'Αρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι
ἑξηκονταέτης, γυναῖκά τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἴπας, μήτ' ὅρκον δούς ποτ' ὁμοίῳ.
εὐτυχίην δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.

C. Litt. a. c. 0,015, φεῖ et ψεῖ 0,035. ΑƐϹѠ. Ligg. Interv. c. 0,013. Superficies tit. nunc detrita est.

δίων,
κύματα πορθμεύσας κεῖμαι νέκυς ἔνθα Σεκουν-
γῆ̣ π̣α̣τρίδι κρυφθείς, συνομαίμο̣σ̣ι δάκρυ προλείψας·
τρὶς δέκατον πλήσας ἐ̣τ̣έ̣ω̣ν τὸ π̣α̣νύ̣στ̣α̣τα βαίνω,
λύπην μητρὶ λιπὼν καὶ πᾶσι βροτοῖς φιλίοισιν,
δίχα μάχη̣ς ζήσας, ἐν συ̣μ̣ποσ̣ίοις δὲ πρόπασιν
π̣ο̣λ̣λοὺς ἐς φιλίην ἐκτησα̣μ̣ην̣ ἄνδρας ἑτα̣ίρους·
οὔτε̣ γυνα̣ῖ̣κ' ἔλαβον, ἔζησα δ' ἐ̣ν ε̣ὐσε̣βίη̣σιν ❦
λοιπ̣ὸν ἀ̣πητήθ̣ην τὸ τέλο^ς, ὃ̣ ἔ̣δ̣ει ποτὲ̣ δο̣ῦνα̣ι.
ἀλλὰ̣ δ' ἐ̣νορκίζω συνομα̣ίμονα̣ς, οὓς προλέ̣λοιπα̣·
'μητέραν εὐσεβί̣η̣ π̣ολλῆ δ̣ι̣α̣σώσαθ̣', ἱκνοῦμα̣ι,
εἰδότες ἀνθ̣ρώπων γενεὴ τ̣αχέως ὅτ̣ι λήγει ❦
σώματα γὰ̣ρ κα̣τέλυσε Δίκη, ψυχὴ δὲ πρόπα̣σα̣
ἀθ̣άνατος δ̣ι' ὅλου πωτ̣ω̣μ̣ένη πάντ' ἐπακούει' ❦

Subter tit. leviter insculptum est anaglyphum delphinum ad sinistram natantem repraesentans.

V. 1 Has litt. non legit Mordtm., Letronne eas ad finem v. 2 posuit || 2 ΚΥΜΑΤ . Letronne; ΚΥΜΛΤΛ Mordtm., qui et ΠΟΡΘΜΕΥϹΛϹ legit || 3 Sic lap., Mordtm., Peek, ϹΥΝΟΜΑΙΝΟϹΙΔΑΚΡΥΤΡΟΛЄΙΨΑϹ Letronne, corr. Boeckh || 4 ΡΙϹΔЄΚΑΩΝΠΑΗϹΑϹЄΤЄΩΝΤΟΠΑΝΥϹΤΑΤ / ΒΑΙΝΩΝ Letronne, qui lig. τ-ρ in initio v. non agnovit, corr. Boeckh; τρὶς δεκάτων πλήσας ἐτέων τὸ πανύστατα βαῖνον Hermann (βαῖν[ο]ν etiam Kaibel), ΠΑ̣ΝΥϹΤΑΤ ΒΑΙΝΩ Mordtm., [τ]ρὶς δέκ' ἀναπ⟨λ⟩ήσας ἐτέων τὸ πᾶν, ὕστατα̣ βαῖν⟨ο⟩ν Mih. || 5 ΔΥΠΗΝΜΝΤΟΙΔΙΒΩΝΚΑΠΑϹΙΒΡΟΤΟΙϹЄΙΔΙΟΝϹΙΝ Letronne, [λ]ύπην μ[ὲ]ν [πρόλ]ιπ[ο]ν κα[ὶ] πᾶσι βροτοῖσι [πόθη]σιν Boeckh, λύπην μή τῳ ἕδρων, καὶ πᾶσι βροτοῖσι διῆγον Hermann, [λ]ύπην μ[η]τ[ρ]ὶ [λ]ι[π]ὼν κα[ὶ] πᾶσι βροτοῖς, ἑ[τάρ]ο[ι]σιν Kaibel; in fine ΦΙΛΙΟ ϹΙΝ Mordtm., ⟨λ⟩ύπην μ⟨έ⟩ντοι ⟨λ⟩ι⟨π⟩ὼν κα⟨ὶ⟩ πᾶσι βροτοῖσι ◡ ◡ – ⏓ Mih. || 6 ΔΙΧΑΜΑΧΗϹΙΗϹΑϹЄΝϹΥΝΤΙΟϹΔЄΠΟΠΑϹΙΝ Letronne, δίχα μάχης ζήσας, ἐν συν[β]ίο[ι]ς δὲ π[ρ]όπασιν Boeckh, quem secutus est Kaibel, διχθὰ μάχης ζήσας, ἐν συμπλοίοις δὲ πρόπασιν Hermann, '*Pro* δίχα μάχης *scribendum fuerat* νόσφι μάχης, *ex* ϹΥΝΤΙΟϹ *elicio* συνσίτοις' Ellis, ΜΛΧΗϹ Mordtm., δίχα μάχης ζήσας· ἐν συ⟨σσί⟩το⟨ι⟩ς(?) δὲ π⟨ρ⟩όπασιν Mih. || 7 Sic lap., Mordtm., Peek, ΠΟΛΛΟΥϹЄΚΦΙΛΙΟΝЄΚΤΗϹΑϹΑΜΗΝΑΝΔΡΑЄΤΑΠΟΥϹ Letronne, πολλοὺς ἐκφιλ[έων] ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἑτα[ίρ]ους Boeckh, πολλοὺς ἐκ φιλίων ἐκτήμην ἄνδρας ἑταίρους Hermann, πολλοὺς ε[ἶς] φιλ[έω]ν ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἑτα[ίρ]ους Kaibel, εὖ φιλέων Ellis, ἐκφιλ⟨έω⟩ν Mih. || 8 Sic lap., Mordtm., Peek, ΟΙΤЄΠΟϹЄΚЄΛΑΒΟΝ ЄΤΗϹΑΛЄΝЄΥϹЄΒΙΗϹΙΝ · ΟΥϹ Letronne, qui folium post finem v. insculptum pro litt. ΟΥϹ accepit, ο[ὔ]τε πόσε[ις] ἔλαβον· ἔ[ζ]ησα [δ'] ἐν εὐσεβίῃσιν Boeckh, οὔτε γυναῖκ' ἔλαβον, ἔζησα δ' ἐν εὐσεβίῃσιν Hermann, ο[ὔ]τε [γυν]ἕκ' ἔλαβον, ἔ[ζ]ησα [δ'] ἐν εὐσεβίῃσιν Kaibel, ο⟨ὔ⟩τε πόσε⟨ις⟩ Mih. || 9 Sic lap., Mordtm., Peek, ΔΑΜΟΝΑ ΓΙΗΤΗΘΗΝΤΟΤЄΛΟϹΟЄΔЄΙΠΟΤЄΛΟΥΝΑΙ Letronne, δα[ί]μον[ος ἠτ]τήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι Boeckh, οὐδάμ' ἀπῃτήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ δοῦναι Hermann, [ἀλλ'] ὅ[τ'] ἀ[π]ῃτήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι Kaibel, δαίμον' ἀπῃτήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ δ̣οῦναι Mih. || 10 Sic lap., Mordtm., Peek, ΛΑΒЄΝΟΡ ΧΙΧΩϹϹΥΝΟΜΑΙΜΟΝΑϹΟΥϹΓΡΟΑ . ЄΛΟΙΠΑ Letronne, [ἀλλά γ'] ἐν[ω]ρ[κηκ]ὼς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα Boeckh, ἀλλ' ἄρ' ἐνωρκηκὼς συνομαίμονας, οὓς προλέλοιπα Hermann, [δὴ] λά[κο]ν [ὡ]ρ[κ]ι[κ]ὼς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα Kaibel, ⟨ἔλ⟩λαβον ⟨ὡ⟩ρ⟨κ⟩ι⟨κ⟩ὼς συνομαίμονας, οὓς προ⟨λ⟩έλοιπα Mih. || 11 Sic lap., Mordtm., Mih., Peek, ΜΗΤЄΡΑΝЄΥϹЄΒΙΝΠΟΛΑΗΔΙΑϹΩϹΑΘΙΚΝΟΥЄЄΜΑΙ Letronne, Μητέραν εὐσεβί[ῃ] πολ[λ]ῇ διασώσαθ', ἱκνοῦμαι Boeckh, μητέρ' ἐν εὐσεβίῃ πολλῇ διασώσαθ', ἱκνοῦμαι Hermann, μητέραν εὐσεβί[ῃ] πολλῇ διασώσαθ', ἱκνοῦ[σ]μαι Kaibel || 12 Hoc in v. lectio Letronnii cum lapide congruit || 13 Sic lap., Mordtm., Peek, ϹΩΝΑΤΑΓΑΡΚΑΤЄΛΥϹЄΔΙΚΗΨΥΔЄΠΡΟΠΑϹΑ Letronne, corr. Boeckh (Kaibel, Mih.), σώματα γὰρ κατέλυσ' αἶα, ψυχὴ δὲ πρόπασιν Hermann || 14 Sic lap., Mordtm., Peek, ΑΘΑΝΑΤΟϹΥ ΛΟΥΠΩΤΩΜЄΝ—ΠΑΝΤЄΠΑΚΟΥЄΙ Letronne, ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πωτωμέν[η] πάντ' ἐπακούει Boeckh quem Kaibel sequitur, ἀθάνατος ὑψοῦ πωτώμενα πάντ' ἐπακούει Hermann, 'πωτωμένη ἀλλ' ἐπακούει *pro* πάντ' *h. e. audit alia ac mortales*' Ellis, ἀθάνατος ὑ⟨ψ⟩οῦ πωτωμένῃ πάντ' ὑπακούει Mih.

Delphinus subter tit. insculptus haud dubie res maritimas indicat.

Mordtmann, *Ath. Mitt.* 14, 1889, 194, affirmat tit. *A* post titt. *B* et *C* exaratos insculptum esse et tit. *A* in rasura male exaratum esse et formas litt. aevi serioris quam titt. *B* et *C* exhibere. Itaque concludit Iuliam Secundam non fuisse matrem Secundionis, qui in titt. *B* et *C* commemoratus est, sed eam post decennia nonnulla corpus Secundionis ex arca eiecisse et sarcophagum ad virum suum P. Aelium Pollionem sepeliendum adhibuisse. Sed haec stare non possunt. In titulis aevi Romani formis litt. ad tempora definienda uti temerarium est. Et non respexit Mordtm. navem subter tit. *A* insculptam quae haud dubie Pollionem officio navicularii functum esse indicat, et e tit. *C* v. 2 apparet Secundionem ipsum navicularium fuisse. Praeterea fines vv. tit. *C* per partem sinistram tabulae ansatae, in qua tit. *A* exaratus est, se extendunt, sed hoc in loco litterae tit. *C* consulto ita dispositae sunt, ut eam partem tabulae vix tangant. Propterea manifestum est titt. *B* et *C* post tit. *A* exaratos esse. Iulia Secunda cum liberis suis sarcophagum viro P. Aelio Pollioni condidit. Deinde corpus filii Secundionis, qui cognomen a matre traxit, in sarcophago patris sepelivit. Et pater Pollio et filius Secundio navicularii Thessalonicenses fuerunt.

---

631 Pars antica, ut videtur, sarcophagi infra et a latere utroque mutila, nunc deperdita, ante a. 1902 alicubi in urbe visa a Papageorgiu, cuius schedas ed. Mommsen, CIL III suppl. II, 14203^{40}. Cf. Ritterling, *R. E.* XII 1925, 1467—68.

s. III/IV p. [– – –? libr]ạrius leg(ionis) II Her(culiae) ⟨f⟩ide(lis) · succura Mucian[i – –]
– – – – quinque vineia · Secundina mater i[nfeliciss – – – – – – – – – – – – – –]
[– si quis h]unc sarcofago(!) aperire voluerit in[feret – – – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – – V ṾỊG̣ỊṆṬỊ TI ΛΛIIΛΛ Ↄ M D – – – – – – – – – – –
– – –

V. 1 \RIVS LEG II HER LIDE · SVCCVRA · MVCIAN Pap. Commentatur Mommsen: '*Legio videtur esse* II *Herculia; in* LIDE *quid lateat, nescio, quamquam possis cogitare de* fidelis *vocabulo. Sequitur* succura, *id est* sub cura'. Legio Secunda Herculia a Diocletiano c. a. 285 p. constituta est et in provincia nova *Scythia* stationem habuit usque in s. V p. Suspicor tit. temporibus Diocletiani vel Galerii adsignandum esse. 2 De vineis in vicinia Thessalonicae vide nr. 259, vv. 5—7, et nr. 260, *B*, vv. 6—8. 3 in. VNC SARCOFAGO Pap.

4. Tituli sepulcrales in lapidibus formae ignotae exarati. Lapides omnes nunc deperditi sunt.

632 et **633**. Prope pistrinum 'Αλατίνη, quod dicebant, c. 3,5 chiliometra inter orientem et meridiem a muro orientali urbis distans inventi sunt lapides duo, de quibus nihil constat. Tabulae fuisse videntur et quidem titt. sepulcrales Iudaici. Formae litt. sunt incertae.

632 Ed. Hadji-Ioannu, 'Αστυγραφία, 1880, 102 (Dem. 556, 665). Cf. Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 19, 1899, 544; Avezou et Picard, ibidem 32, 1912, 351.

s. IV p. vel postea ΕΒΣΑΛΙΤΟΥ – – – – – – – –
τῇ αὐτοῦ – – – – – – – – – –
ΙΝ 'Ιωάνν⟨η⟩ς ἀναγ⟨ν⟩ώ⟨σ⟩της.

V. 1 An ⟨Εἰσρ⟩αλίτου? || 3 ΙΝΙΩΑΝΝΣΑΝΑΓΩΤΗΣ Hadji-Ioannu, 'Ιωάννης ἀναγ⟨ν⟩ώστης Perdrizet, ἀναγνώ⟨σ⟩της Avezou et Picard.

633 Ed. Hadji-Ioannu, loc. cit. (Dem. 556, 664).

s. IV p. vel postea μημόριον 'Αβραμίου
καὶ τῆς συνβίου αὐ-
τοῦ Θεοδότης.

634 Ad situm muri orientalis deleti prope Λευκὸν Πύργον a Dosonio proxeno Gallico inventus. Litt. ΑΣΩ. Ex ectypo et apographo Dosonii ed. Dumont, *BCH* 8, 1884, 462, 1 (Dem. 524, 595), et Dumont et Homolle, *Mélanges d'archéologie et d'épigraphie*, 1892, 174, I.

s. II vel III p. Γ · Κουσώνιος
Τιτιανὸς Φαι-
δίμῳ καὶ 'Ρητο-
ρικῇ τοῖς ἰδίοι-
ς μνήμης
χάριν.

Vv. 1—2 Idem homo et in tit. nr. 292 invenitur.

635 Inter rudera Portae Cassandreoticae inventum. '*Fragment prismatique. Longueur* 1,60, *largeur* 0,31'. Litt. ΑΕΟΣΩ. Ed. Duch. 53, 85 (Dem. 507, 538).

c. s. I p. – – – – – ιδία Λυσιμάχου
– – – ῳ ἥρωι · τῷ τέκνῳ.

636 Fragmentum ibidem ac nr. 635 inventum. Litt. ΑΕΣ. Edd. Duch. 54, 89 (Dem. 508, 542); Mordtmann, 'Ελλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 36, ΙΓ', vv. 1 et 2.

s. II vel III p. Μ 'Ερέν⟨ν⟩ιος · Τ – – – –
ΣΟΣ · 'Ερεννίᾳ Ε – – – –
.c. 3. ῃ ἑαυτοῦ – – – – – –
. . c. 6 . . ΡΙ – – – – – – –

V. 1 ΜΕΡΕΝΤΙΟΣ · Τ Duch., ΜΕΡΕΝΙΟΣ Τ . . . Mordt. || 2 ΣΟΣ · ΕΡΕΝΝΙΑΕ Duch., ΣΩΣΕΡΑΝΙΑΣ Mordt., qui primam litteram huius v. sub littera νῦ v. 1 ponit et ⟨ζ⟩ῶς, i. e. ζῶν, legit || 3 et 4 solus legit Duch.

637 Apud *Tellì Kapi* vidit ed., qui tamen nihil de lapide dicit. Litt. ΑΞ (= εἰ) ΜΣѠ. Ed. Duch. 39, 49 (Dem. 478, 445).

c. s. III p. Μεινία ❦ Πεφι-
λημένη ❦ Κουσω-
νίῳ · 'Επαφροδείτῳ(!)
τῷ ἀνδρὶ καὶ ἑαυτῆς
μετὰ τέκνων ❦ ζών-
των ❦ μνήμης χά-
ριν.

638 In muro arcis a dextra aditus inaedificata. Fragmenta tria eiusdem tituli. '*Schöne saubere Buchstaben*'. ΑЄϹΦ. Ed. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 368 (Detschew, 152).

frag. *A* frag. *B* frag. *C*

c. s. II p. – – μας καὶ Παρά[μο]νος οἱ ἀδελ|φοὶ Δουλ – – –

Supplevit Detschew nimis confidenter [᾿Αλκιδά]μας καὶ Παρά[μω(!)]νος οἱ ἀδελφοὶ Δουλ[ῃ τῷ πατρί]. In fin. tit. expectes potius τῷ ἀδελφῷ.

---

639 In regione urbis *Kilule*, quam dicebant, in scalis parvis monasterii Turcici inaedificatum c. a. 1786 vidit ed. Formae litterarum (ΑΕΣΩ) ab ed. datae videntur nihil esse. Ed. Villoison, *Histoire de l'Académie Royale des Inscriptions et Belles-Lettres* 47, 1809, 320 (CIG II 1994; Le Bas-Foucart II 1853, 323, 1393; Dem. 500, 509).

s. II vel III p. τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

---

640 Apud monasterium Turcicum *Zindàn tekkè* (*Zendan-Tékié* ed.), quod dicebant, sub limine portae inaedificatum. Fragmentum cuius superficies valde detrita est. Litt. ΑΕϹW. Ed. Duch. 27, 24 (Dem. 499, 505).

c. s. III p. [– – – – – ? ο]ιο καὶ Ι – – – – – – – – – –
[– – – – ? τ]αις μυή[σεσι ? – – – – – – –]
– – – – Παριανῷ ΝΙ – – – – – – – – – – –
– – – κατ' ἐξῆς ΑΙ – – – – – – – – – – – –
– – – W[. ε]ἰ δέ τις v ἕ[τ]ε[ρο – – – – –]
– – – Ι . .^c. 5^. . κατατ[εθῆναι – – – – – – –]
⁎ Μ

Verisimile est partem superiorem tituli deperditam esse. V. 1 ΙΟΚΑΙΙ || 2 ΑΙϹΜΥΗ || 3 ΠΑΡΙΑΝWΝΙ || 4 ΚΑΤΕΞΗϹΑΙ || 5 W . . ΙΔΕΤΙϹΕ . Ε || 6 Ι . . . . . ΚΑΤΑΤ . . . || 7 ⏑ Μ Duch.

---

641 In hortis suburbanis occidentem versus ab urbe vidit Leake. De lapide, qui nunc deperditus est, nihil constat. Litt. ΑΕΞΣω. Ed. Leake, *Northern Greece* III 1835, num. 130 in tab. XXVII (Boeckh, CIG II 1994*c add.;* Le Bas-Foucart, II, 322, 1380; Dem. 494, 489).

s. II vel III p. Λ · Βενουλείῳ
᾿Αλεξάνδρῳ
Βενουλεία
῾Ηγησὼ ἡ θυγ-
άτηρ τῷ πατρὶ
μνείας χάριν.

---

642 Prope Portam Auream visa. 'ἐπὶ λίθου μῆκος, 1, 24; πλάτους 0,42.' Litt. ΑΕϹ. Ed. ex schedis paternis Mordtmann, ῾Ελλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 38, ΙΖ'.

s. II vel III p. Μᾶρκος
Μεγίστη⟨ς⟩
Οὐαριανῇ
Παυλείνᾳ
τῇ γυναικί,
Μεττίᾳ ᾿Αν{Ι}α-
τολῇ τῇ θυγατρὶ
μνήμης χάριν.

V. 2 ΜΕΓΙϹΤΗΕ Mordt. || 6 fin. – – ΑΝΙΑ idem.

---

643 Prope Portam Auream in scalis tabernae (*han* vel *khan)* inaedificatum vidit Duch. Litt. Єω. Ed. Duch. 56, 98 (Dem. 511, 552).

s. II vel III p. ? – – – – –
ΟΡΙΑ ἐκ
τῶν
[ἰδ]ίω[ν].

---

644 Apud Portam Auream in statione praesidaria inaedificatum. Litt. ΗΚΥ. Ed. Duch. 33, 42 (Dem. 504, 525).

– – –
s. I—III p. – – τῇ γλυκυ[τάτῃ – –]
– – – – ΝΤΗΝ – – – –
– – –

645 Ibidem ac nr. 644. Litt. ΕΖΩ. Ed. Duch. 55, 92 (Dem. 509, 545).

– – –
s. II vel III p. [– – συμ]βίῳ ζ[ω – –]
– – – – Τ ͮ Ε – – – –
– – –

646 Ibidem ac nr. 644. Litt. ΑΣΩ. Lig. μ-ε. Ed. Duch. 26, 20 (Dem. 498, 501).

– – –
s. II vel III p. – – – – – – ΑΜΜΕΝ – – –
– – δώσι τῷ τα[μείῳ – – –]
– – –

V. 1 [χωρὶς τῶν τεθ]αμμέν[ων] Duch.

647 Ibidem ac nr. 644. Litt. ΑϹ. Ed. Duch. 26, 21 (Dem. 499, 502).

– – –
s. II vel III p. – – – – – – – ϹΑ – – – –
– – ς τολμήσῃ μ[ετὰ – –]
[– – εἰ]ς τὴν Ϲ – – – – –
– – –

V. 1 [– – ζῶ]σα Duch. || 2—3 [ἂν δέ τις ἕτερο]ς τολμήσῃ μ[ε|τὰ τὸ ἐμὲ κατατ]εθῆν[αι δώσει κ. τ. λ.] idem. Sed v. 3 supplementa cum apographo suo omnino non consentiunt et v. 2 in. alia, e. g. [ἐὰν δέ τι]ς, suppleri possunt || 3 σ[ορόν] vel ἐ̣[ντομίδα].

648 In ea regione urbis, quam *'vieux quartier de Francs'* appellat, in angulo tabernae inaedificatum vidit Germain. Fragmentum marmoris. Litt. ΑΕ. V. 2 lig. τ-η-ν-μ. Ex schedis Germainianis ed. Omont, *Rev. arch.* 3e *sér.* 24, *Jan.—Jun.* 1894, 207, 19 (Dem. 594, 726).

– – –
s. II vel III p. – – – – – – – – – \Lια – – – – – – – – – – – – – – –
[– μετὰ τὴν τελ]ε̣υτήν μο<υ> – – – – – – – – – – – –
[δώσει προστείμ]ου τ<ῷ> ἱε<ρ>[ωτάτῳ ταμείῳ – –]
– – – – – – – ΜΟ‾Ε – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – Ρ_ –
– – –

V. 1 – – ạσια vel – – λ̣εια || 2 ‾ΥΤ–ΝΜΟ! || 3 ΟΥΤΟΙΕ′. — Lapis pars sarcophagi fuisse videtur.

649 Lapis *(pierre)* ibidem ac nr. 648 in pariete septentrionali domus *'du sieur Daumas'* inaedificatus. Litt. Αω. E schedis Germainianis ed. Omont, op. nr. 648 cit. 211, 25 (Dem. 596, 731).

s. V p. vel postea – – – ϷΚΑιι – – –
– – διαφέρον – –
– – ΤωΝ αὕτη – –

650 et **651** Ibidem ac nr. 648 c. a. 1747 vidit Germain supra ianuam *'de l'Hospice des papas de Monte Santo'*. Litt. ΑΑΘ. Nr. 650 ed. Pococke, Inscr. antt. 1752, 49, 7 (CIG II 1995; Le Bas-Foucart II 323, 1395; Dem. 500, 510). Cf. Papageorgiu, Θεσσ. ἱστ. ἀρχ., 17. Nr. 651 ed. Pococke, op. cit. 49, 10 (CIG IV 9440; Dem. 537, 621). Ambos titt. ed. Omont, op. nr. 648 cit. 202, 3 e schedis Germainianis, quae titt. in unum confuderunt.

s. V p. vel postea
650
Ι
ΟΑΝΛ̣ . .
ΑΝΟΥΚΙ
θηκάριον
ΟΒΟΛΟΝ
Ρ

V. 1 Solus Poc. hoc vestigium legit || 2 Sic Germ., ƆΑΝΙ Poc. || 3 ΛΝΟΥΚΙ Poc., ΑΝΟΥΙϹ̣Ị Germ. || 4 Sic Poc., ΘΗΚΑΡΙΟΙ Germ., ΘΗΚΑΡΙΟΣ Pap. || 5 Sic Germ., ΟΒΟΧΟΝ Poc. || 6 Hanc litt. unicam solus legit Germ.

651
+ κυμ[ητή]-
ρ<ι>ον τῆ̣[ς δ]-
ούλη̣[ς τοῦ Θ]-
ε̣ο[ῦ – – – – –]
– – – –

V. 1 +KYM Poc., ΓKYM Germ. || 2 PONIII Germ., PONIO Poc. || 3 OYΛI Poc., \YΛI Germ. || 4 ⁻Ↄ Poc., >O: Germ. — Adnotat Kirchhoff: '*In capite apparet* κυμ[ητή]ρ[ι]ον. *Sequentia fortasse sic redintegranda:*: [τ]ο[ῦ δ]ούλ[ου τοῦ] [θ(εο)ῦ]'.

652 Apud ecclesiam S. Mennae in pavimento aulae. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. Duch. 53, 87 (Dem. 508, 540).

s. II vel III p.

Γ 𐅵 Μακλώνιος Μά-
ξιμος Παραμώνῳ (!)
τῷ εἰδείῳ αἰταίρῳ
μνήμης χάριν.

653 Inter rudera ecclesiae Παναγίας τῆς Ἐλεούσης vidit ed. Tabula marmorea fuisse videtur. Litt. maiusc. ed. Papageorgiu, Θεσσ. Ἱστ. Ἀρχ. 16. Lap. non quaesivi.

s. V p. vel postea

[κοιμ]ητήριον
διαφέροντα
Γεωργίου δια-
κ[όνου . .c. 5. .]
– – –

Admonet Pap.: 'Τὸ ἔδαφος (i. e. ecclesiae) ἦτο ἐπεστρωμένον διὰ παλαιῶν μαρμάρων, ἐνίων καὶ ἐνεπιγράφων – –'.

654 Apud templum Turcicum prope ecclesiam S. Demetrii situm *Fetié-Tékié (Fetih tekkè)*, quod dicebant, in scalis. Litt. ΑЄ. Ed. Duch. 54, 91 (Dem. 509, 544).

s. II vel III p. ЄΜ̣ . c. 4 . πα[ρ]οδεῖτε ΑΥ – – –

655 A. 1746 vidit Germain '*sur le seuil de la petite porte du derrière, en entrant à la mosquée appellée Eski Serail* [i. e. *Eski saràÿ*], *Vieux palais*', quae eadem est atque ecclesia τοῦ Προφήτου Ἠλία. Litt. ΑΣΩ. E schedis Germainianis ed. Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.* 24, *Jan.—Jun.* 1894, 202, 4.

s. II vel III p.

– – – – – – ῳ Ἰσιδώρῳ
– – – – η ᵛ κὲ Ἀνδρόν⟨ικ⟩[ος]
– – – – π̣α ᵛ τρὶ – – –

V. 2 Η ΚΣΑΝΔᴾΟΝΗ Germ. || 3 ΤΑ ΤΡΙ . . Germ.

656 In pavimento narthecis exterioris eiusdem ecclesiae ac nr. 655. Litt. ΑΕΩ. Ed. Duch. 27, 23 (Dem. 499, 504).

s. II vel III p. [– – τῷ] ἱερωτάτῳ τ[αμείῳ – –]

Fortasse lap. idem est atque nr. 672.

657 Vidit Germain in vestibulo (*'au parvis'*) ecclesiae S. Georgii ad sinistram iuxta cameram subterraneam, Duchesne in pavimento eiusdem ecclesiae inaedificatum. Fragmentum marmoris. Litt. ΑЄϹω. Edd. Duch. 32, 39 (Dem. 504, 523) et e schedis Germainianis Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 213, 35 (Dem. 596, 737).

s. II vel III p.

– – δίας ὅδε τύμβο[ς – –]
– – ΝΟϹΗΝ βίος ἔγνω – –
– – – α καὶ χάρις Ọ – –

V. 1 Sic Duch., ΤΥΜΒ Germ. || 2 Sic Duch., in fine ЄΓΝϹ Germ. || 3 Sic Duch., ΑΚΑΙΧΛΠ · Germ. — Supplevit Duch.: [Ἐλπι]δίας ὅδε τύμβο[ς – –|– –]νος ἦν βίος ἐγνώ[ρισεν – –|– – ἄφθιτος ἡ μνεί]α καὶ χάρις ἐ[ν φθιμένοις.]

658 Supra ianuam domus privatae inaedificatus sitae in fine viae parvae eius regionis urbis quae prope hippodromum antiquum est ad sinistram exeuntibus e foro magno ad Portam Cassandreoticam. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. Pococke, Inscr. antt. 1752, 49, 6 (CIG II 1987; Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1383; Dem. 488, 472). Schedas Germainianas locum lapidis et lectionem variam v. 2 praebentes ed. Omont, *Rev. arch.*, 3ᵉ *sér.*, 24, *Jan.—Jun.* 1894, 201, 1.

c. s. II p.

Γαΐωι · Κλωδίωι Ἐπα-
φροδείτῳ · Κλωδία
Φιλημάτιον τῷ π[ά]-
τρ⟨ω⟩νι τὸ μνῆμα.
χαῖρε. χαῖρε καὶ σύ,
τίς ⟨ποτ'⟩ εἶ.

V. 1 Nota ἰῶτα adscriptum || 2 ΠΛΩΔΙΑ Poc., ΚΛΩΔ · Α Germ. || 3 fin. ΤΩΙ . . Poc. || 4 in. ΤΡΟΝΙ idem || 6 ΤΙΣΤΙΙΕΙ idem.

659 In domo Iudaica sita inter arcum Galerii et Hippodromum visus. Schedas Mordtmannianas ed. Mommsen, CIL III, suppl. I, 7328*a*.

– – – –
s. II vel III p. . O Felici ex
[testa]mento
[Euph]⟨r⟩osynus
[et . .]ivsivs
[he]redes.

V. 1 Est cognomen potius quam adiectivum || 3 HOSYNVS Mordtm. Correxi.

660 In ea regione urbis quae prope Hippodromum antiquum sita est in domo privata inaedificatum. Fragmentum. Litt. ΑЄΞC. Ed. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 14, 1889, 195, 4, a (Dem. 470, 425).

– – –
s. V p. vel postea – – – ΑΝΤΑΞΙΑι – – –
[– ζή]σασα ἔτη – – – –
[– ἀν]επαύσα̣τ[ο – – –]
– – –

661 In domo privata prope murum orientalem urbis ab ed. visus, nunc deperditus. De lap. nihil constat. Propter dimensiones suspicor eum aram fuisse. A. 2,30, l. 0,50, cr. ignota. Ed. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 39, ΚΒʹ (Mommsen, CIL III, suppl. I, 7328; Dem. 526, 597).

s. II vel III p. M(arcus) · Geminius
C(aii) ⟨f⟩(ilius) Ser(gia) Priscus
veteranus Mac⟨ed⟩o(?)
hic situs est qui militav(it)
in praetorio
in chorte prima · S(exti)
ROFFIII annos XX,
vixxit autem annos
X⟨L⟩III, pe⟨r⟩ · C(aium)
Iu⟨l⟩ium Firmum
heredem
eius.

Vv. 1—3 Litt. maiores || 2 in. CESER ed. Correxit Mommsen || 3 fin. MAC · O^{O} ed. Admonet Mommsen: '— — *fortasse* MAC⅃DO, *quamquam eiusmodi originis indicatio neque ipsa recte se habet nec suo loco posita est;* AVG · N, *quod praestaret, a traditis longius discedit*' || 7 in. Sic ed. Adnotat Mommsen: '*Scribe* POPILLI *vel simile quiddam*' || 9 XIIIIPEP · C ed. Correxit Mommsen || 10 in. IVIVM ed. Correxit Mommsen.

662 Apud templum Turcicum τῶν Ἑβραιοτούρκων, quod dicebant. Fragmentum. Litt. ΑΕC. Ed. ex schedis Hadji-Thomae Duch. 33, 43 (Dem. 504, 526).

s. III p. Αἴλιος Διονύσιος Αὐρηλίᾳ̣ [– – – τῇ̣ γλυκυ]-
τάτ[ῃ̣ . . .^c. 7^. . . μ]νεί[ας χάρι]ν.

663 In ea regione urbis, quam dicit *Skil-Oulé*, a. 1874 a Duchesnio visum prope scholam Graecam; a Struckio tamen a. 1900 visum in ianua domus Turcicae ad viam quae tunc temporis *Hodscha (Hòca) Kassim* nuncupabatur, ut videtur quia prope ecclesiam S. Demetrii, Turcice *Kassimie Câmì*, sita est. Fragmentum (*'großer Stein'*) liminis vice fungens, a. c. 1,00, l. c. 0,60, cr. c. 0,15. *'Les lettres ont 0^m^, 20 de hauteur*(!)' Duch. Α, *'sehr schöne Lettern'* Struck. Ed. Duch. 54, 90 (Dem. 509, 543). Schedae Struckianae in academia asservatae (pag. 6, nr. 9) praebent descriptionem lap. et apographum tit.

– – – –
s. II vel III p. [– – Ἰο]υλίᾳ̣ ΛΟΓΙ – –
– – – – ΤΗ γ̣υναι[κὶ – –]
– – – –

V. 1 Sic Duch. et Struck. Λογγ̣[είνᾳ̣] vel quod minus arridet Λογι[κῇ̣] || 2 Litt. linea subducta insignitae post tempora Duchesnii defractae vel contritae sunt.

Propter crassitudinem (c. 0,15) verisimile est fragmentum ad latus anticum sarcophagi pertinuisse.

664—666. Lapides ante a. 1883 Thessalonicae inventi et ibi ab Evansio visi, qui tamen nihil de eorum formis dicit et delineationes tantum titulorum edidit.

664 Litt. vv. 1—4 ΑΕ◇ΣW, v. 3 lig. μ-ν-η-μ, vv. 5—6 ΕЄC, v. 5 ligg. ο-σ et ν-η. Delineationem ed. Evans, Archaeologia 49, 1885, 126, fig. 66.

c. s. II p.
Σωτήριχος
Ζοΐδε⟨ι⟩ τῇ ἰδίᾳ
συμβίῳ μνήμ(ης)
χάριν.
καὶ ᵛ μήτηρ ᵛ αὐτῆς Εὐφροσύνη.
Ζοΐς ᵛ χαῖρε ᵛ χαῖρε καὶ σύ, τίς ποτ' εἶ.

V. 2 ΖΟΙΔΕΤΗ || 3 ΜΝΗΜ.

---

665 Litt. ΛΑΕϹΩ. Ligg. Delineationem ed. Evans, 125 et 126, fig. 64.

s. II vel III p.
Μ ❦ Κάσ⟨σ⟩ιος
Εὔπωρος
Βασιλέᾳ · καὶ
Ἑρμῇ · τοῖς γο-
νεῖσι · μνήμης
χάριν.
Βάσσος καὶ Ἑρ-
μόδωρος · καὶ
Ἰουλία · καὶ Κ⟨αλ⟩ύ-
βη ᵛ ζῶντες.

V. 1 ΚΑϹΕΙΟϹ Evans || 2 Notat ed.: '*The name Eupor* (i. e. nomen proprium Thracicum) *under the Hellenized form Eupōros, to be distinguished from the not infrequent Hellenic name Eupŏros, occurs on the annexed inscription which I observed at Salonica*' || 9 fin. ΚΛΑΥ Evans. Corr. Kla.

---

666 Litt. vv. 7—12 ΑΕΣϹΩ. Delineationem ed. Evans 126, fig. 65 (CIL III suppl. 7331).

s. II vel III p.
d(is) ❦ m(anibus).
Spenis · vixit · ann(is) ·
VI · m(ensibus) · VIIII · d(iebus) · XXIIX · domi-
ni · et · parentes · Primiti-
vus · et · Sotira · dolentes
fecerunt.
θεοῖς · καταχθονίοις.
Σπῆνις · ἔζησεν · ἔτη
ς' · μῆν(ας) · θ' · ἡμ(έρας) · κη' · οἱ κύρι-
οι · καὶ · γονεῖς · Πρειμιτεῖ-
βος · καὶ Σωτεῖρα · πονοῦν-
τες · ἐποίησαν.

V. 5 in. Vv S ed., Vo S Momms. || 9 in. Ϲ ed.

---

667 Thessalonicae vidit ed. Litt. maiusc. ed. Pococke, Inscr. antt. 1752, 49, 9 (CIG II 1986; Le Bas-Foucart II 1853, 323, 1392; Dem. 488, 473).

s. II vel III p.
Κ⟨λα⟩υ⟨δι⟩α-
νὸς Φηλι-

κίτα̣ τῷ τέ-
κνῳ μνεί-
ας χάριν.

V. 1 ΚΑΛΥΝΑ Poc.

---

668 'Papageorgiu misit descriptam a D. Margaritis', qui revera idem esse videtur atque Margaritis Demitsas. Apographum ed. Mommsen, CIL III, suppl. II, 14203^{42}.

s. II vel III p. T(ito) Ḅrotio ᵛ II
Ẓosimo
Cossutia ᵛ G(aii) l(iberta)
Fausta ᵛ viro ᵛ suo.

V. 1 TBꝹOTIO II apographum. Fortasse Ṭ(iti) ḷ(iberto) intellegendum est || 2 SOSIMO apographum.

---

669 Apud Turcum quendam vidit ed. Litt. minusc. ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 2, 1882, col. 1211.

s. II vel III p. Οὐαλερ[ια]-
νὸς Εὔκα̣[ρ]-
πος Φλαυ[ία̣]
Πρόκλα̣ μ[ν]-
είας χάρι[ν].

Vv. 2—3 *'Ich weiß nicht, was man mit* Εὐκλ . . πος – – – *anzufangen hat'* Pap. Corr. Kla.

---

670 Litt. ΑΕϹⱲ. Ligg. Ed. Le Bas-Foucart II 1853, 322, 1381.

s. II vel III p. ΕⱲΕ . c. 4 . ΤΡΑ τῷ̣ ·ἰ·δ̣ίῳ̣
τέκνῳ̣ γλυκυτάτῳ̣
Μάρκῳ̣ μνείας χάριν.

V. 2 fin. – – ΚΥΤΑⱲ ed., qui lig. τ-ω non agnovit.

---

671 Ante a. 1902 'in ruderibus mosceae *Tachtali Mechtsia'* (i. e. *Taçtâlì Mecìt*) visus a Papageorgiu cuius schedas ed. Mommsen, CIL III, suppl. II, 14203^{45}.

s. II vel III p. – – – vix(it) ❦ ann(os) ❦ X̣ỊX̣ ❦ m(enses) II, d(ies) – – – – –
– – – – TVM – – – – – – – – – c. 16 – – – – – – – – – E1 – – – – – – – – – –
[– m]ạtri pientissima[e – – –]

V. 1 Lig. N-N || 2 'Spatium medium nunc occupat inscriptio Turcica'.

---

672 Litt. ΑΕΩ. E schedis Germainianis ed. Omont, *Rev. arch.*, *3e sér.* 24, *Jan.—Jun.* 1894, 214, 39. Cf. Villoison, *Hist. Acad. Roy. des Inscrip.* 38, 1777, 133; *CIG* 1967.

s. II vel III p. [– – τῷ] ἱεροτάτῳ ταμείῳ – –

Fortasse fragmentum idem est atque 656.

---

673 ''Εν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας 'Αναστασίας ἐν Θεσσαλονίκῃ' *Anth. Pal.* 7, 667 ed. Stadtmüller cum notis criticis plenissimis (Peek, *Gr. Vers.—Inschr.* I 352, 1196).

aetat. incert. τίπτε μάτην γοόωντες ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
λῆγε γόων καὶ παῦε, πόσις, καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε καὶ μνήμην σώζετ' 'Αμαζονίης.

674 ‘’Επὶ μεγάλου ἀποθραύσματος μαρμάρου.’ Litt. minusc. ed. Papageorgiu in ephemeride Φάρος τῆς Θεσσαλονίκης, 18 Aug. a. 1901, 2, 3.

a. 519 p.
[+ ὁ τ]ὴν λαμπρὰν καὶ ἀοίδιμ[ον]
μνήμην Δημήτριος ὁ λαμπρ[ότα]-
τος κόμ⟨ης⟩ ἀπὸ νουμεραρίων
[ἔνθ]α κεῖται, τελευτήσας [μηνὸς]
.$^{4-5}$. βρίου ζ', ἰνδ γι', ὑπ⟨ά⟩του
[τοῦ δεσπότου ἡμ]ῶν 'Ιουστίνου.

V. 3 κομου lap. Correxit Pap. De numerariis vide Ensslin, *RE* XVII, 1937, 1308—10, et Jones, *The Later Roman Empire*, 1964, 174—5, cum nott. || 4 in. [ἐνταῦθ?]α Pap., qui plures litt. supplevisse videtur quam spatio conveniunt. Fin. v. supplevit idem || 5 in. ['Οκτω]βρίου idem, quod supplementum nullis argumentis sustinendum est || 5—6 ὑπ(ὸ) τοὺ[ς χρόνους] | [τοῦ Βασιλέως? ἡμ]ῶν idem, v. 5 fin. plures litt. addens quam symmetriae tit. convenit. Suspicor in lap. exaratum fuisse ΥΠΑΤΟΥ. Iustinus I gessit consulatum primum a. 519 p., qui fuit et annus tertius decimus indictionis. Vide C. M. Kaufmann, *Handbuch der altchristlichen Epigraphik*, 1917, 460 et 487.

---

675 ‘’Επὶ μικροῦ ἀποθραύσματος.’ Litt. minusc. ed. Papageorgiu, op. nr. 674 cit., 2, 4.

s. V vel postea
ὧδε κῖτε Τιμόθεο-
ς, ὁ τὴν εὐλαβῆ μν-
ήμην, πρεσβύτερ-
[ο]ς. *folium*

B. MONVMENTA SEPVLCRALIA ORIGINIS IGNOTAE VEL INCERTAE

1. Monumenta sepulcralia in urbe sine designatione originis asservata.

a. Stelae, tabulae, alia monumenta sepulcralia minora.

***676** Annos nonnullos in armamentario Turcico, nunc deleto, *Tophānè* quod dixerunt, conservata, nunc ΜΘ 1260. Stela marmoris albi supra cymatio (a. 0,062) ornata, a. 1,17, l. supra 0,41, sub cymatio 0,386, infra 0,425, cr. max. 0,13. Litt. a. 0,022; ΑΕΚΟΩ. Litt. pulcherrimae sine apicibus. Interv. 0,003. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. IV/III a.
Κλεὼ
Γλαυκίου.

Notandum est etiam lapidem sepulcralem Pellaeum (A. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 311, 17 = Peek, *Gr. Vers-Inschriften* I nr. 898, nunc ΜΘ 1257) in *Tophānè* asservatum esse. Haec stela stelis sepulcralibus prioris Hellenisticae aetatis Pellae inventis simillima est.

***677** ΜΘ 2450. Pars superior stelae marmoris albi instructa aëtomate et acroteriis exsculptis, nunc mutilis, et ornata anaglypho leviter insculpto, quod repraesentat feminam himatio indutam dextra prensantem dextram viri chitone et himatio vestiti. Inter duas figuras est puer parvus. Aëtoma et aliae partes stelae vestigia coloris rubri exhibent. A. max. 0,43, l. max. 0,305, cr. 0,07. Tit. inter aëtoma et anaglyphum incisus est. Litt. a. 0,02—0,025, v. 2 οὖ 0,015; ΑΜΟΣ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. IV vel III a.
'Αριστομά-
χη Ματοῦς.

V. 2 De nomine Ματώ cf. L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I (1963), 343 s.

***678** ΜΘ 2275. Pars tabulae marmoris albi a dextra recisa, infra et a sinistra fracta, a. max. 0,31, l. max. 0,28, cr. c. 0,06. Litt. a. c. 0,03; ΑΕΟΣ. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. I p.
'Ε̣πίγονε χα[ῖρε].
[χ]αῖρε καὶ σ[ύ, τίς]
ποτε ε[ἶ].

***679** ΜΘ 2273. Tabula marmoris leucophaei a sinistra et a parte inferiore lateris postici mutila et ornata anaglyphis, quae repraesentant caput serpentis ad dextram versum, protomen funditus laesam, caput equinum ad sinistram versum. Capita protomae et equi supra in tit. se extendunt. In latere superiore ad sinistram est excavatio. A. max. 0,26, l. 0,395—0,47, cr. c. 0,105. Litt. a. c. 0,015, θῆτα et οὖ c. 0,01; ΑΕΣΩ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. I p.
[οἱ συνή]θεις· οἱ περὶ 'Ε (. . .) πικράτην
– – $^{5-6}$ – – ον Βίθυος ⟨τ⟩ὸν (. . . .) συν (– $^{c. 6}$ –) ήθη.
– – $^{6-7}$ – – ωρος ὁ ἀπελ (. .) εὐθε (– $^{c. 7}$ –) ρο̣ς.

V. 2 ΓΟΝ lap.

***680** ΜΘ 2226. Pars inferior sinistra tabulae marmoris albi supra et a dextra recisa et ornata anaglypho nunc magna ex parte deperdito, in quo solum pes dexter servatur, a. max. 0,325, l. max. 0,335, cr. c. 0,08. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,015, v. 3 c. 0,012; ΑΕΣΩ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

– – – – –
anaglyphum
c. s. I p. Σωπάτρου· Ηι̣ – –c. 5—6– –
χαῖρε· χαῖρε κα[ὶ σύ, τίς]
ποτε εἶ.

***681** ΜΘ 2198. Stela marmoris albi undique praeter latera inferius et posticum mutila et ornata anaglypho, quod repraesentat servulum stantem et chitonatum, ad dextram spectantem, iuvenem himatio indutum, stantem et ad dextram spectantem, servulam stantem et ad dextram spectantem, himatio indutam et manibus cistam tenentem, feminam himatio indutam et velatam, ad sinistram spectantem et in sella pulvinata insidentem, a. max. 0,54, l. max. 0,375, cr. c. 0,09. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. c. 0,015; ΑΣΩ. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. I p. – – Λ̣Μ – –c. 8– – ιος Βάσσος· Μ – –
– – Μ̣ – c. 7—8 – ¯Βάσσῳ̣ τῷ π̣α̣ – –
– – – – – – – – – – ¯πι *vacat*

***682** ΜΘ 2390. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ab angulis sinistro superiore et dextro inferiore recisa et ornata anaglypho nunc valde mutilo repraesentanti puerum et virum adversos et vestitos. In latere posteriore excavationes duae. A. max. 0,585, l. max. 0,44, cr. 0,12. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. 0,015; Ω. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

c. s. I p. [Ἀ]ν̣τίγον[ος – – – – –]
. . ῳ̣ τῷ υἱῷ ' – – – – –

***683** ΑΓ 153. Tabula marmoris leucophaei, cuius anguli inferiores mutili sunt, ornata anaglypho repraesentanti feminam himatio longo indutam et velatam, in throno insidentem, servulam ad sinistram versam et cistam portantem, puellam adversam, chitone et himatio indutam, servulam alteram ad sinistram versam et ipsam cistam tenentem, a. 0,645, l. 1,025, cr. 0,085. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,016; ЄΘ. Interv. c. 0,004. *Ect. Phot.*

c. s. I p. – – α̣ Θέτιδι θ[υγατρὶ]
– – ¯Η τὸ μνῆμ[α –c. 5–].

V. 2 Fortasse [γυκλυτά]τ̣η supplendum est.

***684** ΑΓ 118. Tabula marmoris leucophaei supra et a sinistra defracta et ornata anaglypho mutilo, quod repraesentat figuram sedentem(?) nunc funditus deletam, caput equinum ad sinistram versum leviter insculptum, figuram togatam adversam, arborem cum serpente leviter insculptam, figuram togatam adversam, virum togatum ad sinistram versum, a. max. 0,395, l. max. 0,70, cr. 0,17. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. v. 1 c. 0,015, v. 2 0,01—0,015; ΑΕΣΩ. Interv. 0,003. *Ect. Phot.*

s. I p. – – – δα· Σέξτῳ̣ Μεσσίῳ̣ ΕΠΙι – –
[– – τέ]κ̣νοις ζῶσιν καὶ ἁτῆ̣. *vacat*

***685** ΜΘ 1743. Pars inferior tabulae marmoris albi ornatae anaglypho nunc mutilo, in quo repraesentatur Eques Thrax, a. max. 0,37, l. 0,42, cr. 0,155. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,025; ΑΕϹΩ. Interv. 0,01. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. I vel II p. Γ · Ἰγνατίῳ · Αὐιανῷ
ἥρωι · οἱ γονεῖς.

***686** ΜΘ 1739. Tabula rectiangula marmoris leucophaei anaglypho neglegentissime exsculpto ornata. Repraesentantur Eques Thrax: eques chlamyde fluitanti vestitus, dextra sublata, ad dextram equitans; sub equo canis ad dextram currens; arbor cui serpens circumvolvitur. Praesertim notandum est caput serpentis, quod supra caput equi positum ad cacumen arboris spectat, *haud dubie humanum et crinitum esse.* Margo sinister anaglyphi aliquantum mutilus est. A. 1,28, l. 0,38, cr. 0,14. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,022; ΑΔΕϹω. Interv. c. 0,01. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. I vel II p. Δεῖα Μελανδρῷ
τῷ τέκνωι ζώσαι(!).

V. 1 fin. Nomen femininum Μελανδρώ adhuc, ut videtur, ignotum. 2 fin. i. e. ζώσηι. Formam participii, quae e dialecto regionum Graeciae inter septentrionem et occasum sitarum orta esse videtur, explicare nequeo. Est fortasse lapsus quadratarii.

Δεῖα tabulam sepulcralem filiae etiamtum viventi condidit. Credo caput humanum et haud dubie femininum serpentis in anaglypho repraesentare ipsam Μελανδρώ.

***687** ΑΓ sine num. cat. Basis parva marmoris albi supra et infra in lateribus tribus cymatiis ornata et valde mutila. In latere inferiore foramen incisum est. A. max. 0,21, l. max. 0,235, cr. max. 0,115. Litt. a. v. 1 0,03, v. 2 0,025; ꞆϘ. Interv. 0,001. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. I vel II p. Διονυσό-
δ̣ωρος. ζῇ.

***688** ΜΘ 2217. Marmor album rectiangulum infra et a parte posteriore mutilum. In latere sinistro excavatio, in parte superiore duae excavationes. A. max. 0,315, l. 0,47, cr. max. 0,115. Litt. a. v. 1 c. 0,025, v. 2 0,025—0,026, vv. 3—4 c. 0,02, v. 5 0,017—0,024, v. 6 c. 0,02, v. 7 c. 0,017. Interv. vv. 1—3 0,005—0,01, vv. 3—4 0,008—0,015, vv. 4—5 c. 0,006, vv. 5—7 c. 0,005. *Ect. Phot.*

c. s. I—II p. T(itus) · Minucius · T(iti) · l(ibertus) ·
Diogenes · salve · et tu ·
salve · quisquis · es ·
m o n u m e n t u m · f e c i t ·
T(itus) · Minucius · T(iti) · f(ilius) · Pal(atina) · Mace-
do · et · T(itus) · Minucius · T(iti) · l(ibertus) · Hila-
rus · patrono · suo ·

***689** ΜΘ 2517. Pars inferior tabulae marmoris leucophaei, ab angulo inferiore sinistro recisa. Tabula ornata erat anaglypho, nunc magna ex parte defracto, quod repraesentat puellam adversam vestitam et, a sinistra, basim in qua pedes instant; a. max. 0,935, l. max. 0,555, cr. 0,065. Tit. sub anaglypho intra tabulam ansatam leviter insculptam exaratus est. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,025, v. 3 0,023, v. 4 0,02. ΑꞆ. Ligg. Interv. c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I vel II p. Ἆγις ∼ καὶ Ζμα-
ράγδιν ∼ Ἀγίᾳ
τῇ θυγατρὶ ∼
μνήμης χάριν.

***690** ΜΘ 2320. Tabula rectiangula marmoris leucophaei supra mutila. Frons valde contrita est. A. max. 0,44, l. 0,40, cr. 0,11. Litt. a. v. 1 0,03—0,035, vv. 2—5 c. 0,025, vv. 6—7 c. 0,02. Interv. vv. 1—3 c. 0,01, vv. 3—7 c. 0,015. *Ect. Phot.*

c. s. I—II p. C · Minucio Neopto-
lemo AṬ Ṭerentiuṣ
Maximus . I ⸢. P̣ALEIVṢ
DIO ⸢TI⸢V⸢ɪ⸢ỌCIVS
⸢. T⸢ .c.3. ex ṭẹṣṭạ-
mento – – – – –
– – – – – – – – –

Vv. 1—2 Cognomen est nomen proprium frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 143, 165, 187, 202, et Russu, 204.

***691** ΜΘ 1831. Tabula rectiangula marmoris leucophaei, cuius pars superior dextra fracta sed contigua est. Margo uterque paulum mutilus est, et latus superius videtur inaequaliter recisum esse. A. max. 0,41, l. 0,47, cr. 0,04. Litt. a. 0,015—0,02, v. 3 ψεῖ 0,03; ΑΕꞆ. Vv. 4—5 ligg. permultae. Interv. c. 0,04. *Ect. Phot.*

c. mens. Ian. a. 147 p.
ἔτους · δϙσʹ Περειτίου · ιβ ❦
Προκυλεῖος Ἕβρος · Προκυλείᾳ
Τερψικόρῃ · τῇ ἀπελευθέρᾳ
ἀντὶ τῶν κόπων σου καὶ τῆς ἰς ἐμὲ εὐνοί-
ας ἕξεις δῶρον · ἀθάνατον. ❦ ᵛ L

V. 5 fin. Sic lap.

***692** ΜΘ 2448. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ornata anaglypho repraesentanti feminam adversam, himatio tenui indutam, dextra sublata, sinistra porrecta stolam (?) sustinentem. Est figura inepta Veneris Genetricis. In angulo inferiore dextro est cratera, in angulo sinistro thronus. A. max. 0,535, l. max. 0,33, cr. 0,07. Litt. a. c. 0,015—0,02, φεῖ 0,03; ΕΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

a. 153—54 vel 182—83 p. ἐτῶν · ιθ′ ∼ ἔ[του]ς ΛΤ
anaglyphum
Φοῖβος ᶜ Προκλιανῇ τῇ
συνβίῳ μνείας χά-
ριν · ζησάσῃ ἀμέμ-
❦ πτως ❦

V. 1 fin. Hoc loco deficit ect. Ex phot. legi, ⸏ Γ.

***693** ΜΘ 2211. Tabula rectiangula marmoris leucophaei, cuius anguli dextri desunt, a. 0,37, l. 0,265, cr. 0,04. Litt. a. 0,024—0,029; ΑΕϹω. V. 3 lig. ν-ε. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

a. 181—82 p. Ἰουλία ❦ Ἀν-
τιγόνῳ τῷ
ἀνδρὶ ❦ μνεί-
ας ❦ χάριν ❦
ἐν τῷ θκτ
❦ ἔτει ❦

***694** ΑΓ 34. Tabula rectiangula marmoris albi ornata anaglypho protomen hominis barbati et vestiti repraesentanti, a. 0,53, l. 0,33, cr. 0,115. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. vv. 1—2 0,018, v. 3 0,02, φεῖ 0,025; ΑΕϹW. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—3 0,005. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II p. Ἄννιος Ἀντεσφόρος
Ἑρμῆνι τῷ φίλῳ μνήμης
χάριν.

V. 1 I. e. Ἀνθεσφόρος.

***695** ΑΓ sine num. cat. Pars tabulae parvae marmoris albi undique mutila. Supra tit. vestigia anaglyphi pedes pueri repraesentantia. A. max. 0,14, l. max. 0,16, cr. 0,035. Litt. a. 0,011; ΑΕϹ. Interv. c. 0,006. Exscripsi. *Ect.*

c. s. II p. Εὐτυχιανὸ[ς – – –]
μνείας χά[ριν].

***696** ΜΘ 2208. Tabula rectiangula marmoris leucophaei. In spatio excavato supra tit. sunt tres protomae: feminae, puellae basi impositae, feminae alterius. A. 0,415, l. 0,455, cr. max. c. 0,10. Litt. a. v. 1 c. 0,015, vv. 2 et 3 c. 0,015—0,02; ΑΕϹ. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Κλεοπάτρα Εὐτυχίᾳ
τῇ θρεπτῇ μνίας
χάριν.

***697** ΜΘ 2207. Tabula rectiangula marmoris albi in partes quinque contiguas fracta et ab angulo inferiore dextro mutila. Subter tit. navis, prora ad sinistram versa, leviter insculpta est. A. 0,33, l. 0,29, cr. 0,015. Litt. a. v. 1 0,03—0,035, vv. 2—4 c. 0,03, v. 5 c. 0,02; ΑΣΡ. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Μαρία ❦ κ⟨α⟩ὶ
Τύχη *avis* · Μ ·
Τριακαδί-
ωνι ❦ μνή-
μης · ᵛ χάριν ·
navis

V. 1 fin. ΚΙ lap. 2 Post nomen Τύχη leviter insculpta est avis in ramo insidens. 3—4 De nomine Τριακαδίων vide Bechtel, *H. P.*, 522.

***698** ΜΘ 2199. Stela marmoris leucophaei in formam aediculae cum columnis Doricis redacta, supra aëtomate, intra quod est sphaera, et acroteriis exsculptis instructa, ornata anaglypho repraesentanti iuvenem crinitum et pennatum, chlamyde brevi indutum, dextra demissa facem supra aram tenentem, sinistra paulum porrecta sphaeram prensantem. A sinistra umeri dextri iuvenis est figura adversa Victoriae himatio indutae et pennatae, in globo stantis. A. 0,455, l. 0,30, cr. 0,085. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. c. 0,015—0,02; ΑΕΟϹω. Interv. 0,002—0,005. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Ἕλενος Νεικέρω-
τι τῷ γλυκυτάτῳ τέκνῳ.

***699** ΜΘ 1737. Tabula marmoris leucophaei ornata anaglypho protomas hominis imberbis et feminae repraesentanti, a. 0,35, l. 0,335, cr. max. 0,04. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0.013; ΑΔΕΣ. Ligg. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Σεβήρα Τυχικῷ τῷ ἀνδρὶ μνίας χάριν.

***700** ΜΘ 2197. Tabula rectiangula marmoris albi cuius margines paulum mutili sunt, a. 0,335, l. 0,31 cr. c. 0,08. Litt. a. c. 0,02—0,025, φεῖ 0,04; ÀΞ◇C. Ligg. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Φοῦσκος ΧΡΗΤΟΣ
Νικομηδεὺς
Δομιτίᾳ Μύστᾳ
τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ
μνήμης χάριν·

V. 1 fin. Sic lap. Lig. ο-σ. Χρῆ⟨σ⟩τος Kla.

***701** ΜΘ 2193. Tabula rectiangula marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, a. 0,25, l. 0,30, cr. 0,185. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,025, vv. 3—4 c. 0,02, v. 5 c. 0,015. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Iucundus ·
Seiae {S} · v et
Quintionis
libertus · vixit
annos · v XVIII.

***702** ΜΘ 2189. Tabula rectiangula marmoris leucophaei, cuius latera superius et sinistrum paulum mutila sunt, ornata anaglypho Equitis Thracis (sine ara et serpente), a. c. 0,28, l. max. 0,30, cr. 0,045. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. v. 1 0,012, v. 2 c. 0,01—0,015; ΑΕΣ. Ligg. Interv. c. 0,007. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Τέρτις Εἰρηναίῳ τῷ τέκνῳ μνείας
χάριν, ζήσας (!) ἐνιαυτόν, μῆνα̣ς.

V. 2 fin. I. e. μῆνας (δέκα).

***703** ΜΘ 2231. Tabula rectiangula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti tres protomas vestitas, feminam, puellam, virum, a. 0,40, l. 0,455, cr. 0,095. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. 0,02; ΑΣW. Ligg. Interv. 0,007. *Ect. Phot.*

c. s. II p. ❦ Δανάη Πύρρῳ καὶ Ἀρτεμιδώ-
❦ ρᾳ ❦ μνεί ❦ ας v χά v ριν.

***704** ΜΘ 2278. Tabula rectiangula marmoris albi in partes duas contiguas fracta, a. c. 0,205, l. 0,32, cr. 0,055. Litt. a. vv. 1—3 0,015—0,02, v. 4 c. 0,02, v. 5 0,02—0,023; ΑЄCѠ. Interv. vv. 1—3 c. 0,01, vv. 3—5 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Ἐπικτήσει
Διονυσόδωρος
τῇ μητρὶ
μνείας
χάριν.

***705** ΜΘ 2265. Tabula marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, supra aëtomate et acroteriis exsculptis instructa, ab angulis dextro superiore et sinistro inferiore et magna ex parte infra mutila. In medio latere dextro excavatio, subter v. 8 duo foramina. A. max. 0,54, l. max. 0,275, cr. 0,07. Litt. a. vv. 1—4, 6—8 c. 0,02—0,025, v. 5 c. 0,03; ΑΞΣΩ. V. 1 lig. π-ρ. Interv. vv. 1—4 c. 0,025, vv. 4—5 0,025—0,03, vv. 5—8 c. 0,015. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Μ ❦ Ἄρριος Πρ̣[ό]-
κλος στρ⟨α⟩-
τευσ⟨ά⟩με-
νος ἐν π̣ρα̣ι̣-
τωρίῳ ἑαυ-
τῷ καὶ τοῖς
ἰδίοις.
ζῶσι.

V. 2 ΣΤΡΛ lap. 3 ΤΞΥΣΛΜΞ lap.

***706** ΜΘ 2251. Tabula marmoris leucophaei supra et ab angulo dextro inferiore mutila. Margo sinister laesus. A. max. 0,335, l. max. 0,245, cr. 0,03. Litt. a. 0,02—0,03; ÀΩ. Ligg. Interv. c. 0,015—0,02. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Ἀντωνία
Ἰουλίτ·τᾳ
μητρὶ · μνή-
μης · χάριν.

V. 2 Cf. tit. sepulcralem Romanum Dessau, ILS 8337, vv. 1—2: *monumentum Valeri Mercuri et Iulittes* — —.

***707** ΜΘ 2254. Tabula parva rectiangula marmoris leucophaei, cuius margines paulum laesi sunt, a. c. 0,225, l. 0,275, cr. 0,06. Litt. a. 0,02—0,025, v. 2 πεῖ 0,007; ΑΕϹ. V. 4 lig. η-σ. Interv. c. 0,008. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Χρυσὶς
Κλευπάτρα̣
τῇ θυγατρὶ
μνήμης
χάριν.

V. 2 Κλευπάτρα est forma in Macedonia nota, cf. Duch. 99, 132.

***708** ΜΘ 2350. Capitulum Ionicum marmoris albi exeuntis Hellenisticae vel ineuntis imperatoriae aetatis, secundum in usum vocatum, ut latus superius tit. reciperet, a. 0,235, l. max. 0,26, cr. 0,115. Litt. a. 0,015—0,02; ΑЄϹω. Interv. vv. 1—2 c. 0,006, vv. 2—3 c. 0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Κουσωνία 'Ελπὶς ·
χαῖρε · χαῖρε καὶ
σύ, τίς ποτ' εἶ.

***709** ΜΘ 2338. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ornata anaglypho iuvenis nudi adversi, comati et pennati, dextra nescioquid prensantis, a. 0,45, l. max. 0,45, cr. c. 0,085. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. c. 0,025; ΑЄϹ. Interv. c. 0,017. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Νεικησὼ 'Αριστολύκῳ τῷ ἰδί-
ῳ τέκνῳ μνείας χάριν.

***710** ΜΘ 2336. Tabula parva marmoris albi in partes tres contiguas fracta, a. 0,21, l. 0,255, cr. 0,003. Litt. a. c. 0,015—0,02; Α Α Ε Ϲ Ω. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Μάγνα ' Ζω̣σᾶ̣ τ-
ῷ ἀνδρὶ ' μνήμη-
ς χαίριν (!)' Ζωσᾶς̣
χαῖρ<ε>'. χαῖρε'
καὶ σύ, τίς ποτ' εἶ.

V. 4 in. ΧΑΙΡ' lap.

***711** ΜΘ 2445. Tabula marmoris albi, cuius pars summa rotundata est. In spatio excavato exsculptae sunt femina chitone et himatio induta, sinistra demissa qualum quadratum tenens, dextra ad pectus apposita nescioquid cylindratum prensans, et ad sinistram puella chitone induta manu utraque sphaeram (malum ?) tenens. A. 0,305, l. max. 0,255, cr. 0,105. Litt. a. 0,018—0,024. *Ect. Phot.*

c. s. II p. ΔΗΜϹΑϹЄΗΡΑ

Sic lap. Lectio certa est. Putat Kla. tit. fortasse sic interpretandum esse: Δημ(ώνασ)σα Σε(ου)ήρα̣. Admonet Makaronas: 'Διὰ τὴν ἐπιτυμβίαν ταύτην πλάκα ἐχρησιμοποιήθη βάσις περιρραντηρίου καταλλήλως διαμορφωθεῖσα'.

***712** ΑΓ 14. Tabula rectiangula marmoris leucophaei, a. 0,35, l. 0,42, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,03; ΑΕΣΩ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
῎Ερως τῇ εἰδίᾳ
συνβίῳ · τὸ μν-
ῆμα · 'Ρεία · 'Αν-
πέλιν · τὸ καλὸ-
ν φυτὸν ὧδε
δέδυκεν.

V. 3 'Ρεία est nomen gentilicium. Cf. nr. 521, v. 1 in. 2—3 i. e. 'Αμπέλιον, diminutivum ex ἄμπελος, *vitis*, ductum. 5 Vox φυτόν revocat nomen uxoris mortuae.

***713** ΑΓ 124. Tabula marmoris leucophaei undique paulum mutila, cuius angulus superior dexter deest. In spatio excavato est protome feminae nunc valde laevigata et ad dextram figura viri adversi, nudi et chlamyde sola induti. A. 0,475, l. 0,38, cr. 0,10. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,01—0,015, φεῖ 0,02; ΑϹω. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Του̣ρ̣π̣ιλλία Καλλιστὼ
Τ̣ρύφωνι τῷ ἀνδρὶ μνήμης
χάριν.

V. 2 fin. Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt.

***714** ΜΘ 2327. Tabula rectiangula marmoris albi infra et a sinistra mutila et in partes duas contiguas fracta, supra aëtomate cum patera arcubusque et acroteriis incisis ornata; a. max. 0,335, l. max. 0,27, cr. 0,04. Litt. a. 0,03; ΑC. Interv. 0,008. *Ect. Phot.*

c. s. II p. _c. 3_ τρίκιος
_2—3_ ανος
_c. 3_ τακίᾳ
_c. 3_ αρουνι
[τῇ θ]υγατρὶ
[μνή]μης
[χάριν].

V. 4 Subiecit Kla. [Τυχ]αροῦνι (?) et adducit Preisigke, *Namenbuch* 450.

***715** ΜΘ 2328. Tabula marmoris albi undique praeter tergum recisa et in partes duas non plane contiguas fracta. Per lapidem foramen factum est, cum tabula in usum fontis vocaretur. Superficies valde corrosa est. A. max. 0,27, l. max. 0,70, cr. 0,085. Litt. a. v. 1 c. 0,04, vv. 2—4 c. 0,03; ΕΞΣCΩ. Ligg. Interv. c. 0,018. *Ect. Phot.*

c. s. II p.
Διονυσογ‹έ›νης κ̣α̣ὶ Κλεοπ̣ά̣τ̣[ρα]
Εὐμένει τ[ῷ] τ̣[έκνῳ ? κ]α[ὶ ἑαυ]τ̣ο̣ῖς ζῶν-
τες κ̣α̣ὶ̣ Γ̣ — — —c. 7— — — Α̣ 1—2 ι ΟΝ̣ΡΟ̣ . . 'Γ
χωρ̣ὶ̣[ς.] Λ̣ — — — — — — — — — — — — — — — — Σ̣
ἐν τύμβ̣ῳ ι — —c. 5— — ΩΟ̣ . . Ν̣ . ′ *vac.*

V. 1 ΔΙΟΝΥΣΟΙ ·Ν'. Κ' lap.

***716** ΜΘ 2329. Tabula rectiangula marmoris albi supra recisa et ab angulo superiore sinistro mutila, a. max. 0,495, l. 0,335, cr. 0,06. Litt. a. vv. 1—2 0,06, v. 3 0,045. V. 1 fin. lig. A-V. Interv. vv. 1—2 0,055, vv. 2—3 0,052. *Ect. Phot.*

— — — —
c. s. II p. M a g a v a
hic
situs est.

***717** ΜΘ 2283. Tabula marmoris albi supra mutila, a. max. 0,31, l. 0,315, cr. 0,085. Litt. a. v. 1 0,04—0,045, v. 2 c. 0,038, v. 3 c. 0,035, v. 4 0,03—0,035, T 0,043, vv. 5 et 6 c. 0,03. Interv. vv. 1—2 0,004, vv. 2—7 c. 0,002. *Ect. Phot.*

c. s. II p. A(ulo) · Lucilio
Firmo · A(ulus) · Lu-
cilius · Fir-
mus · filius · et
Lucilia · Lyris
ıIỊ Ị ‹ I / ᵀ I VXO
— — — — — — — — — —
— — —

V. 7 Superficies ita corrosa est ut litt. legi nequeant.

***718** ΜΘ 2372. Angulus inferior dexter tabulae marmoris albi a. max. 0,165, l. max. 0,22, cr. 0,045. Litt. a. v. 1 0,04, vv. 2—3 c. 0,022. Interv. c. 0,004. *Ect. Phot.*

— — —
c. s. II p. . .c. 5. . Α̣ C V I V
[. . . fe]cit memo-
[riae c]ausa. *vac.*

V. 3 ⅥYSΛ lap. Nota formam Graecam litt. V.

***719** Sine num. cat. in horto musei servata. Tabula marmoris albi paulum attrita, supra mutila, instructa anaglypho, quod figuras duas lecto incubantes repraesentat, a. max. 0,62, l. in parte antica lapidis 0,435, in parte postica 0,46, cr. 0,083—0,095. Litt. a. 0,009—0,011. ΑΕЄCѠ. Interv. c. 0,003—0,005; vv. 2—3 0,012. Litt. minusc. ed. W. Peek, *Griech. Vers-Inschr.* I 1955, 652, 2029. Contuli *ect.*

c. s. II p. *A* — — — — — —
anaglyphum
τὰς ἀνίσους Μοίρας πάντοτε μεμφόμενος
εἶτ' ἐπ' ἐμοὶ | λύπης οὐθὲν μέρος, ἀλλ' ἐπὶ τέκνων
οὓς πρὸ πατρὸς | δαίμων ἥρπασεν ἰς 'Αΐδην,
ἀλλ' οἶδ ἀλλοδαπεὶν (!) γαῖαν ἔ|χουσι φίλην·

μήτη[ρ δ' ἡ δ]ύ̣στηνος ὀδύρεται ἄρα δικαίως ||
ἐκ πολλῶν τέκ̣ν̣ω̣ν̣ ἰ̣ς̣ ἓ̣να λειπομένη. *vacat* |
B εὐφρανθείς, παίξ̣α̣ς, γελάσας, ῥοδινοῖς στεφανωθεὶς
νή|δυμον ὕπνον ἔχων ἰς Ἀΐδην ἐδόθην,
ζωῆς π̣[λη]ρ̣[ώ]|σας ἔτος ἓν καὶ εἴκοσι μοῦνον ·
τίς βροτὸς ^ᴵᴵ ∪ ∪ – ∪ | καταχθονίοισι θεοῖσι
τὸν νέον Ο ∪ ∪ – ∪ ∪ – || ἐπέβην·
οὐδὲ πατὴρ δύστηνο[ς ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪] | ἡμᾶς
γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν – ∪ ∪ – ∪ ∪ – |
λοιπὸν ἐγὼ λεγόμην ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – | ΤΑΙ
κεῖμαι δ' ἐ̣ν ξείνῃ – ∪ ∪ – ∪ ∪ –.

vacat

Pars prior tit. *A* supra anaglyphum exarata erat. — Suppl. Peek || 1 Sic lap., ἔστ' Peek || 5 Sic lap., ἀλλοδαπήν Peek || 8 ΒΡΟΤΟϹΑᴵᴵ\ Peek, qui coniectat dubitanter ἂν χ[αρίσαιτο]? || 9 τὸν νέον, ὅ[ς] idem || 9—10 Coniectat idem dubitanter [δνοφερὴν τὴν ὁδὸν εἰσ]επέβην; || 10—11 [ἔτι προτιδέξεται] ἡμᾶς? idem || 11—12 [– –, ὦ παροδῖ]ται · idem.

***720** ΜΘ 2245. Tabula marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, a lateribus superiore et sinistro mutila, cuius pars posterior recisa est, ut constructioni aetatis Byzantinae usui esset, a. max. 0,375, l. max. 0,33, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,04; ΑΕΟΣW. Ligg. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Ἀγαθήμερος
κὲ Νεικονόη
Σιλβανῷ τῷ
τέκνῳ ἐποί-
ησαν μνείας
χάριν κὲ αὐτ-
οῖς ζῶντες.

V. 2 Satyrus in libro *De demis Alexandrinorum*, fr. 1, col. ii [E. G. Turner, *Oxyrhynchus Papyri* XXVII 1962, 121] appellat uxorem regis Macedonum Philippi I ex stirpe Argeadarum Νικονόη.

***721** ΜΘ 2195. Tabula rectiangula marmoris leucophaei ornata protoma feminae intra spatium excavatum, a. 0,24, l. 0,23, cr. 0,05. Tit. subter protomen exaratus. Litt. a. v. 1 0,008—0,013, v. 2 0,005—0,01; ΑϹW. Ligg. permultae. Interv. c. 0,003—0,008. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Ἀθηνὼ Νικησίωνι τῇ θρεπ-
τῇ μ̣ν̣ή̣[μης χάριν].

V. 1 Lectio certa, sed Νικησίων nomen masculinum est! 2 ad dextram infra declinat.

***722** ΜΘ 2256. Tabula rectiangula marmoris albi in partes quattuor contiguas fracta. Margines aliquantum laesi sunt. A. 0,34, l. 0,27, cr. 0,025. Litt. a. 0,02—0,025; ΑΕϹW. V. 2 fin. lig. τ-η, ante init. v. 3 lig. τ-ω a. 0,01. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Αἰλία Ἀχολὶς
Αἰλίῳ · Ἐπικτή-
τῳ τῷ καλῶς ζή-
σαντει · καὶ δι-
καίως · μνί-
ας ᵛ χά ᵛ ριν.

V. 1 Cf. nomen masculinum Ἀχόλιος, de quo vide J. et L. Robert, Hellenica VI 1948, 99².

***723** ΜΘ 2270. Tabula marmoris leucophaei infra et a dextra mutila, a. max. 0,32, l. max. 0,405, cr. 0,11. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,03, v. 4 c. 0,025, v. 5 0,022, vv. 6—8 0,015—0,02. Litterae Graecae ΑΕΣΩ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. II/III p.
L(ucio) · Avio · L(ucii) · l(iberto) · Thy[rso · Zosi]-
mus · l(ibertus) · et · sibi · vị[venti · et]
Aviae · L(ucii) · l(ibertae) · Sal[viae · ma]-
tri · suae · et · Sept[imiae ·]
Zosime · ᵛ uxori · – – – c. 8 – – –

intervallum c. 0,02

Λ · Αὐίῳ · Θύρσῳ · Ζώσιμ̣[ος ·]
ὁ ἀπελεύθερος · καὶ · Αι – 2—3 –
. . ΟΣ · καὶ · Αὐίᾳ · Σαλουίᾳ
– – –

***724** ΜΘ 2449. Tabula rectiangula marmoris albi, cuius angulus superior dexter deest, ornata anaglypho repraesentanti iuvenem nudum, crinitum, pennatum, dextra mentum tangentem, sinistra demissa innitentem faci reversa, a. 0,275, l. 0,215, cr. 0,045. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. v. 1 0,011—0,018, vv. 2—3 0,009—0,016; ΑЄCШ. Interv. c. 0,002. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Διονυσία ᵛ Ἀρτεμιδώ-
ρῳ τῷ τέκνῳ ᵛ μνεί-
ας ᵛᵛᵛ χάριν.

***725** ΜΘ 922. Tabula rectiangula marmoris leucophaei infra defracta et a margine dextro mutila, ornata anaglypho repraesentanti Equitem Thracem (sine ara), a. max. 0,255, l. 0,29, cr. 0,05. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. c. 0,015. ΑĘΩ. Lig. τ-ε. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. . . . c. 7 . . 'Ϲ̣ Ἀρτεμιδώρῳ
— — —

Refert cat. musei: 'πιθανῶς ἐκ Θεσσαλονίκης'.

***726** ΑΓ 165. Tabula marmoris leucophaei undique praeter marginem superiorem mutila, a. max. 0,265, l. max. 0,20, cr. 0,05. Litt. a. 0,025—0,03; ΑЄCω. Interv. c. 0,003. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Δομίτιο̣[ς]
Ἀγαθόπ[ους]
Δομιτί[α̣]
Σεκού[νδα̣]
τῇ γυν̣[αικὶ]
[κ]α̣ὶ ἑαυ̣[τῷ]
ζῶ[ν].

V. 2 De nomine Ἀγαθόπους vide L. Robert, *Études anatoliennes*, 1937, 143, not. 1.

***727** ΑΓ 162. Tabula parva marmoris leucophaei a dextra mutila, infra et a sinistra recisa, a. max. 0,19, l. max. 0,17, cr. 0,055. Litt. a. vv. 1—2 0,025—0,03, v. 3 0,02—0,025, v. 4 c. 0,02; Ε. Ligg. Interv. vv. 1—2 et 3—4 c. 0,01, vv. 2—3 c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Δομε[τι 1—2]
Δομετ̣[ία̣]
τῇ θυγ[ατρὶ]
ϟ μνήμης χ̣[άριν].

Vv. 1—2 Cf. nr. 487, vv. 5—6. 4 Quid significet signum ante initium versus incisum, haud scio.

***728** ΜΘ 2232. Tabula rectiangula marmoris leucophaei. Supra tit. in spatio excavato est anaglyphum mala arte factum, quod repraesentat equitem (Thracem?) et ad dextram feminam himatio indutam et velatam, in sella insidentem. A. 0,47, l. 0,145, cr. 0,055. Litt. a. c. 0,015—0,02; ΑЄCШ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Δουλης κὲ Ἀρτεμ-
ίδορος (!) ὁ ἀδελφὸ-
ς κὲ Ἀρτεμιδώρα
Ἡρακλέωνι μν-
ήμης χάριν.

V. 1 Δουλης est nomen Thracicum. Cf. Detschew, 152—53.

***729** ΜΘ 1213. Tabula parva marmoris albi anaglypho intra spatium excavatum ornata. Repraesentatur iuvenis pallio vestitus, adversus, dextra demissa, sinistra sublata ad sinum et pallio involuta; a sinistra iuvenis ramus palmae supra sertum cui taenia adfixa est; a dextra iuvenis in angulo dextro inferiore amphora. Supra umerum sinistrum iuvenis nescioquid rotundum (corona?) leviter exsculptum est. Pars superior sinistra anaglyphi vestigia coloris caeruli exhibet. A. 0,39, l. 0,275, cr. max. 0,06. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,015; ΑΔΕΟΣW. V. 3 ligg. Interv. c. 0,004. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Εἰγνατία Κλαυδίῳ
Οὐάλητι τῷ τέκνῳ
μνήμης χάριν.

V. 2 I. e. Οὐάλεντι. De praetermissione litterae νῦ in titt. aevi Romani vide L. Robert, *Études épigr. et philol.*, 1938, 159.

***730** ΑΓ 10. Tabula marmoris albi supra mutila, ornata protoma feminae in spatio excavato, a. max. 0,27, l. 0,37, cr. 0,075. Tit. subter protomen exaratus. Litt. a. c. 0,02—0,025, φεῖ 0,033; ΑЄCШ. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Ἱλαρίων < Παραμό-
νᾳ τῇ ἀδελφῇ μνίας
χάριν.

***731** ΑΓ 13. Pars inferior tabulae marmoris leucophaei a sinistra paulum recisa et ornata anaglypho, de quo restant pedes hominis ad dextram progredientis et canis, a. max. 0,27, l. max. 0,30, cr. 0,115. Tit. sub anaglypho neglegentius exaratus. Litt. a. c. 0,015—0,02, κάππα v. 1 in. 0,025; ACω. Interv. c. 0,004. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Καρπίμη Ἀρίσ-
τωνι τῷ ἀνδρὶ
μνήμης ❦ χάριν.

***732** ΜΘ 2354. Stela marmoris albi supra aëtomate cum rosa et acroteriis exsculptis instructa, infra dente a. 0,07. A. max. 0,78, l. 0,525, cr. 0,115. Litt. a. vv. 1—8 c. 0,02—0,025, v. 3 fin. 0,012, v. 8 0,02, φεῖ 0,043; ΑΕΣW. Ligg. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

c. II vel III p. Κλ · Δωνάται συνβίῳ
καὶ Κλ · Ἐλπίδι θυγατρὶ
γλυκυτάταις Κλ Ἐρασεῖνος ἔθη-
κα· ὃς ἂν δὲ τολμήσει ἆραι τὸ
στηλλάριν ἢ ἐπανύξας
τὸ λατόμιν ἕτερόν τινα
βούλεται βαλεῖν, τοῦτον
δοῦναι τῷ ταμείῳ καὶ τῇ
πόλει ἑκάστῳ ✳ /Β Φ.

V. 1 Nota ἰῶτα adscriptum. Sed admonet Kla.: '*Vielleicht nicht iota adscr., sondern graphische Bezeichnung der lateinischen Aussprache*'.

***733** ΜΘ 2288. Tabula rectiangula marmoris cani supra et a parte maiore lateris posterioris mutila, a. max. 0,335, l. c. 0,40, cr. c. 0,14. Litt. a. c. 0,02; ΑΜC. Interv. vv. 1—3 c. 0,008, vv. 3—4 c. 0,005. *Ect. Phot.*

– – –

s. II vel III p. Λούκις Κύντις Κυντι-
ανός ᵛ Κυντία Τύχη,
Γάϊς Κύντις Παρδαλᾶς
μνήμης χάριν.

***734** ΜΘ 2255. Tabula rectiangula marmoris albi, a dextra paulum mutila; a. 0,305, l. 0,235, cr. 0,06. Litt. a. v. 1 c. 0,025, vv. 2—3 c. 0,01—0,025, v. 4 c. 0,02, v. 5 0,01—0,02, v. 6 c. 0,02, v. 7 c. 0,015; ΑΕΣΩ. Interv. vv. 1—3 0,01—0,015, vv. 3—7 c. 0,008. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Μαικία · Σε-
κοῦνδ<α>
·Μ· Ἑρεννίῳ
Σεκούνδῳ
τῷ ἰδίῳ ἀν-
δρὶ μνήμης
χάριν.

V. 2 fin. ΔΛ lap. || 3—4 Cf. nr. 323, vv. 1—3 || 6 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt.

***735** ΑΓ 131. Ara parva rotunda marmoris leucophaei supra paulum mutila, cuius basis magna ex parte excisa est. Pars superior exhibet vestigia clavi et duo parva foramina. A. 0,34, diam. supra 0,275. Tit. neglegentissime exaratus. Litt. a. v. 1 0,025—0,04, vv. 2—3 0,015—0,02, v. 4 0,015—0,025; ACω. Interv. vv. 1—2 0,005—0,01, vv. 2—4 0,003—0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Π ά π ι ν
Κωρυκιώ-
της μνή-
μης χάριν.

V. 1 I. e. Πάπιον, quod videtur diminutivum esse ductum e nomine Πάπος, de quo vide L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I 1963, 63 et 513. 2—3 Πάπιν fuit navicularius vel potius nauta e Coryco Ciliciae. Cf. titt. sepulcrales Puteolanos IG XIV 840, 841 (vv. 2—4: ναύκληρον Κωρυκιώτην), 848, 854 (vv. 3—4: Κωρυκιώτης ναύκληρος).

***736** ΑΓ 168. Tabula marmoris leucophaei ornata anaglypho Equitis Thracis, a. 0,53, l. 0,31, cr. 0,085. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,015—0,02; ΑΕCω. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Συντύχη · Ἱέρακι ·
τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ ·
μνήμης · χάριν.

V. 3 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt.

***737** ΑΓ 156. Tabula marmoris leucophaei ab angulo inferiore dextro mutila, a. 0,285, l. 0,37, cr. max. 0,12. Litt. a. 0,025—0,03, φεῖ 0,04; ΑΕϹω. Interv. vv. 1—3 c. 0,01, vv. 3—4 0,005. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Γ · Πλώτιος
Πρώκλος (!) · τῇ
εἰδίᾳ ἀδελφῇ
Πρώκλᾳ (!) μνή-
μης χάριν.

***738** ΜΘ 2222. Tabula parva marmoris albi infra et a dextra mutila, a. max. 0,275, l. max. 0,265, cr. c. 0,04. Litt. a. c. 0,025, vv. 2—3 φεῖ 0,04; ΑΕω. Interv. vv. 1—3 c. 0,01—0,015, vv. 4—5 c. 0,015—0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

ὁ πατὴρ
Φιλαδέλ-
φωι ❧ τῶι
τέκνωι.

Vv. 3—4 Nota ἰῶτα adscripta.

***739** ΜΘ 1292. Tabula marmoris leucophaei, cuius angulus inferior dexter mutilus est, anaglypho ornata. Repraesentantur gladiator, probabiliter *secutor* vel *Thrax*, cinctu et balteo instructus cruribusque ocreatus, dextra sublata ramum palmae tenens, sinistra demissa galeam scuto impositam tangens; in angulo sinistro inferiore anaglyphi canis ante ramum stans et ad dextram spectans; in spatio dextro superiore coronae tredecim. A. 0,44, l. 0,43, cr. 0,06. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,01—0,015, φεῖ 0,027; ΑΔΕΜϹω. In parte sinistra tituli vestigia coloris rubri servata sunt. Interv. c. 0,004. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Φιλουμένη Λευκάσπιδι
τῷ ἰδίῳ ἀνδρεὶ μνήμης
χάρειν.

V. 1 De nomine Λεύκασπις vide L. Robert, *Les Gladiateurs dans l'Orient grec*, 1940, 301.

***740** ΜΘ 1215. Tabula rectiangula marmoris albi supra et ab angulo superiore dextro mutila, ornata anaglypho, cuius pars summa deest, repraesentanti Dianam chitone brevi et calceis indutam, dextra sublata, sinistra porrecta, ad dextram currentem adversus figuram vestitam et insidentem in sella quae basi excelsae imposita est. Pone crus sinistrum deae canis ad dextram currit. A. max. 0,52, l. 0,42, cr. 0,07. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,025, v. 4 c. 0,015. Vestigia coloris rubri in litt. servata sunt. Interv. 0,005—0,013. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.

Restitut·ae Caesar(is)
n̄(ostri) ser{Λ}vae. vixit ann(os)
XII. Restitutus et An-
this v f(il)ii vvv b(ene) vv merenti.

V. 2 Sic lap.
Adnotat cat. musei: 'πιθανῶς ἐκ Θεσσαλονίκης.'

***741** ΜΘ 2359. Tabula rectiangula marmoris leucophaei a dextra recisa, ab angulo superiore sinistro mutila, a. 0,265, l. max. 0,155, cr. 0,03. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,025—0,03, v. 4 0,015, φεῖ 0,035, vv. 5—6 c. 0,02; ΑΕϹω. Ligg. Interv. vv. 1—5 c. 0,004—0,01, vv. 5—6 nullum. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Ἑρμῆς . c. 4—5 .
τῇ μητ[ρὶ καὶ]
Πρείμ[ῳ τῷ]
ἀδελφῷ [μνή]-
μης χάριν.

***742** ΜΘ 2353. Fragmenta quattuor contigua tabulae marmoris albi. Nonnisi partes lateris utriusque servatae sunt. A. max. 0,29, l. max. 0,25, cr. 0,035. Tit. neglegentissime exaratus. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,015—0,02, v. 4 c. 0,01—0,015, v. 5 c. 0,01, v. 6 c. 0,006; ΑΕω. Interv. vv. 1—4 c. 0,02—0,025, vv. 4—5 0,01—0,015, vv. 5—6 0,005. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

χαῖρε ❧ Μελτίνη.
[Κ]ελερία | Πρει-
μίλλα τῷ ἰδίῳ
τέκνῳ . . . ' ι τ ι
νημ ˡ – – – – – –
ἐμνησ – – –

***743** ΜΘ 1293. Tabula marmoris albi anaglypho protomas puellae et feminae velatae repraesentanti ornata, supra et ab angulo dextro inferiore mutila,

a. 0,335, l. 0,455, cr. 0,05. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,015; ΑΕ◈◇Ϲ. Vestigia coloris rubri in litteris servata sunt. Interv. 0,008. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Χαρίτιν τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ Πρό-
κλα̣ μνείας χάριν.

***744** ΜΘ 2249. Pars superior dextra tabulae rectiangulae marmoris albi a. max. 0,23, l. max. 0,29, cr. 0,02. Litt. a. c. 0,03; ΑΕƷ. Ligg. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. [·Π·] Ἀβούδιος Ἑρ-
μ̣ῆς · Π · Ἀβουδίῳ
Ἑ̣ρμῇ · τῷ πάππῳ
ἐκ τῶ̣ν̣ . . c. 5 . .
– – – –

***745** ΑΓ 161. Pars media tabulae marmoris leucophaei supra et infra diagonaliter recisa, a. max. 0,23, l. 0,22, cr. 0,045. Litt. a. c. 0,025; ΑΕϹω. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

– – –
s. II vel III p. ι ι – – – – – – – – – –
τρα κ̣α̣ὶ Δ̣ι̣δ̣[ύμη]
καὶ Ζωσίμη
κατεσκεύα-
σ̣αν τὴν ἐν-
[το]μ̣ί̣δα. εἰ δέ
[τις ἕτ]ε̣ρος κ̣α̣-
. . . . c. 8 . . . ΙΓΓ
– – –

***746** ΜΘ 2285. Fragmentum tabulae marmoris albi undique praeter latera dextrum et posterius mutilum, a. max. 0,40, l. max. 0,17, cr. 0,04. Litt. a. vv. 1—5 c. 0,025, v. 6 0,022, εἰ et οὗ 0,01; ΑЄϹ. Ligg. Interv. vv. 1—3 0,008, vv. 3—6 0,005. *Ect. Phot.*

vacat
s. II vel III p. [Π]ρεῖμα
. ¯ΑΛЄΙΤ
. Α̣ Βενερ-
[ί]α̣ τῇ θρεπ-
τ̣ῇ μνῆς(!) χά-
ριν ἔποιε(!) ❦

Vv. 2—3 Nomen non intellego. 5 De forma μνῆς vide E. Nachmanson, *Eranos* X 1910, 122 s. 6 Sic lapis.

***747** ΜΘ 2237. Tabula marmoris leucophaei supra et a sinistra mutila a. max. 0,275, l. max. 0,21, cr. 0,345. Litt. a. vv. 1—3 et 5 c. 0,035 (v. 4 intra vv. 3 et 5 additus est); ΑΕS(!)Ω. V. 5 ligg. μ-η et ν-ε. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. – – –
1—2 Δημη-
[τ]ρ̣ί̣ῳ ⊣ τῷ
[ἀ]νδρὶ ζῶ-
σα
[μνή]μης εἶνε[κα].

Nota formam Latinam litterae σῖγμα. V. 5 Haud dubie litt. omnes vocis μνήμης ligatae fuerunt.

***748** ΜΘ 2246. Pars superior dextra tabulae marmoris leucophaei infra et a sinistra recisa, a. max. 0,415, l. max. 0,285, cr. 0,01. Litt. a. v. 1 0,03—0,035, vv. 2—3 c. 0,03, v. 4 0,025—0,03, v. 5 0,03—0,035; ΑΕΟΣΩ. V. 5 lig. δ-η. Interv. vv. 1—4 c. 0,005—0,01, vv. 4—5 c. 0,01—0,015. Contuli *ect.* et *phot.*

vacat
s. II vel III p. . c. 5—6 . Π̣ Λιβίωι Ὕμνῳ̣
. . c. 5 . . λικία Φηστείο̣υ̣α̣
. c. 4 . λαρία Ἰουκούν-
[δα τ]ῶι ἑαυτῶν ἀδελ-
φιδῇ.
vacat

V. 1 et 4 Nota ἰῶτα adcriptum in dativis.

***749** ΜΘ 2337. Tabula marmoris leucophaei fracta in partes quindecim, e quibus quattuordecim inter se congruunt, undique praeter partem superiorem lateris dextri mutila.

A. Fragg. contigua, a. max. 0,325, l. max. 0,445, cr. 0,025. Litt. a. c. 0,032; ΑЄ◇ϹƷΩ. Interv. 0,01. *Ect. Phot.*

vacat
s. II vel III p. . . c. 5 . . Ο̣Σ̣ Ἀπρεί-
[κι]ος Μακεδονία̣

[τῇ] σ̣υνβίῳ καὶ τοῖς
[ἰδ]ίοις ❦ ζῶν.
χ⟨α⟩ῖρε ❦ κ⟨α⟩ὶ σύ.
vacat

Vv. 1—2 Cf. IG XIV 1410. 5 ΧΛΙΡЄ ❦ ΚΛΙ lap.

B. Frag. non contiguum, a. max. 0,075, l. max. 0,105, cr. 0,025. Servatae sunt solae duae hastae, quas interpretari nequeo.
Ect. Phot.

***750** et ***751** ΜΘ 2191. Tria fragg. tabulae rectiangulae marmoris leucophaei, e quibus duo, inter se contigua (a. max. c. 0,145, l. max. 0,21, cr. c. 0,05), ex angulo inferiore sinistro tabulae defracta, servant vestigia anaglyphi difficillima interpretatu. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. c. 0,01—0,015; ΑЄϹѠ. Interv. c. 0,001—0,006. Frag. tertium ex angulo superiore sinistro tabulae cum aliis fragg. non congruit, a. max. c. 0,11, l. max. 0,315, cr. c. 0,05. *Ect. Phot.*

750

s. II vel III p.

Μάξειμος τῷ̣ [– – – θ]-
ρεπταρείῳ̣ Μον̣[– – – μ]-
νήμης χά̣ρειν.

751 Titulus in parte posteriore omnium fragg. per altitudinem tabulae exaratus. Litt. a. v. 1 c. 0,025, vv. 2—3 c. 0,02; ΑЄΣω. Interv. c. 0,005.

s. IV p. vel postea

Δω – – – να
Σε – – – ειανει
τ̣ῷ̣ [– – ἀ]νδρεί.
vacat

***752** ΜΘ 2247. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter latera superius et posterius mutilum. In parte summa lateris sinistri et in latere posteriore excavationes. A. max. 0,15, l. max. 0,20, cr. c. 0,04. Litt. a. c. 0,022; ΑΕϹ. Interv. c. 0,007. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

[᾿Αν]δρόνεικος – – –
. . .(2—3) ι̣ρηνος ὁ κα[ὶ – – –]
. . .(c. 3) ευς κατεσκ[εύασε – –]
. . . .(c. 4) τῇ γυναικ[ὶ – – –]
– – –

Propter excavationem etiam nunc in latere sinistro lap. servatam vix dubium est, quin nonnisi parva pars lapidis ad sinistram desit.

***753** ΜΘ 2258. Pars inferior sinistra tabulae marmoris albi, a. max. c. 0,195, l. max. 0,265, cr. c. 0,055. Litt. a. c. 0,02—0,025; ΑЄϹ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

– – –

s. II vel III p.

[τῷ̣] ἀ̣ν̣δ̣ρ̣ὶ̣
[Εὔ]χαρις
ἡ σύμβιος
μνείας ❦
χάριν ❦

***754** ΜΘ 2194. Tabula marmoris leucophaei undique praeter latera inferius et posterius mutila et ornata anaglypho ex quo servantur protoma hominis barbati et, ad sinistram, vestigia protomae alterius, a. max. 0,26, l. max. 0,23, cr. 0,07. Tit. subter anaglyphum exaratus. Litt. a. c. 0,01, φεῖ 0,023; ΑΕΣѠ. Ligg. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

[ὁ δεῖνα Μ]ε̣στριανῷ̣ τῷ̣ ἀδε̣[λφῷ̣ κὲ – –]
– – – – – – – τρι κὲ τοῖς ἀδελφο̣[ῖς – –]
vacat

***755** ΜΘ 2342. Pars ima stelae marmoris albi valde mutilae. In latere inferiore excavatio longa (0,15). A. max. c. 0,165, l. 0,48, cr. 0,09. Litt. a. c. 0,015—0,02; ΑЄѠ. Interv. 0,008. *Ect. Phot.*

– – –

s. II vel III p.

ΛΛ – – – – – – – –
❦ Παρθενίῳ ζώσῃ ❦

***756** ΜΘ 2235. Pars columellae marmoris leucophaei supra et infra mutila et a parte posteriore alium in usum recisa. Post fines vv. 4—5 manus duae leviter insculptae sunt. A. max. 0,38, cr. max. 0,27. Litt. a. 0,03—0,035; ΑΕ◇. Ligg. Interv. vv. 1—3 c. 0,02, vv. 3—4 c. 0,035. *Ect. Phot.*

– – –

s. II vel III p.

– – ι ΙѠΔΕ
– – Τορκουᾶτος
– – ος ἔτευξεν

-- παίδων
-- μεμοι *manus*

***757** ΜΘ 1741. Frustulum marmoris cani undique praeter marginem sinistrum mutilum, a. max. 0,19, l. max. 0,23, cr. 0,035. Litt. a. 0,017; ΑƐϹ. Interv. 0,045. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

ου ἑαυτη --
τοῖς ἰδ[ίοις --]

***758** ΜΘ 2220. Tabula magna opisthographa marmoris albi aëtomate valde mutilo cum arcubus et sphaera instructa, infra mutila. Partes antica et postica cymatiis et regulis magna ex parte recisis circumdatae sunt. A. max. 1,275, l. max. 0,765, cr. c. 0,19. In utroque titulo litt. a. 0,03, φεῖ c. 0,07; ΑЄϹѠ. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

A. Pars antica.

Ἰουλία Φιλωτέρα
τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ
intervallum 0,05
Ζωσίμῳ
intervallum 0,05
μνίας χάρειν
ζήσαντι ἔτη ν'.
vacat

V. 1 Cognomen est nomen proprium femininum frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 221, et Russu, 221.

B. Pars postica.

⟦τὸν σεμνῶς ζήσαν⟧|⟦τα καὶ ἤθεσι δοξα⟧ v | vv ⟦σθέ⟧ vvv ⟦ντα⟧, vv |
⟦ἀρχαῖς τειμηθέν⟧||⟦ṭạ, τέχναισί τε μοῦ v⟧ | νον ἐόντα, |
πάνσο|φον ἐν πολλοῖς ἄν|θεσιν καλλιβάφον, vv ||
Ζώσιμον ἔνθα μέ|λαινα χυτὴ κατὰ γαία | vvvv καλύ⟨πτ⟩ει.
vacat

Inter cymatium et v. 1 agnoscuntur vestigia tit. prioris quae legere nequeo. Haud dubie vv. 1—5 tit. ita dispositi sunt ut cum vv. tit. prioris optime congruerent. V. 11 ΚΑΛΥΤΠЄΙ lap.
Ζώσιμος non solum officio infectoris functus est sed etiam honores municipales meruit.

***759** ΑΓ 129. Pars inferior sinistra tabulae marmoris leucophaei, a. max. 0,275, l. max. 0,175, cr. 0,07. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—4 c. 0,02; ΑΕϹV. V. 4 lig. μ-α. Interv. vv. 1—2 0,012, vv. 2—3 0,003, vv. 3—4 0,006. *Ect. Phot.*

c. s. II—III p.

Ἰούλις -----
❦ καὶ Π̣[-- ? δα]-
μάσση̣ ------
❦ ΕΠ ------
vacat

***760** ΜΘ 2257. Tabula marmoris leucophaei supra diagonaliter a dextra ad sinistram recisa et a latere dextro mutila, a. c. 0,32, l. max. 0,28, cr. c. 0,04. Litt. a. c. 0,025; ΑЄϹѠ. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

. . 6—7 . . Δ̣ω
. 3—4 . ῳ · καὶ Ἐν-
. . όπῃ · τοῖς
γονεῖσι μνή-
μης χάριν.

***761** ΜΘ 2279. Frustum marmoris leucophaei undique praeter supra recisum, a. max. c. 0,245, l. max. c. 0,387, cr. 0,115. Litt. a. c. 0,025; ΑΕϹΨ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
– – ΑΒΟΝ̣ΙΙΑ̣ – – –
– – αρχος δ' ἐνὶ πα – – –
– – ν ἔχω θανατο̣ – – –
– – ρασι μήπω τ – – – – – –
⟦– – ΗΝΕΜΟΛΟ – –⟧
– – – ⌒ΛΥΡΕ · Ε̣ – –
– – –

Reliquiae carminis sepulcralis.

***761 bis** ΑΓ 8. Frustum tabulae marmoris albi undique mutilum, a. max. 0,33, l. max. 0,255, cr. 0,055. Litt. a. 0,03, φεῖ 0,047; ΑΕΣΩ. V. 3 lig. μ-ν. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
. . . . . (c. 4—5) ∠Ν̣Ι
τ̣ῷ ἀδελ-
φῷ · μνεί-
ας χάρειν.
vacat

***762** ΑΓ 12. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter partem parvam marginis sinistri mutilum, a. max. 0,16, l. max. 0,16, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,02; ΑΕϹ. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
κ̣α̣ὶ ι – – – – – – – –
σει τῇ ἰ̣[δίᾳ̣ – –]
μνήμη[ς χάριν].
vacat

***763** ΜΘ 2297. Frustum tabulae marmoris cani undique praeter latera dextrum et posticum mutilum, quae anaglypho, de quo superest sola pars ima figurae vestitae, ornata et cymatio nunc mutilo circumdata erat. A. max. 0,49, l. max. 0,33, cr. c. 0,07. Litt. a. v. 1 0,035, v. 2 0,04, lig. τ-ρ, v. 2 fin. ὖ ψιλόν 0,02, v. 3 fin. c. 0,015; ΑΣ. Interv. vv. 1—2 c. 0,015, vv. 2—3 c. 0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
– – – κη καὶ
– – – – καὶ ΤΡΥ-
]– – τοῖς ἰ]δ̣ίοις
– – – – – – – –
– – –

***764** ΜΘ 2335. Tabula parva marmoris albi supra recisa, a. max. 0,20, l. max. 0,225, cr. 0,02. Litt. a. c. 0,02; ΑΕϹΨ. Interv. vv. 1—3 c. 0,012, vv. 3—4 c. 0,008. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
[τῷ ε]ἰ̣δείῳ̣
τ̣έκνῳ̣
μνείας χάριν.
χαῖρε παροδῖτε(!).

V. 4 Quadratarius locutiones χαῖρε παροδῖτα et χαίρετε παροδῖτε (i. e. παροδῖται) confudisse videtur.

***765** ΜΘ 2219. Frustum marmoris cani undique praeter tergum recisum, a. max. 0,17, l. max. 0,15, cr. 0,085. Litt. a. c. 0,038; ΑΕΩ. V. 3 lig. μ-η-ς. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
– – – – – ̣Λ – – –
[– – – ζ]ώσαν̣[τι – –]
[μνή]μης ❦ χά[ριν].
vacat

***766** ΜΘ 2365. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter tergum et latus inferius mutilum, a. max. c. 0,19, l. max. 0,175, cr. 0,04. Litt. a. c. 0,03; Α. Interv. 0,012. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

– – –
[μ]ν̣ε̣ί̣α̣[ς]
χάριν.
vacat

***767** ΜΘ 2188. Angulus inferior dexter tabulae marmoris albi ornatae anaglypho protomen vestitam repraesentanti, sub quo titulus, a. max. 0,21, l. max. 0,17, cr. 0,05. Litt. a. c. 0,015; ΑϹ. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. [– – – – μνήμ]η̣ς χάριν.

***768** ΜΘ 2244. Stela marmoris leucophaei ornata aëtomate cum arcubus sphaerisque et acroteriis exsculptis. In parte media superiore excavatio quadrata. A. max. c. 0,77, l. max. 0,33, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,025—0,03; ΑΕϹW. Ligg. permultae. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

paulo p. a. 212 p.
Αὐρήλιος Ἁγησᾶς
ὁ πρὶν Ἀγαθία‹ς› καὶ
Ἑκατέα Μενάνδρου
τὸν ἐώνιον οἶκον
ἐκ τῶν ἰδίων ζῶν-
τες ἐποίησαν ἑαυ-
τοῖς κὲ τοῖς ἐκ τοῦ
γένους ἑαυτῶν. ὃς ❦
δὲ ἂν ἔξωθεν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν ἀνύξας ❦
ἕτερον τολμήσῃ κα-
ταθέσθε, δώσι τῷ τα-
μίῳ προστίμου ✳ Æ.

V. 1 Nomen Ἁγησᾶς ex Ἁγήσανδρος ductum. 2 ΑΓΑΘΙΑ lap. 3 I. e. Ἑκαταία. Nomina propria Macedonica. Vide Hoffmann, 195, 205, 180, et Russu, 185 et 201.

***769** ΜΘ 2210. Tabula marmoris leucophaei, cuius pars summa deest, ornata anaglypho repraesentanti feminam ad dextram spectantem, himatio indutam et velatam, mentum dextra tangentem, servulum adversum, iuvenem stantem adversum, chitone et himatio vestitum. Subter anaglyphum in altero spatio excavato est tit. neglegentissime exaratus. Qualitas anaglyphi ad aetatem multo priorem quam tit., haud dubie ad s. I p., pertinet. Itaque probabiliter lapis tit. quodam priore exciso in usum alterius tituli vocatus est. A. max. 0,60, l. max. 0,30, cr. 0,09. Litt. a. 0,015—0,025; ΑЄϹѠ. Interv. 0,003—0,01. *Ect. Phot.*

s. III p. ?
Τερτία Παπεῖ-
νος τ‹ο›ῦ εἰδί-
ου υεἱοῦ καὶ
αὐτῆς ζώσ-
ης ἀνέθηκε
μνήμης χάριν.

2 ΤΘΥ lap.
Vv. 1—2 Ad nomen cf. L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I 1963, 62—63. 2—4 Casus genetivus pro dativo adhibitus est.

***770**, ***771**, ***772**. ΜΘ 2212. Marmor album quadratum infra et a dextra mutilum, inscriptum in fronte (tit. 770) et in parte superiore, ubi, cum lapis in secundum usum vocaretur, duo titt. sepulcrales, alter infra alterum (771. 772) per crassitudinem lapidis exarati sunt. A. max. 0,11, l. max. 0,575, cr. 0,29. Litt. a. in tit. primo 0,015, φεῖ 0,035. ϕΩ. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—3 0,005. Litt. a. in tit. altero (771) 0,03, φεῖ 0,035—0,04. ΑΕ◇Ϲ Ligg. Interv. 0,015. Litt. a. in tit. tertio (772) vv. 1—3 c. 0,02, v. 4 c. 0,01. ΑΕ◇Ϲ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,015, vv. 2—4 c. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

770

c. s. I p.
ΤΩ ᵛ – – – –
ΦΟΩ̣ – – – – –
Ρ – – – – – –
– – –

771

s. III p.
[Φλ]άβιος Ἀφροδίσ-
[ιο]ς ὁ ἀδελφὸς
[με]τὰ τῆς ἀδελ-
[φ]ῆς Διονυσίας
καὶ Φλαβείας Σε-
κουνδίλλας
τ̣ῆς μητρὸς τῷ υἱ-
ῷ Εὐβουλίδῃ μν̣ί-
ᾳ̣ς χάρειν.

772

ante fin. s. III p.
Αὐρήλιος Θεόδωρ-
ος Αὐρηλίῳ Σύμ̣ῳνι
τῷ πατρὶ ἐκ τῶν ἐκ[είνου]
[κόπ]ῳν μνίας χ̣ά̣ρ̣ι̣ν̣.
vacat

Cognomina indicare videntur familiam Iudaicam fuisse.

***773** ΑΓ 15. Pars inferior dextra tabulae marmoris cineracei, a. max. 0,20, l. max. 0,475, cr. 0,04. Litt. a. c. 0,03—0,035; ΑΕΘ. Ligg. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

– – –
s. III p.
– – – – Α̣ ᵛ Μέ ᵛ μνων
– – ᵛ ἐνθά ᵛ δε ᵛ κεῖτε.

***774** ΜΘ 2202. Marmor album rectiangulum, infra mutilum, secundum in usum vocatum, ut tit. reciperet. Per altitudinem lapidis sulci duo ante tit. exaratum incisi erant. A. max. 0,335, l. 0,20, cr. 0,035. Litt. a. c. 0,015—0,025; ΆΕΟϹW. V. 5 lig. μ-ε. Interv. c. 0,005—0,015. *Ect. Phot.*

s. III p.

Ζώσιμος
Ζωσαρίῳ τῇ
συνβίῳ, τῇ
καλῶς ζη-
σάσῃ μετ᾽ ἐ-
μοῦ κὲ τε-
κνωσάσῃ
μνίας χάριν.
vacat

***775** ΑΓ 144. Tabula marmoris albi undique praeter tergum mutila, a. max. 0,545, l. max. 0,39, cr. 0,045. Litt. a. 0,03—0,04, οῦ 0,025; ΑЄΜϹϢ. Interv. 0,02—0,025. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

– – –
– – ọ ι – –
– – ọ Ν ο Μ ọ – –
– – ṿ δὲ γυναι _ – –
– – C κείνη πέλει ᵛ – –
– – ᵛ αἰαῖ τῆς πινυτῆṣ – –
– – C Ἀμβροσίοιο – –
– – ỌΙΠЄΝЄ ϢΓΛΥΚЄΡϢ̣ – –
– – ΟΝΗΜΙΤЄ ^ ι – –
– – ^Ο\ – –
– – –

Fragmentum carminis sepulcralis.

***776** ΜΘ 2326. Tabula rectiangula marmoris leucophaei a dextra mutila. Per litt. οῦ in v. 2 duo parva foramina facta sunt, cum lapis secundum in usum vocaretur. A. 0,39, l. max. c. 0,31, cr. 0,06. Litt. a. v. 1 c. 0,04, v. 2 0,035—0,04, v. 3 c. 0,035; ΑЄ. Interv. vv. 1—2 c. 0,02, vv. 2—3 c. 0,025. *Ect. Phot.*

a. 366 p.

ὑπ(άτου) Δαγαλα[ΐφου – –]
πρὸ γ̅ εἰδ[ῶν – – – – – – –]
ἀνε[παύσατο – –]

V. 1 in. signum abbreviationis (π supra υ). De Dagalaifo consule vide Seeck, *R E* IV 1901, 1983.

***777** ΜΘ 2352. Tabula rectiangula marmoris albi infra et ab angulo superiore sinistro mutila, in partes tres contiguas fracta, a. max. 0,235, l. 0,265, cr. 0,035. Litt. a. v. 1 0,02, vv. 2—5 c. 0,03, φεῖ 0,04; ÀΕΜS. V. 4 fin. lig. φ-η. Interv. 0,01. *Ect. Phot.*

c. s. IV p.

. ❦ Δομέ(τιος) ❦ Δά-
φνις ❦ Ἀγα-
θημερίδι ❦
τῇ ἀδελφῇ
ΚẠṢỴ . . ⁶⁻⁷ . .
– –

V. 5 ΚΑϹΥ lap.

***778** ΑΓ 158. Tabula marmoris albi, cuius margines superior et sinister mutili sunt. Pars dimidia frontis inferior, per quam factum est foramen rotundum, rudis relicta est. A. max. 0,835, l. max. 0,39, cr. 0,085. Supra tit. labarum incisum est. Litt. a. 0,03—0,035, κάππα 0,045, ῦ 0,04, οῦ 0,025; ΛΟ. *Ect. Phot.*

s. IV vel postea

☧
Κοπρύλλου.
vacat

De nomine vide L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I 1963, 54—55.

***779** et ***780** ΑΓ 159. Fragmenta duo contigua tabulae marmoris leucophaei, in qua duo titt. exarati sunt. Frag. *A* est angulus superior sinister, Frag. *B* pars media tabulae. A. max. 0,44, l. 0,675, cr. c. 0,04.

779 Litt. a. c. 0,035; ÀΜΟϹ. Interv. 0,015. Litt. tam leviter exaratae sunt et superficies tabulae ita contrita est, ut tit. difficillimus lectu sit. *Ect. Phot.*

A

vacat

c. s. IV p. ἀ̣ν̣επα̣ύ̣σατο̣ — — — — — — — — — — — c. 17 — — — — — — — — — — —
[ἰ]ν̣δ, *νωνῶν* Φ̣ε̣β̣[ρουαρίων — — — — — — — c. 10 — — — — — — — —]
μ̣η̣ν̣ῶν ^Γι̣ι,ιΙΜ̣Λ̣[. c. 4 καὶ ο]ἱ̣ υἱοὶ ὡς κ̣α̣ὶ̣
{[κ]α̣ὶ̣} ταύτ̣η̣ς̣ σύν̣β̣ι̣[ο]ς Παῦλος ὁ εὐλα̣[β(έστατος)]
. . . ¯ . \ _ ' . 3—4 . Ι̣η̣ν̣ τα̣ύ̣τ̣ην α̣ἰκ τῶν̣
🙠 κ̣α̣λ̣α̣ν̣δῶν Μαρ̣τ̣ίων 🙠

V. 5 fin. I. e. ἐκ τῶν. Haud scio quo modo aliter suppleri possit.

780 Litt. a. c. 0,04; ΔЄ. Litt. pulcherrimae. Ligg. Interv. c. 0,015. *Ect. Phot.*

B

intervallum 0,07

s. V p. vel postea + κυμητήριον διαφέ-
ροντα τοῦ εὐλαβ(εστάτου)
διακόνου Δημητρίου
— — —

2 ЄΥΛΑΒ∫ lap.

***781** ΑΓ 139. Pars superior tabulae marmoris leucophaei. Supra tit. leviter insculptae sunt crux et utrimque avis. A. max. 0,405, l. 0,59, cr. 0,045. Litt. a. c. 0,035; ΑϹω. V. 1. lig. η-μ. Interv. c. 0,003. *Ect. Phot.*

s. V vel postea μημόριν Βαρδίωνος
παλατίνου.

V. 2 παλατῖνος idem esse videtur atque aulicus.

***782** ΑΓ 152. Tabula marmoris albi undique praeter marginem sinistrum mutila, a. max. 0,31, l. max. 0,42, cr. 0,08. Litt. a. c. 0,03—0,04; ΑΔЄξϹ. Interv. vv. 1—2 0,01—0,015, vv. 2—3 0,005—0,02, vv. 3—4 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

s. V p. vel postea ⸌̣ κυμητήρ̣[ιον]
δηαφέροντ̣[α]
᾿Αλεξάνδρου̣
καὶ ᾿Ατονήνας.

V. 1 in. Sic lapis. Fortasse Π̣ legendum est. Signum non est pars crucis. 4 I. e. ᾿Αντωνίνας.

***783** ΑΓ 155. Pars superior tabulae marmoris leucophaei, cuius margo superior paulum mutilus est, a. max. 0,535, l. 0,27, cr. 0,03. Litt. a. 0,032—0,04, φεῖ 0,05. ΑЄΜϹ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. V vel postea μημόρ̣ι̣ο̣ν̣ Κ̣υριακοῦ̣
κ(αὶ) Τρυφένας.
vacat

V. 2 I. e. Τρυφαίνας.

***784** ΜΘ 2196. Tabula rectiangula marmoris albi, a. 0,40, l. 0,22, cr. c. 0,04. Litt. a. c. 0,01—0,015, v. 16 c. 0,01, φεῖ 0,025; ΑЄϹω. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

\+ \+
s. IV p. vel postea μεμόριον Παρα-
μόνου οἰκέτη-
ς(!) τῆς λαμπροτά-
της Τρυφωνια-
νῆς, ἀγορα-
σθέντον χρ-
υσίνων τεσσά-
ρων καὶ γράμ-
ματος. v ἐνθά-
δε κῖτε Δημή-
τριος, ἀναπαυ-
σάμενος τῆ̣

πρὸ δεκαπέν-
τε καλανδῶν
Μαρτίων, ἡμέρ-
ᾳ Κρόνου.

Vv. 8—9 De instrumento secundum legem facto agitur.

***785** ΜΘ 2293. Tabula rectiangula marmoris leucophaei infra recisa. Sub tit. insculpti sunt duo caules hederacei a sphaera infra se extendentes. A. max. 0,68, l. 0,46, cr. 0,065. Litt. a. 0,02—0,03, v. 4 ῦ 0,035; ΑЄϹѠ. Interv. 0,007. *Ect. Phot.*

vacat

c. s. V p. vel postea
κυμητήριον Δημη-
τρίου καὶ Σαββατί-
δος ᵛ κὲ τῆς τούτω[ν]
θυγατρὸς Γλυκέριṿ.

***786** ΜΘ 2253. Tabula rectiangula marmoris leucophaei a. c. 0,40, l. max. 0,205, cr. c. 0,03. Litt. a. 0,015—0,025, φεῖ 0,028; ΑЄϹѠ. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

c. s. V p. vel postea
·᾿Ι· (ησο)·ῦ· Χρ(ιστ)ὲ · ὁ
ποιήσας
ἑνὶ λόγου
τὰ πάντα,
δὸς ἄνεσ-
ιν καὶ ἄφε-
⟦σ̣ι̣ṿ [τῶν] ἁ̣[μ-]⟧
⟦[αρτιῶν ᵛ]⟧
τῷ δούλῳ
σου Φορτου-
νάτῳ.
vacat

V. 1 ·Ι·⟦Χ̣⟧ · Υ · ⟦Ρ̣⟧ΧΡЄ · Ο lap. 3 Nota casum genetivum pro dativo adhibitum. 7—8 Post vv. erasos labarum cum litt. Α et ω additum est.

***787** ΜΘ 2284. Pars superior dextra tabulae marmoris leucophaei cymatio insculpto laeso instructa, a. max. 0,425, l. max. 0,35, cr. c. 0,06. Litt. a. c. 0,035; ΑΟϹ. Ligg. v. 1 ν-η, v. 3 ν-ν. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

vacat

s. IV p. vel postea
[μημό]ρ̣ιον ῾Ηλιοδώ-
[ᵛ ρου λε]πτουργοῦ
[+ κα]ὶ̣ ῎Ανν ᵛ ας +
vacat

V. 2 Cf. edictum Diocletiani *De Pretiis* 7, 3: [λεπ]τουργῷ τεχνείτῃ τρ[εφ(ομένῳ)] ἡμερ(ήσια) (δηνάρια) ν΄.

***788** ΜΘ 2223. Tabula rectiangula marmoris leucophaei supra mutila et in partes duas contiguas fracta, a. max. 0,0905, l. max. 0,705, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,01—0,02; ЄϹѠ. V. 6 lig. μ-η. Interv. c. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea
[μημόριον διαφέ]-
ρ̣[ο]ν Θωμᾶ̣ καὶ Λε̣-
οντίῳ τῶν(!) Εὐαγ-
γέλου. ἔνθα κα-
τάκειντε. ἀνε-
παύσατω δὲ Λε-
όντιος μη(νὸς) ᾿Ιου-
λίου ιβ, ἰνδˢ θ.
vacat

***789** ΜΘ 2286. Tabula rectiangula marmoris leucophaei in partes undecim contiguas fracta. Maior pars superior marginis dextri mutila est. Margo sinister totam per altitudinem ita rasus est ut initia litterarum saepe paulum recisae sint. A. 0,475, l. 0,27, cr. 0,025. Litt. a. 0,01—0,02; ΑΕΔϹѠ. Interv. 0,003—0,015. Vv. 1 et 15 litt. Semiticis exarati sunt. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea
ברוך אלהינו לעולם
καὶ ἐλάλησεν Κ(ύριο)ς μετὰ
Μούση λέγων· λάλησον
τῷ ᾿Ααρωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτ[οῦ]
λέγων· οὕτως εὐλογή[σετε]
τοὺς υἱοὺς ᾿Ι̣(σρα)ήλ, εἴπατε αὐτοῖς·
εὐλογήσει σε Κ(ύριο)ς καὶ φυλάξει
σε, ἐπιφανεῖ Κ(ύριο)ς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ πρός σε καὶ ἀγαπήσει σε,
ἐπαρεῖ Κ(ύριο)ς τὸ πρόσωπον αὐ-
ταῦ(!) πρός σε καὶ ποιήσει σοι εἰ-
<ρή>ṿην καὶ θήσεται τὸ ὄνομά
μ̣ου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ᾿Ι(σρα)ὴλ κἀγὼ

εὐλογήσω αὐτούς.
ברי̇ך שמה לעולם
ἶ̣ς θεός. εὐλογία Σιρικίῳ τῷ
ποιήσαντι ἅμα συνβίῳ
κὲ τέκνοι⟨ς⟩. αὔξι Νεάπο-
λις μετὰ τῶν φιλούντων.

Gratias ago collegae meo viro docto Menahem Mansoor, qui vv. 1 et 15 tit. mihi explicavit et interpretatus est. Nota formas litt. Semiticarum esse Samaritanas, quas dicunt. Vide ad vv. 18—19.

V. 1 Textus Hebraicus: *brwk 'lhynw l'wlm*, i. e. *sanctus sit deus noster in aeternitatem.* 2—14 sunt e *Numm.* 6: 22—26 petiti: Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτως· εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ισραηλ λέγοντες αὐτοῖς (καὶ ἐπιθήσουσιν τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς)·

Εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε,
ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ
σὲ καὶ ἐλεήσαι σε,
ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ
σὲ καὶ δῴη σοι εἰρήνην.

12 in. Quadratarius litt. PH exarare oblitus est. – θήσεται i. e. θήσετε. 15 Textus Aramaicus: *bryk šmh l'wlm*, i. e. *sanctum sit nomen eius in aeternitatem.* 16 De voce εὐλογία in titt. Iudaicis adhibita vide L. Robert, Hellenica XI—XII 1960, 394 sqq. — Nota illum Siricium, sophistam s. IV p., e civitate Neapoli Palaestinae ortum esse. Vide Fluss, *RE* V A, 1927, 309. 18 I. e. αὔξει. Vide Robert, op. cit. 23. — Neapolis est urbs Palaestinae, hodie *Nablus*, ab imperatore Vespasiano post bellum Iudaicum condita in transitu inter montes *Ebel* et *Garizin*, situm urbis *Sechem*, qui fuit locus sanctissimus sectae Samaritanarum. Vide Hölscher, *RE* XVI, 1935, 2128 nr. 19, et Benzinger, *RE* VII 1912, 766. Alicuius momenti est, quod Samaritanus Siricius Thessalonicae habitavit.

***790** ΑΓ 141. Pars superior tabulae marmoris albi a sinistra mutila, a. max. 0,205, l. max. 0,38, cr. 0,03. Litt. a. c. 0,025—0,035; ΑΔΕΘΜ. V. 5 fin. lig. o-υ. Interv. c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

κ̣οιμητήριον δι-
αφέροντα Ἐλευ-
θερίου οἱποδι-
κόνου. ἔνθα κα-
τάκιτε Θεόδου-
[λος – – – – – – –]
– – –

Vv. 3—4 I. e. ὑποδιακόνου.

***791** ΜΘ 2271. Tabula marmoris albi undique inique recisa praeter tergum et partem parvam lateris superioris, a. max. c. 0,31, l. max. 0,505, cr. 0,05. Litt. a. 0,04—0,045, οὖ c. 0,025; ΑΔΙΛ. Interv. 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

+
μνημῖον διαφ[έρον]
Μαρτυρίου στρ̣[ατιώ]-
τη(!) Λατιανοῦ̣ . . c. 5 . .
[δε]κ̣ουριο̣ν̣ . . c. 5 . .
– – –

V. 2 fin. CTI lap. || 3 THΛATIANO lap. Quis sit Λατιανός, haud scio || 4 . . . '/OYP'⌒' lap.

***792** ΜΘ 2267. Tabula marmoris leucophaei infra, a sinistra, ab angulo superiore sinistro mutila, a. max. 0,315, l. max. 0,31, cr. 0,065. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,035, v. 3 c. 0,03, v. 4 c. 0,035; 4EOC. Interv. 0,01—0,018. *Ect. Phot.*

vacat

s. IV p. vel postea

κυμητήριο-
ν Πέτρου κού-
ρσουρος. ἔνθα
κατάκιτε, ἀν̣α̣π̣-
. . 3—4 . . ΙΟΟΓΙ . . c. 4 . .
– – –

Fuit Petrus cursor.

***793** ΑΓ 146. Tabula marmoris leucophaei a dextra recisa, a. 0,565, l. max. 0,79, cr. 0,045. Litt. a. v. 1 0,045—0,055, vv. 2—4 c. 0,035—0,04, φεῖ 0,055; ΑΕϻC. Interv. c. 0,003. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

+ κυμητήριν δ̣[ιαφέροντα]
Ἀνδρέου τοῦ Τεοφ[υλάκτου? τοῦ]
ἀναγνόστου οἱῆὸς(!) [– – c. 5 – – ἀνέσ]-
τησεμ μνήμης ⟨χ⟩άρε̣[ιν. *vacat*]
vacat

V. 3 fin. I. e. υἱός. 3—4 interpretatus est Kla. 4 THCEMMNHMHCAPE lap.

***794** MΘ 2311. Tabula rectiangula marmoris leucophaei a sinistra et ab angulo inferiore dextro recisa, a. 1,005, l. max. 0,74, cr. 0,05. Litt. a. v. 1 0,045—0,05, vv. 2—3 c. 0,045; ΑΕΜΟϹΩ. Interv. 0,015—0,02. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea *vacat*
– – – – – – η κ(αὶ) Δημητρία *vac.*
– – – – – – ιος ὁ ὑὸς αὐτῶν ἀνεπαύσ-
[σατο *mensis dies* ἰν]δˢβ´
vacat

V. 1 in. HK lap.

***795** MΘ 2268. Tabula marmoris leucophaei undique praeter tergum mutila, a. max. c. 0,275, l. max. 0,515, cr. c. 0,06. Litt. a. v. 1 0,04—0,045, φεῖ 0,053, ταῦ et ἄλφα 0,05, v. 2 c. 0,04, v. 3 0,035—0,04, v. 4 c. 0,035; ΑΕΟ. Interv. 0,005—0,015. *Ect. Phot.*

+

s. IV p. vel postea [κοιμητήριον] διαφέροντα
– – – c. 10—11 – – – ¯ιοπράτου καὶ
– – – c. 11—12 – – – ´Δομνήνο[υ – –]
– – – c. 11—12 – – – ΑΙΙΜ ^ – – – –
– – –

***796** ΑΓ 140. Tabula marmoris leucophaei utroque a latere mutila, a. 0,315, l. max. 0,28, cr. 0,05. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,03—0,035, v. 4 0,035—0,04; ΑΘΜ. Interv. vv. 1—3 c. 0,005—0,01, vv. 3—4 c. 0,005. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea [κ]ιμητήριον [διαφέρον – –]
. ρίου ΑΝΥ – – – – – – – –
. θηκαριο – – – – – – – – – – –
. ΑΚ ΑΝΟ – – – – – – – – – –
vacat

***797** MΘ 2264. Tabula marmoris albi undique praeter latera dextrum et superius aut mutila aut recisa, a. max. 0,215, l. max. 0,51, cr. 0,045. Litt. a. c. 0,04; ΑΕϹΩ. Interv. c. 0,02—0,025. *Ect. Phot.*

– – –
s. IV p. vel postea – – – – Φαύστα οἱ πατέρες
– – – – ὅπερ ἠγόρασεν
[– – – – ἰ]ω ἰνδˢF

V. 3. Sic lap.

***798** MΘ 2209. Pars superior sinistra tabulae marmoris albi a. max. 0,24, l. max. 0,18, cr. 0,045. Litt. a. vv. 1—2 et 4 c. 0,025, v. 3 c. 0,035; ΑΕϹ. Interv. vv. 1—3 c. 0,025, vv. 3—4 c. 0,02. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea κυμητή[ριον δι]-
αφέρο[ν . c. 5 .]
νου κ[αὶ . c. 5—6 .]
ας

***799** MΘ 2349. Fragmenta duo tabulae marmoris albi inter se non contigua. Frag. *A* est pars superior dextra a. max. c. 0,275, l. max. 0,31, cr. c. 0,06. Frag. *B* est frustum partis inferioris undique defractum, a. max. 0,23, l. max. 0,29, cr. c. 0,055. Litt. a. c. 0,04; ΑΕ. Interv. vv. 1—2 0,018, vv. 2—3 0,01. *Ect. Phot.*

A
vacat
s. IV p. vel postea [μημόριον ? δια]φέρον
– – – – ¯Α
– – – – Υ
– – –

B
Ι. ι ι – – – – – – – – –
ΚΑΙ Ρ vvv – – – – –
vacat

***800** MΘ 2241. Pars sinistra tabulae marmoris leucophaei, supra recisa, infra mutila, a. max. 0,21, l. max. 0,215, cr. c. 0,04. Litt. a. c. 0,04; ΑΑΜΟϹ. Interv. 0,02—0,025. *Ect. Phot.*

– – –
s. IV p. vel postea ΑΣ καὶ Φ – –
αὐτοῦ – –
ΗΜΜΑΙ – – –
– – –

***801** ΜΘ 2238. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem posteriorem mutilum a. max. 0,115, l. max. 0,18, cr. c. 0,03. Litt. a. c. 0,025; ΑΕΜϹω. Interv. c. 0,015. Litt. intra lineas incisas exaratae. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

– – – – –
– – ΥΙΥΑΙΙΙ – –
– ἡμέρ(ας)ˢ ΜΕΥΕ – –
– Ϲ ἀληθῷ[ς – –]
– – – –

***802** ΜΘ 2240. Frustum marmoris albi undique praeter partem posteriorem mutilum a. max. 0,165, l. max. 0,215, cr. c. 0,04. Litt. a. c. 0,03; ΜΟϹ. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

– – –
– – – ṭο μη̣[μόριον ? –]
Ο · Δ . · κ(αὶ) · Ι · Ṃ – –
– – Ν Τ Ο Ϲ – –
– – ⌒ – –
– – –

V. 2 Ꝃ lap.

***803** ΜΘ 2272. Frustum marmoris leucophaei undique recisum a. max. 0,265, l. max. 0,675, cr. max. 0,01. Litt. a. c. 0,08; ΑΕ. Interv. 0,025—0,04. *Ect. Phot.*

s. IV p. vel postea

– – –
– – Ṃ ˢ Ι Α Λ ˢ Ε Κ Ι – –
– – μ]ηνῶν̄ · κ(αὶ) Ṃ – –
– – –

V. 2 Ꝃ lap.

***804** ΑΓ 151. Pars sinistra tabulae magnae marmoris leucophaei infra recisa et in partes duas contiguas fracta. Medium per lapidem foramen rotundum, diam. c. 0,40, factum est fortasse ut lapis aquis dirigendis utilis esset. A. max. 0,835, l. max. 0,83, cr. 0,055. Litt. a. vv. 1—11 0,04, v. 12 0,045—0,05, v. 13 0,04—0,05. φεῖ c. 0,06; ΑΕϹω. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

a. 535 p.

+ κοιμητήριον δίσωμον̣ – – – –
Μ̣αρτίνῳ τῷ θαυμ(αστῷ) ἐπά̣[ρχῳ ? – –]
τω κατὰ τὸν τὴν ΕΝΔ – – –
μῆνα π̣[ατρι]α̣ρχῶν – – – –
ΝΟΝ ἐν̣[θάδε] κῖτε Η – – – –
ΠΑϹ . . .c. 7. . ΗΤΗ – – –
ΠΑΡ[. ἀναπαυ]σάμεν̣[ος τῇ *mensis*]
κζ̄, ἰν[δ · ς δι̅ ? c. 3—4] ΙΑ ΦΛˢ – – –
ΞΕΝΟ . c. 5 . . ΡΟΒΟΥ[– – – λαμ]-
προτάτων + ἀναπ[αυσάμενος – – βι]-
κάριος Ἀντωνῖνος τῇ [*mensis, numerus diei*]
ἰνδ · ς δι̅, ὑπ(άτου) Βελισαρίου Λ̣ – – –
κατάκιτε +

V. 2 fin. ΘΑΥΜΕΠ/ lap. Factum esse potest ut fuerit Martinus praefectus praetorio per Illyricum. 5 in. ΝΟΝΕ' lap. 11 Fortasse fuit Antoninus vicarius dioeceseos Macedoniae. 12 Belisarius gessit consulatum a. 535 p., qui fuit et annus quartus decimus indictionis. Vide C. M. Kaufmann, *Handbuch der altchristlichen Epigraphik*, 1917, 460 et 488. Cf. nr. 403.

b. Arae sepulcrales.

***805** ΜΘ 2388. Ara marmoris albi. Tria latera supra acroteriis incisis et aëtomatibus cum rosis et arcubus ornata, supra et infra cymatiis instructa. Frons cymatio et regula circumdata est. Super v. 2 tit. manus binae neglegentius insculptae sunt. A. 1,045, l. max. 0,465, cr. max. 0,365. Litt. a. v. 1 0,025—0,03, vv. 2—5 c. 0,02; ΑΕϹΩ. Interv. vv. 2—5 c. 0,01. *Ect. Phot.*

c. mens. Oct. a. 155 p.

ἔτους ᵛ ζπρ ᵛ Δείο[υ].
cymatium
manus binae
Ἑρεννία Ἱορτὴ (!)
μετὰ τῶν τέκνων
Ζειπαρῳ τῷ ἀνδρὶ
μνήμης χάριν.

V. 1 Annus est haud dubie aerae Augustae. 4 Nomen Thracicum. Vide Detschew 189.

***806** ΜΘ 2263. Pars superior sinistra arae marmoris leucophaei supra cymatiis et aëtomate inciso instructa. Frons vv. 2—6 complectens cymatio et regula circumdata est. Media in parte superiore excavatio quadrata. A. max. 0,605, l. max. 0,355, cr. c. 0,13. Litt. a. c. 0,02—0,025; ΑΕϹШ. Interv. c. 0,015—0,025. *Ect. Phot.*

c. mens. Ian. a. 193 p. ἔτους · δκσ̅ · Περιτ[ίου $^{1-2}$]

cymatium

ʼΙούλιος Κọ[σκ]-
ωνιανὸ[ς ʼΑρ]-
τεμίδω[ρος]
ΚΑꞮΙΛΛΒ̣ c. 3—4
c. 3 Ι/ c. 5—6

– – –

V. 1 Propter formam monumenti dubium non est, quin annus a proelio Actiensi numerandus sit. 2—3 Suppl. Kla. Et Κọ[υσ]|ωνιανὸ[ς] suppleri potest.

---

807 ΜΘ 2298. Ara marmoris leucophaei supra aëtomate cum arcubus et acroteriis insculptis ornata. Latera tria supra et infra cymatiis instructa sunt. In spatio inter vv. 2 et 3 excavato est anaglyphum cymatio et regula circumdatum, quod repraesentat Venerem Genetricem levi proiecturae lapidis instantem. Latus superius exhibet partem inferiorem coni pinei nunc excisi. A. max. 1,17, l. supra 0,45, infra 0,57, cr. supra 0,355, infra 0,375. Litt. a. v. 1 c. 0,025, v. 2 c. 0,02, vv. 3—4 0,02—0,025; ΑΕΟΣΩ. V. 3 lig. η-σ. Interv. vv. 1—2 c. 0,007, vv. 3—4 0,01—0,02. *Ect. Phot.*

s. II p. Μᾶρκος Οὔλπιος
Εἰσίδωρος
anaglyphum
Χρήστῃ τῇ εἰδίᾳ συν-
βίῳ μνείας χάριν.

---

808 ΜΘ 2319. Ara marmoris leucophaei supra et infra cymatiis instructa. In parte superiore conus pineus exsculptus est. A. c. 1,12, l. max. supra 0,335, infra 0,365, cr. supra 0,23, infra 0,255. Litt. a. v. 1 c. 0,035, vv. 2—7 c. 0,03, φεῖ 0,045; ΑΕΣΩ. Ligg. In litt. vestigia coloris rubri. Interv. 0,01—0,015. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Εὔτυχος
Συνφερού-
σῃ τῇ συνβίῳ
καὶ τῇ θυγα-
τρὶ Διοσκό-
ρῃ μνείας χά-
ριν.

---

809 ΜΘ 2292. Ara marmoris albi in tribus lateribus supra aëtomate, acroteriis, cymatio, infra cymatio duplici instructa. Pars superior exhibet excavationem rotundam ad conum pineum infigendum destinatam. Ara secundum in usum vocata est, ut tit. et anaglyphum altera reciperet. In hoc anaglypho exsculpta est protome feminae vestitae, circa quam lineamentum anaglyphi prioris agnoscitur. A. 1,295, l. infra 0,49, supra 0,43, cr. infra 0,40, supra 0,35. Tit. supra anaglyphum exaratus. Litt. a. c. 0,015—0,02; ΑΕΟΣΩ. V. 1 fin. lig. η-σ. Interv. c. 0,006. *Ect. Phot.*

p. med. s. II p. Κλαύ(διος) ▵ ʼΕβούδ(ιος) Εὐτύχης
Αἰλίᾳ Γερμανᾷ τῇ εἰδίᾳ
γυναικὶ κὲ α<ύ>τῷ ζῶν
μνίας χάριν.

V. 1 Ut admonet Kla., ʼΕβούδιος est verisimiliter nomen Romanum *Aebutius*. 3 ΚΕΑΙΤΩ lap.

---

810 ΑΓ 1. Ara marmoris leucophaei supra cymatiis, acroteriis, aëtomatibus incisis cum rosis et arcubus instructa, infra cymatiis et basi. In spatiis duobus frontis excavatis sunt anaglypha. Supra iuvenis adversus, nudus, crinitus, pennatus, dextra facem demissam prensans, sinistra columbam tenens. Infra est figura viri nudi et dormientis, capite ad dextram verso. A. max. 1,12, l. max. infra 0,415, cr. max. infra 0,30. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,03, v. 3 0,02—0,025, v. 4 0,015, vv. 5—9 c. 0,02—0,025; ΑΕCΩ. Interv. vv. 1—2 0,07, vv. 2—3 c. 0,004, vv. 3—4 c. 0,04, vv. 5—7 c. 0,01—0,02, vv. 7—8 c. 0,015, vv. 8—9 0,005—0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Δεκμία Διοσκόρη Δε-
cymatium
κμίοις Χαρίτωνι καὶ Βι̣-
θυν<ι>κῷ τοῖς γλυκυτάτοις
τέ- *a* κνοις
n
ἐ- *a* κ τῶν
g
πα- *l* τρῴων
y
αὐ- *p* τῶν
h
μνί- *u* ας χάριν.
m

V. 3 init. ΘΥΝΚΩ lap.

---

811 ΑΓ 67. Ara marmoris leucophaei infra recisa, supra cymatiis instructa, a. max. 0,915, l. max. supra 0,59, cr. max. supra 0,535. Tit. regulis circum-

datus est. Litt. a. 0,04—0,045, φεῖ v. 1 0,08, v. 4 0,095, ῦ v. 5 0,075; ΑΕϘΣΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—3 0,025, vv. 3—5 c. 0,045. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Κ· Φουρίῳ
Εἱμέρῳ τῷ
πάτρωνι
Κ· Φούριος
Δαδοῦχος.

***812** ΑΓ 75. Ara integra marmoris leucophaei, in tribus lateribus supra et infra cymatiis instructa. Pars superior exhibet duas volutas Ionicas reversas, inter quas est conus pineus. A. 1,21, l. max. infra 0,62, cr. max. infra 0,72. Tit. regulis circumdatus est. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,045—0,05, v. 4 0,053, v. 5 0,04—0,045, v. 6 post litt. duas primas c. 0,025, v. 7 0,022; ΑΞΣΡΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,02, vv. 2—3 0,01—0,025, vv. 3—4 c. 0,015, vv. 4—5 0,01—0,02, vv. 5—6 0,01—0,015, vv. 6—7 0,01—0,03. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Δύναμις Ἡλι-
οδώρῳ ' τῷ
ἰδίῳ τέκνῳ
μνήμης χάριν
καὶ αὑτῇ ζῶ-
σα. χαῖρε Ἡλιόδω⟨ρ⟩ε.
χἔρε κὲ σύ, τίς ποτε εἶ.

V. 4 χεῖ parvum intra litt. σίγμα exaratum est. 6 fin. ΔΩΙΕ lap.

***813** ΜΘ 1732. Ara marmoris leucophaei, cuius cymatia excisa sunt. Pars postica excavata est, ut receptaculum fontis fieret. Media in fronte est anaglyphum valde extinctum, quod repraesentat duas protomas vestitas, inter quas exsculpta est figura feminae (?) adversa, dextra sublata, sinistra scutum(?) ferente. A. 1,26, l. supra 0,68, cr. max. 0,35. Litt. a. 0,025, φεῖ 0,05; ΑΑΕϘΣW. V. 2 lig. θ-υ. Interv. vv. 1—2 0,015, vv. 2—4 0,005. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Αὐία · Τερτία καὶ Αἴλιος Τε-
λεσφόρος Εὐχαρίῳ τῇ θυγατρὶ
μνείας χάριν
καὶ ἑαυτοῖς · ζῶντες.

Vv. 1—2 De cognomine Τελεσφόρος vide ad nr. 250, col. I, v. 6.

***814** ΜΘ 1738. Ara marmoris cani. Cymatia utrimque excisa sunt. In parte superiore excavatio rotunda ad ostothecam recipiendam destinata. A. 1,08, l. 0,40, cr. max. infra 0,42. Titulus regula circumdatus est. Litt. a. 0,025, v. 10 0,03, φεῖ 0,04; ΑΕϘCW. Ligg. permultae. Interv. 0,01—0,02. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Μάριος Λικίννι-
ος Χαίρων Οὐλπίᾳ
Λεοντῷ τῇ συνβίῳ
καὶ Αἰλίᾳ Ἐπιγό-
νῃ τῇ θυγατρὶ ζώσῃ
μνείας χάριν. τὸν
δὲ τολμήσαντα
ἕτερον κατατεθῆ-
ναι, δώσι τῷ ταμείῳ
⁎ Α Φ.

Nota sermonem balbutientem versuum 6—9.

***815** ΜΘ 1740. Ara marmoris leucophaei, cuius latus posticum et cymatia omnia excisa sunt. Angulus inferior dexter mutilus est. In fronte regulis circumdata exsculptum est anaglyphum, quo repraesentantur quattuor protomae duplici ordine dispositae: homo vestitus et velatus, femina vestita, duo pueri chitonibus induti. A. max. 1,25, l. 0,44, cr. max. 0,14. Litt. a. v. 1 0,03, vv. 2—7 0,025, v. 8 0,02, v. 9 0,025; ΑΕΞCW. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,50, vv. 2—7 c. 0,01, vv. 7—8 0,025, vv. 8—9 0,035. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. ἐ̣ν̣θ̣ά̣δ̣ε̣ ὁ̣ Χ̣α̣λ̣εστ̣ρ̣ξ̣[ος] *in regula*
anaglyphum
Τελεσφόρος Συμ-
φορείδ[ι τ]ῇ συμβίῳ
καὶ Τελεσφόρῳ
καὶ Ζωϊλιᾳνῇ κα⟨ὶ⟩
Ἀλεξάνδρῳ τοῖς
γλυκυ̣τ̣[ά]τ̣[οι]ς τ̣έ-
κνοις τὴν ἐντομείδα *in regula*
καὶ ἑαυτῷ ζῶν.

V. 1 I. e. Χαλεστραῖος. Χαλάστρα vel Χαλέστρα fuit urbs Macedonica occidentem versus a Thessalonica trans flumen Axium sita. Vide Oberhummer, *RE* III 1899, 2038. 2 Vide ad nr. 250, col. I, v. 6. 2—3 I. e. Συμφορίδι. 5 fin. ΚΑC lap. 8 ἐντομίς est receptaculum sepulcrale ad ossa vel cineres continendos destinatum, quod parti superiori arae adfixum erat.

***816** ΜΘ 1742. Pars dextra arae marmoris cani supra et infra mutila, quae et ipsa in partes duas inter se contiguas fracta est, a. max. 0,98, l. max. supra 0,38, cr. max. 0,20. Titulus in spatio regulis circumdato exaratus est. Litt. a. 0,028; ΑЄCΩ. Interv. 0,008. Exscripsi. *Ect.*

– – –

s. II vel III p.
. . .^c. 6^. . . ⌜ΒΑCΤΟ . .
. . .^c. 6^. . . Ωλ\ϚC ^c. 3—4^
. . .^c. 6^. . . τ̣ύμβον
[ἀνέστ]ησεν ᵛ ❦
[μνήμη]ς χάριν.
vacat

V. 1 Supplevit Kla. [ἀπελεύ|θερος Σ]ε̣βαστο[ῦ]. Potest et suppleri [ἔτους Σ]ε̣βαστο[ῦ], sed hoc in versu verisimilius videtur nomen et patronymicum fuisse. Fortasse legendum est . .^c. 5^. .ς̣ Βαστο[ῦ ᵛᵛ] || 2 Fortasse [. .^c. 5^. .β]ωμ̣ό̣[ν. .^c. 4^.] || 2—3 Potest suppleri [ζῶν τὸν β]ωμ̣ὸ̣[ν ᵛ ❦|καὶ τὸν] τ̣ύμβον.

***817** ΜΘ 1746. Ara marmoris leucophaei, cuius pars postica deest, in duo fragmenta contigua fracta. Supra exstat pars excavationis rotundae ad conum pineum vel ostothecam recipiendam destinatae. A. c. 1,12, l. max. infra 0,54, cr. max. 0,21. Titulus in spatio regulis circumdato exaratus est. Litt. a. 0,03; ΑΕΗΣΩΩ. Ligg. Interv. c. 0,01. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
τῇ γλυκ-
υτάτῃ κ-
αὶ ἀειμνήσ-
τῳ συμβίῳ
Νίκῃ ὁ Χ̣α-
ρίτων μνε-
ίας χάριν.
ταῦτα.

Nota syllabarum divisionem in tit. diligenter exarato neglectam.

***818** ΜΘ 1731. Ara parva marmoris leucophaei, cuius cymatia excisa sunt, a. 0,96, l. 0,37, cr. 0,35. Medio in titulo, qui regulis circumdatus est, foramen rotundum incisum. Litt. a. vv. 1—4 0,03—0,035, vv. 5—6 0,025; ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
Ἑρμιόνη
καὶ Κάνδιδος
Λ̣ύ̣[κῳ] τῷ
τ̣έκνῳ
μνήμης
χάριν.

V. 1 De nomine muliebri Ἑρμιόνη in Macedonia vide fr. 10 historici Theagenis [*Fr. Gr. Hist.* 774] e Steph. Byz. s. v. Ὀρέσται partum: ἐπεὶ ἀφείθη τῆς μανίας Ὀρέστης, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆς Ἑρμιόνης εἰς ταύτην ἦλθε τὴν γῆν (i. e. in Orestidem). Nota et Tertull., De anima, 46. 11, mentionem facere oraculi *Hermionae in Macedonia.*

***819** ΜΘ 2261. Ara marmoris leucophaei, cuius latera tria supra et infra cymatiis instructa et supra aëtomatibus et acroteriis incisis ornata sunt. In parte superiore est basis coni pinei. Cymatium inferius frontis excisum est. A. max. 0,98, l. max. infra 0,30, supra 0,29, cr. max. infra 0,265, supra 0,255. Tit. *A* in fronte arae exaratus. Litt. a. vv. 1—7 c. 0,045—0,05, φεῖ c. 0,07, v. 8 0,035—0,04; ΑΕΣW. Ligg. Interv. c. 0,02. Tit. *B* in latere sinistro exaratus. Litt. a. v. 1 0,015—0,02, v. 2 0,02—0,025, vv. 3—9 c. 0,045—0,05, v. 10 0,035—0,04, vv. 11—12 c. 0,025—0,03; formae litt. eaedem atque tit. *A*. Ligg. Interv. vv. 3—10 c. 0,015. *Ect. Phot.*

A

s. II vel III p.
οὐ τὸ θαν-
ῖν σπεύδω-
ν τοῦτο ἐπ-
οίησα, φίλε,
ἀλὰ(!) εἰδὼς κλ-
ηρονόμων
τὴν ἐπιλησμο-
σύνην ❦

B

Γνε̆ος Δομίτιος *per partem inf. aëtomatis*
Χαρίτινος ἑαυ⟨τ⟩[ῷ̣] *per cymatium*
ζῶν κατεσκε-
ύασα ἐκ ⟨τ⟩ῶ⟨ν⟩
ε⟨ἰδ⟩ίων κόπ-
ων. εἰ δέ̣ τις ἕ̣-
τερος τολ-
μήσῃ ἀνῦξ-
αι τὸν τόπ-

ον, δῶσι μο-
υ τοῖς κληρονό- } *per basim*
μοις ⁎ X Y.

A Superficies lapidis vv. 2—7 rasa est antequam titulus exaratus est.
B 2 ΕΑΥΓ lap. Fortasse lig. τ-ω exarata erat || 4 ΕΚΨ lap. || 5 ΕΛΙΨΚΟΠ lap. || 12 fin. Lectio certa. Litt. XY non intellego. Interpretatio χ(ρυσο)ῦ nullius verisimilitudinis sit.

***820** ΜΘ 2301. Ara marmoris albi supra et a sinistra recisa, cuius basis laesa est, a. max. 1,85, l. max. infra 0,595, supra 0,565, cr. max. 0,495. Titulus intra spatium cymatio et regula circumdatum exaratus. Litt. a. 0,02—0,03; ΑΕΣΩ. Ligg. Interv. 0,015—0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Χελειδόνιν
Ὀνησίμῳ
τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ
ἐκκ τῶν ἐκείνου
μνείας χάριν.
vacat

***821** ΜΘ 2307. Ara marmoris albi in lateribus tribus supra et infra cymatiis instructa. Pars summa acroteriis leviter exsculptis ornata est. A. 1,225, l. max. 0,57, cr. max. 0,505. Litt. a. vv. 1—2 0,05—0,055, φεῖ 0,085, vv. 3—6 c. 0,045—0,05, vv. 7—8 c. 0,04—0,045; ΑΕΣΩ. V. 6 lig. ν-ε. Interv. c. 0,015—0,02. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Γ · Κασσίῳ
Φιλήτῳ · Γ ·
Κάσσιος · Νει-
λᾶς · καὶ οἱ πε-
ρὶ τὸν Ἥρωα
ἀνέστησαν
μνήμης
ἕνεκεν.

***822** ΜΘ 2316. Ara marmoris leucophaei supra cymatio duplici, infra simplici instructa. Cymatia lateris utriusque recisa sunt. Lateri sinistro insculpta sunt sertum taenia inligatum lilium complectens, ad dextram sistrum, infra quod circulus (cymbalum?). In inferiore latere dextro excavatio quadrata. A. max. 1,03, l. max. 0,41, cr. max. 0,28. Litt. a. v. 1 0,035—0,045, vv. 2—3 c. 0,035, vv. 4—6 c. 0,03, vv. 7—12 c. 0,025; ΑΑΕΣΩω. Ligg. Interv. vv. 1—3 0,02—0,035, vv. 3—5 0,015—0,02, vv. 7—12 c. 0,01. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Κλαύ⟨δ⟩ιος Ἀ-
χιλλᾶς, Ἰου-
λία Κουντι-
λία ζῶν-
τες ἑαυτοῖ⟨ς⟩
τὸν βωμόν.
intervallum c. 0,04
τρίσπηχυς ἀπο-
βὰς ἀπ' ἐμοῦ, φίλε,
οὗτος ὀρύξ{ζ/}ε,
καὶ γὰρ ἐγὼ τρίτος
ὧδ⟨ε⟩ Ἀχιλλᾶς
ἐνθάδε κεῖμε.

V. 1 ΚΛΛΥΛΙ lap. || 5 fin. ΕΑΥΤΟΙ lap. || 9 textum non intellego || 11 in. ωΔΕ lap.

***823** ΜΘ 2317. Ara marmoris leucophaei, cuius cymatia recisa sunt. Frons valde contrita est. A. 1,00, l. max. 0,505, cr. max. infra c. 0,385. Litt. a. vv. 1—2 c. 0,04, vv. 3—5 c. 0,035—0,04; ΑΣΩ. Ligg. Interv. c. 0,025—0,03. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.

Γ · Κλαυδίᾳ Σωζο-
μέν⟨η⟩ · Λουκίῳ Αἰ-
μιλίῳ Οὐάλητι
τῷ ἀνδρὶ ἑαυτῆς
μνήμη[ς χ]άριν.

V. 2 in. ΝΙ lap.

***824** ΜΘ 2351. Ara parva marmoris leucophaei infra recisa, supra in formam capituli quadrati nunc valde mutilam redacta, a. max. 0,425, l. max. supra 0,275, infra 0,215, cr. supra 0,17, infra 0,145. Tit. neglegenter exaratus. Litt. a. c. 0,015—0,02, φεῖ c. 0,03; ΑΕϹω. Interv. 0,002—0,01. *Ect. Phot.*

c. s. III p.

Τύχη τ[ῇ ἰδίᾳ]
συνβίῳ μνεί{λ}α[ς]
χάριν ἐποίησα
τὴν ἐντομί-
δ⟨α⟩ ταύτην
ἐ{Ι}κ τῶν κοινῶν

κόπων. τίς δὲ
ἂν τολμήσει
τῶν ἀδελφῶν
μ̣ου ἀνῦξαι τ̣ὴ̣[ν]
[ἐ]ν̣τομίδ[α ταύ]-
[τ]η̣ν δώσ̣ε̣[ι . . ^{c. 6} . .]
– – –

V. 5 in. ΔΔ lap.

c. Sarcophagi et alia monumenta sepulcralia maiora.

***825** ΜΘ 1733. Latus anticum sarcophagi marmoris leucophaei infra et a dextra neglegenter recisum, ad margines superiorem et sinistrum cymatio instructum, a. max. 0,68, l. max. 1,53, cr. 0,17. Litt. a. 0,065, φεῖ 0,15; ΑΕϹΦΩ. Interv. vv. 1—2 0,045, vv. 2—3 0,035. Exscripsi. *Phot.*

s. I vel II p. Φίλα Βάσσῳ τῷ γλυ̣[κυτάτῳ]
συμβίῳ μνείας χ̣[άριν καὶ ἑαυτῇ]
folium ζῶσα. [*folium*]

V. 1 Litt. diductius dispositae sunt. Nomen muliebre frequens in Macedonia. Vide Hoffmann, 221, et Russu, 219.

***826** ΜΘ 1833. Cista sarcophagi marmoris leucophaei, cuius tria latera cymatiis et regulis circumdata sunt. In latere antico ab angulo superiore dextro mutilo exsculptae sunt duae rosae, inter quas tabula ansata leviter elata cum titulo. Latus dextrum rosa ornatum est, latus sinistrum anaglypho repraesentanti naviculam, in qua insident duo homines, alter ad proram et alter ad puppem, inter quos est qualus piscibus impletus. Ad dextram femina in litore stans manum dextram iactat. A. max. 0,97, l. 2,37, cr. 1,165. Litt. a. vv. 1—4 c. 0,035, v. 5 c. 0,03; ΑΕΘϹω. Ligg. Interv. vv. 1—4 0,01—0,015, vv. 4—5 c. 0,005. *Ect. Phot.*

c. mens. Iun. a. 145 p. Δημᾶς Εὐκτήμονος
Νεικομηδεὺς ζῶν ἑ-
αυτῷ ἀνέθηκεν, ἔ- {Ο ·}
τους ζορ Σεβαστοῦ
τοῦ καὶ βϙσ, Πανήμου ❦

V. 3 fin. ΕΟ · lap. — Adnotat catalogus musei: ʻπιθανῶς ἐκ Θεσσαλονίκηςʼ.

***827** Fragmenta duo *(A. B)* non contigua sarcophagi marmoris albi, utrumque undique praeter partem posticam mutilum. *A* ΑΓ 121, a. max. 0,22, l. max. 0,63, cr. c. 0,165. Litt. a. 0,045. Interv. c. 0,01. *B* nunc deperditum, a. max. 0,22, l. max. 0,50, cr. c. 0,16. Litt. a. c. 0,035. Formae litt. utroque in frag. eaedem: ΑΕΣϹω. Ligg. Exscripsi. *Phot.*

A

s. II vel III p. – – ι̣ο̣ι̣ς̣ ᵛ φαινομένη – – – – – –
– – τῳ δὲ ἐξαφίνης Η – – – – –
– – ⁻ᴬᴾᴵᴵᴨᴲ λϹ πρώτης – – – –
– – – – – – – ' ο̣ν̣τ̣ – – – – – – –

B

❦ δώση π̣ρο[στείμου – – –]
❦ *vacat*

Frag. *A* sermonem poeticum redolet. V. 2 ἐξαφίνης forma vulgaris pro ἐξαίφνης scripta. 4 Fortasse π̣ο̣ν̣τ̣[ι – –].

***828** ΜΘ 2250. Marmor leucophaeum in partes duas contiguas fractum, cuius frons cymatio et regula circumdata est. In margine utroque lateris superioris est excavatio quadrata quondam plumbo impleta. A. 1,35, l. infra 1,79, supra 1,80, cr. 0,24. Litt. a. c. 0,055—0,06, φεῖ 0,085; ΑЄϹ. Interv. vv. 1—2 c. 0,02—0,025, vv. 2—3 c. 0,02—0,03, vv. 3—4 c. 0,02. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Πρόκλος καὶ Κλεονίκη · | ἀνὴρ Πρόκλος Κλεονίκης · |
κοινὸς καὶ θάλαμος | καὶ τάφος ἀμφοτέροις.

Vv. 1 et 2 Κλεονίκη nomen femininum in Macedonia frequens. Vide ad nr. 97, vv. 5—6. — Nota vv. tit. ad caesuram metricam terminari.

***829** ΑΓ 96. Marmor leucophaeum recisum, ut stela sepulcralis fieret. Stela nunc mutila ornata erat anaglyphis duobus in spatiis excavatis, supra protomis feminae et viri, infra protoma viri. Anaglypha nunc

recisa sunt, ut stela in usum operculi sepulcri Iudaici veniret. In latere postico titulus temporis recentioris Hebraïcis litt. exaratus est. Vestigia tit. primi per altitudinem marginis sinistri stelae apparent. A. max. (cr. stelae) 0,135, l. max. (a. stelae) 1,51, cr. max. (l. stelae) 0,61. Litt. a. 0,035—0,045; ΑΣW. Interv. c. 0,01. *Ect. Phot.*

– – – –
vestigia litt. incerta
c. s. II p. κατεσκεύασεν τὴν καμάραν ἑαυτῷ κὲ τέκνοις
κὲ τὸ περιτείχισμα ἀπελευθέροις καὶ ἐγγόνοις
– – – –

Etsi nihil de origine marmoris constat, propter tit. Hebraïcum in latere postico stelae exaratum dubium non est, quin e sepulcreto Iudaïco orientem versus a muro orientali urbis sito et a. 1943 deleto oriundum sit.

---

830 ΜΘ 2680. Fragmentum lateris antici sarcophagi marmoris leucophaei undique praeter partem posticam aut mutilum aut recisum, a. max. 0,60, l. max. 0,975, cr. 0,11. Litt. a. v. 2 0,04—0,05, ἄλφα 0,04, οὖ et μῦ 0,035, v. 3 0,04—0,045, v. 4 0,045—0,055, ψεῖ 0,10, v. 5 c. 0,04—0,045, v. 6 0,035—0,04, ὦ 0,027; ΑЄϹΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 0,01—0,025, vv. 2—3 0,025—0,06, vv. 3—5 0,045, vv. 5—6 0,02—0,035. Tit. neglegentius et dispositus et exaratus est. *Ect. Phot.*

– – – – –
s. II vel III p. – – Κλαύ̣διος Α̣Ν̣/\Ι ⅃ΙΥ \. Ν̣ Κ̣Α̣Ι̣Ν̣ – – – – – –
– – γ̣άμου τέκνα ἐκ τῆς συνκα[μούσης – – – – –]
– – v v Κλαυ(δία) · Κοπρία · ἡ καὶ – – – – – – –
– – v τῇ̣ ἰδίᾳ̣ θρεψάση̣ τ̣ – – – – – – –
❦ μνείας χ[άριν ❦]
[– – ἐὰν δ]έ τις ἕτερος τεθῇ̣ χωρὶς τ[ῶν – – –]
vacat

V. 3 Cognomen est nomen propıium muliebre Macedonicum. Vide ad nr. 387, v. 1 et nr. 396. v. 1.

---

831 ΜΘ 748. Marmor leucophaeum supra recisum et a sinistra defractum, a. max. 0,45, l. max. 1,72, cr. 0,34. Litt. a. vv. 1—3 0,06, v. 4 0,045, φεῖ 0,06; ΑΛΕΣΩ. Interv. vv. 1—3 0,025, vv. 3—4 c. 0,015. Exscripsi.

– – – –
s. II vel III p. . . . c. 7 . . . ω̣νι τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ καὶ ἑαυτῇ ζῶσα
[καὶ τοῖς τ]έκνοις. εἰ δέ τις ἕτερος ἀνύξας
[τὴν ἐντ]ο̣μίδαν ταύτην καὶ καταθῆται, δώσει
[τῷ ἱ]ερωτάτῳ ταμείῳ · ✳ ΒΦ.

Propter crassitudinem magnam satis constat lap. non latus anticum sarcophagi fuisse sed potius operculum sepulcri.

---

832 ΜΘ 1749. Marmor leucophaeum infra et a sinistra mutilum et in partes duas contiguas fractum, a. max. 0,65, l. 1,31, cr. 0,17. Litt. a. 0,09, φεῖ et ✳ 0,10; ΑΕΣΩΩ. Ligg. Interv. 0,05. Exscripsi.

s. II vel III p. – – – –
[– – μετὰ τὴ]ν τελευτὴν ἀνοῖξαι
[– – – – – – κ]ινῆσαί τινας τῶν λίθων
– – – – – – τῳ ταμείῳ προστείμ(ου) · ✳Μ v ΒΦ.

V. 2 fin. ΛΙΩ N.

***833** In ecclesia S. Georgii sine cat. num. adservatum. Marmor leucophaeum a sinistra mutilum, supra, infra, a dextra recisum, a. max. 0,64, l. max. 1,07, cr. 0,125. Litt. a. 0,06; ЄΜ⍵. Interv. 0,045. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. – – Ἰούνιος Δέκμος
– – – ΜΑΖΩΝ ζῶντες.

***834** ΜΘ 2386. Angulus superior sinister lateris sarcophagi marmoris leucophaei cymatio circumdati infra et a dextra defractus, a. max. 0,41, l. max. c. 0,89, cr. max. 0,18. Litt. a. 0,05—0,06, ῦ 0,075; ⊖◇. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Δείου θ̄ – – – –
– – – –

***835** ΜΘ 2387. Marmor quadratum leucophaeum a dextra recisum, a sinistra defractum. Per latitudinem frontis incisus est sulcus usque ad 0,33 a latere dextro. In margine dextro lateris postici excavatio magna, supra quam foramen. A. c. 0,28, l. max. 1,175, cr. 0,175. Litt. a. c. 0,035; ΑΕϹW. Interv. 0,025—0,03. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. *vacat*
[– – σ]πεύδων τύπον καὶ χρέος ΕΤΗ – – –
– – Ε κατὰ χθόνα· μοῖρα γὰρ οὕτω – – –

***836** ΜΘ 2323. Pars sinistra lateris sarcophagi marmoris leucophaei cymatiis circumdati infra mutila et in partes sex contiguas fracta, a. max. 0,55, l. max. 0,90, cr. 0,16. Litt. a. c. 0,045; Α◇ΣΩ. Interv. 0,04—0,045. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Ὀβουλκία Νοβία Χρήστ[η – – – Νι]-
κοστράτῳ · τῷ · ἀνδρὶ · Ε – – – – – –
ᵛ βούλ[ο]μαι · Ὀβουλκ[ία – – – – – –]
– – – –

V. 2 ἐ[αυτῆς] vel ἐ[κ τῶν ἰδίων, κοινῶν καμάτων]?

***837** ΜΘ 2310. Basis marmoris albi a dextra recisa. Angulus superior dexter et margo inferior laesi sunt. A. max. 0,46, l. max. 0,615, cr. max. 0,58. Litt. a. 0,04—0,045; ΑΕΣΩ. V. 2 lig. τ-ε. Interv. c. 0,025. *Ect. Phot.*

vacat
s. II vel III p. ᵛᵛᵛ τεθῆναι – – –
ᵛ πτεθῇ, δώσει τ[ῷ – –]
vacat

***838** ΜΘ 2291. Duo fragmenta marmoris leucophaei inter se paene congruentia. Utriusque frag. latus utrumque defractum, latera superius et inferius recisa. In latere postico frag. *A* duo foramina parva et excavatio et ad angulum superiorem sinistrum altera excavatio; in latere postico frag. *B* ad dextram excavatio una et ad sinistram duae. Frag. *A:* a. max. 0,15, l. max. 0,745, cr. c. 0,14. Frag. *B:* a. max. 0,16, l. max. 0,78, cr. c. 0,14. Litt. a. c. 0,05; ΑЄΣ. Ligg. Interv. c. 0,03. *Ect. Phot.*

A *B*
– – – – –
s. II vel III p. [– – συ]νγενείας ἡμετέρας. εἴθ'(!) ἕτερός τις – –
– – Θεσσαλονε[ί]κη χάριν προστε[ίμου – –]

Crassitudo fragg. lateri sarcophagi vel operculo sepulcri bene convenit.

***839** ΑΓ 112. Latus anticum sarcophagi marmoris leucophaei, ipsum in partes duas contiguas fractum, infra recisum et a sinistra mutilum. Margines superior et dexter regulis instructi sunt. A. max. 0,66, l. max. 1,355, cr. 0,185. Litt. a. c. 0,05, v. 7 ⁎ 0,07. ΑΕϹW. V. 7 fin. lig. μ—υ. Interv. c. 0,013. Exscripsi. *Phot.*

s. III p. – – – – σάξιον Αὐρήλιον Ἀρσένιον ❦
– – – – ν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Αὐρήλιος. ἐὰν
– – – – – ἀπελεύθερος Αὐρήλιος Εὐ-
– – – – – – – τὴν σορὸν ταύτην ΠΡΙ
– – – – – – ν τῷ ἰδίῳ πάτρωνι διὰ τὴν
– – – – – ἔθηκαν. ὃς ἂν τολμήσῃ ἀνῦξε
[– – – τῷ] ταμίῳ ⁎ μύ(ρια) ο' ᵛᵛ ❦

***840** ΑΓ 126. Frustum lateris antici sarcophagi marmoris leucophaei undique praeter partem posticam mutilum. Ad marginem dextrum vestigium cymatii. A. max. 0,225, l. max. 0,495, cr. 0,15. Litt. a. 0,05; ΕⲈ. Interv. c. 0,02. *Ect. Phot.*

– – –
s. III p. – – – – Λ̣ουκιλίοις̣
[– – εἰ δέ] τις ἕτερον
– – – ✱̣ μύ(ρια) (πεντακισχίλια). *vacat*

V. 1 Litt. ultima in cymatio exarata est || 3 M̌/Ε lap.

***841** ΑΓ 97. Pars sinistra lateris antici sarcophagi marmoris leucophaei cymatio circumdati infra et a dextra recisa. Subter tit. in spatio excavato rectiangulo anaglyphum Equitis Thracis. Symmetriae causa ponendum est et in parte dextra nunc deperdita alterum anaglyphum insculptum fuisse. A. max. 0,65, long. max. 1,03, cr. max. 0,17. Litt. a. v. 1 c. 0,025—0,03, v. 2 0,03—0,04; ΑЄϹШ. Interv. c. 0,01—0,02. *Phot.*

s. III p. Βαιβία Διονυσία ἐκ τῶν ἰδίων ἑαυτ̣[ῇ ζῶσα καὶ τοῖς τέκνοις? – –]
Ὀνησίμῳ καὶ Ἀγαθίᾳ καὶ τῷ συμβ[ίῳ – – – – – – – – – – – – –]

***842** ΑΓ 93. Cista sarcophagi marmoris leucophaei, cuius latus anticum cymatio circumdatum est. In medio latere antico anaglyphum repraesentans cursorem adversum, chitone brevi et cinctu indutum, cruribus ocreis ligatis, dextra sublata flagellum, sinistra porrecta palmam tenentem, et ad dextram calathum impletum rebus, quas interpretari nequeo. A. 1,085, long. 2,11, cr. 1,06. Tit. in partes duas anaglypho divisus est. Litt. a. c. 0,05; ΑΕⲈⲰ. Ligg. Interv. c. 0,01. *Phot.*

s. III/IV p. ὃν(!) πολῆς μνήμης ἄξιος,
παράδοξος ἐνθάδε κεῖτε.
τὴν σορὸν ἐκκ τῶν κοινῶν
τολμήσῃ χωρὶς τῆς
τῷ εἱερω⟨τά⟩τῳ ταμίωι χρυσοῦ
εὐνόησε Βενέτῳ(!) ὡς τάχα Οὐράνις.
ὢν Οὐράνιος εἱνίοχος
Αὐρηλία Πορφυρὶς ἠγόρασ v α
καμάτων. ἤ τις ἕτερος
τελευτῆς μου(!), δώσι
λίτραν μίαv. οὐδίς ποτε
κεῖτε δὲ ἐν τῷ σίλικι ὡς ἀνέσθητος.

V. 2 De adiectivo παράδοξος vide ad nr. 213, v. 5. 5—6 I. e. 'Nemo umquam tam valde favit Veneto (i. e. factioni circensi Venetorum) quam Uranius'. Cf. nr. *20, frag. *B*, v. 5. 6 Partem dextram versus interpretatus est Kla. σίλικι est pro casu ablativo vocis Latinae *silex*. 6—7 I. e. ἀναίσθητος.

***843** ΜΘ 920. Fragmentum marmoris albi ad partem anticam, ut videtur, sarcophagi referendum, undique praeter supra et a tergo mutilum. Sub cymatio regulis praedito exsculpta est maenas sinistra cymbalum tenens. A. max. 0,48, l. max. 0,21, cr. 0,05(!). Tit. per longitudinem cymatii exaratus est. Litt. a. c. 0,02. ΑΕ◇. Exscripsi *phot.*

c. s. II vel III p.
[– – ἕτε]ρον εἰς τα[ύτην τὴν σορόν – –]

Crassitudo frag. lateri sarcophagi vix apta est, sed fortasse pars posterior lap. recisa est.
Adnotat cat. musei: 'πιθανῶς ἐκ Θεσσαλονίκης'.

2. Monumenta sepulcralia originis ignotae Thessalonica Constantinopolim transportata.

Ante a. 1881 origines monumentorum antiquorum quae Constantinopolim missa erant indicari solebant solum a nomine capitis illius provinciae, *vilâyèt* quam Turcice dicebant, in qua illa monumenta inventa erant. Cum res ita se habeant, usque a. 1881 origo Thessalonicensis marmorum in museo Constantinopolitano asservatorum nihil aliud significat nisi lapidem alicubi in Macedonia repertum esse. Vide Mendel, I 1912, XVIII cum nott.

***844** Thessalonica Constantinopolim transportata ubi nunc in museo num. 188 cat. sculptt. asservata

est. Stela marmoris albi supra cymatio simplici instructa et ornata anaglypho intra planitiem excavatam (a. 0,26, l. 0,38), quod repraesentat cenam sepulcralem: in angulo inferiore sinistro servula parva ad dextram spectans cistam(?) manibus ambabus tenet; femina stolata et velata, in sella insedens, sinistra mentum sustinet et ad dextram spectat; homo vestitus et adversus accubat in lecto sumptuoso, ante quem stat mensa tripes fructus(?) ferens; puella adversa, stolata, velata. A. 0,525, l. supra 0,395, infra 0,435, cr. max. 0,115. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,015. ΑΕΣ. Interv. c. 0,005. Ed. Mendel, III 1914, 202, 989, cum delineatione anaglyphi et tit. (L. Robert, Hellenica XIII 1965, 52). Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 202. Contuli *phot.*

in. s. I p. Μ̣όσ̣σχιον Ἀνδροκλή̣ους φιλογράμ-
χαῖρε. ματε

Admonet Robert, loc. cit.: '*La petite Moschion, — car elle devait être enfant, — aimait l'étude. . . . Les parents ont rappelé ce zèle. . . . Plutarque* [*Mor.* 963B] *emploie pour des* νεανίσκοι *les deux adjectifs:* φιλολόγους καὶ φιλογραμμάτους ὄντας'.

***845** A. 1873 Thessalonica per venditorem rerum antiquarum Giovannaki Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 118 cat. sculptt. asservatur. Stela rectiangula marmoris albi supra instructa aëtomate, intra quod est rosa, et acroteriis exsculptis, infra dente, et ornata anaglypho quod repraesentat Dianam Venatricem adversam, chitone et chlamyde fluitanti vestitam et calceis indutam, dextra sublata, sinistra paulum demissa arcum tenentem. Ante suram sinistram deae cervus, ante pedem sinistrum canis ad dextram currunt. A. 0,75, l. supra 0,525, infra 0,51, cr. 0,085. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,025-0,03. ΑЄϹω. Interv. c. 0,01. Edd. A. Sorlin-Dorigny, *Gazette Archéologique* IV 1878, 12—14, cum imagine; S. Reinach, *Répertoire de Reliefs Grecs et Romains* II 1912, 168, 2; Mendel, III 1914, 312, 1076 cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 155; P. Paris apud Saglio-Pottier, *Dictionnaire des Antiquités* II, 1 1892, 140 cum delineatione fig. 2366; R. Dussaud, *Rev. Arch. 3e sér., 28, Jan.—Jun.* 1896, 65, not. 1; Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 341; W. Amelung, *Rev. Arch. 4e sér.*, 4, *Jul.—Déc.* 1904, 325; R. von Schneider, *Öst. Jahresh.* 8, 1905, 293, not. 10. Contuli *phot.*

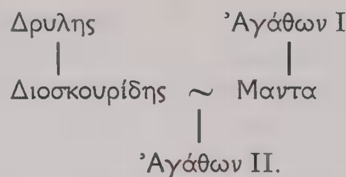
c. s. I p. Ἐπικαρπία Ἀγαθεᾶνι
τῷ̣ γλυκυ τάτῳ̣ ❦
μνίας ᵛ χά ᵛ ριν.

Pedes anteriores canis in vv. 1—2 tit. se extendunt.

***846** 12 mens. April. a. 1891 Constantinopolim in museum transportata, ubi nunc num. 668 cat. sculptt. asservatur. Tabula rectiangula marmoris albi cuius pars posterior *anathyrosin* exhibet. In eadem parte sunt cava duo quorum unum haud dubie clavum ferreum continebat. Etiam in parte superiore sunt duo foramina. Adfirmat Mendel: '*la pierre est sans doute réemployée.*' Tabula ornata est anaglypho quod repraesentat, a sinistra ad dextram, militem galeatum et tunicatum, ad dextram spectantem, dextra demissa, sinistra clipeum tenentem; equitem tunicatum ad dextram equitantem, dextra sublata; arborem cui serpens se circumvolvit; pro arbore servulum tunicatum, ad dextram versum; hominem barbatum ad sinistram versum, tunica et pallio longo vestitum, mentum dextra sustinentem; feminam ad sinistram versam, chitone et himatio indutam et velatam, in sella insidentem pedibus scabello impositis, dextra genam tangentem; servulam ad sinistram versam. Nota quadratarium facies equitis et feminae non perfecisse. A. 0,47, l. 0,585, cr. 0,115. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,014. ΑΕΣΩ. Interv. c. 0,007. Edd. G. Seure, *Rev. Ét. Anc.* 14, 1912, 159, not. 3, c); Mendel, III 1914, 250, 1034 cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. E. Pfuhl, *Arch. Jahrbuch* 20, 1905, 93, not. 211, et 22, 1907, 130, not. 49; Detschew, 160 et 286. Contuli *phot.*

s. I p. Ἀγάθων · Διοσκουρίδου · ἥρως ᵛ · ᵛ Διοσκουρίδης · Δρυλεους
καὶ Μαντα · Ἀγάθωνος · τῶι τέκνωι. *vacat*

Δρυλης et Μαντα sunt nomina Thracica. Vide Detschew, locc. citt. Videtur Ἀγάθων II miles fuisse qui in ala quadam auxiliorum militaverat et obiit antequam honestam missionem et civitatem Romanam adeptus est. Propter similitudinem tabulae sepulcralis nr. *906 a Heuzeio Thessalonicae visae sumit Mendel lapidem e vicinia urbis oriundum esse. Stemma:

***847** A. 1874 Thessalonica a venditore Giovannaki Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 2238 cat. sculptt. asservatur. Stela marmoris albi ornata anaglypho quod repraesentat feminam chitone et himatio indutam et velatam, in scabello insidentem et ad dextram spectantem; iuvenem et virum adversos, tunicis et stolis vestitos. Sunt figurae matris, Lysaniae, patris. A. 0,51, l. infra 0,315, supra 0,33, cr. 0,065. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,006—0,01. ΑΕΟΣωΩ. Interv. c. 0,005—0,015. Edd. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 4, 1879, 20, 5; Mendel, III, 1914, 148, 934 cum delineatione solum anaglyphum exhibenti (Mihailov, 17, 135). Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 180; Mordtmann, *Ath. Mitt.* 7, 1882, 257, qui adfirmat lap. '*aus Salonichi*' esse. Contuli *phot.*

c. s. I p. δάκρυα ἐπὶ Λυσανίαο, ὁδοιπόρε, βάλλε κατ[ελ]|θών·
ἔνθα Λυσανίας κεῖται ζήσας εἴκοσι καὶ τρί' ἔτη. |
ὧδ' ἐπ' ἐμῷ τύμβῳ κλαύ[σ]ει ὁ πατὴρ τίλλων τὴν πολιήν |
πολλὰ ἐποδυρόμενος, μήτηρ δ' ἡ ἀλγινὴ μαστοὺς ||
προβαλοῦσα δακρύσει, Λυσανίαν κλαύσει στῆθος τυ||{ΤΥ}πτομένη.

V. 6 in. . ΩΠΤΟ Mordtmann, qui supplevit [ζ]ῶ. Sed litt. Ω (in hoc titulo forma insolita) in phot. dubia, videntur potius litt. ΤΥ (v. 5 fin.) per errorem repetitae esse. Λυσανίας est nomen Macedonicum. Vide Hoffmann, 203, et Russu, 199.

***848** Constantinopoli inde ab a. 1861 saltem servatum, in museo num. 203 cat. sculptt. Fragmentum sarcophagi marmoris leucophaei anaglyphis ornatum. Repraesentatur Cupido in basi ad dextram stans, sinistra complectens et dextra sublata sustinens sertum e floribus, foliis, fructibus diversis confectum et taenia circumligatum, cuius pars dextra extrema in loco vacuo est. A. max. 0,91, l. max. 0,89, cr. 0,13. Ad dextram supra partem inferiorem serti spatium leviter excavatum ('*cartouche*') tit. continet. Litt. a. 0,018. ΑΑΞϹω. Edd. Dethier et Mordtmann, *Wiener Denkschriften* 13, 1864, 62, XLI; Dumont, *Rev. Arch.*, *nouv. sér.* 18, *Jul.—Déc.* 1868, 254, XXIII; Mendel, III 1914, 403, 1163 (Mihailov 18, 136, et Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 1955, 91, 365). Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 129; Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 115.

c. s. I p. ἐ[νθάδ' 'Αρ]ίσταρ|χ[ος κεῖτ]αι πτο|λίαρχος [ἐ]χέφρων. |
ἔξοχα τόν ῥ' ἀγάπη||σε δάμαρ Βασίλει|α Λεώκιν. *folium* ζῇ.

Litt. lineis subductis insignitae ante tempora Mendelii evanuerunt.

V. 1 Sic Mendel. ΡΙϾΤΑΡ Deth.-Mordtm., ΡΙϹΤΑΡ Dumont || 2 Sic Mendel. ΧϹ . . . . . . ΑΙΠΤΟ Deth.-Mordtm., ΧΟΥ . . . . Ι - ΠΤΟ Dumont || 3 ΛΙΑΧϹϹϹΛϾΦΡωΝ Deth.-Mordtm., ΛΙΑΙΧΟϹ . ΛϾΦΡωΝ Dumont, λια[ρχ]ο[ς ἐχ]έφρων Mendel || 4—6 Lectiones edd. congruunt.

'Αρίσταρχος πτολίαρχος est fortasse idem vel eiusdem familiae atque politarcha 'Αρίσταρχος 'Αριστάρχου, qui in nrr. *30, 50, 109 invenitur.

***849** A. 1871 Thessalonica per venditorem Giovannaki Constantinopolim transportata, ubi nunc in museo num. 483 cat. sculptt. asservatur. Stela lapidis calcarii cani, supra mutila, ornata anaglypho quod repraesentat intra spatium leviter excavatum figuras humanas quattuor, omnes adversas: puellam parvam vestitam, virum stolatum, puerum stolatum, feminam stolatam et velatam. Supra a sinistra capitis feminae leviter insculptum speculum rotundum (vel sertum?), a dextra speculum

duplex (vel serta duo inter se ligata?). A sinistra humeri viri nescioquid longum. In marginibus utrimque anaglyphi insculpta est pinus (vel palma). Tit. intra tabulam ansatam sub anaglypho dispositus est. A. 1,355, l. 0,80, cr. 0,13—0,15. Litt. a. 0,035, v. 7 c. 0,02. ΑΣѠ. Interv. c. 0,02. Edd. Mordtmann, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 13, 1878—79, παράρτ. 1880, 40, ΚΓ′ (Dem. 473, 434; Detschew, 513); Mendel, III 1914, 124, 909, cum delineatione anaglyphi et tit. Contuli *phot.*

c. mens. Iul. a. 109 p.

Κάσσανδρος Τορ̣κου
αὐτὸς ζῶς (!) ἑαυτῷ
καὶ συμβίῳ αὐτοῦ Μ̣α-
ντ̣ᾳ καὶ τέκνοις Παρα-
μόνῳ καὶ Τορκῳ ἥρωσι
ἀνέστησε τὸ μνῆμα.
ἔτους ζνσ, Λώου λ′.

Κάσσανδρος et Παράμονος sunt nomina frequentia in Macedonia, Τορκος et Μαντα nomina Thracica. Vide et Detschew, 286.

Ordo reversus numerorum v. 7 postulat aeram Macedonicam esse, haud dubie provincialem, et mensis Λώϊος est decimus anni Macedonici.

***850** Ante a. 1874 Thessalonicae in aula praetorii Turcici, *Saràу* vel *Konak* quod dicebant, a Hadji-Thoma visa, deinde a. 1880 a venditore Giovannaki Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 267 cat. sculptt. asservatur. Stela marmoris leucophaei ornata intra spatium excavatum anaglypho quod repraesentat figuras sex adversas: virum stolatum, iuvenem stolatum, liberos duos stolatos, puellam stolatam, feminam stolatam et velatam. A. 0,545, l. infra 0,61, supra 0,555, cr. 0,105. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,012—0,018, φεῖ c. 0,025. ΑЄϹѠ. Interv. vv. 1—2 c. 0,005, v. 2—3 c. 0,02. Apographum tit. a Hadji-Thoma confectum sine recta divisione vv. ed. Duch. 55, 94 (Dem. 509, 547). Ipso e lapide ed. Mendel, III 1914, 135, 920 cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 189. Contuli *phot.*

c. s. II p.

Καρπίμη καὶ τὰ τέκνα Στόλῳ
τῷ ἀνδρεὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ μνήμης
χάριν.

V. 1 in. Sic. phot. et Mendel. ΚΑΡΙΤΜΑ Hadji-Thomas.

***851** Thessalonica Constantinopolim transportata ubi nunc in museo num. 272 cat. sculptt. asservatur. Tabula marmoris leucophaei ornata anaglypho artis ineptae quod reprasentat Equitem Thracem. Margines superior et sinister mutuli sunt. Tit. sub anaglypho exaratus est. A. 0,42, l. 0,33, cr. 0,09. Litt. a. 0,017. ΑϹΩ. Ligg. Interv. c. 0,005. Edd. Déthier, *Études archéologiques*, 1881, 119, B; Mendel, III 1914, 181, 968 cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 235. Contuli *phot.*

c. s. II p.

Πόπλιος Πρόκλῳ τῷ τέ-
κνῳ μνήμης χάριν.

V. 1 Ligg. π-ρ et τ-ε || 2 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt.

***852** C. a. 1873 per venditorem Giovannaki Thessalonica Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 75 cat. sculptt. asservatur. Ara marmoris leucophaei supra aëtomate cum arcubus instructa. Pars postica arae recisa est, et cymatia lateris utriusque excisa sunt ut lapis saxum quadratum esset. Ara ornata est protomis quinque intra spatium excavatum (a. 0,69, l. 0,32) in series duas dispositis: in serie superiore vir vestitus et barbatus, femina vestita; in serie inferiore duo viri barbati, tunicis et palliis vestiti, inter quos femina chitone et himatio induta. In parte ima spatii anaglyphum parvum Equitis Thracis exsculptum est. A. 1,48, l. max. 0,46, cr. c. 0,21. Tit. supra spatium protomas complectens exaratus est. Litt. a. 0,02, φεῖ c. 0,035, ψεῖ c. 0,025. ΑϹΩ. V. 3 lig. μ-ν-ε. Interv. c. 0,008. Edd. Déthier, *Études archéologiques*, 1881, 119, C, et Mendel, III 1914, 267, 1047, cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, 34, 232. Contuli *phot.*

s. II p.

Οὐλπία Μύστα · Γάμῳ
τῷ συντρόφῳ καὶ τοῖς θρέ-
ψασι μνείας χάριν.

***853** A. 1873 Thessalonica per venditorem Giovannaki Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 194 cat. sculptt. asservatur. Tabula rectiangula marmoris albi in partes quattuor contiguas fracta, ornata protomis octo in series duas dispositis. In serie superiore exsculpti sunt duo viri barbati, iuvenis leviter barbatus, femina velata, in serie

inferiore quattuor feminae. A. 0,755, l. 0,745, cr. per margines 0,07, per medium lap. 0,03. Vv. 1—2 tit. sub serie superiore protomarum exarati sunt, vv. 3—5 sub serie inferiore. Litt. a. c. 0,02. ΑΕϹΩ. Interv. vv. 1—2, 3—5 0,005—0,01. Ed. Mendel, III 1914, 174, 961 cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 187. Contuli *phot.*

Protomae quattuor

s. II/III p. στρα — $\frac{3}{-}$ — τιώ — $\frac{4}{-}$ — της

Αἴλιος Εἰουλιανὸς ἀδελφῷ Κρείσπῳ

Protomae quattuor

καὶ —^{2}— τῷ — $\frac{6}{-}$ — πατ — $\frac{6}{-}$ — ρεὶ μνεί-

ας χάρειν καὶ τῇ μητρεὶ καὶ τε̃ς ἀδελφε̃ς

vv καὶ τῷ ἀδελ[φ]ῷ ζῶσιν. *vacat*

Vv. 1 et 3 tit. per partes imas protomarum dispositi sunt.

***854** A. 1874 Thessalonica a venditore Giovannaki Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 478 cat. sculptt. asservatur. Stela marmoris albi, supra acroteriis tribus instructa et aëtomate intra quod rosa exsculpta est. Sub aëtomate intra spatium excavatum est anaglyphum artis infimae quod repraesentat sex figuras omnes adversas et supra mutilas: virum tunicatum, dextra demissa baculum(?) tenentem; feminam tunica longa et himatio indutam; virum tunicatum et chlamydatum, dextra demissa furcam tridentem reversam tenentem; feminam tunica longa et himatio indutam; puellam tunicatam et stolatam; virum tunicatum et chlamydatum, sinistra demissa securim reversam tenentem. A. 0,615, l. 0,625, cr. 0,12. Tit. circa anaglyphum dispositus est. Litt. a. 0,015—0,02. ΛΕΜϹΩ. Lig. η-σ. Ed. Mendel, III 1914, 136, 921 cum delineatione anaglyphi et tit. Contuli *phot.*

s. II vel III p. ριν.

ʽΗ		ά
ρ		χ
α		ς
κ		α
λ		ί
ί		ν
δ	*anaglyphum*	μ
ης		α
ἔ		σ
α		η
υ		ί
τ		ο
ῷ		π
ζ		ἐ
ῶ		ς
ν		ο
τ		τ

α κὲ τοῦ υἱοῦ μου ʽΗρακλίου τεθṿ[ηκό-]

In fin. tit. litt. PIN intra aëtoma a dextra rosae exaratae sunt.

***855** A Mordtmannio Thessalonicae visa, deinde a. 1887 Constantinopoli ab eodem *ʽim Tschinili-Kiosk'* iterum visa, nunc, ut videtur, deperdita. Tabula parva lapidea (*ʽkleine dünne Steinplatte'*). Litt. ΑϹΥ. Ligg. τ-υ, μ-ν-η, μ-η-σ. Ed. sine mensuris Mordtmann, *Ath. Mitt.* 16, 1891, 366.

s. II vel III p. Ματ[ε]ια ❦ Κο-
ίντα ˅ Συντύ-
χῃ ❦ ἰδίᾳ ❦ παι-
δίσκῃ ❦ μνή-
μης ❦ χάριν ❦

V. 1 MAT IA Mordtm. Vide L. Robert, *Noms indigènes*, 1963, 341—42. Nomen est fortasse Thracicum.

***856** A. 1874 per venditorem Giovannaki Thessalonica Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 196 cat. sculptt. asservatur. Stela marmoris subcaerulei infra dente (a. c. 0,05), supra aëtomate cum acroteriis nunc defractis instructa, ornata anaglyphis duobus artis infimae. Per margines obliquos aëtomatis leviter exsculptae sunt vites. Medio in aëtomate est rosa circulo circumdata, supra quam folium, et utrimque rosa parva. Sub aëtomate intra spatium excavatum (a. 0,53 et l. 0,405) est anaglyphum quod repraesentat figuras quattuor omnes adversas: feminam chitone et himatio indutam et velatam; virum barbatum, tunica et pallio vestitum; militem barbatum et chlamydatum, dextra demissa baculum(?) tenentem; feminam alteram (puellam?) chitone et himatio indutam et velatam. Sub hoc anaglypho est anaglyphum alterum quod repraesentat virum tunicatum ad dextram spectantem, dextra demissa lorum vel flagellum tenentem, sinistra paulum sublata tenentem frena equi ad dextram progredientis. Sub anaglypho inferiore intra spatium rectiangulum (a. 0,475,

l. 0,48) cymatio et regulis circumdatum exaratus est tit. Stela, ut docet foramen rotundum per partes sinistras vv. 2—3 tit. factum, secundum in usum vocata est ut aquis fontis dirigendis inserviret. A. 1,59, l. 0,63, cr. 0,12—0,15. Litt. a. 0,04, v. 8 0,02. ΑΕΜϹѠ. Interv. c. 0,01—0,015, vv. 7—8 c. 0,005. Ed. Mendel, III 1914, 255, 1039, cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, 54, 529. Contuli *phot.*

s. II vel III p.

Λούκιος καὶ ᾿Αλέξα-
ν̣δ̣ρ̣ο̣ς καὶ Δελουσ-
η ἀ̣[δ]ε̣λφὴ Μεστρίῳ
καὶ Φίλα̣ τοῖς γονέε-
σιν καὶ τῷ ἀδελφῷ Α-
ἰλί⟨ῳ⟩ Μεσστρίῳ στρατ-
ιότῃ ἐποίησαν στήλ-
ην. *vacat*

Nota vv. tit. syllabatim divisos non esse. ᾿Αλέξανδρος et Φίλα sunt nomina Macedonica. Vide Hoffmann, 133, 142, 155, 165; Russu, 166.

V. 6 in. ΙΛΙΜ lap.

***857/8** Galatae a. 1893 in portoriis colligendis (*'en douane'*) publicata, nunc Constantinopoli in museo num. 666 cat. sculptt. asservatur. Tabula rectiangula marmoris albi cuius margines paulum mutili sunt, ornata anaglyphis duobus. In anaglypho superiore sunt tres protomae: vir barbatus, puella, femina velata; in anaglypho inferiore: vir in lecto incubans porrigit dextram ad mensam tripedem, cui phasianus assus impositus est; a sinistra mensae phasianus vivus ad dextram spectat; a sinistra lecti servus tunica brevi vestitus manibus ambabus tenet phasianum mortuum, cuius pennae evulsae sunt; a dextra lecti femina stolata et velata, paulum ad sinistram versa in sella sedet. A. 0,715, l. 0,53, cr. 0,085. Tit. sub anaglypho inferiore exaratus est. Litt. a. 0,023. Α◇ϹѠ. Ligg. Interv. c. 0,005—0,01. Ed. Mendel, III 1914, 264, 1045, cum delineatione anaglyphi et tit. (L. Robert, *Études anatoliennes*, 1937, 435, cum phot. *planche* IV 2). Cf. G. Seure, *BCH* 36, 1912, 624, not .1. Contuli *phot.*

s. II vel III p.

᾿Αγαθῶ τῷ εἰδίῳ συνβίῳ αἰκ τῶν κοιν-
ῶν κόπων Αἰπιγόνῳ φασαναρίῳ
μνίας χάριν.

Admonet Mendel: *'La stèle est certainement d'origine rouméliote'*, et propter formulam sepulcralem ἐκ τῶν κοινῶν κόπων sumpsit lap. Thessalonicensem vel Perinthium esse. Sic et Robert, loc. cit. Ad v. 2 adnotat Mendel: *'La graphie* φασανάριος [pro voce φασιανάριος] *est une erreur du lapicide ou correspond à un barbarisme local'*. De terminatione Latina -άριος vide observationes Robertii in Χαριστήριον εἰς ᾿Αναστάσιον Κ. ᾿Ορλάνδον I 1964, 327: *'la terminaison latine pour les métiers (-arius) — — envahit tout ce vocabulaire à l'époque impériale et postérieure, quelle que soit l'origine de la première partie du terme, grecque aussi bien que latine'*.

***859** A. 1880 per venditorem Giovannaki Thessalonica Constantinopolim missa, ubi nunc in museo num. 252 cat. sculptt. asservatur. Stela marmoris albi, cuius pars superior sinistra excisa est, supra aëtomate et acroteriis, infra dente instructa, ornata anaglyphis duobus artis malae. Intra aëtoma exsculptae sunt duae figurae adversae, palliis indutae. In anaglypho superiore, cuius pars sinistra nunc deest, repraesentantur tres viri incubantes in lecto sumptuoso, ante quem stat mensa tripes; a dextra femina sedens, adversa, tunicata et velata, pedibus scabello impositis. In anaglypho inferiore repraesentantur quinque figurae, omnes adversae: femina tunica et himatio induta et velata; puer tunica et pallio vestitus; puella tunica et himatio induta; duo viri, alter barbatus, alter, ut videtur, imberbis, tunica et pallio vestiti. A. 1,15, l. infra 0,47, cr. 0,07. V. 1 tit. inter aëtoma et anaglyphum superius exaratus est, vv. 2—3 intra anaglypha, vv. 4—9 sub anaglypho inferiore. Tit. neglegentissime et dispositus et exaratus est. Litt. a. c. 0,015—0,025. ΑϾϹѠ. Interv. vv. 4—9 c. 0,005. Ed. Mendel, III 1914, 258, 1041, cum delineatione anaglyphi et tit. Cf. Reinach, *Catalogue*, 1882, num. 223. Contuli *phot.*

aëtoma

c. s. III p.

– – – – ΝΤΟΥΖΟΝΤΟϹvvvv

anaglyphum superius

vacat Θράσων– Νεικάνδρο-
ος ζώτον(!) υ

anaglyphum inferius

Διονυσία ἀνέθηκεν τοῦ ἀνδρὸς
Θράσωνος καὶ τῶν υἱῶν Μεμμίου καὶ
Δημοκράτου καὶ τῶν γυνεκῶ⟨ν⟩ ᾿Ερατο̣-
νίκης καὶ Νίκης καὶ τῶν πεδίον αὐ-
τῶν Διον⟨υ⟩σίας, Δομνηο(!), Διονυσίου
μνήμης κάριν(!).

V. 6 fin. ΓΥΝЄΚѠЄΡΑΤϹ lap. || 8 ΔΙΟΝϹΙΑϹ lap. Recte admonet Mendel: '*Le travail est aussi barbare que l'orthographie et la syntaxe*'.

---

3. Monumenta sepulcralia in urbe apud venditores rerum antiquarum asservata.

***860—*863**. Apographa titt. sepulcralium a. 1885 Purgoldio a venditore Saridaki exhibita. De lapidibus, qui omnes deperditi sunt, nihil constat. Verisimile est eos tabulas fuisse.

***860** Litt. ΑΕΗΟϹ. Purgold, *MS* 1885, *Addenda*, num. 3.

s. II vel III p.
Ταυρουκο-
μπετου-
δουμος Μ-
αξίμου μν-
{Ν}ήμης χά-
ριν.

Vv. 1—3 Nomen non intellego. Vv. 4—5. '*Wohl Versehen der Copie*' Purg.

***861** Litt. ΑЄΟϹ. Purgold, *MS* 1885, *Addenda*, num. 4.

s. II vel III p.
Καμερία Τρ⟨ι⟩βούλ-
λα Σπενδούσῃ τῇ
μητρὶ v μνῆς χά-
ριν.

V. 1 ΤΡΒΟΥΛ Purg. || 3 Cf. L. Robert, Hellenica XIII 1965, 71 cum not. 1.
Eadem familia quae in nr. *870 et nr. *871 invenitur.

***862** Litt. ΑΜΟ◇Ϲ. Ligg. permultae. '*Die Buchstabenformen scheinen im Allgemeinen genau, doch würde ich auf die einzelnen kleinen Abweichungen keinen Werth legen.*' Purgold, *MS* 1885. *Addenda* num. 1.

s. II vel III p.
Δομιτία 'Αμαραντὶς
ꝟT Δομιτίῳ 'Ονησίμῳ

Δομιτία 'Αμαραντὶς
ꝟƀ Δομιτίῳ 'Ονησίμῳ
μνήμης χάριν.

In vv. 1—2 et in vv. 3—4 apographum eosdem vv. iteravit. Purgold credidit hos vv. per lapsum eius qui tit. exscripsit iteratos esse. Nota tamen in v. 1 lig. insolitam α-ν, quae in v. 3 non invenitur.

***863** Litt. ΑΟϹΥ. Purgold, *MS* 1885, *Addenda*, num. 6.

c. s. II p.
Τυρρανὶς > ꝟ 'Ιου-
ν⟨ί⟩ᾳ · τῇ θυγα-
τρὶ v μνήμης
χάριν.

V. 2 in. ΝΑ Purg.

***864** Thessalonicae apud *Tiano* rerum antiquarum venditorem vidit Mordtmann. Postea *Zsolnae* (hodie *Sillein*) in Bohemia in sylloge Adolfi Wixii vidit Sitte. A. 1957 Londinii apud venditorem quendam rerum antiquarum vidit H. Seyrig, qui tit. exscripsit. Tabula parva marmoris albi ab angulo superiore sinistro mutila, ornata anaglypho quod repraesentat Equitem Thracem, caligis, lorica, chlamyde vestitum, dextra sublata, ad dextram equitantem; sub equo canem ad dextram currentem; partem priorem apri ad sinistram spectantis; arborem cui serpens ad sinistram spectans circumvolvitur. A. c. 0,42, l. 0,325, cr. in margine utroque 0,05, per medium lap. 0,10. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. c. 0,023. ΑΕϹΦΩ. Interv. c. 0,008. Edd. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 14, 1889, 194, 2, qui falso adfirmat tab. aëtomate anaglyphum continenti instructam esse; Asteriades, 'Εστία, Iul.—Dec. 1891, 229 (Dem. 469, 423); Sitte, *Öst. Jahresh.* 11, 1908, *Beiblatt* 100 cum phot. praeclara fig. 68; apographum tit. a H. Seyrigio confectum edd. C. Dunant et J. Pouilloux, *Recherches sur l'histoire et les cultes de Thasos* II, 1958, 149, II, qui tabulam perperam insulae Thaso attribuunt. Cf. Fredrich, *Ath. Mitt.* 33, 1908, 43, 4; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1959, 338. Lap. non vidi.

s. II p.
Αὐφωνία Εὐπορία
ἡ μήτηρ καὶ Γ. Αὐφούστιος
Μαννεῖος ὁ ἀδελφὸς Γ. Αὐ-
φουστίῳ Πρειμιγένει μνήμης
χάριν.

Auctor est A. Wilhelm a Sitteio citatus litt. s. alterius p. esse. Admonent Dunant et Pouilloux: 'Αὐ-

φούστιος, Μαννεῖος *et* Πριμιγένης *sont nouveaux dans la prosopographie de Thasos'*. Sed revera nulla indicia postulant tabulam e Thaso oriundam esse. Nota et *Aufonios* et *Aufustios* Thessalonicae inventos esse.

***865—*872** Monumenta sepulcralia visa a Perdrizetio in foro mercatorio (*'au bazar'*), a Papageorgio apud Turcicum quendam venditorem. Lapides omnes nunc deperditi sunt.

***865** Tabula parva marmoris albi. Litt. ΕΣΩ. Ed. sine mensuris Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 340, 1.

s. I vel II p. Πρωτῦς
ἐτῶν
β'.

***866** De lapide, qui anaglypho ornatus est, nihil constat. Stela vel tabula fuisse videtur. Angulus inferior sinister mutilus erat. In anaglypho repraesentatus est vir barbatus in lectulo sumptuoso accubans, manu dextra stomacho imposita, sinistra poculum tenens. A. 0,27, l. 0,30, cr. 0,06. Vv. 1—2 tit. in spatio sub lectulo, v. 3 in plintho sub anaglypho exarati sunt. Litt. ΑΕΟϹΩ. Edd. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 342, 4 [*bis*!], et Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 89, 1.

c. s. II p. Μόσχειον
Πατράῳ
τ[ῷ] ἀ̣ν̣δ̣ρ̣ὶ̣ μνήμης χάριν.

V. 2 Nomen Paeonicum. Vide Gaebler, II, 201—3. 3 Apographum Perdrizetii indicat litt. omnes vocis μνήμης ligatas esse.

***867** Stela parva marmoris albi ornata anaglypho quod repraesentat feminam seminudam, stantem adversam (Venerem Genetricem?). A. 0,50, l. 0,24, cr. 0,06. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. ΑΕΜΟϹ. Edd. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 341, 2, et Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 90, 4.

s. II p. Κασσία · Εἰσιὰς
Κοπρίᾳ · τῇ θρεπ-
τῇ · μνήμης
χάριν.

V. 2 Nomen Macedonicum. Vide ad nr. 387, v. 1. Pap. non indicat notas interpunctionis.

***868** Tabula marmoris in fragg. quinque contigua fracta et ornata anaglypho repraesentanti puerum stantem, a. 0,62, l. 0,31, cr. 0,10. Litt. ΑΛΔΕΜϹΩ. Ed. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 91, 6.

s. II p. Νουμήνιος
καὶ Κασσία Νουμε-
ρίῳ τῷ ἰδίῳ τέκνῳ
μνήμης χάριν.

V. 1 Nomen in Macedonia perfrequens.

***869** Stela marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti feminam adversam, a. 0,60, l. 0,30, cr. 0,06. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. ΑΕΕΦΟΣΩ. V. 4. lig. μ-ν. Edd. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 341, 3, et Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 90, 3. Purgold, *Ms.* 1885, *Addenda*, num. 6, praebet apographum sibi a venditore Saridaki monstratum quod formas litt. optime exhibere videtur.

s. II vel III p. Μεστρία > Μαντω
Ἀφροδεισίᾳ τῇ ἰδίᾳ
❧ θρεπτῇ ❧
μνήμης χάριν.
❧

V. 1 Notam interpunctionis omiserunt Pap. et Purgold. Μαντω est nomen Thracicum. Cf. Detschew, 286—87; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1962, 183. 4 in. Solus Perdrizet lig. non indicat. Folium sub tit. apographum Purgoldianum non exhibet.

***870** Stela parva marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti feminam adversam et velatam, a. 0,39, l. 0,37, cr. 0,06. Tit. sub anaglypho exaratus esse videtur. Litt. ΑΕΗΟϹΦ. Ligg. Edd. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 342, 4, et Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 89, 2. Purgold, *Ms.* 1885, *Addenda*, num. 2, praebet apographum sibi a venditore Saridaki monstratum quod formas litt. optime exhibere videtur.

s. II vel III p. Κόϊντος Φάβιος · Εὐφρόσυνος
Καμερίᾳ · Τριβούλλῃ τῇ κυρίᾳ < καὶ
ἀδελφῇ < μνήμης – χάριν.

Solae schedae Purgoldianae notas omnes interpunctionis indicant. V. 2 Sic Perdrizet et Pap. Schedae Purgoldianae exhibent ΡΙΒΟΛΗΚΥΡΙΑ.
Est eadem familia atque in nr. *861 et nr. *871.

***871** Tabula undique mutila, a. 0,26, l. 0,37, cr. 0,05. In angulo superiore sinistro manus duae exsculptae sunt. Litt. ΑΕΜ. Ed. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 92, 8.

s. II vel III p. – – ῃ Καμερία
– – – ῃ τῇ κυρίᾳ

Eadem familia esse videtur atque in nr. *861 et *870.

***872** Pars inferior tabulae marmoreae ornatae anaglypho repraesentanti dimidium inferius puellae cui canis adstat, a. max. 0,28, l. 0,32, cr. 0,09. Pars servata tit. sub anaglypho exarata est. Litt. ΑΔΕΛC. Ed. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 12, 1900, 91, 7.

– – – –
anaglyphum
s. II vel III p. καὶ Ἰούλις Ἰουλίᾳ τῇ ἰδεί[ᾳ]
θυγατρὶ μνήμης
χάριν.

***873—*875** Lapides apud Turcicum rerum antiquarum venditorem Ἐστρέ-βέη a. 1913 inventi et nunc in museo asservati.

***873** ΜΘ 70. Pars inferior dextra tabulae marmoris albi, a sinistra recisa. Supra tit. servantur reliquiae anaglyphi repraesentantis canem sedentem ad sinistram versum, pedes feminae stolatae, pedes viri, pedes pueri paulum ad sinistram versi. A. max. 0,235, l. max. 0,32, cr. c. 0,065. Litt. a. 0,015—0,025, φεῖ 0,03. ΑΚΣ. Interv. c. 0,01. Exscripsi *phot.* et *ect.*

s. I vel II p. – $\frac{c.\ 7}{}$ – ọνιον · Κ · Καικίλιος
– $\frac{c.\ 7}{}$ – –. vvvv Φιλάργυρος · ζῇ ·

***874** ΜΘ 68. Pars inferior tabulae marmoris cani, a latere utroque neglegentius recisa, a. max. 0,31, l. max. 0,42, cr. c. 0,10. Litt. a. c. 0,028. ΑΞΣ. Interv. 0,007—0,015. Exscripsi *phot.* et *ect.*

vacat
s. I vel II p. Ἀτιλία · Γαΐου θυγάτηρ
χαῖρε ·
χαῖρε · καὶ σύ, τίς ποτ' εἶ.
vacat

***875** ΜΘ 69. Tabula marmoris albi ornata anaglypho quod repraesentat iuvenem stantem et adversum, indutum himatio ex humero dextro nexo, sinistra paulum sublata marginem petasi tenentem. A. 0,45, l. 0,58, cr. 0,055. V. 1 tit. per partem imam anaglyphi, vv. 2—4 subter anaglyphum dispositi sunt. Litt. a. 0,01—0,015, φεῖ 0,025. ΑΕϾϹω. Interv. vv. 1—2 c. 0,03, vv. 2—4 c. 0,005. Exscripsi *phot.* et *ect.*

c. s. II p. Λουκιλία ἡ ἀ δελφὴ
καὶ Θαλλὸς γανβρὸς Λουκί-
ῳ τῷ {τιω} ἀδελφῷ ἐκ τῶ-
ν ἰδίων μνείας χάριν.

V. 1 Pedes iuvenis in v. se extendunt.

***876—*877** Lapides a venditore rerum antiquarum Γ. Τοζακόγλου museo donati. Cf. nr. 376—377.

***876** A. 1934 museo donata, nunc ΜΘ 1294. Pars superior tabulae rectiangulae marmoris candidi, a. max. 0,215, l. 0,485, cr. 0,075. Litt. a. v. 1 c. 0,018, vv. 2—8 c. 0,015. ΑΞΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. vv. 1—8 c. 0,005, vv. 8—9 c. 0,01. Edd. Andronikos, Προσφορὰ εἰς Στίλπωνα Κυριακίδην [Ἑλληνικά IV 1953], 63—9 cum phot. (SEG XIII 1955, 97, 400), et Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 1955, 375, 1268. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1955, 148; Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 118; Peek, *Hermes* 92, 1964, 501, 5. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. I p.
τὸν ἐν ξένηι θανόντα τῆιδε δέρκεο,
Λέοντα τὸν Λέοντος, ἐν τύμβωι τέφρην.
Εὔβοια θερμῶν ὧι πυρὴ κτερίσματος·
πένθους κατάπλουν δ' ἔσχον ἄθλιοι γονεῖς.
εἰ δ' οὐκ ἐφηβήεντα καιρὸν ἔδραμεν,
μέλλων φαρέτρης δ' ὅπλα καὶ κέστρων ΚΡΑΝΗΙ
πρόμοιρος εἶκτο νερτέρων ἐπ' ἀτραπούς,
ἀρετὴν μὲν οὐκ ἔμαρψεν ἐχθρὸς Ἀΐδης.
Ạị̈δ̣η̣ψ̣ọῦ̣ ' . . . ' . Σ̣ ' ' ' Ρ ' ' . Γ ^ Σ̣ ' ' Ρ . . . ' Γ̣ – –

V. 3 Εὔβοι' ἀθέρμων Andronikos. Correxit Peek. Εὔβοια non est civitas vix nota Macedoniae quae,

auctore Strabone (X. 1. 9), ab Euboeensibus redientibus e bello Troiano per regiones Illyricas condita est, ut opinatur Andronikos, sed illa magna et famosa insula eiusdem nominis. Vide ad v. 9. 4 Vox κατάπλους haud dubie dicta est de navigatione parentium Leontis Thessalonica in Euboeam, ut corpus filii mortui rite sepelirent. 5 Leo iunior obiit antequam cursum ephebiae perfecit. 6 Sic lap. Versum construere nequeo. In fine infinitivum expectes. μέλλων φαρέτρης δ' ὅπλα καὶ κέστρων, κρανῆι | πρόμοιρος κτλ. Andronikos. μέλλων φαρέτρης δ' ὅπλα καὶ κέστρων κράνηι Peek. Agitur de armis quibus ephebi in exercitatione usi sunt. Admonent Robertii: '*La mention du kestre — — est intéressante; il faut rapprocher l'exercice du kestre pour les éphèbes d'Athènes et leur kestrophylax*', et adducunt A. Dumont, *Essai sur l'éphébie attique*, 1876, 196. 9 Ect. et phot. diutius et iteratim scrutatus sum. Η̣Δ̣Η̣Ψ̣ . Υ̣ . . . . Ε̣ . Α̣Σ̣ Η̣ . . . . Andronikos. ἠ̣δ̣' ἡ̣ ψ[υ]χ̣ὴ̣ [βέβηκεν εἰς θεῶν ἕδος] Peek, a. 1955. Α̣ἰ̣δ̣ή̣ψο̣υ̣ δ̣' ο̣υ̣ ' [1–2] Σ̣''ᴾ'' [1–2] ⌜Ο̣Σ̣''¯ -- Edson, a. 1958 non satis accurate. In initio versus legit Peek, a. 1964, ect. et phot. iterum conlatis: Α̣ἴ̣δ̣ηψ' ἀ̣κ̣α̣ί̣ρ̣[ως] et propter intervallum paulo maiorem inter vv. 8 et 9 argumentatur hunc versum primum epigrammatis alterius esse. Peek versum sic interpretatus est: '*Die Stadt, in der Leon starb, wird angeredet und gewissermaßen für seinen Tod verantwortlich gemacht*'. Aedepsus est urbs Euboeae septentrionalis quae propter fontes aquarum calidarum ibi sitos nota est, itaque v. 2 insula Εὔβοια θερμῶν nuncupata est.

Argumentum ipsius epigrammatis demonstrare videtur tabulam revera e Thessalonica oriundam esse.

***877** Ab eodem venditore atque nr. *876 museo donata, nunc ΜΘ 1295. Tabula parva marmoris albi undique integra, ornata anaglypho levissime exsculpto. Anaglyphum difficillimum ad interpretandum est. Sub tit. exsculptae sunt res quattuor quae videntur instrumenta esse. Res prima fortasse serra est. Ad sinistram aliquid quod malleolus esse potest. Sub serra securis bipennis vel dolabra sub qua altera dolabra apparet. Res omnes fortasse instrumenta fabri lignarii vel lanii sunt. Ima in tabula exsculptus est canis ad dextram latrans. A. 0,525, l. 0,27, cr. 0,55. Litt. a. 0,03—0,035. ΑΕϹΩ. Ligg. permultae. Interv. c. 0,015. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Ἰουλιανὴ
Σωτηρίχῳ
τῷ συμβίῳ
ἐκ τῶν κοι-
νῶν καμά-
των μνείας
χάριν.

---

4. Monumenta sepulcralia originis ignotae a. 1912 ab Avezouio et Picardio in urbe apud Lyceum Publicum visa. Credo lapp. plerosque huius syllogae e ruderibus muri orientalis urbis oriundos esse. Tamen notandum est quattuor saltem lapp. ibi asservatos Beroeae inventos esse.

***878** ΜΘ 1762. Tabula marmoris albi a dextra defracta, ornata in spatio excavato a. 0,49 anaglypho quod repraesentat feminam himatio indutam et velatam, in sella insidentem et ad dextram spectantem, mentum dextra sustinentem, arborem cui serpens se circumvolvit, ante arborem servulam cistam portantem et ad sinistram spectantem, iuvenem adversum himatio vestitum, partem dextram hominis adversi. In margine sinistro tabulae levissime insculpta est figura servuli, nunc valde detrita. A. 0,97, l. max. 0,525, cr. 0,17. Supra anaglyphum est tit. Latinus. Litt. a. 0,01, S 0,015. Interv. 0,001. Infra anaglyphum tit. Graecus. Litt. a. v. 1 0,02, v. 2 0,02—0,035, v. 3 0,02—0,025. ΑΕΣ. Interv. 0,01—0,015. Edd. litt. maiusc. Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 103, 14 cum phot. Lap. contuli. *Ect.*

s. I p. *A* Agilleia · M(arci) · ḷ(iberta) · Euporia ·
salve · salve · et
t̲u quisquis es.
anaglyphum

B Ἀγελληΐα Ε̣[ὐπορία]
χαῖρε. ᵛ[ᵛ χαῖρε]
καὶ σὺ πολλ[ά, τίς ποτ' εἶ].

Tit. *A*, v. 1 AGILLEIA · M · EVPORIA edd. || 3 TV QVISQVIS ES edd. Littera linea subducta insignita interiit.

Tit. *B*, v. 2 Symmetriae causa litt. ita disponendae sunt.

Lapis nunc in partes duas saltem fractus est. Servatur solum una, tit. Latinum et partem summam anaglyphi complectens, cui numerus alter in catalogo musei, ΜΘ 2435, adsignatus est.

***879** Nunc deperdita. Tabula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti Equitem Thracem, a. 0,54, l. 0,41, cr. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,02. ◇◇Ω. Ligg. Litt. apicatae. '*Inscription soigneusement gravée*'. Interv. 0,015. Ed. op. nr. *878 cit., 107, 20. Phot. lapidis praebet Tafrali, *Thess.*, 30, fig. 13.

c. s. II p. Διοσκουρίδης
Ἰουλιανῷ τῷ
μαθητῇ
ἐκκ τῶν ἐκίν-
ου μνείας χάριν.

***880** ΜΘ 2218. Marmor album cuius frons in formam tabulae ansatae redacta est, a. 0,37, l. 0,49, cr. 0,20. Litt. a. v. 1 c. 0,04, I 0,06, v. 2 c. 0,035, I 0,05, v. 3 c. 0,03, I 0,04—0,045, v. 4 0,025—0,03, I 0,035. Interv. vv. 1—2 c. 0,007—0,016, vv. 2—3 c. 0,015, vv. 3—4 c. 0,005—0,01. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 116, 32. Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. M · Servilius
Primus
Serviliae · Chariti · uxori
et · sibi · vivus · fecit ·

***881** Nunc deperdita. Tabula marmoris albi, a. 0,525, l. 0,425, cr. 0,075. Litt. a. v. 1 0,065, vv. 2 et 3 0,06, v. 4 0,047, v. 5 0,028. ΕЄ◇Ω. Interv. 0,003, vv. 4—5 0,008. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 101, 11, tamen forma litt. ex parte indicata est.

c. s. II p. Πολίτις
καὶ Ἑλένη
ἑαυτοῖς
ζῶντες
καὶ τοῖς ἰδίοις.

V. 1 I. e. Πολίτης, ut admonet Kla.

***882** Nunc deperditum. Fragmentum tabulae marmoris leucophaei undique praeter latus sinistrum mutilum cum reliquiis anaglyphi repraesentantis feminam velatam in sella cuius pedes sculpti sunt insidentem, et servulam pone feminam stantem et cistulam portantem. A. max. 0,39, l. max. 0,20, cr. 0,085. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,018—0,025. Interv. 0,005. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 116, 34 b.

c. s. II p. αρι – – –
καια – –
χαι – –

Suppleverunt edd. Ἀρι[– – – χρηστὲ ?] | καὶ ἄ[λυπε – – –] | χαῖ[ρε]. Sed haec formula in titt. Thessalonicensibus nondum inventa est. V. 3 Fortasse χάρ̣[ιν].

***883** Nunc deperdita. Tabula marmoris albi in partes duas contiguas fracta, a. 0,36, l. 0,25, cr. 0,01. Litt. a. 0,025. ΑΣΩ. Litt. leviter apicatae. Interv. 0,015. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 100, 9, tamen formae litt. indicatae sunt.

c. s. II p. Ἀφροδεισία · Γ. Ἰ-
ουλίῳ Καλλι-
στράτῳ τῷ συν-
βίῳ καὶ · Γ. Ἰούλι-
ος Καλλίστρα-
τος τῷ πατρὶ
μνείας χάριν.
σὺν τῷ φίλῳ.

V. 8 I. e. *cum amico.*

***884** ΜΘ 1757. Tabula marmoris albi infra et ab angulo dextro superiore mutila, ornata anaglypho repraesentanti feminam in sella insidentem, chitone et himatio vestitam et velatam, ad dextram spectantem, et protomen puellae. A. max. 0,585, l. 0,38, cr. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,02—0,025, φεῖ 0,045. ΛΕΟϹω. Ligg. Interv. c. 0,01. Ed. op. nr. *878 cit., 106, 19, cum phot. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Εἵμερος κὲ Ὠφέλι-
μα Εἱμέρᾳ τῷ γλυκυ-
τάτῳ τέκνῳ μνείας
χάριν.

***885** ΜΘ 1822. Tabula marmoris leucophaei supra mutila, ornata anaglypho repraesentanti protomas duas vestitas, nunc sine capitibus. A. max. 0,28, l. 0,49, cr. 0,07. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,02. ΑΕ◇Ϣ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,012, vv. 2—3 0,008. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 106, 18, tamen formae litt. ex parte indicatae sunt. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Ἀντιγόνα Γερμανάνῃ
τῷ γλυκυτάτῳ τέκνῳ
μνẹί̣α̣ς̣ χ̣ά̣ρ̣ι̣ν̣.

V. 1 Sic lap. et edd., lectio certa. 3 Sic lap. μνείας χά̣ρ[ιν] edd. Littera χεῖ nunc defracta est.

***886** ΜΘ 1717. Tabula rudis marmoris leucophaei infra et ab angulo sinistro inferiore mutila, ornata anaglypho manus duas repraesentanti, a. max. 0,65, l. max. 0,37, cr. 0,12. Vv. 1—2 supra, vv. 3—6 infra anaglyphum. Litt. a. 0,015—0,02, φεῖ 0,03. ΑΔΟϹΩ. Ligg. Interv. vv. 1—2 c. 0,008, vv. 2—3 c. 0,17, vv. 3—4 c. 0,015, vv. 4—5 c. 0,01, vv. 5—6 c. 0,02. Ed. op. nr. *878 cit., 109, 22, cum phot. 110. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. II p. ΠΩΤΟΟϹΙΝ
ΚΑ *m* ΙΤΟΔ *m* ΙΚΗΝ
a *a*
n *n*
u *u*
s *s*
Φιλουμένη Πυ̣θο-
λ̣άῳ τῷ ἰδίῳ ἀν-
δρὶ μνείας χά-
ριν.

Vv. 1—2 Sic lap. Textum ego quidem non intellego. π(ρ)ὸς τὸ θεῖνα̣[ι] | κα[ὶ] Ạἰτωλικήν edd., lectio cum litt. servatis omnino non conveniens. 3 fin. ΠιΟΟ lap. Adnotant edd.: '*L'orthographe* Πιθόλαος *est une déformation par l'iotacisme soit de* Πειθόλαος, *soit de* Πυθόλαος'.

***887** ΜΘ 1823. Tabula parva marmoris leucophaei supra mutila, ornata anaglypho repraesentanti partem inferiorem protomae vestitae, a. 0,28, l. 0,435, cr. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. c. 0,017, φεῖ 0,04. ΑΕϹΩ. Ligg. permultae. Interv. c. 0,008. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 115, 30, tamen formae litt. indicatae sunt (L. Robert, *Les gladiateurs dans l'orient grec*, 1940, 80, 14). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p.
[. Ε]ὐ̣μένῃ̣ς κυγηγὸς(!) τῇ ἰδία̣ συνβίῳ 'Ισιδῴ-
[ρα̣] καλῶς βιωσάσῃ σε{ν}μνῶς μῆνας ᵛ
[. κ]αὶ ν'. ἴ τις δὲ ἕτερος ἀνύξι{ξ}, δώσι τῷ
[ἱ]ε̣ρω·τάτῳ ταμίῳ ✳ / αφ. *vacat*

V. 1 in. Sic lap., Εὐμένις edd., Robert. — κυγηγός, per lapsum a quadratario pro κυνηγός exaratum, nomen proprium esse nequit, ut voluerunt edd., sed Eumenes officio bestiarii functus est. Vide Robert, loc. cit., 81. 1 fin. ΙϹΙΔ. lap., Ἴσιδ|[ι] edd., qui marginem sinistrum tit. non agnoverunt. 'Ισιδώρα̣ supplendum proposuit Robert, loc. cit., quae lectio cum spatio ineuntis v. 2 optime convenit. 2 in. Sic lap., βιωσάσι edd., Robert. 2 fin. Sic lap., μῖνας . . edd., Robert. 3 Sic lap., καὶ Ν edd., Robert. Discessit Isidora postquam nupta est Eumeni menses inter quinquaginta unum et quinquaginta novem.

***888** ΜΘ 1761. Tabula marmoris leucophaei ornata supra in spatio excavato anaglypho quod repraesentat puerum nudum in lecto recubantem, capite manui sinistrae imposito, bracchio dextro iuxta corpus extenso. A. 0,30, l. max. 0,445, cr. c. 0,055. Litt. a. 0,02. ΑϹω. Leviter apicatae. V. 3 lig. ν-η. Interv. 0,001. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 104, 15, tamen formae litt. indicatae sunt. Lap. contuli. *Ect.*

s. III p. Αὐρήλιος 'Αϊούτωρ Αὐ-
ρηλίῳ 'Αλεξάνδρῳ τῷ
τέκνῳ μνήμης χάριν, τε-
θέντι ἐτῶν ε'.

V. 1 Cognomen est vox Latina *adiutor*.

***889** Nunc deperdita. Tabula marmoris cani supra et a sinistra mutila, a. max. 0,29, l. max. 0,23, cr. 0,05. Litt. a. 0,025—0,035. ΑΕΛϹω. V. 2 lig. ο-υ. Interv. 0,01—0,02. Ed. litt. minusc. op. nr. *878 cit., 116, 34, a, tamen formae litt. indicatae sunt.

c. s. III p. – – – – καὶ
– – – Π̣εωνίου
[– – ἀ]δελφοῖς.

V. 2 I. e. Π̣αιωνίου. 2—3 Suppleverunt edd. dubitanter: τῷ δεῖνι] Πεωνίου | [καὶ τοῖς ἀ]δελφοῖς.

***890** ΜΘ 1824. Pars media arae marmoris leucophaei undique praeter frontem in novum usum recisae, cuius angulus sinister inferior mutilus est, a. max. 0,435, l. max. 0,38, cr. max. 0,165. Litt.

apicatae a. c. 0,04. ΑΕΩ. Interv. c. 0,013. Edd. Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 101, 10. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II p.
[῾Η]δίσ̣τ̣η Δωσι-
θ̣έου Μακεδό-
ν̣ι ⁾ τῷ̣ ἀνδρὶ ▲ τὸ
μ̣νημ̣εῖον· καὶ
[α]ὐ̣τῇ̣ · ζῶσα.

V. 1 ῾Ηδίστη nomen Macedonicum. Vide Russu, 187. 5 [ἑαυ]τ[ῇ] edd.

***891** ΜΘ 1820. Pars superior arae parvae marmoris leucophaei, cuius latera omnia laevigata sunt, a. max. 0,69, l. max. 0,355, cr. max. 0,295. Tit. cymatiis circumdatus est. Litt. a. 0,035. ΑΣΩ. Ligg. Interv. 0,015. Edd. Avezou et Picard, op. nr. *890 cit., 111, 24. Cf. Detschew 512. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II p.
Τορκι-
ων ᾿Αρ-
τέμει τῇ
γλυκυ-
τάτῃ
σ̣υνβί-
[ω̣ – – –]
– – – –

Vv. 1—2 Nomen e radice Thracica Τορκ–, de qua vide Detschew 513, formatum || 3 ΤΜΙΗ edd., qui vv. 2 et 3 ᾿Αρ|(θ)μί̣η legerunt || 6 Ι˙˙˙ΥΝΛΙ edd., qui vv. 6 et 7 γυν[αι|κί] suppleverunt.

***892** ΜΘ 1819. Ara marmoris leucophaei anaglypho nunc funditus deleto ornata. Laterum cymatia excisa. Pars frontis cum anaglypho in usum receptaculi excavata est. In parte superiore est excavatio rotunda ad ostothecam vel conum pineum affigendum destinata. A. 1,48, l. max. 0,525, cr. max. 0,585. Litt. a. tit. *A* 0,055, titt. *B* et *C* 0,05. ΑΕΣΩ. Ligg. in tit. *B* η-ρ, in tit. *C* π-α. Edd. Avezou et Picard, op. nr. *890 cit., 114, 29. Lap. contuli. *Ect.*

s. II p.

Tit. *A* in fronte supra anaglyphum exaratus est:

῾Ηρακλέων.

Tit. *B* in latere sinistro sub cymatio superiore:

χαίροις,
῾Ηρακλέ-
ων.

Tit. *C* in latere dextro sub cymatio superiore:

χαῖρε, πα-
ροδῖτα.

In tergo arae exstat tit. Hebraicis litt. exaratus, quamobrem verisimillimum est lap. Thessalonicae in sepulcreto Iudaico inventum esse. Nota tamen Iudaeos Sephardicos et Beroeae habitavisse.

***893** ΜΘ 1811. Ara marmoris albi, cuius cymatia omnia aut mutila aut excisa sunt, ornata anaglypho in quo repraesentatur vir adversus stans, chitonatus et chlamydatus, cinctus balteo et gladio in vaginam condito, dextra sublata hastam, sinistra frenum equi dextrorsum versi tenens. A. c. 1,26, l. max. 0,52, cr. max. 0,46. Tit. super anaglyphum exaratus est. Litt. a. c. 0,02. ΑCW. Ligg. Interv. c. 0,015. Edd. Avezou et Picard, op. nr. *890 cit., 112, 26. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. III p.
Αὐρ · Πρόκλα · Αὐρ ·
Γλύκωνι · τῷ γλυκυ-
τάτῳ · ἀνδρ̣ὶ καὶ αὐ-
τῇ ζῶσα.

Vix dubium est quin Aurelius Glyco in exercitu Romano equo meruerit.

***894** Nunc ΜΘ 1724. Fragmenta duo sarcophagi marmoris albi inter se contigua, supra, infra, a dextra mutila. Margo sinister cymatio instructus est. A. max. 0,45, l. max. 0,87, cr. 0,16. Litt. a. 0,055. ΑΕΟCW. Ligg. Interv. c. 0,025. Edd. litt. minusc. Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 115, 31, qui tamen specimina litterarum praebent. Lap. contuli.

s. II vel III p.
[Λού]κ̣ι̣ο̣ς [– – – – – – – – – ἐκ τῶν ἰδίων]
κόπων τὴν λη[νὸν – – – – – – – – – ἐὰν δέ]
τις μετὰ τὸ ἐμὲ κ̣[ατατεθῆναι – – – – – –]
καὶ ἕτερον πτῶμ̣[α – – – – – – – – τῳ τα]-
μείῳ προστείμο̣[υ – – – – – – – – – – – –]

V. 1 Vel [Μάρ]κ̣ι̣ο̣ς· Haec vestigia non legerunt edd. || 3 Vestigium ultimum non agnoverunt edd.

***895** Nunc ΜΘ 1723. Frustum sarcophagi marmoris albi undique praeter partem posticam mutilum. A dextra vestigia exigua cymatii servantur. A. max. 0,39, l. max. 1,36, cr. 0,14. Litt. a. 0,07. ΛΕΕΛΟϹϹω. Ligg. permultae. Interv. 0,035. Edd. litt. minusc. ex schedis ab A. Reinachio confectis Avezou et Picard, op. nr. *894 cit., 114, 28, qui specimina litterarum praebent. Lap. contuli.

s. II vel III p.

– – – –
– – – c. 16 – – – τὴν ληνὸν ζῶν ἑαυτῷ ᵞ . .
– – – c. 16 – – – θῆνε εἰς τὴν ληνὸν ἕτερον
– – – c. 17 – – – ληνόν, δώσι τῷ ἱερωτά ❦
[*folium* τῷ ταμείῳ προσ]ṭẹịṃọụ ᵛ ∗ ᵛ /Ẹ ᵛ Φ̣ *folium*

V. 1 Ornamentum (stirps folii?) in fine v. non agnoverunt edd. || 2 fin. ἕτερο[ν edd.

***896—*899**. Lapides ibidem et eodem tempore a Avezouio et Picardio visi qui et a Papageorgiu editi erant in actis Thessalonicae diurnis 'Αλήθεια per annos 1904—1905 in serie commentariorum 'Θεσσαλονίκης ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαί' nuncupata. Unus saltem lap. in illa ephemeride editus Beroeae inventus est ('Αλήθεια, 19 Iul. a. 1905, 1, 15 = Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 101, 12).

***896** ΜΘ 1758. Tabula marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti puerum nudum adversum, equitem ad dextram equitantem sed contra aspicientem, protomen hominis barbati, protomen feminae, puellam adversam chitone brevi indutam, dextra columbam, sinistra demissa cistulam tenentem. A. 0,405, l. 0,745, cr. c. 0,10. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,015. ΑϹϢ. Ligg. Interv. 0,005—0,01. Edd. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), 'Αλήθεια, 12 Iul. a. 1905, 1, 8 litt. maiusc., et litt. minusc. Avezou et Picard, *BCH* 37, 1913, 104, 16 cum phot. 105, qui tamen formas litt. indicaverunt (Detschew 24). Lap. contuli. *Ect.*

c. s. II p. 'Αρηπυρος Γαλάτου Διονυσίῳ τῷ τέκνῳ
καὶ τῇ συνβίῳ μνείας χάριν.

V. 1 'Αρηπυρος est haud dubie nomen Thracicum. Vide Detschew loc. cit. et 385—86.

***897** Nunc deperdita. Tabula marmoris albi in partes duas contiguas fracta et in spatio excavato ornata anaglypho repraesentanti protomen iuvenis vestiti et utrumquesecus canem leviter insculptum, qui protomen aspicit. A. 0,70, l. 0,48, cr. 0,04. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,025. ΑΕϹω. Interv. 0,01. Edd. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. cit., 1, 7, litt. maiusc., et litt. minusc. Avezou et Picard, op. cit., 102, 13, qui tamen formas litt. indicaverunt.

s. II vel III p. ἐτῶν δέκα ἕξ, μηνός, ἡμε-
ρῶν δεκατριῶν, Αἴλιος Βασι-
λιόδωρος Κασσίῳ Ἑρμῆνι
ἐκ τῶν ἰδίων μνίας χάριν.

Lectiones edd. inter se congruunt.

***898** Nunc ΜΘ 2447. Tabula marmoris leucophaei ornata intra spatium excavatum protoma feminae vestitae; a. 0,31, l. 0,28, cr. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. v. 1 0,007—0,014, v. 2 c. 0,01, v. 3 0,007—0,01. ΑΕϹ. Ligg. Interv. 0,001—0,005. Edd. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. cit., 14 Iul. a. 1905, 1, 1, litt. maiusc., et litt. minusc. Avezou et Picard, op. cit., 105, 17, qui tamen formas litt. indicaverunt. Contuli *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Ζοήσιμος(!) καὶ Νεικησὼ
Μαντῳ τῇ θρεψάσῃ μνεί-
ας χάριν.

V. 1 in. Sic lap. et Av. et Pic., ΖΟΣΕΙΜΟΣ Pap. 2 in. Nomen Thracicum. Vide Detschew, 286.

***899** Nunc ΜΘ 1760. Stela marmoris albi ab angulo superiore sinistro mutila et ornata anaglypho repraesentanti Equitem Thracem. Supra anaglyphum est aëtoma. Infra et ad sinistram anaglyphi et tituli sub anaglypho exarati margo colore rubro pictus est. A. 0,74, l. max. 0,47, cr. 0,14. Litt. a. 0,02—0,03, φεῖ 0,04. ΑΕϹω. Interv. fere nullum. Edd. Π. Ν. Π(απαγεωργίου), op. cit., 17 Iul. a. 1904, 1, 1, litt. maiusc., et litt. minusc. Avezou et Picard, op. cit., 108, 21, cum phot. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. Φουρία Τύρισσα
Ἡδύι τῷ συβί-
ῳ(!) μνείας χάρει[ν].

V. 1 Cognomen Τύρισσα est nomen civitatis Macedonicae quam Ptolemaeus, Geogr. III 12, 36, in Emathia, i. e. in Bottea (Bottiaea) conlocat. Cf. Plinium IV 34: *Tyrissaei*. Cf. cognomina feminina Θεσσαλονίκη nr. 341, vv. 1—2, et Ἀμφίπολις nr. 428, vv. 1. 2 in. Cf. nomen Macedonicum Ἡδίστη, Russu 187. Cf. et L. Robert, Hellenica X 52. 2 fin. Sic lap. et Av. et Pic., ΣΥΜΒΙ Pap.

5. Monumenta sepulcralia originis ignotae variis in locis asservata.

***900** Thessalonicae inventa esse dicitur et a Comite de Hochepied c. a. 1730 Smyrnam missa ad Franciscum Oudendorpium, qui lap. academiae Lugduno-Batavae donavit ubi nunc in museo regio (nr. Pb 161) asservatur. Tabula rectiangula marmoris candidi ornata anaglyphis repraesentantibus protomas septem seriebus duabus dispositas: supra, virum barbatum, feminas duas, puellam; infra, virum alterum barbatum, puellam, feminam aetate provectam. A. 0,895, l. 0,76, cr. 0,25. Pars ima lateris postici excisa est ad a. 0,12 et cr. 0,05. V. 1 tit. supra protomas superiores, vv. 2—4 infra protomas inferiores exarati sunt. Litt. a. 0,025. ΑЄΜϹΩ. Ligg. Interv. vv. 2—4 0,007. Edd. Te Water, *Narratio*, 1802, 163, VII (CIG 1991; Le Bas-Foucart II 1853, 321, 1373; Dem. 456, 414), et Janssen, Inscr. gr. et lat., 1842, 34, 2. Cf. H. W. Pleket, *The Greek Inscriptions in the 'Rijksmuseum van Oudheden' at Leyden*, 1958, 82. Contuli *ect.* et *phot.* praeclaras a viro docto H. Brunsting confectas.

s. III p. Αὐρήλιος Σωζομε̣[νὸς καὶ Αὐρηλία Ἀ]ρ̣τεμιδώρα

anaglypha

ζῶντες ἑ⟨α⟩υτοῖς καὶ τοῖς γλυκυτάτοις τέκνοις Αὐρη-
λίᾳ Εὐκλείᾳ καὶ ⟨Αὐ⟩ρηλίᾳ Σωζομένῃ καὶ Αὐρηλίᾳ Ἀλεξάνδρᾳ,
Κλαυδίᾳ Ἀρτεμιδώρᾳ τῇ θρεπτῇ μνήμης χάριν.

vacat

V. 1 Suppleverunt edd. priores || 2 ЄΛΥΤ lap. || 3 ΚΑΙΡΗΛΙΑ lap.

Vide, quae Janssen adnotavit: '*Aurelii patris protome bis conspicitur, semel initio ordinis superioris, iterum initio ordinis inferioris. Hinc habes duas patris imagines, matris unam, tres filiarum et unam nutricis*' [potius: *alumnae*].

Origo tabulae incerta est, quia exstat lapis alter Lugduni Batavorum in museo regio conservatus (T. Water, 165, VIII; Janssen 29, 4 [CIG 1976; Dem. 484, 461]), qui Thessalonicae inventus esse dicitur et a de Hochepiedio Smyrnam missus esse ad Oudendorpium. Sed demonstravit L. Robert, *Études anatoliennes*, 1937, 444, hoc monumentum revera Lampsacenum et idem esse atque CIG 3645. Qui vir doctus etiam haec adnotavit: '*Il est vraisemblable que l'épitaphe d'Apollonios* [CIG 1976 = 3645] *ne fut pas envoyée, de Lampsaque, à Thessalonique, puis à Smyrne, d'où elle alla à Leyde; plutôt, la mention de sa trouvaille à Thessalonique n'est qu'une erreur, sortie je ne sais pas d'où; il se peut toutefois qu'un navire l'ait chargée en passant dans les Dardanelles, à Çardak, et l'ait deposée à Salonique*'.

***901—*903** Lapides sepulcrales Thessalonicae c. a. 1786 a Villoisonio visi.

***901** C. a. 1786 Thessalonicae in domo medici Ἀναστασίου vidit ed. A. 1832 ad syllogen rerum antiquarum, quae est in Anglia apud *Chatsworth House*, transportata est cum designatione, haud dubie falsa, lap. e Pella oriundum esse. Stela marmorea anaglypho ornata cuius anguli superiores defracti sunt. Pars anterior anguli dextri inferioris, quae fines vv. continebat, nunc excisa est. In anaglypho a sinistra ad dextram repraesentantur: arbor cuius ramo serpens ad dextram spectans se circumvolvit; subter ramum matrona stola demissa induta et velata, in sellula insidens et ad dextram spectans; ante matronam servula ad sinistram spectans, sinistra cistulam tenens, dextra agnum in gremio matronae ponens; servus chitonatus ad dextram spectans, sinistra mentum sustinens; supra servum caput equi ad dextram spectantis; a dextra servi puer adversus stolatus; arbor cuius ramo serpens ad sinistram spectans se circumvolvit. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. ΑΕΣ. Edd. sine mensuris Villoison, *Hist. de l'Acad. roy. des Inscript.* 47,

1809, 302, 3 (Boeckh, CIG 1982; Dem. 487, 470) et Furtwängler, *Journ. Hell. stud.* 21, 1901, 225, 15, cum phot. Contuli phot. Furtwänglerii.

s. II p.

῾Ερεννία · Συρίσκα ᵛ καὶ υἱὸς αὐτῆς
Μᾶρκε · ῾Ερέννιε · ᾽Αγαθοκλῆ χαίρετε
καὶ σύ · πολλά · τίς ποτ᾽ εἶ.

Notas interpunctionis non legit Villoison. Litterae lineis subductis insignitae post tempora Villoisonii excisae sunt.

Verisimile est lap. revera e Thessalonica oriundum esse quia in urbe Herennii saepius inveniuntur.

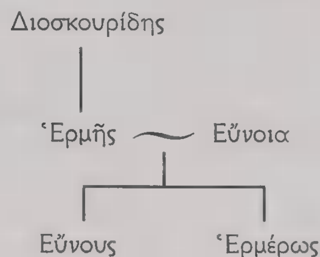
***902** Ab ed. visa in domo consulis Gallici M. E. M. Cousinéry, qui misit lap. Parisios ubi in sylloge Comitis de Choiseul-Gouffier annos nonnullos asservata est, deinde translata in *Musée du Louvre* ubi nunc est (nr. 158 cat. marmorum). Tabula rectiangula marmoris albi per altitudinem in partes duas contiguas fracta, infra dente (a. 0,17) instructa, ornata intra spatium excavatum (a. 0,39, l. 0,45) anaglypho repraesentanti equites duos adversos dextris sublatis gestum salutationis vel benedictionis agentes. Inter equites est arbor cui serpens se circumvolvit. Utroque sub equo est canis latrans aprum cuius caput e trunco imo arboris ad dextram spectat. Anguli superiores tabulae paulum mutili sunt et pars inferior dextra dentis defracta est. A. sine dente 0,485, l. supra 0,538, infra 0,51, cr. max. 0,045. Tit. sub anaglypho exaratus est, vv. 3—4 per partem summam dentis dispositis. Litt. a. v. 1 0,025, vv. 2—4 0,02—0,023. ΑΕϹΩ. Ligg. Interv. 0,005—0,007. Edd. Villoison, *Hist. de l'Acad. roy. des Inscr.* 47, 1809, 302 (Boeckh, CIG 1972; Dem. 449, 395), 'Catal. Clar. n. 598' [non vidi] (Le Bas-Foucart II 1853, 321, 1370); Dubois, *Catalogue*, 1818, 56, 154; Bouillon, *Musée des Antiques* III 1810 [non vidi. Editionem a. 1864 contuli], '*Cippes et inscriptions sépulcrales*' 4, num. 13, anaglyphum et tit. delineati; Clarac, *Musée* II pars altera, 1841, 688, 252 et tab. 39, num. 252; Froehner, *Inscr. gr.*, 1865, 276, 194; Devambez, Studia Antiqua 2, 1955, 166—69 cum phot. tab. 15. Cf. L. Friedlaender, *De operibus anaglyphis*, 1867, 48 [non vidi]; F. Chapouthier, *Les Dioscures au service d'une déesse*, 1935, 285 cum delineatione lap. anaglyphum et tit. exhibenti fig. 55; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1956, 156. Contuli *ect.* et *phot.*

ante fin. s. II p.

῾Ερμῆς ᵛ Διοσκουρίδου ᵛ καὶ
Εὔνοια ᵛ Εὔνουν ᵛᵛ καὶ
῾Ερμέρωτα τὰ ἑαυτῶν
τέκνα μνίας ᵛ χάριν.
vacat

Recte admonet Devambez lap. alicubi '*dans la région de Salonique*' posse inventum esse.

Haud dubie figurae equitum anaglyphi repraesentant filios Hermae et Eunoeae, qui nomina e parentibus traxerunt. Suspicor filios geminos fuisse. Stemma:

***903** Ab ed. Thessalonicae in domo negotiatoris *M. Ruffin* visus, nunc deperditus. 'Lapis 2'34'' longus, 2' latus'. Litt. e schedis Leakianis ΑΕϹϕΩ. Edd. Villoison, *Histoire de l'Académie royale des Inscriptions et Belles-Lettres* 47, 1809, 302 (Boeckh, CIG 1977, qui et schedis Köhlerianis dimensiones lap. praebentibus usus est; Dem. 485, 462); Leake, *Northern Greece* III 1835, tab. 27, n. 132 (inde, ut videtur, Le Bas-Foucart II 1853, 321, 1371).

s. II vel III p.

τῇ φιλάνδρῳ καὶ γλυ-
κυτάτῃ συνβίῳ ᾽Επικτή-
σει ᾽Αποδήμιος ἐκ τῶν
κοινῶν κόπων καὶ ἑαυ-
τῷ ζῶν.

Villoison perperam tit. in sex versus distribuit, v. 3 in partes duas dividens, ubi ΑΠΟΔΕ|ΜΙΟϹ legit.

***904** Thessalonica c. a. 1833 per Consulem Gallicum *M. de Saint-Sauveur* Parisios missa ad *Musée du Louvre*, ubi asservatur (nr. 1328 cat. marmorum). Tabula marmorea ornata anaglypho nunc paulum mutilo repraesentanti tres protomas: viri, feminae velatae, puellae. Sunt ᾽Απολλώνιος, Μαντουν, Μύστα. A. 0,57, l. 0,75, cr. 0,155. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,02—0,025. ΑϹ. Ligg. Interv. 0,008—0,012. Edd. 'Clarac, *Cat. 866 d*' [non vidi]; idem, *Musée* II pars altera, 1841, 464 A,

et tab. 62, num. 866d; Froehner, *Inscr. gr.*, 1865, 265, 166 (Dem. 511, 555). Contuli *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Ἀπολλώνιος Εὐπόρου τῇ γυναικὶ καὶ
[Μ]ύστα Μαντουνι τῇ μητρὶ μνήμης χάριν.
vacat

Superficies tabulae valde detrita est praesertim per v. 1 et ad marginem sinistrum.

V. 1 Litt. ω linea subducta insignita nunc penitus evanuit. - - - - c. 10 - - - - ΕΥΠΟΡΟΥΤΗΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙ Clarac, qui admonet: '*Les deux ou trois premiers mots de l'inscription, qui contenaient un nom, ont presque disparu et sont entièrement illisibles*'. Ἀπολλώνιος Εὐπόρου τῇ γυναικὶ καὶ Froehner || 2 Supplevi. Cf. nr. *852, v. 1. De nomine Thracico Μαντουν vide Detschew 287. . ΥϹΤΑΜΑΝΤΟΥΝΤΗ Clarac. [Π]υσταμάντουνι Froehner. Sed hoc nomen aliunde ignotum est, et nomen uxoris Apollonii desideratur. Stemma:

Εὔπορος
|
Ἀπολλώνιος ~ Μαντουν
|
Μύστα

***905—*907**. Lapides sepulcrales in urbe a. 1861 ab Heuzeio visi.

***905** In urbe ab ed. visa, deinde Parisios ad *Musée du Louvre* transportata ubi nunc asservatur (cat. marmorum num. 1428). Tabula rectiangula marmoris leucophaei, cuius margo sinister ex parte mutilus est, ornata intra spatium rectiangulum excavatum anaglypho repraesentanti cenam sepulcralem: lectum sumptuosum cui incubant puer et vir, prorsum aspicientes; ante lectum mensam tripedem cui quattuor fructus impositi sunt; a dextra feminam vestimentis longis indutam et mentum dextra tangentem, in cathedra insidentem et ad sinistram spectantem; a sinistra servulum ad dextram versum. A. c. 0,40, l. 0,41. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,017. ΑΕϹ. Ligg. Interv. c. 0,005. Ed. sine mensuris Heuzey, *Mission arch.* II 1876, 282, 117 (Dem. 447, 390). Contuli *ect.* et *phot.*

c. fin. s. I p.
Κλ(αυδία) Πρόκλα · Τιβερίῳ · Νε⟨ο⟩πτολέμῳ
τῷ ἀνδρὶ καὶ Λέοντι τῷ ὑῷ καὶ
ἑαυτῇ ζώσῃ μνήμης χάριν.

V. 1 in. ΚΠΡ lap., Κ · ΠΡ Heuzey || 1 fin. ΝΕΠΤΟΛΕΜΩ lap., ΝΕΠΤΟΛΕΜΩ Heuzey. Est fortasse pronuntiatio vulgaris. Cognomen est nomen proprium in Macedonia frequens. Vide Hoffmann, 143, 165, 187, 202, not. 119, et Russu, 204 || 2 fin. ΚΑΙ lap., litt. minoribus. || 3 Litt. η-μ-ν-η-μ-η-σ omnes ligatae sunt.

***906** In urbe ab ed. visa, deinde Parisios ad *Musée du Louvre* transportata ubi nunc asservatur (nr. 187 cat. marmorum). Tabula marmorea, supra et a margine dextro mutila, ornata anaglypho repraesentanti, a sinistra ad dextram, servulum chitonatum, ad dextram spectantem, mentum dextra tangentem; virum adversum et togatum; pone humerum sinistrum viri caput servulae ad dextram spectantis quae umbellam dextra tenet; puellam himatio et stola indutam, ad dextram spectantem; puellam alteram vestimentis longis indutam; feminam in cathedra sumptuosa insidentem et ad sinistram spectantem, himatio longo et stola indutam et velatam. A. max. 0,675, l. max. 0,425, cr. 0,12. Vv. 1—3 tit. in parte summa anaglyphi exarati sunt, vv. 3—4 sub anaglypho. Litt. a. v. 1 0,025—0,035, vv. 2—3 c. 0,025, vv. 4—5 0,02—0,025. ΑΕΜΣΩ. Interv. vv. 1—2 0,003—0,012, vv. 2—3 0,003—0,008, vv. 4—5 0,004—0,008. Edd. Heuzey, *Mission arch.* I 1876, 281, 116, cum delineatione praeclara lap. anaglyphum et titulum exhibenti, vol. I, tab. 22bis (Dem. 446, 389), et Froehner, *Inscr. gr.*, 1865, 273, 187 (Dem. 545, 628, solos vv. 4—5). Contuli *ect.* et *phot.*

s. II p. . . Μαρίοις *vacat*
Μαξίμῳ {Σ}, Δωμετιαν[ῇ],
Ζωσίμῃ
anaglyphum
Εὐτυχὶς Φαύστου
τοῖς εἰ⟨δ⟩ίοις ζῶσα.
vacat

V. 1 Hunc v. primum tit. fuisse non constat. In initio v. . . \Α lap., . . . \Α Heuzey, qui [. . . .]αρίοις praebet, Froehner videtur legisse Μάριος || 2 fin. Legi et supplevi. τια[νῇ] Heuzey, Δωμετία Froehner, qui credidit nomina propria vv. 1—3 tit. nominativos esse || 5 ΕΙΛΙΟΣ lap.

***907** In urbe (*'Salonique'*) ab ed. visa, nunc Parisiis in *Musée du Louvre* asservatur (nr. 1327 cat. marmorum). Tabula rectiangula marmoris leucophaei

ornata anaglypho repraesentanti protomas sex seriebus duabus dispositas: supra, virum barbatum, protomam puellae basi impositam, feminam; infra, duas puellas et iuvenem. A. 0,665, l. 0,535, cr. 0,06. Tit. infra anaglyphum exaratus est. Litt. a. 0,015—0,02. ΑЄω. Interv. 0,02. Edd. Heuzey, *Mission arch.* I 1876, 282, 118 (Dem. 447, 391), et Froehner, *Inscr. grecques*, 1865, 290, 230. Contuli *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Ἀπολλωνία Νείκωνι τῷ ἰδίῳ
ἀνδρὶ vvv μνήμης vv χάριν.
vacat

V. 2 Litt. omnes vocis μνήμης ligatae sunt.
Vix recte adfirmat Froehner lap. Amphipolitanum esse.

***908** A. 1864 Thessalonicae apographum tit. ab ignoto quodam confectum vidit E. Miller, qui paucis diebus post apographum a se visum iussit lap. in navigio publico Gallico Parisios transportari, ubi nunc asservatur in museo *Louvre* hodie quod dicunt, num. 822 cat. marmorum Thasiorum. Stela, ut videtur, marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, supra aëtomate exsculpto (a. 0,21) cum acroteriis tribus instructa et ornata in spatio excavato rectiangulo anaglypho artis mediocris quod repraesentat a sinistra columnam Doricam, cuius capitulo amphora imposita est, et, a dextra iuvenem nudum ad dextram currentem, sinistra paulum sublata facem tenentem. A. totius stelae 1,045, l. per aëtoma 0,35, sub aëtomate 0,32, per imum lap. 0,37. V. 1 per partem imam aëtomatis, vv. 2—6 inter aëtoma et anaglyphum dispositi sunt. Litt. a. v. 1 0,01—0,017, vv. 2—6 0,007—0,015. ΑΕΟΣΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,06, vv. 2—6 0,007—0,015. Litterarum formae haud dubie Hellenisticae aetatis tam neglegenter exaratae sunt ut difficillimum sit tempus accurate indicare. Edd. E. Miller, *Rev. Arch., nouv. sér.* 12, *Jul.—Déc.*, 1865, 66 ex apographo (Kaibel, Epigr. Gr., 207, 518; Dem. 515, 563; Baege 41; Mihailov 17, 134) et e phot. Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 512, 1709. Cf. Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 119. Contuli *ect.* et *phot.* a viro docto Paulo Devambez confecta.

s. III—II a. v v v Ν ο υ μ ή ν ι ο ς Κ ο ί ν ο υ.
ἤματι μὲν γενόμην ὧι καὶ κλυτ̣ότο⟨ξ⟩ος Ἀπόλλωṿ, |
τεσσαρακαιδε⟨κ⟩έτης δ᾽ἐξέλιπον βιοτήν· |
τ̣αὐτῶι δ᾽ ὧι γενόμην θάνον ἤματι, τηνίκα || Φοίβωι
ἀστοὶ πανδήμους ἐξετέ|λ̣ουν ⟨θ⟩υσίας. *vacat*
vacat

V. 1 Sic lap. Miller, op. cit., 67, not. 1, male Κοίντου subiecit || 2 ΚΛΥΤΟΕΟΣΑΠΟΛΛ$^{Ω}_{Ν}$ (TO supra) lap. || 3 ΤΕΣΣΑΡΑΚΑΙΔΕΧΕΤΗΣ lap., τεσσαρακαιδεχέτης Kaibel, Peek || 6 ΟΥΣΙΑΣ lap.

V. 1 Nomina Macedonica. Vide SEG X, 86, v. 56; Hoffmann, 123 et 187; Russu, 193. Cf. Edson, loc. cit., cum not. 53. 2—6 Dies natalis dei Apollinis in Macedonia fuit septimus mensis Artemisii, qui ipse fuit mensis septimus anni Macedonici et nomen e sorore gemina Apollinis traxit. Numenius natus est die septimo mensis septimi et, annis bis septem peractis, eodem die obiit.

Nota discrepantiam inter exarationem inscitam ipsius tit. et stilum haud inelegantem epigrammatis. Mihi verisimillimum videtur stelam e Pella oriundam esse.

***909** A. 1874 in aula Consulatus Gallici ab ed. visa, nunc deperdita. Stela quadrata, 0,60, ornata anaglypho infra tit. exsculpto quod repraesentavit cenam sepulcralem (*'banquet funèbre'*). Litt. ΑΜΦΩ. Ed. Duch. 50, 77 (Dem. 506, 533).

s. I a. vel p. Τιμο⟨ζ⟩ήλωι Δαφναίου ἥρωι.

Nota ἰῶτα adscriptum. Adnotat Duch.: *'La cinquième lettre de l'inscription est d'une forme singulière: faut-il lire* Ζ *ou* CT? *Comme le monument est assez ancien, j'ai cru devoir lire* Ζ, *en attribuant à une erreur du lapicide cette transformation du* Ι *en un* D *renversé* [i. e. Ɑ]'.

Monumentum tam parvum aliunde ad urbem facile transportatum esse potuit.

***910** et ***911** Lapp. originis ignotae in vetere praetorio Turcico *(Saràу* vel *Konak)* asservati. Quam in syllogen collecta erant monumenta non solum urbis et Macedoniae sed etiam regionum ultra fines Macedoniae sitarum. Vide Evans, *Archaeologia* 49, 1885, 126 not. 2. Cf. Edson, *Class. Phil.* 53, 1958, 119 cum nota 52.

***910** In aula praetorii ab edd. visa, nunc deperdita. Stela marmorea ornata anaglyphis duobus quae repraesentant supra cenam sepulcralem (mensam tripedem et utrimque figuram stola demissa indutam), infra Equitem Thracem. A. 1,20, l. 0,70, cr. 0,20. Stela supra et infra defracta vel excisa fuisse videtur. V. 5 lig. M-A. Post tempora Duchesnii (a. 1874) vv. 1—2 ita mutilati sunt ut Evans eos non agnoverit. Edd. Duch. 51, 82 (Dem. 528, 599; Mommsen, Ephem. epigr. II 1875, 475, 105a) et delineationem frontem lap. et vv. 3—8 tit. exhibentem Evans, *Archaeologia* 49, 1885, 127, fig. 67, nescius Duchesnii (Mommsen, CIL III, suppl. 7330, qui et descriptione a Carabella confecta et a Mordtmannio missa usus est).

anaglyphum

c. s. II p. OI . . c. 4—5 . . CVTIVLAE
. . c. 4 . . L · an(nis) · L
. DEOPVIS fil(ius) an(nis) · LX · h(ic) · s(iti) · s(unt)
Sucus Dydigis fil(ius)
Manta Dizae fil(ia) · patri.

anaglyphum

O – – – – c. 10 – – – – AVI
matri v(ivis) · f(aciendum) · c(uraverunt) ·
FDVI . . c. 5 . .
– – –

Vv. 1—2 solus Duch. legit || 3 Sic Duch. In init. FO Evans; BO Carab. || 5 Sic edd. || 6—8 omisit Carab. || 6 Sic Duch. et Evans || 7 MATR · IV · F C · Duch.; MATRIV · F · C · Evans || 8 solus Evans legit. Suspicor lap. incendio urbis a. 1890 deletum esse.

Admonet Evans, op. cit., pag. 126: (lap.) '*was not improbably brought to that city* [i. e. Thessalonicam] *along with other inscriptions from the Thracian borders*'.

***911** A Purgoldio et Hogarthio visa, nunc deperdita. Stela infra mutila, supra aëtomate instructa et ornata in spatio excavato anaglypho artis malae repraesentanti quinque figuras vestimentis longis vestitas: virum togatum, puerum pallio indutum, duas feminas, puerum. A. max. 1,16, l. 0,57. Tit. in planitie leviter excavata et regulis circumdata exaratus est. '*The inscription is very clear in letters 0,04 high*' (Hog.). ΑЄΜCω. Edd. Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 367, 10 (Dem. 491, 479); Purgold, *Ms* 1885, *Addenda*, num. 16 qui praebet mensuras et descriptionem pleniorem lap. et textum fere eundem atque Hogarthii praeter v. 3.

c. s. II p. Τιτους(!) Σεκούν-
δου καὶ Κλευπὼ
ἡ σύνβιος Μακέ-
τῃ καὶ Μάρκῳ τέ-
κνοις τεθνῶσι
μνήμης χάριν.

V. 1 in. Sic et Purg. et Hog. || 3 Sic Purg., CYΜ ΒΙΟC Hog.

Suspicor lap. incendio urbis a. 1890 deletum esse.

***912—*915** Lapides asservati in domo illius *Bitzos* (vel *Mpithos*), qui officiis interpretis in Consulatu Britannico fungebatur. Nota duos saltem lapides in illa domo ex aliis regionibus Macedoniae Thessalonicam transportatos esse.

***912** ΜΘ 1825. Tabula parva marmoris albi a latere utroque mutila et ornata anaglypho repraesentanti feminam in sellula pulvinata insidentem, stola et pallio vestitam et velatam, ad dextram spectantem, et puerum stantem adversum, pallio vestitum. A. 0,275, l. max. 0,165, cr. 0,08. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,017. ΑΕΩ. Ed. Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 373, 24 (Dem. 502, 519). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. [᾿Α]ρετὴ ᾿Αντέρωτι.

ἰῶτα in fine nunc deest.

***913** A. 1869 a Vidal-Lablachio visa in aula eiusdem domus, deinde a. 1887 ab Hogarthio in Consulatu Britannico, nunc ΜΘ 1826. Tabula marmoris albi a dextra mutila et ornata anaglypho repraesentanti equitem chitone et chlamyde fluitanti vestitum, ad dextram equitantem sed adversum spectantem. A. 0,46, l. max. 0,335, cr. 0,09. Superficies tit. sub anaglypho exarati aqua mananti, ut videtur, valde detrita est. Litt. a. 0,02, φεῖ c. 0,03. ΑΕΟΣΩ. Vv. 1 et 3 lig. κ-ε. Interv. c. 0,005. Edd. Vidal-Lablache, *Rev. arch., nouv. sér. 20, Jul.—Déc.* 1869, 64, 5, et Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 372, 22 (Dem. 496, 495). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. I p. Δαμόκριτος κὲ Φιλόξεν̣[ος]
Παραμόνῳ τῷ ἀδελφῷ
κὲ ἑαυτοῖς ζῶσι.

Lectiones edd. nullius pretii sunt.

Etsi anaglyphum dissimile non est formae typicae Equitis Thracis, manus dextra equitis sublata non est neque sub equo apparet canis ad dextram currens. Praeterea in anaglyphis Equitis Thracis eques raro adversus spectat.

***914** A. 1869 a Vidal-Lablachio in aula eiusdem domus visa, a. 1887 a Hogarthio in Consulatu Britannico, a. 1938 in ecclesia S. Georgii sine num. catalogi asservata. Tabula marmoris albi supra mutila et ornata anaglypho repraesentanti figuras quattuor, nunc valde detritas: puerum, ut videtur, adversum et vestitum, virum adversum et vestitum, feminam vestitam, sedentem, ad sinistram spectantem, puellam adversam et vestitam. A. max. 0,59, l. 0,65, cr. 0,11. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. v. 1 0,04, v. 2 0,03, v. 3 0,035, v. 4 0,025. ΑЄΞϹΩ. Interv. c. 0,01. Edd. Vidal-Lablache, *Rev. arch., nouv. sér. 20, Jul.—Déc.* 1869, 64, 4, et Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 371, 19 (Dem. 496, 494). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Τερεντίᾳ · Τ · θυγατρί,
Τερτύλλᾳ · τῇ γυναικὶ · ἑαυτοῦ
ꞌↄεγάνιος · Τ · ὑιὸς · καὶ
❦ ἑαυτῷ ❦ ζῶντι ❦

Vv. 1 et 3 Haud dubie litt. ταῦ abbreviatio praenominis Τίτου est || 2 Sic Hog. et lap., ΤЄΡΤΥΛΔΑ Vidal-Lablache || 3 in. Sic lap., . ΡЄΓΑΝΙΟΣΤ · ΥΙΟϹ · ΚΑΙ Vidal-Lablache. ?ↄϹΙ¯ΓΑΝΙΟϹ . Τ . ΥΙΟϹ ΚΑΙ Hog., qui de nomine Βρετάνιος (!) cogitat.

***915** Eadem in domo ab ed. a. 1887 visa, nunc deperdita. Stela ornata anaglypho repraesentanti protomas quinque in series tres dispositas: supra puerum, medio in anaglypho virum et feminam, infra pueros duos. Litt. ΑΔЄΞϹΩ. Ed. sine mensuris Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 373, 25 (Dem. 503, 520).

c. s. II p. Φιλόδοξος Ἀρτεμιδ-
ώρᾳ τῇ ἰδίᾳ γυνεκὶ ἀνέ-
θετο.

***916—*919** Lapides a. 1887 ab Hogarthio in Consulatu Britannico visi. Suspicor lapides e sylloge monumentorum antiquorum, quae fuit in domo familiae *Bitzos*, oriundos esse.

***916** ΑΓ 42. Pars inferior stelae marmoris albi ornata anaglypho repraesentanti virum et feminas duas, omnes stolis vestitos et adversos. A. max. 0,33, l. 0,35, cr. 0,095. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. 0,025. ΑΕΩ. Litt. omnes in voce μνήμης (v. 2) ligatae sunt. Interv. 0,01. Ed. Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 370, 18 (Dem. 502, 515; Detschew 124 et 262). Lap. contuli. *Ect. Phot.*

c. s. II p. Δίων καὶ Κουθειν Δε-
λτι θυγατρὶ μνήμης
χάριν.

Auctore Detschewio Κουθειν et Δελτις nomina Thracica sunt.

***917** Nunc deperdita. Stela marmorea ornata anaglypho repraesentanti feminam adversam cui puella sinistra cistam, dextra speculum(?) porrigit. Litt. ΑΣ. Ed. sine mensuris Hogarth, op. nr. *916 cit., 371, 20 (Dem. 502, 516).

s. II vel III p. – – – – – – – Ọ Σ – – – – – – –
[– – – – – Κ]α̣νουλε̣[ι – – – – –]
[– – –? Βαβ]ο̣ύρᾳ τῇ σ̣[υμβίῳ?]
[– – – ? εὐσεβε]σ̣τάτῃ – – – – –
– – – – – – ΛΙΚ – – – – – – – – –

V. 2 \ΝΟΥΛΙ Hog., qui [? Κα]νουλ[εῖος] supplevit || 3 ϽΥΡΑΤΗʟ Hog., qui . . . Φ]υράτης temere coniecit || 4 ¯ΤΑΤΗ Hog. qui [? Ἱππο]στάτης subicere ausus est.

***918** Nunc deperdita. Stela ornata anaglypho repraesentanti protomas quattuor: virum, feminam, pueros duos. Litt. neglegentissime exaratae. ΑΕ◊Ϲ. Ed. sine mensuris Hogarth, op. nr. *916 cit., 372, 23 (Dem. 502, 518).

s. II vel III p. Ε – – c. 9—10 – – Λ – – c. 4—5 – –
◊ΙϹ – c. 6 – μνείας [χ]άρι[ν].

***919** A. 1938 in ecclesia S. Georgii asservata. Tabula marmoris albi, supra et a sinistra mutila, ornata anaglypho repraesentanti quattuor protomas vestitas in series duas dispositas. Capita protomarum seriei superioris nunc desunt; in serie inferiore protomae feminae velatae et puellae. A. max. 0,45, l. max. 0,45, cr. 0,10. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. v. 1 0,02, v. 2 0,015. ΑΕϹѠ. Ligg. Interv. 0,01. Ed. Hogarth, op. nr. *916 cit., 372, 21 (Dem. 502, 517). Lap. contuli. *Ect.*, *Phot.* parum bona.

s. II vel III p.
[– – – Μ]ω · μω · ζῶσα · Κλεωνίκη(!) · τῇ
[– – – τ]ρι μνείας χάριν. *vacat*

V. 1 Nomen femininum Thracicum Μωμω in Macedonia saepius invenitur. Vide Detschew, 325, et L. Robert, *Noms indigènes*, 1963, 54, not. 9. Κλεονίκη tamen est nomen muliebre in Macedonia frequens. Vide ad nr. 97, vv. 5—6.

***920** et ***921** Lapides Thessalonicae in area officinae quadratariae inter Consulatum Britannicum et crepidinem sitae ab edd. visi. Officina incendio urbis a. 1890 deleta est.

***920** Stela vel tabula, nunc deperdita, ornata anaglypho repraesentanti caput feminae inepte exsculptum. Litt. ΑΕϹ. Edd. sine mensuris Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 369, 14 (Dem. 493, 485; Detschew 286), et litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 41, 9, qui admonet eo tempore, 5 Februarii a. 1889, cum vidit, lap. recisum fuisse.

c. s. II p. Ἀμπιανὸς Θάλλος Μαντᾳ
τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ μνήμης
χάριν.

V. 1 Sic Pap., ΘΑΚΟϹ Hog. — Μαντα est nomen Thracicum. Vide Detschew, loc. cit. 2 Ed. uterque indicat litt. omnes vocis μνήμης ligatas esse.

***921** Stela, nunc deperdita, ornata anaglypho repraesentanti magnum caput feminae et puerum sedentem. Litt. difficiles lectu. ΑΕΣ. Ligg. Ed. sine mensuris Hogarth, *Journ. Hell. stud.* 8, 1887, 370, 16 (Dem. 493, 484).

s. II vel III p. Μ Ἄττιος Γέμελλος
Σ . . είνᾳ τῇ γυναι-
κὶ καὶ Γραπτῇ τῇ πενθε-
ρᾷ μνήμης χάριν.

V. 2 in. Σ(Η̄ ?)ΕΙΝΑ Hog. Fortasse Σ[αβ]είνᾳ.

***922** In domo Metropolitae Thessalonicensis usque ad a. 1890 asservata, nunc deperdita. Tabula, ut videtur, ornata anaglypho repraesentanti Herculem alatum, sinistra arcum, dextra clavam tenentem; prope pedem dextrum Herculis clipeum in quo aquila sursum spectans instat; prope pedem sinistrum nescioquid rotundum, fortasse sertum, basi impositum. A. δύο σπιθαμῶν, l. μιᾶς. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. lunat. Ligg. Edd. Dem. 512, 559, cuius apographum pravissimum est, et litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 45, 12, cuius lectiones secutus sum.

c. s. II p. Δειογένης κὲ Εὐτυχία Ἡρα-
κλίδῃ τῷ γλυκυτάτῳ τέ-
κνῳ μνείας χάριν.

V. 1 Sic Pap., ΔЄΙΟΓЄΝ!!!!ΚΛΙΗΡΑ Dem. || 2 Sic Pap., ΚΛΙΑΝΙ!ΓΛΥΚΥΤΑΠ!ΙЄ Dem. || 3 Sic Pap., qui tamen in fine χάρην legit.

Domus Metropolitae incendio a. 1890 deleta est. Adfirmat Dem. lapidem aliunde (ἀλλαχόθεν) ad domum Metropolitae transportatum esse.

***923** Annos nonnullos apud τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον conservatum ubi vidit Papageorgiu 12 Octobris a. 1888, nunc ΜΘ 1821. Fragmentum stelae marmoris albi undique praeter a sinistra et a tergo mutilum et ornatum anaglypho cuius pars servata reliquias protomarum duarum exhibet, a. max. 0,30, l. max. 0,46, cr. max. 0,14. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. vv. 1—4 0,02, v. 5 0,015. ΛЄϹΩ. Interv. vv. 1—4

0,015, vv. 4—5 0,008. Edd. Dem. 512, 558, et litt. minusc. Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 43, 11. Lap. contuli. *Ect. Phot.*

a. 152—53 p. ἔτους · δπρʹ Σ(εβαστοῦ) · τοῦ καὶ · τʹ · Διοσκọ[υρίδης]
ἐποίησε αὐτοῦ καὶ Ἀρτέμειν [τῆς θυγατρὸς ?]
αὐτοῦ καὶ Διοσκουρίδου τọ[ῦ υἱοῦ καὶ γυναι]-
κὸς αὐτοῦ Ἀπολλωνίας καὶ πα[τρὸς αὐτοῦ]
Γενημανου αὐτῷ ἐποίησεν μνί[ας χάριν].

Nota sermonem balbutientem. V. 1 fin. ΔΙΟϹ!!! Dem., Διος ΚΕ Pap. || 2 fin. ΑΡΤЄΜЄΙΝ!!! Dem., Ἄρτεμειν (*sic!*) [τὴν θυγατέρα] Pap. || 4 Sic lap. et Pap. || 5 fin. Dem. ἰῶτα non legit, μνή[μης Pap. — Nomen proprium ad init. v. non intellego.

Adfirmat Dem. se lap. in domo privata invenisse, sed haud dubie domus eadem fuit atque illa τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου. Nihil certum igitur de origine stelae constat.

***924** Lapis ante a. 1902 visus a Papageorgiu cuius schedas ed. Mommsen, CIL III, suppl. II, 14203[41] (P. Collart, *Philippes, ville de Macédoine*, 1937, 259).

c. s. II p. P(ublio) · Insummenio · P(ublii) · f(ilio) · Vo<l>(tinia) · Frontoni · aed(ili) · II viro iuri dic(end)o
Philippis · quaest(ori) · ex · testamento.

V. 1 'VOE — IVRIDICO apographum'.

Lapis fuit ut videtur unus e marmoribus antiquis e regione Philipporum oriundis et Thessalonicam post initium s. XVI transportatis ut ad sepulcra Iudaeorum Sephardicorum tegenda adhibita sint. Vide J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102. Propter distributionem versuum vix dubium est quin lapis fuerit frons sarcophagi vel pars monumenti sepulcralis maioris.

***925** Quondam in urbe '*chez les Sœurs françaises*' asservata et a. 1902 a Consule Belgico donata museo regio '*des arts décoratifs et industriels*' Bruxellis, ubi nunc est (cat. num. A 15). Tabula rectiangula marmoris albi, cuius anguli superiores defracti sunt, ornata anaglyphis duobus, utroque intra spatium excavatum rectiangulum. In superiore est Eques Thrax et a dextra femina tunica longa vestita et velata, in sella insidens, pedibus scabello impositis, dextra sublata ricam tenens. Caput nunc deest. In inferiore anaglypho repraesentantur quattuor figurae omnes adversae et tunicis longis indutae: vir barbatus, puer, femina, alter vir barbatus. Manus dextrae omnium in sinu positae sunt. A. 0,52, l. 0,59, cr. 0,09. V. 1 supra anaglyphum superius, v. 2 infra anaglyphum inferius exarati sunt. Litt. ΑϹω. Edd. P. Perdrizet, *Bull. des Musées royaux* I 1901—02, 76—77 cum phot., et F. Cumont, *Catalogue des Sculptures et Inscriptions antiques des Musées royaux du Cinquantenaire*, 2 ed., 1913, 95—6, 5, cum phot.

a. 63—64 p. – – – – – c. 8—12 – – – – – ω τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ καὶ Πυρῳ τῷ π̣[ατρὶ μνείας]
anaglyphum superius
anaglyphum inferius
χάριν καὶ αὐτοῖς ζῶσιν ᵛ ἔτους ᵛ ε ϙʹ.
vacat

V. 1 in. Et Perd. et Cumont ϽΤω praebent. — Πυρος est nomen Thracicum. Vide Detschew, 385—6. In fine v. ΤωΙ edd., qui lacunam suppleverunt sed μνήμης pro μνείας protulerunt. 2 Litt. diductius dispositae sunt. Propter indolem monumenti et formas litterarum certum est aeram esse Augustam, non provincialem.

Nomina feminae et mariti in initio exarata fuerunt. Nota nomen pueri, qui anaglypho inferiore repraesentatur, deesse.

***926** In statione viae ferratae quae Thessalonica Constantinopolim ducit 21 Decembris a. 1912 inventa, nunc ΜΘ 111. Tabula marmoris leucophaei infra paulum mutila, ornata septem protomis in series duas dispositis: supra vir barbatus, puella basi imposita, femina velata; infra duae puellae et duo pueri. A. 0,655, l. 0,605, cr. 0,125. Litt. a. c. 0,015. ϡϵϲ. Tit. in marginibus anaglyphi exaratus est. Exscripsi *phot.*

c. mens. Maium a. 78 p.

Σεμέλη Τορκου ἑαυτῇ κὲ ⁲ ͺΑ – –

⟨ἔ⟩τους ᵛ εκσʹ · Δαισίου

anaglyphum

In initio tit. quadratarius litt. εἶ exarare oblitus est. – Σεμέλη et Τορκος sunt nomina Thracica. Vide Detschew, 429 et 513.

***927** et ***928** Lapides Thessalonicae in Consulatu Graeco 10 Martii a. 1913 inventi, nunc in museo asservati. In vetere Consulatu Graeco monumenta diversis e regionibus Macedoniae collecta sunt, itaque nihil certi de origine lapp. adfirmari potest.

***927** ΜΘ 58. Tabula marmoris leucophaei ornata anaglypho repraesentanti feminam ad dextram spectantem, in sellula pulvinata insidentem, chitone et himatio indutam, et virum adversum stantem et togatum. Inter feminam et virum leviter exsculptae sunt duae figurae, servula ad feminam versa et cistam tenens, servulus ad virum versus, nescioquid tenens. Supra figuras sunt caput equinum et pars summa arboris cui serpens se circumvolvit. A. 0,725, l. max. 0,48, cr. 0,07. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. v. 1 0,025—0,04, v. 2 0,02—0,03. Interv. 0,005—0,015. Exscripsi *phot.*

c. s. I p. M · Salario Primo
ex testamento · heredes.

***928** ΜΘ 57. Stela marmoris albi, a sinistra et ab angulo dextro inferiore mutila. Pars summa lateris dextri cymatio instructa est. Stela ornata est anaglypho: in spatio superiore sinistro pars anterior capitis equini servata est; medio in anaglypho vir adversus, imberbis, togatus; a dextra servulus chitonatus, ad sinistram spectans, manu sinistra mentum sustinens. A. 0,80, l. max. 0,54, cr. max. 0,215. Tit. sub anaglypho exaratus est. Litt. a. vv. 1 et 2 c. 0,02, v. 3 c. 0,015. ΑΕΜΟΣ. Interv. c. 0,005. Exscripsi. *Ect. Phot.*

c. s. I p. [᾿Αντ]έρωτι · ῾Ιλάρα · τῶι · [ἰδίωι · ἀνδρὶ]
[ἐκ · τ]οῦ · ἰδίου · τὸ · μνῆμ̣[α · χαίρετε].
χαῖρε · καὶ · σύ · τίς · ποτ᾿ [εἶ].

V. 1 Nota ἰῶτα adscriptum. In fine supplementum τέκνωι minus verisimile est.

***929** A. 1943 in demoliendo sepulcreto Iudaico effossum, deinde ad ecclesiam S. Georgii transportatum. Marmor album a. 0,56, l. 1,80, cr. 0,17. Tit. intra tabulam ansatam (a. 0,37, l. 0,74) exaratus est. Litt. a. 0,04. Α◇ΣΩ. Interv. 0,01. Ed. Kallipolitis, ᾿Αρχ. ᾿Επ. Θεσσ. 11, 5, cum delineatione 43, 6. Cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1948, 102. Lapidem non vidi.

s. II vel III p. ·Τ· Λουκίννιος
Οὐνίων ἑαυτῷ
ζῶν καὶ τῷ τέ-
κνῳ ῾Ηρώδῃ ζῶν-
τι ἐκ τῶν ἰδίων ❦

V. 2 Admonent Robertii cognomen Οὐνίων idem esse atque nomen Latinum *Unio*.

Permulta marmora maiora in sepulcreto Iudaico a. 1943 inventa revera oriunda sunt e Philippis vel vicinia. Itaque origo huius marmoris incerta est.

***930—*931** Lapides per annos nonnullos in sylloge Στρατηγοῦ Γ. ᾿Αστεριάδου asservati, deinde museo a. 1957 donati. Omnes originis notae in hac sylloge collecti ipsa in urbe inventi erant.

***930** ΜΘ 2185. Tabula rectiangula marmoris albi in partes duas contiguas fracta, cuius anguli inferiores defracti sunt, a. 0,35, l. 0,325, cr. 0,035. Litt. a. vv. 1—5 c. 0,02, v. 6 c. 0,025. ϡΕΟΣ℟. Interv c. 0,01—0,015. Exscripsi *phot.* et *ect.*

c. s. II p. Μ ῾Ερέννιος ΕΥ-
ΝΗΜΟΣ ⟨᾿Αγ⟩αθη-

μερίδι τῇ ἰδί-
ᾳ γυναικὶ καὶ
αὑτῷ ζῶν μν-
ήμης χάριν.

Vv. 1—2 Sic lap. Fortasse lapsus pro Εὔμηλος, de quo nomine vide L. Robert, *Noms indigènes*, 1963, 399 et 415 || 2 fin. ΔΣΑΘΗ lap. Correxit Kla.

***931** ΜΘ 2187. Tabula rectiangula marmoris leucophaei, a. 0,32, l. 0,26, cr. c. 0,05. Litt. a. c. 0,025, φεῖ 0,035. ΑΕϹΩ, leviter apicatae. Interv. 0,004—0,011. In fine v. 7 figura piscis insculpta est. Exscripsi *phot.* et *ect.*

s. II vel III p.

Ἰουλιανὸς
κὲ Μακεδὼν
Εὐημέρῳ
τῷ γλυκυ-
τάτῳ ἀδελ-
φῷ μνίας
χάριν *piscis*

Figura piscis demonstrat tit. Christianum esse. Praesertim notandum est formas litt. easdem esse atque tituli nr. *693 an. 181—2 p. Cf. nr. 440.

VII. FRVSTA ET DVBIA

A. LAPIDES IN URBE INVENTI

932 Mens. April. a. 1911 in ea parte Λευκοῦ Πύργου quae inter orientem solem et meridiem spectat inventum. Fragmentum parvum in formam triangularem recisum ut in turri inaedificaretur. Ed. Papageorgiu, *Berl. Phil. Woch.* 31, 1911, 918. Lap. non quaesivi.

c. s. II vel III p.

I
AC[T]
DIAN
RC

Temptavit Pap. [Clau]dian – – et Ro[man – –].

---

933 Ad portam Ῥώμαν visum, nunc deperditum. Fragmentum '*46 centimètres sur 33*'. Litt. ΑΕΘϹ. Ed. Duch. 52, 84 (Dumont-Homolle, *Mélanges* p. 176; Dem. 476, 440; J. P. Waltzing, *Études sur les corporations professionnelles chez les Romains* 3, 1899, 74, 203; Papageorgiu, Ἀθηνᾶ 15, 1903, 46, 14, qui affirmat frag. deperditum esse; Poland, p. 603, Z, 7). Cf. Baege, 14, et Nock, *Harv. Theol. Rev.* 29, 1936, 57, not. 27.

s. II vel III p.

[ἡ συ]νήθεια
[τῶν] περὶ ΑΛΕ
. . . ΟΝΔΙΟϹ
c. 3—4 ΟΥΑΡ
– – – – –

Supplevit Pap. Ἀλέ|[ξι]ον Διὸς | [θε]οῦ ἀρ[χι-| συνάγωγον], vv. 3 et 4 ineuntibus pauciores litt. praebens quam spatium postulat. Et nomen proprium Ἀλέξιος in titt. Thessalonicensibus ante tempora Christiana nondum inventum est. Coniecit Edson apud Nock, loc. cit., Ἀλέξ|[ανδρ]ον, quod supplementum marginem sinistrum v. 3 penitus violat. Potest autem frustum hoc modo suppleri: [ἡ συ]νήθει-α| [τῶν] περὶ Ἀλέ[ξαν|δρ]ον Διὸς c. 5|c. 4 ΟΥΑΡ c. 6|. cf. nrr. 275, 276, vv. 2—3, *278. Vv. 3—4 supplevit Nock dubitanter Διὸς | [Ὑψίστ]ου. Suspicor litteras tam in fine vv. 2 et 3 quam certe in fine v. 4 abesse.

---

934 Ad portam Cassandreoticam ab ed. visa inter rudera, nunc deperdita. Duo fragmenta *(A. B)* eiusdem stelae. Litt. ΑΕϵϹΩ. Ed. Duch. 19, 10, ectypo usus (Dem. 442, 385).

aetat. incert. *A* *B*

– – – – – – – – ΟΙΟΙΟ – – – – – – – – – – –
– – – ΝΩϹΙΝΑΚΙΝΑΥ – – – – – – – – – – –
– – Ι τοὺς ἰσιόντ[ας ? – – – – – – – – – – –]
[– ὑ]πὲρ τῶν ὑπὸ – – – – – – – – – ϹΩΝ –
intervallum
– – ΙΩΝ – – – – – – – – ΥΚΑΙΟΝΟΥΕΧΟ[Ν –]
– – – – ΡΙΟΥ – – – – ΥΚΑΙΟΝΟΥϵΧΟΝ – –
– – – – – – – – – – – – ΛΟΝΑΡΓΟΝ – – – –
– – – – – – – – – – – – ΩΝ – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – ΛΙΓΙΩΝΚΑΙΔΙ – – –

Propter intervallum maius inter vv. 4 et 5 frag. *A* et 1 et 2 frag. *B* fragg. ita disposuisse videtur Duch. Argumentum fragg. me fugit.

---

935 Ibidem ac nr. 934 inventa inter rudera, nunc deperdita. Duo fragmenta *(A. B)* parva eiusdem tit. De lapide nihil constat. Litt. ΑΕϹ. Ed. Duch. 54, 88 (Dem. 508, 541).

s. II p.? *A* Ἀκύλας
B [– Ἀσ]κληπιά[δ]-
– – – – ΡΕ – – –

Sic temere supplevit fragg. Duch.: Ἀκύλας | [Ἀσ]κληπιά[δου | χαῖ]ρε. Si Duch. sequimur, symmetriae causa [χαί]ρε[τε] praeferendum est.

---

936 Ibidem ac nr. 934, in pariete fontis inaedificatum. '*Fragment d'inscription monumentale*'. Ed. Duch. 57, 100 (Dem. 511, 533).

aetat. incert. ΠΟΛΥΧ

---

937 Quondam ad sepulcrum Iudaicum tegendum adhibitum, nunc deperditum. Marmor undique praeter frontem, ut videtur, recisum ut monumentum sepulcrale Iudaicum fieret. Latus posticum tit. Hebraico aevi recentioris inscriptum est. A. 0,23, long. 0,92, cr. 0,12. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 307, 6. Exstant in academia schedae Struckianae.

a. 231—32 p. – – – – τος Φαῦ[στος? – –]
– – – – ς Σερβ[είλιος? – –]
[– – Θ]εσσαλ[ονικ – – – –]
– – – πολις – – – – – – – –
– – – ΤΥΧΩΝ – – – – – – –
– – – δ̣ὲ τω Ι – – – – – – –
[– – ἕ]νεκα – – – – – – – –
– – – ΤΩΝΚ – – – – – – –
– – – ΑΤΟΥΝ – – – – – –
– – – ΛΗΣΧ – – – – – – –
[– ἔτο]υς θοτ̣ – – – – – – –

Affirmat ed. frag. '*Bruchstück einer Sarcophagwand*' esse. Sed in parte servata tit. nullae formulae sepulcrales agnosci possunt. Mihi quidem argumentum tit. obscurum est. V. 3 Nomen urbis vel nomen proprium femininum ut in titt. 341, v. 1; 428, v. 1; *899, v. 1. 4 πόλις vel exitus nominis proprii compositi, e. g. [Νικό]πολις vel [Ἀρχέ]πολις, nomina Thessalonicae frequentia. 7 Praepositio [ἕ]νεκα ad tit. honorarium bene quadraret. 9 Supplevit ed. dubitanter [θαν]άτου. 10 Litt. prima non pars dextra litt. μῦ sed haud dubie λάμβδα integrum est. Temere supplevit ed. [προσφι]λὴς χ[αῖρε], locutionem in titt. Thessalonicensibus nondum testatam. An [βου]λῆς χ[ειροτονίᾳ]?

---

938 A. 1943 in demoliendo sepulcreto Iudaico inventa. Pars antica arae marmoreae, supra, infra, a tergo mutila, a. max. 0,98, l. 0,40, cr. max. 0,12. Sola pars sinistra v. 1 tit. intra planitiem excavatam incisi servata est, quoniam tit. Hebraicus ceteroquin additus est. Litt. minusc. ed. Lazaridis, Ἀρχ. Ἐπιγρ. Θεσσ., 1946, 39, 12. Lap. non vidi.

s. II vel III p. Πολυκρά[της – –]
– – – – – –

---

939 In sepulcreto antiquo inter septentriones et orientem ab urbe sito apud collem *Şeyh Su* (*Cheikh-Sou* ed.), quem dicebant, inventum, nunc deperditum. Marmor grande ad tegendum sepulcrum Christianum destinatum sed haud dubie ex aedificio quodam aetatis Romanae ortum. '*Grandes lettres du commencement de l'époque impériale*'. Ed. Perdrizet, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 25, 1905, 92.

s. I vel II p. Πρ. Γλαυκίας

Litterae Πρ sunt fortasse abbreviatio nominis gentilicii, e. g. Πρ(οκουλήϊος).

---

940 In exteriore muro septentrionali arcis pone Heptapyrgium inaedificatum. Fragmentum marmoris albi supra cymatio a. 0,12 instructum, infra et a latere utroque mutilum, a. max. 0,50, l. max. 0,18. Litt. a. 0,045—0,05. ΕΣ. Interv. 0,03. Ed. Duch. 56, 95 (Dem. 510, 548). Apographum tit. servatur et apud Purgold, *Ms* 1885, num. 117. Lap. contuli. *Phot.*

cymatium

c. s. II vel III p. – – Ι̣ΟΝΤ – –
– – ΕΝΟ – –
– – Ι Τ Ε – –
– – ΓΕΙΙ̣ – –
– – Ι̣ΣΙΝ̣ – –
– – – –

V. 1 Vestigium primae litt. non legerunt Duch. et Purg. An Π̣όντ[ιος] vel Π̣οντ[ία]? || 3 in. Hastam non notaverunt Duch. et Purg. || 4 ΚΕΙ Duch., ΓΕ Purg. || 5 ΙΣΙ Duch., ΣΙΝ Purg.

Recte admonet Duch. hoc frag. fortasse partem sarcophagi esse, sed e litt. servatis nihil de argumento tit. apparet.

---

941 Apud portam Auream extra murum urbis occidentalem ad fontem *Yeni Su* (*Ieni Sou* ed.), quem dicebant, prope porticum Turcice *Kemerleré* nuncupatam. Fragmentum marmoreum, nunc deperditum. Litt. ΑϵϹ. Ex schedis Germainianis ed. Omont, *Rev. Arch.*, *3ᵉ sér. 24, Jan.—Jun.* 1894, 211, 26 (Dem. 596, 734).

aetat. Romanae vel postea
-- ϹẠ_ --
-- ΚΗ· --
-- ΠΟΙ --
-- ΠΥ --
- - - - -
-- ΠΥ --
-- Α --
-- ΤΡ --
-- Κϵ --
-- ΚΗ --
- - - - -
- - - - -

---

942 Ibidem ac nr. 941, in statione praesidiaria. Fragmentum, nunc deperditum. '*Beaux caractères*'. Ed. Duch. 57, 101 (Dem. 511, 554).

aetat. Romanae? ΣΓΑΙΣ

---

943 A. 1932 in effodiendo foro Βαρδαρίου inventa, nunc ΜΘ 1267. Pars dextra marmoris albi supra corona instructa, cuius frons cymatio circumdata est, a. 0,51, l. max. 0,42, cr. 0,115. Litt. a. v. 1 c. 0,065. In litt. vestigia coloris rubri servata sunt. Interv. c. 0,018. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I—III p.
– – –ṣ Aug
– – –ʳ *vacat*

---

944 Ibidem ac nr. 943 inventum, nunc ΜΘ 787. Frustum marmoris albi in cuius latere dextro est excavatio parva. Latus posticum cymatio et regulis aetatis Byzantinae instructum est. A. max. 0,14, l. max. 0,15, cr. 0,025. Litt. a. v. 1 c. 0,027, v. 2 c. 0,025, οὗ 0,02, v. 3 c. 0,023, ὦ 0,012. ΑϵѠ. Interv. vv. 1—2 c. 0,01—0,015, vv. 2—3 c. 0,005—0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p.
– – –
-- ϵΥΠΑ
-- ·ΠΛΟΥ
-- Ω̣ΤΙΤΩ
– – –

---

945 In Serapeo inventum, nunc ΜΘ 1004. Frustum marmoris albi undique praeter partem posticam recisum, a. max. 0,097, l. max. 0,07, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,015, ὦ 0,012. Ε. Interv. 0,007. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat
s. II/I a.
-- ΤΙ̣ΕΠ --
-- ΛΛΩ Ι̣ --
– – –

---

946 Ibidem ac nr. 945 inventum, nunc ΜΘ 993. Frustum marmoris cani undique praeter partem inferiorem mutilum, a. max. 0,25, l. max. 0,15, cr. max. 0,08. Litt. a. 0,032. Σ. Interv. vv. 1—2 0,01, vv. 2—3 0,015, vv. 3—4 0,016. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. I p.
– – –
– – – Κ̣Ο̣Σ̣ – – –
– – – ΝΙΟΝ – – –
– – – ΤΟΥΤ̣ – – –
– – – ¯ΥΣ⅄ – – –
vacat

V. 4 Fortasse [ἱερατ]ε̣υσα̣ -- vel [ἱερ]ε̣ὺς Α̣ --.

---

947 In Serapeo inventum, nunc ΜΘ 1007. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum, a. max. 0,20, l. max. 0,155, cr. max. 0,17. Litt. a. c. 0,028. ΑΕΩ. Interv. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
c. s. I p.
[-- ? Ἀπε]λ̣λαίο[υ --]
[-- ἱερ]ητεύω[ν --]
vacat

948 In Serapeo inventa, nunc MΘ 1000. Basis rectiangula porina supra corona a. 0,085 instructa, cuius angulus superior dexter partis posticae recisus est, a. 0,50, l. max. supra 0,78, cr. 0,43. Tit. c. 0,06 subter coronam exaratus est. Superficies ita attrita est ut nonnisi litt. perpaucae legi possint. Litt. a. c. 0,02—0,025. Interv. c. 0,02. Exscripsi *phot.*

aetat. incert. .·.[c. 3] Ε̣ – – – –
.·.[c. 3] CΤΡ̣Ⱶ̣Ο – –

949 In Serapeo inventus, nunc MΘ 959. Angulus inferior sinister tabulae marmoris leucophaei, a. max. 0,07, l. 0,165, cr. c. 0,095. Litt. a. 0,035. ΑΣ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. – – –
Καίσαρο[ς – –]

950 In Serapeo inventum, nunc MΘ 863. Capitulum marmoris albi, cuius latus sinistrum et maior pars postica mutila sunt, a. 0,08, l. max. 0,31, cr. 0,32. Litt. a. 0,02—0,03. ЄΣΩ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. – – τ̣υχων 𐅹 ἔτους 𐅹 ζϙ[.]

951 '*Morceau de marbre, à côté d'une porte, à la grande rue* (eadem quae hodie falso *Via Egnatia* nuncupatur, a Byzantinis tamen Λεωφόρος?), *en allant à la mosquée appelée la Rotonde*', i. e. ad ecclesiam S. Georgii. Schedas Germainianas ed. Omont, *Rev. Arch.* 3e *sér.* 24, 1894, 213, 36 (Dem. 596, 736).

aetat. incert. – ΓΟΙΑΝΤΙΤ –
– – – Ο̄ – – – –

952 A. 1912 in reparanda ecclesia τῆς 'Αχειροποιήτου inventum, nunc deperditum. Fragmentum tabulae *(plaque)* marmoris albi undique praeter partem posticam mutilum, a. max. 0,15, l. max. 0,46, cr. 0,20. Litt. rectiangulae. Ꮯ. Ex schedis et ectypo a Dreyfusio confectis et ex apographo a Gougoussi Thessalonicensi exscripto edd. Avezou et Picard, *Mélanges d'arch. et d'hist.* 32, 1912, 360, 5. Cf. Groag, *Öst. Jahresh.* 16, 1913, *Beiblatt* 211.

– – –
s. II vel III p. – – ον πρεσβ – –
– – Οὔλπιον ΑᏟ – –
– – –

Suppleverunt edd. nimis confidenter [? τὸν ἀξιολογώτατ]ον πρεσβ[ευτὴν | Σεβαστοῦ Μ.] Οὔλπιον ΑᏟ – –, quem eundem esse credunt atque M. Ulpium Senecionem Saturninum, qui tempore ignoto legatus Augusti pro praetore in provincia Thracia fuit (PIR III 462, 568). Quamquam edd. asseverare audent: '*il faut peut-être supposer une faute du lapicide qui aurait gravé* 'Αστουρνεῖνον *pour* Σατουρνεῖνον', haec interpretatio cum litt. in frustulo servatis nullo modo congruit. Verisimilius Groag, qui suo iure interpretationem edd. repudiavit, putat tit. ad M. Ulpium Astium pertinere, qui praetor a. 183 p. inter fratres Arvales invenitur (CIL VI, 2099, cf. 32386), et affirmat eum in provincia Macedonia munere legati proconsularis functum esse. Quamobrem eleganter supplevit: [τὸν ἀξιολογώτατ]ον πρεσβ[ευτὴν καὶ | ἀντιστράτηγον Μ.] Οὔλπιον 'Ασ[τεῖον – –]. Sed lapis tam mutilus est, ut nulla supplementa magni pretii sint.

953 In ecclesia S. Demetrii inter rudera inventum, nunc MΘ 2679. Frustum marmoris albi supra et utroque a latere mutilum, infra recisum. Lapis videtur quondam in pavimento ecclesiae insertus fuisse. Media pars superficiei nunc valde detrita est, et in angulo superiore dextro incisa sunt duo cava quae fortasse ad columnas ligneas recipiendas destinata erant. A. max. 0,47, l. max. 0,55, cr. c. 0,12. Litt. a. c. 0,023. ΑΘΣ. Interv. 0,015. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel etiam I a.

– – – – – – – – – _ı – – – – – – – – –
[– – 'Α]θηναγόρου τ̣ο̣[ῦ] Κ[λ]ε̣ – –
– – ⩾ ο̣σο̣υ το[ῦ – – – – – – – – – –]
– –
– –
– – – – – – – – – – – – – Ο̣ – – – –
– – – – – – – – – – – – – ‾ – – – – – –

V. 2 fin. ΙΚ. _ lap. Supplendum est Κ[λ]ε̣ – vel Κ[α]σ̣ – || 3 Litt. prima videtur potius σίγμα quam χεῖ esse.

954 Ibidem ac nr. 953 visum, nunc deperditum. Marmor recisum ut capitulum columnae Byzanti-

nae fieret. Litt. ΑΓ. Ed. Papageorgiu, *Byz. Zeitschr.* 17, 1908, 339.

s. II p.? — — Γαΐου > / — —

Γαΐου Σα[βείνου] supplevit Pap. Hoc frustum ad nr. 35 pertinere potest. Quae si ita sunt, Γαΐου est nomen proprium simplex civis Graeci, quia in nr. 35 praenomina civium Romanorum semper per compendium scripta sunt. Vestigium post lit. ῦ, quod Pap. σίγμα fuisse credidit, est fortasse nota interpunctionis. Tum [— τοῦ] Γαΐου > Α̣ vel Λ̣ legendum est.

---

955 Ibidem ac nr. 953, inter rudera, nunc ΜΘ 2676. Frustum marmoris albi undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,32, l. max. 0,57, cr. 0,16, id quod in partem anticam sarcophagi bene quadrat. Litt. a. 0,08. ЄC. Interv. 0,015—0,02. Exscripsi. *Phot.*

— — —
s. II vel III p. — — ΙΙΝΙLΛLLΛL — — —
— — οισιν ἐνιπ — — —
— — ποις κυδο — — —
— — — τ̣ι̣ ὑπηρε̣ — — —
— — —

Manifeste fragmentum carminis.

---

956 Ibidem ac nr. 953 visum, nunc deperditum. Frustulum marmoris albi a. max. 0,22, l. max. 0,135, cr. max. 0,13. Litt. a. v. 1 0,033, v. 2 0,03, v. 3 c. 0,028. Interv. vv. 1—2 0,015, vv. 2—3 0,02. Exscripsi. *Ect. Phot.*

— — —
c. s. II p. — — Ο — —
— ΩΡΟ̣ —
— ΙΟΙΑ̣ —
— — —

---

957 Ibidem ac nr. 953 visum, nunc ΜΘ 2345. Frustulum marmoris albi undique mutilum, in parte dextra vestigia cymatii. A. max. 0,25, l. max. 0,26, cr. max. 0,12. Litt. a. v. 1 0,06, εἶ 0,03, v. 2 0,045, v. 3 0,035, ταῦ 0,045. ΕΜ. Interv. 0,02. Exscripsi. *Ect. Phot.*

— — —
c. s. II vel III p. — — — ΙΜΕΜ
— — — Υ̣ΛΥΣΙ
— — — ⁻ ΙΤ̣⁀
— — —

V. 2 Fortasse [— — το]ῦ Λυσι[μάχου vel κράτους — —] intellegendum est.

---

958 In pavimentum viae prope ecclesiam τοῦ Προφήτου 'Ηλία insertum fuit, nunc deperditum. Fragmentum. Litt. ΑΕΩ. Ed. Duch. 56, 96 (Dem. 510, 549).

c. s. II vel III p. — — — — ΕΔΕΙΑΙ — — — —
[— — ἐπ]ιμιχθη — — — — —
— — — — ΟΝ — — — — — —
— — Υ καλλιρύτῳ Ι — —

V. 4 ΥΚΑΛΛΙΡΥΤΩΙ Duch., qui καλλιρύτωι legit. Sed ἰῶτα adscriptum in tit. s. II vel III p. vix probabile est. Vide ad nr. *41, v. 1.

---

959 In domo privata prope hippodromum antiquum sita inaedificatum fuit, nunc deperditum. Fragmentum. Litt. ΑΕCW. Ed. Mordtmann, *Ath. Mitt.* 14, 1889, 195, 4, b.

c. s. V p. vel postea — — — —
— — — Λ ~ Σεπ(τεμ)βρ̣(ίου) — — — — — — — — — —
— — ἰ(ν)δ(ι)κ(τιῶνος) ~ ἐρχ(ομένης) ~ —
Α + W

V. 1 Λ ~ CΕΠΒ⁻ ed. || 2 ΙΔΚ ~ ΕΡΧ ~ ed., qui adnotat: 'ἰνδικτιῶνος ἐρχ(ομένης) = ἀρχομένης, *wie sonst vorkömmt, d. h. zu Anf. des 1sten Jahres des neuen Indictionscyclus*'.

---

960 Ante ecclesiam S. Georgii inventum, nunc ΜΘ 78. Fragmentum tabulae marmoris leucophaei undique praeter tergum et latus sinistrum mutilum et ornatum anaglypho, quod repraesentat iuvenem chitone brevi vestitum et arae rotundae innitentem. Tabula secundum in usum vocata est, ut tergum tit. reciperet. A. max. 0,27, l. max. 0,24, cr. 0,09. Litt. a. v. 1 0,035—0,04. Interv. c. 0,012. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat

aetat. incert. – – ᵛFIΛII – –
– – ˡᴬˡᴬ – –
– –

V. 1 Fortasse [– 'Α]κ̣ε̣ιλίῳ – –, v. 2 [– τῇ] ἰ̣δ̣ί̣ᾳ – –.

---

961 Apud monasterium τῶν Βλατάδων. Marmor leucophaeum recisum ut pavimento insereretur. Pars inferior, quae valde detrita est, cava non pristina ad clavos recipiendos destinata utrimque exhibet. A. max. c. 0,11, long. max. 0,94, cr. max. 0,397. Litt. a. 0,035, οὖ et θῆτα c. 0,032. ΘΜΟΠΣΩ. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II a. – – – τιμος ᵛ Πύθωνος *vac.*

---

962 Septentriones versus a monasterio τῶν Βλατάδων prope murum et urbi et arci communem ab ed. visum, nunc deperditum. Frustulum marmoris. Ed. Papageorgiu in actis Thessalonicae diurnis 'Αλήθεια, 16 Sept. 1904, 1.

– –
s. incert. πολειταρχου – –
ΦΙΛ – – – – – –
– –

---

963 '*Inscription conservée à Thessalonique*'. De lapide nihil constat. E schedis Germainianis edd. Belley, *Hist. de l'Acad. Inscript.* 38, 1777, 133 et Omont, *Rev. Arch. 3ᵉ sér. 24, Jan.—Jun.* 1894, 212, 31. Cf. Boeckh, CIG II 1967.

aetat. incert. ΜΑΚΗΔΟΝΩΝ ΠΡ

Μακηδόνων πρ[ώτης] supplevit Belley, qui credidit tit. mentionem primae sectionis, μερίδος quam dixerunt, Macedonum facere. Mihi quidem haec interpretatio valde dubia videtur, potius forma vocis Μακηδόνων litt. ῆτα pro εἶ scripta sermonem poëticum manifeste redolet. Fortasse est tit. frustum carminis metro iambico etiam in aetate Byzantina compositi.

---

964 VICTORIA IMPERATORIS CONSTANTINI I. De lapide nihil constat. Félix Beaujour in libro *Tableau du commerce de la Grèce* I, 1800, 34, dicit: (arcus Galerii) '*a été érigé à Constantin par la ville de Thessalonique après sa victoire sur Licinius, ou après celle qu'il remporta sur les Sarmates, comme on peut l'inférer d'une inscription que j'ai trouvée sur un des marbres qui couvrent le pavé de cette ville*'. Recte adfirmat Mommsen ad CIL III, suppl. 2, 12310 [i. e. nr. 40]: '*Utrum Graece scriptus fuerit an Latine, ignoratur*'.

inter ann. 324 et 337 p.

B. LAPIDES IN VRBE SINE DESIGNATIONE ORIGINIS ASSERVATI

***965—*966** ΜΘ 2299. Pars baseos marmoris cani a dextra inaequaliter recisa, a sinistra defracta. Latus inferius optime elaboratum, latus superius, in quo est excavatio rotunda, rude est. Haud dubie marmor alterum basi impositum erat. A. max. 0,29, l. max. 0,52, cr. max. 0,49. Lapis secundum in usum vocatus est, ut tit. aetatis Byzantinae reciperet. Contuli *ect.* et *phot.*

***965** Litt. omnes de industria mutilatae sunt sed legi possunt. Tit. *A*. Litt. a. 0,018, οὖ 0,01. ΟΣΦ. Interv. 0,009. Litt. leviter apicatae. Litt. v. 2 diductius dispositae sunt. Tit. *B*. Litt. a. 0,035, οὖ 0,027. ΑΟΦ. Interv. 0,013. Litt. levissime apicatae. Litt. v. 1 diductius dispositae sunt. An titt. ab eodem quadratario exarati sint, non constat.

vacat

s. III a. *A* *vacat c. 10* Β̣ΑΣΙΛΙ̣Σ̣ – – – – –
vacat c. 9 'Α̣φροδ̣[ι – – –]
intervallum c. 0,035
B ᵛ ᵛ ΑΡ̣ΧΩ̣ – – –
ᵛ ᵛ 'Αφροδι – – –
vacat

Suspicor titt. dedicationes deae 'Αφροδίτῃ esse. De hac dea Thessalonicae culta vide nr. 61; cf. et ad nr. *26, v. 1. Nota statuam Veneris Genetricis in Serapeo inventam (cf. fin. commentarii ad nr. 61) et quinque monumenta sepulcralia anaglyphis Veneris Genetricis ornata (nr. 299, 501, 539, *692, *807). Ara sepulcralis nr. 482 exhibet anaglyphum Veneris sese lavantis. Félix Beaujour in libro *Tableau du commerce de la Grèce* I 1800, 44, adfirmat: '*La mosquée* Eski Djumma *ou de l'* ancien vendredi [i. e. ecclesia τῆς 'Αχειροποιήτου], *était, dans l'origine, un temple consacré à* Venus Therméa'.

Titt. tam mutilos supplere valde temerarium est, sed observationes paucas addere fortasse usui est.

A. Nomen proprium masculinum Βάσιλις (*Fr. Gr. Hist.*, Num. 718) minimae verisimilitudinis sit. Nota tamen tit. Lindium ante a. 161 a. (Blinkenberg, *Lindos* I, 203*c*, v. 1): Βασιλις Παμφιλιδ[α]. Nomen proprium feminum Βασιλίς non inveni. Hesychius s. v. Βασιλίς praebet: 'παρὰ Ταραντίνοις δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη Βασιλίς'. Epitheton autem ante nomen deae positum et casus nominativus mira sint, et praeterea haec interpretatio symmetriam tit. valde laederet. Si symmetriam servamus, potest suppleri:

Βα̣σίλι̣σ̣[σα . . .4. .]
Ἀ̣φροδ̣[ίτηι].

S. III a. fuerunt duae reginae Macedoniae, quarum nomina in casu nominativo continebant litt. quattuor: Φίλα II, uxor Antigoni II, et Φθία, uxor altera Demetrii II. Meo quidem iudicio formae litt. tempus reginae Phthiae potius quam Philae indicant. Sed vv. tit. longius ad dextram se extendisse possunt.

B. Videtur titulus latitudinem pristinam baseos occupasse. V. 1 ἄρ̣χω̣[ν – –] vel improbabiliter nomen proprium Ἄρ̣χω̣[ν – –]. Appellatio summi magistratus Thessalonicae per tempora regni Macedonici ignota est. Magistratus eponymus Philippis a. 242—1 a. fuit ἄρχων. Vide Herzog-Klaffenbach, *Asylieurkunden aus Kos*, *Abhandl. Akad. Berlin*, 1952, num. 1, 15, 6, vv. 51 et 52 (*S.E.G.* XII, 373), L. Robert, *Rev. Phil.* 13, 1939, 146, titt. Philippenses Hellenisticae aetatis nondum publici iuris factos.

Credo in monumento pristino complures titt. exaratos fuisse.

***966** Tit. eadem in superficie supra nr. *965 exaratus est. Litt. a. v. 1 0,12—0,13, v. 2 0,115. A. Interv. 0,004.

aetat. Byzant. – – – ΡΑΤΟ̣ – – –
– – Η̣ΙΓΟ̣ – – –

Propter lap. secundum in usum vocatum verisimile est eum ex urbe oriundum esse.

***967** ΜΘ 2381. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum praeter tergum quod recisum est, a. max. 0,235, l. max. 0,175, cr. max. 0,15. Litt. a. c. 0,012. ΕΣ. Interv. c. 0,005. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat
c. s. I a. – – ΟΥΛΕ – –
– – ΤΕΥ – –
– – – ΔΥ – – –
– – – ˈΟΣ – – –
– – –

***968** ΜΘ 2295. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter sinistram partem superiorem et tergum recisum. In v. 4 tit. est foramen plumbo impletum. In parte superiore tergi sunt excavatio quadrata et sulcus ab angulo superiore dextro ad angulum inferiorem sinistrum pertinens. A. max. 0,28, l. max. 0,32, cr. 0,105. Litt. a. 0,02. ΑΕ. Interv. c. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

intervallum c. 0,08
c. s. I a. [– – Π]α̣ραμ̣ον – – –
– – – αμω̣ν – – –
– – ροβε̣υ – –
– – με – – –
vacat

Ad spatium 0,06 a summo lapide et c. 0,03 a latere sinistro superficies frontis rasa est.

***969** ΜΘ 2239. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem posteriorem mutilum, a. max. 0,09, l. max. 0,24, cr. c. 0,07. Litt. a. c. 0,02. ΑΞΩ. V. 1 lig. π-ρ. Interv. 0,008. Exscripsi *ect.* et *phot.*

a. 77—8 vel 193—4 p. – – –
– – Χ̣ου · καὶ ΠΡι̣ – –
– – τειμίων · τῆ̣ – –
– – ε̣ · κ · σ' – –
– – –

V. 2 fin. Τ' lap.

***970** ΜΘ 2442. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partes superiorem et posteriorem mutilum, ipsum in partes duas contiguas fractum, a. max. 0,225, l. max. 0,44, cr. c. 0,35. Litt. a. v. 1 0,055, v. 2 0,04. ΑΩ. Interv. c. 0,02. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I—II p. [– – Κλ]αυδίωι ΚΑ̣ – – –
ᒪ ΚΑ̣ – – –

– – ᵛ λ ο ꟾ – – –

– – –

V. 1 Nota ἰῶτα adscriptum. In fine fortasse Κạ[ί-σαρι – –]. 3 Fortasse δ̣ῷσ̣[ει τῷ – – ταμείῳ?].

***971** ΜΘ 2684. Pars dextra extrema epistylii Ionici marmoris leucophaei, a sinistra mutila, a. max. 0,345, l. max. supra 0,22, infra 0,20, cr. supra 0,26, infra 0,20. Litt. a. 0,08—0,085. Exscripsi *ect.* et *phot.*

aetat. Roman. – – ᴐΙΔΙ

Fortasse [– – Ὀσεί]ρ̣ιδι.

***972** ΜΘ 2214. Tabula rectiangula marmoris albi infra et ab angulis superioribus mutila. Supra tit. intra spatium excavatum est anaglyphum quod repraesentat Dianam chitone brevi indutam, dextra demissa pateram(?) supra aram rotundam sertis instructam tenentem, sinistra paulum sublata hastam(?) longam. A dextra est canis capite ad deam verso. A. max. 0,395, l. 0,33, cr. c. 0,13. Litt. a. v. 1 c. 0,01—0,015, v. 2 0,01. Ε. V. 2 lig. ω-ν. Interv. c. 0,004. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. . . ̣ΛΓΟΥ. . ΟΤ . . . ̣ι̣ιΙ Ε . . . . .
vacat ΔΙΕΤ̣ . . ΩΝ *vacat*

***973** ΜΘ 2213. Frustum tabulae marmoris albi undique praeter latus sinistrum et tergum mutilum, a. max. 0,405, l. max. 0,125, cr. 0,095. Litt. a. vv. 1—2 0,043, ἰῶτα 0,055, vv. 3—5 0,033—0,035, v. 6 0,025. Α Η. Interv. vv. 1—4 c. 0,008, vv. 4—5 0,014, vv. 5—6 0,008, vv. 6—7 0,012. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. Τι · Ἰο̣[ύλιος – – – – – –]
υἱὸ̣[ς – – – – – – – – – – –]
ΓΥ̣ – – – – – – – – – – – –
Δ – – – – – – – – – – – – –
5 Η – – – – – – – – – – – – –
Α – – – – – – – – – – – – –
Γ – – – – – – – – – – – – –
– – –

***974** ΜΘ 2296. Frustum marmoris cani undique mutilum praeter partem superiorem et latus sinistrum quod recisum est, a. max. 0,135, l. max. 0,64, cr. max. c. 0,20. Litt. a. 0,075. ΑΕΣ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

c. s. II p. – – · Σεβασ[τ – –]

***975** ΜΘ 2303. Pars ima baseos marmoris albi a sinistra mutila, supra et partim a tergo in alium usum recisa, a. max. 0,22, l. max. c. 1,165, cr. max. c. 0,535. Litt. a. v. 1 c. 0,045, v. 2 c. 0,035. ΑΣ. Interv. c. 0,01—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I—III p. – – –
– – ι ι . . ι ι ∪ Α̣ ̣ Ι Μ Ο ι
– – ΝΟΥ · Νι̣κ̣ά̣ν[δρ]ο̣υ̣ [τ]ο̣ῦ̣ Δ̣ιονυσίο[υ].
vacat

***976** ΜΘ 2280. Frustum marmoris leucophaei undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,25, l. max. 0,215, cr. 0,35. Litt. a. v. 1 c. 0,055, v. 2 c. 0,045, v. 3 c. 0,04, v. 4 c. 0,03. ΑЄϹ. Interv. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. I—III p. – – Ϲ ᵛ – – – –
– – Οὐλπ̣[ι – –]
[– γυ]ναῖκα ι – –
– – ΑΝΤΕΙΝ̣ – –
– – –

V. 2 Vel [Σ]ουλπ̣[ικι –].

***977** ΜΘ 2443. Pars ima baseos marmoris leucophaei undique praeter partem inferiorem mutila, a. max. 0,14, l. max. 0,40, cr. max. 0,39. Litt. a. 0,045. ΑΣ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. I—III p. – – Β̣άσσου ᵛ – –
vacat

***978** ΜΘ 2418. Marmor canum a latere utroque mutilum, a. 0,09, l. max. 0,29, cr. 0,31. Litt. a. 0,05. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. I—III p. – – ΧΡΥΣΞ̣ι – –
vacat

*979 ΜΘ 2411. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem parvam tergi mutilum, a. max. 0,095, l. max. 0,145, cr. 0,075. Litt. a. 0,023. Ε. Interv. 0,014. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. I—III p. – – ̱ ι – –
– – ΙΣ̣ ❦ τοῦ ❦ Ε ᵛ – –
vacat

*980 ΜΘ 2192. Frustum marmoris leucophaei e parte sinistra tabulae cymatio circumdatae defractum, a. max. 0,175, l. max. 0,13, cr. 0,065. Litt. a. v. 1 c. 0,02, vv. 2—4 c. 0,015. ЄΣ. Interv. vv. 1—2 c. 0,01, vv. 2—4 c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. II vel III p. Κ ❦ Φ̣ – –
Σεκου[νδ – – –]
Λ ♣ Γεγα̣[νι – –]
τοῦ Εἴσιδ̣ – – – –
folium

*981 ΜΘ 2308. Pars ima stelae marmoris albi infra dente instructa. Tit. intra spatium cymatio circumdatum exaratus est. A. max. 0,315, l. max. 0,725, cr. 0,145. Litt. a. 0,01—0,015. ΑCω. Interv. 0,005. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – – – –
s. II vel III p. *incerta vestigia litterarum*
vacat Μ · Οὐαρίνιος · Φιλώκαλος(!).

V. 2 in cymatio ipso exaratus.

*982 ΜΘ 2366. Angulus superior sinister tabulae marmoris leucophaei infra et a dextra mutilus, a. max. 0,165, l. max. 0,20, cr. 0,03. Litt. a. c. 0,035. ΑΓ. Interv. c. 0,008. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Γ ❦ Δομιτ[ι – – 'Η]-
ρακλ – – – – –
οἱ συν[ήθεις]
ι – – – – – – –
– – –

*983 ΜΘ 2392. Fragmentum tabulae marmoris albi undique praeter tergum recisum et ornatum anaglypho infra mutilo, quod repraesentat partem superiorem iuvenis himatio et chlamyde fluitanti induti, a. max. 0,28, l. max. c. 0,32, cr. c. 0,09. Tit. super anaglyphum exaratus. Litt. a. 0,02—0,03, φεῖ 0,04. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. – – ΙΛ Φιλολόγῳ ❦ ᵛᵛ – –

Vel φιλολόγῳ. Cf. L. Robert ad nr. *844. — In initio fortasse – ι⟨α⟩ legendum est.

*984 ΜΘ 2404. Frustum tabulae marmoris leucophaei undique praeter latus dextrum et tergum mutilum, a. max. 0,155, l. max. 0,135, cr. 0,04. Litt. a. c. 0,023. Interv. 0,01. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. II vel III p. – – – – – – ᵛᵛ
[– – ? 'Ασκ]ληπι-
– – – – – ΤΗ ·
– – – Σ̣ΤΟΥ
– – – – – – ᵛᵛ [.]
– – –

*985 ΜΘ 2681. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum praeter tergum et latus sinistrum. Margo sinister cymatio instructus est. A. max. 0,485, l. max. 0,40, cr. 0,17. Litt. a. c. 0,10. ΑЄ. Interv. vv. 2—3 c. 0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. II vel III p. Κ̣ΑΙ – –
intervallum 0,09
ΘЄ – –
καὶ Τ̣ – –
– – –

*986 ΜΘ 2321. Marmor leucophaeum undique praeter partem inferiorem mutilum, a. max. 0,21, l. max. 0,55, cr. max. 0,37. Litt. a. 0,045. ΑΕΩ. Interv. c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. II vel III p. – – ^ Τ̣ι ι ΑΠι – –
– – κίου Πετρω[νίου – –]
vacat

*987 ΑΓ 172. Pars epistylii marmoris albi a latere utroque et a parte postica defracta, a. 0,46, l. max. 0,69, cr. max. c. 0,23. Tit. per longitudinem fasciae

superioris exaratus est. Litt. a. c. 0,035. ΑΜΟ. Exscripsi. *Ect. Phot.*

s. II vel III p. – – – ικίου · Μαξίμου · Αἰ – – –
vacat

Fortasse [– Μιν]ικίου.

***988** ΜΘ 1734. Frustum marmoris leucophaei undique praeter partem posticam, quae mutila est, recisum, a. max. 0,56, l. max. 0,435, cr. max. 0,17. Litt. a. v. 1 0,07, φεῖ 0,165, vv. 2—3 0,045. ΑΕΟ. Interv. 0,05. Exscripsi. *Phot.*

s. II vel III p. Τ Φλαου̣[ι – – – – – – – – –]
ΓΙΟΥ – – – – – – – – – –
Μ · Ἑρ[εννι – – – – – –]
vacat

***989** ΜΘ 2407. Frustum marmoris leucophaei undique mutilum praeter tergum quod recisum est. A sinistra vestigium cymatii servatum est. A. max. 0,115, l. max. 0,135, cr. max. 0,075. Litt. a. c. 0,02. ΑΚ. Interv. vv. 1—2 c. 0,02, vv. 2—3 c. 0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. II vel III p. Κ̣ Ο ι – – –
ΚΡΑΤ – – –
Ο̣ – – –
– – –

***990** ΜΘ 2444. Duo fragmenta *(A. B)* columnae marmoris leucophaei inter se non contigua et a partibus posticis mutila. *A* a. max. 0,23, l. max. arcus 0,60, cr. max. 0,30, *B* a. max. 0,175, l. max. arcus 0,27, cr. max. 0,08. Litt. a. v. 1 0,07, φεῖ 0,08, οὖ in fine v. 0,04, v. 5 c. 0,055, ὖ 0,075. ΑΕ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Τ · Φλα̣ο̣ύ̣ιο̣ν̣ – –
Α̣ · Ν̣Ο̣Ν̣ Νεικ – –
– – – –
– Ο̣ ι ι – –
– – ιΤΑΒΟΥ' – –
vacat

***991** ΜΘ 2242. Frustum marmoris leucophaei undique praeter tergum et fortasse partem superiorem aut mutilum aut recisum, a. 0,235, l. max. 0,23, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,03. ΑΑΕΣ. Interv. c. 0,025—0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. – – Κ̣ΑΙΣΑΡ – –
– – Ν̣ Ε Π Ε Σ ͞ ̣ – –
Κ̣ΑΙΑΝΓ
– – ˋˊ – –
– – –

***992** ΜΘ 2360. Frustum partis superioris sinistrae tabulae marmoris leucophaei undique praeter supra mutilum. Supra et a sinistra vestigia cymatiorum servata sunt. A. max. 0,335, l. max. 0,37, cr. 0,08. Litt. a. 0,04, φεῖ c. 0,08. ΑΕ. Interv. c. 0,03. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p. Ἑρεν[νι – –]
Μαξ̣[ιμ – –]
Φ ι – – – –
– – –

***993** ΜΘ 1735. Tria frusta *(A. B. C)* marmoris leucophaei. *A* utroque a latere mutilum, infra recisum. Margo superior incisuram ad operculum recipiendum destinatam exhibet. A. max. 0,46, long. max. 0,76, cr. supra 0,14, infra 0,15. A summo lapide usque ad v. 1 tit. 0,085. Litt. a. 0,015. Interv. 0,06. *B* infra et a sinistra mutilum. Latus dextrum, quamquam paulum mutilum, videtur pristinum esse. Margo superior leviter, ut videtur, recisus vestigia cymatii exhibet. A. max. 0,60, long. max. 0,52, cr. supra 0,16, infra 0,13. A summo lapide usque ad v. 1 tit. 0,08. Litt. a. 0,105. Interv. 0,04. *C* supra et utroque a latere mutilum. Margo inferior, quamquam paulum mutilus, videtur pristinus esse. A. max. 0,28, long. max. 0,76, cr. 0,175. Ab imo lapide usque ad v. 2 tit. 0,12. Litt. a. 0,095. Interv. 0,025. Litt. ΑΣ. Exscripsi.

s. II vel III p. *A*
– – ΟΙΚ · Τ̣ – –
– – Ν̣ ❦ ΚΑ – –
– – – Αἰλι – –
– – – ΥΠΟ – –
– – –

B
– – ΟΙΑΚΙΝ̣ – –
– – – ΠΛ̣Λ̣ – – –
– – – ˋ – – – –
– – –

C
– – –
– – – ι/\ιΔ̣ – – – –
[– – ὑ]π̣αρχῦσαι(!) – –
vacat

Litt. fragmenti *B* diductius dispositae sunt quam fragmenti *A*. Propter differentiam intervallorum versuum fragmentorum *A* et *B* fortasse e lateribus contrariis sarcophagi oriunda sunt. Nota crassitudinem fragmentorum omnium ad latera sarcophagi optime quadrare. Haud dubie fragmentum *C* ad partem inferiorem monumenti pertinet.

***994** ΜΘ 1744. Frustum marmoris albi undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,43, l. max. 0,27, cr. 0,16. Litt. a. 0,06—0,065. ΑΕϹΩ. Interv. vv. 2—4 0,04, vv. 4—5 c. 0,025. Exscripsi. *Phot.*

– – –
s. III p. – – – – – – _ι_ – – – – –
– – – ΜΟΥ/ – – – – – –
– – – ΟΥ . ΕΤ – – – –
– – – ọῦτoṣ – – – – – –
[– – Αὐ]ρηλία Σω̣ – – –
– – –

Crassitudo frusti ad partem anticam sarcophagi bene quadrat. V. 2 Potest suppleri [– – μετὰ τὴν τελευτήν] μου ἀ̣[νοῖξαι –], neque autem ulla vestigia formulae minacis ceteris in vv. agnoscuntur. 5 Intervalla parva versuum 4 et 5 et litt. v. 5 diductius dispositae fortasse indicant formulam sepulcralem hoc in v. incepisse.

***995** ΜΘ 2259. Pars arae marmoris leucophaei secundum in usum recisa. Tit. per altitudinem pristinam arae dispositus est. A. max. 0,525, l. max. 1,285, cr. max. 0,205. Litt. a. c. 0,075—0,08, οῦ 0,06. ϵΟ. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. III p. vel postea vv Λευκίου Ε *vacat*
vacat

Fortasse subscriptio artificis.

***996** ΜΘ 2685. Fragmentum columnae lapidis calcarii undique mutilum, a. max. 0,445, diametr. c. 0,31. Tit. neglegentissime exaratus. Litt. a. 0,03—0,06. ΑϵΩ. Interv. 0,007—0,028. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. IV p. vel postea – – – – ωΣ̣Ο̣
ΜΕΝΟΥΟΛΟ
ΚΟΤΙΝΩ ω
ΚΑ ∇
vacat

***997** ΜΘ 2368. Frustum marmoris leucophaei undique praeter tergum mutilum, a. max. c. 0,16, l. max. c. 0,12, cr. 0,065. Litt. a. c. 0,015. Ω. Interv. c. 0,02. Exscripsi *ect.* et *phot.*

vacat
c. s. V p. vel postea – – ξιον ι – –
– – ξιον κ(αὶ) / – –
– – ο ι ω ν – –
– –

***998** ΜΘ 2228. Frustum marmoris leucophaei undique praeter tergum et sinistrum latus mutilum, a. max. 0,285, l. max. 0,095, cr. c. 0,75. Litt. a. c. 0,03—0,035. ΑΔϵ. Interv. 0,005—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– –
s. V p. vel postea 1—2 Ọ – –
ΚΑΙ – –
ΟΡΙ – –
ϵΚ – –
ϵΔ – –
– –

***999** ΜΘ 2282. Frustum marmoris albi undique praeter tergum mutilum, a. max. 0,32, l. max. 0,135, cr. 0,085. Tit. neglegentissime exaratus. Litt. a. c. 0,03, v. 4 ῦ 0,045, v. 5 ῶ 0,02. ΑϵΩ. Interv. 0,002—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

– – –
s. V p. vel postea – – \ ϵ – –
– – ΝΙΟΥ – –
– – ΠΑΡϵΓ – –
– – ΟΥ v – –
– – ΤΩΝι – –
– – ΩΚ̣ – –
– – –

VIII. TITVLI IN VICINIA VRBIS INVENTI

Fines territorii antiqui Thessalonicensis nobis incognitos esse concedendum est. Quod cum ita sit, respicere oportet quomodo probabiliter tunc temporis haec terra circumscripta fuerit. Editor vero credit finem meridionalem fuisse lineam ab illo promontorio quod Graeci hodierni Μικρόν Karaburnu, homines tamen aetatis Byzantinae Μικρὸν Ἔμβολον appellant, ductam orientem versus usque ad cacumina montis Κίσσου, hodie Χορτιάτη. Limitem et orientalem et septentrionalem sumimus lineam ductam ab eodem monte per dorsum montium inter occidentem et septentriones surgentium usque ad cursum fluminis Ἐχεδώρου, hodie Γαλλικοῦ, finem occidentalem idem flumen et sinum Thermaicum.

1000 *'An der Außenseite der Gartenmauer des Wirtshauses am Kütschük* [i. e. küçük] — *Karaburnu unter dem Mündungsrohr einer Wasserleitung eingemauert'* ab ed. visa. Frons sarcophagi marmorei undique praeter partem inferiorem mutila *('nur unten Rand')*, a. max. c. 0,60, long. max. c. 1,00. Litt. ΑΕϹΩ. Ed. Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 306, 2. Exstant in academia schedae Struckianae (pag. 2, num. 2) et schedae a. 1906 a H. Dessauio confectae. Lap. non vidi.

s. II vel III p. [– – – Εὐτυ]χιανὸς καὶ {Ε} Αἰλία Νικάνδ̣[ρα – –]
[– – – – – ἑ]α̣υτοῖς ζῶντες τὴν λη[νὸν – – – – –]
[– – – – – τ]έκνοις. εἰ δέ τις ἕτερο[ς – – – – – – –]
[– – δώσει τῷ] ἱερωτάτῳ ταμείῳ – – – – – – – –

V. 1 ΧΙΑΝΟϹΚΛΙΕΛΙΛΝΙΚΑΝΔ Struck, qui legit Εὐτυ]χιανὸς καὶ (Γ)α̣ία̣ Νικάνδ[ρου, ΧΙΑΝΟϹΚΑΙΕΑΙ Λ'ΑΝΙΚΑΝΛ Dessau || 2 ΛΥΤΟΙϹ ΖΩΝΤΕϹ ΤΗΝΛΗ Struck, qui legit ἑ]α̣υτοῖς ζῶντες τὴν λη[νὸν, ⅄ΥΤΟΤϹ ΖΩΝΤΕϹΤΙΙΝΛ ⊢ Dessau || 3 ΕΚΝΟΙϹ ΕΙΔΕΤΙϹ ΕΤΕΡΟ Struck, qui legit καὶ τοῖς τ]έκνοις. Εἰ δέ τις ἕτερο[ν καταθῆται, ΕΚΝΟΙ> ΕΙΔΕΤΙϹΕΤΕΙϹ Dessau || 4 ΙΕΡΩΤΑΤΩ ΤΑΜΕΙΩ Struck, qui supplevit δώσει τῷ] ἱερωτάτῳ ταμείῳ [δηνάρια —, ΑΕΥ Dessau, qui admonet: *'Der untere Teil der I(n)s(chrift)*, *verwaschen und nur durch Abklatsch zu entziffern, enthielt wohl die Strafbestimmung'*.

Haud dubie hoc fragmentum e sepulcretis antiquis orientem versus ab urbe sitis oriundum est.

Πυλαία
(Στρέφα)
(Καπουτσῖδες)
(Kapicilar)

Vicus quattuor chiliometra inter orientem et meridiem ab urbe distans. In alveo rivi intra vineam, Ἀμπέλια quam dicebant, c. sescenta metra inter occidentem et meridiem a vico sitam ineunti a. 1916 inventae sunt sex arae marmoreae (*'massive square cippi of local marble'*, i. e. marmoris leucophaei). Arae omnes supra et infra cymatiis instructae sunt. Edd. C. G. Gougousis in actis diurnis Thessalonicae Νέα Ἀλήθεια, 2 mens. Feb. a. 1916 et paucis diebus postea [*non vidi*], et M. N. Tod, *B.S.A.* 23, 1918—19, 68—72, 1—6, qui et schedis ab E. A. Gardinerio et A. M. Woodwardio confectis usus est. Ad scholam vici tres aras vidit vir doctus Ch. I. Makaronas, qui *ectt.* mihi confecit.

1001 Ara supra aëtomate cum acroteriis et rosa instructa, a. c. 1,14, l. c. 0,37. Tit. intra spatium rectiangulum (a. 0,25, l. 0,23) dispositus est. Litt. a. vv. 1—3 c. 0,02—0,025, φεῖ 0,04, v. 4 c. 0,02. ΑЄʍCШ. Interv. c. 0,02. Ed. Tod, op. cit., 68, 1, qui et schedas Gardinerii et Woodwardii adhibuit (SEG I 1923, 270). Cf. Detschew, 325. Contuli *ect.* a viro docto Ch. I. Makarona confectum.

s. II vel III p.

Μωμω
Συφόρῳ(!)
τ⟨ῷ⟩ συνβίῳ
μνείας χάριν.
vacat

V. 1 Nomen Thracicum || 2 I. e. Συμφόρῳ. Sed recte admonet Tod Εὐφόρῳ legi posse || 3 in. TCOC lap., correxit Tod.

1002 Ara nunc deperdita, ornata anaglypho artis pravae repraesentanti Equitem Thracem, a. c. 1,12, l. c. 0,37. Tit. intra spatium rectiangulum sub anaglypho dispositus est. Litt. ΑΕϺΩ. Ed. Tod, op. cit., 69, 2, qui et schedas Gardinerii et Woodwardii adhibuit (SEG I 1923, 271). Cf. Detschew, 153.

s. II vel III p.

Δουλη ᵛ Ἡρώ Ε
δῃ τῷ τέκνῳ
μνήμης χάριν.

V. 1 in. Nomen Thracicum || 1 fin. Admonet Tod: '*The sign following* ω *in line 1 is purely decorative and not a letter*'.

1003 Ara marmorea aëtomate cum acroteriis et rosa instructa, a. 1,28, l. c. 0,51. Vv. 2—9 intra spatium rectiangulum (a. c. 0,40, l. 0,30) dispositi sunt. Litt. a. 0,025. ΑЄϹΩ. Ligg. Interv. vv. 2—9 c. 0,015. Ed. Tod, op. cit., 70, 3, qui et schedas Gardinerii et Woodwardii adhibuit (SEG I 1923, 272). Contuli *ect.* a Makarona confectum.

s. II vel III p.

Ἀρτεμιδώρα Διοσκου-
regula
ρίδῃ τῷ ἱερεῖ
καὶ συ̣νβίῳ ἐ- ❦
κ ⟨τ⟩ῶν ἐκείν̣ο̣υ ἐ̣-
κ̣εί̣ν̣ῳ μνεί̣α̣ς̣
χ̣ά̣ριν,
σ̣υ̣μ̣β̣ιώσαντί
μο̣ι ἔ̣τη ις ❦
μ̣ῆ̣ν̣α̣ς̣ ᵛ γ'.

Post tempora Todii superficies tit. valde detrita est. Litterae lineis subductis insignitae nunc evanuerunt. V. 4 in. ΚΝΩ Tod, ΚΝΙ' ect.

1004 Ara marmorea aëtomate cum acroteriis et rosa instructa. Litt. ΑΑΕϺϹΩ. Ed. ex schedis Gardinerii et Woodwardii sine mensuris Tod, op. cit., 70, 4 (SEG I 1923, 273). Cf. Detschew, 190.

s. II vel III p.

Κλαδιανῷ(!)
ἱερῖ · ἐκ τῶν
ἐκείνου · ἐ-
κίνῳ · προ-
νοοῦντος(!)
Ἡρώδου κὲ
Ζιπανος,
μνίας χάριν.

V. 1 ΚΛΑΔΙΑΝΩ Tod || 4 in. Suspicor lig. κ-ε || 5 Numerus singularis participii in nomina duo vv. 6—7 omnino non quadrat. Nota quadratarium litt. ῦ in v. 1 tit. exarare oblitum esse || 7 Nomen Thracicum.

1005 Ara marmorea in tribus lateribus aëtomatibus et acroteriis instructa. In parte superiore excavatio. Litt. ΑΕϺϹ. Ed. ex schedis Gardinerii sine mensuris Tod, op. cit., 71, 5 (SEG I 1923, 274).

s. II vel III p.

Σειλβανὸς τῇ εἰ-
δείᾳ μητρὶ κὲ
ἱερείᾳ μνείας
χάρειν.

Nomen matris Silvani deest.

1006 Ara marmorea acroteriis et rosa ornata. In parte superiore est conus pineus. Tit. intra spatium rectiangulum (a. c. 0,37, l. 0,33) dispositus est. Litt. a. c. 0,03. ΑΕϹVW. Ed. ex schedis Gardinerii sine mensuris Tod, op. cit., 72, 6 (SEG I 1923, 275). Contuli *ect.* a Makarona confectum.

s. III p.

Αὐρήλιος
Μεστριανὸ-
ς̣ κ̣α̣ὶ̣ Αὐ̣ρ̣ηλί̣-
α Ἀ̣ρ̣τ̣εμ̣ι̣⟨δ⟩-
ώρ̣α τῷ ἰδί̣ῳ
τέκ̣νο̣ Π̣ο-
λυν̣εί ῳ μ̣νεί-
ας χ̣ά̣ρ̣ιν.
vacat

Post tempora Todii superficies tit. valde detrita est. Litt. lineis subductis insignitae nunc evanuerunt. V. 4 fin. ΜΙΑ Tod et ect. 7 ΛΥΝΙΚΩ Tod, ΛΥΝ̣ΣΙ . Ω̣ ect.

1007 Alicubi in vico inventa, nunc ΜΘ 776. Pars dimidia sinistra tabulae marmoris subfusci per medium lap. in partes duas contiguas fracta et ornata anaglypho Equitis Thracis. Tit. sub anaglypho exaratus est. A. 0,255, l. 0,14, cr. c. 0,05. Litt. a. c. 0,015. ΑΕϢ. Interv. c. 0,002—0,003. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.

Καλανδίων̣ – – –
ἀνέθηκ[ε – – –]

Ἀσβεστοχώριον

Situs est vicus in clivo montium sex chiliometra orientem versus ab urbe ad viam Thessalonica ad vicum Χορτιάτης ducentem.

1008 In domo privata τῆς χήρας Δ. Μπόσκου 3 Martii a. 1913 inventa, nunc ΜΘ 54. Tabula marmoris leucophaei in partes duas contiguas fracta, a. 0,40, l. 0,315, cr. 0,08. Litt. a. 0,025—0,033, φεῖ v. 1 0,04, v. 3 0,05. ΑΕΟϹ. Ligg. Interv. 0,01—0,015. Exscripsi *ect.* et *phot.*

s. II vel III p.

Σύνφορος Παρι-
ανηνι(!) τῇ κλυκυτά-
τῃ(!) ἀδελφῇ μνεί-
ας χάριν καὶ Στρῆ-
νος τῇ κλυκυτά-
τῃ(!) συνβίῳ μνείας
χάριν.

Vv. 1—2 Nomen femininum non intellego. Fortasse interpretandum est Παριανίνῃ i. e. nomen ab ethnico Παριανή ductum (Erxleben) || 2 et 5 ΚΛΥΚΥΤΑ lap. || 4—5 Ad nomen cf. L. Robert, *Gladiateurs* 184 s.

1009 MILIARIVM. Ad chiliometrum fere primum viae publicae Thessalonica Serras ducentis mens. Iun. a. 1949 inventum, triginta metra occidentem versus a ponte constructo ante aditum ad stationem militarem Παῦλος Μελᾶς, quae nuncupatur, nunc ΜΘ 1837. Columna marmorea, cuius pars superior valde convexa est, a. 1,85, diam. 0,35, a. titt. 0,73. Pars inferior columnae ad altitudinem 0,28 rudis relicta est ut terrae insereretur. Litt. a. ab 0,04 in v. 1 usque 0,02 in v. 19. Litt. ἄλφα v. 10 0,08, v. 20 0,075. ΑΛΕϺΜϹϹΩ. Ligg. permultae. Vv. 8—19 ad dextram declinant. Intervv. ita variant, ut accurate mensurari nequeant. Ed. Makaronas, *D.M. Robinson Studies* I, 1951, 380—88, cum phot. lap. et delineatione titt. in tabula 21. Lap. non vidi.

ab a. 284 p. usque ad a. 305

ἀ̣[γ]αθ̣ῇ̣ v τύ̣χ̣ῃ
τῷ̣ κυρίῳ̣ ἡ̣μῶν̣ Ἀ̣ύ̣το'
κρά̣τ̣ορι ' Καίσαρα(!)
Γ Οὐαλ(ερίου) Διοκλητιανοῦ(!) Σεβ(αστοῦ)/
καὶ Μᾶρ / Αὐρ(ήλιος) ' Οὐαλέριος ·
Μαξιμιανὸς(!) *vacat* ⟨Θεσσα⟩-
λονικέων ἡ πόλις.
vacat c. 0,06—0,10
καὶ τοῖς ἐπιφανεστά-
τοις ἡμῶν Κα⟨ί⟩σαρσιν
Φλαβ-Α-ίῳ̣ Οὐαλερί-
ῳ̣ Κωσσταντίῳ̣ *vacat*
κ̣ὲ Γαλερίῳ̣ Οὐαλερίῳ̣
Μ̣α̣ξιμιανῷ̣ *vacat*
Σεβαστοῖς καὶ Φλ'
Οὐ̣α̣λ(ερίῳ̣) ' Σεβήρῳ̣ καὶ Γαλ(ερίῳ̣)
Οὐαλ(ερίῳ̣) ' Μαξιμίνῳ̣ ἐπι-
φ̣α̣νεστάτοις Καί-
σαρσιν ἡ Θεσσαλο-
νεικέων πόλις·
Α

Forma titt., qui dedicationes sunt, prodit ipsam urbem propter res angustiores imperii coactam esse impensas miliarii et exarationem titt. persolvere. Vide Edson, *Class. Phil.* 46, 1951, 5.

Demonstravit Makaronas columnam quinquies titt. recepisse. (1.) Vv. 1—7 et litt. ἄλφα v. 10 fuerunt tit. pristinus qui in vv. 2—6, nunc erasis, exhibuerat nomen in casu dativo vel accusativo, ut nominativus v. 7 docet, imperatoris cuiusdam regnantis ante 17 (vel 19) mens. Sept. a. 284, initium principatus Diocletiani. Vide W. Seston, *Dioclétien et la Tétrarchie* I, 1946, 60 sqq. (2.) Vv. 2—4, nomina Diocletiani, in rasura inter 17 mens. Sept. a. 284 et 1 mens. Mart. a. 286 manu altera exarati sunt. Nota sermonem balbutientem. (3.) Vv. 5—6, nomina Maximiani Herculii, manu tertia exarati sunt inter 1 mens. Mart. a. 286 et 17 (vel 19) mens. Sept. eiusdem anni. Nota casus nominativos. Praeterea notandum quoque est cognomen

Καῖσαρ deesse. In v. 6 post v. tit. pristini erasum quadratarius oblitus est exarare duas syllabas primas vocis Θεσσα|λονικέων. V. 7 est tit. pristini. (4.) Vv. 8—13, nomina Constantii Chlori et Galerii, manu quarta inter 21 mens. Mai. a. 293 et 1 mens. Mai. a. 305 additi sunt. In v. 9 fin. ΚΑCΑΡCΙΝ lap. Litt. ἄλφα v. 10 est tit. pristini et indicat intervallum passuum mille ab urbe. (5.) In vv. 14—19 manu quinta inter 1 mens. Mai. a. 305 et 25 mens. Iul. a. 306 additi sunt adiectivus Σεβαστοῖς, nomina Caesarum Severi et Maximini Daiae, nomen urbis. ἄλφα v. 20 habet eandem significationem atque litt. v. 10.

Columna est miliarium illius magnae viae publicae et militaris, Viae Egnatiae vulgo quae dicitur. Demonstravit Makaronas, op. cit. 384—88, illam viam intra et iuxta murum occidentalem urbis a Porta Aurea ad Portam Letaeam duxisse, non per mediam urbem a Porta Aurea ad Portam Cassandreoticam, cursum viae quam homines aetatis Byzantinae Λεωφόρος nuncupabant, hodierni tamen falso 'Viam Egnatiam' appellant. Vide tabulam apud Makaronas, op. cit., 387, fig. 1. Cf. nr. 1012 et 1018.

Εὐκαρπία
(Lembet)

In vico, *Lembet* quondam qui dicebatur, nunc Εὐκαρπία, sito in colle quinque chiliometra septentriones versus ab urbe et unum orientem versus a via publica Thessalonica Serras ducenti, exstat situs oppidi antiqui columnas et alia vestigia aedificationis conservans. Inde duo lapides inscripti ad scholam vici propinqui *Harman Köy* reficiendam remoti sunt.

1010 In scalis scholae prope ecclesiam vici sitae inaedificatum. Fragmentum marmoreum a. 1,25, l. 0,80. 'τὸ ἄνω μέρος τοῦ μαρμάρου, ἤτοι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ τὸ πρὸς δεξιὰ εἶναι κεκαλυμμένα, τὸ δὲ πρὸς τ' ἀριστερὰ τεθραυσμένον'. Ed. litt. minusc. Asteriadis, 'Εστία, Iul.—Dec. 1891, 229, 1 (Dem. 589, 710). Lap. non vidi.

s. II vel III p. *versus nonnulli contecti sunt*

[– – τύ]νβον ἔτευξεν Φλαβία Σαβίνα – –
– – – – – ασα εὐνοίᾳ σὺν ἐμοὶ ἔτη ιε' – –
– – – – – καί με λιποῦσα σὺν μει – –
– – – – – – – – – ομενον – – – – – – –

1011 In scalis aliis eiusdem scholae inaedificata. Tabula ('πλάξ') marmorea, a. et l. c. 1,00. 'τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρος τῆς πλακὸς καλύπτεται ὑπὸ τῆς οἰκοδομῆς'. Ed. litt. minusc. Asteriadis, op. nr. 1010 cit., 230, 2 (Dem. 589, 709). Lap. non vidi.

s. II vel III p.

Γ Κλαύδιος 'Αλέ[ξανδρος ? – – –]
γαμετῇ εὐεν – – – – – – – – – – – –
τὴν ἁρπαχθῖσαν – – – – – – – – – –
κ . . . τε καὶ δαλυισ – – – – – – – –

Frustum carminis sepulcralis. Lectiones Asteriadis exeuntium vv. 2 et 4 non intellego.

1012 MILIARIVM. Ad chiliometrum sextum viae publicae Thessalonica Serras ducentis a. 1917 inventa, nunc in sylloge rerum antiquarum in urbe ad ecclesiam S. Georgii asservata. Columna marmorea, cuius pars superior convexa est, infra mutila, a. max. 2,28, diam. supra 0,43, infra 0,38, a. tit. c. 0,99. Litt. a. v. 1 0,095, v. 2 0,085, v. 3 0,062, vv. 4—12 c. 0,05, v. 13 c. 0,07. *'Gravure assez mince, mais très nette'*. Interv. c. 0,02. Ed. P. Collart, *BCH* 59, 1935, 407, 2. Cf. S. Casson, *B.S.A.* 23, 1918—19, 39; Edson, *Class. Phil.* 46, 1951, 5; Makaronas, *D.M. Robinson Studies* I, 1951, 385—86. Lap. non vidi.

a. 107 p.

Imp(erator)
Caes(ar), divi Ner-
vae f(ilius), Nerva Tra-
ianus Aug(ustus), Germ(anicus), Dac(icus),
p(ontifex) m(aximus), trib(unicia) p(otes-
tate) XI, imp(erator) VI, co(n)s(ul)
V{I}, p(ater) p(atriae), viam a Dyrrac(hio)
usq(ue) Neapoli(m) per pro-
vinciam Macedo-
niam longa inter-
missione neglect(am)
restituendam cu-
ravit. A Thessalonica
V.
vacat

Vv. 5—6 De errore in numero consulatus Traiani indicando vide explanationem Collartii, op. cit., 409—10. 6 Dyrrachium et Apollonia Illyria fuerunt termini occidentales Viae Egnatiae. Vide Edson, op. cit., 5—6. 7 Neapolis est colonia Thasia Νεάπολις παρ' 'Αντισάραν, hodie Καβάλλα.

Miliarium demonstrat cursum Viae Egnatiae a Thessalonica usque ad angustias, Δερβένι Λαγκάδας quas dicunt, eundem fere fuisse atque hodiernae viae publicae. Cf. nr. 1009 et 1018.

Ὡραιόκαστρον
(Daout-Bali)

Ad radices montium decem chiliometra septentriones et occidentem versus ab urbe distans situs est vicus. Et ipso in vico et in agris exstant reliquiae Romanae et Byzantinae aetatis.

1013 Extra vicum in eo angulo ecclesiae S. Athanasii qui inter septentriones et orientem spectat inaedificatum. Fragmentum ostothecae marmoris albi supra cymatio instructum. Litt. ΑЄΣ. V. 2 lig. μ-η-ν. Ed. Papageorgiu, Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον 1910, Athenis 1909, 2, 1 anatyposeos, qui et delineationem lapidis tit. complectentem praebet. Lap. non vidi.

cymatium

c. s. II vel III p. – – ιος Ταῦρ[ος] Χαρμο – –
– – ˡμην τὸ ἀνγεῖον – – – –
vacat

Supplevit Pap. [– –]ιος Ταῦρ[ος] Χάρμ[ος εἰς μνή]μην τὸ ἀνγεῖον.

1014 Ad pistrinum vici liminis vicibus fungens. 'στήλη' marmoris albi, sed revera videtur lapis potius ara fuisse. Litt. lunatae, neglegentissime exaratae. Litt. ΑΕЄϺCѠ. Frons lapidis cymatio circumdata est. Ed. Papageorgiu, op. cit., 3, 2 anatyposeos, qui et delineationem frontis praebet. Lap. non vidi.

a. 207—8 p. ? [ἔ̓τ]ο̣υς μσʹ [Σε]-
[βα]σ̣τ̣οῦ το̣[ῦ]
καὶ εν̣[τʹ]
Ἰσιδώρ̣[α]
Θερμό̣-
δοντι τῷ̣
ἰδίῳ ἀν-
δρὶ μνείας
χάριν.
vacat

V. 1 ///////// ΟΥCϺC . . delineatio. Supplevit Pap. . . ουσμ[ῳ̣ . .] || 2 . . ⌒ΓΟΥΤC . . delineatio, όγου τ[ῷ̣] Pap. || 3 . . ΚΑΙΕΝ . . delineatio, καὶ Ἐν[νίῳ̣] Pap. || 4 ΙCΙΔѠι – delineatio, Ἰσιδώ[ρῳ̣] Pap.

Si vv. 1—3 recte intellexi et supplevi, quadratarius in errore unius anni inter aëras Augustam et provincialem fuit.

1015 In agro quodam prope vicum ab ed. visa. Ara marmoris cani cuius frons cymatio circumdata est. Tit. de industria deletus est. Litt. ΑΕЄΣCѠ. V. 7 lig. μ-η. Ed. Papageorgiu, op. cit., 3, 3 anatyposeos, qui et delineationem frontis praebet et phot. nonnisi formam lapidis exhibentem. Lap. non vidi.

c. s. II p. ΠΟΥ◡⟦1—2⟧ΚΙΑΤΥ⟦c. 3⟧
Μ̣⟦. . c. 8—9 . .⟧ΟΥΔΕ
⟦c. 3⟧ΙΔ⟦. . . c. 9 . . .⟧
⟦[ἀν]⟧δρὶ ἐ⟦[αυτῆς ? . . .]⟧
⟦. . c. 7—8 . .⟧Ζ̣ΗΣΑ
ἐκ τῶ⟦[ν ἰ]⟧δίων
κόπω⟦[ν μν]⟧ή̣μης
χάριν ἔ̣⟦[τους .]⟧ ΖΗ
Σεβ̣αστ⟦[οῦ τοῦ κα]⟧ὶ ⟦ . ⟧
vacat
Ξ ⟦. . . c. 8 . . .⟧
⟦. . . c. 9—10 . . .⟧

V. 1 Sic delineatio, Που[σι]κία Τυλ[λία] Pap. || 2—3 Sic delineatio || 4 [ἀν]δρί Pap. || 5 fin. ７ΗΣΑ delineatio || 6—7 Sic Pap. || 8 ΧΑΡΙΝF///////////////// ΖΗ delineatio. Propter vocem Σεβαστ[οῦ] v. 9 probabile est hic annum aerae Augustae exaratum fuisse, etsi litt. duae ultimae in nullum numerum illius aerae quadrant. Sed cum tit. tam funditus deletus sit, suspicor Pap. litt. ΖΗ perperam pro ΞΡ exscripsisse. Si res ita se habet, tempus tit. inter a. 128 et 137 p. ponendum est || 9 CЄ‾ACT/////////////// Ι //// delineatio || 10—11 Factum esse potest ut his in vv. numerus annum aerae provincialis designans et mensis cum summa dierum exarati essent.

Διαβατά
(Dudular)

Vicus ad viam ferratam Thessalonica Constantinopolim ducentem septem chiliometra inter occidentem et septentriones ab urbe distans.

1016 Prope vicum orientem versus ab ed. visum. Fragmentum marmoreum undique praeter latus sinistrum mutilum. Litt. ΑΕΣΩ. Ed. sine mensuris Struck, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 309, 12. Exstant in academia schedae Struckianae (pag. 9, num. 17). Lap. non vidi.

c. s. II p. ʽΙππὼ τὸν [ἑαυτῆς]
ἄνδρα ΒΡ . . c. 6 . .
μνείας χά[ριν].

V. 1 Supplevit ed. || 2 in. ΛΝΔΡΑ ed. Admonet ed.: *'links scheint der Rand erhalten zu sein'*.

1017 Intra vicum pavimento ecclesiae S. Georgii insertam vidit ed. partem superiorem tabulae aëtomate instructae, a. max. 0,41, l. 0,37. V. 1 tit. intra aëtoma dispositus est. Litt. a. c. 0,04. ΑΜϹΩ. Interv. vv. 1—2 c. 0,04, vv. 2—4 c. 0,015. Ed. Struck, op. cit., 309, 13. Exstant in academia schedae Struckianae (pag. 9, num. 16). Lap. non vidi.

s. III p. vel postea ΤΖ ἰχθύς.
Μαξίμα
Φιλοκυρε<ί>-
ῳ τῷ ἑαυ-
[τῆς . 4—5 .]
— — —

V. 1 Quid primae duae litt. significent, haud scio. Vox ἰχθύς demonstrat tit. Christianum esse || 3—4 ΦΙΛΟΚΥΡΕ|Ω ed. Cf. vv. 1—2 tit. Puteolani s. III p. (I G XIV 838): Αὐρήλιος Φιλοκύριος || 4 fin. ΓΑΥ ed.

1018 MILIARIVM. Exeunti a. 1917 inventa *'sur la route de Monastir, pont de Galiko'*, i. e. fluminis cuius nomen antiquum fuit Ἐχέδωρος, nunc Parisiis in museo *du Louvre* asservata (cat. marmorum num. 3392). Columna marmoris albi in qua tres titt. exarati sunt. Tit. *A* exarato columna postea inversa est ut pars superior terra obruta esset et pars inferior titt. *B* et *C* reciperet. A. 1,57, diam. supra 0,35, infra 0,32. Ed. Dain, *Textes Inédits*, 1933, 30—33, 24. Cf. Makaronas, *D. M. Robinson Studies* I, 1951, 386.

A. Litt. a. 0,045—0,07. Interv. 0,025.

a. 123 p. Imp(erator)
Caesar · divi
Traiani · Parthici
fil(ius) · divi · Nervae
nepos · Traianus
Hadrianus · Aug(ustus),
pont(ifex) · max(imus) · trib(unicia) · pot(estate)
VIII · co(n)s(ul) III · a Thessal(onica)
m(ilia) · p(assuum)
———
IIII

V. 1. 9. 10 Litt. maiores || 10 Intervallum directum inter Portam Auream, aditum Viae Egnatiae in urbem, et situm miliarii est undecim chiliometrorum, maius spatium quam cum numero IIII convenit. Videtur [V]IIII supplendum esse. Vide ad tit. *B* vv. 12 et 16.

B. Vv. 1—10 et 12 sunt tit. pristinus inter 11 mens. Novembris a. 308 et 18 mens. Septembris a. 324 exaratus, vv. 11 et 13—16, tit. alter, inter 1 mens. Martii a. 317 et abdicationem Licinii additi sunt. Adfirmat ed. litt. esse *'d' écriture grossière, mal conservées'*. Litt. a. tit. pristini c. 0,025. Interv. 0,005—0,01. Litt. a. tit. alterius, vv. 11, 13—16, c. 0,025. ΑΕΕΟϹ. In v. 14 lig. ω-ν. Interv. c. 0,005.

tit. pristinus Imp(erator) ᵛ Caes(ar) ᵛ F(lavius)
Val[er(ius)]
C o n s t a n t i n u s
pi(us) ᵛ invictus
Aug(ustus)
⟦- - - - - - - - - - - -⟧
⟦- - - - - - - - - - - -⟧

⟦– – – – – – – – – – – – –⟧
⟦– – – – – – – – – – – – –⟧
m(ilia) p(assuum)
tit. alter κα̣ὶ Κλ(αύδιος) ᵛ Κρίσπος
tit. pristinus ṾIIII
tit. alter καὶ ᵛ Λι(κινιανὸς) Κλ(αύδιος) Λ̣⟦[ικίνιος]⟧
καὶ Κλ(αύδιος) Κωνσταντεῖνος
οἱ ἐπιφφ῾ Καίσαρες
[V]IIII ᵛ Θ.

Vv. 6—9 Haud dubie nomina Licinii erasa sunt || Vv. 10 et 12 partim erasi fuisse videntur || 11 in. ΚΛΙ ed. || 12 Admonet ed.: '*le signe* V *précédant* IIII *semblant un graffito indépendant(?) de l'inscription*'. Vide tamen ad v. 16 et ad v. 10 tit. *A* || 13 Sic supplevi et interpretatus sum, Λι(κίνιος) Κλ(αύδιος) Λ[ι(κινίου) υἱός] ed. || 15 I. e. οἱ ἐπιφανέστατοι || 16 Litt. θῆτα est signum Graecum numeri novem, quamobrem litt. V supplevi.

C. Tit. in parte aversa columnae exaratus est. Mensurae litt. desunt.

octo vv. erasi
ΠΟΛΙϹ
ΙΘΙ

Casus nominativus docet tit. dedicationem ab urbe factam fuisse. Cf. nr. 1009.

1019 Inventa '*par M. Vattier de Bourville dans une sorte de grotte située près de Salonique*', nunc Parisiis in museo *du Louvre* asservata (sine num. cat., ut videtur). Tabula rectiangula marmoris albi, cuius pars summa defracta est, ornata intra spatium rectiangulum excavatum anaglypho repraesentanti retiarium balteo constricto et usque ad femora pertinenti praecinctum, manu dextra demissa pugionem tenentem, manu sinistra sublata tridentem et pugionem alterum. Humerus sinister et lacertus galero, quod dicunt, protecti sunt. Utrimquesecus humerorum et capitis retiarii exsculptae sunt tres coronae. A. max. c. 0,465, l. 0,285. Tit. inter lineas leviter incisas sub anaglypho exaratus est. Litt. a. vv. 1—2 0,018, φεῖ 0,025, vv. 3—4 0,015. ΑΑΕ̣ΘΟΣ. Interv. 0,005. Edd. sine mensuris Longpérier, *Rev. arch.* 6, pars prior, 1849, 198 sqq. (Welcker, *Rh. Mus.* 7, 1850, 619, 15; Chabouillet, *Rev. arch.* 8, pars altera, 1852, 417; Kaibel 393, 945; Cougny, *Anth. Palat.* III 1890, 1, 28, 176, cum commentario pag. 75); L. Robert, *Gladiateurs*, 1940, 79, 13, cum phot. tab. IV; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 286, 1019, e phot. Cf. Klaffenbach, *Gnomon* 21, 1949, 321; Derousseaux apud Robert, Hellenica III 1946, 140 cum not. 1. Contuli *ect.* et *phot.*

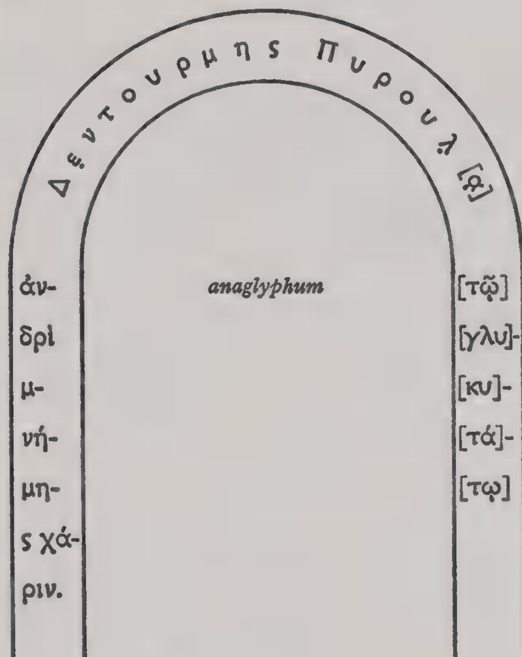
s. II vel III p. Εὐφράτης παῖ̣ς ἦλθον, | ΑΙΘΕ πλοκαμεῖδες ἐ|πῆσαν ·
ἑξάκι νικήσας | πατρίδ' ἐπη⟨υ⟩κλέισα.

V. 1 ΠΑΙΣ lap. Εὐφράτης πάϊς ἦλθον Longpérier, Welcker, Kaibel, Cougny. παῖς Chabouillet et Peek. παῖς(?) Robert || 2 in. sic lap. αἱ δὲ πλοκαμῖδες Longpérier, Welcker, Chabouillet. αἴθ' ἑ Kaibel ('αἴθ ἑ pro ἔθ' αἱ scriptum'), Derousseaux, Klaffenbach, Peek. ΑΙΘΕ πλοκαμεῖδες Robert. Adducit Kaibel Petron. 57: '*et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni*' || 3 ΠΗΣΑΝ lap. ἔ|πεισαν Longpérier, Welcker, Chabouillet. ἐ|πῆσαν Kaibel, Cougny, Derousseaux, Klaffenbach, Peek. ἐ|πῆ̣σαν Robert. — ἑξάκι: cf. sex coronas exsculptas || 4 ΕΠΗΛΚΛΕΙΣΑ lap. ἐπικλέϊσα Longpérier et Chabouillet. ἐπεκλέϊσα Welcker. ἐπη⟨υ⟩κλέισα Kaibel, Cougny, Robert, Peek. Cf. v. 2 epigrammatis 'Simonidei', A. P. XIII, 14: νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας.

Demonstravit Chabouillet figuram gladiatoris repraesentare retiarium, non mirmillonem, ut credidit Longpérier.

1020 Prope urbem *('bei Salonik')* inventa, deinde a. 1885 a Purgoldio Thessalonicae apud venditorem rerum antiquarum *Saridaki* visa, nunc deperdita. Tabula marmoris albi supra in formam orbis curvata et ornata anaglypho repraesentanti virum adversum, barbatum et togatum, togam manibus ambabus tenentem, et feminam adversam, vestimenta manibus ambabus tenentem. Capita permagna sunt. Tit. in margine, cuius pars dextra defracta est, circa anaglyphum exaratus est. Litt. ΑΔΕΜΟϹ. Purgold, *Ms.* 1885, *Addenda* num. 7

c. s. II p.

Nomina Thracica. Vide Detschew, 125 et 386.

IX. TITVLI THESSALONICENSIVM EXTRA THESSALONICAM ET VICINIAM INVENTI

1021 *Alicubi in Albania hodierna.* STELA SEPVLCRALIS, nunc deperdita, '*ornata in bassorilievo di una figura stante*'. Litt. ΑΕϹω. Ed. ex ectypo Sticotti, *Archeografo Triestino*, 3. ser., II 1906, 389, cum delineatione (Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 483, 1614).

s. II vel III p.

οἷον ὁρῇς, [ὦ] ξεῖνε, λίθῳ τετυπωμένον εἶδος,
τοῖον ἐν ἀνδρείᾳ Μοῖρα παρεῖλε βίου
οὔνομα Πρειμογένην με, πάτρας ἀπὸ Θεσσαλονε[ί . .]κης,
ὃν φιλίη Κρονίου στῆσ' ἐπιτυμβίδιον.

V. 3 fin. Sic delineatio. Θεσσαλονείκης Peek.
Est haud dubie monumentum sepulcrale gladiatoris. Credo lap. e Apollonia Illyria vel Dyrrachio, terminis occidentalibus Viae Egnatiae, oriundum esse.

1022 *Aquinci* Pannoniae Inferioris. LAPIS SEPVLCRALIS. CIL III, 3528 (Dem. 531, 606).

s. II p. d(is) · m(anibus)
P · Aelius · Cl(audia) · Lus-
imacus · Tẹssa-
lonic{l}a · mi(les) · leg(ionis)
II · Adi(utricis) · an(nos) · XXX,
stip(endia) · XIII · (centuriae) Ulpi E R̅
F T V S B I T V S M

Vv. 3—4 'T · F · S · SA|L · ONICIA *traditur*'.

1023 *Prope Aquincum.* LAPIS SEPVLCRALIS supra ornatus anaglyphis repraesentantibus caput Medusae intra spatium et virum stantem, togatum. CIL III, suppl. I, 10500.

s. II p. d(is) m(anibus)
P · Ael(ius) · Cl(audia) · Lucus
Thessa(lonica) · vet(eranus) · leg(ionis)
II Ad(iutricis) · ⟨p(iae)⟩ ⟨f(idelis)⟩ · P · Ael(ius)
Lycus · vet(eranus) · leg(ionis)
eiusd(em) · aeres
a m i c o
bene · merenti
f e c i t.

V. 4 'ET *lapicida male pro* P · F ·'.
Per ss. II et III p. Legio Secunda Adiutrix stationem Aquinci habuit.

1024 *Athenis.* COLVMELLA SEPVLCRALIS supra et infra fracta, Piraei inventa. '*Litt. apicatae aetat. Rom.*'. IG II/III² 8841/2 [= Dem. 578, 690].

s. I vel II p Εὔκλεια
Ζωπύρο[υ]
Θετταλονικέως
θυγάτηρ.

1025 *Athenis.* TABVLA SEPVLCRALIS, '*inventa — — ad radices Lycabetti montis*'. IG III 3529 [= Dem. 566, 674].

s. V p. vel postea Ἀγάπῃ [Θε]-
οδούλου [Θεσ]-
σαλονι[κέως]
ἐνθάδ[ε κῖτε].

Cf. nr. 1030.

1026 *Bonnae* Germaniae Inferioris. CIPPVS SEPVLCRALIS ornatus anaglypho repraesentanti canem ad dextram versum, pede sinistro anteriore sublato. Tit. sub anaglypho exaratus. CIG III 6809 (Kaibel 276, 683; Dem. 513, 561); IG XIV 2566; Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I, 309, 1093, qui ipsum lap. contulit et ect. cum phot. adhibuit.

c. s. II vel III p. Θεσσαλονείκη μ[ο]ι | πατρὶς ἔπλετο, οὔν[ομ' Ὕ]|λη μοι·
κἄμ' Ἄσιος Β[ατά]|λοι' ὑὸς φίλτροισι ⟨δ⟩άμ[ασσε], ||
εὐνοῦχός περ ἐών, [καὶ ἄ]|ḳυρον ἦν λάχο[ς ἀμόν] · |
ḳεῖμαι δ' ἐνθά⟨δ⟩ε̣ [νῦν τόσ]|σον ἄνευθε πάτρ[ης].

Materia epigrammatis mira est. Textum Peekii secutus sum.

1027 *Prope Carthaginem* Africae Proconsularis inventus esse dicitur. LAPIS SEPVLCRALIS. *'Litt. lunat'*. CIL VIII, suppl. IV, 25364a.

c. s. II p.

Νείκανδρος
ὁ κ̣αὶ Βάλας ❧
Θεσσαλονικεὺς
ζήσας καλῶς
ἔτη κα
ἐνθάδε ❧
κεῖμε. ❧

V. 2 in. ΟΚΛΙ lap. — De cognomine Βάλας vide nr. 371, v. 3, et nr.* 372, v. 2.

1028 *Deli.* EPISTVLA THESSALONICENSIVM DELIIS MISSA ET DECRETVM. Stela marmoris albi in qua exarata sunt tria decreta: vv. 1—19 (IG XI 4, 664) decretum Deliorum honores Admeto Bocri f. Macedoni tribuens; vv. 20—45 (IG XI 4, 665) decretum alterum Deliorum de honoribus eisdem et statuis Admeti duabus Deli et Thessalonicae ponendis; vv. 46—77 epistula et decretum Thessalonicensium IG XI 4, 1053 [= Dem. 560, 671]. Cf. Holleaux, *Études d'épigraphie et d'histoire grecques* I, 1938, 261—70 [= *Rev. ét. gr.* X 1897, 446—55]; Pel. 17.

c. a. 230 a. *epistula*

ἡ πόλις Θεσσαλονικέων Δηλίων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι χαίρειν· παραγενομένου Βούλωνος τοῦ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέντος πρεσβευτοῦ καὶ τά τε ψηφίσματα ἀποδόντος δι' ὧν ἐτετιμήκειτε Ἄδμητον Βόκρου καὶ παρελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ διαλεγέντος ἀκολούθως τοῖς ἐψηφισμένοις ταῦτά τε προθύμ̣ως προσεδεξάμεθα καὶ τοῦ ψηφίσμα[τ]ος καθ' ὃ συνκεχωρήκειμεν τὰ παρ̣' ὑμῶν ἀξιώ[μα][τ]α πεπόμφαμεν ὑμῖν τὸ ἀντίγραφον ὅπως εἰδῆτε·

decretum

Σωσίπατρος ὁ ὑπεπιστάτης καὶ οἱ δ̣[ικα]σταὶ Μέναν̣δρος, Νικόδημος, Φιλόδημος, Ἱππίας, [Π]α̣ύσων εἶπαν· ἐπειδὴ Βούλων ὁ παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων ἀποσταλεὶς πρεσβευτὴς πρὸς τὴν πόλιν τά τε ψηφίσματα ἀπέδωκεν καθ' ἃ βουληθεὶς ὁ δῆμος ἀποδοῦναι χάριν Ἀδμήτωι τῶι Βόκρου τῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν ἕνεκεν ἐσστεφάνωκεν αὐτὸν δάφνης στεφάνωι τῶι τοῦ θεοῦ καὶ δυσὶ χαλκαῖς εἰκόσιν ὧν τὴν μὲν μίαν ἐψηφίσατο στήσειν παρ' αὐτοῖς ἐν τῶι τεμένε[ι] παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Πολιέως, τὴν δὲ ἑτέραν ἐν Θεσσαλονίκει καὶ τήν τε ἀναγραφὴν τοῦ στεφάνου καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰκόνος ὅπως συντελεσθῶσιν καθάπερ ἐγγράφει διὰ τοῦ ψηφίσματος, ἠξίου τὴν ἡμετέραν πόλιν οἰκείως ἔχουσαν πρὸς αὐτὸν δοῦναι τόπον ὡς βέλτιστον καὶ τοῖς δεδογμένοις ἀκολούθως διαλεγέντος καὶ τοῦ Βούλωνος· δεδόχθαι τῆι β̣ουλεῖ· τόν τε δ̣ῆμον ἐπαινέσαι τὸν Δηλίων ὅτι καὶ Θεσσαλονικεῦσιν τοῖς Ἀδμήτου πολίταις εὐχαρίστησεν [στεφανώσας] αὐτὸν τῶν εἰρημένων εὐεργεσιῶν ἕνε[κεν] ἄξιον ὄντα τῶν ἐψηφισμένων τιμῶν καὶ δοῦναι τὸν ἐπὶ τοὺς ἀγῶν̣[α]ς τῆι μὲν ἀναγραφῆι τοῦ στεφάνου καὶ παρα . . . . . ΤΩΝΙΣ? ΤΗΡΩΝ, τῆι δ' ἀναθέσει τῆς εἰκόνος ὃν ἂν [τόπον] δό[ξηι] τοῖς βουλευταῖς.

V. 5 Ἄδμητος est nomen Macedonicum. Vide Hoffmann, 191, et Russu, 164. De nomine Βόκρος vide Russu, 180, et Satyrum in libro *De demis Alexandrinorum* (*Fr. Gr. Hist.*, 631, Fr. 1 [pag. 181, v. 10]) de genealogia Ptole-

maei I tractantem: 'τοῦ δὲ [i. e. regis Aëropi I stirpis Argeadarum] 'Αμύνταν, τοῦ δὲ Βόκρον'. Non recte Jacoby notam interrogationis post nomen ponit || 10 prope fin. Supplevit Pel. recte nr. 3, vv. 23—24 afferens. Adfirmat ed. lap. praebere A . . . ΣΤΑΙ *'ita ut ante Σ littera rotunda videatur incisa esse'* et supplevit ἁ[ρμ]ọσταί; ἁ[ρμο]σταί Holleaux || 26—27 demonstrant Admetum non solum ius 'Macedonicum', quod dicimus, possedisse sed etiam civitatem urbis Thessalonicae. Cf. tit. Histiaeensium s. III a. IG XII 9, 1187, vv. 37 et 38: – – ωι 'Αρχεδήμου Μακεδόνι ἐκ Θετταλονίκη[ς] et – – ἔξεως Μακεδόνι ἐκ Θετταλονίκης. Nota et tit. Oropiorum s. III a., IG VII, 295: Νικόμαχον [– – – c. 8 – – – Μα]κεδόνα ἐκ Θετταλονίκης.

1029 *Deli.* STELA SEPVLCRALIS ornata anaglypho repraesentanti *'un homme assis sur un rocher dans l'attitude de détresse, appuyant son menton sur sa main gauche, et regardant un esquif brisé à ses pieds contre les écueils'*. Litt. ΑΕΘΩ. Rangabé, *Antiquités helléniques* II 1855, 917, 1989 (Dem. 565, 673); CIG II, *Addenda*, 2322 b^{18}.

s. II/I a.

Φιλήμων 'Αδμή-
του Θετταλονι-
κεῦ vvvv χαῖρε.

Vv. 1—2 Philemo Admeti f., haud dubie navicularius, fortasse eiusdem familiae fuit atque Macedo Admetus Bocri f. tit. praecedentis.

1030 *Prope Gortynam* insulae Cretae. TABVLA SEPVLCRALIS. *'Litterae saec. fere VI, — — — inter lineas incisas exaratae'*. Inscr. Creticae IV, 481 cum phot.

c. s. VI p.

+ ἀνεπαύσατο 'Αριστέας
ὁ Νεογορτυνείτης,
ὁ τὴν εὔλαβῆν μνήμην,
ἀναγνώστης καὶ πακτω-
τὴς γενάμενος τῆς Θε-
σ(σ)αλονικέων ἁγιωτ(άτης) ἐκλη(σίας),
μη(νὶ) 'Ιουνίῳ ζ', ἡμ(έρᾳ) ζ', ἰνδ(ικτιῶνι) γ'. +

V. 6 ϹΑΛΟΝΙΚЄѠΝΑΓΙѾЄΚΛΗ͂ (s supra Ϲ) lap.

Vv. 4—5 *'Vox* πακτωτής *hic primum — quod sciam — occurrit;* πάκτον *vero cum sive* 'pactum' *sive* 'tributum' *in infima Graecitate significet — —, de administratore ecclesiae in titulo nostro agi dixerim'*, ed.

Admonet eadem: *'Vir cuius tabulam sepulcralem habemus ad Thessalonicensium ecclesiam pertinuerat, priusquam Gortynius civis factus est. Nomine enim* Νεογορτυνείτης *non tam Novae Gortynae — — incolam — —, quam virum Gortyniorum civitati nuper adscriptum significari dixerim. Suspicari vero possumus eum barbaris urgentibus Thessalonica Gortynam confugisse. Et quidem revera illa civitas saec. V et VI primum a Gothis (a.* 479*) deinde a Sclaveris, Hunnis, Avaris (a.* 551, 552, 581, 591*) afflicta est'*. Cf. nr. 1025.

1031 *Olympiae.* STATVA METELLI MACEDONICI. Basis lapidis calcarii. Dittenberger, *Die Inschriften von Olympia*, 1896, 447, 325 cum delineatione (Syll.[3] 680).

a. 143 a. vel paulo postea

Δάμων Νικάνορος Μακεδὼν ἀπὸ
Θεσσαλονίκης v Κόϊντον Καικέλιον
Κοΐντου Μέτελλον, στραταγὸν ὕπατον
'Ρωμαίων, vvvv Διὶ 'Ολυμπίωι
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἧς ἔχων διατε-
λεῖ εἴς τε αὐτὸν καὶ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς λοιποὺς
Μακεδόνας v ḳαὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.
vacat

Cf. nr. 134. V. 1 Patronymicum Νικάνωρ est nomen proprium in Macedonia frequens. Vide Hoffmann 134, 176, 188, 215; Russu 204—5. 1—2 Voces Μακεδὼν ἀπὸ Θεσσαλονίκης maximi momenti sunt, quia demonstrant concilium Macedonum, κοινόν quod dicunt, c. a. 143 a. exstitisse. Vide ad nr. 108, v. 11; cf. tit. Delphicum c. in. s. I a., *F.D.* III, 1, 577, vv. 1—2: Διονυσίωι Διονυσίου Θεσ|σαλονικεῖ Μακεδόνι, et tit. Thebanum s. II/I a., IG VII, 2482, vv. 5—6, ubi Pel., 3, not. 4, recte [Μ]ακεδὼν [ἀπὸ | Κα]σσαν[δρείας] supplevit. Per tempora regni Macedonici inde ab a. 348 a. Chr. usque ad a. 168 a. Chr. cives urbium paeninsulae Chalcidices nunquam Μακεδόνες appellati sunt. Suspicor post Macedoniam a. 148 in formam provinciae redactam territorium κοινοῦ Macedonum amplificatum esse, ut urbes Chalcidices comprehenderet. In titt. Graecis temporum regni Macedonici praepositio ἀπό ad civitatem duplicem designandam nunquam adhibita est, sed semper praepositio ἐκ vel rarius ethnicum urbis (cf. ad nr. 1028, vv. 26—27). Nota nummos auctoritate quaestorum Romanorum in provincia Macedonia per tempora liberae reipublicae Romanae cusos qui tit. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ exhibent. Vide Gaebler, I, pagg. 65—73, numm. 197—225. 2—4 Admonet ed.: '*Q. Caecilius Q. f. Metellus Macedonicus Cos. 143 v. Chr. Das Denkmal ist entweder während dieses seines Konsulatsjahres oder nach demselben gesetzt, da in dieser älteren Zeit die Titulatur* στρατηγὸς ὕπατος *auch auf Prokonsuln angewendet wird*'.

1032 *Pagasis.* STELA SEPVLCRALIS instructa ornamentis pictis et sub tit. anaglypho in quo repraesentatur 'ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ κλισμοῦ κατὰ τὸν ἀριστερὸν κρόταφον καὶ ἑτέρα μορφὴ ἐνώπιον αὐτοῦ. κάτω τὸ δάπεδον ἀποδίδει τάπητα ἄριστα σωθέντα'. Ed. Arvanitopullos, Πολέμων IV 1951, 82, 254.

s. III a. Μαχάτας
Μελανθίου
Θεσσαλονικεύς.

V. 1 Nomen in Macedonia frequens. Vide Hoffmann 149 et 164, Russu 200.

1033 *In Pannonia Superiore* apud vicum *Burgfeld.* STELA SEPVLCRALIS. CIL III, suppl. II, 13483.

s. I p. C · Iulius
C · f(ilius) · Corne(lia)
Thessalo(nica),
mil(es) · leg(ionis) · XV
Apolli(naris) · ann(os)
XXXI · stip(endia) · XII
h(ic) · s(itus) · e(st).
C · Cluvius
et Bassus
l(ibertus) · h(eredes) · p(osuerunt).

Sunt duo vici nomine *Burgfeld*, uterque situs in vicinia oppidi *Friedberg* quod ipsum c. 65 chiliometra meridiem et paulum occidentem versus a Vindobona distat. Per imperium Augusti legio XV Apollinaris hiberna Emonae habuisse videtur, deinde per s. I p. usque ad bellum Parthicum Traiani castra stativa fuerunt Carnunti in Pannonia Superiore. Postea in Cappadocia posita est. Vide *R. E.* XII 1925, 1748—54.

1034 *Philippis* Macedoniae orientalis. ARA SEPVLCRALIS partim humo obruta. Ed. Salač, *B.C.H.* 47, 1923, 83, 2 (SEG II, 1925, 73, 423; Peek *Gr. Vers-Inschr.*, 1955, 617, 1972). Contuli lap. *Phot.*

s. II p. *A* οὔνομά μοι̣ [Μάρκελλος, | ἔ]τη, φίλε, μοῦν̣[α δὶς ἑπτά], |
[πατ]ρὶ̣ς̣ Θεσσαλονείκ̣[η, | ἐ|παί]δευσεν δέ με ῥήτω[ρ] ||
[ὁ] θρέψας Ξενοφῶ̣[ν, | καὶ] τάφον ἀνφέβα[λεν].
❦ ❦

B [β]ωμῷ̣ ὑπ' αἰγλήεντι πανείκελο̣ς | vvvv ἀστέρι κοῦρος *vacat* |
Μ̣άρκελλος κεῖμαι τεσσα̣ | vvvv ρακαιδεκέτης.
vacat

Supplevit ed. — *A*, v. 1. Litt. ἰῶτα ab ed. lectam non vidi.

1035 *Philippopoli* Thraciae. ARA SEPVLCRALIS '*ornata anaglypho in quo fictus est vir (Victor) dextra manu coronam, sinistra manu palmam tenens — —, sub corona est galea, super qua avis, ad dextram est cista, super qua leo*'. Vv. 1—2 per partem summam arae exarati sunt, vv. 3—4 sub cymatio et supra anaglyphum, vv. 5—8 sub anaglypho. Ligg. IG Bulg. III, 1, 83, 1019, cum phot. tab. 57 [= Dem. 514, 562; Robert, *Gladiateurs*, 94, 34].

s. II vel III p.

Βίκτωρ σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι, πατρὶς
δέ μου Θεσσαλονείκη · ἔκτεινέ με δαί-
cymatium
μων, οὐχ ὁ ἐπίορκος Πιννας · μηκέτι
καυχάσθω · ἔσχον ἐγὼ σύνοπλα
anaglyphum
Πολυνείκην, ὃς κτείνας Πινναν
ἐξεδίκησεν ἐμέ. Κλ(αύδιος) Θαλλὸς
προέστη τοῦ μνημείου ἐξ ὧν κατέλι-
vacat πεν. *vacat*

Tit. colorem metricum redolet. V. 1 σκευᾶς est *scaeva* (Robert).

1036 *Romae.* LAPIS SEPVLCRALIS. CIL VI, 1, 2646 [= Dem. 528, 600].

s. I vel II p.

C · Iulius
C · f(ilius) · Cor(nelia)
P u d e s
Thessalonica
mil(es) · coh(ortis) · VII pr(aetoriae),
(centuriae) Maturi,
mil(itavit) · ann(os)
XV, vix(it) · ann(os)
XXXXV, mens(es) · VI;
ex testame-
nto · fieri ·
iussit · sibi ·

1037 *Romae.* LAPIS SEPVLCRALIS. CIL VI, 1, 2679 [= Dem. 529, 601].

c. s. II p.

L · Cusonio · L · f(ilio)
Proculo
Cl(audia) · Thessalonic(a)
eq(uiti) · coh(ortis) · VIII · pr(aetoriae),
(centuriae) · Creperei,
vix(it) · ann(os) · XXXV · m(ilitavit) · a(nnos) · XII,
ex testamento · fieri · iussit ·
L · Valerius · Orestinus
h(oc) · f(aciendum) · c(uravit).

De Thessalonicensibus in cohortibus praetorianis militantibus cf. nr. 661, *705, laterculum praetorianorum CIL VI, 1, 2382 *a*, v. 1, a. 171 p.: *M · Fulvius · M · f(ilius) · Cla(udia) · Maxim(us) · Thess(alonica).*

1038 *Romae.* TABVLA SEPVLCRALIS ornata anaglypho repraesentanti militem tunicatum, hasta armatum. CIL VI, 1, 2886.

s. II p.

d(is) m(anibus)
anaglyphum
P · Ael · io · P · f(ilio) · C . .
Q u i n t i a n o
Thess(alonica) · mil(iti) · coh(ortis) · XI [· urb(anae)],
(centuriae) Sabini vix(it) · an(nos) · XX . .,
mil(itavit) · an(nos) · XV · m(enses) VIII · d(ies) . . .
test(amento) · poni · iuss[it].

V. 2 fin. C[la(udia)] vel C[or(nelia)] supplendum est.

1039 *Stobis* Paeoniae Macedoniae. COLVMNA SEPVLCRALIS hexagona, supra et infra cymatiis instructa. *Srpska Akademija: Spomenik* 77, 1941—48, 43, 93, cum phot.

s. II p.
Καλιτύ-
χῳ Θεσ-
σαλονι-
κέο(!) ἀδελ-
φὸς ’Αγα-
θόπους
μνίας χά-
ριν. ὃς ἂν
δὲ πιρά-
σῃ τὸν β-
ομόν, δ-
όσι τõ ἱε-
ροτάτο
ταμίο δη-
νάρια χίλια.
vacat

Nota totum per tit. praeter in v. 2 litt. οὖ pro ῶ exaratam esse. In dativis iota subsriptum typis non expressum est.

1040 *Thasi.* TITVLVS SEPVLCRALIS in marmore supra et a sinistra reciso. J. Pouilloux, *Recherches sur l'histoire et les cultes de Thasos* I, 1954, 319, 114.

s. II/I a.

A	*B*
Πασιμά̣χου	Γαίου
τοῦ Πιερίωνος	’Αγελληίου
Θεσσαλονικέως.	Γαίου υἱοῦ.

Admonet ed.: '*Écriture du II*'

1041 *Thasi.* VOTVM. Basis marmorea. IG XII 8, 581, *A*.

c. s. II p.
[ἀγ]αθῇ τ̣ύχ̣[ῃ].
εὔπλεα τῷ ῾Ηρα-
κλῇ, τῷ εὐτυχῇ,
τῷ Θεσσαλονει-
κεῖ, τῷ ’Επικτή-
του καὶ Ζωΐλου.
Ζωΐλῳ ἀρχικερ-
δενπόρῳ εὐ-
τυχῶς.

Vv. 2—4 ῾Ηρακλῆς est nomen navis mercatoriae Thessalonicensis. 5—6 Ζωΐλος et ’Επίκτητος fuerunt navicularii, haud dubie Thessalonicenses, qui navem *Heracles* possidebant. 7—8 ἀρχικερδέμπορος est praeses collegii naviculariorum.

ADDENDA ET CORRIGENDA

*2, vv. 5—6 Potest suppleri nomen Macedonicum ’Ε[πο]|[κίλ]λου cum forma parva lit. οὖ. Vide Hoffmann 195 et Russu 185.

*7—*13 Verisimile est lapp. e ruderibus ecclesiae S. Demetrii oriundos esse.

*7, v. 4 προγεγρ̣[αμμένοις εὐεργετήμασι suppl. Kla.

*13 Nunc credo lap. esse partem imam tit. honorarii. Cf. nr. *133 et nr. *226.

37 Cf. ΜΠ² numm. 1635, 1739, 1772, 1798.

*39, v. 3 Probabiliter supplendum est ⟦[Herculius et Iovius nobb Caess]⟧. Cf. nr. *40, v. 3.

49, v. 2 θεᾶι legendum est.

53, v. 2 De nomine Ζωβία vide L. Robert, *Noms indigènes*, I, 538.

*62 Adde asteriscum ad numerum tit. et dele asteriscum superius in hac pagina perperam positum.

67 Cf. ΜΠ² numm. 1629, 1714.

80 Cf. ΜΠ² num. 1678.

85 Cf. ΜΠ² num. 1790.

89 Cf. ΜΠ² num. 1636.

109 Cf. ΜΠ² numm. 1593, 1679, 1752.

110 Cf. ΜΠ² numm. 1628, 1736.

128 Cf. ΜΠ² num. 1549 ubi in v. 1 legitur nomen proprium Ἀπελλᾶς.

136 Cf. ΜΠ² num. 1621.

137 ad vv. 13—14 Titt. Beroeaei revera praebent lectionem Ἑλληνικῇ. Vide Touratsoglu, *Ancient Macedonia [Institute for Balkan Studies]*, Thessalonicae 1970, 282, vv. 16—17 tit. et 286, v. 13 tit.

167, vv. 4—5 Notas ad Thessalonicam quater neocorum pertinentes suppeditavit E. Erxleben, Berolinensis. Vide etiam ad nr. 150 comm.

*171 Cf. ΜΠ² num. 1749.

203 L. Septimius Instianus Alexander officiis Μακεδονιάρχου et ἀρχιερέως τῶν Σεβαστῶν καὶ ἀγωνοθέτου τοῦ κοινοῦ Μακεδόνων per a. 239/40 functus est. Vide Touratsoglu, op. cit supra ad nr. 137, Add. 285—6.

*208 Catalogus Musei adnotat lap. in urbe inventum esse. Cf. ΜΠ² numm. 1683, 1708, 1709, 1789.

232 Cf. ΜΠ² num. 1633.

384 Cf. ΜΠ² num. 1568.

400 Cf. Rüsch 176 R 86 cum phot. 92.

417 De cognomine Κίμβρος vide L. Robert, *Noms indigènes*, I, 229.

432 Cf. Rüsch 153 R 18 cum phot. 80.

438 Cf. Rüsch 152 R 17.

506 In latere dextro arae nunc effosso est tit. eiusdem formae litt.:

χαῖρε
ψυχὴ
καλή.

536 Cf. ΜΠ² num. 1646.

537 Cf. ΜΠ² numm. 1534, 1642.

546 Cf. ΜΠ² numm. 1557, 1564, 1786.

547 Cf. ΜΠ² numm. 1574, 1603.

548, v. 1 De nomine Ἄτταλος vide Hoffmann 157, 188 et Russu 177.

550 Cf. ΜΠ² numm. 1575, 1692, 1697.

572 Tit. ed. H. Castritius, *Arch. Anzeiger*, 1970, 93 sq. ubi in v. 1 init. legitur Πο(πλία) Ἀντία et in v. 3 κακ⟨ῶ⟩ς.

573 Cf. Rüsch 179 R 90.

*679 Lapis in urbe inventus est prope ecclesiam τῆς Παναγίας τῶν Χαλκέων. Vide J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1969, 369, qui et de Samaritanis in titt. Graecis tractant.

*838, v. 1 εἶθ' legendum est.

*848 Cf. ΜΠ² num. 1552.

*852 Cf. Rüsch 148 R 9.

*853 Cf. Rüsch 148 R 10 cum phot. 76.

*904 Cf. Rüsch 154 R 20 ubi in v. 1 Εὐρωποῦ legitur.

*907 Cf. Rüsch 154 R 21.

1019 Cf. ΜΠ² num. 1605.

1027 Cf. ΜΠ² num. 1693.

1040 Cf. ΜΠ² num. 1732.

INDICES

I. VIRI ET MULIERES

II. CIVES ROMANI

III. COGNOMINA CIVIUM ROMANORUM[1]

[1] In hoc indice numeri inter signa|| dispositi eundem hominem indicant.

IV. REGES, IMPERATORES EORUMQUE FAMILIAE

V. NOMINA GEOGRAPHICA

VI. RES ROMANAE[1]

TRIBUS ROMANAE

SENATUS

MAGISTRATUS ET OFFICIALES

[1]) Indices VI. VII. VIII non continent nisi voces potiores neque indicantur in lemmatibus omnes loci, in quibus haec voces apparent.

VII. RES PUBLICAE THESSALONICENSIUM

VIII. RES SACRAE

I. NOMINA SACRA

II. SACERDOTIA

III. SODALITATES CULTORUM

IV. RES CHRISTIANAE ET IUDAICAE

IX. VERBA NOTABILIORA

COMPARATIO NUMERORUM

C I G II	I G X 2, 1
1967	126
1968	36
1969	262
1970	526
1971	623
1972	*902
1973	571
1974	515
1977	*903
1978	514
1979	509/10
1980	517
1981	563
1982	*901
1983	578
1984	497
1985	620
1986	667
1987	658
1988	593
1988 *b*	630
1989	437
1990	518
1991	*900
1992	626
1993	579
1994	639
1995	650
1996	264

C I G II, *Addenda*	I G X 2, 1
1994 *b*	584
1994 *c*	641
1994 *e*	599
1994 *f*	430
1994 *g*	624
2322 *b*[18]	1029

C I G III	I G X 2, 1
6809	1026

C I G IV	I G X 2, 1
9439	440
9440	651

Kaibel	I G X 2, 1
518	*908
520	571
522	630
683	1026
945	1019

Dem.	I G X 2, 1
364	126
365	137
367	31
368	50
369	137
370	19
371	*141
372	135
373	178
374	262
375	36
376	36
377	265
378	184
379	185
380	64
381	125
384	22
385	934
386	503
387	504
388	502
389	*906
390	*905
391	*907
392	431
393	526
394	623
395	*902
396	260
397	464
398	454
399	461
400	484
401	571
402	563
403	630
404	462
405	467
406	483
407	460
408	486
409	525
410	524
411	564
412	613
413	626
414	*900
415	617
416	624
417	619
418	592
419	583
420	579
421	451
422	449

Dem.	I G X 2, 1
423	*864
424	127
425	660
426 *bis*	562
427	573
428	496
429	627
430	450
431	505
432	552
433	446
434	*849
435	463
436	456
437	217
438	452
439	291
440	933
441	488
442	487
443	466
444	490
445	637
446	417
447	534
448	533
449	322
450	323
451	324
452	325
453	321
454	614
455	527
456	593
457	615
458	623
459	601
460	528
462	*903
463	515
464	599
465	530
466	529
467	570
468	509/10
469	514
470	*901
471	497
472	658
473	667
474	620
475	561
476	531
477	433
478	434
479	*911

Dem.	I G X 2, 1
480	*372
481	371
482	588
483	492
484	*921
485	*920
486	437
487	518
488	584
489	641
490	292
491	135
492	238
494	*914
495	*913
496	421
499	582
500	582
501	646
502	647
503	610
504	656
505	640
506	598
507	517
508	578
509	639
510	650
511	264
513	430
514	465
515	*916
516	*917
517	*919
518	*918
519	*912
520	*915
521	530
522	618
523	657
524	532
525	644
526	662
527	485
528	448
529	493
530	453
531	465
532	494
533	*909
534	290
535	295
537	420
538	635
539	270
540	652

Dem.	I G X 2, 1
541	935
542	636
543	663
544	654
545	645
546	422
547	*850
548	940
549	958
550	266
551	246
552	643
553	936
554	942
555	*904
556	429
558	*923
559	*922
560	471
561	1025
562	1034
563	*908
565	453
589	24
590	24
591	46
595	634
596	288
597	661
598	554
599	*910
600	1036
601	1037
604	*910
605	*40
606	1022
620	440
621	651
623	43
627	425

Dem.	I G X 2, 1
628	*906
664	633
665	632
671	1028
673	1029
674	1025
686	468
687	296
688	616
690	1024
691	459
692	458
693	294
694	455
695	459
696	326
709	1011
710	1010
720	407
721	204
723	580
724	611
726	648
727	247
728	513
729	260
730	590
731	649
732	266
733	507
734	941
735	42
736	951
737	657
738	128
739	591

C I L III 1	I G X 2, 1
3528	1022

C I L III, Suppl. 1	I G X 2, 1
7328	661
7328 *a*	659
7329	554
7330	*910
7331	666
10500	1023

C I L III, Suppl. 2	I G X 2, 1
12310	*40
13483	1033
13704	147
14203^{39}	331
14203^{40}	631
14203^{41}	*924
14203^{42}	668
14203^{43}	339
14203^{45}	671
14406 *b*	328

C I L VI 1	I G X 2, 1
2646	1036
2679	1037
2886	1038

C I L VIII, Suppl. 4	I G X 2, 1
25364 *a*	1027

S E G I	I G X 2, 1
270	1001
271	1002
272	1003
273	1004

S E G I	I G X 2, 1
274	1005
275	1006

S E G II	I G X 2, 1
410	181
423	1034

S E G XIII	I G X 2, 1
399	172
400	*876
402	566

S E G XVI	I G X 2, 1
395	137
397	522

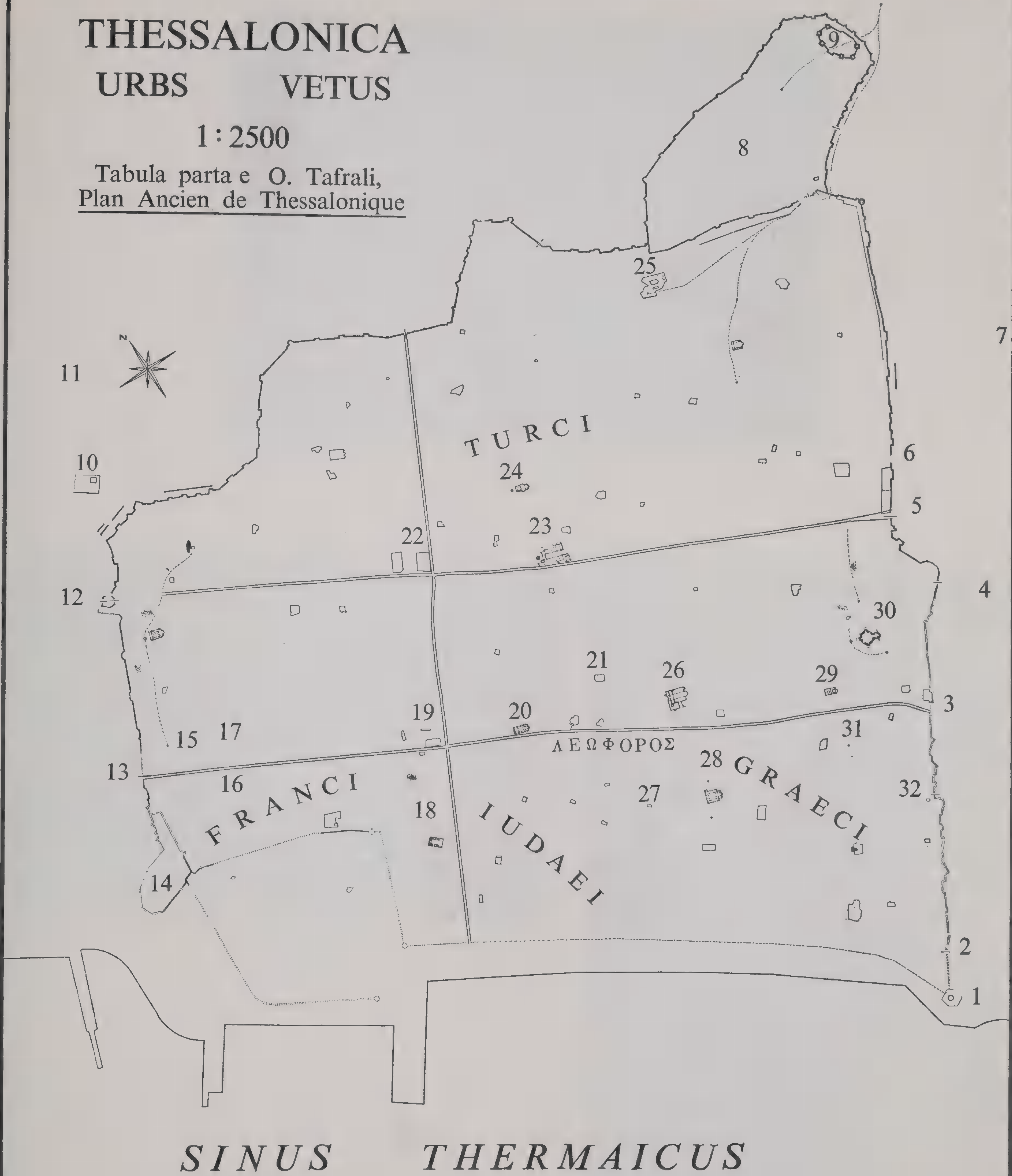
S E G XVIII	I G X 2, 1
266	447

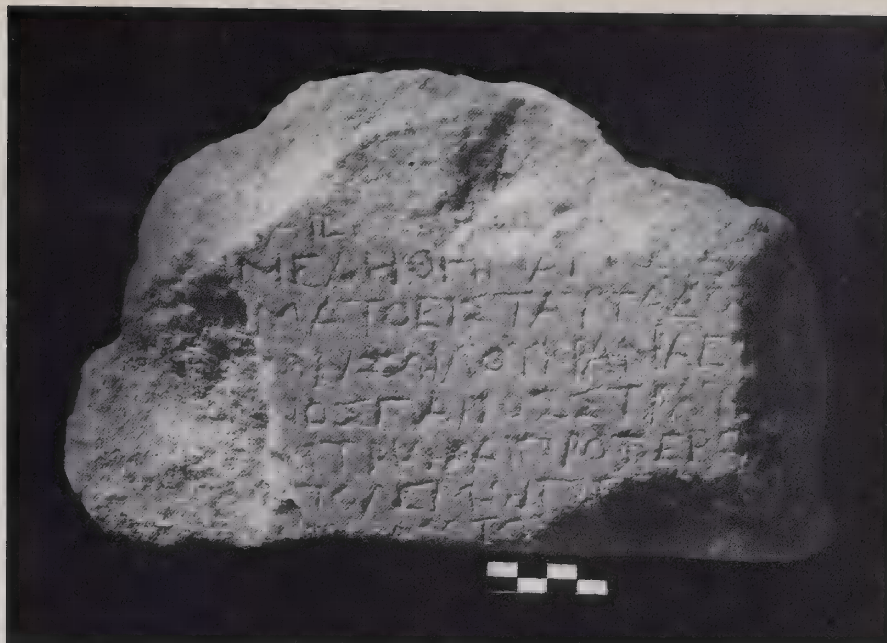
Peek	I G X 2, 1
198	588
211	428
223	559
318	455
365	*848
385	524
518	479
717	512
876	571
1019	1019
1028	454
1059	299
1093	1026
1196	673
1268	*876
1275	628 *B*
1614	1021
1709	*908
1865	464
1972	1034
1979	630 *B. C*
2029	*719

INDEX ORIGINUM

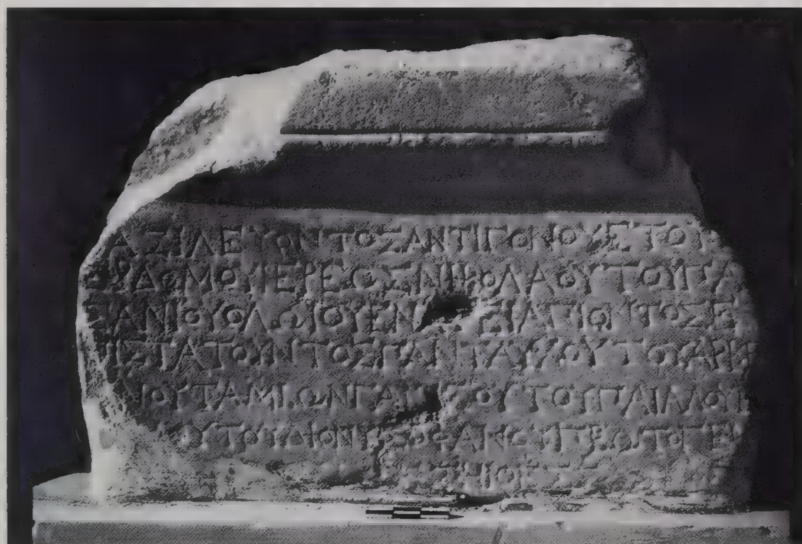
Tabulam Thessalonicae hodiernae edidit ᾿Εκδότικος Οἶκος Ζαχαροπούλου (Thessalonicae, sine indicatione anni).

⟶

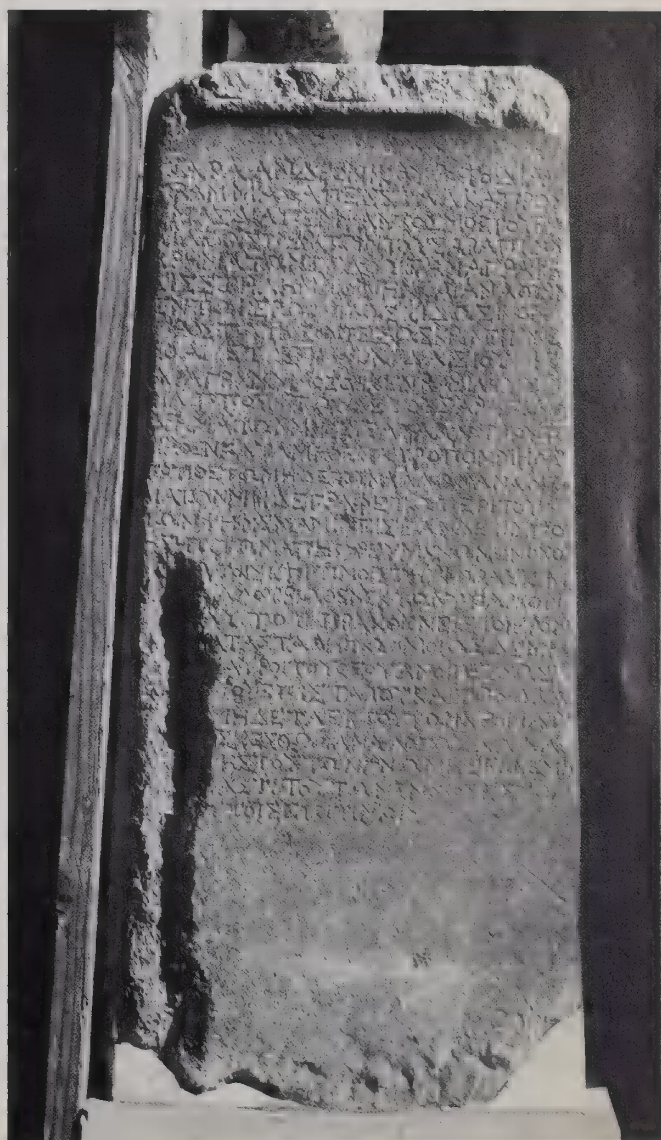

THESSALONICA
URBS VETUS
1 : 2500
Tabula parta e O. Tafrali, Plan Ancien de Thessalonique
TURCI
FRANCI
IUDAEI
GRAECI
ΛΕΩΦΟΡΟΣ
SINUS THERMAICUS
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

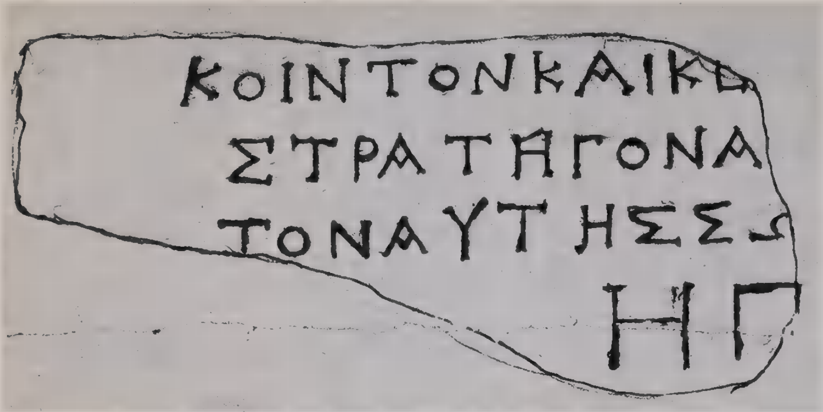
Nr. *1. c. 230a.

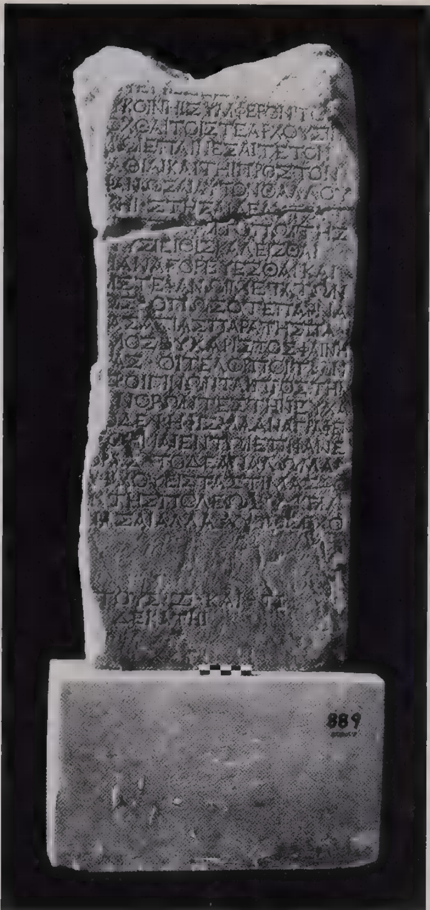
Nr. *2. a. 223a.

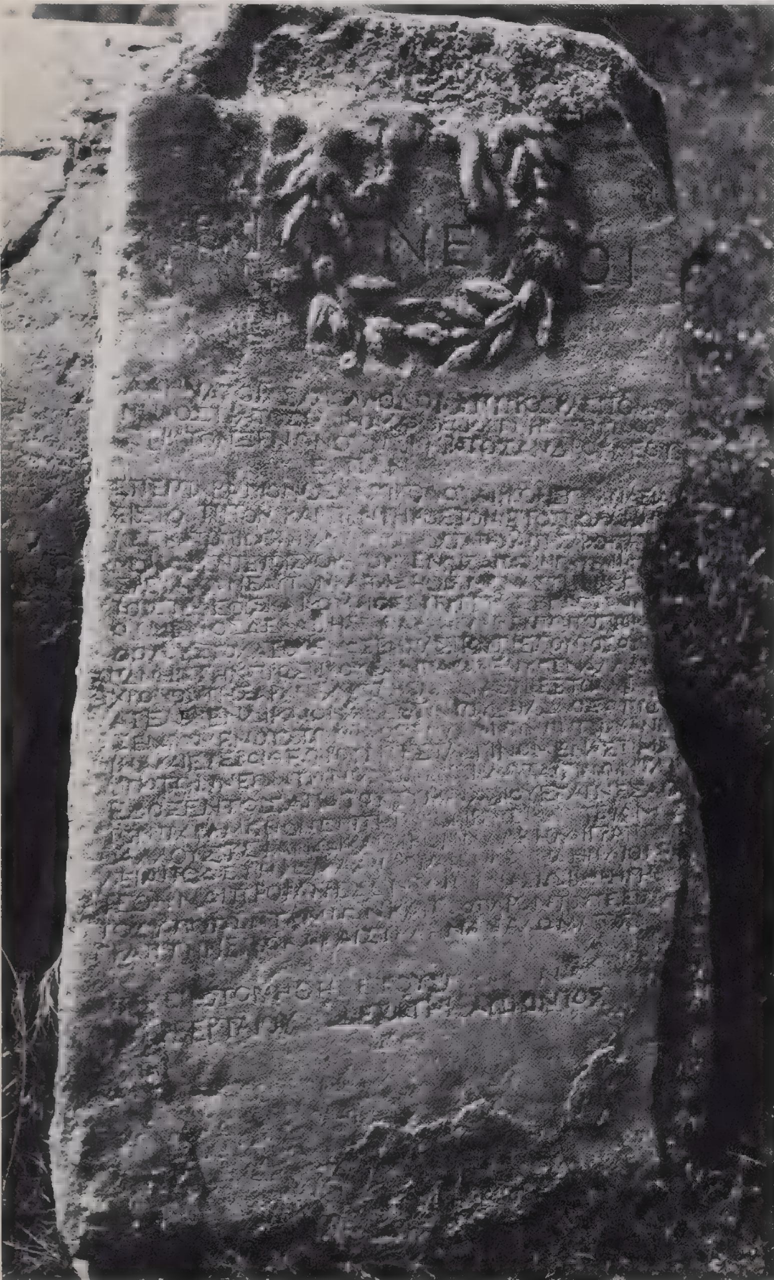
Nr. 3. a. 187a.

Nr. 134. a. 148–6 a.

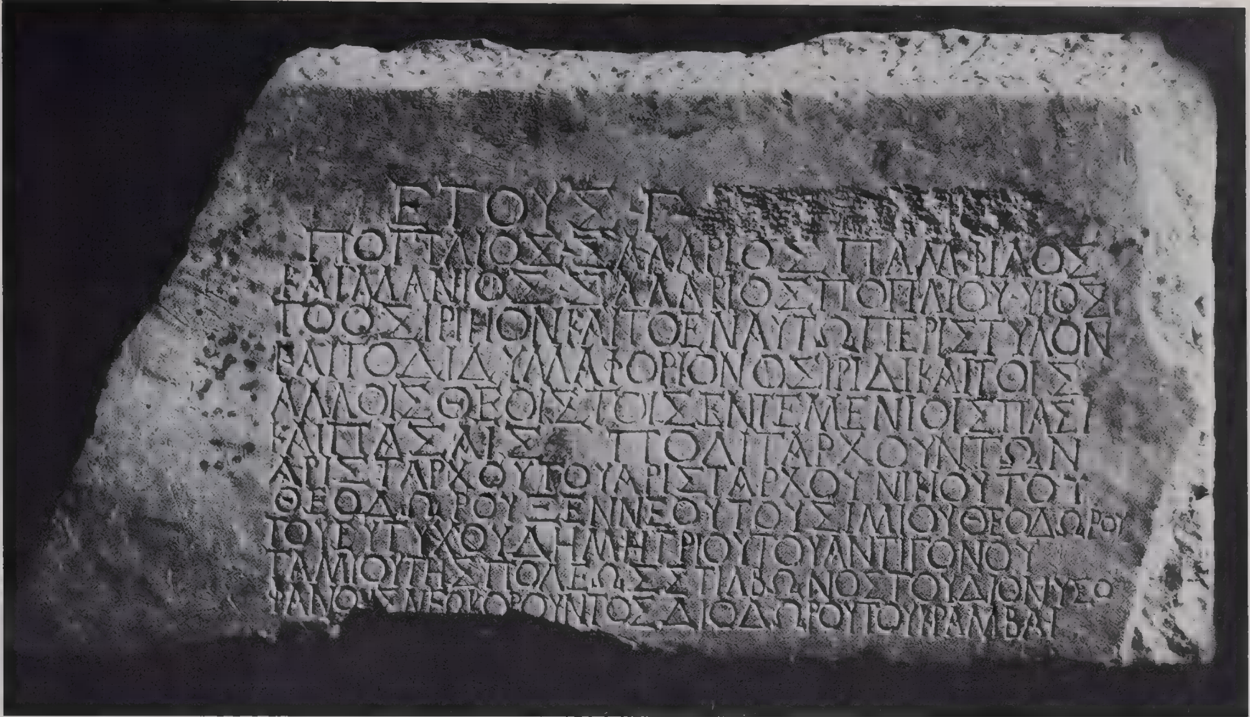
Nr. 5. a. 60 a.

Nr. 4. a. 95 a.

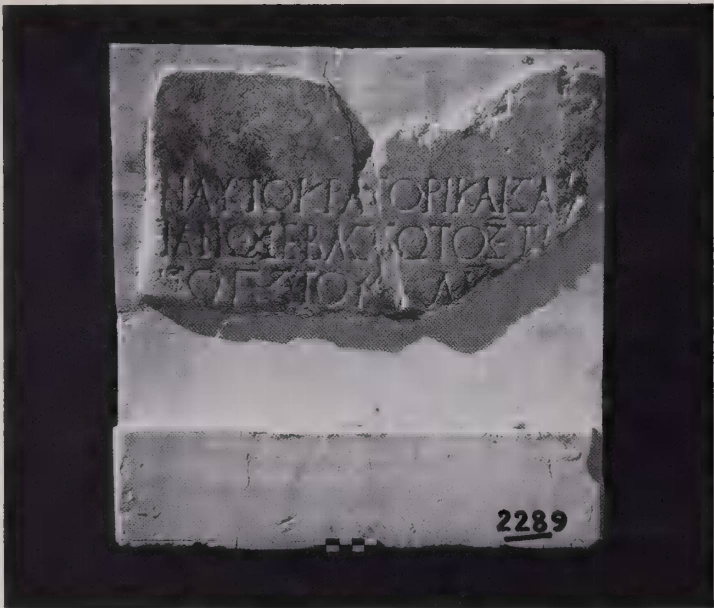
Nr. *6. c. a. 42–1 a.

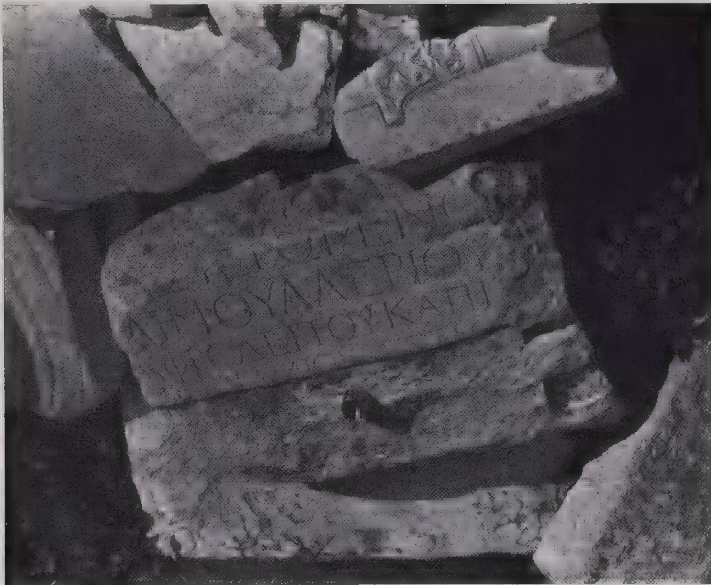
Nr. 109. c. a. 39–8a.

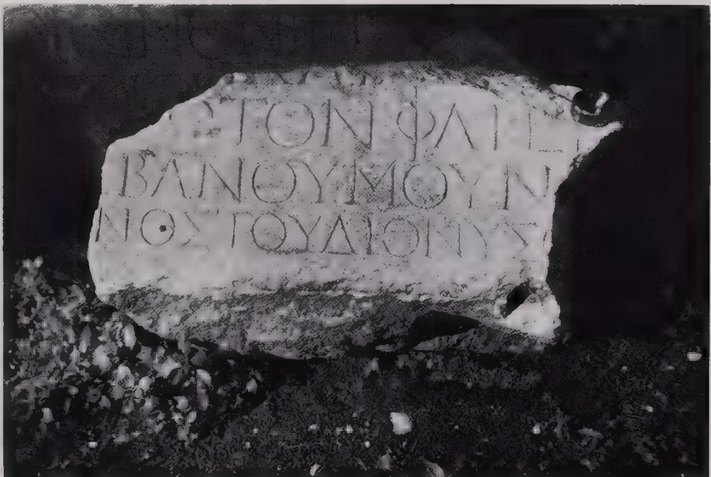
Nr. 97. a. 23–2a.

Nr. *34. a. 89p.

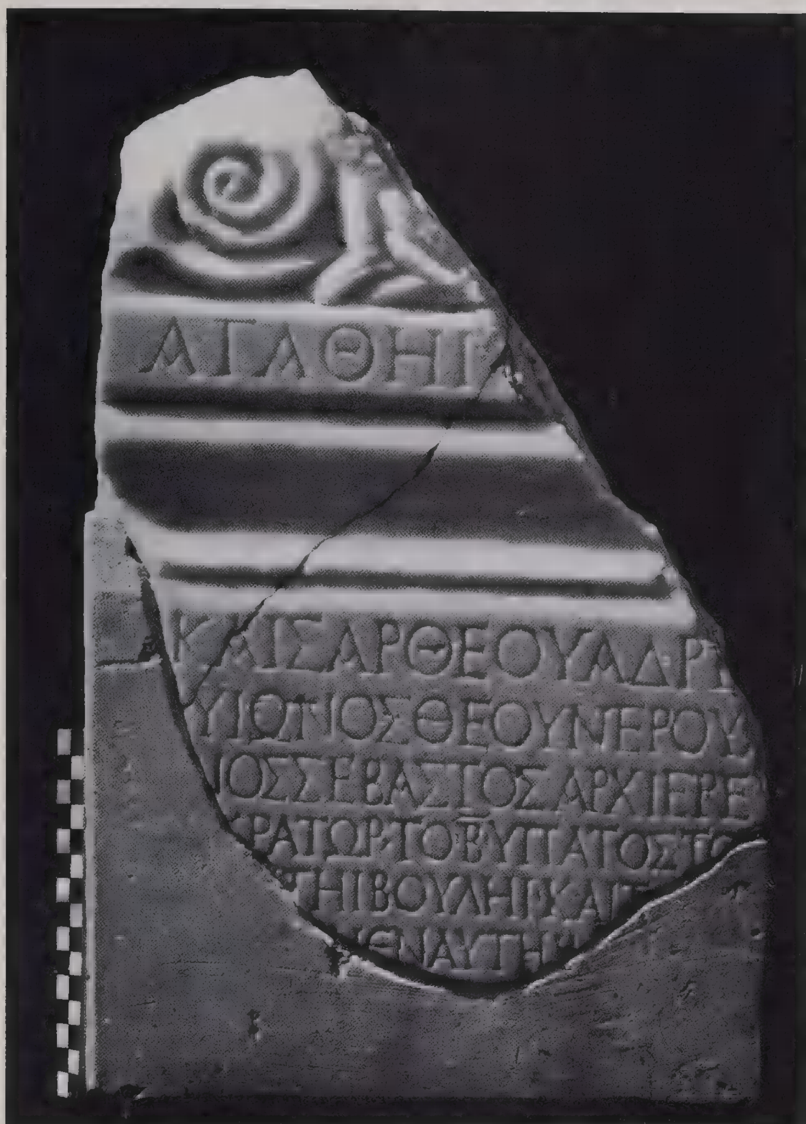
Nr. 35 B. a. 132–3p.

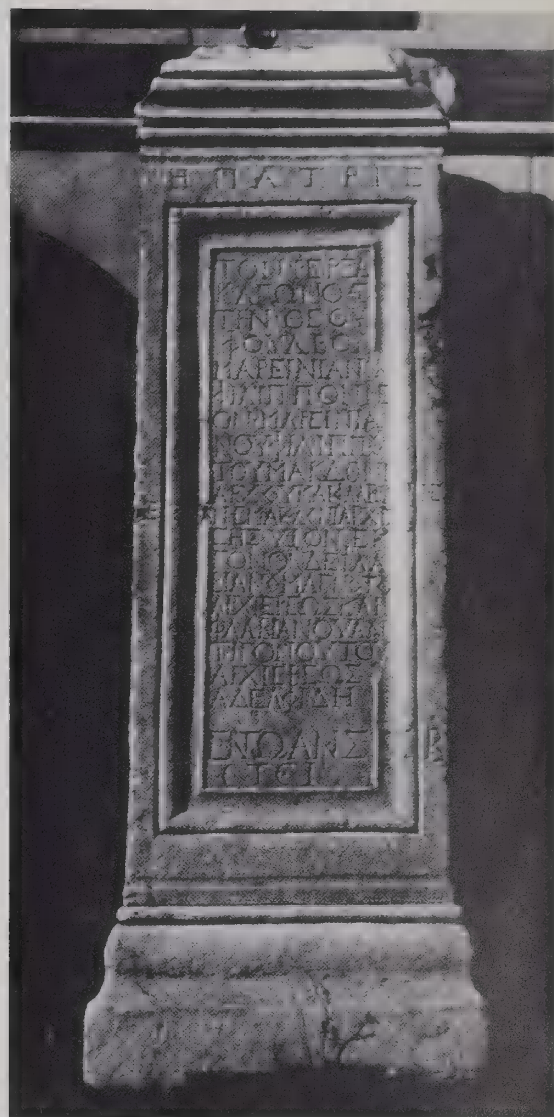
Nr. 35 C. a. 132–3p.

Nr. 70. a. 66–7p.

Nr. 15. inter ann. 143 et 161 p.

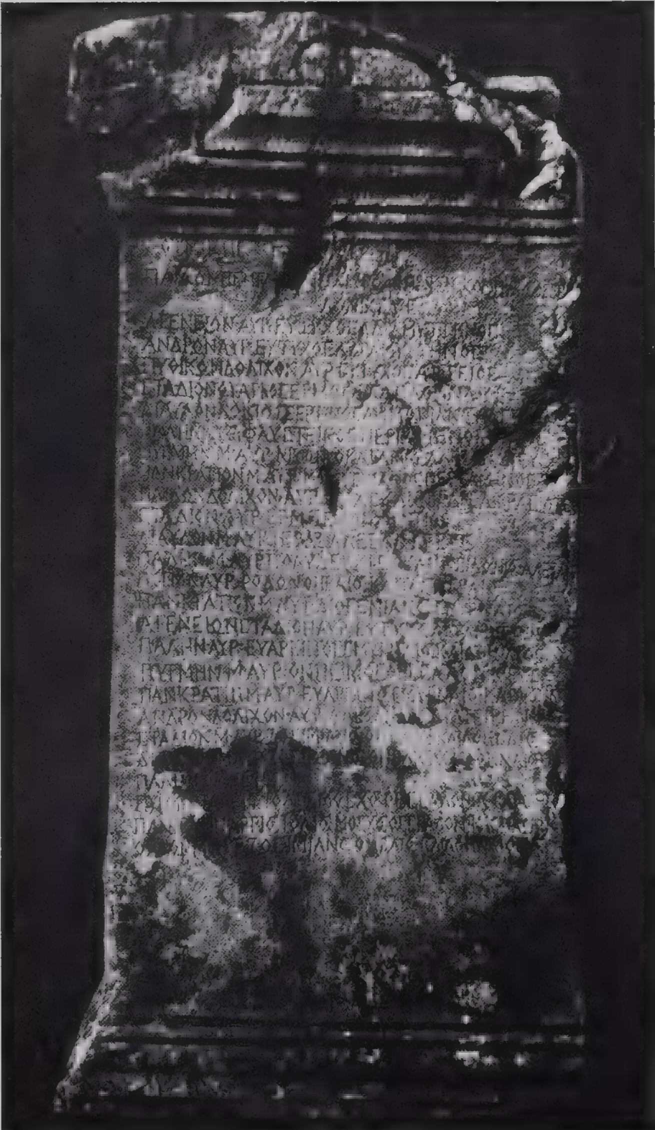
Nr. 153. a. 219–20 p.

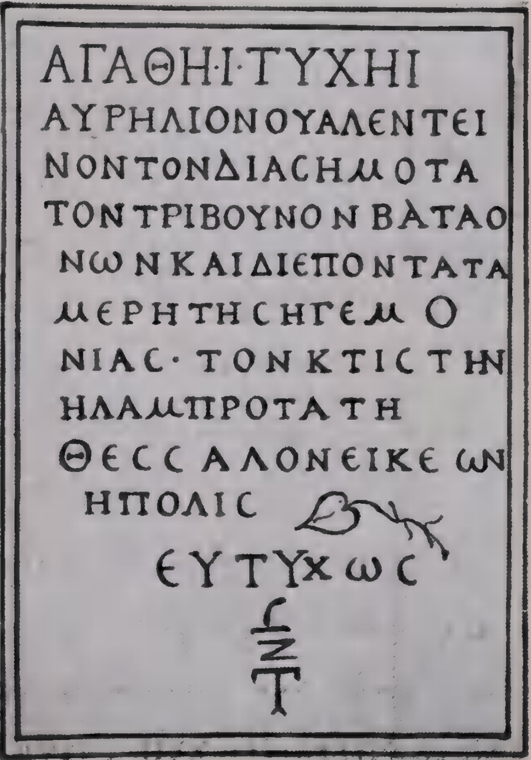
Nr. 61. a. 182–3 p.

Nr. 38 A. a. 252–3p.

Nr. 38 B.

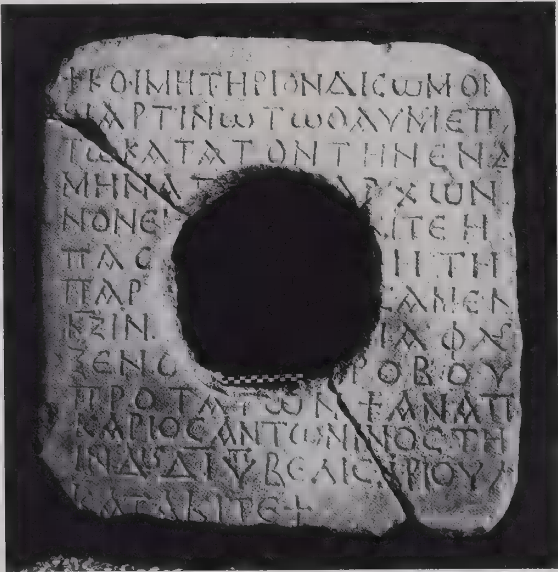
Nr. 151. a. 268–9p.

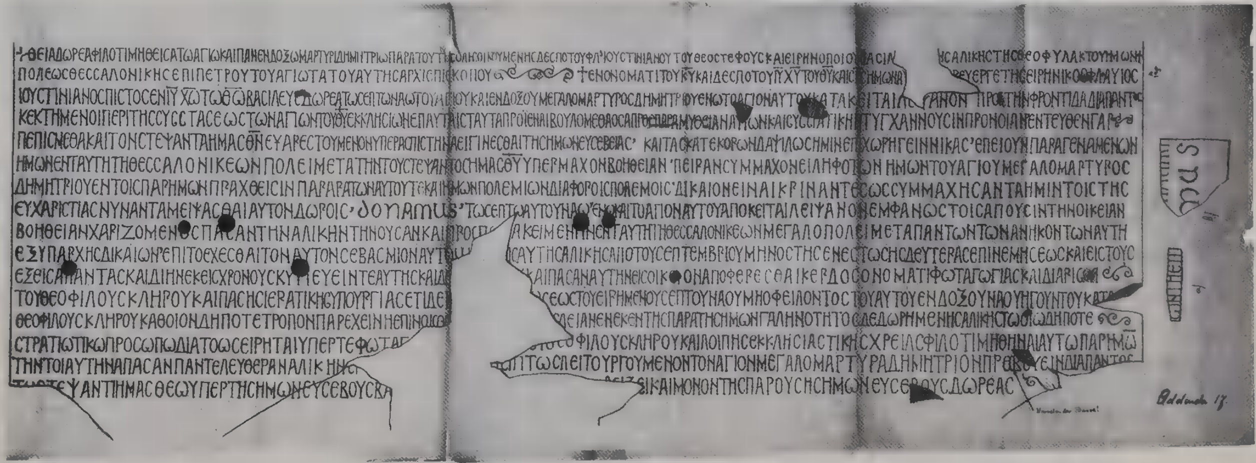
Nr. *776. a. 366 p.

Nr. *44. inter ann. 383–93 p.

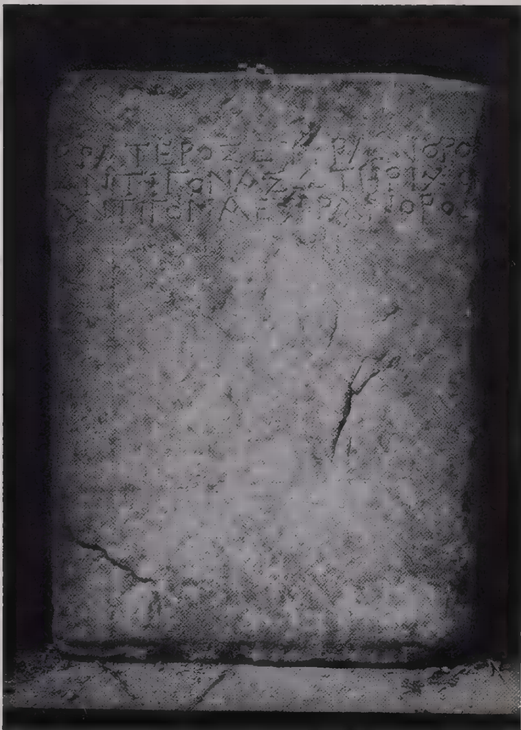
Nr. *804. a. 535 p.

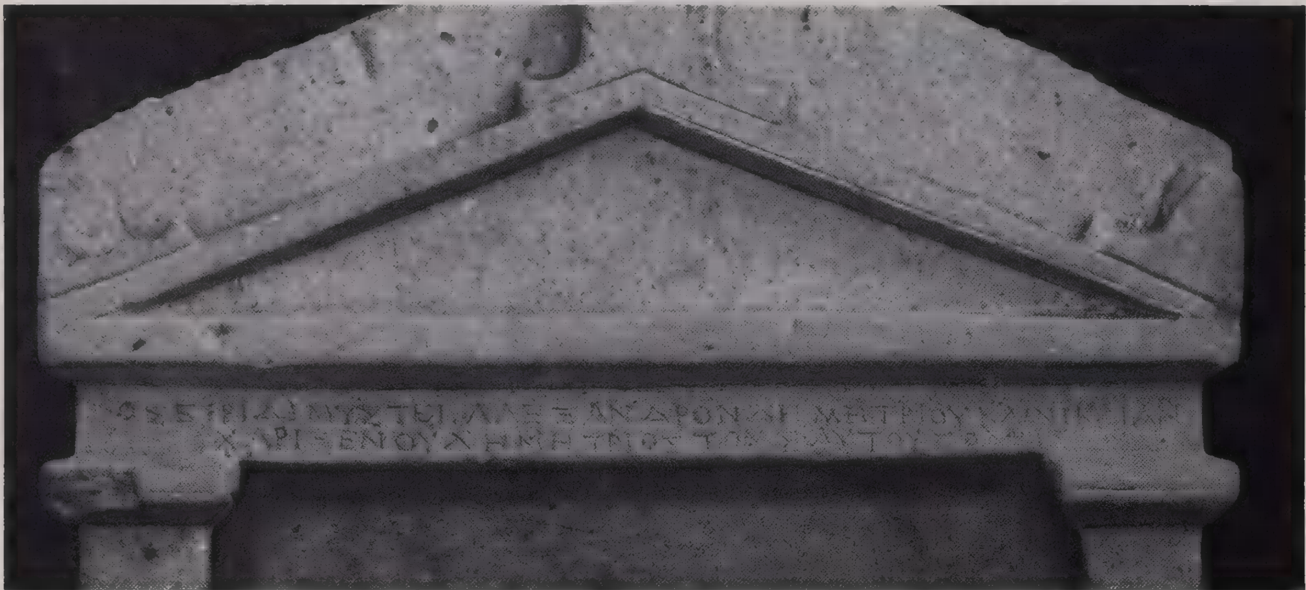
Nr. 24. a. 688 p.

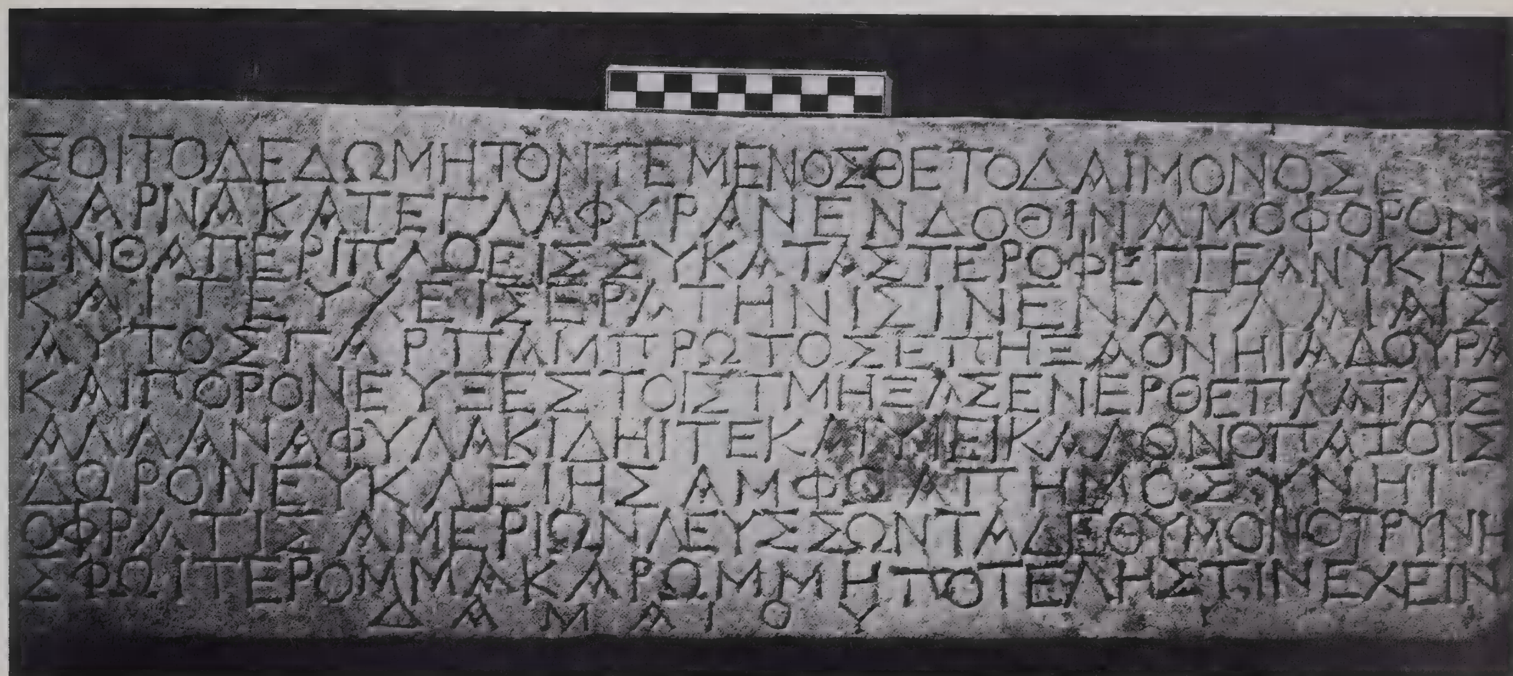
Nr. 301. c. med. s. IIIa.

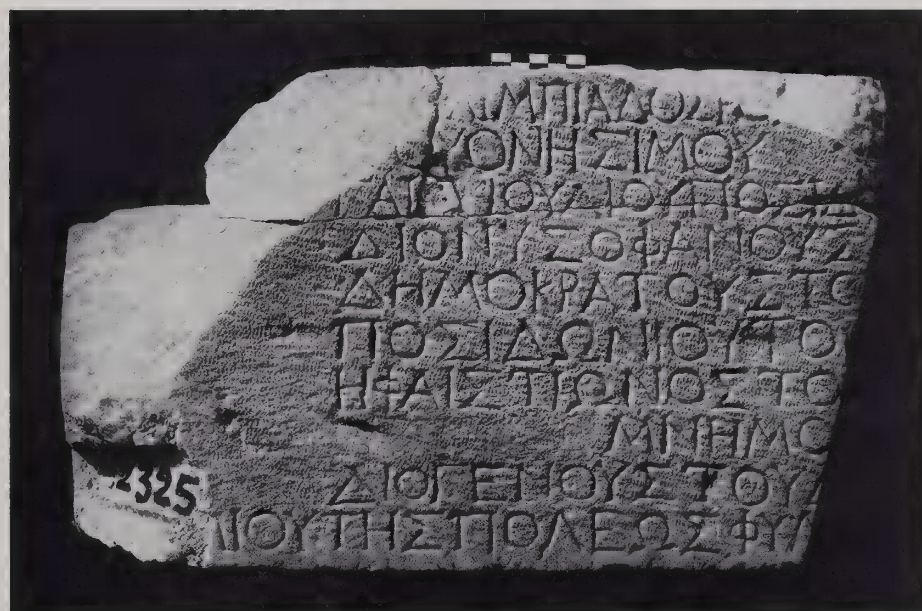
Nr. 327. s. IIa.

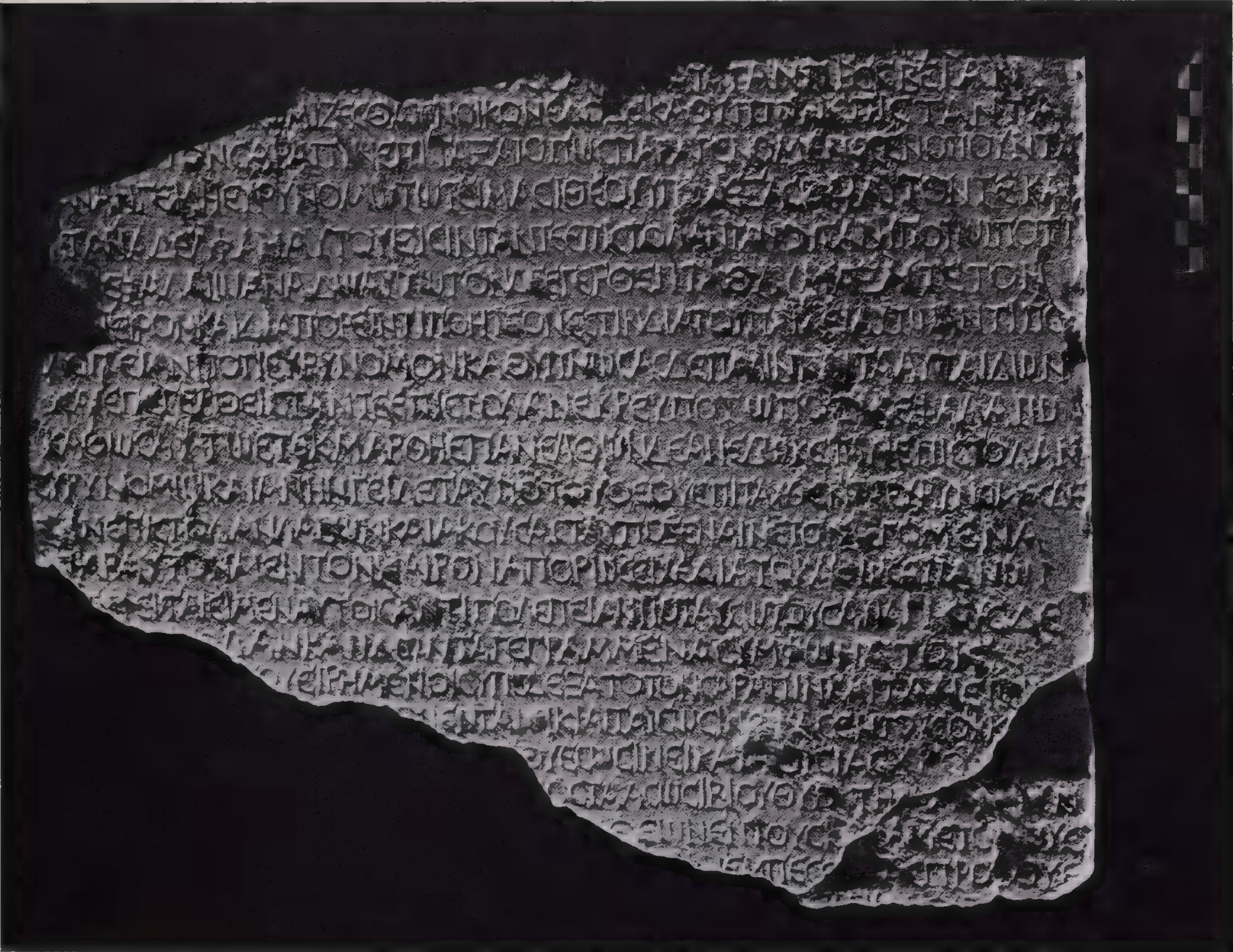
Nr. 107. vix post med. s. IIa.

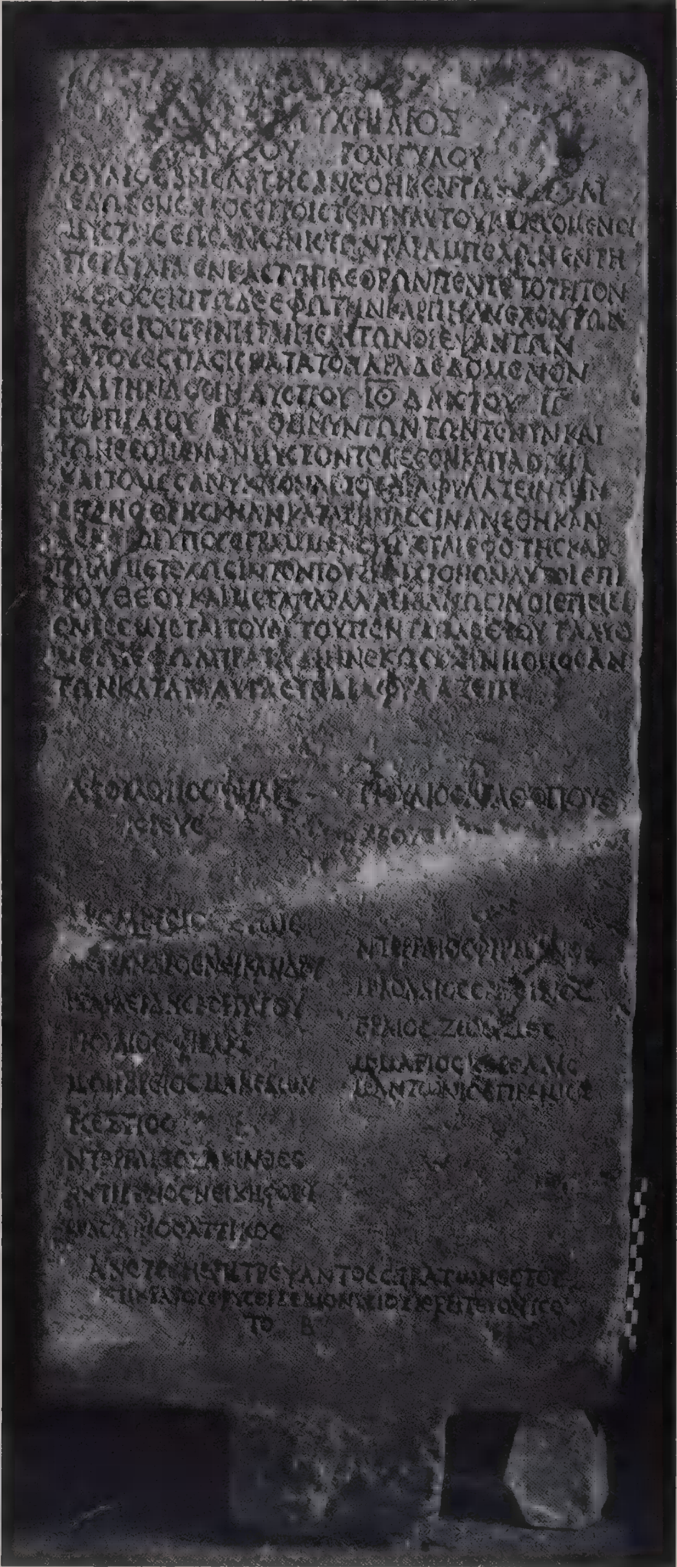
Nr. 108. ante fin. s. IIa.

Nr. 129. s. Ia. vel p.

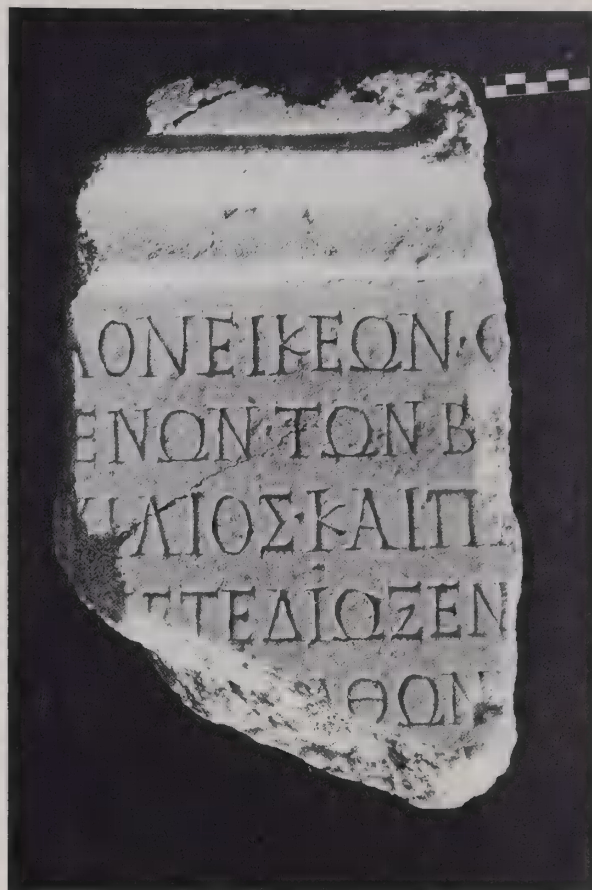
Nr. 255. c. s. Ip.

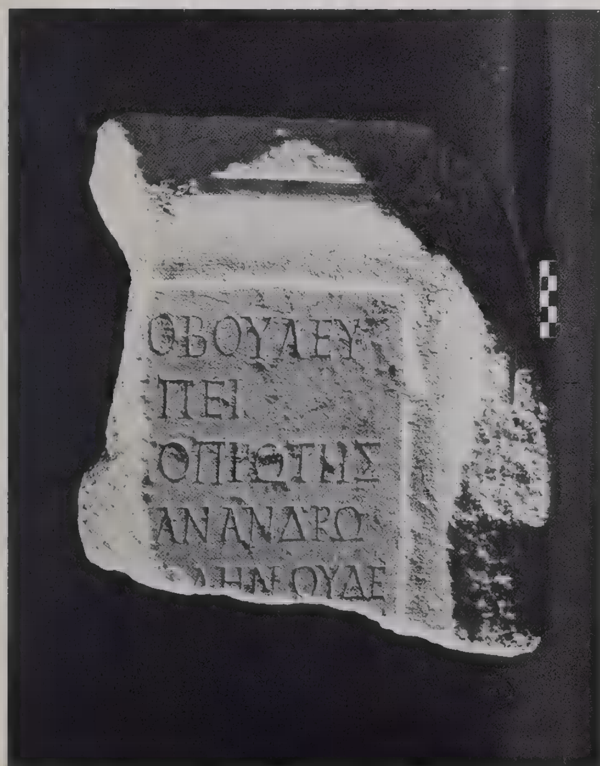
Nr. 259. s. Ip.

Nr. 254. s. I vel II p.

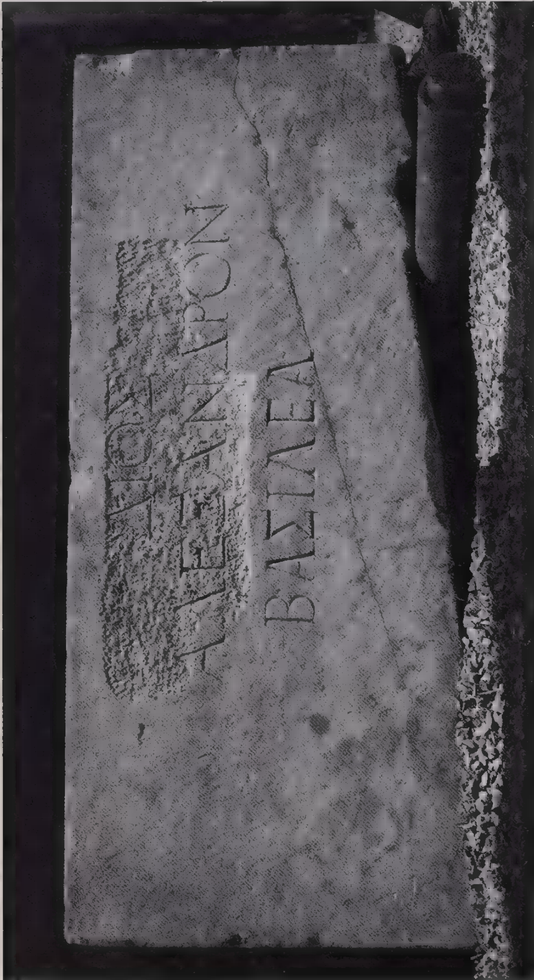
14 A. c. a. 133 p.

14 B. c. a. 133 p.

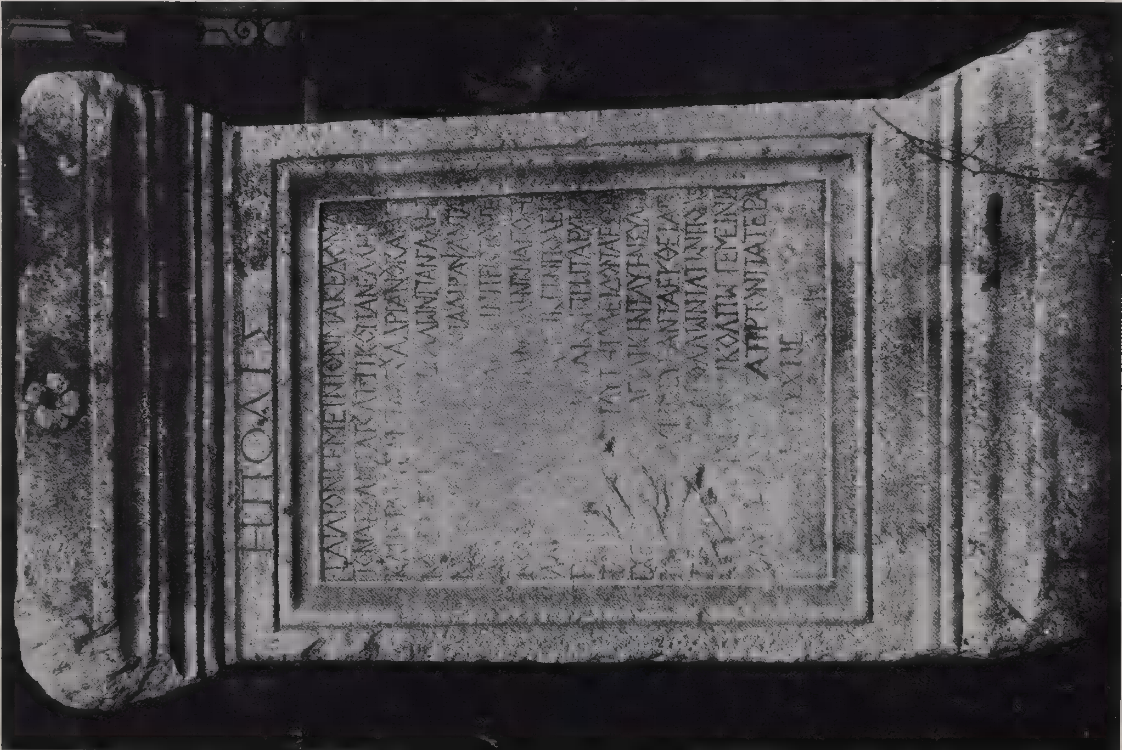
Nr. 16. init. s. III p.

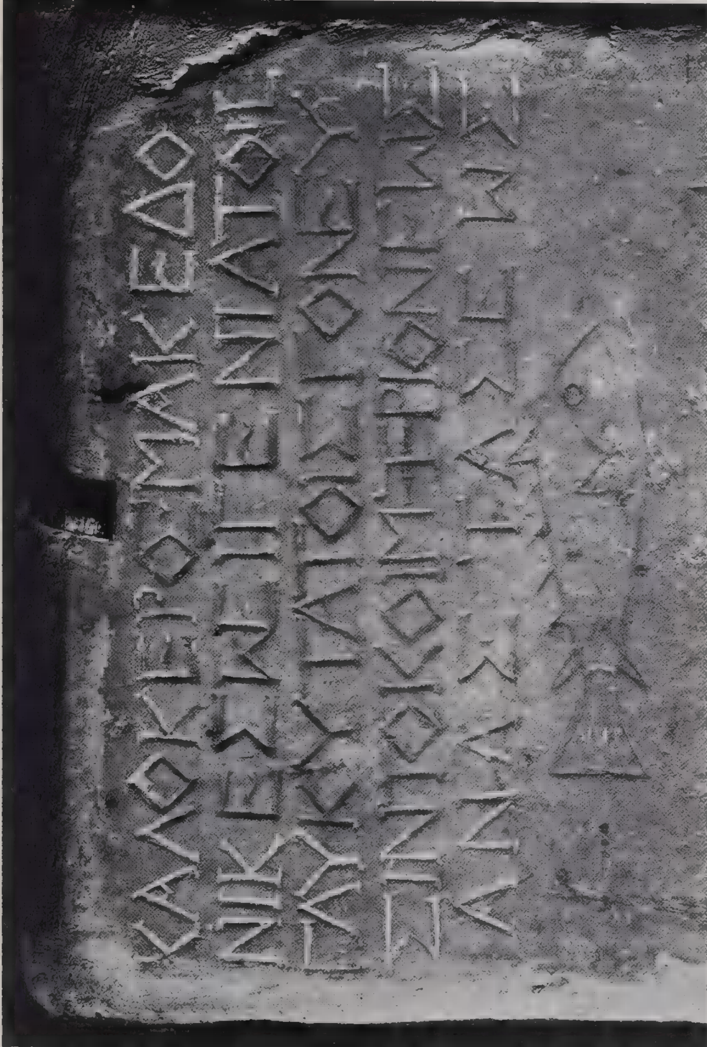
Nr. 275. s. II/III p.

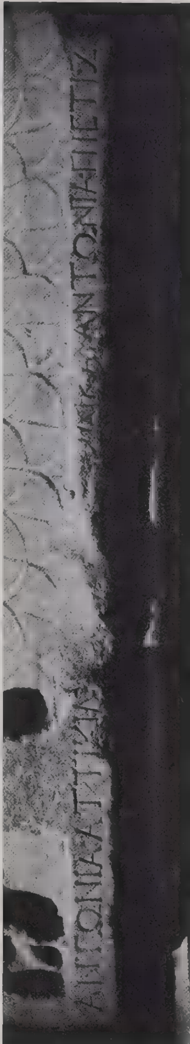
Nr. *278. s. II/III p.

Nr. 181. init. s. III p.

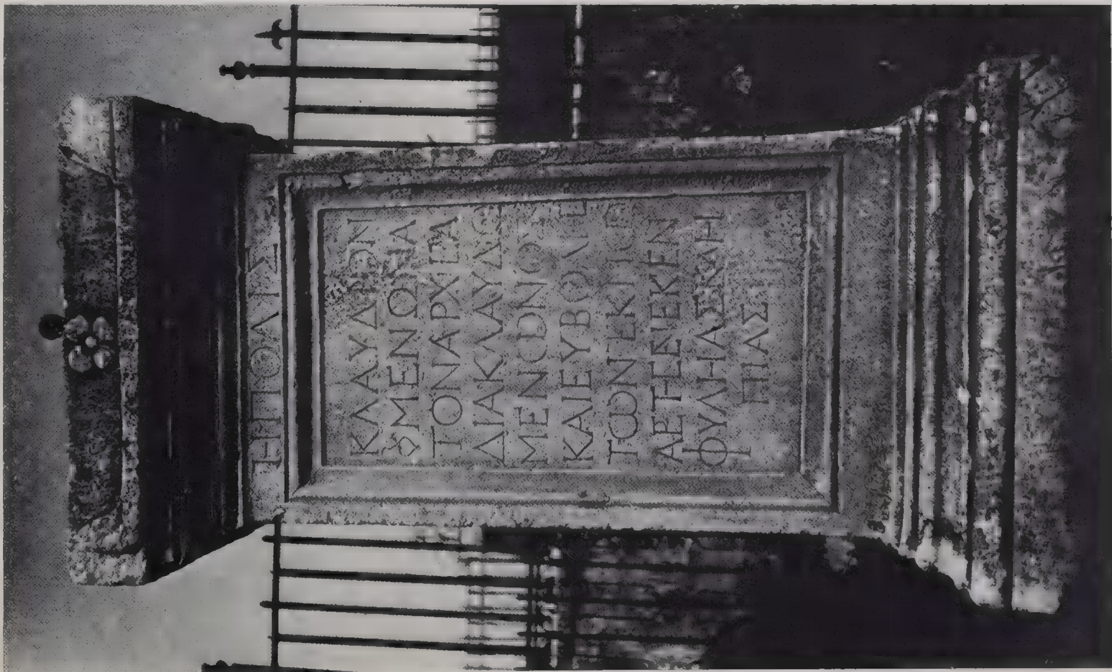

Nr. 440. s. II vel III p.

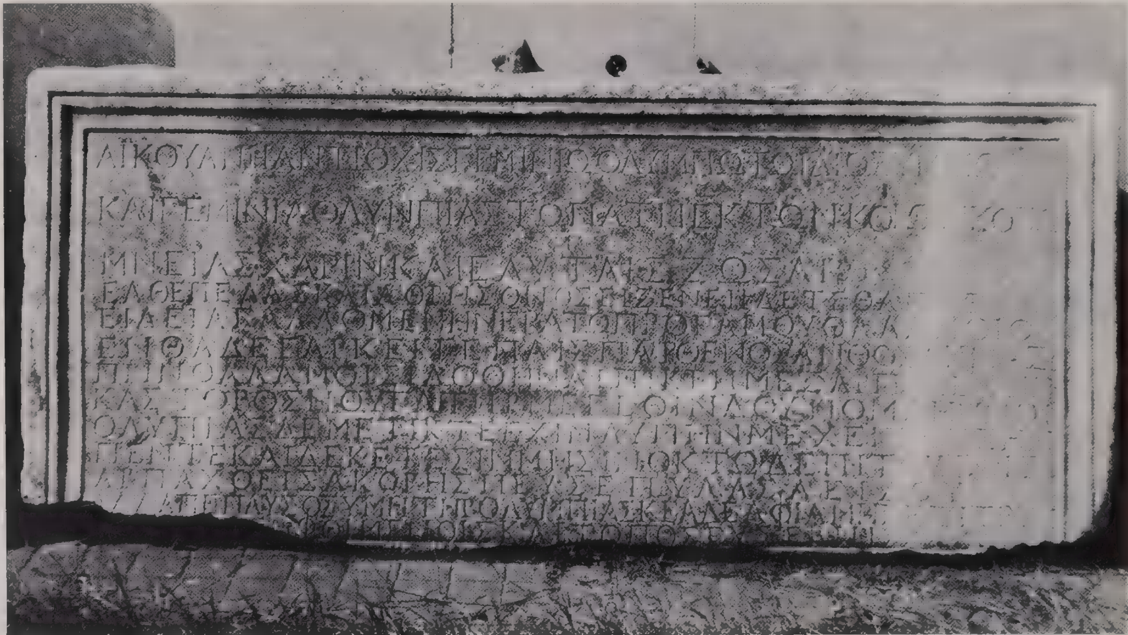
Nr. 539. s. II vel III p.

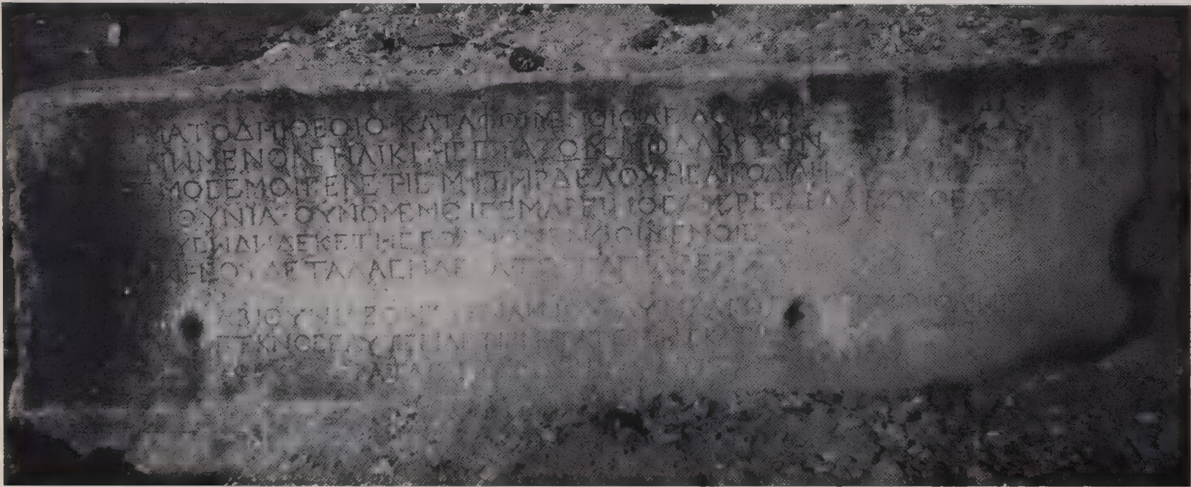
Nr. 183. c. a. 225 p.

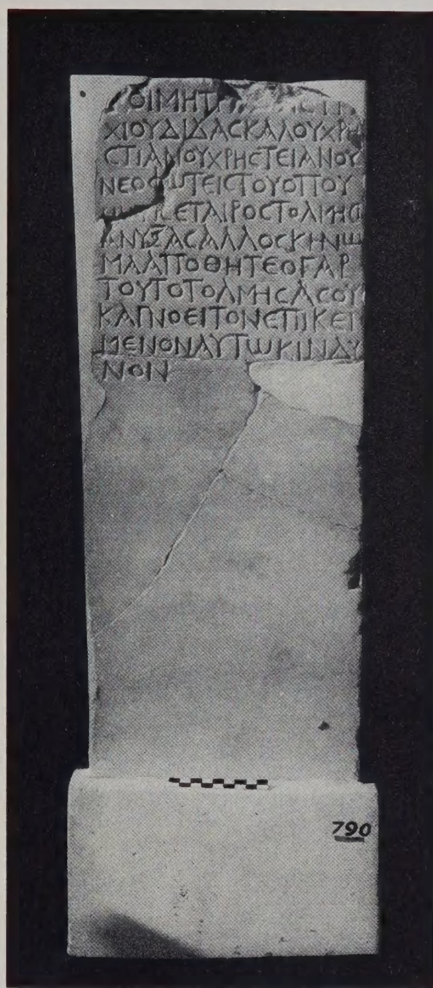
Nr. 572. s. III p.

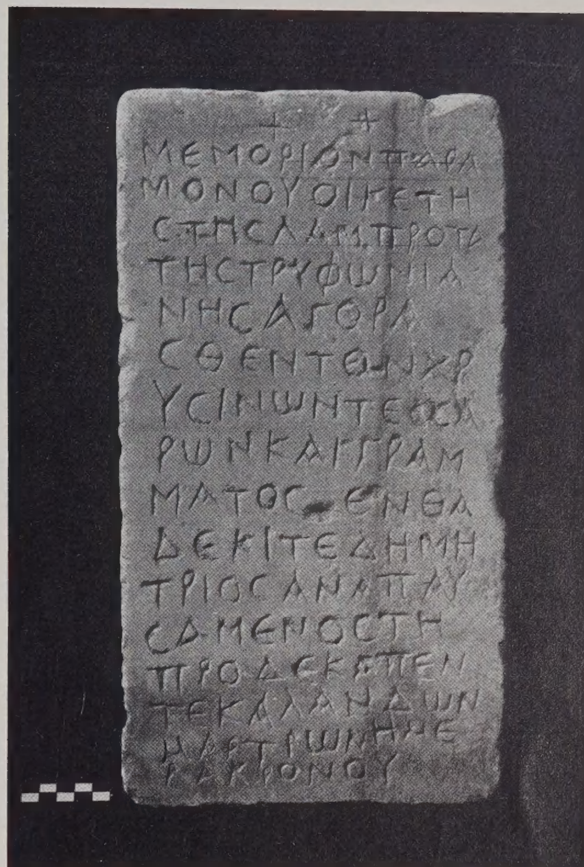
Nr. 628. init. s. III p.

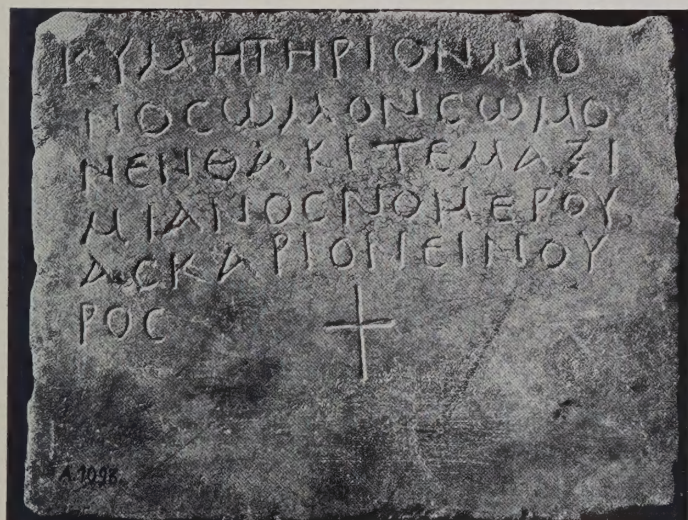
Nr. 565. s. III p.

Nr. 397. s. IV p. vel postea

Nr. *784. s. IVp. vel postea

Nr. 359. s. IVp. vel postea

Nr. *842. s. III/IVp.

Nr. 22. s. IVp. vel postea

INSCRIPTIONES GRAECAE

EDITAE CONSILIO ET AUCTORITATE ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE

paratur** *prelo traditum** **†editum**

† Vol. I. Inscriptiones Atticae anno Euclidis vetustiores ed. A. KIRCHHOFF. 1873. Nachdruck 1956 . M. 180.—
† Supplementa. Accedunt indices. 1877. 1886. 1891 . . . . M. 35.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum. Vol. I et vol. IV pars I. fasc. 1—3.)

† Vol. II. Inscriptiones Atticae aetatis quae est inter Euclidis annum et Augusti tempora ed. U. KOEHLER.
† pars I. Decreta continens. 1877 . . . . M. 78.75
† pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens. 1883 . . . . M. 101.25
† pars III. Dedicationes, titulos honorarios, statuarum subscriptiones, titulos artificum, titulos sacros, inscriptiones ararum, oracula, similia, titulos sepulcrales continens. 1888 . . . . M. 75.—
† pars IV. Indices continens. Composuit J. KIRCHNER. 1893 . . . . M. 20.50
† pars V. Supplementa. 1895 . . . . M. 67.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum. Vol. II. pars 1—4 et vol. IV pars 2.)

† Vol. III. Inscriptiones Atticae aetatis Romanae ed. W. DITTENBERGER.
† pars I. Decreta senatus populique Atheniensium etc. Additae sunt tabulae quinque lithographicae. 1878 . . . . M. 93.75
† pars II. Tituli sepulcrales. Tituli memoriales. Fragmenta incerta. Addenda et corrigenda. Indices. 1882 . . . . M. 71.25
† pars III. Appendix inscriptionum Atticarum: defixionum tabellae in Attica regione repertae ed. R. WUENSCH. 1897 . . . . M. 17.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum Vol. III. pars 1—2 et Appendix.)

† Vol. IV. Inscriptiones Argolidis ed. M. FRAENKEL. 1902 . . . . M. 90.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Peloponnesi et insularum vicinarum. Vol. I.)

† Vol. V. Inscriptiones Laconiae Messeniae Arcadiae.
† fasc. I. Inscriptiones Laconiae et Messeniae ed. W. KOLBE. Additae sunt tabulae septem. 1913. Nachdruck 1967 . . . . M. 380.—
† fasc. II. Inscriptiones Arcadiae ed. F. HILLER DE GAERTRINGEN. 1913. Nachdruck 1967 M. 220.—

Vol. VI. Inscriptiones Elidis et Achaiae.

† Vol. VII. Inscriptiones Megaridis et Boeotiae ed. W. DITTENBERGER. 1892 . . . . M. 159.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. I.)

Vol. VIII. Inscriptiones Delphorum.

† Vol. IX. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII non comprehensae.
† pars I. Inscr. Phocidis Locridis Aetoliae Acarnaniae insularum maris Ionii ed. W. DITTENBERGER. 1897 . . . . M. 42.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. III. pars I.)

† pars II. Inscriptiones Thessaliae ed. O. KERN. Indices composuit F. HILLER DE GAERTRINGEN. Inest tabula geographica una. 1908. Nachdruck 1967 . . . M. 320.—

Vol. X. Inscriptiones Epiri Macedoniae Thraciae Scythiae.
pars II. Inscriptiones Macedoniae.
† fasc. M. 440.—

Vol. XI. Inscripti
† fasc M. 112.—
† fasc M. 7.50
† fasc M. 110.—

Vol. XII. Inscriptiones insularum maris Aegaei praeter Delum.
(Adhuc inscribebatur Inscriptiones Graecae insularum maris Aegaei.)

† fasc. I. Inscriptiones Rhodi Chalces Carpathi cum Saro Casi ed. F. Hiller de Gaertringen. 1895 . . . . M. 56.25
† fasc. II. Inscriptiones Lesbi Nesi Tenedi ed. W. Paton. 1899 . . . . M. 33.—
† fasc. III. Inscriptiones Symes Teutlussae Teli Nisyri Astypalaeae Anaphes Therae et Therasiae Pholegandri Meli Cimoli ed. F. Hiller de Gaertringen. 1898 M. 60.—
† fasc. III. Supplementum ed. F. Hiller de Gaertringen. 1904 . . . . M. 20.50
fasc. IV. Inscriptiones Coi et Calymni.
† fasc. V. Inscriptiones Cycladum ed. F. Hiller de Gaertringen.
† pars prior. Inscriptiones Cycladum praeter Tenum. 1903 . . . . M. 45.—
† pars altera. Inscriptiones Teni insulae et totius fasciculi indices. 1909. Nachdruck 1967 . . . . M. 170.—
* fasc. VI. Inscriptiones Chii et Sami.
† fasc. VII. Inscriptiones Amorgi et insularum vicinarum ed. J. Delamarre. Indices composuit F. Hiller de Gaertringen. Addita est tabula geographica una. 1908. Nachdruck 1967 . . . . M. 140.—
† fasc. VIII. Inscriptiones insularum maris Thracici ed C. Fredrich. 1909. Nachdruck 1967 . . . . M. 180.—
† fasc. IX. Inscriptiones Euboeae insulae ed. E. Ziebarth. Additae sunt tabulae septem. 1915. Nachdruck 1967 . . . . M. 220.—
† Supplementum ed. F. Hiller de Gaertringen. 1939 . . . . M. 135.—

Vol. XIII. Inscriptiones Cretae.

† Vol. XIV. Inscriptiones Siciliae et Italiae additis Graecis Galliae Hispaniae Britanniae Germaniae inscriptionibus ed. G. Kaibel. 1890 . . . . M. 168.75

Vol. XV. Inscriptiones Cypri.

Voluminis I editio altera. Inscriptiones Atticae Euclidis anno anteriores ed. F. Hiller de Gaertringen. 1924. Nachdruck 1967 . . . . M. 360.—

Voluminis II et III editio altera. Inscriptiones Atticae Euclidis anno posteriores ed. J. Kirchner.
pars I. Decreta continens.
† fasc. I. Decreta annorum 403—229 a. Chr. 1913. Nachdruck 1967 . . . . . M. 280.—
† fasc. II. Decreta anno 229 a. Chr. posteriora. 1916 . . . . M. 92.—
pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens.
† fasc. I. Tabulae magistratuum. 1927 . . . . M. 150.—
† fasc. II. Catalogi nominum, instrumenta iuris privati. 1931 . . . . M. 270.—
pars III. Dedicationes, titulos honorarios, titulos sacros, titulos sepulcrales continens.
† fasc. I. Dedicationes, tituli honorarii, tituli sacri. 1935 . . . . M. 183.—
† fasc. II. Tituli sepulcrales, tituli memoriales ed. J. Kirchner. 1940 . . . . . M. 294.—
pars IV. Indices continens.
† fasc. I. Archontum tabulae. Chronologica. Sermo publicus decretorum proprius. 1918. Nachdruck 1967 . . . . M. 60.—

Voluminis IV editio altera. Inscriptiones Argolidis.
† fasc. I. Inscriptiones Epidauri ed. F. Hiller de Gaertringen. 1929 . . . . M. 144.—

Voluminis IX editio altera. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII non comprehensae.
pars I. Inscriptiones Phocidis Locridis Aetoliae Acarnaniae insularum Maris Ionii.
† fasc. I. Inscriptiones Aetoliae ed. G. Klaffenbach. 1932 . . . . M. 101.25
† fasc. II. Inscriptiones Acarnaniae ed. G. Klaffenbach. 1957 . . . . M. 130.—
† fasc. III. Inscriptiones Locridis Occidentalis ed. G. Klaffenbach. 1968 . . . . M. 180.—
